

Giới thiệu Người Vợ Nô Lệ

Đây là quyển hai của chủ đề **TÌNH YÊU ĐAU THƯƠNG**. Chú ý: Có H/V

Thể loại: Ngôn Tình, Ngược, H nặng.

Có ai có thể quyết định được xuất thân của mình đâu. Cô sinh ra trong một gia đình ích kỉ, toàn kẻ tham lam thế này cũng đâu phải do cô mong muốn, họ tham lam cũng đâu có nghĩa bản thân cô là người tham lam!?

Cứ nghĩ họ ích kỉ chỉ lo tư lợi, không ngờ càng không màng nhân tình, bắt cô bán đi để trả nợ.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Mở đầu

#BooMew

Cô tên là Tư Noãn Noãn, năm nay 20 tuổi là con của người vợ trước của Tư Khả Minh. Năm Tư Noãn Noãn vừa sinh ra, cũng chính là ngày mẹ cô qua đời vì khó sinh. Ba cô, Tư Khả Minh yêu thương mẹ cô Châu Tiết San cũng vì thế đổ mọi tội lỗi lên đầu Tư Noãn Noãn. Tư Noãn Noãn bị đưa cho ông bà nội chăm sóc đến năm Tư Noãn Noãn hai tuổi mới về ở với Tư Khả Minh.

Năm Tư Noãn Noãn bốn tuổi, Tư Khả Minh đã cưới vợ khác, người vợ này ngoài mặt yêu thương Tư Noãn Noãn nhưng trong lòng lại rắn rết, bày đủ trò khiến cho Tư Khả Minh ngày một ghét Tư Noãn Noãn hơn.

Một năm sau, Tư Chân Châu ra đời. Khác với Tư Noãn Noãn, Tư Chân Châu dành mọi yêu thương của tất cả mọi người ngay cả người ba mà Tư Noãn Noãn thầm ao ước được ôm hay hỏi han cũng chạy đến cung chiều Tư Chân Châu.

Và cũng những ngày đó, cuộc sống không bằng một con ở của Tư Noãn Noãn trong Tư Gia bắt đầu.

.....

Anh tên là Lê Bá Sâm, năm nay 30 tuổi. Sinh ra trong gia đình hào môn ngậm thìa vàng từ lúc sinh ra. Tính tình cực xấu xa.

Vô tình chơi đùa, nhưng Tư Gia có nhị tiểu thư chánh chọe điều ngoa đặt cược thua lớn, Lê Bá Sâm không ngần ngại truy tội. Tư Gia vì sợ quá, bán luôn đứa con gái lớn Tư Noãn Noãn xin tha.

Lê Bá Sâm cũng không ngần ngại nhận lấy người con gái bị gia đình bán đi kia, và bắt Tư Gia phải ký cam kết cả đời này không nhận lại Tư Noãn Noãn cũng như cả hai không liên hệ gì với nhau.

Lê Bá Sâm, là người rất khinh thường những kẻ tham lam điều ngoa vì thế trong mắt anh Tư Noãn Noãn cũng là những người đó!

Lê Bá Sâm không ngần ngại mà dày vò Tư Noãn Noãn!

.....

Bắt đầu bằng cuộc hôn nhân hợp đồng, dày vò Tư Noãn Noãn cũng chính là thú vui duy nhất của Lê Bá Sâm, liệu Lê Bá Sâm có thay đổi tính tình theo thời gian không? Hay liệu Tư Noãn Noãn có mãi nhẫn nhịn Lê Bá Sâm không?

....

Mời các bạn đọc tiếp ở chương tiếp theo.

Đừng quên Like và Vote ủng hộ Boo nha!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Tiện Nhân

#BooMew

Trong màn đêm mưa tuông rờm rả, một phụ nữ đang trong phòng sinh. Tiếng la hét giữa màn đêm kèm theo tiếng mưa gió tạo nên âm thanh quý dị.

" Ráng lên... Chị mạnh nữa lên... "

" A.... "

" Ráng nữa đi chị! Thấy đầu rồi! "

" A... " Sản phụ trong đẻ hơn 8 tiếng sắp kiệt sức thờ phì phò ráng rặn.

Ý chí của cô rất rõ, cô muốn đẻ đứa bé ra dù bằng mọi giá, hay dùng chính mạng sống của cô.

Người phụ nữ xinh đẹp, miệng lẩm bẩm giữa trời mưa to.

" Xin cho... Con....con của con đư....ợc ra đời bình....an! Con nguyện dùng chính... Mạng sống... Minh để đổi... Lấy... Đứa Bé... A...." Sản phụ xinh đẹp ấy dùng hơi thở cuối cùng mà lẩm bẩm, không biết do ông trời nghe được hay chính cô quyết tâm mà đứa bé sau tiếng hét của cô đã " Oa Oa " khóc lên.

Người phụ nữ xinh đẹp đó, mở to mắt nhìn con, khóe mắt ứa ra dòng nước mắt rồi lại thiếp đi vĩnh viễn.

" Nhanh lên! Nhịp tim giảm! "

" Máy trợ tim đâu... "

"... "

Tư Khả Minh ôm đứa con vừa mới sinh ra đỏ hồng ngời bên ngoài chờ. Hơn 10 phút sau rốt cuộc Bác sĩ cũng đi ra.

Họ chỉ để lại một câu.

" Chúng tôi đã cố gắng hết sức! Xin chia buồn cùng gia đình! "

Tư Khả Minh khóc rống lên, tay siết chặt đứa bé, nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn còn ngủ kia.

" Tại mày! Tại mày! Đồ sao chó! Tại mày... Mày chết đi chết đi! "

Dứt câu khi ông buông đứa bé từ trên cao rơi xuống, một bác sĩ đã vội chạy tới ôm lấy đứa bé.

Tư Noãn Noãn khóc rống lên, bác sĩ ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm Tư Khả Minh nói.

" Anh làm cha cái kiểu ghê vậy? Nó là con của anh! "

Tư Khả Minh như mất khống chế la lên.

" Tôi không có đứa con sát mẫu như nó! " dứt câu ông hung hăng rời đi.

.....

Do Tư Noãn Noãn danh chính ngôn thuận là con của Tư Khả Minh nên có không muốn nuôi vẫn bị pháp luật bắt nuôi.

Ông chỉ ôm lấy nó lúc có công an ở đó đi về! Về đến nhà đặt Tư Noãn Noãn xuống, nhìn ông bà nội Tư Noãn Noãn chính là cha mẹ ông, ông nhú chặt mày hung hăng nói.

" các nguoi đem nó về quê nuôi đi! Tôi sẽ đưa tiền! Ở đây chỉ thêm chướng mắt! "

Ông bà nội tuy nhìn không ưa Tư Noãn Noãn nhưng nghe đến tiền cũng hung hăng gật đầu nhận.

Nuôi sao? Cho sữa lúc đói rồi bỏ nằm trong nôi! Không nói chuyện cũng không hỏi hang vui đùa gì!

Nuôi sao?

" Mày uống ít thôi! Uống nhiều quá mai nhện! "

" Đồ con hoang này! "

" Tao đánh chết mày! " từng vết roi vung xuống mông Tư Noãn Noãn năm cô mới biết đi!

Tư Noãn Noãn sinh ra không hề có được tình thương của gia đình! Mẹ lại mất! Có Cha cũng như không!

Ông bà hai bên nội ngoại chán ghét Tư Noãn Noãn! Ông bà nội thì trọng nam kinh nữ, còn ông bà ngoại thì ghét cô vì chính cô hại chết con gái họ.

Nhưng... chỉ là hai năm sau khi Tư Khả Minh đi xét duyệt tài sản của mẹ Tư Noãn Noãn, ông giật mình nhìn! Toàn bộ tài sản đều đứng tên Tư Noãn Noãn!

Nên càng ngày ông càng chán ghét Tư Noãn Noãn! Nhưng nếu muốn chiếm tài sản đó! Ông phải nuôi dưỡng Tư Noãn Noãn. Và bắt Tư Noãn Noãn ký vào giấy tờ kia.

.....

Năm Tư Noãn Noãn hai tuổi, cũng chính là năm Tư Khả Minh phát hiện tài sản đều đứng tên cô! Nên ông nhận Tư Noãn Noãn về nuôi! Lấy cớ bồi dưỡng tình cảm cha con nhưng thật ra chỉ là để che mắt thiên hạ thôi.

Tư Noãn Noãn! Cái tên này không phải do ông đặt mà chính mẹ cô Châu Tiết San đặt cho! Cũng không biết do bà biết bà sắp chết hay sao nhưng chính bà đã làm hết thấy mọi thứ chỉ để cho Tư Noãn Noãn có một cuộc sống tốt hơn cho dù bị đuổi.

.....

So với những đứa trẻ khác, Tư Noãn Noãn ốm hơn rất nhiều nhưng gương mặt cô giống như mẹ cô vậy rất xinh đẹp! Không ít người thấy mà trầm trồ khen ngợi.

Cô rất thông minh, có lẽ do ông bà nội hay la rầy trách mắng mà chính cô mới hai tuổi đã biết tự đi tắm, biết nói nhỏ nhẹ nịnh nọt nhưng cô lại nhát gan! Trên người cô khi được chuyển đến nhà Tư Khả Minh, đã chịu không ít dằn vặt lúc ở dưới nên những vết roi vết máu vết thương cũ dề ra vết thương mới bết bết! Chỉ là Tư Khả Minh một câu cũng không nói, một câu cũng không để ý.

.....

Năm Tư Noãn Noãn bốn tuổi! Mẹ mới vào cửa! Nhưng chưa bao giờ Tư Noãn Noãn gọi bà ta là mẹ! Dù Tư Khả Minh đánh mắng chửi cô nhiều ra sao, một câu Tư Noãn Noãn cũng không gọi!

Tuyệt Sương Anh ngoài mặt yêu thương Tư Noãn nhưng khi không có Tư Khả Minh lại...

" Đồ con hoang! Không lo đi làm việc đi! "

" Mày nghĩ mày là đại tiểu thư sao? "

" Mày như mẹ mày vậy đều là tiện nhân! "

" Mày nhìn gì tin tao móc mắt mày ra không? "

" Mày nhanh đi giặt đóng đồ đó đi! Không giặt sạch đêm này đừng mơ ăn cơm! "

" Mày nghĩ ba mày tin mày hay tin tao mà muốn đi cáo trạng! "

" Hiện tại trong bụng tao mới là đại tiểu thư! Mày chỉ là con chó thôi! "

" Nhanh quét nhà đi! Mày muốn cha mày chửi à! "

Đến khi Tư Khả Minh đi làm về Tuyệt Sương Anh giả vờ cầm chổi vợ quét.

Tư Khả Minh nhíu mày đi tới đỡ Tuyệt Sương Anh nói.

" Đang bụng bầu! Em cần gì cực khổ vậy! " dứt câu nhìn sang Tư Noãn Noãn quát to.

" Mày để cho đi mày bụng bầu bị quét dọn kiểu này sao? "

Tuyệt Sương Anh cười thầm nhưng giả vờ khuyên.

" Thôi thôi! Nó còn nhỏ anh đừng là nó nữa! "

Miệng thì bênh nhưng thật ra càng đổ dầu vào lửa! Tư Khả Minh càng hận ý với Tư Noãn Noãn.

Đừng quên Like và Vote ủng hộ Boo nha!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Tư Gia Rác Rưởi

#BooMew

" Em đừng có hiền quá! " Tư Khả Minh khẽ quát nhẹ Tuyết Sương Anh.

Trong lòng ông, tự thấy Tuyết Sương Anh quá hiền nên mới bị một đứa bé ức hiếp như vậy.

Tuyết Sương Anh giả vờ khổ sở nói.

" Em chính là muốn làm tròn bổn phận thôi! Em không muốn những người hàng xóm xung quanh họ lại dị nghị! " mấy lần bà la mắng Tư Noãn Noãn xong, đều bị mấy bà hàng xóm bàn tán, may mắn chính là Tư Khả Minh lại không tin lời của những người đó.

Tư Khả Minh nhàu mày nói.

" Dị nghị ai dám? " ông đảo mắt sang Tư Noãn Noãn bên kia đang quét nhà, đi tới trước mặt Tư Noãn Noãn tát một cái vào mặt quát lên.

" Là mày đi ra ngoài nói lung tung gì phải không? Tao cho mày ăn uống quá mà! " bốp bốp " " từng cái tát như trời giáng đổ xuống má của Tư Noãn Noãn mới năm tuổi.

Tư Noãn Noãn khóc rống lên, càng khóc Tư Khả Minh càng ra tay nặng, đến khi Tư Khả Minh thật sự đánh sắp chết Tư Noãn Noãn, Tuyết Sương Anh mới đi tới kéo ra.

Nếu Tư Noãn Noãn mà chết, bà có khác gì phải làm hết toàn bộ việc nhà không! Bà đâu ngờ tự mình ôm cả đống việc!

Tuyết Sương Anh nhẹ giọng khuyên nhủ.

" Thôi anh! Đừng đánh nó nữa! Em không muốn người ta bảo em là người mẹ độc ác đâu. "

Tư Khả Minh ánh mắt sắc bén nhìn chằm chằm Tư Noãn Noãn quát.

" Lần sau tao mà nghe di mày bị người ta nói lung tung! Tao sẽ giết chết mày! " sau đó Tư Khả Minh lại nhẹ nhàng đỡ Tuyết Sương Anh vào.

Tư Noãn Noãn nằm dưới đất run rẩy sợ hãi còn Tuyết Sương Anh được đỡ lên lên xoay đầu lại nhìn Tư Noãn Noãn nằm trên đất môi khẽ câu lên cười am hiểm.

.....

Không bao lâu đứa bé trong bụng Tuyết Sương Anh cũng ra đời! Không như sự kỳ vọng của Tư Khả Minh, đứa bé là một bé gái xấu xí! Nhưng đối với Tư Khả Minh, ông xem đây là đẹp, đẹp hơn cả Tư Noãn Noãn.

Tư Khả Minh lúc nào cũng.

" wow cục cưng của ba đẹp quá! "

" Trên đời này làm gì có ai đẹp bằng con của ta. "

" Tư Chân Châu con cưng của ta. "

Vốn Tư Khả Minh và Tuyết Sương Anh định đặt là tên Tư Trần Châu nhưng là lại viết sai chính tả nên thành Chân Châu.

(Năm 3xxx, nhà nước quy định một khi đặt tên vĩnh viễn không được đổi. Nên Tư Chân Châu vĩnh viễn cũng là Tư Chân Châu #Boo cố ý đó hớ hớ.)

.....

Tư Noãn Noãn phải lên sáu mới được đi học mẫu giáo! Nguyên nhân cũng chính là nhờ người cha tốt bụng của cô Tư Khả Minh ban tặng.

Ông không định để Tư Noãn Noãn đi học đâu, vì Tư Noãn Noãn thông minh đến nỗi chính ông chán ghét đến muốn giết Tư Noãn Noãn nhưng là bởi vì

sợ ngồi tù thôi.

Tur Noãn Noãn từ lúc chuyển đến Tur Gia ở, cô chưa từng bước ra khỏi căn nhà cũng như là được giao du với bất kỳ ai. Cũng do cuộc sống mà tạo nên một Tur Noãn Noãn ngày một mạnh mẽ hơn.

Không đi học thì cô lại ở nhà tự học nên cũng biết ít chữ, vô tình đang quét sân đọc một bài thơ con hàng xóm học, người hàng xóm tốt bụng báo cho trường học gần đó nên giáo viên đã tới vận động.

Ngày Tur Noãn Noãn được Tur Khả Minh đồng ý cho đi học cũng là ngày Tur Noãn Noãn chịu không ít nhưng vết thương trên người.

Nhưng là người khó chịu nhất cũng chính là Tuyết Sương Anh, Tur Noãn Noãn mà đi học ai sẽ làm việc nhà! Nên bà càng cố ý bắt bẻ làm khó Tur Noãn Noãn.

.....

Bốn năm sau, Tur Noãn Noãn mười tuổi, quần áo đi học do hàng xóm cho.

Tur Chân Châu thì lại khác từ trên đầu đến gót chân toàn bộ đều là hàng hiệu.

Mới sáu tuổi, Tur Chân Châu hoàn toàn học được tính của Tuyết Sương Anh mà không xem Tur Noãn Noãn là chị! Xem cô là người ở.

Nói chính xác, Tur Gia chỉ có một đứa con gái duy nhất và một con ở đợ.

Cuộc sống của Tur Noãn Noãn vốn dĩ còn không bằng một người ở đợ, nếu thời này có chế độ nô lệ thì chắc chắn Tur Noãn Noãn chính là nô lệ của Tur Gia.

Làm gì có người ở đợ nào làm việc không có tiền? Còn bị đánh bị chửi?

Nhưng là Tur Noãn Noãn cũng đã quen với cái nhà Tur Gia Rác Rưởi này rồi! Nên bị đánh hay bị hành hạ Tur Noãn Noãn đều không bận tâm! Cô muốn sống...

.....

Nhớ like và bỏ phiếu cho Boo nha! Rảnh rồi thì bình luận luôn nha ^^!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Ước gì... Có ai đó cứu tôi thoát khỏi nơi này

#BooMew

Bởi vì cuộc sống quá hà khắc đối với Tur Noãn Noãn, cho dù là một người có thông minh tài giỏi ra sao thì cũng bất lực với gia đình như vậy.

Tuyết Sương Anh và Tur Khả Minh bóc lột sức lao động của Tur Noãn Noãn triệt để. Ban ngày đi học về, mọi việc nhà từ trên xuống dưới chính một mình Tur Noãn Noãn làm. Đã thế ngày nào cũng bị la mắng, đôi khi còn đánh đập bầm tím cả người của cô.

Tur Noãn Noãn nhẫn nhục mà sống, cô biết làm gì để thay đổi số phận khi những người đó chưa từng xem cô là thành viên trong gia đình. Không phải cô không có ý định bỏ trốn, nhưng mỗi lần bỏ đi lại bị bắt về đánh đập tàn nhẫn. Một lần, hai lần lại ba lần, cả người cô đau nhói nhức nhối.

Cứ như thế sống qua ngày, sống như một kẻ vô hình trong chính căn nhà của người cha đẻ cô.

.....

Mười năm sau.

Tur Chân Châu (16 tuổi) từ bên ngoài bước vào phòng Tur Noãn Noãn quát lên.

"Đâu rồi? ** má! Chị làm đánh gì tôi kêu này giờ không ra? " vừa nói vừa hung hăng mở mấy quyển sách trên bàn Tur Noãn Noãn, lại dùng bút lông tô lên.

Tur Noãn Noãn (20 tuổi) bụng đau đến không chịu được, vừa nghe tiếng Tur Chân Châu, giọng yếu ớt nói.

"Em đi một mình đi, hôm nay bụng chị không khỏe. " mặc dù là chị em, nhưng Tư Chân Châu chưa bao giờ xem cô là chị cả, thậm chí còn vô cớ gây sự với cô nữa là. Hôm nay cũng như mỗi tuần kể từ Tư Chân Châu 15 tuổi đến nay, thì một tuần Tư Chân Châu lại đi bar ba đến bốn lần, mỗi lần đi đều bắt Tư Noãn Noãn đi theo xi nhục.

Hôm nay, cũng không biết cô ta đang tính toán gì nhưng mà lại chủ động đến tìm cô. Nhưng thật sự Tư Noãn Noãn đang đau thật.

Tư Chân Châu khẽ nhủ mày nhìn chăm chăm vào phòng vệ sinh, môi khẽ câu lên nói.

"Ngu ngốc. " vốn dĩ muốn tới nơi này, nhưng vì Tư Khả Minh nói phải kêu Tư Noãn Noãn đi cùng, cô mới đi tới. Chính là đang muốn cho Tư Noãn Noãn diện có không đi được, nhưng lại không nghĩ tới ông trời lại giúp cô.

Tư Chân Châu vừa đi ra vừa thầm nói " Ngu ngốc vĩnh viễn cũng không khá hơn được! Thông minh tài giỏi xinh đẹp hơn tôi thì sao? Không phải cũng chỉ là một đứa không cha không mẹ yêu thương sao?" hahaha.

Vừa ra khỏi phòng Tư Noãn Noãn, Tư Chân Châu bước thẳng đến phòng khách, hai mắt sắc bén chuyển thành đỏ ửng nói.

" BaBa, chị ấy bảo không đi, còn nói nếu ép chị ấy... Ahuhu chị ấy sẽ đánh con chết... "

Tư Khả Minh vừa nghe, mày nhủ chặt tức giận, nhưng vì sợ làm Tư Chân Châu giật mình nên ông nén lửa giận xuống khẽ xoa đầu Tư Chân Châu nói.

" Kệ nó đi! Chính nó ngu ngốc mới không đi thì chịu thôi. Chúng ta đi thôi. "

Vừa nói vừa lôi kéo Tư Chân Châu và Tuyết Sương Anh đi, do ông không để ý gì nhiều nên đã không trông thấy Tư Chân Châu và Tuyết Sương Anh nhìn nhau cười âm hiểm

Tư Khả Minh trong lòng cực khó chịu, thầm nói nào về nhất định phải dạy dỗ thật tốt Tư Noãn Noãn mới được.

.....

Tư Noãn Noãn trong phòng không biết bản thân sắp bị bán đi, chỉ khẽ nằm cheo veo trên giường ôm chặt bụng, đau quá... tại sao tháng này đến lại đau như vậy chứ?

Cô không biết làm gì ngoài ôm bụng xoa xoa, thuốc giảm đau một viên cô cũng không có, mỗi lần bệnh hay đau gì, Tư Khả Minh đều mời bác sĩ đến khám cho cô, tuy ông ta cứu cô nhưng cũng đâu phải nhận không công.

Mỗi lần hết bệnh, công việc cô làm càng nhiều hơn trước đây vài lần, lại thường hay bị đánh.

Lúc còn bé, Tư Noãn Noãn còn mong muốn có một người cha, nhưng hiện tại cô lại cảm thấy thật tốt khi không có cha, cứ xem như cô đang đi làm cho một gia đình thích M là được.

Tư Noãn Noãn vừa ôm bụng, môi khẽ mấp máy nói.

" Ước gì... có ai đó cứu tôi thoát khỏi nơi này. "

.....

Mấy tình yêu thích Ngược không? Khựa khựa, thích thì lột hồ nhanh đi nha ^ω^ truyện này còn ngược hơn " Tình Yêu Đau Thương: Tổng Tài Là Kẻ Cuồng Ngược " nữa đó nha.

Nhanh tay bỏ phiếu ủng hộ Boo nào ^^! Boo sẽ viết thật nhiều thật nhiều chương mới cho nè hehe!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Lê Thị sẽ của cô

#BooMew

Tư Chân Châu cùng với Tư Khả Minh và Tuyết Sương Anh đi dự tiệc của các tập đoàn công ty lớn, ở đây không phân biệt công ty lớn hay nhỏ miễn là thu nhập hơn 10 tỷ một năm là được. Tư Già, Tư Khả Minh là một người cha rác rưởi đối với Tư Noãn Noãn, đầu óc cũng không gọi gì là quá thông minh, bản thân vốn ở quê nhưng khi lớn lên Thành Phố học vô tình quen được mẹ Tư Noãn Noãn, Châu Tiết San.

Bà là đại tiểu thư nhà giàu, nhưng lại yêu một sinh viên nghèo. Hai người đến với nhau vì tình yêu xây dựng sự nghiệp một tay đều do bà dựng nên, vì thế

rất nhiều công ty đang hợp tác với Tư Khả Minh, Tư Thị bây giờ đều một tay Châu Tiết San giúp, cũng do như vậy, hôm nay tiệc lớn Tư Khả Minh mới muốn đưa Tư Noãn Noãn theo.

.....

Buổi tiệc bắt đầu, các thiếu gia tiểu thư thì có chỗ chơi riêng, còn các Tổng Giám Đốc và phu nhân của họ cũng có chỗ riêng.

Tư Chân Châu sinh ra đã từ trong nhung lụa, được Tư Khả Minh và Tuyết Suong Anh cưng chiều hết mực, lúc này đang ung dung tự tại ngồi đắc ý trên bàn kêu số.

Trò chơi rất đơn giản, người nào đặt cược trúng số kêu người đó thắng. Ví dụ: Cô A đặt 10, cô B đặt 2, và một bên là số tiền của họ cược, bao nhiêu thì tùy, không buộc phải theo nhau. Nếu người kêu số kêu 2 thì người A phải trả cho người B kia là số tiền họ cược x 10 họ đặt. và ngược lại cũng vậy.

Từ nãy tới giờ Tư Chân Châu đắc ý, vì cô chơi 5 bàn thắng luôn 5 bàn. Sinh ra trong một gia đình tham lam lại cận bã, Tư Chân Châu học không ít thói xấu, mỗi khi câu lên nhìn tiểu thư của Lâm Thị bị thua đến thảm hại kia nói.

"Ngu dốt thì sống theo cách của ngu dốt đi. Còn bày đặt cá cược đánh gì? " dùng một chút giọng càn thêm mỉa mai nói.

"Lâm Thị nghe đâu rất giàu có nhiều tiền mà, hay là chúng ta đặt cược lớn đi, đem Lâm Thị và Tư Thị ra cược đi, ai thắng, thì là của người đó. Thế nào?" Tư Chân Châu nheo mắt lại, môi càng thêm sâu cười nói.

"Há Há hay cô không dám! Thì ra tiểu thư đình đình đám đám của Lâm Thị lại là một đứa vô dụng nhát gan như thế sao?"

Cô bé bị gọi là tiểu thư Lâm thị tên là Lâm Minh Ly, hai mắt ửng đỏ sợ hãi nhìn Tư Chân Châu, Tư Chân Châu còn nhếch mép cười khinh bỉ nói.

"Cô phải chơi ván này! Không chơi thì đừng hòng bước khỏi đây! "

Lời nói Tư Chân Châu vừa dứt. Kéo theo bao nhiêu ánh mắt to mò đến. Tư Chân Châu còn đắc ý, nhưng chưa được bao lâu lại bị một bóng người cao to tuấn soái khách dành mắt hào quang hay ánh mắt.

Người đàn ông đi nhanh đến bên cạnh Lâm Minh Ly nhú mồm hỏi.

"Sao thế? " giọng trầm thấp nhưng lại vô cùng âm áp vang lên.

Tư Chân Châu hai mắt mở to mê đắm vẻ đẹp của người đàn ông cao to đấy. Chính là còn chưa được ngắm bao lâu, Lâm Minh Ly đã ôm chặt người đàn ông đấy ú a ú ở kể chuyện xảy ra. Người đàn ông cao nhô nheo mắt nguy hiểm nhìn Tư Chân Châu, như suy nghĩ gì đó mỗi khi câu lên nói.

"Được. Tôi thay Minh Ly chơi với cô. " dứt câu cả đám thiếu gia tiểu thư ở đây hít một ngụm khí lạnh.

Tư Chân Châu hai mắt tròn to, nhưng vẫn gật đầu đồng ý.

"Được. Vậy anh định cược gì? "

"Nếu cô thắng, Lê Thị sẽ là của cô. Còn ngược lại Tư Thị sẽ là của tôi. "

Tư Chân Châu hai mắt mở to ra vui sướng, Lê Thị là tập đoàn gì ai mà không biết. Chính là không nghĩ tới nếu thắng sẽ là của cô. Mối Tư Chân Châu khẽ nhếch lên nói.

"Được. Anh đừng hối hận. "

Xung quanh có bàn tán, có người cười Tư Chân Châu. Trên thương trường ai mà không biết Lê Bá Sâm là một con cáo già, nhất là những trường hợp này! Anh ta sẽ không làm nếu anh ta không thắng, nhưng lần này vui rồi. Mối ai ở đây cũng khẽ câu lên thầm mắng Tư Chân Châu ngu ngốc.

Tư Chân Châu môi lại cứ cong lên vui sướng, cô tuy ngu ngốc hơn Tư Noãn Noãn kia nhưng chắc chắn cái trò kêu số này cô rất giỏi. Lúc nhỏ vì chơi cái trò này mà cô đã đánh Tư Noãn Noãn không biết bao nhiêu lần, nhớ tới những lần đó, môi Tư Chân Châu khẽ câu lên thầm nói.

"Lê Thị ơi Lê Thị qua hôm nay mày sẽ là của tao. "

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Thả cho Boo ít phiếu đi mấy tình yêu ơi.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Tư Noãn Noãn có sắc, đem nó tặng cho Lê Tổng đi!

#BooMew

Bầu không khí bỗng dưng trở nên im ắng hẳn ra. Lê Bá Sâm mặt không biểu tình ngồi vào vị trí lúc này là Lâm Minh Ly ngồi, môi lại câu lên khe khẽ.

Người kêu số đứng ở chính giữa nhìn Tư Chân Châu lại nhìn Lê Bá Sâm nói to.

"Bởi vì cuộc lớn, nên chúng ta sẽ phân ra thành ba bàn, thắng hai sẽ thành." dứt câu người bên cạnh la to.

"Bắt Đầuuuu."

Lê Bá Sâm không nhanh không chậm đặt số 10. Tư Chân Châu nhìn nhìn một lúc lâu đặt số 1. Người kêu số lắc cái ly đựng số một lúc lâu, bấm vào nút gì đó thì bóng ghi số trong ly thủy tinh đó khẽ tự bay loạn xạ, cuối cùng một con số dính ngay tâm ly.

Người kêu.

"Số 1."

Đám đông xung quanh tròn to mắt wow lên một cái to. Tư Chân Châu môi cũng khẽ câu lên cười đắc ý, lại nhìn Lê Bá Sâm một cách kì dị.

Nhưng là Lê Bá Sâm lại không lo lắng gì, môi chỉ khẽ câu lên thôi.

Lại bắt đầu đến lần hai và thứ ba, Lê Bá Sâm vẫn giữ nguyên con số 10.

Xung quanh không khỏi vang lên lời bàn tán xôn xao, Tư Chân Châu khẽ cười một cái chọn số 1 tiếp.

Miệng cười rất đắc ý, nhưng là chưa được bao lâu gương mặt méo mó khó coi không tin được. Hai mắt trừng to đập bàn la lên.

"Không... không thể nào." lần hai thua thì thôi tại sao lại lần ba cũng thua, Tư Chân Châu nhìn Lê Bá Sâm nói.

"Anh... anh gian lận..."

Lê Bá Sâm môi khẽ câu lên nói.

"Cô có bằng chứng chứng minh tôi chơi gian lận sao?"

"Không... không có." Tư Chân Châu run rẩy lắc đầu.

Cô thua, thua thật rồi... cô nên làm gì đây... cô thế mà lại thua sao... không... không thể như thế được. Tư Chân Châu ôm đầu một lúc, lại nhớ về vụ cá cược kia, còn chưa kịp bình tâm lại, Lê Bá Sâm khẽ nheo mắt nhìn Tư Chân Châu môi câu lên nói.

"Tư tiểu thư nhớ nói về nói với Tư Tổng về vụ này nha! Ngày mai, tôi sẽ đích thân đến Tư Gia lấy toàn bộ những gì cô cược đó." dứt câu rồi đi.

Tư Chân Châu đứng đó ngẩn người, vô số người xung quanh không ngừng chỉ trỏ cười cô.

Một lát sau hai vợ chồng Tư Khả Minh và Tuyết Sương Anh đi tới, hai người vẫn rất đắc ý không biết gì.

"Châu Châu, con ở đây sao làm mẹ..." Tuyết Sương Anh chưa nói dứt câu, nhìn thấy Tư Chân Châu đứng đó khóc lóc đến đáng thương. Bà vội đi tới hỏi.

"Sao vậy con? Là ai? Đứa nào dám ăn hiếp con." Dứt câu, Tuyết Sương Anh quét mắt một vòng nhìn đám người đang bàn tán xì xào. Tư Khả Minh nhíu mày lại nhìn Tư Chân Châu hỏi.

"Nói đi, ai ăn hiếp con, ba nhất định đòi lại công bằng cho con."

Tư Chân Châu nhìn Tư Khả Minh, miệng mấp máy mấy lần nhưng lại không thành tiếng, nước mắt đã chảy ròng xuống đầy mặt, khó khăn lắm mới nói.

"Hết rồi hết thật rồi ahuhuhu." khóc ngay một to hơn.

Tư Khả Minh tuy rất cưng chiều Tư Chân Châu nhưng hiện tại ở chỗ đông người lại khóc thành ra như thế này còn ra thể thống gì. Tư Khả Minh nhìn Tuyết Sương Anh, Tuyết Sương Anh khẽ gật đầu kéo Tư Chân Châu đi.

Nguyên gia đình Tư Gia hôm đó về sớm. Vừa về đến nhà Tư Khả Minh nhìn Tư Chân Châu hỏi.

"Rốt cuộc xảy ra chuyện gì."

Tư Chân Châu hai mắt đỏ ửng, nhìn Tư Khả Minh lại nhìn Tuyết Sương Anh mím chặt môi nhin khóc khẽ kể lại hết sự việc hôm nay xảy ra.

Tư Khả Minh hai mắt trừng to đỏ ngầu tức giận, ngay cả Tuyết Sương Anh cũng hai mắt trừng to. Dứt câu Tư Chân Châu khóc lóc càng thêm to, Tuyết Sương Anh khẽ nhìn Tư Khả Minh hỏi.

" Chúng ta nên làm gì đây ông? "

Tư Khả Minh nhìn Tuyết Sương Anh lại nhìn Tư Chân Châu, hai tay ông nắm chặt suy nghĩ một lúc lâu nói.

" Tư Noãn Noãn có sắc, đem nó tặng cho Lê Tổng đi! " dừng một chút lại nói.

" Chỉ có như vậy Tư Gia chúng ta mới được cứu. " khi đó, nếu may mắn Lê Bá Sâm coi trọng Tư Noãn Noãn, thì chính ông có thể lợi dụng điểm đó mà bắt Tư Noãn Noãn giúp Tư Gia. Tính ra lời to chứ không có lỗi.

Tuyết Sương Anh nghe vậy khẽ nhú mày, Tư Chân Châu mắt cũng khẽ nheo lại.

Tuyết Sương Anh khẽ nói.

" Nếu nó đi ai sẽ làm việc nhà không lương cho chúng ta? "

Tư Chân Châu cũng nghĩ vậy.

Từ lúc cô sinh ra tới nay chưa bao giờ động tay động chân vào bất cứ việc gì, nếu Tư Noãn Noãn đi, ai sẽ làm giúp cô? Ai dọn phòng giúp cô?

Tuyết Sương Anh cũng nghĩ không khác gì Tư Chân Châu, càng nghĩ lại chán ghét. Có sao không lấy con gái bà tặng cho Lê Bá Sâm, lại đem con tiện nhân kia tặng?

Tư Khả Minh nhìn hai mẹ con Tuyết Sương Anh, mày không nhú, mặt không đổi khẽ nói.

" Người làm có thể mướn, còn Tư Noãn Noãn thì nhất định phải tặng cho bằng được Lê Tổng. " dừng một chút lại nói.

" Ta vốn không muốn nói điều này, nhưng luận về đầu óc hay nhan sắc, Tư Noãn Noãn vẫn là thông minh xinh đẹp hơn Tư Chân Châu rất nhiều. Nếu hai mẹ con còn có cách nào không để Tư Gia mất thì cứ nghĩ. " dứt câu rời đi. Tư Khả Minh trong lòng thầm nói " Chỉ cần tặng được Tư Noãn Noãn đi. Sau này Tư Gia không sợ sụp đổ. "

.....

Nhớ Like và Bỏ Phiếu ủng hộ Boo nha ^^!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Sắp Bị Bán

#BooMew

Tư Noãn Noãn dù có làm không công, nhưng vì phải đi học nên có chán ghét ra sau một tuần Tư Noãn Noãn được nghỉ một ngày, nhưng là cô nghĩ không có nghĩa là công việc nhà sẽ có người khác làm, sang ngày mai cô lại làm nhiều hơn thường ngày thôi.

Một đóng chén đĩa ở đó, lại một đóng quần áo dơ ở đó, lại một đóng rác trong phòng khách tới trong từng phòng ngủ, lại có thêm một đóng đất cát trong nhà... vân vân và vân. Có thể thấy là họ cố ý nhưng người ba không thương, ông bà ngoại vô tâm chán ghét cô, thì lấy đâu có ai bênh vực hay giúp đỡ.

Hôm nay Tư Noãn Noãn được nghỉ, bụng vẫn còn đau thối lại nhưng là vẫn là cô ngồi trên bàn học hoàn thành bài tập mà cô học Đại Học năm nhất, cô đậu vào. Tính ra hai mươi tuổi phải học năm hai cơ, nhưng nhờ ông ba tốt bụng của cô làm nên chuyện. Ngày thi đại học còn bị mẹ kể cố ý xé rách quần áo từ tế mà Tư Noãn Noãn có được nữa. Hàng xóm thương nên cho một bộ quần áo lại chờ đi thi.

Chưa dừng lại ở đó, tiền tiêu vặt hàng tháng của Tư Noãn Noãn chỉ có 100 ngàn thôi, còn Tư Chân Châu mới mười mấy tuổi là gần 10 triệu, hơn nhau một trời một vực, nên có muốn một bộ quần áo từ tế, Tư Noãn Noãn nhìn ăn nhìn uống mà tiết kiệm. Bình thường quần áo toàn phải mặc từ đồ cũ của Tuyết Sương Anh và Tư Chân Châu. Thân là con gái lớn nhà Tư Gia nhưng sống một cuộc sống vô cùng rách nát. Hàng xóm nhiều lần báo cáo chính quyền nhưng không ai giải quyết, nhìn là biết đã ăn hối lộ không ít.

Người nói dần nói mãi không ai giúp nên ai cũng im lặng, Tư Noãn Noãn cũng phải im lặng thôi.

Đừng nghĩ Tư Noãn Noãn không từng đi xin việc làm hay bỏ trốn, vừa đi xin hôm nay ngày mai chuẩn bị đi làm đã bị đánh. Vừa bỏ trốn một ngày lại bị bắt về nhốt còn bỏ đói lại còn đánh.

Nhưng có đánh ra sao cũng không đánh mặt Tư Noãn Noãn, Tư Khả Minh có chán ghét Tư Noãn Noãn nhưng với cái khuôn mặt xinh đẹp đó, ông còn muốn lợi dụng cô dài dài.

Tư Noãn Noãn đang chăm chú làm bài tập, thì lại bị tiếng gõ cửa làm giật mình. Cô khẽ mở cửa liền bị Tuyết Sương Anh quát.

"Mày làm đánh gì lâu ra mở cửa thế hả? "

Tư Noãn Noãn run rẩy nhìn Tuyết Sương Anh nói.

"Tôi...tôi đang học...không...không nghe thấy. " cô sợ bà cũng phải, tuổi thơ của cô đâu vui về gì một tay do chính Tuyết Sương Anh gây ra, bị ăn hiếp lại đánh đập không ít, nhiều lần Tư Noãn Noãn mém chết nhưng là Tuyết Sương Anh liền dừng lại.

Tuyết Sương Anh nheo mắt nhìn Tư Noãn Noãn một lúc lâu nói.

"Đi thay bộ đồ hôm bữa Châu Châu cho mày bận đi. Một lát nữa xuống dưới cho tao. " dứt câu rồi đi.

Tư Noãn Noãn cúi xuống, cái gì cũng không nói đóng cửa lại. Đi thay bộ váy Tư Chân Châu cho, vốn bộ váy này sẽ bị xé rách, hoặc làm dơ, nhưng Tuyết Sương Anh lại không làm vậy, để bộ đồ nguyên vẹn cho Tư Noãn Noãn, lúc đó bà không tốt bụng đâu, chính là tính toán sau này có khách khời phải mua cho Tư Noãn Noãn bộ mới thôi.

Tư Noãn Noãn thay xong bộ đồ đi xuống. Bộ váy bó sát ôm trọn cơ thể thon gầy của cô, thay vì như mọi khi trong cô như bộ xương di động thì bây giờ lại thon đến nổi lộ ra vô số điểm nhấn đẹp đẽ.

Tư Noãn Noãn nhẹ nhàng bước xuống, liền thu hút ánh nhìn ghen tị của Tư Chân Châu và Tuyết Sương Anh, nhưng lại bị ánh mắt nóng rực của Lê Bá Sâm nhìn đến khiến cô không khỏi sợ hãi.

Lê Bá Sâm nhìn Tư Noãn Noãn xinh đẹp khá ái کیا môi khẽ câu lên cười nham hiểm, nhưng không ai thấy ngoài thư ký Phi Vô Dư. Phi Vô Dư khẽ nheo mắt lại nhìn theo hướng Lê Bá Sâm, trong lòng không khỏi há hốc mồm kinh ngạc, từ đâu ra một cô gái xinh đẹp như hoa như thế này.

Tư Khả Minh trong lòng lộp bộp lo lắng, nhưng là khi thấy phản ứng của Lê Bá Sâm trong lòng ông không khỏi cười to. Buồng bán này chắc chắn có lời. Nghĩ tới sau khi Tư Noãn Noãn đi số tài sản kia sẽ thuộc về ông, môi ông khẽ câu lên vui sướng. Vừa có tài sản bạc tỷ đó lại vừa có thể có ngân hàng rút tiền tự động mỗi tháng hay tuần tùy thích nữa. Môi ông càng câu lên cao hơn.

Tư Noãn Noãn vừa đi xuống, Tuyết Sương Anh nheo mắt kéo Tư Noãn Noãn đứng kế bên mình, lại đưa một tay ra sau lưng cô hung hăng nheo mạnh vào. Tư Noãn Noãn đau đến mím chặt môi không dám rên lên. Lê Bá Sâm thì quan sát Tư Noãn Noãn từ nãy giờ nên thấy biểu hiện khác thường của cô khẽ để ý, lại nhìn chiếc gương phản chiếu ở phía sau lưng Tư Noãn Noãn. Hành động của Tuyết Sương Anh liền rời vào trong mắt Lê Bá Sâm. Mắt anh khẽ co lại thầm nghĩ "Quá mềm yếu, bị ức hiếp mà vẫn không phản kháng, nhất định không phải ngày một ngày hai" lại nhìn bộ đồ trên người Tư Noãn Noãn, môi Lê Bá Sâm khẽ câu lên "Đại tiểu thư Tư Gia thế mà lại bận một bộ váy lỗi thời. " nghĩ gì đó một lúc Lê Bá Sâm khẽ nheo mắt lại.

.....

Nhớ Like và Bỏ Phiếu ủng hộ Boo nha ^^!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Cô Có Tư Cách Nói Điều Kiện Với Tôi Sao?

#BooMew

Lê Bá Sâm khẽ nheo mắt lại nói.

"Cô đi qua đây. " Cô ở đây là chỉ Tư Noãn Noãn, Tư Noãn Noãn vẫn đứng yên bất động, Lê Bá Sâm khẽ gọi tên cô.

"TƯ NOÃN NOÃN. " giọng điệu như nghiền răng nghiền lợi rạn ra từng từ.

Tư Noãn Noãn trong lòng lộp bộp, không dám tiến lên, Tư Khả Minh khẽ nheo mắt lại quát.

"Còn không mau đi qua. " điếc à? Ông định nói nhưng lại nhin xuống, dù sao ông không muốn Lê Bá Sâm nghĩ ông là một người cha thiếu trách nhiệm

hay là độc ác đầu, tính ra sau này còn phải lợi dụng Tư Noãn Noãn để thân cận với Lê Bá Sâm hơn mà.

Tư Noãn Noãn còn chưa kịp bước đi, đã bị Tư Chân Châu cố ý đẩy mạnh, do không hay mang giày cao gót nên chân đi đã khó khăn giờ lại sắp té, khi bản thân cô sắp "Bịch" xuống sàn thì lại được nâng lên bởi một bàn tay rắn chắc, đang định cảm ơn thì đã bị Lê Bá Sâm khóa cô lại trong lòng ngực. Tư Noãn Noãn hai mắt tròn to, đây là cái ôm đầu của cô.

Lê Bá Sâm khẽ nheo mắt lại nhìn Tư Chân Châu, Tư Chân Châu bị nhìn đến hai chân mềm nhũn sắp té, nếu không phải Tuyết Sương Anh đỡ chắc chắn đã ngồi bệch dưới sàn rồi.

Tư Khả Minh thấy không khí khê không tốt, liền đồ mọi tội lỗi lên đầu Tư Noãn Noãn nói.

"Lê Tổng thông cảm cho, đứa con gái lớn của tôi nó hơi sợ người lạ với lại tính cách của nó như vậy từ lúc sinh ra đến nay nên Lê Tổng bỏ qua cho."

Lê Bá Sâm ôm chặt Tư Noãn Noãn đi qua ngồi ghế, lại kéo Tư Noãn Noãn ngồi lên đùi anh, đối diện với Tư Khả Minh, không nhanh không chậm nói.

"Tư Tổng dạy con gái thật tốt."

Tư Khả Minh khê câu lên khoe môi, liền nghĩ "Lê Bá Sâm là đang khen Tư Chân Châu ngoan đi nên nói như vậy". Nhưng là còn chưa vui mừng đắc ý được bao lâu lại phải cứng họng ngậm miệng lại.

Lê Bá Sâm môi khê câu lên, tay vuốt ve lưng Tư Noãn Noãn nhìn như không nhìn Tư Khả Minh nói tiếp.

"Con gái thứ mà dám đẩy con trưởng như vậy sao? Mà tính ra người có quyền trong nhà này phải là đại tiểu thư đây chứ sao lại là con vợ bé?" dù anh chán ghét Tư Gia, nhưng không hiểu sao lại thấy Tư Noãn Noãn không giống vậy, cũng không hiểu nhưng dù có không hiểu rõ Lê Bá Sâm cũng mặc kệ, dù sao Tư Noãn Noãn cũng sẽ là người của anh, có muốn đánh đập chửi bới cũng không phải ai cũng có thể làm.

Tư Khả Minh cứng họng, Tư Chân Châu hai mắt tròn to, tay nắm chặt lại, còn Tuyết Sương Anh khê nhú mày nhìn Lê Bá Sâm cái gì cũng không nói.

Lê Bá Sâm cũng không vòng vo hoài, anh cũng bận nên chỉ nói.

"Vậy là chuyện Nhị Tiểu Thư nợ Lê Bá Sâm tôi thành đổi lấy Tư Noãn Noãn qua trả nợ sao?" anh là cố ý nói cho Tư Noãn Noãn nghe thấy.

Tư Noãn Noãn ở trên đùi Lê Bá Sâm, hai mắt tròn to nhìn chăm chăm ba người Tư Khả Minh, rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra? Sao cô lại không biết gì hết vậy?

Còn chưa hiểu rõ sự việc, thì lại nghe Tư Khả Minh nói.

"Đừng vậy. Chỉ xin Lê Tổng có thể tha cho Tư Thị chúng tôi." Tư Noãn Noãn có sang bên Lê Bá Sâm thì sao? Chính ông có cách bắt cô moi tiền Lê Bá Sâm đưa cho ông.

Tư Noãn Noãn nhìn Tư Khả Minh nói.

"Rốt cuộc là chuyện gì? Tại sao ngài lại nói vậy?"

Tư Khả Minh nhú mày nhìn Tư Noãn Noãn định quát, nhưng Lê Bá Sâm lại nhanh tay hơn nói.

"Còn sao chẳng cái gì nữa? Ba của cô đem cô cho tôi để giúp Nhị tiểu thư con vợ bé kia trả nợ tôi chứ sao nữa!" dừng lại một chút lại nói.

"Nhị Tiểu Thư thua cược cả một Tư Thị, Tư Tổng vì thương con thứ và Tư Thị nên bán Đại Tiểu Thư Tư Noãn Noãn cho tôi."

Tư Noãn Noãn trong lòng khê vui mừng, nhưng vẫn có một tia gì đó đau lòng nhìn Tư Khả Minh không tin vào tai cô. Mặc dù cô rất muốn rời khỏi nơi này, nhưng không có nghĩa cô muốn rời khỏi vì lí do thối nát này, người làm là Tư Chân Châu nhưng người gánh hậu quả lại là cô. Tại sao chứ?

Vừa sinh ra cô bị ném cho ông bà Nội tham tiền kia, hơn hai tuổi lại bị đưa về Tư Gia trên thành phố, mười tuổi bị dụ dỗ kí vào chuyển nhượng tài sản... lúc đó cô không kí, Tư Khả Minh và Tuyết Sương Anh hung hăng đánh đập cô. Đến giờ cô sống căn nhà này, nhưng còn không bằng một con chó họ đang nuôi kia nữa.

Tư Noãn Noãn tự nghĩ, rốt cuộc mẹ cô yêu Tư Khả Minh chỗ nào? Một kẻ tham lam lại vô tình.

Tư Noãn Noãn nhìn ba người Tư Khả Minh một lúc lâu lại nói.

"Được tôi sẽ đi với anh."

Môi của ba người Tư Khả Minh khê câu lên vui sướng, nhưng chưa dừng lại ở đó, Tư Noãn Noãn khê đứng lên rời khỏi người Lê Bá Sâm nói.

"Anh có thể cùng tôi nói chút chuyện không?"

Lê Bá Sâm khê nhú mày nhưng vẫn gật đầu đồng ý, hai người đi lên tầng hai lại vào phòng của Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn nhìn Lê Bá Sâm một lúc lâu, Lê Bá Sâm nhíu mày nhìn lại Tư Noãn Noãn khẽ nói.

" Có gì thì nói lẹ đi. "

Tư Noãn Noãn không nhanh không chậm nói.

" Tôi có một điều kiện. "

Lê Bá Sâm không còn vẻ phong tình lúc nãy nữa, thay vào đó thành ánh mắt sắc bén nhìn Tư Noãn Noãn, môi khẽ cau lên nói.

" Cô có tư cách nói điều kiện với tôi sao? "

.....

Nhớ like và bỏ phiếu cho Boo nha ^^!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Tôi Có Thể Giúp Anh

#BooMew

Tư Noãn Noãn nhìn Lê Bá Sâm không nhanh không chậm nói.

" Không phải anh rất muốn sao? " sau đó tiến lên, đặt tay lên đùi quần, vật nam tính của Lê Bá Sâm đang cương cứng trong đó, lại nói tiếp.

" Tôi có thể giúp anh, anh muốn làm gì tôi cũng được chỉ cần giúp tôi rời nơi này. "

Lê Bá Sâm hai mắt tròn to nhìn bàn tay bé nhỏ của Tư Noãn Noãn đang chạm vào đùi quần của anh. Nghe được cô nói " Giúp Anh " kia môi Lê Bá Sâm khẽ cau lên, không nhanh không chậm nói.

" Cô gan to như vậy tại sao không tự mình rời khỏi. " anh nhìn Tư Noãn Noãn một lúc lâu, phát hiện Tư Noãn Noãn không quá hiền lành như lúc nãy, là một người khá lạnh lại ít nói.

Tư Noãn Noãn nhìn Lê Bá Sâm một lúc lâu mới nói.

" Đã thử, nhưng không được. " dừng một chút lại nói.

" Hai năm trước, tôi bỏ trốn đi chỉ mới một ngày, họ lại bắt được tôi, đánh đập tôi, tay phải tôi từng bị gãy, vì không chăm sóc cũng như uống thuốc kỹ lưỡng nên mỗi khi trời lạnh tay lại đau nhức lên.

Tôi lại bị bỏ đói ba ngày vì tôi về trễ, ngày thi đại học quần áo từ tế lại bị xé rách. Tối lại còn phải làm cả đồng bài tập cho Tư Chân Châu mà không ngủ.

Trường học khá xa, lại đi chiếc xe đạp cũ, chậm lại còn không có áo mưa, ngày đó mưa to đến nỗi tôi đạp hơn 2 tiếng gần 3 tiếng mới về đến nhà.

Tay đau làm vỡ chén lại bị đánh... "

Nhìn Lê Bá Sâm lại hỏi.

" Anh có từng bệnh đến liệt giường sắp chết, họ mới gọi bác sĩ kiểm tra điều trị không! Anh có từng bị đánh đến máu me bết bết nhưng vẫn bắt làm việc nhà không? Anh từng vì bận học nên về quá sáu giờ tối liền bị bỏ đói không? Anh lại từng phải bán toàn đồ cũ của người khác hơn mười năm không? Anh lại từng dầm mưa suốt tháng mưa không? Anh từng đói đến nỗi một hột cơm cũng không có không? Tôi vẫn đang bị đây... "

Lê Bá Sâm nghe Tư Noãn Noãn nói, con người động, cảm xúc trong lòng lại hỗn loạn. Anh lại hỏi.

" Sao không báo với cảnh sát. "

" Hàng xóm có báo, báo hơn chục lần không ai giúp cũng không ai tới. Tôi từng báo bên nhà trường cũng y như vậy. " nghĩ ra cái gì đó Tư Noãn Noãn lại nói.

" Tôi có thể làm việc, chỉ cần anh không bỏ đói hay để tôi lạnh là được, và đừng đánh đập tôi, tôi ghét... sợ... "

Nghe đến sẹo, mắt Lê Bá Sâm khẽ nheo lại nói.

" Còi đồ ra. "

Tư Noãn Noãn mím môi, hai mắt tròn to nhưng vẫn còi bộ váy đang bận ra. Bộ váy vừa rơi xuống, Lê Bá Sâm hai mắt tròn to không tin được.

Tay phải của Tư Noãn Noãn có sẹo rất rõ, lưng lại chỉ chút vô số vết thương và sẹo lớn nhỏ đủ thứ, lại dưới đùi có một vết sẹo rất to ở đó. Lê Bá Sâm khẽ đụng vào hỏi.

" Cái này bị gì? "

" Tư Chân Châu gạch, năm học lớp mười hai, chính là năm trước Tư Chân Châu sinh nhật tròn mười lăm khách đến không đủ tức giận liền gạch đùi tôi. "

" Không phải tôi đứng yên cho gạch, chính là không kịp chạy đã bị. "

Lê Bá Sâm nhìn Tư Noãn Noãn, không nghĩ tới cô sống một cuộc sống như vậy.

Nhìn Lê Bá Sâm không nói gì, Tư Noãn Noãn khẽ nói.

" Anh đáp ứng điều kiện của tôi không? "

" Điều kiện? "

" Bắt Tư Khả Minh kí tên vào giấy không nhận tôi lại, và không có quyền can thiệp vào tôi. Và cả lấy lại 52% cổ phần của Tư Thị mà mẹ để lại cho tôi. "

Nghĩ nghĩ lại nói.

" Anh có thể liên hệ Luật Sư Lam để lấy bản di chúc mẹ để lại cho tôi xem. "

Như là thấy gì đó sai sai, Tư Noãn Noãn lại nói.

" Hình như không phải một điều kiện mà là hai nhĩ? "

Lê Bá Sâm vừa nghe Tư Noãn Noãn vừa nói vừa trả lời, không khỏi cười thành tiếng. Gật đầu đáp ứng. Dù Tư Noãn Noãn có không nói anh cũng nhất định không để Tư Gia với quan hệ gì với cô nữa.

Nói xong, Tư Noãn Noãn và Lê Bá Sâm đi ra, chính là đã nửa tiếng trời qua. Lê Bá Sâm bước sau Tư Noãn Noãn hai bước khẽ nhìn bóng dáng tịch tịch gầy gò của cô, thầm nhớ tới cái lúc Tư Noãn Noãn mặt không biểu tình nói những chuyện cô phải chịu cho anh nghe như thể đang kể chuyện của người khác mà không phải cô vậy. Anh thầm nói " Rốt cuộc là ai lại khiến một người như cô vô tâm vô tình như vậy? "

Đi một lúc, khi sắp xuống dưới, Tư Noãn Noãn dừng lại nói.

" Anh không tin có thể điều tra, bên Nội tôi rất tham tiền chỉ cần cho tiền họ nhất định sẽ nói cho anh nghe. " dứt câu, cước bộ nhanh hơn đi xuống, khôi phục lại bộ dáng sợ hãi như thường ngày của cô.

Lê Bá Sâm từ trên cao nhìn xuống thân ảnh nhỏ bé của Tư Noãn Noãn, rồi lại nhìn sang hướng trái, mắt khẽ nheo lại sắc bén nhìn chăm chăm Tư Khả Minh.

" Có nhân gặp quả " nhất định Tư Khả Minh sớm muộn gì cũng sẽ bị trừng phạt.

.....

Nhớ Like và Bỏ Phiếu ủng hộ Boo nha ^^!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nó Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Ông Từng Xem Tôi Là Con Sao?

#BooMew

Ba người Tư Khả Minh ở dưới cứ len lén nhìn lên trên, trong lòng lại sốt ruột không thôi. Có cái gì mà họ nói lâu thế sắp nửa tiếng rồi chứ không ít.

Tư Khả Minh nheo mắt đứng dậy định đi lên lầu xem thử thì nghe được tiếng bước chân, ông vội xoay người lại về vị trí cũ ngồi, sau đó khẽ nháy mắt với Tuyết Sương Anh và Tư Chân Châu.

Cả ba cùng khôi phục lại vẻ mặt điềm tĩnh như lúc nãy.

Tư Noãn Noãn khúm núm đi xuống đứng bên cạnh Lê Bá Sâm, cái gì cũng không nói. Lê Bá Sâm khẽ kéo cô lại gần rồi ôm chặt eo nhỏ của Tư Noãn Noãn, nhìn như không nhìn Tư Khả Minh nói.

"Tôi đồng ý cuộc giao dịch này của Tư Tổng."

Lê Bá Sâm vừa dứt câu, cả ba người Tư Khả Minh ai nấy đều câu lên khóe môi. Nhưng chưa được bao lâu lại nghe Lê Bá Sâm nói.

"Nhưng là... tôi có một điều kiện."

Tư Khả Minh lúc này nào quan tâm gì nhiều. Trong đầu ông toàn mơ mộng những ngày vui sướng tiền tài đầy nhà thôi, nên không nghĩ ngờ mà nhìn chăm chăm Lê Bá Sâm nói.

"Điều kiện gì á Lê Tổng?" haha ông biết mà, cũng may mắn là ông chưa từng đánh vào mặt Tư Noãn Noãn, ông biết có ngày con bé cũng sẽ đem về núi vàng núi bạc cho ông.

Lê Bá Sâm như nhìn ra trong đầu Tư Khả Minh nghĩ gì trong lòng không khỏi cười khinh bỉ, miệng mấp máy môi nói.

"Tôi muốn Tư Tổng kí vào giấy đồng ý không nhận lại Đại Tiểu Thư Tư Noãn Noãn đây. Cũng như cả hai cắt đứt quan hệ cha con."

Lời nói vừa dứt, Tư Khả Minh lẫn Tuyết Sương Anh nhú chặt mày, Tư Khả Minh lại khẽ nói.

"Cái này..." Lê Bá Sâm đây là bắt ông cắt đứt quan hệ với Tư Noãn Noãn, vậy sao này ông biết lấy cớ gì bóc lột nó?

Lê Bá Sâm nhú mày không kiên nhẫn nhìn Tư Khả Minh giọng trầm xuống hẳn ra.

"Tư Tổng?"

Tư Khả Minh bị dọa sợ, vội cười cười nhìn Tư Noãn Noãn xong lại nhìn Lê Bá Sâm.

"Lê Tổng, ngài đây đang bắt tôi từ bỏ con gái sao? Như vậy sao được?"

Sau đó Tư Khả Minh lại trưng ra bộ mặt rung rung như đang bắt ông ta rời xa đứa con gái ông hết mực yêu thương vậy.

"Con gái..." đưa tay lên định nắm lấy tay Tư Noãn Noãn, nhưng còn chưa kịp tới gần, Tư Noãn Noãn đã chui vào người Lê Bá Sâm trốn.

Tư Khả Minh tay trên không cứng đờ, muốn kéo Tư Noãn Noãn lại cũng không được, muốn buông xuống cũng không được. Ông trừng to mắt nhìn đứa con gái suốt ngày bị ông đánh đập giờ đây lại trốn ông.

Ông kiềm nén kích động khẽ nói.

"Noãn Noãn..." còn chưa hết câu, Lê Bá Sâm đã nói.

"Tư Tổng, ông nên kí tên vào đây." dứt câu nhìn nhìn Phi Vô Dư, Phi Vô Dư hiểu ý đi tới trước mặt Tư Khả Minh, đặt giấy tờ vừa chuẩn bị xong xuống bàn. Bởi vì gấp rút nên là giấy tờ được viết bằng tay, đương nhiên cũng đã được sự đồng ý của Tư Noãn Noãn.

Tư Khả Minh không tin, nhìn chăm chăm vào giấy lại nhìn Tư Noãn Noãn. Tuyết Sương Anh quát.

"Tư Noãn Noãn, không lẽ mày định bắt ba mà cắt đứt quan hệ với mày! Mày là con của ông ta mà, ông ta nuôi mày bấy lâu nay mà bây giờ mày lại định bỏ đi sao?"

Tư Noãn Noãn dụi đầu vào lòng ngực Lê Bá Sâm, môi khẽ câu lên cười khinh thâm nói "Cái gì mà nuôi nấng? Không phải toàn bộ điều do chính tay tôi tự nuôi tôi sao?"

Tuyết Sương Anh thấy Tư Noãn Noãn không nói gì, càng tức giận quát lên.

"Tư Noãn Noãn, mày đừng có mà ăn cháo đá bát. Mày phải biết nếu không phải nhờ Tư Chân Châu, mày làm sao được đi chung với Lê Tổng?"

Lê Bá Sâm vừa nghe, môi khẽ câu lên, anh đang chờ xem Tư Noãn Noãn sẽ phản ứng ra sao. Không phụ lòng mong đợi của anh. Tư Noãn Noãn không còn tia sợ hãi gì nữa thay vào đó bộ mặt lạnh lẽo không nhìn ra đang nghĩ gì nhìn Tư Khả Minh lại nhìn Tuyết Sương Anh nói.

"Vậy tôi không cần nhờ cái ơn cưu chuộc này mà bị bán đi nữa! Các người tự mình lấy Tư Thị trả nợ đi."

Tuyết Sương Anh và Tư Chân Châu nghe đến Tư Thị run rẩy không dám nói nữa.

"Mày... mày đồ đứa con bất hiếu..." Tư Khả Minh tức giận chỉ thẳng vào mặt Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn khẽ cau lên khóe môi nhẹ giọng nói.

"Câu "CON BẤT HIẾU" chỉ dùng để chỉ con của ông thôi..." dừng một chút Tư Noãn Noãn che giấu cảm xúc đau lòng, lại khẽ nói.

"Còn tôi... ông từng xem tôi là con của ông sao? Có người ba nào bắt đứa con mới ba bốn tuổi làm tất cả việc nhà không? Có người ba nào quanh năm suốt tháng, không từng mua cho con mình một cái áo hay một cái quần không? Có người ba nào hết đánh lại chửi con mình không? Có người ba nào ngày con đi thi lại không một câu hỏi hăng không? Có người ba nào lại bỏ đối con mình không?... ông còn làm nhiều thứ mà những người ba trên đời này chưa từng làm... ông xem tôi là con sao Tư Khả Minh?"

Ông thật lòng yêu mẹ tôi sao? Yêu mẹ tôi nên mới đối xử với tôi như vậy sao? Ông... ông có thật là ba của tôi không?"

Như nhớ về điều gì đó, Tư Noãn Noãn lại nói.

"Hơn nữa! Ông từng nói tôi chỉ là con ở trong nhà này thôi... nên tôi nào có ba nào cần phải hiếu kính."

.....

Nhớ Like và Bỏ Phiếu ủng hộ Boo nha ^^!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Ông Mới Chính Là Người Hại Chết Mẹ Tôi

#BooMew

Tư Khả Minh bị Tư Noãn Noãn nói đến bản thân ông không có biện pháp biện minh cho hành động của ông lúc trước. Lại nhớ về Châu Tiết San (Mẹ của Tư Noãn Noãn.) ông lại cảm thấy lòng ngực đau thắt chặt.

Tuyết Sương Anh nhìn Tư Khả Minh, trong lòng không khỏi lộp bộp, mấy chục năm qua (tính luôn thời gian ngoại tình) bà ở bên ông ta, không than không trách, chịu bao nhiêu nhục nhã, mà giờ đây ông ta dám trừng ra cái bộ mặt đau lòng con tiện nhân kia sau.

Tuyết Sương Anh hai mắt đỏ ngầu tức giận, chỉ vào mặt Tư Noãn Noãn nói.

"Tiện nhân, mày ăn gan hùm rồi sao? Dám ăn nói bậy bạ, được chiều tới hư rồi sao. Tao... tao đánh chết mày. Tao đánh chết mày."

Bàn tay chưa kịp rơi xuống mặt Tư Noãn Noãn, đã nghe một tiếng thét vang vọng của Tuyết Sương Anh.

"A... tay... tay của tôi..."

Lê Bá Sâm nắm chặt tay của Tuyết Sương Anh, hung hăng bóp mạnh, ở bên ngoài có thể nghe rõ "Rốp" tiếng xương bị vỡ bên trong.

Tư Chân Châu hai mắt ửng đỏ sợ hãi, nhìn Tư Noãn Noãn quát.

"Chị là đồ ác độc ăn cháo đá bát... chị còn không mau kêu Lê Tổng buông tay mẹ tôi ra..."

Lê Bá Sâm vừa nghe Tư Chân Châu ra lệnh cho Tư Noãn Noãn, lại nhìn về Phi Vô Dư khẽ nói.

"Tất."

Phi Vô Dư hiểu, không nhanh không chậm đi đến, giơ tay lên "CHÁT" mạnh vào má của Tư Chân Châu. Tư Chân Châu bùm má nước mắt lã chã rơi xuống.

Tư Khả Minh hai chân run rẩy, "Bịch" một tiếng ngồi bệch dưới sàn, cái gì cũng không nói. Tại sao lại như vậy... không phải ông sắp giàu sang phú quý sao...

Tư Noãn Noãn nheo mắt lại nhìn Tuyết Sương Anh xong lại nhìn Tư Khả Minh nói.

"Nhân tiện, trước khi đi tôi nói cho ông nghe một bí mật... Năm đó trước khi mẹ sinh tôi ra vài tháng đã biết chuyện ông và bà Tuyết Sương Anh đây lên lút qua lại với nhau rồi và cả..."

Lời nói vừa dứt không chỉ dọa Tuyết Sương Anh, còn dọa Tư Khả Minh không khỏi bất ngờ, Châu Tiết San của ông biết sao...

Còn chưa hoàn hồn, lại nghe Tư Noãn Noãn nói.

"Người làm mẹ phải sinh sớm cũng do cô vợ Tuyết Sương Anh mà ông ra sức yêu thương đây ban tặng. Năm đó, bà ta hung hăng đến trước mặt mẹ tôi, nói với bà là ông với bà ta đã yêu nhau từ lâu, còn nói trong bụng của bà ta có con rồi." dừng một chút lại nói.

"Ông nghĩ chuyện ngã lâu năm đó là không cẩn thận sao? Ông sai rồi. Chuyện ngã lâu năm đó đều một tay bà Tuyết Sương Anh gây ra."

Dứt câu không nói thêm gì hết, đi ra ngoài cùng Lê Bá Sâm, nhưng như nhớ ra gì đó nên Tư Noãn Noãn dừng lại nói.

"Ông mới chính là người hại mẹ tôi chết! Nếu ông không ngoại tình không bay bướm... thì mẹ tôi đã không phải chết oan ức như vậy rồi. Chính ông mới là kẻ đáng trừng trị nhất cuộc đời này! Và cả Tuyết Sương Anh kia nữa! Hai người cứ đợi mà xuống địa ngục đi. Cổ phần, và tài sản mẹ tôi để lại, tôi sẽ lấy lại tất, các người đừng hòng lấy một xu." Nói xong đi thẳng ra ngoài.

Tư Chân Châu vừa nghe cổ phần tài sản, mày nhú chặt nói.

"Tư Noãn Noãn, con tiện nhân mày là một kẻ ăn cháo đá bát... con tiện nhân. Mày nhất định gặp quả báo nhất định... ahuhu."

Tư Khả Minh thì lại ngồi bệch dưới sàn đồ dẫn cả người, ông... chính ông hại chết Tiết San... Tiết San biết hết mọi chuyện... không những thế còn... còn im lặng đứng nhìn ông nói dối mỗi khi về muộn... haha ông... ông không xứng đáng với Tiết San... một chút cũng không xứng.

Tư Khả Minh lại nghĩ về Tư Noãn Noãn, mỗi ông khế câu lên tự giễu chính mình, ông hành hạ nó là để không cho bản thân quên đi Tiết San, nhưng ông lại không ngờ những năm tháng qua nó bị oan... haha thật nực cười cho người làm cha như ông mà.

Tuyết Sương Anh tuy đau nhưng vẫn im lặng, bà biết Tư Khả Minh chắc chắn sẽ tin lời của con tiện nhân Tư Noãn Noãn kia, bà càng biết ông ta nhất định không tha cho bà. Nhưng khi nhìn vào Tư Chân Châu, mỗi bà khế câu lên, bà có cách để Tư Khả Minh không đánh hay bắt bà vào tù.

Tư Chân Châu tuy mặt đau, nhưng cô nhìn tay mẹ cô, khế gọi.

"Ba, mau đưa mẹ đến bệnh viện."

Tư Khả Minh không phản ứng, Tư Chân Châu nóng giận quát to.

"Ba... ngài sao vậy? Còn không mau đưa mẹ đến..."

"CHÁT" tiếng tát vang vọng khắp phòng, chỉ thấy Tư Khả Minh nheo mắt nguy hiểm nhìn Tư Chân Châu, giọng lạnh lẽo vang lên.

"Tao là ba mày. Ai cho mày quát?"

Tư Chân Châu và Tuyết Sương Anh trừng to mắt không tin được, Tư Chân Châu từ nhỏ đã sống trong nhung lụa chưa từng chịu khổ lần nào huống chi bị đánh... Tư Khả Minh lại rất yêu thương cô, không đánh cũng không mắng cô.

Tư Chân Châu không tin, nước mắt lăn lăn rơi không nhanh không chậm quát lên.

"Ba ngài làm cái gì vậy? Con là con của ngài mà huhu." tại sao lại đánh cô, không phải ba yêu thương cô nhiều lắm sao chứ...

Tư Khả Minh nheo mắt lại, càng nhìn càng chán ghét Tư Chân Châu, tại sao ông lại có thể yêu thương một đứa không hiểu chuyện như vậy! Lại đi ghét bỏ một đứa lúc nào cũng chịu những uất ức, những lần trút giận của ông lên người...

Tư Khả Minh nhìn Tuyết Sương Anh lại nhìn Tư Chân Châu, cái gì cũng không nói mà đi thẳng lên tầng.

.....

Nhớ Like và Bỏ Phiếu ủng hộ Boo nha ^^!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Về Nhà Tôi

BooMew

Tư Noãn Noãn vừa ra khỏi căn nhà cô ở hơn mười năm qua, thân hình không kiềm được mà run rẩy mím chặt môi lại.

Chỉ cần nhớ lại những kí ức đó, cô lại không khỏi rung mình một cái, cô không hơn ai cả, ngay cả một con chó cũng không bằng cho dù cô có mạnh mẽ đến đâu cũng không thắng được họ. Họ không những có tiền mà còn có quyền. Cô có kêu oan có chỉ rõ bản thân bị hành hạ ra sao cũng không ai giúp. Còn luật sư Lam, ông đã già rồi. Cũng không thể làm gì giúp cô.

Nếu nói về... Châu Tiết San (Mẹ Tư Noãn Noãn) bà là một người rất tốt bụng lại thương người nhưng những gì mà bà phải chịu không xứng với những gì bà làm nên.

Cái chết của mẹ, nguyên nhân mẹ lại sinh non cô, Tư Noãn Noãn đều nghe chính miệng Luật sư Lam nói. Năm cô 5 tuổi, ông đến nói là cô không được ký tên vào bất cứ giấy tờ gì cả. Cô thông minh lại hiểu chút gì đó nên cũng làm theo hết... Năm 18 tuổi, cô mới hiểu rõ nguyên nhân thật sự mà luật sư Lam luôn kêu cô không được ký vào đó. Hôm đó, trời lại mưa, Tư Noãn Noãn ngồi trong toilet lên la lên lút thút thút, đọc bức thư mà mẹ để lại, cô hiểu rõ tất cả. Mọi chuyện không như những người kia nói. Cô là người đã hại chết mẹ mình, mà là người quyến rũ người ba dộc ác kia của cô hại.

Không những thế họ còn không ngừng lên lút qua lại, mẹ nói.

" Ta không cần con trả thù, ta chỉ mong con sống bình an thôi là đủ rồi. "

Nhưng Châu Tiết San nào đâu biết được, ngày bà đi cũng là ngày Tư Noãn Noãn sống trong bi kịch cả một khoảng thời gian dài, phải chịu bao nhiêu ủy khuất, phải hứng bao nhiêu lời chửi rủa lại bị bao nhiêu đòn đánh thịnh nộ lên người.

Hồi ức quá cứ cứ liên hồi xuất hiện.

Tư Noãn Noãn dừng lại trước cổng, xoay người lại nhìn một chút hít một hơi sâu mới nhìn Lê Bá Sâm hỏi.

" Anh muốn tôi làm gì? "

Cô biết Lê Bá Sâm không phải người đơn giản, nhìn cách cư xử của anh đủ biết, cô không thể làm gì khác ngoài chuyện phục tùng theo. Cô đã nợ anh ta nên hiện tại cần phải trả dù ít hay nhiều gì cũng vậy.

Lê Bá Sâm nhìn Tư Noãn Noãn một lúc mới mở miệng nói.

" Về nhà tôi. "

Tư Noãn Noãn nhìn bóng lưng của Lê Bá Sâm, mày nháu chặt cái gì cũng không nói. Cô biết cô không thể thoát. Chỉ khi người đàn ông này chán ghét cô.

Nhanh chân nhanh tay lên ngồi vị trí phó lái, Lê Bá Sâm nháu mày, lạnh giọng nói.

" Ai cho cô ngồi đó? " anh không cần một lợ xe nào nữa.

Tư Noãn Noãn vừa nghe xong, mày nháu chặt, nhưng sau đó đi ra ngoài đóng cửa lại. Anh là muốn cô đi bộ về nhà anh chứ gì. Được thôi không sao.

Tư Noãn Noãn đứng ở ngoài nhìn Lê Bá Sâm nói.

" Anh nói địa chỉ đi tôi sẽ tới. "

Lê Bá Sâm nhướng mày lên tỏ vẻ không hiểu. Tư Noãn Noãn biết nên khẽ nói.

" Không phải anh muốn tôi đi bộ về sau? Đưa địa chỉ tôi mới đi được. "

Lê Bá Sâm và Phi Vô Dư vừa nghe xong, cả hai nhìn nhau một lúc, Phi Vô Dư định giải thích thì lại nghe Lê Bá Sâm nói.

" Đường xxx số xxx, khi nào cô tới đó sẽ có người đón vô. "

Tư Noãn Noãn nháu mày, từ đây qua đó ngồi oto ít nhất gần hai tiếng... Tư Noãn Noãn nhìn, nhìn Lê Bá Sâm, cô mím môi gật đầu cái đi thẳng.

Phi Vô Dư nháu mày nhìn Lê Bá Sâm khẽ nói.

" Boss... như vậy có được không? Rất xa đó. "

Lê Bá Sâm nhìn bóng lưng nhỏ gầy đi phía trước môi khẽ câu lên nói.

" Kệ cô ta, giờ chung ta về thôi còn họp nữa. " anh không rảnh để ý một người dung, Huống chi cô là đồ mà Tư Gia bán trả nợ.

Dứt câu không quan tâm hay nhìn bóng lưng Tư Noãn Noãn, mà kêu Phi Vô Dư lái xe đi luôn. Phi Vô Dư muốn nói lại thôi, chỉ đành lái xe đi.

Tư Noãn Noãn thì cứ đi từ từ, cô sống ở nhà Tư Gia lâu như vậy làm sao lại không từng đi bộ chứ? Tư Chân Châu và Tuyết Sương Anh lúc nào chả muốn hành hạ cô. Nhưng hôm nay đi xa hơn mọi ngày rất nhiều lần.

Tư Noãn Noãn vừa đi vừa nhìn trời nhìn mây, một bộ dáng rất thong thả nhưng thật sự cô đang rất đói, sáng giờ một chút cũng chưa có ăn, đi bộ đã hơn hai tiếng rồi, trời ngày một thêm nắng gắt hơn. Cô chỉ sợ cô ngất mất.

.....

Lê Bá Sâm họp xong đi ra nhìn Phi Vô Dư hỏi.

" Cô ta đến nhà chưa? "

Phi Vô Dư lắc đầu, định nói lại bị chặn lại.

" Lâu lắc lâu lợ, cứ cho cô ta không ăn cơm tối đi nếu cô ta còn chưa tới. "

" Boss. " Phi Vô Dư la lớn một tiếng. Một cô gái nhỏ bé như vậy, đi bộ dưới trời nắng như vậy thì thôi còn bắt nhện.

Lê Bá Sâm môi khẽ câu lên nói.

" Cậu yên tâm đi, cô ta không yếu đuối như cậu nghĩ đâu, biết đâu bây giờ đã dừng chân ở đâu đó ăn rồi. " anh nghĩ là như vậy, với độ thông minh đó làm sao lại tự để bản thân đói.

Phi Vô Dư nghe xong cũng yên tâm.

Nhưng là cả hai họ đã quên mất, Tư Noãn Noãn không có đem theo bất cứ thứ gì cả.

Tư Noãn Noãn hai chân mỏi nhừ vừa đi vừa nhìn đường và số... ít nhất tầm hai tiếng nữa mới đến, vì từ sáng đến giờ đã đi được hơn một nửa quãng đường rồi.

Môi Tư Noãn Noãn khẽ câu lên, nhưng nhớ về gì đó Tư Noãn Noãn lại thu lại ý cười.

.....

Nhớ Like và Bỏ Phiếu ủng hộ Boo nha ^^!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Cậu Chủ

#BooMew

Cô bị bán đi chứ có phải đi làm đâu, nên chắc chắn cũng sẽ phải ăn khổ không ít đi. Tư Noãn Noãn hít một hơi sâu lại nhìn trời. Dù sao cô cũng sẽ chịu được, chỉ cần thoát khỏi nơi đó là xong.

.....

5 giờ chiều, Lê Bá Sâm quanh thân tràn ngập khí lạnh ngồi trong phòng khách, hai mắt đỏ ngầu tức giận. Đã từ sáng tới giờ rồi Tư Noãn Noãn vẫn chưa tới là sao?

Lê Bá Sâm nhíu mày lại, cứ ngồi đó từ 4 giờ tới giờ này đã hơn một tiếng, những người xung quanh đi qua đi lại dọn dẹp không khỏi sợ hãi. Trong nhà lớn Lê Gia, cũng không quá nhiều người, nên lúc này mọi thứ càng thêm trầm lặng khi mà Lê Bá Sâm cứ im lặng.

Bỗng nhiên, một cô bé tầm 14 tuổi chạy tới gọi to.

" Cậu chủ... cậu chủ ơi. "

Lê Bá Sâm nheo mắt nhìn nhưng khí áp trên người thu về không ít.

" Sao đó? Con đừng có chạy. " giọng điệu cực nhỏ nhẹ dịu dàng, khác với lúc nói chuyện với Tư Noãn Noãn rất nhiều.

Cô gái vội chạy tới nói.

" Cậu chủ, có một chị gái đang ở ngoài cổng, nói là theo địa chỉ tới đây... nhưng là... nhưng là... " cô bé muốn nói lại thôi.

Lê Bá Sâm nhíu mày, biết là có chuyện không hay rồi nên khẽ hỏi.

" Có chuyện gì sao Aley? "

Aley mà Lê Bá Sâm gọi không ai khác chính là vô bé lúc nãy.

Aley nhíu mày, gương mặt mồm mỉm khẽ méo mó nói.

" Chị ấy rất xinh đẹp, nhưng trên người lại rất dơ, quần áo lại bị rách, nói là theo địa chỉ tới đây... " mặt dù cô bé không quen biết chị đẹp, nhưng cô bé biết chị đẹp không phải người xấu.

Lê Bá Sâm vừa nghe chợt nhíu mày, nhìn Phi Vô Dư, Phi Vô Dư gật đầu cái đi ra ngoài. Hơn 5 phút sau Phi Vô Dư quay lại, nhưng có nhiều thêm một người, đó chính là Tư Noãn Noãn, Tư Noãn Noãn được Phi Vô Dư đỡ vào.

Không nhanh không chậm Tư Noãn Noãn nhíu mày nhìn Lê Bá Sâm gọi.

" Cậu chủ. "

Lê Bá Sâm nhìn từ trên xuống dưới của Tư Noãn Noãn mày khẽ nhíu chặt hỏi.

" Cô bị làm sao? "

Trên người dơ, không những thế bộ váy cũng bị rách không ít, nghĩ nghĩ mày Lê Bá Sâm nhíu chặt tức giận.

Tư Noãn Noãn vẫn một bộ dạng lạnh nhạt như cũ nói.

" Không sao? Hôm nay tôi không làm việc được, cậu cho tôi nghỉ một hôm được không? "

Dù cô không biết Lê Bá Sâm sẽ làm gì cô, nhưng hiện tại cô mệt chết đi được. Cô vừa đói vừa khát lại vừa buồn ngủ.

Không nghe được câu trả lời, Lê Bá Sâm khẽ nhíu mày, tuy Tư Noãn Noãn vẫn làm gương mặt lạnh băng không cảm xúc nhưng ánh mắt cô lộ ra không ít điểm mệt mỏi. Anh cũng không làm khó cô nữa. Để Aley đưa cô đi tắm rửa lại cho cô ăn chút gì đó để cô ngủ. Vốn anh không định cho cô ăn đâu, nhưng suy đi nghĩ lại anh không muốn làm một kẻ ác độc.

Tư Noãn Noãn vừa đi khỏi, Lê Bá Sâm nhìn Phi Vô Dư hỏi.

" Rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Không phải tôi kêu cậu kêu người theo sau cô ta sao? " Lê Bá Sâm nhíu chặt mày, dù anh có cho cô đi bộ thì cũng không đến mức để cô đi một mình nguy hiểm như vậy.

Nghĩ nghĩ, Lê Bá Sâm thăm hỏi "Tại sao lại có bộ dạng chật vật như vậy chứ? "

Phi Vô Dư nhíu mày, nhìn nhìn Lê Bá Sâm, lại nói.

" Lúc đó người của chúng ta mất dấu cô ấy, chạy vòng vòng mấy lần mới thấy... cái này. " Phi Vô Dư do dự đưa cho Lê Bá Sâm chiếc máy tính bảng

Lê Bá Sâm nhíu mày, xem video, trong video là hình ảnh Tư Noãn Noãn bị một người đàn ông giữ lại, sau đó hung hăng xé chân váy cô, hai người giằng co một lúc lâu, nhưng là anh không nghĩ tới cô lại đá mạnh vào cái đó của tên dê sòm kia, sao đó chạy.

"Đã xử lý tên này chưa? " nhìn nhìn sau đó đặt máy tính bảng xuống, Lê Bá Sâm nhíu mày chặt thêm hỏi.

Phi Vô Dư gật đầu, không nói gì.

" Cậu đang giận tôi? " như nhìn ra đùa bạn chơi chung lúc nhỏ giận dỗi, Lê Bá Sâm khẽ hỏi.

" Boss ngài đừng đùa giỡn cô ấy như vậy! Tôi biết mục đích của ngài, nhưng là dù chỉ là hợp đồng ngài cũng nên tôn trọng cô ấy. Tỉ như hôm nay, cô ấy đi lạc nên mới tới trễ đó. Nếu hồi sáng ngài không trêu chọc cô ấy... "

Lê Bá Sâm nhíu mày nhìn chằm chằm Phi Vô Dư, khẽ câu lên khoe môi nói.

" Đừng nói với tôi là cậu để ý cô ta đi nha? "

Nghe như vâu hỏi nhưng thật chất lại ngậm đầy giấm chua.

Phi Vô Dư nhìn Lê Bá Sâm, chắc Boss không biết, chứ Boss đang động tâm với Tư Noãn Noãn, nhìn cách nói ghen tuông như vậy, Phi Vô Dư khẽ câu

lên khoe môi nói.

" Không có! Tôi chỉ cảm thấy thương cho cuộc sống của cô ta thôi. " dứt câu rồi đi.

Phỉ Vô Dư quan tâm Tư Noãn Noãn cũng chỉ vì Tư Noãn Noãn giống anh thôi, một cuộc sống không vui vẻ hạnh phúc. Anh thật cảm ơn khi đó Boss đã cứu anh nhưng... anh lại không thể đồng ý được cách làm hôm nay của Boss.

Cũng không biết Boss có để ý Tư Noãn Noãn không. Nhưng anh biết đi suốt mấy tiếng như vậy! Chân của Tư Noãn Noãn chắc phỏng không ít rồi đi.

.....

Nhớ Like và Bỏ Phiếu ủng hộ Boo nha ^^

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Em Là Con Của Cậu Chủ?

#BooMew

Tư Noãn Noãn được Aley đưa vào phòng tắm, nhìn cô bé một lúc, cô bé đang định giúp cô tắm, Tư Noãn Noãn khề từ chối. Chính cô có thể tắm được. Cô không yếu đuối như vậy.

Cô bé cũng im lặng ngồi ở phía sau nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn, Tư Noãn Noãn mím môi vài lần lại hỏi.

" Em năm nay bao nhiêu tuổi? Tên gì? "

Aley nhẹ giọng trả lời.

" Em năm nay 14 tuổi, tên là aley. "

" Em là con của Cậu Chủ? "

" A không có, em chỉ là được cậu chủ mang về năm 4 tuổi thôi, đối với em mà nói cậu chủ như ba ba em vậy. "

Tư Noãn Noãn khề gật đầu cái không nói gì thêm nữa.

Cô không muốn biết quá nhiều chuyện về Lê Bá Sâm, dấu sao đối với cô hoặc với anh ta cả hai cũng chỉ là người xa lạ cả thôi. Bắt quá cô phải phục tùng nghe lời Lê Bá Sâm thôi.

Aley nhìn thấy Tư Noãn Noãn không hỏi gì về Lê Bá Sâm, cô bé liền nghĩ Tư Noãn Noãn có hiểu lầm gì đó với Lê Bá Sâm, không nhanh không chậm nói.

" Chị đừng giận cậu chủ, cậu ấy không phải hạng người thích cộc cằn như vậy đâu. " cô bé nhớ lại hình ảnh lúc nãy của Lê Bá Sâm, dùng ánh mắt dò xét đó với Tư Noãn Noãn, không khỏi bất ngờ.

Tư Noãn Noãn không nói gì, chỉ khề cười một cái tắm nhanh đứng dậy. Chính là vừa đứng dậy, lòng bàn chân truyền lên đau đớn không khỏi nhúm mày một cái.

Aley nhìn Tư Noãn Noãn một chút lại đi xuống đem đồ ăn cho cô.

" Chị ăn đi rồi nghỉ ngơi. "

" A cảm ơn em nha. "

Tư Noãn Noãn không nhanh không chậm ăn tất. Sao đó lại lên giường ngủ thiếp đi ngon lành, một phần là do hao quá nhiều sức, hai là được ăn ngon nên Tư Noãn Noãn nhanh chóng đi vào giấc ngủ.

.....

" Cô ấy ngủ rồi? " Lê Bá Sâm ngồi ở dưới phòng khách hỏi Aley.

Aley gật đầu một cái nói.

"Ngủ rồi, nhưng là..." Aley nhìn Lê Bá Sâm một lúc lâu hỏi tiếp.

"Sao cậu chủ khó chịu với chị ấy vậy?"

"Ý tứ con là gì?"

"Chân chị ấy phồng lên không ít, con để ý nên phát hiện, cũng không biết có giúp được gì không nên con im lặng."

"Cô ấy khỏe như trâu vậy con lo gì."

Aley nhìn Lê Bá Sâm, mím môi một lúc nói.

"Chị ấy rất cô đơn." dứt câu đi ra sau bếp.

Cô bé vừa nhìn thấy Tư Noãn Noãn thì thấy được vẻ cô đơn của chị đẹp. Tuy rằng chị đẹp đến đây ở đây để làm gì, nhưng chắc chắn cô bé sẽ không để Tư Noãn Noãn cô đơn nữa.

Lê Bá Sâm ngẩn ra khi nghe "Chị ấy rất cô đơn" từ miệng Aley, Aley không phải là một đứa nhỏ dễ gần, hướng chỉ là nhận xét người khác, nhưng... Lê Bá Sâm nhìn bóng dáng tịch mịch của con bé lúc này... lại không nghĩ gì tiếp.

Lê Bá Sâm đi lên phòng ngủ của anh, mảy nhíu chặt lại nhìn những tư liệu anh kêu người điều tra.

Anh không nghĩ những gì Tư Noãn Noãn nói là thật, anh luôn nghĩ cô chỉ muốn bỏ đi nên nói để anh thương hại.

Không nghĩ tới, Tư Noãn Noãn phải sống như vậy... biết cô bị hành hạ. Anh lại không nghĩ quá nhiều nay mới biết, tại sao cô lại muốn rời đi như vậy.

Bức hình Tư Noãn Noãn mới sinh bị quăng xuống, nếu không phải bác sĩ đó ôm kịp chắc chắn đã chết. Lại bức hình Tư Noãn Noãn tập đi, cô đang tập tễnh đi thì té, cô chỉ biết ngồi dưới đất không ai hỏi han hay chọc cười gì mà chơi đất một mình. Còn người bà thì đi qua đi lại chẳng quan tâm.

Tư Noãn Noãn 2 tuổi, trên người lại có không ít dấu vết roi đánh, tại sao mới 2 tuổi lại có đôi mắt buồn như vậy...

Đôi mắt đỏ... Lê Bá Sâm chỉ cảm thấy ngực anh thư muốn thắt chặt lại, cũng không biết là lý do gì nhưng anh lại cảm thấy rất đau.

Bức hình cô chuyển về Tư Gia, bức hình Tư Noãn Noãn bị đánh, còn có cả video bị tắt lúc nhỏ nữa. Những cái này toàn hàng xóm quay lại không, khi báo lên lại không ai giải quyết, cứ nghĩ tới Tư Noãn Noãn một mình chịu đau chịu khổ như vậy, lòng Lê Bá Sâm lại khó chịu thêm.

Hít một hơi sâu, Lê Bá Sâm đóng chặt máy tính lại đi lên giường nhắm mắt nghỉ một lúc lâu lại ngủ thiếp đi.

.....

Tư Noãn Noãn ngủ chừng 20 phút, lòng bàn chân nhức nhối làm cô không ngủ được đến nỗi phải ngồi dậy. Cả ngày hôm nay cô đi rất lâu rất lâu, phòng chân thì thôi còn dềng này bị vỡ nữa. Đau lại càng thêm đau, chính cô cũng không biết phải làm sao cứ ngồi đó nhìn chăm chăm chân mình một lúc lâu cái gì cũng không nói. Sau đó cũng thiếp đi.

.....

Nhớ Like và Bỏ Phiếu ủng hộ Boo nha ^^!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Hợp Đồng Hôn Nhân

#BooMew

Sáng hôm sau.

Tư Noãn Noãn dần dần lim dim mở mắt dậy, hai lòng bàn chân tuy có đau nhưng ổn hơn chút ít rồi. Đang định ngồi dậy, thì cửa phòng bị mở ra. Tư Noãn Noãn nhìn theo khe cửa dần dần mở ra, Aley nhẹ nhàng bước vào, vừa thấy cô tỉnh.

Aley khẽ cau mày lên.

" Sáng tốt lành. "

Tư Noãn Noãn ngẩn ra một chút, cũng đáp lại.

" Sáng tốt lành. " đây là lần đầu tiên có người chúc buổi sáng với cô, môi Tư Noãn Noãn khẽ câu lên, đây là cuộc sống thường ngày của những người ở chung sao? Thật thích.

Cô chưa từng... chưa từng trải qua cái cảm giác khi bạn bè hay người nhà nói với cô " Sáng tốt lành. " lúc còn đi học, vì không muốn đối nghịch Tư Chân Châu nên đa số những người từng chơi thân với cô đều tách cô ra. Họ thả bỏ mặc cô, chứ một câu hay một từ họ cũng không dám nói ra. Tư Noãn Noãn thật cảm thấy bình thường, vốn dĩ cô cũng không còn ai, vậy thì cứ cô đơn thôi, cũng chả chết được. Bây giờ nghĩ lại, cô bỏ đi quá nhiều thứ tốt đẹp của cuộc đời.

Aley nhìn Tư Noãn Noãn thất thần hồi lâu khẽ nói.

" Chị có dậy được không? "

Aley để ý, thấy lòng bàn chân của Tư Noãn Noãn vẫn còn đỏ lên, vài chỗ phỏng đã xẹp xuống chút ít.

Tư Noãn Noãn gật đầu một cái, mặt không cảm xúc đứng dậy.

Không phải không đau, nhưng đây không phải lúc cô than đau, với lại chút vết thương này có nhằm nhò gì, lúc trước chân bị gach sâu như thế còn phải đi làm việc đấy thôi.

Aley hai mắt trừng to không tin được, nhưng sau đó mới khẽ nói.

" Chị tranh thủ, xuống dưới gặp cậu chủ đi. Cậu ấy dặn khi nào chị dậy thì đi xuống. "

Tư Noãn Noãn mày hoi hoi nhúu, không nói nhiều, đi thẳng vào nhà vệ sinh, ở trong đó vệ sinh cá nhân sơ qua rồi đi xuống dưới lầu.

.....

Lê Bá Sâm từ sáng như mọi khi đã ngồi ở dưới phòng khách như ông hoàng. Chính là hôm nay trên ban ngoài tách cà phê ra còn có thêm nhiều hơn là vài tờ giấy. Không những thế Phỉ Vô Dư hôm nay cũng đến sớm.

Tư Noãn Noãn nhẹ nhàng bước xuống, đi đến trước mặt Lê Bá Sâm gọi một tiếng.

" Cậu chủ. "

Lê Bá Sâm ngồi đó neho mắt nhìn Tư Noãn Noãn, cái gì cũng không nói. Đợi một lúc lâu, anh mới mấp máy môi nói.

" Cô ngồi xuống đi. "

Tư Noãn Noãn khẽ động, không nhanh không chậm ngồi xuống đối diện với Lê Bá Sâm, Lê Bá Sâm lại nói.

" Cô đọc cái này đi. Nhìn xem có cái gì chưa thỏa đáng thì thêm vào. "

Tư Noãn Noãn không biết tại sao, tay cô tự nhiên run rẩy, khẽ đưa tay lên cầm chặt tờ giấy trước mặt đọc.

Nội dung..

" HỢP ĐỒNG HÔN NHÂN

Bên A ông: Lê Bá Sâm. Bên B bà: Tư Noãn Noãn.

Tuổi: 30 / 20.

Sẽ kết hôn vào ngày 30.1 năm xxx, cuộc hôn nhân này chỉ dựa trên giấy tờ và bản hợp đồng này.

Yêu cầu: Bên A và B phải tuân thủ đúng nghĩa vụ của hai bên, cũng như quyền lợi của người chồng hoặc người vợ. Bên A nói bên B phải nghe theo, không thể làm trái cũng như than vãn. Tóm lại bên A sẽ là người chủ đạo.

Phòng ngủ sẽ được tách riêng sau khi thân mật và không có bất kì hành vi nào nghiêm cấm việc người chồng nên làm... ngoài ra.

Bên B không được công khai mối quan hệ vợ chồng ra ngoài. Bên B có quyền đi làm đi học. Bên A sẽ không can thiệp tới.

Bản hợp đồng sẽ bị hủy sau 5 năm. Sau 5 năm bên B có quyền rời khỏi bên A.

Lưu ý: Không được mang thai cũng như lên lút mang thai.

Quyền lợi sau khi ly hôn:

Bên A sẽ chuyển cho bên B số tài sản nhất định: 2 biệt thự Xx và Xxxx ở Xxxx và một số tiền kha khá đủ cho bên B sinh hoạt cả đời.

Mặc khác nếu bên B không muốn ly hôn mà không có sự đồng ý của bên A thì bên B sẽ chịu hậu quả thích đáng cũng như không nhận được một xu nào.

Kí tên:

Ông: Lê Bá Sâm

Bà:... "

Tư Noãn Noãn ngẩn ra, cái quái gì thế? Tại sao lại có bản hợp đồng ở đây? Rốt cuộc đang xảy ra chuyện gì?

Nhìn ra ánh mắt mờ mịt của Tư Noãn Noãn, Lê Bá Sâm khẽ nói.

" Cô phải kí vào đó, ngày mai 30.1 chúng ta sẽ đi đăng ký kết hôn. "

Tư Noãn Noãn nhìn Lê Bá Sâm, mày nhíu chặt.

" Tại sao phải là tôi? " anh ta có điều kiện như vậy, biết bao nhiêu người sẽ đồng ý, vì sao phải chọn cô.

" Bởi vì cô xinh đẹp, cô cần được tự do trong ngôi nhà rác rưởi kia mà đúng không? " Lê Bá Sâm nhìn thẳng Tư Noãn Noãn nói.

Tư Noãn Noãn gật đầu một cái, Lê Bá Sâm lại nói.

" Nên tôi mới đưa cô đi. Dù sao tôi cần vợ! Còn cô cần tự do, chúng ta chẳng qua là giúp đỡ nhau thôi. Không ai nợ ai. "

Tư Noãn Noãn ngẩn ra, cái gì cũng không nói. Không phải không muốn, mà là không thể, cô không muốn. Làm trâu làm ngựa ra sao cũng được, cô cũng không muốn làm vợ... của người cô không yêu.

" Tôi... tôi từ chối được không? " khó khăn lắm mới lấy được can đảm nói ra, nhưng đáp lại Tư Noãn Noãn là giọng cười trào phúng của Lê Bá Sâm.

" Được. Vậy thì cô cũng về lại Tư Gia đi. "

.....

Nhớ Like và Bỏ Phiếu ủng hộ Boo nha ^^!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Một Món Hàng Bỏ Đi, Thì Cần Gì Giữ Gìn Sạch Sẽ

#BooMew

Nhắc tới Tư Gia, cả thân mình Tư Noãn Noãn run rẩy, cô... cô không muốn ở đó nữa đâu. Cô tuyệt đối không về đâu. Có chết cô cũng không thể nào về đó được.

Lê Bá Sâm như nhìn ra Tư Noãn Noãn sợ hãi, trong lòng không khỏi cười nhẹ, anh dùng giọng điệu uy hiếp nói.

" Cô chẳng qua cũng chỉ là một món hàng mà Tư Gia đã bán cho tôi thôi. " dùng lại một chút lại nói.

" Hay chính cô sợ... đêm tân hôn... " kéo mạnh tay Tư Noãn Noãn lại nói.

" Tôi phát hiện cô không còn trong trắng, mà chỉ là một tấm giẻ rách không ai cần? "

Tư Noãn Noãn ngẩn ra, lúc này mới hiểu ý tứ trong câu nói của Hoắc Tư Danh, trong lòng không khỏi sợ hãi mà lùi lùi về sau lắc đầu.

" Không... không có... "

Cô không sợ chuyện đó... cô chỉ là không muốn kết hôn với một người cô không yêu, càng không muốn thứ quý giá mà cô gìn giữ để cho chồng tương lai bị mất bởi hôn nhân không tình yêu này, một hôn nhân chỉ dựa trên hợp đồng.

Lê Bá Sâm nheo mắt nguy hiểm, cảm giác giận dữ giống như chính anh sắp không nhịn nổi nữa khẽ nói.

"Haha, cô còn trong trắng sao?" không đợi Tư Noãn Noãn nói tiếp, Lê Bá Sâm ung dung ngồi xuống nhắm nháp trà, môi khẽ cười lên nói.

"Cô nghĩ nếu không phải là tôi, thì cô có quyền lựa chọn hôn nhân cho mình sao? Đẹp ngay cái ý nghĩ hoang đường đó đi! TƯ NOÃN NOÃN, nếu hôm đó không có tôi. Cô nghĩ cô có thể rời khỏi nơi đó yên ổn được đến ngày hôm nay sao? Ngày mai cô không đăng ký kết hôn với tôi... cô nghĩ Tư Gia sẽ để cô tự do yêu đương sao?"

Đàn bà chết tiệt, sự trong trắng tinh khiết của cô, không lẽ bị phá bởi tôi là nhục nhã với cô sao? Còn dám... dám đem cái ý tưởng chết tiệt đó để trong đầu.

Tư Noãn Noãn hai mắt đỏ nhìn Lê Bá Sâm khẽ nói.

"Tôi... tôi muốn sống một cuộc sống bình thường vui vẻ... cùng với người tôi yêu. Chứ không phải một cuộc sống dựa trên hợp đồng như thế này... anh... anh không thể đưa ra yêu cầu khác... ngoài... ngoài cái này sao? Tôi có thể làm bất kì điều gì... ngoài... ngoài cái này..."

Thật sự cô không muốn như vậy, cô biết hôn nhân không tình yêu đáng sợ ra sao, huống chi cả hai chỉ kết hôn bởi bản hợp đồng... cô làm sao... làm sao có thể chắc chắn được... nếu cô thật sự yêu anh... cô... cô làm sao rời khỏi anh... 5 năm đối với cô quá ít cũng quá dài... cô... cô không thể đánh cược cuộc sống chính cô vào bản hợp đồng đó được.

Tư Noãn Noãn ngẩng đầu lên nhìn Lê Bá Sâm, sau đó cúi ngay đầu xuống thầm nói "Tuyệt đối không được, cô... cô không thể yêu... anh ta quá... quá xa vời... cô là loại người gì mà... mà dám yêu... yêu lấy... anh... ta..." như mẹ từng nói trong thư...

"Hãy sống một cuộc sống hạnh phúc... một cuộc sống không có dối trá..."

Đúng... cô có thể bỏ đi... bỏ đi một nơi xa mà không cần quan tâm đến ai hết... cô có thể tự nuôi sống chính bản thân cô.

Tư Noãn Noãn ngẩng đầu nhìn thẳng vào mắt Lê Bá Sâm nói.

"Tôi sẽ rời đi... anh... anh chỉ cần nói tôi bỏ trốn... là có thể lấy Tư Thị... tôi không nợ anh mà anh cũng không nợ tôi..." hít một hơi sâu lại nói.

"Mà anh cũng đã làm một việc thiện khi thả tôi đi. Xin... xin anh..."

Vừa nghe Tư Noãn Noãn nói hết câu, Lê Bá Sâm hai mắt đỏ ngầu lửa giận, nghiến răng nghiến lợi nói.

"Vậy phải xin lỗi cô rồi, tôi không có thói quen làm việc "TỐT" " Lê Bá Sâm nhấn mạnh từ "Tốt" nhằm để nhắc khéo Tư Noãn Noãn.

"Nếu cô dám bỏ đi, hay không đồng ý... tôi không dễ dàng gì bỏ qua cho cô, với lại tôi sẽ tìm cô mà trả lại Tư Gia, để cô sống trong những ngày khổ sở như trước kia."

Tư Noãn Noãn thân thể run rẩy, nhìn Lê Bá Sâm, lắc đầu lại lắc đầu.

Lê Bá Sâm môi khẽ cười lên.

"Ngày mai chúng ta sẽ kết hôn." dứt câu đang định rời đi, thì Tư Noãn Noãn hai mắt cam chịu nói.

"Tôi sẽ về lại Tư Gia." không thêm bất cứ câu từ nào nữa.

Có chịu cực khổ, ức hiếp như ngày xưa, cô vẫn chịu... cô tuyệt đối không thể ở lại đây...

Lê Bá Sâm hai mắt đỏ ngầu tức giận, đi nhanh tới nắm chặt cổ tay Tư Noãn Noãn kéo mạnh lên phòng.

Tư Noãn Noãn hoảng sợ la lên.

"Buông... buông tay tôi ra...."

"Anh đang... đang làm gì... vậy..."

"Buông... buông ra..." hai mắt đỏ lòe dò hỏi, mãi một lúc lâu Lê Bá Sâm mới nói.

"Đương nhiên là tôi làm chuyện cần làm rồi! Một món hàng bỏ đi, thì cần gì giữ gìn sạch sẽ..." dứt câu hung hăng kéo mạnh cô lên phòng.

Tư Noãn Noãn lắc đầu la lên.

"Không... không..." nhưng dù có la... la ra sau, người đàn ông trước mắt cô vẫn không buông

Phi Vô Dư neho mắt thu lại toàn bộ hình ảnh trong mắt, cái gì cũng không nói, cúi xuống lấy bản hợp đồng hôn nhân cất đi. Gọi điện thoại cho ai đó nói.

"Hủy hợp! Boss đang bận." dứt câu không nói thêm câu gì nữa. Bên kia thu được lời nhắn "Vâng" một tiếng, rồi tắt máy.

.....

Nhớ Like và Bỏ Phiếu ủng hộ Boo nha ^^!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nó Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Con Ác Mộng #18+ (1)

#BooMew

Lê Bá Sâm hung hăng kéo Tư Noãn Noãn vào phòng ngủ, lại quăng mạnh cô xuống giường không thương tiếc, cửa đóng chặt lại.

Anh lại nhìn Tư Noãn Noãn, nhìn từ trên xuống dưới mỗi khe câu lên cười quý dị.

Tư Noãn Noãn cả người run rẩy sợ hãi, Lê Bá Sâm trong mắt cô lúc này như một con ác quỷ đội lốt người chứ không phải là người mà cô biết, tuy giọng điệu lạnh nhạt khinh người nhưng anh ta lại không như bây giờ, cả người toát ra vẻ quý dữ...

Lê Bá Sâm nhìn Tư Noãn Noãn, nhìn như ánh mắt của con sư tử khi nhìn thấy con mồi đang cố vùng vẫy khỏi cái chết. Anh neho mắt nguy hiểm đứng đó nhìn Tư Noãn Noãn một lúc lâu, nhẹ nhàng bước về phía Tư Noãn Noãn, Tư Noãn Noãn càng lùi ra sau, Lê Bá Sâm càng bước nhanh tới phía trước.

Tư Noãn Noãn lùi lùi mãi hết chỗ mà lùi, cô chỉ biết túm chặt quần áo chính cô mà nhìn Lê Bá Sâm, Lê Bá Sâm khẽ nói.

"Cô muốn tự nguyện hay chính tôi cưỡng bức?" không phải quan tâm cô hay gì hết. Anh chỉ không muốn lần đầu của cô lại phải chịu cảnh cưỡng bức thôi.

Tư Noãn Noãn lắc đầu khẽ nói.

"Xin...xin anh... có thể không... không như vậy không?" cô không muốn, thật lòng cô không muốn... không muốn thứ quý giá phải mất đi trong tay Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm neho mắt nguy hiểm nhìn Tư Noãn Noãn, mỗi khe câu lên không nói nhiều tiến lên đè mạnh cô xuống giường, quát lên.

"Cô nghĩ tôi sẽ buông tha cô dễ dàng như vậy sao? Tư Noãn Noãn, cho dù hiện tại cô trong có vẻ như có giá trị nhưng đừng có mà ảo tưởng quá nhiều, cô chỉ là một món hàng chính người cha ruột của mình bỏ đi thôi... cô quên mất chuyện bản thân cô là người hầu ở trong nhà đó rồi sao? Hay cô quên chính cô bị họ bắt bán cho tôi để đổi lấy Tư Thị?"

Tư Noãn Noãn run rẩy, nước mắt lăn chả rơi xuống, quát lên.

"Anh bắt tôi nhớ lại... hiện tại chính anh cũng đâu khác gì bọn họ xem tôi là cỏ rác..."

"Haha... cô quên rồi sao? Cỏ rác vĩnh viễn là cỏ rác... cô nghĩ mình như vịt đen hóa thành thiên nga sao?"

Lời nói vừa dứt, Lê Bá Sâm không đợi Tư Noãn Noãn nói bất cứ câu gì nữa, hung hăng xé hết toàn bộ quần áo trên người cô, mặc cho Tư Noãn Noãn có kịch liệt giãy giụa xin tha thì Lê Bá Sâm vẫn không có một chút gì gọi nhẹ nhàng.

Nhìn gương mặt xinh đẹp không góc chết kia, lại nhìn nước mắt lăn chả tuông ra, mỗi anh khe câu lên cúi xuống hung hăng cắn mạnh vào miệng Tư Noãn Noãn, cắn như thể muốn mỗi cô đứt ra, cắn đến khi trong miệng Tư Noãn Noãn ứa ra máu, Lê Bá Sâm mới buông ra lại cúi xuống liếm sạch hết toàn bộ máu của cô. Anh không cần cô có chấp nhận hay không nhưng một khi đã bước vào Lê Gia này sẽ không có chuyện rời đi, sau đêm nay, đâu có chấp nhận hay không? Thì cô cũng là của anh... và sẽ không... không bao giờ rời khỏi anh...

Buông môi Tư Noãn Noãn ra, Lê Bá Sâm nắm chặt đôi tay đang cố giãy giụa của cô lại, lại hung hăng cắn xuống da thịt cô, nhưng vết cắn từ cổ lại kéo xuống đầu v*... ở trên ngọn đồi cao đó, Lê Bá Sâm hung hăng cắn mạnh xuống, mặc cho cô đau đớn ra sau...

Tư Noãn Noãn giãy giụa kịch liệt, hai mắt vô hồn mà nước mắt vẫn cứ tuông... Người ta nói, đêm đầu tiên cần phải nhẹ nhàng, cần trao cho người cô yêu... nhưng... nhưng hiện tại... không phải như vậy.

Tư Noãn Noãn có giấy giũa có la lớn ra sao cũng vô ít... chẳng ai nghe... chẳng ai đến giúp cô cả, sự tuyệt vọng hôm nay lớn hơn trước kia gấp trăm ngàn lần mười mấy năm qua... có nỗi đau nào bằng nỗi đau này... không tình yêu... lại không chỗ dựa... không một người che chở... cô đang bị anh cưỡng bức... Lê Bá Sâm làm những việc này... cũng đồng nghĩa với việc coi thường khinh rẻ cô... cô... cô chỉ là cò rác thôi sao?

Cô muốn tự do... muốn một cuộc sống như bao người... nhưng... tại sao... tại sao cho cô cơ hội thoát ra căn nhà rác rưởi đó... lại đẩy cô vào tình cảnh này...

Những đau đớn từ những vết cắn truyền đến, cả người Tư Noãn Noãn đầy rẫy những vết xanh xanh tím tím đáng sợ, Lê Bá Sâm cứ như một con dã thú hung hăng cắn lấy con mồi.

Đôi bàn tay tham lam của anh đưa xuống cửa động, không nhẹ nhàng như bao người đàn ông khác khi lần đầu khai phá cửa động, anh chỉ lướt qua nơi đó, khiến cô vừa khóc lại vừa run rẩy hoảng sợ.

Môi Lê Bá Sâm khẽ cau lên nói.

"Miệng thì nói không nhưng rõ ràng là cô cũng thích mà đúng không?" lời nói vừa dứt, ngón tay nhanh chóng đưa vào không báo trước, Tư Noãn Noãn la lên "Á."

Trong đầu cô lúc này chỉ toàn đau và đau thôi... ngoài ra cô chả cảm thấy gì... ngón tay không ngừng ở bên trong muốn đi vào sâu hơn mặc cho cô xin tha như thế nào Lê Bá Sâm vẫn đem ngón tay ra vào nơi đó.

Nhìn Tư Noãn Noãn khóc một lúc, Lê Bá Sâm khẽ quát lên.

"Cô nghĩ chỉ như vậy sao? Tại đây là lần đầu của cô, dù chán ghét đồ bỏ ra sao tôi cũng không muốn làm hư nó ngay... cái gì cũng vậy... ít nhất xài vài lần rồi bỏ cũng chả muộn..."

.....

Nhớ Like và Bỏ Phiếu ủng hộ Boo nha ^^!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: + Con Ác Mộng #18+ (2)

#BooMew

Dứt câu, Lê Bá Sâm lại đưa tay ra vào nhanh hơn, cũng không ngừng ma sát nơi đang sưng lên truyền đến kích thích ham muốn cho Tư Noãn Noãn, Tư Noãn Noãn ưỡn ẹo lại mím chặt môi, muốn thoát khỏi bàn tay treu đùa của Lê Bá Sâm. Nhưng đầu cô có ưỡn ẹo ra sao, bàn tay đó vẫn không buông ra nơi hang động của cô.

Lê Bá Sâm không kiểm chế chính anh nữa, nhìn nơi đó đã ẩm ướt, anh không kiêng dè ủy khuất chính mình, mà nhanh chóng kéo khóa quần xuống giải phóng thứ nam tính hùng dũng của anh ra. Nhanh chóng quỹ giữa hai chân Tư Noãn Noãn nhắm ngay cái động nhỏ đâm mạnh vào.

Khi đưa vật nam tính vào, Lê Bá Sâm rõ ràng cảm giác có một màng chắn ngang bị đâm thủng. Lê Bá Sâm nhũn mảy thảm nghĩ "Đây là màng trinh đi? Hiển nhiên vẫn còn."

Trong lòng anh vốn không tin Tư Noãn Noãn còn cái gì mà gọi là trinh tiết hay trong trắng gì đâu, nghe cô nói mặt dù nửa tin nửa không nhưng thời đại nào rồi còn quan trọng mấy cái đó. Tuy anh có nói như vậy với Tư Noãn Noãn, nhưng chưa bao giờ anh xem thường cô cho dù cô đã không còn.

Lúc này, dị vật đi vào bên trong lại ra vào liên tục không ngừng nghỉ. Tư Noãn Noãn cảm thấy đau đớn như bị xé rách mà gào lên thảm thiết. Cô chỉ biết bên trong cô rất đau, đau đến chính cô không thờ được nữa. Hai mắt đỏ ửng nhìn Lê Bá Sâm xin tha nhưng đáp lại cô là ánh mắt tràn ngập lửa dục, không có dấu hiệu dập tắt.

Lê Bá Sâm bị hang động bóp chặt đến thở một hơi sâu, không đợi Tư Noãn Noãn thích ứng mà chính anh nhanh chóng ra vào bên trong cô nhanh hơn lúc này rất nhiều lần.

Một lần nhẹ nhàng, hai lần nhẹ nhàng, đến lần ba duy trì đúng nhịp điệu mà nhanh dần nhanh dần. Tư Noãn Noãn khóc đến thảm thương, cô đau... rất đau và vô cùng đau.

Tư Noãn Noãn càng khóc càng kích thích đến Lê Bá Sâm hơn, anh không chán chừ do dự vì lần đầu của cô mà cứ di chuyển theo nhịp điệu hăng say của anh.

Đối với anh, cô chỉ là một món hàng thôi. Cho dù anh có đánh cô thì cô cũng không có tư cách trách anh. Trách là trách Tư Gia đã bán cô, dù anh chỉ thuận tay giúp đỡ nhưng đã là người của anh còn có tư tưởng muốn rời đi thì đừng có mơ. Huống chi, từ đầu đến cuối trong đầu cô ngoài chuyện muốn rời xa anh, thì any chà thấy gì.

Càng nghĩ, Lê Bá Sâm càng khó chịu mà hung hăng ra vào sâu trong cô.

Hơn 10 phút trôi qua, sự đau đớn dần nguôi đi thay vào đó là sự khoái lạc cô chưa từng có được. Tư Noãn Noãn cảm giác thân thể cô bất thường, mỗi lần Lê Bá Sâm ra vào cô lại vô cùng thích thú lần muốn thêm nữa.

Mím chặt môi cố nén tiếng rên rỉ nhưng mím chặt ra sao, Tư Noãn Noãn vẫn không kiềm được.

" Ừm... ừ... ừ... "

Tại sao cô lại có thể phát ra thứ âm thanh kì quặc này chứ... nhưng... cô lại không nhịn được.

Nghe được thanh âm kiều mị phát ra từ cái miệng chúm chím kia, môi Lê Bá Sâm khẽ cau lên, hông vẫn ra vào theo vẫn tốc nhanh dần nhanh dần, còn thân trên lại cúi xuống hôn xuống lấy đôi môi mọng nước đỏ mầu của Tư Noãn Noãn, Lê Bá Sâm hung hăng cắm vào lại rút ra cứ thế liên tục.

Tư Noãn Noãn đau đớn lẫn sung sướng cứ luân phiên nhau thay đổi.

Cũng không biết hai người quấn quýt nhau bao lâu, nhưng Tư Noãn Noãn thật sự gục xuống mà xin tha, lại nức nở khóc thành tiếng mong muốn Lê Bá Sâm dừng lại.

Nhưng nào đâu như ý muốn của cô. Lê Bá Sâm không những không quan tâm còn cố ý đâm sâu trong cô hơn chục trăm lần mới dần dần chậm lại nhưng sâu hơn rất nhiều.

Không lâu sau đó, bên trong của Tư Noãn Noãn húp mạnh cái, Lê Bá Sâm hít một hơi sâu bắn thẳng vào trong người cô hết toàn bộ. Bắn tằm hơn mười phút, toàn bộ đều vào sâu trong Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn nằm đó, hai mắt đờ đẫn thờ phờ. Chưa nằm yên được bao lâu, Lê Bá Sâm nhú mào từ trên nhìn xuống khẽ quát.

" Định nằm đó bao lâu? Còn không mau đi ra ngoài! "

Tư Noãn Noãn nhẹn đau đớn từ giữa hai chân truyền đến mà ngồi dậy, còn chưa kịp đứng dậy đi ra ngoài lại nghe giọng chán ghét và mỉa mai của Lê Bá Sâm truyền tới.

" Hay cô nghĩ, bị tôi phá mất cái cô giữ cho chồng mình thì nghĩ tôi là chồng cô nên ngủ đây? "

" Không có! " Tư Noãn Noãn bước từng bước khó khăn đi nhặt mấy cái còn mặc được mà mặc, che được thì che lại. Chân cô mềm nhũn muốn té nhưng cô vẫn cố chống đỡ bản thân đi ra khỏi phòng.

Vừa bước ra khỏi căn phòng ác mộng đó! Nước mắt Tư Noãn Noãn cũng lặng lẽ rơi xuống, không chỉ nơi đó đau, toàn thân cô đau, còn có trái tim cô đau. Cuộc sống của cô... là như vậy sao... phải chịu đựng cảnh này 5 năm sau...

Chỉ mong sau... đây chỉ là cơn ác mộng... khi cô tỉnh dậy... mọi thứ đều yên ổn...

.....

Nhớ Like và Bỏ Phiếu ủng hộ Boo nha ^^!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Không Nghe Lời Thì Ép Buộc

#BooMew

Tư Noãn Noãn hai chân run rẩy cố lết thân mình đi vào căn phòng tầng trên cùng của biệt thự Lê Gia. Giữa hai chân cô lại truyền đến đau đớn khi cô đi chuyển, không chỉ thế lại còn đang chảy xuống thứ mà Lê Bá Sâm phóng ra pha lẫn một chút máu.

Tư Noãn Noãn vừa đi vừa miên man suy nghĩ... rốt cuộc cô đang mong muốn gì ở anh? Nhìn anh tuyệt tình như vậy... rốt cuộc tại sao cô lại đau lòng... Trong khi bản thân cô chỉ là một người được anh vô tình kéo ra khỏi ngôi nhà rác rưởi kia thôi. Hiện tại, cô chưa đủ mạnh... cô chưa có sức tự mình chống đỡ, cô còn cần Lê Bá Sâm làm chỗ dựa, dù chỉ một mình cô nghĩ như vậy. Cô không muốn về lại ngôi nhà đó, càng không muốn phải sống cuộc

sống hao phí trí óc vô nghĩa đó thêm một lần nào nữa.

Cô muốn học, muốn tiến xa hơn... cô muốn... muốn tự đứng vững trên đôi chân của chính mình mà không cần ai giúp đỡ...

Không sao, trình tiết có là gì khi chính cô còn không chắc bản thân an toàn hay không nếu cứ luôn dấn mình vào "GÁI TRINH", mất rồi cũng thôi. Dù sao... nếu cô còn cũng nguy hiểm, thà rằng bị Lê Bá Sâm hung hăng phá thân cô còn hơn là bị đám người mà Tư Khả Minh cần giúp đỡ phá thân cô, si nhục cô.

Có phải cô nghĩ quá thoáng hơn rồi không? Nhưng nếu cô đau buồn khổ sở thì cái mạng trinh đấy có về không? Thời gian có quay trở lại không?

Cô không muốn bản thân phải chịu bất cứ úy khuất vô nghĩa nào nữa... ngoài Lê Bá Sâm ra, cô sẽ không mềm yếu để người khác chà đạp nữa.

Tư Noãn Noãn lên tới phòng ngủ của cô, vừa vào phòng tắm, thì cửa phòng vang lên tiếng gõ cửa.

"Chị ơi, em vào được không?" Aley đứng ngoài cửa, trên tay có bưng một ly nước ấm và một lọ thuốc.

Vừa nhìn cũng biết lọ thuốc đó là thuốc tránh thai, bên ngoài có ghi rõ chữ "THUỐC TRÁNH THAI" cơ mà.

Tư Noãn Noãn đang trong phòng tắm, lú đầu ra nói.

"Em vào đi." hiện tại cô không tiện đi ra, Aley còn quá nhỏ để thấy mấy dấu vết trên người cô như thế này.

Aley vào, nhìn trái nhìn phải không thấy Tư Noãn Noãn, mắt khẽ rũ xuống, đặt ly nước và thuốc lên cái bàn trang điểm nhỏ bên cạnh giường nói.

"Chị vệ sinh thân thể xong thì ra uống thuốc nhé. Cậu chủ dặn, trước khi ngủ mỗi ngày chị đều phải uống."

Tư Noãn Noãn nhũ mày lại, mỗi ngày đều uống, anh ta là t*ng trùng thượng nã mỗi ngày luôn sao? Nhưng là Tư Noãn Noãn vẫn "Ừ" một cái.

Cửa phòng mở ra rồi đóng lại, không nói Tư Noãn Noãn cũng biết Aley đã rời đi.

Tư Noãn Noãn đứng thẳng người dậy, nhìn hình ảnh phản chiếu trong gương, môi cô khẽ cau lên rồi lại lắc đầu, toàn thân xanh xanh tím tím trong rất ghê rợn, hạt đậu thì đỏ tái lên sưng to... nhìn thôi cũng biết Lê Bá Sâm mạnh tay như thế nào.

Tư Noãn Noãn cố lấy hết những thứ của Lê Bá Sâm phóng đó ra khỏi cơ thể, Tư Noãn Noãn lại thay bộ quần áo mà Lê Bá Sâm mua lúc nào mà cô không hay mặc vào. Hai chân run rẩy đi nhẹ đến bên cạnh bàn trang điểm mà lấy ra một viên thuốc uống.

Hiện tại là 10 giờ sáng. Tư Noãn Noãn nhũ mày lại nhớ tới cảnh tượng lúc này không khỏi lo lắng, anh ta cũng bền lắm... hành cô gần 3 tiếng liền, nếu không phải đây là lần đầu của cô, cô chắc chắn cô đã không xuống nổi giường nhưng là từ bây giờ trở về sao có không xuống nổi cô cũng ráng mà xuống.

Dọn dẹp xong, Tư Noãn Noãn lên giường nhỏ của cô mà ngủ dưỡng sức.

.....

Lê Bá Sâm ngồi nhìn hai người đang thay tấm ga giường, mày khẽ nhủ chặt nhớ lại hình ảnh Tư Noãn Noãn lúc này. Gương mặt tái nhợt, đôi chân run rẩy, lại không một mảnh vải đi ra khỏi phòng của anh.

Không hiểu tại sao anh cứ nhớ hình ảnh đó khur khur trong đầu, vừa cảm thấy đau lòng lại cảm thấy hả hê.

Anh vốn không muốn phá thân cô như vậy... cũng chính là cô ép anh thôi... đồng ý hợp đồng hôn nhân là xong nhưng cô lại muốn rời khỏi đây.

Ai cho cô cái tư cách đó... Ai cho cô cái quyền rời khỏi anh. Hôm nay anh đã nhẹ tay rồi. Còn nếu cô không nghe lời anh nữa. Thì đừng trách anh vô tình.

Lê Bá Sâm vốn không phải là người quá vô tình, nhưng anh thuộc dạng người "Không Nghe Lời Thiếp Buộc." nên thay vì nghe Tư Noãn Noãn thỏa thuận điều kiện hay chấp nhận rời đi anh lại cưỡng ép cô. Anh có nói chỉ cần Tư Noãn Noãn chịu về Tư Gia, thì không cần phải ký kết hợp đồng nhưng khi cô đồng ý anh lại nổi giận. Anh đã nhận định... cô là của anh, có chết cũng là người của anh rồi.

.....

Có một số chuyện... dù một thằng đàn ông như anh cũng không thể nào vượt qua được... chẳng hạn như... một người phụ nữ mà anh thề sống thề chết bảo vệ... nhưng cuối cùng cô ấy cũng bỏ anh mà đi. Lê Bá Sâm của bây giờ... cũng một phần nào đó liên quan đến chuyện trước kia.

.....

Nhớ Like và Bỏ Phiếu ủng hộ Boo nha ^^!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Cô Nợ Tôi... Nợ Tôi Cả Một Đời Này

#BooMew

Ngủ một giấc dậy, Tư Noãn Noãn bị đánh thức bởi cơn cồn cào đói bụng gây ra. Tuy là cô mới ngủ dậy nhưng vẻ mặt cô vẫn mang chút gì đó mệt mỏi không như lúc hôm qua, tuy đi cả buổi trời nhưng vẫn tràn trề sức sống, còn hiện tại cứ như cô không còn một chút gì gọi sức sống nữa.

Cố lết thân mình xuống dưới phòng bếp, mới đi từ từ xuống đến tầng hai thì thanh âm trầm thấp dọa cô nhảy dựng cả lên.

"Đi đứng lè mề quá! Bộ ở bên Tư Gia cô cũng đi chậm chạp như vậy sao? Đừng có nghĩ ở đây miễn phí không cần làm việc mà lè mề kiêu đó. "

Giọng nói đầy cay nghiệt đó không ai khác chính là Lê Bá Sâm, Lê Bá Sâm ngồi chờ Tư Noãn Noãn ở trong phòng đến chán chê, chính là vừa ra ngoài thì bắt gặp cô, đã vậy còn thấy bộ dáng lè mề chậm chạp nữa. Thật khiến anh chướng tai gai mắt mà.

Tư Noãn Noãn vừa nghe được giọng nói quen thuộc đó, cả thân cô không kiềm được run rẩy, nơi đó vốn còn đau nhói, đứng còn không đứng nổi huống chi đi. Nhưng là cô vẫn cố gắng bước xuống dưới bếp kiểm tra gì đó lót bụng trước, còn làm việc thì... cô nhất định làm nhưng bây giờ... ngay cả đi còn khó khăn nên cô mới chưa làm thôi.

Tư Noãn Noãn không nói gì khẽ đứng sang một bên nhường đường cho Lê Bá Sâm đi xuống. Chính là cô còn chưa kịp nhường đường, đã bị Lê Bá Sâm hung hăng đẩy ra, nếu không phải tay cô làm việc nặng từ nhỏ, lực tay vốn mạnh nắm chặt cầu thang thì cô chắc chắn đã bị té rồi.

Lê Bá Sâm bước nhanh xuống, không nhìn bộ dạng chật vật của Tư Noãn Noãn, một câu cũng không nói đến, chỉ khẽ nhú mày đi thẳng xuống bếp dọn đồ gì đó rồi đi sang phòng khách ngồi.

Tư Noãn Noãn mày nhú chặt, tim đập thình thịch thình thịch, khiến bản thân cô cứ cảm giác sợ hãi.

Vừa xuống dưới phòng bếp, cháo đã được đặt ở trên bàn, nhưng không thấy bất cứ ai ngoài Aley đang đứng đó nhìn cô ra.

"Chị ăn đi! Muộn quá rồi không ăn kéo lại đau dạ dày cho xem. " Aley nhìn Tư Noãn Noãn khẽ nói, vốn cô bé không thích nói nhiều nhưng là thấy Tư Noãn Noãn cứ luôn im lặng nên cô bé quyết định chính cô bé sẽ bắt chuyện với Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn gật đầu nói "Cảm ơn " một cái sau đó lại ngồi xuống ăn.

Ăn xong lại được kêu ra ngoài phòng khách như lúc sáng.

Tư Noãn Noãn nhú chặt mày đi ra ngoài, chính là nơi đó cứ luôn đau lại còn khiến chân cô run rẩy. Muốn đi nhanh cũng khó.

Vừa ra đến phía ngoài, đã đối diện với ánh mắt sắc bén của Lê Bá Sâm. Tư Noãn Noãn một câu cũng không nói.

Lê Bá Sâm nhú mày nói.

"Bây giờ cô có ký hay làm không? " giọng điệu trầm thấp, vừa nghe thì rất giống như đang thỏa thuận, nhưng thật ra nếu Tư Noãn Noãn không đáp đúng yêu cầu của anh ta, để xem anh ta có còn bình tĩnh như vậy không.

Tư Noãn Noãn khẽ động, ngẩng đầu lên nhìn anh nói.

"Tôi có tư cách nói chuyện sao? "

Một câu nói chọt thẳng tim đen của Lê Bá Sâm, anh chỉ là đang hỏi cho có lệ, chứ trong mắt anh, cô không bằng con chó anh nuôi nữa mà! Mặc dù anh không như Tư Gia, bóc lột cô nhưng... cô đã trái ý anh từ đầu nên anh cũng sẽ khiến cô biết sợ là gì, trái ý anh phải chịu hậu quả gì.

Chính là Tư Noãn Noãn lại không nghĩ gì, trong đầu cô lúc này ngoài việc "Còn sống là tốt " ra thì không nghĩ gì nữa. Cô bị đánh đập áp bức hơn mười năm, thì có thêm năm năm ở ngôi nhà xa lạ này có là gì, miễn sao không về lại nơi đó... cô có chết cũng cam tâm.

Lê Bá Sâm nhếch mép cười, nói.

"Biết là tốt! Nhanh ký tên vào đây! Ngày mai chúng ta đi lĩnh giấy kết hôn. "

Tư Noãn Noãn cúi xuống ký tên "TƯ NOÃN NOÃN " to đùng vào, không nói gì. Lê Bá Sâm lại nói.

"Tại cô tự cho mình là đúng, làm trái ý tôi, nên tôi sẽ nói lại hợp đồng hôn nhân khác, với quy tắc khác. " dừng một chút lại cầm tờ giấy vừa ký xong đọc

lên.

" Cũng giống như trước kia, ngày mai chúng ta sẽ đi làm giấy đăng ký kết hôn, còn có...

Cô sẽ học ở nhà, thay vì đến trường, tôi sẽ sắp xếp chuyện này nên cô không cần bận tâm.

Bản hợp đồng lúc sáng là tôi để cho cô làm tròn nợ chủ của Lê Gia, hưởng thụ vinh hoa phú quý vốn có của nó, nhưng lần này cô chỉ có cái danh thôi. Nên nếu muốn có tiền cô phải tự làm việc, ừ thì những việc cô làm chính tôi sẽ nói sao. Tiền công thì tính theo giờ cô làm được.

Thức ăn hay nước uống, đều được tính phí, với cả cô sẽ dọn ra ở phía sau biệt thự của Lê Gia, nơi đó có căn nhà nhỏ, đủ cô sống một mình nhỉ?

Không những thế, sáng tôi muốn cô nấu đồ ăn sáng cho tôi, tôi uống thuốc tắm rửa sạch sẽ đợi tôi trên giường.

Còn những cái chi tiết khác, thư ký của tôi sẽ nói cụ thể cho cô. Còn có cô không được làm trái ý tôi. "

Tư Noãn Noãn nheo mắt lại.

" Tôi vốn không nợ anh... " còn nói chưa hết câu, Lê Bá Sâm đứng dậy bóp chặt miệng Tư Noãn Noãn nói.

" Tôi là chủ nhân của cô! Cô nợ tôi... nợ tôi cả một đời này! "

.....

Nhớ Like và Bỏ Phiếu ủng hộ Boo nha ^^!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Nhà Này Không Có Điện

#BooMew

Tư Noãn Noãn bị bóp chặt miệng, vốn phải đau nhưng cô lại không cảm thấy gì ngoài trái tim cô truyền đến đau đớn ra.

Thật nực cười không phải sao? Cô đâu quen biết gì ở anh mà lấy lý do gì tin tưởng anh sẽ không tệ bạc với cô, sẽ không làm cô tổn thương, đã thế trái tim lại rung động vì anh nữa chứ... haha cô đúng là kẻ ngốc... chỉ mới một lần gặp người lạ giúp lại đem lòng yêu anh ngưỡng mộ anh.

Trên đời này làm gì có ai đối tốt mà không có lý do gì, anh ta giúp cô thoát khỏi Tư Gia, mục đích là kiếm một người vợ trên danh nghĩa che đậy thiên hạ. Chứ đâu ra " Tình Người " ở trong anh ta, đâu ra " Lòng Tốt " ở trong anh ta chứ?

Haha... năm năm bị giam cầm thôi chứ gì... không sao... năm năm có đáng là gì đâu...chịu chút vất vả là sống được thôi... cô không sợ vất vả càng không sợ anh ta.

Muốn giết muốn đánh hay làm gì cũng được... sống... cuộc sống này của cô vốn chẳng có cái gì gọi là hy vọng nữa rồi, thì lấy gì mà trông mong vào khoảng thời gian sau này sẽ được sống tốt.

Tư Noãn Noãn nhìn sâu vào trong mắt Lê Bá Sâm, Lê Bá Sâm nheo mắt nguy hiểm nhìn cô rồi lại buông miệng cô ra, không nói gì mà đi thẳng lên tầng.

Ở dưới, Tư Noãn Noãn đứng im nhìn Phi Vô Dư đợi chờ anh ta đọc hết nội quy hợp đồng, Phi Vô Dư nhìn mặt Tư Noãn Noãn, mày khẽ nhíu chặt.

Hai bên má Tư Noãn Noãn bị bóp rất mạnh chứ không nhẹ, dù đã buông ra, nhưng dấu tay vẫn còn thấy trên má. Anh luôn tự hỏi... " Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì giữa cô và Boss, mà khiến Boss luôn cố ý hành hạ cô như vậy? "

Tư Noãn Noãn nhíu mày khó chịu khi bị Phi Vô Dư nhìn chằm chằm, khẽ nói.

" Còn nội quy gì nữa thì đọc đi tôi nghe. " dù có bị đánh đến quen... nhưng cô vẫn không muốn bị đánh mãi đâu... thà biết còn hơn không biết.

Phi Vô Dư thở ra một hơi không nhanh không chậm đọc.

" Sau khi quan hệ, không được ngủ lại phòng mà tự mình đi ra, cô có 5 phút để ở trong mặc đồ rồi đi ra ngoài. Dù sao thì cô cũng là người đã có chồng nên không được hở hang dù có bị xé rách.

Phải uống thuốc tránh thai, đặc biệt không được cố ý mang thai rồi giả vờ ngoài ý muốn, đến khi đó đừng trách Boss ác độc.

Về việc làm, thì rất đơn giản, chỉ cần nấu xong cơm sáng cho Boss trước 7 giờ là được, phải tự tay dọn dẹp phòng Boss, tóm lại là những gì của Boss cô đều phải làm.

Trong quá trình hôn nhân này diễn ra, cô không được liên lạc hay giữ mối quan hệ không trong sáng với bất kỳ ai.

Cô phải thực ngoan ngoãn nghe lời Boss, cô không được làm trái lệnh.

Sau khi ly hôn, cô sẽ nhận được một số tiền lớn cũng như những tòa nhà vốn có ở trong bản hợp đồng trước, không những thế. Boss sẽ giúp cô giành lại Tư Thị nếu muốn. "

Tư Noãn Noãn không cảm xúc nghe, lại hỏi.

" Còn gì nữa không? "

Phi Vô Dư lắc đầu.

Tư Noãn Noãn gạt đầu cái lên tầng lấy những bộ đồ mà Lê Bá Sâm đã mua sẵn đi xuống dưới lại nhìn về Phi Vô Dư nói.

" Anh có thể dẫn tôi đi xuống phía sau không? Tôi không biết đường đi. "

Phi Vô Dư nhìn nhìn đồng hồ, lại nhìn Tư Noãn Noãn, gạt đầu một cái đưa Tư Noãn Noãn đi xuống ngôi nhà nhỏ ở sau Lê Gia.

.....

Vừa vào đến căn nhà phía sau, Tư Noãn Noãn mày khẽ nhủ chặt. Ở đây cách xa biệt thự Lê Gia khá... cô không nói gì nhưng nửa đêm đi một chập, lại về một chập nhất định phải có đèn pin a.

Lại vào trong nhà, ở đây không có gì ngoài nhiều bụi ra, Tư Noãn Noãn thở hắt một hơi nhìn Phi Vô Dư khẽ nói.

" Ở đây dơ, anh đừng vào. Cảm ơn anh đã đưa tôi đến. " dừng một chút lại nói.

" Lần sau tôi sẽ mời nước anh. " dứt câu bỏ cái túi xách nhỏ đựng quần áo ở bên ngoài, chính cô lại đi vào trong đó một mình.

Phi Vô Dư cũng xoay người rồi đi mà không nói gì, đi được nửa đoạn đường anh dừng lại nhìn ngôi nhà đó, lại nhìn bóng dáng nhỏ bé của Tư Noãn Noãn, mày anh khẽ nhủ chặt, lại nhanh chóng giãn ra đi về biệt thự Lê Gia.

.....

Tư Noãn Noãn một mình lau chùi nhà cửa lại giặt một thao chăn gối tới tận gần 7 giờ tối mới xong, khi vào nhà mới phát hiện nhà này không có điện, hên là có trăng sáng... Tư Noãn Noãn thở hắt một hơi khẽ đi kiểm nền thấp lên.

Nhìn căn nhà vốn dơ bẩn bụi bặm đầy giờ lại sạch sẽ môi cô khẽ câu lên vui sướng, nhà này là của cô của một mình cô thôi.

.....

Nhớ Like và Bỏ Phiếu ủng hộ Boo nha ^^!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Nói Dối

#BooMew

Tư Noãn Noãn nhìn đồng hồ, bây giờ cũng đã muộn... không lẽ anh ta định tính phí sinh hoạt nhà ở ăn uống hôm nay luôn hay sao? Mà tôi giờ này không thấy ai lấy cơm qua đây... còn chính cô tự đi qua nhà lớn Lê Gia lại không dám.

Đói...haiz nhìn thì nhìn không sao, nhìn một ngày cũng không chết, dẫu sao lúc còn ở Tư Gia thì ngày nào mà cô chả nhịn, không lẽ bây giờ lại nhịn không được... nhưng mà...

Tư Noãn Noãn bĩu môi, ôm bụng... cô thật sự rất đói a.

Tư Noãn Noãn cố làm thật nhiều thật nhiều việc để bản thân quên đi con đười, càng làm cô càng vừa ý căn nhà nhỏ này, tuy rằng có hơi cũ một chút, dơ một chút lại hơi mong manh một chút nhưng... nhìn chung cũng rất tốt nha.

Có giường nhỏ, gối, chăn đầy đủ hết, chỉ là do để quá lâu nên hơi dơ đi.

Nhưng dơ ra sao cũng như vậy thôi, đối với Tư Noãn Noãn mà nói, càng dơ càng tốt, đồ càng mới càng mắc nợ anh ta, đồ càng dơ chứng tỏ anh ta không mấy quan tâm cô vậy mới tốt chứ.

Lại dọn xong mọi thứ, phải nói lúc này nhà sạch, sạch còn hơn cả người của cô nữa, Tư Noãn Noãn lại quét dọn một chút bụi còn trên sàn nhà, sau đó chính mình đi tắm. Tắm xong con buồn ngủ sắp kéo tới, thì chính cô lại lấy ra bản sao hợp đồng ra đọc lại.

Trong bản hợp đồng ghi rõ là để ăn, để uống, thì phải tốn tiền nhưng là tiền nhà, tiền nước, với tiền điện không có ghi. Vậy xem như là anh ta còn không quá ác độc đi. Nhưng nhìn tới câu phía dưới, mày cô khẽ nhủ chặt...

Không cho mang thai... Không cho mang thai... Nhưng là cô muốn có một đứa con... haiz nhưng với cái tính của anh ta... chắc là sẽ không để cô mang thai ngoài ý muốn đâu nhỉ?

Lại xuống điều khoản bên dưới, cái gì mà không cho cô đi học, rồi cô định đi làm thêm cũng không thể... Anh ta bộ tính... đúng vậy chứ không phải tính toán gì, anh ta là đang giam cầm cô còn gì nữa.

Nghĩ nghĩ, lại đọc đọc một lúc lâu, Tư Noãn Noãn ngủ thiếp đi lúc nào chả hay.

.....

Lê Gia.

Bây giờ là 8 giờ tối, xung quanh Lê Bá Sâm toàn là hàn khí, anh ngồi đây đợi Tư Noãn Noãn đã ba tiếng, nhưng là đợi hoài, đợi mãi vẫn không thấy, mày anh nhủ chặt khẽ hỏi.

"Tôi bảo các người đi gọi Tư Noãn Noãn sao đến bây giờ vẫn không thấy?"

Đồ ăn dọn đến nguội hết mà người chẳng thấy đâu. Bộ cô ta là đang muốn làm giá với anh sao? Chết tiệt mà... sao cô ta lại dám làm như vậy? Không thấy quan tài là chưa đồ lệ mà, anh còn tưởng chuyện lúc sáng còn chưa làm cô ta sợ vậy mà giờ đây... không chỉ cô ta không sợ, cô ta còn phách lối với anh nữa.

Cô gái trẻ giúp việc ở Lê Gia đã 5 năm hung hăng nói.

"Tôi đã đi kêu rồi đó Cậu chủ, nhưng cô ta ngay cả nhìn tôi còn không nhìn nữa." hử con tiện nhân mới đến đó nghĩ mình là ai? Mà dám làm như vậy, bộ dạng đẹp thì sao? Có làm được gì đâu, tại sao cậu chủ nhất định phải kêu con tiện nhân đó làm vợ chứ? Không phải kêu cô sẽ tốt hơn sao? Cô có gì thua cô ta? Biết đâu lúc trên giường cô còn tốt hơn cô ta trăm lần nữa là... hử ngày đầu tiên ở đây... tao sẽ cho mày bị cậu chủ ghét chết.

Aley nghe cô gái trẻ đó nói dối, mày khẽ nhủ lại nói.

"Không..." có đi gọi chị đẹp đâu. Lời còn chưa nói, đã bị người sau lưng cô bịt miệng lại, vài người cũng nói theo.

"Chúng tôi đi gọi mấy lần luôn mà không thèm nhìn chúng tôi, đã thế một câu cô ta cũng không thèm trả lời nữa."

"Cô ta khinh thường chúng tôi hay sao đó cậu."

"... "Aley bị bịt kín miệng chỉ có thể trơ mắt nhìn bọn họ nói dối, cô bé úy khuất đến hai mắt đỏ bừng.

Lê Bá Sâm càng nghe càng tức giận, mới ngày đầu tiên thôi tại sao lại làm nhiều trò như vậy, rốt cuộc cô ta có hiền lành như những gì bản thân anh thấy lúc ở Tư Gia không? Còn những vết thương đó những cái gãy tởm liệu anh thấy anh đọc đó... liệu có phải là thật không? hay cô ta đã mưu tính gì đó với Tư Gia từ trước. Chết tiệt, Tư Noãn Noãn, đừng để tôi biết cô có mưu tính gì đó thì đừng nghĩ cô sẽ an nhàn như bây giờ.

"Giải tán hết đi." Lê Bá Sâm mày nhủ chặt khẽ nói, sau lưng anh là Phi Vô Dư cũng nhủ chặt mày lại.

Không nhanh, không chậm nói.

"Boss, anh vẫn nên chính mình hỏi Tư tiểu thư thì hơn, để xem mấy chuyện bọn họ nói có thật hay không đã."

Nghe được lời của Phi Vô Dư, mày Lê Bá Sâm khẽ nhủ lại, nhìn Phi Vô Dư với ánh mắt nghi ngờ, môi anh câu lên hỏi.

"Bộ cậu để ý cô ta sao? Sao cậu quan tâm cô ta như vậy?"

Phi Vô Dư nhìn như không nhìn Lê Bá Sâm, không nhanh không chậm nói.

"Tôi hoàn toàn không có bất kỳ ý đồ hay quan tâm bất chính gì với Tư tiểu thư hết. Nhưng là... Boss đừng để bản thân làm những việc không tốt rồi lại

hỏi hận... là được rồi. "

Có những thứ... quá khứ vĩnh viễn là quá khứ, đừng để đem mọi chuyện của hiện tại so sánh với quá khứ chính mình, bóng ma của quá khứ không những không giúp được gì còn làm cho chính mình bị vùi lấp bởi những thứ xinh đẹp của hiện tại, anh chỉ hy vọng Boss có thể sẽ không nhớ về chuyện đó nữa thôi.

.....

Nhớ Like và Bỏ Phiếu ủng hộ Boo nha ^^!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Một Đám Ô Hợp

#BooMew

Sáng hôm sau.

Tư Noãn Noãn tay chân mềm nhũn, đôi meo cố gắng đi vào phòng tắm vệ sinh cá nhân.

Bước ra ngoài, nhìn đồng hồ đã gần sáu giờ rồi, Tư Noãn Noãn đi nhanh đến nhà lớn Lê Gia để làm đồ ăn sáng cho Lê Bá Sâm. Vừa bước vào phòng bếp, cô chẳng thấy ai ngoài Aley ra, nhìn là cũng biết... những người đó không định giúp càng không định nói cô biết Lê Bá Sâm thích ăn gì không thích ăn gì.

Tư Noãn Noãn lại nhìn về phía Aley hỏi.

" Em biết cậu chủ thích ăn gì không? "

Aley lắc đầu lại nói.

" Em... em không biết cậu thích gì cả... " Cô bé nói là sự thật, cô hoàn toàn không biết gì về Lê Bá Sâm, thức ăn của anh chủ yếu là do chị gì đó tót xoắn xoắn nấu, còn cô bé chỉ bùng ra thôi.

Tư Noãn Noãn nhú chặt mày lại hỏi.

" Trong thức ăn của cậu gồm có gì? "

Aley ngơ ngác không hiểu Tư Noãn Noãn nói, Tư Noãn Noãn lại nói.

" Ý chị là có cá hay thịt á? " nếu không biết cụ thể món gì thì cô nấu cháo vậy. Rồi tùy là thịt hay cá mà làm thôi.

Aley nghĩ nghĩ... khề hai mắt sáng lên nói.

" Là cá. " cô bé nhớ rõ sáng nào cũng có món cá.

Tư Noãn Noãn khề gật đầu bắt đầu làm.

Hơn 30 phút sau, mùi hương cháo và cá hấp tỏa ra khắp phòng bếp.

Vài người giúp việc cũng khề đứng gần đó lên nhìn. Tư Noãn Noãn vẫn không hề hay biết những người đang đứng gần gần cô đều là những người nói xấu cô trước mặt Lê Bá Sâm, nên cô khề gật đầu với họ, những người đó liền xoay ra hướng khác, bừa môi.

.....

Lê Bá Sâm vì hôm nay phải đi họp nên cũng rất nhanh tỉnh dậy, vốn đã bận rộn công việc, nhưng hôm nay còn đi làm giấy đăng ký kết hôn nữa, chính anh cũng thật chán ghét, nhưng để không bị ai nắm thóp, anh phải tự mình kiểm người kết hôn thôi.

Người bên ngoại hoặc nội của Lê Bá Sâm, ai mà không muốn cháu gái hay em gái họ làm thông bên Lê Gia này, vừa giàu có lại có tương lai sáng lại, mai một gì đó biết đâu giúp ít được họ.

Vội lại... ai cũng biết Lê Bá Sâm từng bị tổn thương khá nặng trong mặc tình cảm, vì vậy nhất định sẽ không thể yêu thêm ai nữa, và họ chắc chắn nếu con gái hoặc cháu gái họ có con của Lê Bá Sâm thì không muốn cưới cũng phải cưới. Chính là họ tính... tính tới mức không thấy cái gì sai sót nhưng

người tính không bằng Lê Bá Sâm tính, anh không những thẳng tay giúp những cô gái trẻ động dục đó, thỏa mãn còn cho họ một người chồng hẳn hoi. Mỗi lần bị tính kế, những người con gái TRINH TIẾT GIỮ KHẼ gì gì đó mà họ hàng đi tận khách sạn là om sòm cả lên đó... khi mở cửa phải nói là... khóc không ra nước mắt. Không chỉ mất của còn lỗ vốn nữa mà.

Bị hoài bị mãi, dần có thần thánh cũng quên thôi, nên Lê Bá Sâm chỉ còn cách kiếm một cô vợ để bản thân anh bớt khổ sở.

Chính là người tính... không bằng người tính, vô tình chơi đùa lại có được món hàng đẹp mà hiếm (chỉ Tư Noãn Noãn), thôi thì anh vẫn nên tận dụng thôi.

.....

Vệ sinh cá nhân xong lại thay bộ tây trang màu tối như mọi khi xuống dưới phòng bếp, chính là vừa bước xuống lại có mùi hương thơm ngon bay thẳng vào mũi anh, Lê Bá Sâm khẽ hít hít vài lần để xác nhận có phải thật không. Càng xuống dưới càng rõ ràng mùi hương này, Lê Bá Sâm khẽ bước nhanh vào bếp, thấy Tư Noãn Noãn đang chăm chú nhìn chén đĩa trên bàn, môi Lê Bá Sâm khẽ cau lên nhưng là nghĩ về gì đó lại nhú chặt mày lại, đi nhanh tới bàn ăn ngồi xuống.

Cả đám người giúp việc từ nãy đến giờ điều trồn lúc này lại đi ra đồng thanh gọi.

" Chúc cậu chủ buổi sáng tốt lành. "

Tư Noãn Noãn nhìn 4 5 người con gái không khỏi nhú chặt mày, thầm nói " GIẢ TẠO ".

Lê Bá Sâm nhìn thức ăn trên bàn, lại nhìn về phía Tư Noãn Noãn hỏi.

" Cái này là do cô làm? " ánh mắt vẫn không rời khỏi Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn còn chưa kịp nói đã bị người giành nói trước.

" Cậu chủ, cô ta bắt Aley làm giúp cô ta đó!"

Mày Lê Bá Sâm nhú chặt khế quát.

" Ai cho cô dám gọi mợ chủ cô này cô kia? "

Một câu của Lê Bá Sâm dọa 5 người lúc này còn đang định bêu xấu Tư Noãn Noãn nhảy dựng.

Tư Noãn Noãn nhìn về phía cô gái nói dối kia, nhú chặt mày lại nhìn Lê Bá Sâm nói.

" Tôi không biết anh thích ăn gì không thích ăn gì nên chỉ có thể làm như vậy. "

" Bọn họ không nói. "

Tư Noãn Noãn cau lên khước môi lại nói như không biết gì.

"Ừa chứ không phải anh không cho bọn họ nói sao? "

Một câu hỏi vờ như không biết chuyện gì... nhưng lại làm cho một đám phía sau không kiềm được run rẩy, bọn họ cứ nghĩ cô ta không dám hó hê gì, với lại không phải cậu chủ ghét cô ta lắm sao? sao...sao lại như vậy.

Lê Bá Sâm khẽ nheo mắt lại nhìn quần gia, không nhanh không chậm nói.

" Từ bao giờ Lê Gia lại có một đám ô hợp như thế?"

.....

Nhớ Like và Bỏ Phiếu ủng hộ Boo nha ^^!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nó Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Anh Ta Đang Quan Tâm Cô Sao?

Người quản gia khẽ cúi đầu im lặng, không lẽ chính ông nói là do ông ngầm đồng ý để họ làm như vậy với Tư tiểu thư sao?

Lê Bá Sâm nhúch mặt nhìn ông quản gia có chút dâm chiêu, chính anh nghi ngờ lâu rồi nhưng lại không muốn nói, nay nhìn trước nhìn sau, anh tự nghĩ là nên làm theo mẹ nói... đuổi toàn bộ người làm trong nhà đi thuê lại người mới mới được.

Rốt cuộc những người này đã nói dối chuyện hôm qua luôn hay sao?

Lê Bá Sâm vốn đang định mở miệng gọi Tư Noãn Noãn ngồi xuống ăn thì anh cứng họng môi không khỏi câu lên nhìn như không nhìn Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn bụng đói đến không chịu được nữa thì bụng cô lại kêu lên.

" Rột... Rột... " Mặt cô đỏ bừng xấu hổ, thật muốn kiếm chỗ trốn a.

Lê Bá Sâm câu lên khoe môi, nhưng nhanh chóng khôi phục bộ dáng lạnh lùng của chính mình lại nói.

" Ngồi xuống ăn chung đi. "

Tư Noãn Noãn hai mắt trừng to kinh ngạc thì lại nghe Lê Bá Sâm nói.

" Sau này cô cứ ăn sáng chung với tôi. Cả buổi trưa và tối nữa, nếu đến trễ thì nhịn. " Vốn không muốn quan tâm cô, nhưng nhìn từ trên xuống dưới của Tư Noãn Noãn, anh nhớ rõ thân hình của cô từng cm, ngoài bộ ngực và mông có thịt ra thì dường như chạm vào đâu của cô đều là xương và xương thôi.

Trong lòng Lê Bá Sâm khẽ nghĩ, phải chạm ăn nhiều mồm mồm một chút mới ôm đã, bóp đã...

Tư Noãn Noãn khẽ ngồi xuống, nhưng tay lại không dám chạm vào chén, cứ có cảm giác anh ta, lại tính tiền đồ cô chạm vào nữa quá. Như nhìn ra ý nghĩ trong đầu của cô, mặt Lê Bá Sâm khẽ nhúch mặt lại nói.

" Thức ăn miễn phí. " Trong bản hợp đồng tuy ghi là như vậy... nhưng anh không có ác độc đến nỗi không cho người mang danh nghĩa vợ anh, ăn cơm hay uống nước suốt năm năm đâu, không lẽ trong mắt cô, anh lại là người như vậy?

Tư Noãn Noãn nhìn Lê Bá Sâm một lúc lại ăn cháo... ngon.

Đang ăn ăn, Lê Bá Sâm lại hỏi.

" Hôm qua, sao không đến đây ăn cơm? "

" Tôi không dám. "

" Không ai kêu cô sao? " mặt Lê Bá Sâm khẽ nhúch mặt.

Tư Noãn Noãn lắc đầu lại chăm chú ăn.

Nghĩ nghĩ gì đó, nhân tâm tình Lê Bá Sâm tốt, Tư Noãn Noãn khẽ nói.

" Tôi đi làm thêm cũng không được sao? " Cô muốn kiếm thật nhiều... thật nhiều tiền a.

Lê Bá Sâm không nhìn Tư Noãn Noãn nói.

" Cô học gì? "

" Thôi... Thôi trang. "

" Ủ, ngày mai vào Lê Thị làm thư ký của tôi. "

" Nhưng... "

" Không nhưng nhị gì hết, muốn đi làm thì vào Lê Thị mà làm, còn không ở nhà đi. "

" Tôi biết làm gì? "

Môi Lê Bá Sâm khẽ câu lên, nhìn Tư Noãn Noãn một lúc lâu không ngại người ở đây khẽ nói.

" Làm ầm gì... " giường, lời nói còn chưa nói hết đã bị Tư Noãn Noãn hung hăng nói chặn lại.

" Anh ăn nhanh đi, chúng ta còn đi làm giấy đăng ký kết hôn, nghe đâu anh bận mà không phải sao? Vậy thì đi đi. "

Lê Bá Sâm nhìn gương mặt đỏ bừng của Tư Noãn Noãn lại không nói nữa.

.....

Sau khi ăn xong, Tư Noãn Noãn chạy nhanh về nhà nhỏ thay bộ đồ cùng Lê Bá Sâm rồi đi.

Nhìn Tư Noãn Noãn vừa ăn xong lại lật đật chạy, mày Lê Bá Sâm nhú lại, kéo cô vào trong xe lại nói.

" Sao này ăn xong đừng có mà chạy. " dừng một chút lại nói.

" Sẽ đau dạ dày đấy... "

Tư Noãn Noãn cúi đầu xuống, trong lòng thâm kinh ngạc...

" Anh ta đang quan tâm cô sao? "

.....

Nhớ Like và Bỏ Phiếu ủng hộ Boo nha ^^!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Đúng Là Loại Con Gái Rẻ Tiền

#BooMew

Lên xe, Tư Noãn Noãn cúi đầu xuống, trong lòng thâm kinh ngạc.

" Anh ta là đang quan tâm cô sao? "

Trong lòng cô cứ không ngừng đặt ra câu hỏi, chính cô vừa vui mừng vừa sợ hãi... đối với Tư Noãn Noãn mà nói, chỉ cần Lê Bá Sâm không nổi điên lên thật cô ngày là cô đã cảm thấy anh ta thật tốt rồi, huống chi là bây giờ...

Anh ta vừa dấm vừa xoa, hay chỉ là churóng mắt cô chạy nên nói như vậy?

Trên xe, Tư Noãn Noãn không ngừng đặt ra vô vàng câu hỏi trong đầu bé nhỏ của cô, và cũng chỉ cô không biết ngay từ mới lên xe... Tư Noãn Noãn đã bị Lê Bá Sâm dùng ánh mắt nóng bỏng nhìn cô một cách dấm đuối.

- -----

Lê Bá Sâm vừa nhìn Tư Noãn Noãn lên xe môi anh không khỏi câu lên độ cong nho nhỏ, anh cảm thấy cô rất thú vị... nhìn như tờ giấy trắng dễ bị bắt nạt, nhưng chỉ cần cô tìm thấy chỗ dựa thì sẽ đem cái ngây thơ vô tội ấy nói như không nói khiến người làm sai, làm trái lương tâm trong lòng không khỏi lộp bộp run rẩy.

Nói anh không để ý hay quan tâm cô là không đúng, nhưng vì quan tâm vì để ý nên anh mới không thể nào dịu dàng với cô.

Con gái hay phụ nữ đều như nhau, chỉ cần một chút quan tâm là sẽ trở mặt cũng như cô ấy...

Càng nghĩ môi của Lê Bá Sâm càng câu lên, trái tim từng ấy năm qua lại một lần nữa thắt chặt lại từng cơn. Anh không muốn nhớ... càng không muốn nghĩ về người con gái năm xưa đó... Nhưng nhìn vào sự vô hại của Tư Noãn Noãn, trái tim anh càng đau chặt hơn.

- -----

Cục Dân Chính.

Từ trong xe bước ra, Tư Noãn Noãn không khỏi run rẩy vì ánh mắt của Lê Bá Sâm nhìn cô lúc này khác với lúc nãy rất nhiều, hít một hơi sâu.

Lê Bá Sâm nhìn cô một lúc lâu dòi đi tầm mắt, nhìn về hướng khác, đi nhanh về phía cổng, môi khẽ mấp máy nói.

" Nhanh lên, tôi không có thời gian đâu. " giọng điệu dứt khoát lạnh lẽo, khác xa với giọng quan tâm lúc nãy.

Tư Noãn Noãn nghe giọng của Lê Bá Sa không khỏi sợ hãi, hai chân còn hơi hơi đau nhưng cô vẫn cố bước đi nhanh để theo kịp Lê Bá Sâm.

Vào tới trong, hai người thu hút không ít ánh nhìn từ những người xung quanh, một nam một nữ trai tài gái sắc phải nói chỉ có trong phim, vì mới thấy nay khi không khi không thấy nên những người nhan sắc tầm thường không khỏi len lén nhìn, mặc khác những người đàn ông kia cũng len lén nhìn Tư Noãn Noãn với ánh mắt thèm thuồng.

Lê Bá Sâm vô tình thấy ánh mắt không đúng đắn của những người đàn ông xung quanh mày khê nhú chặt, lại quay đầu sang nhìn Tư Noãn Noãn trong lòng anh càng bức mình, trong lòng thầm nói.

"Đúng là loại con gái rẻ tiền, đi đâu cũng câu dẫn đàn ông được."

Lê Bá Sâm không nhanh không chậm kéo mạnh Tư Noãn Noãn vào lòng, tay không quên dùng lực bóp mạnh vào cánh tay cô.

Trong lúc chờ đợi đến phiên anh và cô làm giấy tờ, Lê Bá Sâm có ý show ân ái, ừ thì trong mắt người khác là như vậy nhưng thật chất... anh bóp mạnh tay cô, lại cúi đầu xuống kề sát tai cô nói.

"Cô thèm đàn ông như vậy sao? Đi tới đâu cũng có thể câu dẫn người khác..." dừng một chút, lại dùng lực tay mạnh hơn bóp chặt cánh tay cô.

Tư Noãn Noãn ăn đau, môi mím chặt cố nén âm thanh la... cánh tay nhỏ bé của cô bị một lực bóp mạnh cứ như sắp gãy đến nơi vậy...

Lê Bá Sâm lại nhìn Tư Noãn Noãn môi khê câu lên nói.

"Sau khi làm xong thủ tục, tôi sẽ giúp cô thỏa mãn cơn thèm khát đàn ông..."

Lực tay lại tăng lên, Tư Noãn Noãn "A" nhỏ một tiếng... Lê Bá Sâm Lại nói.

"Đừng quên, cô là người đã có gia đình, có chồng... sau này tôi còn thấy cô tò ra mị lực quyến rũ những tên cận bã kia... đừng trách tôi độc ác... tôi không ngại đem cô cho một đám đàn ông bản thủ đó chà đạp lên thân thể nhỏ bé này của cô đâu TƯ NOÃN NOÃN..."

Tư Noãn Noãn không khỏi run rẩy môi mấp máy "TÔI KHÔNG CÓ" mấy lần nhưng không thành tiếng...

Mãi một lúc lâu sau, đến lượt anh và cô làm giấy tờ, Lê Bá Sâm mới buông cánh tay của Tư Noãn Noãn ra.

Tư Noãn Noãn đau đến mặt mày tái nhợt, cổ lách thân thể đang run rẩy của cô đi nhanh ngồi xuống cạnh Lê Bá Sâm ký tên vào...

Bắt đầu từ ngày ký tên vào giấy ĐĂNG KÝ KẾT HÔN này thì cũng là những chuỗi ngày địa ngục của cô bắt đầu...

Nói sơ qua một số cách dùng từ của Boo: Khi Boo viết những dấu vết ân ái gây nên "XANH XANH TÍM TÍM" là chỉ thái độ ân ái của đàn ông không thương tiếc Phụ Nữ cũng như là xem cô ta như đồ chơi... còn khi dùng từ "ĐỎ ĐỎ TÍM TÍM" thể hiện sự cung chiều cũng như nhẹ nhàng và yêu thương, thương xót cho cô ấy. Bởi vì sẽ có cách dùng từ khác nhau ở những chương sau này, nên mong các tình yêu chú ý, để hiểu được cảm xúc của Tư Noãn Noãn và Lê Bá Sâm.

Vì đề tăng độ sôi nổi và tương tác của mỗi chương truyện.

Cứ 25cmt (không spam) 50 like và 50 vote sau 1 chương. Boo sẽ viết ngay chương mới đăng.

Càng nhiều cmt, like hay vote càng tốt nha. Boo sẽ không chê nhiều đâu.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Thứ Tình Cảm Không Nên Chớm Nở

#BooMew

Bắt đầu từ ngày ký tên vào giấy ĐĂNG KÝ KẾT HÔN này thì cũng là những chuỗi ngày địa ngục của cô bắt đầu...

Khi con người gắn liền với nhau chung một mái nhà mà nơi đó KHÔNG TÌNH YÊU, KHÔNG THƯƠNG XÓT, KHÔNG QUAN TÂM thì từ những người dù có tràn trề tự tin hay hy vọng có một cuộc sống tươi đẹp như thế nào cũng mịt mù tâm tối.

Tình Yêu là gì? Đã có ai định nghĩa được tình yêu không?

Hay định nghĩa theo Wikipedia.

" Tình yêu, hay ái tình, là một loạt các cảm xúc, trạng thái tâm lý, và thái độ khác nhau dao động từ tình cảm cá nhân đến niềm vui sướng. Tình yêu thường là một cảm xúc thu hút mạnh mẽ và nhu cầu muốn được ràng buộc gắn bó. "

Nhưng thật ra không phải đâu... đó chỉ là khái niệm chung... chứ thật sự Tình Yêu đôi khi lại không vui vẻ hay gắn bó như vậy...

Tư Noãn Noãn trên xe đi về biệt thự Lê Gia, mắt nhìn chăm chăm vào quyển sổ màu đỏ trong tay, mắt không khỏi đỏ ửng.. Cô đau buồn, đau lòng chứ không phải hạnh phúc vui sướng.

Thứ tình cảm không nên chớm nở thì giờ đây ngày một thêm chớm nở hơn... Tư Noãn Noãn sợ hãi... nếu cô thật sự yêu Lê Bá Sâm thì sẽ như thế nào...

Nhìn quyển đăng ký sổ màu đỏ trước mặt mà sao tim cô lại đau nhói như thế này...

Tư Noãn Noãn hít một hơi thật sâu, khôi phục lại gương mặt lạnh của mình mà không nói gì hay tỏ thái độ gì.

Lê Bá Sâm từ lúc vào xe chỉ chăm chú nhìn vào chiếc máy tính bảng trên tay mà không ngó ngang gì đến Tư Noãn Noãn, như nhớ ra gì đó, anh mới quay đầu sang hướng của Tư Noãn Noãn nói.

" Đi Lê Thị làm việc đi. "

Tư Noãn Noãn lúc này mới quay đầu nhìn Lê Bá Sâm, mấp máy môi nói.

" Tôi... tôi không có chuẩn bị gì hết... "

Cô không biết tại sao, nhưng trong lòng cô lại cực kỳ sợ hãi, giống như là sắp phải xảy ra chuyện gì đó vậy... Giọng nói của cô không che giấu được sự run rẩy trong đó.

Lê Bá Sâm nheo mắt nguy hiểm nhìn Tư Noãn Noãn một lúc lâu nói.

" Cô thật sự lo lắng vì không chuẩn bị... hay là nghĩ chuyện khác? "

Anh nhìn gương mặt của Tư Noãn Noãn, lại không thể nào quên đi cái cảm giác đó... chính bản thân anh biết... cô còn cần phải tịnh dưỡng nhưng chỉ cần nhìn thấy những người đàn ông khác nhìn cô với ánh mắt thèm thuồng thì lại không thể nào kiềm chế nổi xúc động trong anh.

Càng nhìn cô, Lê Bá Sâm càng khó chịu, cảm giác chính anh sắp mất khống chế liền nhìn đi hướng khác.

Tư Noãn Noãn cúi đầu xuống không nói gì. Khi đến Lê Gia, Tư Noãn Noãn xuống xe thì bắt gặp ánh mắt nguy hiểm của Lê Bá Sâm, cô không khỏi hơi hơi run rẩy.

Lê Bá Sâm lại nhìn cô nói.

" Cho cô 5 phút thay bộ đồ, trong vòng năm phút không quay lại... thì cô biết rồi đó. "

Tư Noãn Noãn ngo ngẩn một lúc, Lê Bá Sâm nói.

" 5 phút bắt đầu. "

Lúc này cô mới chạy nhanh đi hướng căn nhà nhỏ của cô mà thay đồ, vì còn đau nên khi chạy nơi thẳm kín kia lại đau lên, chính cô cũng không biết làm cách nào hết đau nên chỉ có thể ngồi cố chạy cho kịp thời gian.

Đến bên chiếc xe, Tư Noãn Noãn không ngừng thở hì hục gõ cửa xe... Lê Bá Sâm bấm chốt, cửa xe bung ra, Tư Noãn Noãn đứng đó không dám vào, thì Lê Bá Sâm lại hung hăng nói.

" Cô đang lè mề cái gì vậy? Tôi đang rất bận. "

Tư Noãn Noãn mím môi nhin đau, đi vào ngồi nhanh xuống, cúi đầu...

Xe vừa lăn bánh đi, suy nghĩ của Tư Noãn Noãn cũng lăn theo, chính cô nghĩ Ba cô Tư Khả Minh lúc xưa thật sự yêu thương mẹ cô nên mới kết hôn sao? Hay chỉ vì của cải của Mẹ cô?

Nếu yêu thì làm gì có Ngoại Tình, nếu yêu thì làm gì có kẻ thứ ba...

Chính cô cứ trầm tư vào không gian suy tư một mình mà quên mất cô đang ngồi gần Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm hai mắt nheo lại khó chịu, trong lòng không khỏi thắc mắc " Cô ta nghĩ gì mà nhìn cũng không thèm nhìn anh? " nhưng sau đó anh cũng bình

tình lại, vì Tư Noãn Noãn có nghĩ gì cũng không liên quan đến anh, miễn sau cô không làm việc gì quá mức cho phép của anh là được.

Đến công ty, Tư Noãn Noãn nhanh nhẹn xuống xe đứng một góc đợi Lê Bá Sâm, Lê Bá Sâm bước xuống xe nhìn cô vài lần không nói mà đi thẳng vào trong.

Chính là bộ dáng Tư Noãn Noãn quá đẹp, vừa bức vào liền thu hút không ít ánh nhìn của những nhân viên nam, Lê Bá Sâm trong lòng cực khó chịu, đi nhanh hơn vào thang máy cá nhân, Tư Noãn Noãn và Phi Vô Dư cũng đi theo chính là khi Tư Noãn Noãn định bước vào liền bị ánh mắt dọa người của Lê Bá Sâm làm cô lùi bước.

Lê Bá Sâm nhìn như không nhìn Tư Noãn Noãn nói.

" Trong 30 phút, cô phải đi lên tầng 29 phòng V bằng thang bộ. " dứt câu cửa thang máy đóng chặt lại.

Phi Vô Dư hai mắt trừng to khẽ nói nhỏ.

" Boss... mợ... à không Tư Tiểu Thư đi bộ tận 29 tầng... 30 phút... làm sao kịp. "

" Kịp hay không kịp kệ cô ta, để tôi xem... bộ dạng đám nhân viên lúc này nhìn cô ta như vậy khi thấy bộ dạng chật vật của cô ta thì còn khen " ĐẸP HAY KHÔNG ĐẸP KHÔNG. " " Dứt câu môi anh khẽ câu lên vui sướng.

- - - - -

40 cmt (không được spam) 50 vote và 50 like sau 1 chương. Boo sẽ up chương mới.

Từ giờ trở về sau, Mấy tình yêu đọc xong thì cmt bên dưới cho quen nha ^^ . Cứ như vậy là ngày nào cũng có chương mới đọc hết đó.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Nên phạt

#BooMew

" Kịp hay không kịp kệ cô ta, để tôi xem... bộ dạng đám nhân viên lúc này nhìn cô ta như vậy khi thấy bộ dạng chật vật của cô ta thì còn khen " ĐẸP HAY KHÔNG ĐẸP KHÔNG. " " Dứt câu môi anh khẽ câu lên vui sướng.

- - -

Tư Noãn Noãn nhìn thang máy đóng lại, không khỏi thở ra một hơi, thà rằng đi khác đường còn hơn chung đường. Chính cô nhanh chân đi ra thang bộ theo hướng dẫn của tiếp tân công ty.

Vừa đi nhanh, à không phải đi mà là vừa chạy Tư Noãn Noãn vừa tính toán số phút, hiện tại là tần 5, cô chạy hết 5,29 phút... nhưng chạy mới nhanh như vậy, chứ nếu một lát một thì làm sao kịp?

Tư Noãn Noãn vừa đi vừa nghĩ, chân mày cùng với gương mặt xinh đẹp của cô cũng méo mó, nhưng vẫn không làm bớt đi vẻ đẹp của cô.

Càng đi nhanh, hơi thở càng gấp rút, vì sợ Lê Bá Sâm lại làm gì cô, nên giờ này có đau đớn ra sau chính cô vẫn chịu đựng được. Chỉ cần chịu đựng là sẽ ổn thôi.

Hơi thở càng gấp rút khi ở tầng thứ 27... hai chân đau nhức, nhưng Tư Noãn Noãn vẫn cố đi nhanh. Cả người cô ướt sũng mồ hôi mà đi đến phòng V tầng 29, dưới ánh mắt nóng rực của nhân viên nam.

Khác với những người phụ nữ khác, lúc họ mệt mỏi chật vật thật rất xấu, nhưng ngược lại chính là Tư Noãn Noãn đẹp từ trong trứng nên bộ dạng chật vật của cô càng khiến người muốn phạm tội.

Lê Bá Sâm vốn rất hứng thú xem ánh mắt coi thường và chỉ trích Tư Noãn Noãn, chính anh vừa ra khỏi phòng thay vì những lời chỉ trích khó chịu về cô thì anh lại nghe.

" Cô ấy xinh đẹp thật, cũng không biết là đang làm việc ở bộ phận nào nữa. "

" Cô ấy đứng trước phòng V này giờ rồi đó. "

" Tôi chưa từng thấy ai mồ hôi nhễ nhãi nhưng... nghĩ thôi cũng thật muốn che chở cho cô ấy. "

" Haha, để xem ai tán tỉnh cô ấy được trước. "

" Ok ông, haha, chỉ cần tán tỉnh được cô ấy tôi nhất định cố gắng đi làm kiếm thật nhiều tiền a. "

" Làm gì? "

" Cười chứ sao? Đẹp như vậy lại mỏng manh như vậy, tôi muốn nhanh nhanh che chở cô ấy a. "

" Tôi... " lời nói còn chưa dứt thì lại nghe tiếng đập cửa mạnh đến nỗi làm chính 4 5 nhân viên nam đang tám chuyện im bật quay mặt lại thì không khỏi cứng đờ người.

Lê Bá Sâm cả người tràn ngập khí lạnh, hai mắt đỏ ngầu tức giận nhìn một đám nhân viên đang nói chuyện, tay anh nắm chặt, không nhanh không chậm nói.

" Các người không lo làm việc, ở đây tám chuyện như vậy sao? Từ bao giờ công ty lại nhận loại người như vậy vào làm? "

Cả đám nhân viên nam mặt tái mét vội vàng cúi đầu xin lỗi đi về vị trí chính mình ngồi làm việc.

Lê Bá Sâm thì khác, rời khỏi phòng làm việc của anh mà đi thẳng xuống tầng 29, gương mặt vốn lạnh lùng nhưng giờ lại khó chịu hơn bao giờ hết.

Cả người anh tràn ngập khí lạnh, chính là khi một đám nhân viên nữ đang định chào cũng không dám hó hé. Lê Bá Sâm một bộ dáng không để ý ai đang nhìn mà đi nhanh đến phòng V, từ xa anh nhìn thấy thân hình nhỏ bé của Tư Noãn Noãn, lại nhìn bộ đồ ướt đầm mồ hôi dính sát người kia.

Hai mắt anh như thể có ngọn lửa, muốn đốt cháy cô, tay không kiềm chế được cơn tức mà nắm chặt lại, hít một hơi sâu đi nhanh tới.

Tư Noãn Noãn nghe tiếng bước chân liền xoay người nhìn theo tiếng bước chân, vừa thấy Lê Bá Sâm, chính cô định gọi.

" Bo... " ss. Lời nói còn chưa dứt cô chỉ thấy có một bàn tay to lớn nắm mạnh cánh tay cô đi, sau đó còn chưa hoàn hồn lại bị đẩy ngã xuống sàn gạch lạnh băng.

Tư Noãn Noãn cả người mồ hôi nhễ nhại, vì dưới sàn gạch đá trơn, chính cô chuẩn bị ngồi dậy lại không kịp phòng bị liền theo đà mà ngã xuống sàn mạnh một lần nữa.

Ấn đầu... Tư Noãn Noãn nhúm mày lại. Lê Bá Sâm từ trên cao nhìn xuống môi khẽ cau lên, cười khinh bỉ nói.

" Thật không nghĩ đến cô đi đến đâu là lại câu dẫn đàn ông đến đó. " dừng một chút tiến vài bước nâng cằm Tư Noãn Noãn lên nói tiếp.

" Gương mặt đẹp như vậy mà... ai chả thích cô nhỉ?... nếu như bị hủy thì chắc sẽ vui lắm có đúng không Tư tiểu thư? "

Hai mắt Lê Bá Sâm đỏ ngầu lửa giận nhìn Tư Noãn Noãn, Tư Noãn Noãn cảm thấy nguy hiểm, không nhanh không chậm lùi về sau, chính là phía sau lưng cô là bức tường, dù có lùi ra sau cũng vô dụng.

Lê Bá Sâm khẽ cau mày nói.

" Chúng ta vừa kết hôn lúc sáng cô quên rồi sao? " bóp chặt cằm Tư Noãn Noãn, lại nói.

" Mà cô dám ra ngoài câu dẫn đàn ông... NÊN PHẠT... "

" Không... anh đã nói sẽ không không làm... " Tư Noãn Noãn sợ hãi kịch liệt lắc đầu nói, chính là còn chưa nói dứt câu.

" Chát " một cái tát như trời giáng xuống má trái cô...

- - - - -

30 cmt (không được spam) 50 vote và 50 like sau 1 chương. Boo sẽ up chương mới.

Từ giờ trở về sau, Mấy tình yêu đọc xong thì cmt bên dưới cho quen nha ^^ . Cứ như vậy là ngày nào cũng có chương mới đọc hết đó.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Dừng Mà... #18+ (1)

#BooMew

" Chát " một cái tát như trời giáng xuống má trái cô, Tư Noãn Noãn hai mắt đỏ ửng... má cô đau... đau còn hơn mỗi lần bị Tuyết Sương Anh và Tư Khả Minh đánh... gấp hai lần...

Tư Noãn Noãn run rẩy nhìn Lê Bá Sâm, con người Lê Bá Sâm đỏ ngầu, nhìn cô như con mồi...

Tư Noãn Noãn nấp máy môi muốn nói, nhưng cô không nói thành lời được, chính là Lê Bá Sâm nhìn cô, môi anh cau lên nguy hiểm nói.

" Ai cho cô cãi lời tôi? "

Như là một con thú hoang, Lê Bá Sâm bóp mạnh cằm của Tư Noãn Noãn nói tiếp.

" Cô biết không, tôi ghét nhất là phụ nữ không ngoan... nên... " dừng một chút, kẻ sát tai cô nói.

" Tôi nhất định dạy cô biết NGOAN NGOÃN viết như thế nào... "

Tư Noãn Noãn cả người run rẩy, không nhanh không chậm cầu xin.

" Xin anh... chúng ta về nhà... à không về Lê Gia... về đến đó... anh muốn làm gì tôi cũng được nha... " Tư Noãn Noãn nhìn Lê Bá Sâm chân thành cầu xin, cô... cô không muốn ai cũng sẽ nhìn thấy cảnh này... phòng chưa khóa... nếu người khác vào thì... thì...

Lê Bá Sâm càng nghe càng tức giận, nắm mạnh cổ tay cô, hai mắt anh đỏ ngầu trừng to nhìn sâu trong con người cô như thể muốn nuốt cô vào bụng, âm thanh trầm thấp nghiến răng nghiến lợi nói.

" Đến nước này mà cô còn sợ bị một đám đàn ông khen cô, đòi đem cô giấu đi mà không cho tôi làm tròn nghĩa vụ của người chồng... Tốt lắm Tư Noãn Noãn, haha thì ra cô cũng không khác gì một đám gái điếm rẻ tiền kia, chỉ cần cho tiền là cô đồng ý lên giường ngay phải không Tư Noãn Noãn..." dừng một chút, anh hung hăng cắn lấy môi cô đến bật máu nói tiếp.

" Được lắm... haha Tôi sẽ cho cô biết cái cảm giác bị người ta nhìn thấy hết là như thế nào để vĩnh viễn cả cuộc đời này... cô tuyệt đối sẽ không bao giờ quên cái ngày này... cái ngày mà cô đi câu dẫn đàn ông bị chồng mình bắt gặp haha."

Dứt câu, Lê Bá Sâm hung hăng hôn lấy hôn để đôi môi cô mặc cho Tư Noãn Noãn cực liệt phản đối.

" Không ưm... kh..." lời nói chưa dứt lại bị nụ hôn cắn xé cướp lấy hơi thở của cô.

Tư Noãn Noãn nước mắt nước mũi giàn giụa rơi xuống, Lê Bá Sâm thì như không quan tâm đến tiếng la hét của cô mà hung hăng gặm lấy da thịt của cô... những dấu vết xanh xanh tím tím chỉ chít nổi lên khắp cổ cô, lại chuyển dần xuống ngực cô.

Lê Bá Sâm không nghĩ nhiều, hung hăng xé rách áo trên người cô, lại cúi xuống cắn mạnh vào thịt trên ngực cô, những dấu vết xanh tím nổi lên ngày một nhiều hơn, Lê Bá Sâm giựt mạnh chiếc áo che chắn ngực đầy đặn của cô, lại cắn mạnh lên nhũ hoa bị dày vò bởi những lần mon tron liếm láp kia mà đang hưng phấn cứng lên.

Cứ như thích thú... Lê Bá Sâm cố ý mút mấp lên nhũ hoa thật nhẹ nhàng, lại nhẹ nhàng kích thích Tư Noãn Noãn, Tư Noãn Noãn cắn môi mím chặt kiềm nén tiếng rên rỉ của chính mình đến bật máu...

Lê Bá Sâm mút ngày một sâu hơn, lại dùng đầu lưỡi chính anh đánh vài vòng nhũ hoa, hết bên trái lại bên phải thay đổi liên tục mãi Tư Noãn Noãn không kiềm chế được mà bật ra tiếng rên.

" Ừm... "

Lê Bá Sâm vừa nghe tiếng rên rỉ của Tư Noãn Noãn càng thích thú thêm, múp như là một đứa trẻ khát sữa mà tham lam hút lấy những giọt sữa đầy.

Hai tay Tư Noãn Noãn bị giữ chặt lại, cô muốn đẩy người đàn ông trước mặt cô ra nhưng không được...

" xin anh... dừng mà... " những cái mút mấp truyền đến khoái cảm lạ thường làm Tư Noãn Noãn khó chịu, Lê Bá Sâm nghe thanh âm tràn ngập lửa dục của cô mà không dừng lại, quay lại sang cổ của cô... mút mạnh xuống, không... anh cắn mạnh xuống, bàn tay phía dưới không an phận mà ở phía dưới không ngừng xoa xoa nơi thâm kín kia... bàn tay khẽ luồn vào trong quần mà đâm nhẹ vào...

" A... " Nhận ra có vật lạ đang vào... Tư Noãn Noãn rên khẽ một tiếng, gương mặt đỏ ửng tràn ngập lửa dục của cô thật kiều mị... Lê Bá Sâm nhìn một lúc ngẩn người, chính là còn chưa dừng lại được bao lâu Lê Bá Sâm lại hung hăng lấy môi cô, lưỡi anh nhẹ nhàng luồn vào trong chính là còn chưa hưởng thụ được mị vị thì lại ăn đau.

Tư Noãn Noãn không nhanh không chậm cắn mạnh vào môi của Lê Bá Sâm, máu từ môi anh chảy xuống, Lê Bá Sâm buông môi cô ra, tay bên dưới cũng dừng ngay động tác mà nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn.

Không suy nghĩ nhiều.

" Chát chát chát. "

" Ai cho cô cái quyền cần tôi... " bóp mạnh cổ Tư Noãn Noãn, Tư Noãn Noãn ngộp thở, hai tay nhỏ bé vô lực mà nắm lấy cánh tay đang bóp cổ cô mà kéo ra, do lực yếu không đủ, khi cô đang cố kéo cánh tay Lê Bá Sâm ra thì... hai mắt Lê Bá Sâm nheo lại, cười như không cười...

" Cô thích chơi cảm giác mạnh... mà không thích dịu dàng... vậy thì tôi chiều cô... "

30cmt (không được spam) 50 vote 50 like sau 1 chương. Boo sẽ viết và up ngay chương mới.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Đùng Mà... #18+ (2)

#BooMew

" Cô thích chơi cảm giác mạnh... mà không thích dịu dàng... vậy thì tôi chiều cô... "

Lời nói vừa dứt, Lê Bá Sâm kéo cà vạt của anh ra buộc chặt tay Tư Noãn Noãn cùng với cửa sổ bên cạnh, môi anh khê câu lên, không do dự lấy khăn tay trong túi áo anh nhét vào miệng cô.

Tư Noãn Noãn cảm giác sợ hãi mà lắc đầu, môi cố gắng phát ra âm thanh.

" Khô... ng... khô ô... ng... xin anh... đừng mà... hức hức." thanh âm run rẩy của Tư Noãn Noãn vừa nghe thôi cũng biết bản thân cô sợ hãi như thế nào.

Sự phản kháng của cô giống như liều thuốc kích dục càng khiến bản tính thú hoang của Lê Bá Sâm trời dậy, không có thứ gì ngăn cản anh, anh liền chen vào đứng giữa chân cô, ma sát cự vật đang trưởng to của mình với cô...

Tư Noãn Noãn chỉ biết sợ và sợ làm sao cảm giác được kích thích gì, chiếc quần cũng dần bị xé rách, Tư Noãn Noãn hai mắt đỏ ửng, từng giọt từng giọt đắng cay sợ hãi rơi xuống, Lê Bá Sâm một chút cũng không nhìn cái đầu đang không ngừng lắc của cô mà hung hăng đem thứ đã sớm trưởng lớn đâm mạnh vào cơ thể cô mà không chờ cô thức ứng.

Tư Noãn Noãn " A " lên một tiếng đau đớn, nơi đó tuy mới sử dụng không bao lâu nhưng... kích cỡ của vật nam tính Lê Bá Sâm không nhỏ, cô chỉ cảm giác như hang động bị xé rách, từng lần ra vào liên tục mạnh dần và mạnh dần, khiến cô đau đớn dữ dội thay vì là khoái cảm...

Tư Noãn Noãn không muốn, cô cố la lên " Đùng mà... đùng mà... " nhưng miệng bị nhét kín vải cô có la hét ra cũng không thành tiếng gì ngoài " UM UM. " Nước mắt cứ thế mà tuông...

Tại sao... Tại sao cuộc sống của cô thành thế này... cô muốn cuộc sống bình thường như bao người không được sao? Tại sao ông trời không thương xót cho cô... hay ông trời cũng nghĩ cô là một sao chổi nên muốn cô sống một cuộc sống người không ra người này.

Tiếng va đập da thịt vang lên " BẠCH BẠCH " và " BẠCH BẠCH " liên tục không dừng lại.

Lê Bá Sâm cúi xuống gặm cắn đôi môi mím chặt của Tư Noãn Noãn lại liếm từng giọt nước mắt cô rơi xuống dính trên khuôn mặt hoa lệ của cô, môi anh khê câu lên, càng kịch liệt ra vào, anh thích gương mặt này của cô, thích cô vì anh mà khóc thích cô khóc lóc van xin anh...

Lê Bá Sâm không thương xót gì Tư Noãn Noãn, sự tức giận trộn lẫn ham muốn, Lê Bá Sâm cứ thế mà dày vò thân xác nhỏ bé của cô không để ý.

Tư Noãn Noãn mới đầu còn kịch liệt phản đối lắc đầu nhưng... đau đớn này... dày vò này không dừng lại... cô cũng hết sức la lên hết sức giãy giụa... cứ dựa vào tường mặt cho Lê Bá Sâm dày vò, mãi một lúc lâu... à không bốn tiếng sau tiếng va đập mới dừng lại... Lê Bá Sâm một chút cũng không quan tâm Tư Noãn Noãn tự mình lau chùi dấu vết ân ái xong lại gỡ cà vạt trói tay Tư Noãn Noãn ra sau đó để lại cái áo tây trang cho cô sau đó đi ra.

Tư Noãn Noãn ngồi đó một lúc lâu, hai mắt đỏ đẫm khóc không ra nước mắt nước, cô khóc đến cạn... cạn rồi...

Môi mím chặt không nói gì, lấy cái áo của Lê Bá Sâm mặc vào che chắn thân thể trần trụi xanh xanh tím tím của mình lại, lấy mấy vãi vụn của cô bị xé rách mà lau sạch cái nền dính đầy tinh dịch của Lê Bá Sâm và lau hai bên bắp đùi của cô, dọn xong... chính là còn chưa kịp đứng dậy Tư Noãn Noãn liền ngất.

Hiện tại nếu có người đặt tay lên trán cô nhất định phải thốt lên, vì Tư Noãn Noãn phát sốt... nhưng phòng này hiện tại đã bị treo băng đang sửa chữa thì có ai mà vào. Tư Noãn Noãn nằm dưới nền gạch lạnh giá.

- - - -

Trong phòng làm việc.

Lê Bá Sâm thay một bộ đồ mới ngồi ung dung nhìn chăm chăm máy tính, xử lý công việc.

Đúng lúc Phi Vô Dư vào, trên tay có vài giấy tờ cần ký, anh nhìn quanh một vòng không thấy Tư Noãn Noãn đâu mày hơi hơi nhú, trong lòng thầm nói.

"Lâu như vậy một lát nhất định chọc giận Boss..."

Lê Bá Sâm mặt không cảm xúc nhìn Phi Vô Dư nhẹ giọng hỏi.

"Cậu thấy Tư Noãn Noãn không?"

Phi Vô Dư để giấy tờ cần ký lên bàn Lê Bá Sâm lắc đầu nói.

"Có khi nào cô ấy xui ở dưới rồi không?" dùng một chút lại nói.

"Boss cần gặp Tư Tiểu Thư sao? Để một lát nữa tôi thử xuống dưới tìm."

Lê Bá Sâm nhú mày, nhưng rồi cũng nói.

"Không cần tìm đâu, cứ kệ cô ta đi."

Chết tiệt, con đàn bà đáng chết, lại đi câu dẫn đàn ông hay gì mà không vào làm việc... chiều về... tôi nhất định dạy dỗ cô cho ra trò.

Phi Vô Dư nhìn Lê Bá Sâm không nghĩ nhiều, gật đầu nhận lại giấy cần ký rồi ra ngoài.

- - - - -

30cmt (không được spam) 50 vote 50 like. Boo viết ngay chương mới.

Bắt đầu từ chương sau sẽ không nhắc nữa, các tình yêu nhớ tự giác like cmt và vote nhé sẽ có chương mới đọc thôi.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Đã Là Vịt Thì Đừng Mơ Mơng Hóa Thành Thiên Nga

#BooMew

Cả một ngày làm việc, Lê Bá Sâm cả người tràn ngập khí lạnh, anh là lần đầu tiên cảm giác khó chịu như vậy, cô thế mà dám... dám làm trò với anh.

Ừ tốt lắm Tư Noãn Noãn để tôi xem, ngoài Lê Gia ra cô còn có thể đi đây, dù cô có đi đâu thì sao... haha... giấy chứng nhận đăng ký kết hôn vẫn ở trong tay rồi, để tôi xem cô có thoát được không.

Lê Bá Sâm khó chịu mà đập mạnh bàn một cái to tiếng "Bụp", nhìn đồng hồ thì thấy ghi rõ 16h.

Lê Bá Sâm thờ hắc một hơi ra đi nhanh ra ngoài.

- - - - -

Mặc khác lúc này, bên ngoài phòng V.

"Cậu không nhìn thấy bản đang sửa chữa sao? Còn ở đây làm gì?" một nhân viên nam đi qua thấy cô nhân viên nữ đang đứng phía ngoài cửa một lúc lâu khẽ nhắc nhở.

Cô nhân viên nữ vừa thấy anh ta liền nói.

"Lúc sáng tôi có vào lấy đồ, giờ định trả lại nhưng tôi không biết nên vào hay không thôi." cô rất thắc mắc, rõ ràng lúc sáng cô vào vẫn bình thường mà nhưng giờ khi không khi không có bằng đang sửa chữa là như thế nào?

Nhân viên nam khẽ nhú mày nói.

" Cậu cứ giữ lấy, ngày mai hay ngày mốt người ta gỡ bảng rồi vào, giờ khóa lẹ cửa đi còn về. "

Thật ra anh và cô là bạn năm cấp ba, lại ở chung một khu nên lúc này mới dừng lại mà nói chuyện với cô.

Cô nhân viên nghe vậy liền gật đầu, sau đó chính mình khóa kín cửa lại mà đi chung với nam nhân viên.

- --+-

Lúc này đã gần 17h.

Tư Noãn Noãn rốt cuộc cũng tỉnh, nhưng cả cơ thể cô chỉ cảm thấy mệt và mệt thôi, chính giữa hai chân lúc này lại truyền đến đau đớn cùng với khó chịu, Tư Noãn Noãn nhủ chặt mày cô theo mấy thành tường mà lệch thân nhỏ nhỏ của mình đi ra mở cửa.

Chính là khi bàn tay nhỏ bé của cô đặt lên chốt cửa thì hai mắt trừng to sợ hãi, cô cố mở nhưng cánh cửa không mở ra được, đây là đang xảy ra chuyện gì?

Trong đầu cô không ngừng đặt ra câu hỏi, nhưng không cách nào trả lời được.

Lê Bá Sâm không lẽ muốn nhốt cô lại... nhưng tại sao anh ta lại muốn làm như vậy?

Chính anh ta bắt cô chạy bộ, chính anh ta hung hăng xâm chiếm dây vò cô, bây giờ chính anh định nhốt cô một đêm ở đây sao?

Tư Noãn Noãn câu lên khóe miệng chua xót, cô còn nghĩ anh ta có tình có nghĩa mặc dù không gọi là quá nhiều cũng biết bỏ lại áo tây trang để cô mặc nhưng... bỏ lại là để cô không bị chết công sao?

Tư Noãn Noãn hai tay nắm chặt lại, không tự chủ mà chính mình cảm thấy đau đớn... trái tim cô như thể rỉ từng chút từng chút máu mà không ngừng nghĩ.

- ---

Lê Gia.

Lê Bá Sâm vừa về đến biệt thự Lê Gia, giọng trầm thấp nói.

" Đi gọi Tư Noãn Noãn đến đây. "

Để anh xem, cô ta còn dám trốn như vậy không?

Quản gia Lâm nhìn Lê Bá Sâm khẽ nói.

" Không phải mợ chủ đi cùng với cậu chủ sao? " đi chung... phải về chung chứ..., sao tự nhiên hỏi, nhưng nhắc mới nhớ, ông chưa thấy mợ đâu cả.

Lê Bá Sâm hai tay nắm chặt thành quả đấm, chính anh đang kiềm nén xúc động của bản thân mình, anh không nghĩ đến Tư Noãn Noãn vậy mà lại... vậy mà lại dám không về nhà.

Chính anh quá nhân từ với cô ta nên bây giờ cô ta muốn leo lên đầu lên cô anh ngời?

Mỗi Lê Bá Sâm câu lên, nhìn như không nhìn quản gia Lâm, giọng rét lạnh lửa giận nói.

" Khi nào cô ta về, không được đem cơm sang phía sau! Để cho cô ta đói đi. "

Dứt câu, Lê Bá Sâm bước nhanh lên phòng ngủ, tay nắm chặt không nhanh không chậm đấm mạnh vào tường. Đàn bà... đàn bà là một lũ giống nhau.

Lê Bá Sâm tức giận... nhớ về gương mặt của cô gái nào đó, chính anh lại không nhận được khuy gối xuống. Tim anh thắt chặt lại từng cơn... cô ấy cũng từng bỏ anh mà đi... mà bây giờ... bây giờ ngay cả Tư Noãn Noãn cũng muốn bỏ rơi anh sao...

Đáng chết... đáng chết.

Được lắm Tư Noãn Noãn... để xem cô có thoát khỏi lòng bàn tay của tôi không...

- ----

Đêm tối trong căn phòng đen tối...

Chính cô cảm thấy thật nực cười cho số phận của cô, cũng rầu rĩ bản thân sẽ bị dày vò bị coi khinh nhưng... cô lại không thể nào gượng ép bản thân mình thoát khỏi vòng vây của số phận đó.

Cuộc sống của cô chính là bi thương, từ nhỏ cho đến hiện tại, cô chưa ngày nào hưởng trọn vẹn yêu thương từ một người nào đó.

Bây giờ... thú vui duy nhất mà cô có cũng biến mất, nói không đau không buồn không tủi thân là không có.

Sống hai mươi năm cuộc đời, thử hỏi xem ngày nào cô không tủi thân không đau đớn không bị dằn vò?

Từng ngày từng ngày một bị xem như kẻ hầu người hạ ngay chính tại ngôi nhà của chính mình, từng ngày một sống như địa ngục từ chính nhà của mình.

Có cha như không có, vậy cô có làm gì?

Hiện tại rời khỏi nơi đó... cô được gì chứ? Cô được gì ngoài đau đớn không gì tả nổi.

Đau... đau lắm... lòng cô... trái tim cô đau lắm... cô không thể nào chịu nổi... càng không thể nào tin được...

Người ta nói đúng.. đã là Vịt thì đừng mơ mộng bản thân hóa thành Thiên Nga...

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Cô Không Có Gì Hết

#BooMew

Người ta nói đúng.. đã là Vịt thì đừng mơ mộng bản thân hóa thành Thiên Nga... có cố gắng ra sao thì cũng vô ích nếu không ai thừa nhận một con Vịt xấu xí đó đẹp. À không, người ta sẽ thừa nhận nhưng thừa nhận trong sự coi khinh miệt thị... chứ không phải bằng sự chân thành.

Bản thân cô hiện tại mà nói, chẳng là gì đối với họ thì có làm gì cũng vô ích thôi, không phải sao? Sự đau đớn, sự tổn thương từ thể xác lẫn tinh thần, đâu phải nói hết là hết ngay... da thịt đau rất lúc xưa còn không bằng 1/4 nỗi đau mà cô phải chịu bây giờ... thì làm sao có thể nói là sung sướng hay vui vẻ... cái gì mà hy vọng hay không hy vọng... thì cũng không thành...

Tư Noãn Noãn dựa vào tường ngẩng đầu lên nhìn ánh trăng bên ngoài trời cao kia đang len lỏi chiếu vào... cô luôn muốn... muốn chính mình như vàng trắng, tự do tự tại... nhưng đó vĩnh viễn là một giấc mơ, giấc mơ được tự do, làm chuyện bản thân cô thích, đi đến những nơi cô chưa từng đi lại cùng bạn đời sống một cuộc sống vui vẻ hạnh phúc nhưng... biết khi nào cô có thể vượt qua, biết khi nào cô có thể tự do...

Năm năm... không dài... thật sự không dài đâu nhưng sao bây giờ cô lại sợ... lại cảm thấy năm năm sẽ rất dài, dài hơn gần hai mươi năm qua cô ở Tư Gia...

Tư Noãn Noãn cứ thế ngồi suy nghĩ, suy nghĩ một lúc lâu lại khóc, tiếng khóc nức nở vang lên trong căn phòng cuối tầng kia... tiếng khóc của sự tổn thương, của sự đau đớn và cô quạnh... Tư Noãn Noãn không nhận được nữa mà chính mình cảm thấy khổ sở... và thấy thương cho chính mình...

Cô không có gì hết, người nhà thì xem cô như cỏ rác còn anh ta lại xem cô như đồ chơi...

Tư Noãn Noãn khẽ cau lên chưa xót mà nhìn vàng trắng suốt một đêm dài...

- - - -

Lê Gia.

Lê Bá Sâm ăn nhẹ một ngụm rau trên bàn, sau đó đập mạnh quất lên.

"Đồ ăn này là sao? Ai nấu? Các người nấu cho người hay cho chó ăn vậy?"

Dứt câu, chén đĩa trên bàn cứ thế rớt đầy sàn nhà, vang lên âm thanh "Xoảng... xoảng" liên tục.

Một đám năm sáu người hầu run rẩy cúi đầu không dám nói chuyện, trong lòng không khỏi thầm mắng Tư Noãn Noãn trăm ngàn lần.

Tại cô ta không về, mà bọn họ mới bị cậu chủ la như vậy, chứ đó giờ cậu chủ có khó tính đến như vậy đâu, đúng là tiện nhân, chẳng làm được gì chỉ giỏi quỵên rũ dân ông.

Lê Bá Sâm nhìn một đám năm sáu người câm như hến, mắt anh khẽ nheo lại nói.

"Các cô điếc hay sao? Tôi hỏi sao không ai trả lời? Bộ cái nhà này toàn nuôi một lũ ăn hại?"

Lê Bá Sâm bùng phát lửa giận, nhìn như không nhìn một đám người hầu, sau đó đứng dậy, vừa đi lên lầu vừa nói vọng xuống.

"Quản gia Lâm ông nên dạy bảo lại cô cháu gái của ông đi, năm lần bảy lượt thấy tôi im lặng đừng nghĩ tôi không biết... cái Lê Gia này, tôi là chủ, đi nghe lời hại chủ của mình, có ngày tôi chặt tay chân cô ta ngâm rượu đây. "

Lời nói của Lê Bá Sâm vừa dứt dọa quản gia Lâm cùng với cô cháu gái Lâm Tuyết Tuyết hai chân không khỏi run rẩy.

Hai mắt quản gia đỏ bừng lửa giận, xoay người nhìn chăm chăm cô cháu gái.

"Ruột cuộc mày làm cái gì cậu chủ? "

Ông đã nói là hết hy vọng rồi, nhìn thôi cũng biết Lê Bá Sâm thật sự rất để ý đến Tư Noãn Noãn vậy mà, năm lần bảy lượt không nghe đến bây giờ Lê Bá Sâm nói thẳng ra không nể mặt mũi ông đủ biết con ranh Lâm Tuyết Tuyết lại làm chuyện gì không suy nghĩ rồi.

Lâm Tuyết Tuyết run rẩy mấp máy môi nói.

"Bác... giúp con... con không muốn bị chặt chân... con không muốn... không muốn đâu. "

"Mày làm cái gì? Mày không nói thì làm sao tao biết? "

"Con con... " Lâm Tuyết Tuyết ngẩng đầu nhìn quản gia Lâm run rẩy nửa muốn nói nửa lại không, cô biết nếu giờ cô mà nói, chắc chắn Bác Hai sẽ đuổi cô ngay lập tức nhưng nếu không nói... cô sẽ bị chặt chân..

Lâm Tuyết Tuyết hai mắt trừng to đỏ ừng mấp máy môi nói.

"Con... con... con bỏ thuốc kích dục vào... vào trong đồ ăn... " cậu chủ, lời nói còn chưa dứt, Lâm Tuyết Tuyết liền bị quản gia Lâm tát mạnh vào mặt.

"Chát. " ông hung hăng nói.

"Mày cuốn gói rời khỏi nơi này ngay, tao không có đứa cháu gái như mày. "

Ông làm việc ở đây đã 30 năm, nhìn Lê Bá Sâm từ nhỏ đến lớn, gia đình cũng nhờ một phần tiền ông làm ở đây mới nhanh chóng thoát nợ đã vậy giờ lại kéo con cháu gái vào... bây giờ lại bỏ thuốc, ông đã nói là không được đụng vào những thứ đã có chủ, hiển nhiên nó không nghe. Tốt lắm... tốt lắm... giờ thì hay quá rồi, chuyện không thành còn bị người biết... tức chết ông mà.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Không Mơ Mộng

#BooMew

Cứ như vậy mà Lê Gia đuổi mất một người giúp việc, Lê Bá Sâm cả một đêm không xuống ăn thêm bất cứ thứ gì và đặc biệt...

Tư Noãn Noãn vẫn bị nhốt trong căn phòng V cuối tầng 29 đó, và không một ai biết chuyện đó cả.

Lê Bá Sâm vẫn rất giận dữ vì sự chóng đổi của cô, anh không biết cô đang bị nhốt, anh chỉ biết cô đang ra về với anh.

Đối với anh mà nói việc nuông chiều phụ nữ là chuyện quá bình thường, nhưng anh thề anh sẽ không bao giờ để Tư Noãn Noãn sống yên ổn nếu như cô ta không quay về, cũng như sẽ không vì nuông chiều cô ta mà làm bất cứ chuyện gì không nên làm.

Một đêm trôi qua, một người vì lạnh vì đói, vì đau thương mà ngủ thiếp đi, nhưng dưới khéo mắt vẫn còn đọng lại những giọt nước chưa kịp khô...

Còn một người vì giận dữ vì khó chịu vì không phát tiết được và cũng là vì mệt mà mất ngủ, cả một đêm Lê Bá Sâm chỉ thức đó để đợi Tư Noãn Noãn, càng đợi càng tức giận, mãi cho đến sáng mới anh mới câu lên.

Tư Noãn Noãn, vợ anh, ngày đầu tiên đăng ký kết hôn xong không về nhà. Ừ tốt lắm Tư Noãn Noãn, tôi sẽ chống mắt lên mà xem cô diễn vai tiểu bạch thỏ hay bạch liên hoa gì đó được bao lâu. Tôi nhất định... nhất định bóp nát cô. Để cô biết... biết khuất phục... biết khôn khéo và biết rõ ai mới là người có quyền nhất ở đây.

Một loại cóc ghè, thì đừng bao giờ mơ mộng như trong truyện cổ tích gặp hoàng tử mà yêu thương. Cũng đừng nghĩ, bản thân xinh đẹp thì sẽ không ai dám làm gì... tôi Lê Bá Sâm, nếu biết được cô phản bội hay làm bất cứ chuyện gì sai trái với Lê Gia, tôi sẽ là người đầu tiên trừng trị loại đàn bà rách nát như cô.

Lê Bá Sâm hừng hực tràn khí lạnh khó chịu, chính anh đi thẳng vào phòng tắm vệ sinh cá nhân xong thay đồ chuẩn bị đi làm.

.....

Lờ mờ sáng, Tư Noãn Noãn bị đánh thức bởi tiếng những lau công đang đi một vòng công ty quét dọn và cũng vì tiếng động xe cộ lúc này quá lớn.

Cả một đêm, cô ngủ với tư thế ngồi ngủ, hiện tại cả cơ thể căn cứ đau đớn, trên người ngoài đau và lạnh ra thì chính là cảm giác khó chịu, vì cô không có nổi bộ đồ để mặc.

Tiếng nhân viên vào công ty nói chuyện cùng tiếng bước chân bắt đầu vang lên, chính là Tư Noãn Noãn không la lên kêu cứu được, một là cổ họng cô bị tắt tiếng, hai là trên người cô không có một mảnh vải che thân, à không... có... nhưng đây chính là áo của Lê Bá Sâm... cô không thể tùy tiện ra ngoài để người nhìn mà bêu xấu anh ta.

Có ghét có hận hay óa sao đi nữa, chính cô sẽ không bao giờ làm như vậy... sẽ không bao giờ vì bản thân mình mà bêu xấu một doanh nhân xuất sắc.

Tư Noãn Noãn cố giữ im lặng trong phòng V như vậy suốt cả buổi sáng.

.....

Lê Bá Sâm sau khi đến công ty, hai mắt anh vẫn đỏ ngầu lửa giận mà không ai biết nguyên do, cả người cứ tràn khí lạnh ngồi trong phòng họp suốt một buổi sáng không nói tiếng nào.

Mãi cho đến khi có người báo cáo.

" Lê Tổng, hiện tại có vài dụng cụ và thiết bị chúng tôi chưa lấy ra... " người báo cáo muốn nói lại không dám nói.

Lê Bá Sâm nheo mắt nguy hiểm, không nhanh không chậm nói.

" Phòng V có chứa dụng cụ, sao lại không lấy? Hay các người lười biếng? "

Chỉ vì cái chuyện phòng V, mà cũng hỏi tới hỏi lui. Đúng là một đám vô dụng.

Một người khác lại báo cáo.

" Từ hôm qua đến nay, bên đó có treo bảng sửa chữa nên chúng tôi không dám vào. "

" Cái gì? " Trong đầu Lê Bá Sâm như nhớ ra gì đó, mày cô nhủ chặt lại không nhanh không chậm đứng dậy.

Một đám ban điều hành công ty cứng họng, không dám hó hé, Phi Vô Dư thì vội vàng đuổi theo hỏi.

" Boss vẫn đang... " Phi Vô Dư còn chưa nói hết.

Lê Bá Sâm nhíu chặt mày nói.

" Cậu đi lấy quần áo của Tư Noãn Noãn mà tôi chuẩn bị đến đây, bộ dài dài dài. " sau đó không đợi Phi Vô Dư nói gì mà vội vàng đi nhanh xuống tầng 29.

Lê Bá Sâm trong lòng lộp bộp, nếu cô ta ở đây là tốt rồi, nhưng nếu cô ta không ở đây thì anh sẽ giết chết cô ta.

Đến phòng V, Lê Bá Sâm đặt tay lên chốt cửa, mày anh nhíu chặt, mở không được, cái này là bị người khóa lại.

Lê Bá Sâm không đợi người đem chìa khóa đến mà đập mạnh vào cửa xông vào chính là...

Đập vào mắt anh, cảnh tượng Tư Noãn Noãn, hai mắt mờ to không một tia kinh ngạc nào, trên người ngoài áo khoác của anh ra thì không có bất cứ thứ gì che chắn... những dấu vết ân ái xanh xanh tím tím kéo dài từ cổ xuống, môi Lê Bá Sâm mím chặt muốn nói gì đó nhưng không phát ra được.

Tư Noãn Noãn cũng vậy, một câu cũng không nói, hai chân vừa đau vừa tê run rẩy đứng dậy, Lê Bá Sâm thấy định đi đỡ nhưng cô lại né đi đôi tay của anh.

Người cao sang sạch sẽ như anh... cô nào dám đụng vào... dù bản thân có yêu có thương nhưng cô sẽ không mơ mộng... mơ mộng một ngày có được trái tim anh...

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Càng Hở Hang Càng Dễ Câu Dẫn Đàn Ông

#BooMew

" Cô... " nhìn ra sự giúp đỡ của anh bị Tư Noãn Noãn né tránh, mày Lê Bá Sâm nhú chặt, không tin được mà nói, nhưng muốn nói lại thôi.

Tư Noãn Noãn sau một đêm như một người khác, bản thân vốn đã lạnh nhạt ít nói, giờ lại càng lạnh hơn rất nhiều, không chỉ thế, Tư Noãn Noãn càng kiêu hơn, thay vì nói những lời dễ nghe, Tư Noãn Noãn lại nói thẳng.

Môi mấp máy nói.

" Tôi dơ! Không dám phiền anh. " dừng một chút lại nói.

" Tôi đi về được chưa? "

Lê Bá Sâm trừng to mắt nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn, hai mắt đỏ ngầu lửa giận.

" Cô không định thay đồ? " Lê Bá Sâm nhìn từ trên xuống dưới Tư Noãn Noãn hỏi.

Cái áo tây trang không che hết đôi chân thon gầy kia, làm anh càng nhìn càng khó chịu.

Tư Noãn Noãn nhìn như không nhìn Lê Bá Sâm nói.

" Anh xé quần áo của tôi! Không phải vì muốn tôi ăn mặc phong phanh như vậy sao? " dừng một chút lại cười nói.

" Càng hở hang càng dễ câu dẫn đàn ông! Không phải sao chồng? "

Lê Bá Sâm không nhanh không chậm tát mạnh vào má của Tư Noãn Noãn.

" Chát. " hai mắt Lê Bá Sâm đỏ ngầu lửa giận, nhếch mép cười nói.

" Tư Noãn Noãn, cô đừng thách thức sự kiên nhẫn của tôi. "

Tư Noãn Noãn đưa tay lên má xoa xoa má mình, môi cười lên nói.

" Có kiên nhẫn hay không, không phải anh biết rõ hơn ai nhất sao? "

Đúng lúc đó, Phi Vô Dư từ bên ngoài bước vào, chính là còn chưa kịp vào Lê Bá Sâm liền giựt lấy quần áo trên tay của anh ta, mắt nheo lại đóng chặt cửa.

Lê Bá Sâm nhìn như không nhìn Tư Noãn Noãn, quăng đồ xuống sàn, môi mấp máy nói.

" Nhặt lên mặc vào. "

Tư Noãn Noãn nhặt lên, cởi chiếc áo khoác xuống, chính cô mặc xong bộ đồ đã lại nhìn Lê Bá Sâm.

Mắt dần dần sưng lên, khóe môi thì có máu đang muốn chảy ra, nhưng một tiếng cô cũng không than chỉ nhìn Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm nhìn thấy bộ dạng này của Tư Noãn Noãn, mày anh nhú chặt lại, tiến một bước nắm chặt cằm cô lại cúi xuống cắn mạnh vào môi cô, máu từ môi ứa ra chính anh mới dừng lại, xoay người đi nhanh ra ngoài.

Tư Noãn Noãn lau nhẹ máu môi và khóe môi, nhanh chóng đuổi theo nhưng vì chân còn bủn rủn mà vừa đi nhanh liền nhũn ra.

Phi Vô Dư từ phía sau nhìn thấy, mày anh khề nhú chặt, Boss cứ đối xử với Mợ như vậy... thì sau này nhất định sẽ hối hận.

Chính anh nhìn ra Lê Bá Sâm đối xử rất đặc biệt với Tư Noãn Noãn, chỉ cần nhìn bộ dạng vội vàng lo lắng lúc này của Boss chính anh cũng hiểu.

Yêu nhưng sợ tổn thương mà không dám.

Quan tâm nhưng sợ bị né tránh mà không thể hiện ra ngoài.

Nhưng trên đời này.. sợ hãi sẽ làm bản thân thua cuộc.

- ---

Lê Gia.

Lưu Hà Mi (Mẹ Lê Bá Sâm) hai mắt đỏ ngầu lửa giận ngồi trong phòng khách nhìn như không nhìn Quân gia Lâm, không nhanh không chậm nói.

" Ông lớn rồi cũng lắm cảm giống như nó hay sao? " dùng một chút bà nheo mắt lại nói.

" Sao lại không cần nó lại mà lại để nó kết hôn cùng một cô gái không rõ danh tính, không những thế... biết đâu cô ta vào nhà họ Lê chúng ta có mục đích gì đó. "

Quân gia Lâm cúi đầu xuống nói.

" Tư tiểu thư là con gái của Tư Gia... " ông còn chưa nói xong.

Lưu Hà Mi tức giận đập mạnh bàn một cái " Bốp. "

" Ông còn dám nói, Tư Gia có một đứa con gái không ra gì ai không biết, con bé đó mới 16 hay 17 tuổi, thằng Sâm nó lại dám. "

" Phu nhân hiểu lầm rồi. " dùng một chút, quân gia Lâm đưa điện thoại của ông ra, trong điện thoại ông có chụp vài bức hình của Tư Noãn Noãn.

" Cô gái này là đại tiểu thư của Tư Gia. " dùng một chút lại kể đầu đuôi buổi tiệc đó hôm đó cho Lưu Hà Mi nghe.

Càng nghe mày bà càng nhúu chặt, trên đời này có người tham lam như vậy sao? Không những thế, thua xong lại đổ tội lên người khác.

Lưu Hà Mi nhìn Tư Noãn Noãn, cô gái trong hình rất xinh đẹp... nhưng tại sao bà chưa từng nghe tới tên của cô ta?

Tư Gia từ khi nào có cô con gái lớn này.

Quân gia Lâm như nhìn ra Lưu Hà Mi thắc mắc không nhanh không chậm nói.

" Sau khi cậu chủ đem cô ấy về, tôi có cho người điều tra. Mời phu nhân xem. "

Lưu Hà Mi nhận túi văn kiện, mở ra mày nhúu ngày một chặt.

Cớ sao lại nói không từng thấy cô gái này, thì ra bị Tư Gia vu dập, không những thế còn xem cô gái ấy là người ở trong nhà, đi học phải có giáo viên đến gia đình xin xỏ mới cho... càng đọc mày bà càng nhúu chặt, trên đời này còn ông ba như vậy sao? Con ruột của mình mà đành lòng đối xử như vậy sao?

" Cô ta có tốt không?"

Quân gia Lâm tuy từng tính toán, nhưng dù sao Lê Bá Sâm cũng là ông chăm sóc từ nhỏ nên hiện tại cái tâm tư không đúng kia cũng hết nên ông cũng không thêm bớt gì mà nói.

" Tốt hay không phải đợi một thời gian nữa mới biết. Nhưng mà cô ấy siêng năng chăm chỉ, biết nấu ăn biết dọn dẹp giặt giũ, nhìn cũng rất đảm đang, chính là quá ít nói, cười rất xinh đẹp nhưng rất ít cười, nói chuyện rất êm tai nhưng không nói. "

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Khẩu Giao

#BooMew

Lưu Hà Mi nghe quân gia Lâm nói gật đầu một cái nhìn chăm chăm bức hình.

Trong tư liệu điều tra này, bà tin chắc không phải chỉ có mỗi quân gia Lâm tò mò mà tìm hiểu, bà chắc chắn Lê Bá Sâm, con trai bà cũng đã điều tra.

Nhìn hoàn cảnh của con bé Tư Noãn Noãn này, dù không biết cô gái này là loại người gì nhưng...

Roi vào hoàn cảnh này, một là người vô cùng có tâm cơ, gian xảo và lừa dối, còn hai là loại người quá trầm, ít nói, bị hiểu lầm cũng mặc kệ...

Lưu Hà Mi nhúu mày nhìn ánh mắt trong sáng thuần khiết của Tư Noãn Noãn, cũng không hiểu sao bà lại có cảm giác cô gái này là thuộc loại hai. Lại nhớ về con trai bà, nếu như cô gái này thuộc loại hai thì nhất định ăn khổ dài dài rồi.

Bà thở ra một hơi ra...

Nếu năm xưa không vì cái hôn ước gì đó, bắt nó một lòng với cô gái kia, thì chắc chắn Lê Bá Sâm đã không phải loại người như ngày hôm nay... bà vẫn muốn... muốn nhìn thấy nụ cười chân thành đó của con trai bà.

- ----

Lê Thị.

Tư Noãn Noãn được Phi Vô Dư sắp xếp chỗ ngồi là cái bàn nhỏ mới nhét vào phòng làm việc của Lê Bá Sâm hôm qua, với chức vụ là Thư Ký của Lê Bá Sâm.

Cũng vì thế lúc này đây, Tư Noãn Noãn đang chăm chú nhìn vào số liệu, cũng như những thông tin cô cần nhớ kỹ.

Lê Bá Sâm ngồi trên bàn làm việc mắt thì thoảng lại nhìn về hướng Tư Noãn Noãn, mày anh không tự chủ nhú chặt.

Cô ta không đói sao? Chính anh cố ý không hỏi cô ta, thì cô ta cũng im lặng như vậy sao?

Thật sự anh cảm thấy thật nực cười, bản thân anh có phải hay không bị bệnh, đi quan tâm cô ta làm gì? Một loại gái rách nát đề tiện thích ăn nằm cùng đàn ông như cô ta biết đâu cũng chỉ giả vờ giả vịt?

Biết đâu không lên giường của anh thì cũng sẽ lên giường của ông nào đó khác thôi.

Càng nghĩ Lê Bá Sâm càng mất bình tĩnh, hai tay nắm chặt lại, hai mắt đỏ ngầu nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn.

" Qua đây. "

Tư Noãn Noãn vốn đang chăm chú nhìn chăm chăm máy tính bàn trước mặt, nghe tiếng Lê Bá Sâm vang, dọa cô nhảy dựng cả lên, cô ngồi yên bất động nhìn chăm chăm Lê Bá Sâm không định đi qua đó.

Chính là Lê Bá Sâm nào đâu dễ dàng cho qua như vậy! Anh không nhỏ nhẹ gọi " Qua Đây " nữa mà thành giọng hung hăng quát lên.

" Tư Noãn Noãn! "

" Cô điếc rồi hay sao? "

Tư Noãn Noãn đứng dậy, nhưng chân lại không dám tiến lên. Cô có cảm giác... chỉ cần cô tiến về phía Lê Bá Sâm kia nhất định... nhất định sẽ bị ăn tươi nuốt sống.

Lê Bá Sâm nheo mắt lại nhìn Tư Noãn Noãn, và bắt đầu đếm ngược.

" Năm... "

" Bốn... "

" Ba... "

" Hai... " dừng một chút anh liền nói.

" Cô nên biết... thú cưng không nghe lời chủ nhân thì hậu quả không lường... trước được đâu. "

" Một... "

Tư Noãn Noãn sợ hãi bước nhanh, dù có trầm tính ít nói hay có thể nói vài ba câu chọc tức Lê Bá Sâm thì cũng không có lý do hay nghĩa lý gì khiến Tư Noãn Noãn không sợ hãi Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm là một con thú hoang, có thể co, cũng có thể giãn... không ai có thể lường trước được bất cứ chuyện gì, anh ta là một loại người không thương hoa tiếc ngọc cũng như có xinh đẹp mà nào gần thì cũng đừng mơ tưởng gì đến anh.

Nhìn những người phụ nữ khác mà những cô chủ thím bác sắp xếp để lên giường anh đi, họ được lên giường, ngay tại phòng của anh, nhưng người ăn thịt những người phụ nữ không phải anh.

Cái gì mà khốc lốc thảm thiết, cái gì mà vì nghĩ cho anh, cái gì mà vì không muốn Lê Gia tuyệt hậu, cũng không đòi lấy được một tia thương hại của anh.

Hiện tại Tư Noãn Noãn hoàn toàn chưa biết được bộ mặt độc ác nhất của Lê Bá Sâm nên vẫn còn chần chừ... nhưng một ngày không xa kia... cô sẽ nếm hết từng mùi vị đau thương tuyệt vọng mà vĩnh viễn cô cũng không quên kia.

Lê Bá Sâm nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn, không nhanh không chậm nói.

" Chui vô dưới gầm bàn đi. "

Tư Noãn Noãn ngơ ngác không hiểu rõ, cứ đứng đó nhìn chăm chăm Lê Bá Sâm.

Môi Lê Bá Sâm khẽ cau lên cười như không cười nói.

" Hiện tại.. tôi thật muốn ăn em, nhưng không thể ăn... " dùng một chút, kéo mạnh Tư Noãn Noãn đến gần anh, nắm chặt đôi tay bé nhỏ của cô áp sát vào đùi quần anh.

" Chui xuống dưới. " chỉ gầm bàn.

" Làm việc bản thân nên làm.. "

Tư Noãn Noãn mặt tái mét... tay không kiềm được run rẩy... anh ta... anh ta đang muốn cô " Khẩu Giao... "

- - - - -

Boo đang bệnh! Lúc viết xong mấy bộ truyện khác xong (mấy bộ kia ngắn), thì đang viết dang dở bộ này 500 từ, nhưng đầu choáng quá! Không viết tiếp được nữa ngủ một giấc dậy mới viết tiếp! Hiện tại là vừa viết xong đăng liền đó.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Nuốt vào hết #18+

#BooMew

Tư Noãn Noãn hai mắt trừng to, cứ đứng yên bất động nhìn Lê Bá Sâm.

" Cô không nghe tôi nói sao? " Lê Bá Sâm nheo mắt nguy hiểm nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn không tự chủ mà run rẩy. Lê Bá Sâm môi khẽ cau nói tiếp.

" Không muốn chui xuống dưới cũng được... " "

Tư Noãn Noãn hai mắt trừng to nhìn Lê Bá Sâm, Lê Bá Sâm lại nói...

" Như hôm qua, chúng ta lại làm YÊU... "

" Không được. Anh cũng phải biết... Tôi... Tôi không thể. " Nếu không giữ gìn sẽ... sẽ bị viêm nhiễm khi đó mới rắc rối lớn.

Lê Bá Sâm dựa hẳn vào ghế, chừa khoảng cách đủ để Tư Noãn Noãn chui xuống bàn nhẹ giọng nói.

" Dùng cái miệng nhỏ của cô, an ủi nó đi... "

Tư Noãn Noãn mím chặt môi, không tình nguyện chui vào gầm bàn, chiếc ghế của Lê Bá Sâm quay về vị trí ban đầu.

Không nhanh không chậm dây kéo bị mở ra.

Tư Noãn Noãn nhẹ nhàng lấy vật nam tính đang dần dần trương to của Lê Bá Sâm ra, bàn tay không khỏi run rẩy.

Lê Bá Sâm tay cầm bút, môi mấp máy nói.

" Dùng tay nhẹ nhàng nâng dương v*t lên... ừm... đúng rồi... trước tiên cô nên vuốt vuốt... "

Lê Bá Sâm không khỏi hít hà bên trên khi mà Tư Noãn Noãn đang vuốt vật nam tính của anh.

Tư Noãn Noãn cứ theo chỉ dẫn mà làm, cứ vuốt lên vuốt xuống một lúc lâu.

Lê Bá Sâm lại nói.

" Dùng lưỡi của cô liếm nhẹ đầu khít... ừm... hút nó đi... ừm... đúng rồi... "

Tư Noãn Noãn há miệng liếm nhẹ nhẹ theo yêu cầu của Lê Bá Sâm, Lê Bá Sâm nhăn mày lại nói.

"Ngậm nó đi."

Tư Noãn Noãn hai mắt trừng to ra...

"Nhanh..."

Tư Noãn Noãn há to miệng ra ngậm... vì quá to và dài nên cô chỉ ngậm 1/2 vật nam tính...

"Đừng để răng chạm vào, hay cô muốn tôi đau?"

"Đúng rồi, cứ phun ra lại nuốt vào liên tục đi."

"A..." Lê Bá Sâm cảm giác khoái cảm truyền tới chính anh không kiềm được mà khẽ rên lên.

Tư Noãn Noãn khó khăn cứ phun ra nuốt vào liên tục...

Mãi một lúc lâu, chính cô cảm thấy mỏi mà chậm dần thì thanh âm khàn khàn vang lên.

"Chậm vậy... nhanh lên..."

Tư Noãn Noãn có nhanh nhưng nhanh không được, Lê Bá Sâm liền giữ đầu Tư Noãn Noãn lại, chính anh tự mình ra vào liên tục trong miệng cô... mãi một lúc khi sắp đạt đến cao trào thì cửa phòng vang lên tiếng gõ cửa.

"Cốc cốc cốc."

Lê Bá Sâm dừng động tác, Tư Noãn Noãn hoảng sợ không tự giác mà hút mạnh một cái, Lê Bá Sâm "A" lên một tiếng.

Như nghĩ ra gì đó, Lê Bá Sâm ngồi xuống, vẫn giữ nguyên đầu Tư Noãn Noãn như vậy.

"Vào đi." Lê Bá Sâm môi khẽ câu lên nói.

Phi Vô Dư nhanh chóng bước vào trên tay có đem tới tập tài liệu cần Lê Bá Sâm phê duyệt.

"Boss, anh giúp tôi ký..." Phi Vô Dư nhìn sang bàn làm việc của Tư Noãn Noãn, thì không thấy Tư Noãn Noãn đâu mà anh khẽ nhíu chặt.

Trong lòng thầm nghĩ.

"Lại đi đâu nữa rồi, một lát nữa Boss lại nổi điên lên thì chính cô chịu khổ chứ không ai khác đâu."

Lê Bá Sâm nhíu chặt mày nhìn chăm chăm Phi Vô Dư... tay không tự chủ mà kéo mạnh đầu Tư Noãn Noãn vào.

Vật nam tính trướng to cương cứng càng sâu trong cuốn họng của Tư Noãn Noãn, mặt Tư Noãn Noãn khó chịu đến đỏ tươi đỏ rục. Nhưng có nhìn để bản thân không phát ra tiếng động.

Lê Bá Sâm khẽ nói.

"Nhanh đem qua tôi ký."

Phi Vô Dư "A" một tiếng đem giấy tờ đặt lên bàn, Lê Bá Sâm ký xong, chính anh đi ra ngoài.

Phi Vô Dư vừa đi ra, Tư Noãn Noãn dùng sức đẩy Lê Bá Sâm ra, Lê Bá Sâm buông tay ra khỏi đầu Tư Noãn Noãn, Tư Noãn Noãn ho sặc sụa.

"Khụ khụ khụ..." hai mắt đỏ ửng cả khuôn mặt cũng đỏ tươi.

Tư Noãn Noãn phì phò thở, hai mắt đỏ ửng nhìn chăm chăm Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm liền nhớ đến Phi Vô Dư năm lần bảy lượt đều nói giúp Tư Noãn Noãn chính anh không kiềm chế được tát mạnh vào mặt cô, sau đó lại bóp mạnh cầm cổ.

"Ai cho cô dùng ánh mắt đó nhìn chồng mình? Tư Noãn Noãn... cô thật thích quyến rũ đàn ông nhỉ? Bây giờ... ngay cả trợ lý tôi cũng sắp bị cô phục... thật GIỎI." kéo mạnh vào Tư Noãn Noãn vào dùng quần anh, vật nam tính chen vào miệng nhỏ của Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn khó chịu... đẩy không ra, Lê Bá Sâm càng hưng hăng ra vào trong miệng Tư Noãn Noãn mãi cho đến khi chính anh sắp phun trào...

Tư Noãn Noãn cảm giác được vật nam tính của Lê Bá Sâm đang to hơn một vòng chính là cô cố đẩy... thì dòng dịch trắng của Lê Bá Sâm phun sâu vào trong cuốn họng cô.

Tư Noãn Noãn ho sặc sụa đến đáng thương, muốn phun ra thì thanh âm rét lạnh của Lê Bá Sâm vang lên.

"NUỐT VÀO. "

Tư Noãn Noãn vờ không nghe, Lê Bá Sâm bóp cổ Tư Noãn Noãn, hai mắt đỏ ngầu.

"Tôi bảo cô NUỐT VÀO HẾT! "

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nó Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Mợ Chủ

#BooMew

Tư Noãn Noãn bị bóp chặt cổ... có muốn phun ra cũng không được... cứ như vậy từng ngậm từng ngậm mà nuốt hết...

Lê Bá Sâm nhìn Tư Noãn Noãn nuốt hết, tay mới buông cô ra, nhưng anh nào nhẹ nhàng buông cô xuống.. Lê Bá Sâm hung hăng cứ như vậy mà quăng cô xuống sàn "Rầm".

Tư Noãn Noãn khó khăn chất vật ngồi dậy mà "Khụ khụ" ho khan vài tiếng, hai mắt đỏ ửng khó chịu đến cực độ.

Lê Bá Sâm nhìn như không nhìn, môi mấp máy lạnh nhạt nói.

"Đi về trước đi, tôi chuẩn bị... "

Tư Noãn Noãn hai mắt đỏ ửng, một câu cũng không nói, cố gắng đứng dậy mà đi ra chỗ ngồi của cô, lấy cái khăn choàng nhẹ cổ rồi đi nhanh ra ngoài.

Không cần nhìn, thì chính cô cũng biết trên cổ cô đã in dấu tay Lê Bá Sâm bóp lúc này những vết bầm tím đáng sợ...

Tư Noãn Noãn ủy khuất vừa đi vừa cúi đầu khóc. Mãi đến bãi đỗ xe thì có tài xế đã đứng đợi sẵn.

"Mợ chủ, mời vào xe. "

Tài xế vừa thấy Tư Noãn Noãn vội vàng gọi, chính ông có ấn tượng với cô "Mợ Chủ" này. Tùy ít nói nhưng lúc nào cũng biết chào hỏi. (Ý là gât đầu đó)

Tư Noãn Noãn lúc đầu hơi bất ngờ vì cách gọi của vị tài xế này, nhưng sau đó cũng bình thường mà đi lên xe ngồi.

Cô mới nhớ, Lê Bá Sâm có nói.

Cho dù đây là hợp đồng hôn nhân, thì cũng phải xưng hô cho đúng, nên hiện tại ai cũng gọi cô một tiếng "Mợ Chủ".

Nghe đến cái câu "Mợ Chủ" này! Tim Tư Noãn Noãn thắt chặt lại...

Cô nào đâu muốn làm mợ chủ... làm một người bình thường là tốt rồi... cô chỉ cần một cuộc sống đơn thuần chứ không cần một cuộc sống ngập nước mắt như thế này.

Nhưng là Tư Noãn Noãn nào có lựa chọn... cuộc sống cô nào có lựa chọn chứ haha. Mọi thứ đã được định đoạt từ trước và cô chỉ cần đi theo con đường đó là được.

- - -

Lê Thị, Trong phòng làm việc tầng 30.

Lê Bá Sâm mày nhử chặt nhìn đồng hồ kiến trước mặt, nhưng tâm trí anh vẫn không ở đây, tay không nhanh không chậm bấm bấm nhấn cho quản gia Lâm.

"Ông gọi người nấu ít cháo, nào Tư Noãn Noãn về cho cô ta ăn. " thật sự anh không muốn quan tâm cô ta nhưng... nghĩ tới cái cảnh một mình trong phòng V tầng 29 cả đêm kia... anh nhìn không nổi, thôi dù sao cũng là VỢ - CHỒNG trên danh nghĩa thì cứ đối xử tối một chút đi.

Quản gia Lâm vốn còn đang nói chuyện với Lưu Hà Mi thì dừng lại nhìn điện thoại, thấy dòng tin nhắn không khỏi giật mình, chính ông cũng nhanh chóng

nhấn đi.

" Vâng cậu chủ. " sau đó dặn dò người nhà bếp chuẩn bị.

Lưu Hà Mi nhìn quản gia Lâm hỏi.

" Bá Sâm nhấn tin cho ông sao? " bà không từng thấy quản gia Lâm đang nói chuyện với bà nhưng lại cầm điện thoại ra nhìn rồi gõ gõ như vậy.

" Vâng phu nhân. " Quản gia Lâm nhanh chóng nói.

" Nó nhấn gì? " Lưu Hà Mi thắc mắc.

" Cậu chủ nói, nào mợ về cho mợ ăn chút cháo. "

Lưu Hà Mi nhú mày chặt, gật đầu một cái. Trong lòng nghĩ thầm " Rốt cuộc là làm gì mà Lê Bá Sâm lại quan tâm cô gái đó như vậy? "

Còn miên mạn suy nghĩ không bao lâu thì người gác cổng mở cánh cổng ra, chiếc xe có lá cờ Lê Thị chạy vào.

Lưu Hà Mi từ trong nhà nhìn ra ngoài, nhanh chóng thấy trên xe bước xuống một cô gái dáng người nhỏ nhắn, quần khăn choàng...

Lưu Hà Mi nhú mày chặt, mùa hè mà quần khăn choàng sao? Nhưng rồi bà cũng không nói gì chỉ đợi cô gái đó vào nhà, chính là cô gái nhỏ không vào nhà mà đi thẳng ra sau...

Lưu Hà Mi nhú mày nhìn quản gia Lâm.

" Nó không có phép tắc như vậy? " bà là mẹ của Lê Bá Sâm, nó không định vào chào hỏi bà sao?

Quản gia Lâm không thêm mắm dặm muối gì nói thẳng.

" Cậu chủ nói, ngoài buổi sáng và tối ra, mợ không được vào nhà chính. "

" Thằng Sâm nó để con bé ở sau nhà là thật. "

Lưu Hà Mi kinh ngạc... dù bản thân bà chưa thích cô gái Tư Gia đó nhưng bà không ghét, cũng không có ý định gây khó dễ.

" Kêu nó sang nhà chính ở đi. " Nghĩ nghĩ Lưu Hà Mi nói.

Quản gia Lâm nói.

" Nếu Phu Nhân thật lòng thương mợ thì quan tâm vài ba câu... đừng kêu mợ vào nhà khi cậu chủ chưa cho... không thôi phu nhân chỉ làm mợ chủ gấp thêm phiền phức thôi. "

Lưu Hà Mi càng nghe càng không mấy rõ ý tứ hỏi.

" Rốt cuộc trong khoảng thời gian ta không ở nhà đã xảy ra chuyện gì? "

Quản gia Lâm cười gượng cái gì cũng không kể chỉ nói một câu.

" Trong nhà, ngoài cậu ra, không ai có quyền coi thường mợ. " sau đó ông xin phép rời đi xuống bếp nhìn người nấu cháo.

Lưu Hà Mi ngồi trong phòng khách suy nghĩ một lúc lâu trong lòng lẩm bẫm.

" Đã có tình cảm... thì đừng làm khổ người ta... không thôi con sẽ hối hận đấy Sâm à. "

- - - - -

Hôm qua Boo sốt, không viết nổi hihihi

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Mẹ Chồng

#BooMew

Tư Noãn Noãn vội vàng đi nhanh vào ngôi nhà nhỏ của chính cô, đi thẳng vào phòng tắm ngồi móc họng.

" Oẹ ọe... " tiếng ho và nôn khan cứ như vậy vang lên...

Cô không thích cái mùi vị đó... hai ngón tay đưa vào họng mà móc nhưng không ra gì ngoài nước bọt của chính mình cùng một ít dịch dạ dày...

Hai mắt Tư Noãn Noãn đỏ ửng, ngồi bệch xuống sàn phòng tắm một lúc lâu, cô cảm thấy mệt... thật mệt...

Cố gắng đứng dậy, cời hết bộ đồ trên người, đi nhẹ đến chiếc gương nhìn hình ảnh phản chiếu của bản thân.

Nước mắt chưa xốt cứ thế chảy xuống, trên cổ xuất hiện một vòng bầm tím... còn có những dấu vết ân ái hôm qua xanh xanh tím tím khắp người, cánh tay cũng có một vài vòng tím do Lê Bá Sâm dùng lực nắm...

Tư Noãn Noãn nhẹ nhàng đưa tay lên, nhìn gương mà chạm vào từng dấu vết trên người... đây đâu phải da thịt của cô... trên người cô từ bao giờ lại đáng sợ như vậy...

Hai mắt thâm đen... cả người gầy dòn hơn một vòng... làn da lại tái nhợt...

Môi Tư Noãn Noãn cau lên, sau đó cười thành tiếng.

" Hahahaha... Tư Noãn Noãn... đây là cuộc sống mà mày muốn sao? Đây là cuộc sống mày mong chờ sao?... Hahaha... "

Tư Noãn Noãn cứ đứng trước gương vừa khóc vừa cười một lúc lâu mới dứt.

- - -

Aley đang ngồi ngoài sân trồng hoa hồng thì Luru Hà Mi gọi.

" Aley, qua đây. "

Aley nhanh chóng chạy tới hỏi.

" Sao ạ? "

" Con thân với mẹ không? " Luru Hà Mi thật muốn gặp Tư Noãn Noãn, nhưng hiện tại bà không thể đến sau nhà gặp được, bà không muốn dọa cô sợ đâu.

Aley ngơ ngác một lúc gật đầu, đúng là bé có thân với chị xinh đẹp.

" Chị xinh đẹp rất tốt, nấu ăn ngon. "

Aley nhớ lại hôm qua được ăn chén cháo mà Tư Noãn Noãn nấu không khỏi thèm thuồng.

Luru Hà Mi nhìn Aley " A " tiếng kinh ngạc, bà xem Aley như cháu gái vậy, nên cũng khá hiểu tính tình của nó, chính là không nghĩ đến Aley thế mà lại khen Tư Noãn Noãn.

Luru Hà Mi nhìn Aley dụ dỗ.

" Con gọi chị đẹp qua đây ăn cháo có được không? "

Aley lắc đầu.

Luru Hà Mi kinh ngạc hỏi.

" Sao vậy? Bộ chị đẹp không thích sao? "

Aley là một cô bé, mới 14 tuổi lại được Lê Bá Sâm ân cần quan tâm nên nói dối là chuyện không thể nào xảy ra, nên liền aaa nói thật.

" Chị đẹp mà đến đây khi chưa có sự cho phép của cậu, mẹ sẽ bị đánh. "

" Cậu từng đánh mẹ sao? Sao Aley biết? " Luru Hà Mi nhú mày hỏi.

Aley gật đầu nhẹ giọng nói.

" Cậu tát mẹ... trên người mẹ đầy vết bầm tím luôn... lúc đó con lên nhìn... còn chưa nhìn kỹ thì mẹ đã phát hiện ra con mà che lại. "

Nghĩ nghĩ Aley lại nói.

" Lúc đó chỉ đi ngang thôi... con không nhớ rõ mấy giờ nhưng là mẹ phải dựa vào tường chống thân thể đi vào phòng mẹ. "

Lưu Hà Mi mảy may nhú chặt, nghe sơ qua bà cũng tự mình tưởng tượng ra những cảnh tượng đó... nếu cứ như vậy... thì làm sao lấy được trái tim của cô gái đó... chỉ thêm tạo khoảng cách thôi...

- - -

Tư Noãn Noãn tắm xong vừa bước ra khỏi phòng thì thấy thuốc tránh thai trên bàn, không nhanh không chậm đi lấy một viên nhét vào miệng, uống " ực " một cái. Chính cô ngồi ngơ ngẩn một lúc lâu, lấy đầu gối mà cô có sứt nhẹ lên vết bầm trên cổ và cánh tay của cô/

Vừa đem đồ cất đi thì ngoài cửa có tiếng gõ cửa.

Quản gia Lâm không nhanh không chậm nói.

" Mẹ chủ, cậu chủ có nói, mẹ sang nhà chính ăn cháo xong hãy về nghỉ ngơi. "

Tư Noãn Noãn đáp.

" Cháo biết rồi. "

Tư Noãn Noãn lấy khăn choàng nhẹ cổ, cùng áo khoác tay dài mặc vào đi ra cùng quản gia Lâm về nhà chính, trên đường đi quản gia Lâm khẽ hỏi.

" Mẹ thấy lạnh sao? Thời tiết dạo này khô nóng... mẹ đừng để bản thân đổ mồ hôi quá nhiều. "

Tư Noãn Noãn gượng cười nói.

" Cháu thấy hơi lạnh lạnh thôi, sẽ không để đổ mồ hôi. "

" Vâng. "

- - -

Nhà chính.

Lưu Hà Mi ngồi nghiêm túc trên ghế nhìn bóng dáng Tư Noãn Noãn đi qua, mảy may khẽ nhú chặt...

Che gì mà che lấm thế? Bộ không nực sao? Mùa hè cơ mà có phải thu hay đông đâu... càng nghĩ Lưu Hà Mi càng nghi ngờ.

Nhất định là đang che giấu cái gì đó nên mới như vậy.

Tư Noãn Noãn vừa bước vào, chính là nhìn một người phụ nữ trung niên gương mặt rất tinh xảo.

Quản gia Lâm giới thiệu.

" Mẹ, đây là Phu Nhân cũng là mẹ chồng của mẹ. "

Tư Noãn Noãn " A " một tiếng vội vàng gọi.

" Mẹ. " cô quên mất, Lê Gia còn rất nhiều người, rất nhanh sẽ gặp chính là cô chưa nghĩ đến sẽ sớm như vậy...

Lưu Hà Mi hai mắt nhắm lại nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn môi mấp máy thanh âm rét lạnh nói.

" Cởi áo khoác cùng khăn choàng ra! "

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nó Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Người Đâu Còn Không Mau Giữ Lấy Cô Ta Cởi Áo Khoác Ra

#BooMew

Tư Noãn Noãn hai mắt trừng to kinh ngạc khi nghe Lưu Hà Mi nói không khỏi giật mình.

Tại sao lại bắt cô cởi áo khoác cùng với khăn choàng cổ ra chứ...

Lưu Hà Mi nheo mắt nhìn Tư Noãn Noãn nói.

" Cô muốn tự cởi hay chính tôi cởi cho cô? "

Bà thật sự hết kiên nhẫn rồi, cứ che che thì càng làm bà tò mò thôi.

Nhìn gương mặt sợ hãi đến tái nhợt của Tư Noãn Noãn, Lưu Hà Mi càng chắc chắn bà đã đoán đúng, nhìn Tư Noãn Noãn đứng yên bất động không nhúc nhích, Lưu Hà Mi đi nhanh về phía trước không nhanh không chậm kéo Tư Noãn Noãn.

" Buông ra... tôi nói cô không nghe sao? "

Lưu Hà Mi mạnh tay kéo tay áo của Tư Noãn Noãn, Tư Noãn Noãn cắn chặt môi nắm chặt tay áo môi mấp máy thanh âm run rẩy nói.

" Bác... đừng đừng như vậy... "

" Cô sợ cái gì? Chỉ là cởi áo khoác ra thôi mà... " Lưu Hà Mi hai mắt đỏ ngầu lửa giận nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn quát.

Tư Noãn Noãn vẫn không buông tay ra, tay cô nắm chặt lấy tay áo của bản thân. Chính cô biết nếu những vết bầm tím này bị thấy... nhất định sẽ gây phiền phức cho Lê Bá Sâm, lúc đó... Lê Bá Sâm chỉ càng thêm thô lỗ với cô thôi chứ có giúp ít được gì đâu...

Tư Noãn Noãn cố hết sức giữ chặt tay áo của bản thân.

Lưu Hà Mi thật sự tức giận, không nhanh không chậm nói.

" Người đâu còn không mau giữ lấy cô ta cởi áo khoác ra. "

Để bà xem... giấu gì giấu lắm thế... một mình bà già tôi không đấu lại thì kêu thêm người.

Chính là những người giúp việc vốn ghét Tư Noãn Noãn vừa nghe thấy giọng nói rét lạnh của Lưu Hà Mi trong lòng cười thầm.

" Mày câu dẫn cậu chủ được chứ đừng mơ tưởng lấy được lòng Phu Nhân. "

Bốn năm người nhanh chóng xông vào, chính là họ cố ý đánh cố ý nhéo kéo áo Tư Noãn Noãn... Tư Noãn Noãn ăn đau vội vàng ngồi xuống cúi đầu vào gối hai tay ôm chặt cơ thể, một bộ dáng thật chật vật.

Hai mắt cô đỏ ửng cái gì cũng không nói chỉ giữ chặt áo của cô.

Lê Bá Sâm từ công ty về, nhìn thấy một đám người đang bu quanh gì đó, chính là anh cảm thấy lo lắng không nhanh không chậm nói.

" Lái xe vào thẳng. " dứt câu cánh cửa vừa mở, tài xế nghe theo lệnh chạy nhanh vào.

Lê Bá Sâm bước xuống xe quát lên.

" Các người đang làm cái quái gì vậy? " đi nhanh về phía trước nhìn bộ dạng ngồi xuống ôm chặt gối của Tư Noãn Noãn, hai mắt Lê Bá Sâm nheo lại nguy hiểm, lại ngẩng đầu lên nhìn thấy Lưu Hà Mi.

Lê Bá Sâm nhanh chóng đi tới kéo một đám bốn năm người giúp việc ra tát mạnh vào mặt họ.

" Chát. "

" Chát. "

" Chát. "

" Chát. "

Bốn người giúp việc hai mắt đỏ ửng bụm mặt không dám khóc, Lê Bá Sâm hai mắt đỏ ngầu lửa giận không nhanh không chậm nói.

" Ai cho các người đánh mợ chủ? "

Bốn người giúp việc hai mắt trừng to vội vàng lác đầu nói.

" Không... không có... "

Lưu Hà Mi nheo mắt lại nhìn Lê Bá Sâm nói.

" Chúng nó không có đá... " chính bà còn chưa nói xong thì Lê Bá Sâm đã lớn tiếng quát bốn người giúp việc.

" Mẹ đừng bênh vực bọn họ. " dừng một chút nói tiếp.

" Không đánh thì trên người mợ chủ của các người có dấu chân của ai? còn bên kia nữa... các người nghĩ mắt tôi mù hết rồi sao mà dám như vậy? "

Lê Bá Sâm đỡ Tư Noãn Noãn đứng dậy, nâng cằm cô lên nhìn khoe môi cô đang chảy máu, mày anh nhăn lại.

" Ai tát Mợ chủ? "

Lưu Hà Mi nhìn chằm chằm áo khoác Tư Noãn Noãn lại nhìn mặt cô có rõ 5 ngón tay in lên, nhất định bị đánh rất mạnh đi...

Lưu Hà Mi nheo mắt nguy hiểm nhìn bốn người giúp việc đang run lẩy bẩy, thanh âm trầm xuống rét lạnh dọa người.

" Ai cho các cô có quyền đánh người... "

Lê Bá Sâm nhìn như không nhìn Lưu Hà Mi không nhanh không chậm nhếch mép cười khinh nói.

" Không phải mẹ kêu họ đánh sao? "

Lưu Hà Mi nhìn Lê Bá Sâm.

" Ta chỉ muốn nhìn xem mùa hè như vậy sao nó lại hết áo khoác cùng choàng khăn rồi cuộc đang giằng gi... chính ta gọi bốn người này giúp ta nào biết chúng nó... "

" Mẹ thật biết nói đùa, chỉ vì muốn cởi áo khoác Tư Noãn Noãn cũng cần đến bốn người sao? "

" Ô, nếu con nói ta nói đùa thì kêu vợ con cởi áo khoác ra cho ta nhìn đi... " Lưu Hà Mi nhìn Lê Bá Sâm nói.

Chính bà xem, Tư Noãn Noãn có dám trái lời Lê Bá Sâm không.

Lê Bá Sâm nheo mắt nhìn Tư Noãn Noãn khẽ nói.

" Cởi ra. "

Tư Noãn Noãn hai mắt trừng to, nắm chặt, không cởi.

Lê Bá Sâm nheo mắt lại... nhìn như không nhìn quát.

" Cởi ra... "

"... "

" Tư Noãn Noãn... hay cô muốn trái lệnh tôi? "

Tư Noãn Noãn nhìn Lê Bá Sâm run rẩy... chính cô biết... nếu trái lệnh... đêm nay nhất định... nhất định...

Nhưng là trên người cô... cô lúc này toàn vết bầm... cởi ra... cởi ra làm sao được...

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Tôi Đang... Đang Lạnh...

#BooMew

Nhưng là trên người cô... cô lúc này toàn những vết bầm tím... cởi ra... cởi ra làm sao được...

Nếu cởi ra... thì sẽ bị nhìn thấy...

Như vậy... như vậy Lê Bá Sâm sẽ gặp phiền phức mà ngay cả... cả cô cũng vậy...

Cô... cô nên làm gì đây...

Lê Bá Sâm nheo mắt nguy hiểm nhìn Tư Noãn Noãn không nhanh không chậm lặp lại câu nói của mình một lần nữa.

" Cởi ra! "

Trong lòng Lê Bá Sâm lúc này thật sự rất tức giận, nếu không phải Lưu Hà Mi đang đứng ở trước mặt anh, thì anh nhất định hung hăng dạy Tư Noãn Noãn ra trò, chứ không bao giờ để cô đứng trước mặt tỏ thái độ như thế này.

Tư Noãn Noãn run rẩy, nhìn chằm chằm Lê Bá Sâm lắc đầu, môi mấp máy nói.

" Không... không được... tôi đang... đang lạnh... " cô chỉ biết viện lý do này thôi... cô không biết nói gì hơn. Hiện tại, chỉ cần không bắt cô cởi áo khoác là tốt rồi. Cần gì lý do tốt hay không tốt...

Lê Bá Sâm hai mắt nheo lại nguy hiểm nhìn như không nhìn Tư Noãn Noãn quát.

" Lạnh mà lại chảy nhiều mồ hôi như vậy sao? Cô có nói dối cũng lựa lời mà nói chứ!? " Lê Bá Sâm không nhanh không chậm tiến từng bước từng bước về phía Tư Noãn Noãn.

Thấy thế, Tư Noãn Noãn vội vàng lùi ra sau, nhưng càng lùi lại càng sợ hãi.

Lê Bá Sâm không nhanh không chậm nắm mạnh cổ tay Tư Noãn Noãn xé mạnh chiếc áo khoác trên người cô ra.

Chiếc áo khoác cứ thế mà bị xé rách... hai cánh tay có vô số vết bầm tím dần dần hiện ra, còn có những dấu do bị nắm mạnh mà tạo thành từng vòng bầm tròn tròn quanh bắp tay của Tư Noãn Noãn.

Lê Bá Sâm nhìn thấy cũng nhúu chặt mày lại... da Tư Noãn Noãn thuộc dạng trắng bạch, nên lúc này các vết bầm tím càng thấy rõ ràng hơn bao giờ hết.

Lưu Hà Mi nhìn chằm chằm hai cánh tay nhỏ bé kia, mày bà đã nhúu chặt, đến khi nhìn thấy không ít vết bầm trên đó bà lại càng nhúu chặt hơn.

Lưu Hà Mi không nhanh không chậm đi nhanh về phía Tư Noãn Noãn gỡ chiếc khăn choàng trên cổ cô ra, chính bà ngờ ngác cứng đờ một lúc lâu.

Nhìn một vòng bầm tím trên cổ của Tư Noãn Noãn kia, phải biết dùng lực mạnh như thế nào mới có thể làm ra như vậy.

Lê Bá Sâm tay nắm chặt cổ tay Tư Noãn Noãn cứng đờ, chính anh không từng để ý những vết bầm tím trên người cô... lúc này anh mới để ý...

Làn da trắng bạch xanh xao, còn có chi chít vết bầm... Lê Bá Sâm đứng đó nhìn chằm chằm cánh tay nhỏ bé của Tư Noãn Noãn lại nhìn chằm chằm cổ cô một lúc lâu thất thần.

Còn Tư Noãn Noãn thì trong lòng không khỏi sợ hãi và run rẩy... cô vội vàng lấy khăn choàng và chiếc áo khoác bị rách kia vội vàng che... nhưng...

Còn chưa kịp che thì đã nghe tiếng tát mạnh vang lên.

" Chát. "

Lưu Hà Mi không chần chừ hay hỏi han gì mà tát mạnh vào má của Lê Bá Sâm.

Chỉ cần nhìn thôi bà cũng biết những dấu vết này là do một tay con trai bà gây ra.

So với ai thì bà rõ ràng hiểu Lê Bá Sâm nhiều hơn tất cả, nhưng bà thật sự không nghĩ đến con trai bà lại có thể là một người như vậy...

Tại sao... tại sao có thể đối xử với một cô gái một cách tàn nhẫn như vậy chứ?

Lưu Hà Mi thật sự thất vọng, chính năm xưa bà vì những trường bối mà đẩy Lê Bá Sâm vào cái gọi là cùng cực và khổ sở... đến khi nó một lòng một dạ thì bị người bỏ rơi... Từ những lần nhìn Lê Bá Sâm ngày một thay đổi... bà biết bà sai... sai đến nỗi không có cách mà sửa lỗi.

Bà cũng dần mặc kệ... mặc kệ cái tính khó ở của nó... chính không nghĩ đến... sự thật còn đáng sợ rất nhiều khi cô gái nhỏ này phải một mình chịu bao nhiêu đây là vất vả...

Lê Bá Sâm mím chặt môi không đỡ cũng không ngăn cản Lưu Hà Mi tát vào mặt anh, ánh mắt anh cứ nhìn Tư Noãn Noãn mà không quan tâm hay nhìn những thứ xung quanh.

Chính anh không nghĩ tới... những lần bản thân dùng lực gượng ép cũng như đánh đập cô... lại để lại những vết bầm đáng sợ như vậy?

Chính anh không biết rằng... những cái tát, cái nắm chặt cánh tay của anh đối với cô lại mạnh như vậy?

Anh cũng không biết... cô che chắn như thế nào... nhắc mới nhớ lúc sáng có thấy nhưng chỉ nhìn sơ sơ... anh cũng chỉ nghĩ đó là do hôn cô cắn cô... lại không hề thấy trên cánh tay cô...

Môi Lê Bá Sâm khê câu lên chua xót...

Bởi vì đau... bởi vì tổn thương... nên... Tư Noãn Noãn mới tránh anh... mới không muốn ở bên anh...

Haha... trái tim Lê Bá Sâm nhói chặt khi nhìn từng dấu vết trên người cô... và biết rõ những dấu vết đó đều là một tay anh gây ra...

Lưu Hà Mi hai mắt đỏ ngầu lửa giận nhìn chăm chăm Lê Bá Sâm, tát mạnh xong quát to.

"Con đang làm cái gì vậy Sâm? Con có còn là con người nữa không? Tại sao... tại sao có thể làm ra như thế này... Sâm..." hai mắt bỏ từ đỏ ngầu chuyển sang đỏ ửng nhìn chăm chăm Lê Bá Sâm nức nở thành tiếng...

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Đừng Đánh Anh Ấy...

#BooMew

"Con sao có thể làm như vậy... cô ấy là người con đã đăng ký kết hôn mà..."

Bà đau lòng...

Lê Bá Sâm cứng đờ người nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn không nói gì...

Tư Noãn Noãn đứng đó, hai mắt đỏ ửng nhìn chăm chăm Lưu Hà Mi tát Lê Bá Sâm... cô không muốn anh bị đánh...

Trái tim Tư Noãn Noãn đau thắt lại khi thấy Lưu Hà Mi tát mạnh vào má của Lê Bá Sâm.

Lại nghe Lưu Hà Mi quát vắn Lê Bá Sâm, hai mắt của Tư Noãn Noãn không kiềm được mà rung rung.

Tư Noãn Noãn không chịu được đi nhanh đến giữ chặt tay Lưu Hà Mi đang định tát vào mặt Lê Bá Sâm, hai mắt cô đỏ ửng nhìn bà nói.

"Đừng đánh anh ấy..." chỉ đăng tại medoctruyenchu.net những chỗ khác đăng đều là ăn cắp.

So với đánh cô... nhìn Lê Bá Sâm bị đánh cô còn đau hơn nhiều...

Lưu Hà Mi hai mắt trừng to kinh ngạc nhìn Tư Noãn Noãn. webtruyen là đồ ăn cắp.

Tư Noãn Noãn cứ giữ chặt tay Lưu Hà Mi, môi mấp máy nghẹn ngào nói.

"Bác... không Mẹ... mẹ đừng đánh anh ấy... đánh con đi... đừng đánh anh ấy... mẹ đánh... càng đánh con chỉ càng đau thêm thôi... chỉ đăng tại medoctruyenchu.net những chỗ khác đăng đều là ăn cắp. mẹ đánh con đi... con nguyện ý... chính con nguyện ý để anh ấy đánh con... anh... anh ấy không có lỗi."

Dừng một chút Tư Noãn Noãn lại nói.

"Cuộc sống trước kia của con... còn vất vả hơn đây nhiều... anh ấy cứu vớt con, thì con đã là người của anh ấy... con... con nguyện bị đánh. Chứ không phải anh ấy ép buộc." webtruyen là đồ ăn cắp

Câu nói của Tư Noãn Noãn vừa dứt, không chỉ Lưu Hà Mi kinh ngạc mà còn có Lê Bá Sâm cùng với những người đang ở đây...

Tư Noãn Noãn nhìn mọi người, còn nghĩ Lưu Hà Mi còn muốn đánh Lê Bá Sâm, cô nhanh chóng nói.

"Anh ấy cho con ăn... anh ấy mua quần áo cho con mặc... cho con một ngôi nhà nhỏ... con... con thấy có như vậy đã đủ... xin... xin..."

Tư Noãn Noãn còn chưa dứt câu, thì Lê Bá Sâm quát lên.

"Câm miệng cô đi." hai mắt Lê Bá Sâm đỏ ngầu lửa giận nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn quát tiếp. chỉ đăng tại medoctruyenchu.net những chỗ khác đăng đều là ăn cắp.

" Cô đừng có nghĩ bản thân đóng vai tốt bụng hiền lương là lừa được tôi. Loại người như cô, tâm cơ như cô tôi đều thấu... đừng có mà ở đây giả vờ giả vịt. "

Dừng một chút, nắm chặt cổ tay Tư Noãn Noãn, hai mắt Lê Bá Sâm trừng to nhìn chăm chăm nghiêng răng nghiêng lợi nói tiếp.

" Có phải trong lòng cô đang rất vui sướng hay không? Haha... vui sướng khi nhìn thấy tôi bị đánh bị mắng mà không phải sao Tư Noãn Noãn... "

Tư Noãn Noãn hai mắt đỏ ửng trừng to lác đáu.

" Không... không có... "

Lê Bá Sâm nào nghe thấy gì... chỉ cần nhìn thấy mặt cô chính anh đã nghĩ cô đang muốn chống đối anh... đang muốn lên án anh... đang chê cười anh thôi.

Bản thân không nhìn được trước mặt bao nhiêu người tát mạnh vào mặt Tư Noãn Noãn.

" Chát. "

Sau đó hung hăng nói chỉ đăng tại medoctruyen.chu.net những chỗ khác đăng đều là ăn cắp.

" Không phải chính miệng cô nói là đánh cô chứ đừng đánh tôi sao? Vậy giờ chịu đánh đi đừng có rên rĩ... "

" Chát... Chát... Chát... "

Tư Noãn Noãn đứng đó mặc cho Lê Bá Sâm tát mạnh ra sao, cô cắn chặt răng không để bản thân phát ra tiếng rên rĩ đau đớn...

Lưu Hà Mi nhìn hết được nắm chặt cổ tay Lê Bá Sâm quát.

" Con đang làm gì vậy? " rõ ràng con bé đang bênh vực con... con không thấy sao... sao con có thể phụ tấm lòng của con bé... nhưng những lời đó bà không nói ra.

" Mẹ không thấy hay không nghe sao? Rõ ràng cô ta muốn bị đánh... thì con đánh cho cô ta tỉnh... "

Tư Noãn Noãn nghe được " Đánh cho cô ta tỉnh. " hai dòng lệ nóng tuôn xuống..

Mỗi cô câu lên chua xót...

Thì ra trong lòng Lê Bá Sâm... cô đang mơ... cô đang nói dối... đang tính kế...

Mọi thứ cô nói... đều là giả dối...

Tư Noãn Noãn, mày đau thương vì người đàn ông xem mày như cỏ rác kia xứng sao? Trái tim mày dành cho anh ta xứng sao? Đã nhận ra được điều đó... tại sao còn tự mình cố chấp tin tưởng vào thứ không bao giờ có...

Đề giờ này... nỗi đau này chính mày không chịu nổi...

Tư Noãn Noãn đứng đó dờ dẩn một lúc lâu.

" Là tôi mơ... mơ một ngày nào đó được anh nhìn được anh trân trọng... haha " nước mắt đau đớn tuôn ra. webtruyen là đồ ăn cắp

" Mơ một giấc mơ vĩnh viễn không là thật... thật nực cười mà không phải sao? Chính tôi hy vọng bao nhiêu lần bị đập đổ bấy nhiêu... chính mình đã nhận ra nhưng... hy vọng vẫn còn hy vọng mà cố chấp yêu một người... như Anh... "

" Cuộc sống này là như vậy sao? Bởi vì tôi đang mơ nên tôi phải tỉnh lại trong giấc mơ đó có đúng không? "

Tư Noãn Noãn nhìn chăm chăm Lê Bá Sâm, lần đầu tiên cô nhìn anh mà hỏi thẳng...

Ra chậm tại mỗi chương lâu đủ Like + Cmt và Vote thôi

Với lại Boo viết 3 4 bộ lận nên không thể nào viết nhiều hơn 2 chương một ngày. À thì nếu các tình yêu đọc xong nhanh Like và Cmt cùng với Bỏ Phiếu, đủ số lượng Boo yêu cầu, thì ngày đó sẽ có nhiều chương nha chứ mỗi lần up lên cũng rất lâu mới đủ á. Nên Boo phải đợi đủ mới viết tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Diễn Kịch Cho Ai Xem?

#BooMew

"Yêu một người không sai... nhưng yêu mù quáng, yêu nhầm người là sai... người ta nói... không nên hy vọng cũng không nên mơ tưởng những thứ không thuộc về mình..."

Tôi sai rồi...hahaha... "Tur Noãn Noãn cười lại nói.

"Tôi sai thật rồi... vì lần đầu gặp đã yêu... lần đầu gặp đã có cảm xúc không nên có với anh... cứ vậy qua vài ngày cảm giác yêu đó càng mãnh liệt... chính tôi có muốn chối bỏ cũng không được... tôi sai... sai rồi..."

Lê Bá Sâm... có lẽ trên thế giới này đối với anh mà nói cái gì cũng là lừa dối nhưng... có một vài thứ cũng là thật sự... cũng là thật lòng...

Từ khi tôi gặp anh... đem lòng mình âm thầm thương mến mơ tưởng những thứ không thuộc về mình, tôi biết... biết rõ bản thân mình không nên như vậy... nhưng không được... tôi không thể nào làm trái với con tim mình... nhưng hiện tại tôi nhìn ra rồi... nhìn ra anh không xứng đáng với bất cứ tình cảm của ai..."

"Chát. "Lê Bá Sâm hai mắt đỏ ngầu không chần chừ tát mạnh vào má Tur Noãn Noãn. Sau đó hung hăng quát.

"Cô nói đủ chưa? Đang diễn kịch cho ai xem?

Cô nghĩ tôi sẽ cảm động sao? Haha bản thân là cóc ghè thì đừng nghĩ mình là thiên nga chứ Tur Tiểu Thư? Hay cô nghĩ hiện tại đăng ký kết hôn rồi là nghĩ mình thành bà Lê, Lê Phu Nhân. "

Lê Bá Sâm bóp chặt cằm Tur Noãn Noãn, môi cậu lên cười khinh bỉ.

"Tôi nghe vô số lần câu này rồi... nhưng cuối cùng toàn là một đám ham tiền ham danh ham lợi... hiện tại cô cũng như vậy không phải sao? Cô đừng mơ mộng hay cố tỏ ra bản thân thật yêu thích tôi... tôi không cần cái thứ tình cảm rác rưởi đó của cô. "

Tur Noãn Noãn bị bóp chặt cằm, hai hàng nước mắt không ngừng tuôn xuống, nhưng cô vẫn cố cậu lên khoe môi mà cười to "hahaha".

"Nếu anh nói tôi ham của, ham tiền, ham danh, ham lợi, vậy ly hôn đi không phải sẽ ổn thôi sao? "

Lê Bá Sâm nghe đến hai từ "Ly Hôn" phát ra từ miệng của Tur Noãn Noãn, lực tay càng thêm mạnh.

"Cô muốn ly hôn đến như vậy sao? Được cô càng muốn ly hôn thì tôi càng không thể nào ly hôn, tôi muốn cho cô thêm đàn ông đến phát điên lên, tôi còn muốn cô phải quỳ xuống cầu xin tôi. "

Lời Lê Bá Sâm vừa dứt, anh hung hăng kéo mạnh Tur Noãn Noãn vào trong nhà.

Chính là Lưu Hà Mi nắm chặt cánh tay Lê Bá Sâm lắc đầu.

"Con bị điên rồi... bị điên rồi có phải không Sâm... buông vợ con ra..."

Lê Bá Sâm dừng bước, quay đầu nhìn chằm chằm Lưu Hà Mi, không nhanh không chậm nói.

"Mẹ, ngài muốn thì có thể ở đây chơi vài ba hôm... còn không thì mời ngài về lại nhà lớn Lê Gia bên kia, đây là nhà con chứ không phải là nhà của ngài, ngài muốn làm gì thì làm đừng có xen vào chuyện của con. "dứt câu Lê Bá Sâm hung hăng rời đi.

Tur Noãn Noãn bị kéo đi... chỉ nuốt đắng cay nhìn Lưu Hà Mi gật đầu một cái.

Lưu Hà Mi thì cứng đờ người ở đó một lúc lâu... con trai bà... nói chuyện với bà như một người xa lạ... haha bà thật sự mất đứa con trai duy nhất này rồi sao?

Lại nhìn về Tur Noãn Noãn, nhớ về từng câu từng chữ mà Tur Noãn Noãn nói, nước mắt bà không kiềm được rồi xuống, Lưu Hà Mi nhìn về quần gia Lâm không nhanh không chậm nói.

"Tôi không ngăn được nó... ông ở đây thay tôi chăm sóc nó sẵn tiện chăm sóc luôn Noãn Noãn, đừng để con bé nghĩ uẩn... tôi sẽ về nhà chính nói với ba nó..."dứt câu bà xoay người rời đi.

Quần gia Lâm cuối đầu xuống một lúc lâu, nhớ kỹ từng câu nói của phu nhân, sau đó ông ngẩng đầu hai mắt không còn ôn nhu nữa mà toàn là khí lạnh nhìn chằm chằm bốn người giúp việc, thanh âm rất dịu nhưng ánh mắt lại như ăn tươi nuốt sống họ hỏi.

" Là ai đã ra tay với mợ chủ? "

Bốn người giúp việc không sợ quân gia Lâm hung hăng nói.

" Cô ta xứng làm mợ chủ sao? "

" Cô ta là loại ti tiện, loại cóc ghẻ. "

" Đúng vậy... cô ta không xứng. "

" Chát, Chát, Chát. "

Quân gia Lâm không nhanh không chậm tát mạnh vào ba cô người giúp việc, một cô cũng định nói thấy quân gia Lâm không còn vẻ mặt hiền lành nữa thì cảm miệng lại.

Quân gia Lâm cười như không cười nói.

" Không xứng? Vậy các cô xứng sao? Đừng có mà mơ mộng! Trên đời này ngoài Tư Tiểu Thư là mợ chủ ra thì không còn ai xứng hơn đâu. " dứt câu ông rời đi, nhưng đi một đoạn đường thì dừng lại nói.

" Đừng để tôi phải đuổi các cô đi như con bé kia. Nếu còn có lần sao... ngay cả cơm cho chó, các cô cũng đừng hòng ăn. "

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Để Tôi Cho Cô Biết Bị C-H-O-I Đ-Ù-A Là Như Thế Nào

#BooMew

Trong phòng ngủ của Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm hung hăng kéo Tư Noãn Noãn lên phòng sau đó lại quăng mạnh cô xuống giường, cười như không cười nói.

" Hay cho một loại rác rưởi như cô nghĩ mình là hàng cao cấp sao? "

Dùng một chút, tát mạnh vào mặt Tư Noãn Noãn.

" Chát. " lại hung hăng nói tiếp.

" Muốn ly hôn sao?

Có mơ cũng đừng mơ đẹp như vậy! Cô nghĩ mình là ai mà dám nói ly hôn với tôi hả Tư Noãn Noãn? "

" Chát. "

Tư Noãn Noãn bụm mặt ngẩng đầu nhìn Lê Bá Sâm cười to.

" Hahaha, tôi loại rác rưởi đó thì sao? Không phải anh cũng thêm loại rác rưởi như tôi sao? Cũng vì tôi mà bản tính đầy sân đầy thù. " dùng một chút, Tư Noãn Noãn không sợ chết hung hăng nói.

" Cũng chỉ vì chơi đùa với loại rác rưởi như tôi đây anh cũng mới sung sướng rên lên không phải sao? Tôi là rác rưởi anh cũng không... "

" Chát. "

Lê Bá Sâm tát mạnh vào mặt Tư Noãn Noãn, sau đó bóp chặt lấy cổ cô hung hăng nói.

" Tốt lắm Tư Noãn Noãn, để tôi cho cô biết bị C-H-O-I Đ-Ù-A là như thế nào. "

Dứt câu xé rách toàn bộ quần áo trên người của Tư Noãn Noãn.

Lê Bá Sâm cúi lên khoe môi khinh bỉ nói.

"Nhìn cho kỹ... cũng nhớ cho kỹ như thế nào gọi là C-H-O-I Đ-Ừ-A. "

"Á... " Tư Noãn Noãn la lên một cách thảm thiết.

Lê Bá Sâm thì không chần chừ đem vật nam tính đã sớm cương cứng của anh xâm nhập vào cô trong khi cô vẫn còn khô khóc.

Nhìn Tư Noãn Noãn đang la lên thảm thiết như vậy, Lê Bá Sâm cười to.

"Hahaha... như vậy mới là C-H-O-I. "

"Cô nhớ cho kỹ... C-H-O-I là như thế này...thế này... "

Từng tiếng da thịt chạm nhau không ngừng vang lên cùng với tiếng la hét vô cùng thảm thiết của Tư Noãn Noãn...

"Á... "

Đau... đau quá...

"BẠCH BẠCH BẠCH... " tiếng hai da thịt cứ vang vọng khắp căn phòng.

Cùng với tiếng cười khinh của Lê Bá Sâm

"Haha... thích lắm có đúng không? Loại rác rưởi như cô thì cần gì phải chuẩn bị.. haha."

"BẠCH BẠCH BẠCH. "

"Sung sướng lắm đúng không? "

"Rác rưởi như cô được tôi thao có phải hay không rất thích haha. "

"BẠCH BẠCH BẠCH. "

Tư Noãn Noãn không ngừng la lên, thứ to lớn đó không ngừng vào sâu trong cô, làm cô đau đớn đến không lời gì diễn tả được, sự đau đớn tàn nhẫn đó... không phải ai cũng có thể cảm nhận được...

Chơi đùa trên thân thể người khác là như vậy sao... là chà đạp, là sỉ nhục, là xâm phạm, là cưỡng ép...haha. Tình Yêu luôn đi chung với Tình Dục, nhưng Tình Dục... cũng đâu cần có Tình Yêu mới làm được. Haha...

Cũng không biết bao lâu, rốt cuộc Tư Noãn Noãn có cố cắn đến bật máu môi cũng lên tiếng.

"Ừ... Nhẹ... nhẹ một chút... " thật sự rất đau... nếu cứ nhanh như vậy sẽ hư mất... hư mất thôi.

"Haha... nhẹ là như thế này... " Lê Bá Sâm hung hăng rút ra gần hết sao đó lại nhấn mạnh vào... cứ như vậy ra vào liên tục mà không quan tâm đến Tư Noãn Noãn đang đau đớn dưới thân anh.

"Á... Ừm... " Tư Noãn Noãn kiềm chế chính mình, không để bản thân phát ra tiếng rên rỉ... nhưng vẫn không nhịn được.

"Ừm... Ừ... " Tư Noãn Noãn cắn chặt môi cô...

ĐỌC NHANH TẠI MEDOCTRUENCHU.NET

Trong phòng không ngừng vang lên tiếng da thịt chạm nhau nhanh dần mạnh dần...

"BẠCH BẠCH BẠCH. "

"BẠCH BẠCH BẠCH... "

Cứ như vậy mà vang lên liên tục tận màn đêm buông xuống... Lê Bá Sâm phun tận ba lần vào sâu trong cô, mới buông tha cô, nhìn thời gian thì cũng đã hơn 6 giờ tối.

Chính anh rời đi vào phòng tắm vệ sinh thân thể chính mình.

Còn cô...

Tư Noãn Noãn vừa bị dày vò xong, nằm trên giường ra sức thở phì phò, cổ họng vì khóc, vì cầu xin tha mà khan đi đến giờ này có muốn nói gì cũng không nói được, hai mắt cô thì lấm lem nước mắt... còn chưa nằm nghỉ được bao lâu Lê Bá Sâm từ phòng tắm bước ra, hung hăng đá mạnh vào chân cô, thanh âm ghét bỏ vang lên.

" Nằm đó hưởng thụ hay gì? Còn không mau cút? Hay cô đang muốn ngủ ở đây? "

Tư Noãn Noãn cả người đau nhức, cắn chặt môi bò dậy, chính là mới đặt chân xuống thì ngã ngay xuống sàn, Lê Bá Sâm một chút cũng không đến giúp đứng đó nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn thở ra " phù " một tiếng, dùng hai cánh tay nhỏ bé của chính mình cố gắng chống đỡ thân thể mềm nhũn của mình mà đứng dậy...

Hai chân nặng nề run rẩy bước từng bước khó khăn mà đi nhặt những bộ quần áo bị xé vụn kia che chắn những chỗ cần che lại bước ra ngoài.

Trước khi cửa đóng kín cô còn nghe được thanh âm ghét bỏ của Lê Bá Sâm.

" Thứ vô dụng, mới ba lần đã như người chết... lần sau tôi cho cô bò luôn chứ đừng nói đi... "

Tư Noãn Noãn đứng trước cửa phòng... môi câu lên chua xót mà cố bước đi xuống tầng.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Cậu Sẽ Hối Hận Nếu Không Dừng Lại

#BooMew

Tư Noãn Noãn đứng trước cửa phòng... môi câu lên chua xót mà cố bước đi xuống từng bước một.

Hai chân cô kịch liệt run rẩy, Tư Noãn Noãn cố gắng nắm thật chặt tay vịn cầu thang mà đi dần dần xuống dưới.

Giữa hai chân cô... cảm giác ê ẩm lại rất đau khi bước xuống, Tư Noãn Noãn cố gắng bước đi, cứ đi mãi cho đến khi ra phía sau biệt thự Lê Gia, đến ngôi nhà nhỏ của chính cô.

Đến ngôi nhà nhỏ, Tư Noãn Noãn buông lỏng cơ thể ra, ngồi bệch trong nhà, thở một hơi ra " phù " sau đó, lại nức nở khóc thành tiếng.

Cảm giác của cô lúc này đây.

Đau.. thật sự rất đau, nỗi đau này còn đau hơn nỗi đau bị Lê Bá Sâm dày vò. Trái tim cố chấp vừa gặp đã yêu, giờ lại nhận lấy tổn thương.

Tình Yêu đau đớn nhất là như vậy... yêu đơn phương đôi khi còn tốt hơn là thổ lộ sau đó lại bị chà đạp cái tình cảm đó...

Tư Noãn Noãn cười khổ, tại sao... tại sao cô lại khổ như thế này...

Khó khăn đau đớn thì thôi, tại sao lại để cô yêu anh ta?

- ----

Quản gia Lâm núp trong tối, nhìn chăm chăm vóc dáng nhỏ bé gầy gò của Tư Noãn Noãn đang rời đi, ông khẽ lắc đầu, trầm nghĩ " cậu chủ luôn đối xử với mợ như vậy, nếu có một ngày mợ bỏ đi. Chắc chắn cậu sẽ phải hối hận cả một đời này."

Dứt suy nghĩ, quản gia Lâm đang định rời đi thì bước chân khẽ khựng lại thấy Lê Bá Sâm đang đi xuống, quản gia Lâm không chậm chạp gọi một tiếng.

" Cậu chủ. "

Lê Bá Sâm không đáp mà đi xuống dưới, hai mắt nhắm lại nhìn quản gia Lâm, không nhanh không chậm nói.

" Gọi người nấu ít cháo đem cho cô ta đi. " dừng một chút lại nói.

" Cháo mịn một chút, thịt cũng băm nhuyễn một chút cho cô ta dễ ăn. "

Nói xong đang định rời đi, thì quản gia Lâm liền hỏi.

" Cậu chủ quan tâm mợ như vậy? Tại sao lại đánh đập mợ? "

Lê Bá Sâm cứng đờ không nói gì thì quản gia Lâm lại nói.

" Tôi chăm sóc cậu từ khi cậu mới sinh ra, tôi biết cậu không phải là một người độc ác như vậy. " dừng một chút lại nói.

" Cậu đừng làm việc không nên làm nữa, không thời sẽ... " không quay đầu lại kịp. Chính là quản gia Lâm còn chưa nói xong, Lê Bá Sâm đã nói chặn lại.

" Ông chăm sóc tôi từ nhỏ? Thì đừng xen vào việc của tôi. " dứt câu đi thẳng lên tầng.

Quản gia Lâm không nhịn được nói.

" Cậu sẽ hối hận nếu không dừng lại. "

Lê Bá Sâm nghe, nhưng vẫn vờ như không nghe mà đi thẳng lên phòng ngủ.

Quản gia Lâm nhìn bóng dáng tịch tịch của Lê Bá Sâm mà ông nhủ chặt, cũng không nói gì nữa mà đi thẳng vào bếp dọn đồ người nấu cháo.

- - -

Tư Noãn Noãn khóc một lúc lâu nín, chính cô đi vào phòng tắm tẩy rửa cơ thể của cô.

Đi ra khỏi phòng tắm, Tư Noãn Noãn nhìn đau nhức mà lấy dầu sát những chỗ bị bầm tím.

Nằm trên giường nhỏ, Tư Noãn Noãn thở dài một hơi, nhìn trăng sáng ngoài cửa sổ kia môi cô khẽ câu lên.

Cuộc sống này... đâu phải ai cũng đau thương, có những người họ đang hạnh phúc, họ sinh ra là có gia đình có cuộc sống tốt đẹp, chỉ có cô sinh ra không ai cần.

Khi hai mắt sắp nhắm chặt chìm vào giấc ngủ thì ngoài cửa liền có tiếng gõ cửa.

" Cốc cốc cốc. "

Tư Noãn Noãn nhủ mà nghi ngờ, giờ này cũng gần 8 9 giờ tối rồi chứ ít mà sau có tiếng gõ cửa.

Aley như biết Tư Noãn Noãn sợ vội vàng lên tiếng.

" Là em, Aley đây ạ. "

Tư Noãn Noãn thở " phù " một hơi, cố chống đỡ thân thể đau nhức của cô ngồi dậy đi đến mở cửa cho Aley.

Nhìn thấy Aley, môi Tư Noãn Noãn khẽ câu lên hỏi.

" Sau muộn thế này em lại tới? "

Aley đi nhanh vào đem cái giỏ đựng đồ ăn cùng chén đĩa đặt lên bàn, vừa bày ra vừa nói

" Chị nhanh đến ăn đi. "

" Cái này là? "

" Cậu chủ dặn người làm cho chị đây. " Aley nhủ mà nói, lúc sáng chính mắt cô bé nhìn thấy Tư Noãn Noãn bị đánh, bị đánh đến thương ra sau, cũng không nói gì thêm mà đem đồ ăn dọn lên.

Tư Noãn Noãn nhìn cháo nấu rất kỹ, mà cô nhủ chặt ngồi xuống ăn.

Aley lại đi về nhà chính, sau đó trên tay xách thêm một giỏ lớn đi tới.

" Cái này là thuốc mà quản gia Lâm dặn em đưa cho chị, công dụng cũng như cách dùng đã ghi rõ sau mỗi lọ, còn có đây là. " đưa cho Tư Noãn Noãn chiếc điện thoại mới. Aley lại nói.

" Phu Nhân kêu quản gia Lâm đưa cho chị. "

Tư Noãn Noãn nhìn điện thoại lại nhìn thuốc khẽ hỏi.

" Anh ta biết sao? "

Aley lắc đầu nói.

" Không biết, cho dù có biết cũng không cần được " Aley nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn, nhìn đến một bên má sưng vù mà cô bé nhủ chặt, hai mắt đỏ ửng rung rung nói.

" Sao chị lại khổ như vậy? "

Tư Noãn Noãn buông đầu xuống nhìn Aley, xoa nhẹ má cô bé nói.

" Đây là mệnh của chị. Đừng khóc... chị không xứng đáng để em phải khóc đâu. "

" Tại sao lại không xứng đáng chị tốt như vậy mà. "

" Tốt hay không tốt, không thể nhìn người một vài ngày có thể nhận ra. Nhiều người họ phải tiếp xúc thật lâu mới nhìn ra người đó là tốt hay xấu."

" Thế sau này khi cậu chủ nhìn ra chị là người tốt sẽ không còn đánh chị nữa có đúng không? " Aley hai mắt to tròn nhìn Tư Noãn Noãn hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Ta Muốn Ôm Chặt

#BooMew

" Thế sau này khi cậu chủ nhìn ra chị là người tốt sẽ không còn đánh chị nữa có đúng không? " Aley hai mắt to tròn nhìn Tư Noãn Noãn hỏi.

Tư Noãn Noãn cứng họng, bất ngờ với câu hỏi của Aley, môi cô câu lên cười khổ, nuốt câu định nói, nhìn Aley cười nhẹ một cái nói.

" Đúng rồi nha! Một thời gian nữa, cậu chủ của Aley sẽ rất rất thương chị khi biết chị là người tốt. "

Aley hai mắt tròn to lập tức vui vẻ nói.

" A, vậy là tốt rồi! Lúc đó Aley sẽ có em cùng chơi chung phải không? "

" Ủ nha. " Tư Noãn Noãn nặng nề gật đầu một cái.

Nói chuyện với Aley một lúc, Aley dọn chén đĩa lại tạm biệt chạy nhanh về biệt thự Lê Gia.

Tư Noãn Noãn nhìn từ căn nhà nhỏ của mình ra ngoài thấy căn biệt thự xa xa kia, cô cười chua xót.

" Sẽ tốt sao? Sẽ có em sao? Chắc chắn sẽ không rồi... "

Nước mắt đắng cay cứ thế tuôn xuống.

- - -

Trong phòng ngủ của Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm ngồi một góc hút thuốc, trong đầu hiện về hình ảnh Tư Noãn Noãn cắn răng nhịn đau... lại nhớ những câu nói.

" Xin anh... ư... sẽ hư mắt... "

" Đừng á... "

" Sâm... Sâm đừng mà... "

" Đừng đánh anh ấy... "

" Con nguyện ý... chính con nguyện ý để anh ấy đánh con... anh... anh ấy không có lỗi. "

" Là tôi mơ... mơ một ngày nào đó được anh nhìn được anh trân trọng... haha "

" Mơ một giấc mơ vĩnh viễn không là thật... thật nực cười mà không phải sao? Chính tôi hy vọng bao nhiêu lần bị đập đổ bấy nhiêu... chính mình đã nhận ra nhưng... hy vọng vẫn còn hy vọng mà cố chấp yêu một người... như Anh... "

" Cuộc sống này là như vậy sao? Bởi vì tôi đang mơ nên tôi phải tỉnh lại trong giấc mơ đó có đúng không? "

Lê Bá Sâm nhu nhu thái dương, hai mắt anh đỏ ửng nhớ về quá khứ kia....

" Em yêu Anh... "

" Chúng ta sẽ đám cưới vào năm em 18 tuổi đi, khi đó em muốn những gì tốt đẹp nhất đều là của anh. "

" Hmm anh đừng nghe người ta nói, em chỉ yêu mỗi Sâm Sâm của em thôi. "

" A, anh biết không? Em yêu Anh đến nỗi không chịu được nữa đây này... "

Hai tay Lê Bá Sâm nắm chặt.

" Mình chia tay đi. "

" Anh nghĩ anh xứng với tôi sao? "

" Lê Gia giàu có thì sao? Chính anh có tài giỏi như anh ta không? "

" Anh chỉ biết ăn chơi làm sao mà nuôi nổi tôi. "

" Anh im đi tôi không muốn nghe anh nói. "

" Hôn ước? Haha Lê Bá Sâm anh đừng quên! Một tờ giấy viết rồi cũng có thể xé! "

" Đừng làm phiền đến cuộc sống của tôi nữa. "

Lê Bá Sâm cầm lấy ly nước bên cạnh ném mạnh xuống sàn.

" Toàn là giả dối... một lũ đàn bà giả dối... "

Hai mắt anh ửng đỏ nên bị thương, không để nước mắt tuôn ra.

" Yêu sao? Yêu là như vậy sao? "

" Hôm nay, yêu. Ngày mai, không yêu. "

" Haha... lại bị lừa... mình một chút nữa lại bị đàn bà lừa. "

Lê Bá Sâm hút thuốc một hộp lại tự mình nói.

" Hỏi hận sao? Cô ta mới ở mấy ngày mà các người đã nghĩ cô ta tốt sao? "

" Một người ở gần tôi hơn 10 năm... cũng bỏ rơi tôi thôi không phải sao? "

" Tiền... trong mắt ai cũng là tiền. "

Lê Bá Sâm ngồi đó một lúc lâu, nhìn chăm chăm bàn tay của anh.

Đây là bàn tay anh đánh Tư Noãn Noãn, nhìn cô đau đến mím môi, nhìn cô đau đớn, nhìn cô chảy máu... tim anh cũng thắt chặt lại nhưng làm sao tin được.

Cái gì mà vừa gặp đã yêu toàn là giả dối... giả dối...

[Chỉ đăng tại <https://medoctruyenchu.net/storyDetail/55620568>! Những nơi khác đều là ăn cắp]

- - -

Thành Phố U, Nhà chính Lê Gia.

Lưu Hà Mi hai mắt đỏ ửng nhìn Lê Lão Gia Từ nói.

" Ba, ngày phải nhanh chóng bảo vệ cháu dâu, cô bé ngoan hiền nhưng Bá Sâm của chúng ta luôn vì chuyện cũ năm xưa mà xem cô bé như cỏ rác... con thật sự không thể nào khuyên nói."

Lê Lão Gia Từ, Lê Bá Thịnh nhíu mày hỏi.

" Con bé là người ở đâu? "

Lưu Hà Mi đưa túi văn kiện chuẩn bị sẵn cho Lê Bá Thịnh xem.

Lê Bá Thịnh càng xem càng nhủu mày lại nói.

" Cũng tại cô và thằng con trai kia của ta, ta đã nói chuyện tình cảm đừng ép, cứ bắt nó nuôi cái ý tưởng có hôn ước yêu 1 người, kết quả cô gái kia bỏ nó. " dừng một chút lại nhìn bàn thờ, mắt ông khẽ nhắm lại nói.

" Thằng đang ngồi trên bàn thờ cũng quá tài giỏi, nghĩ sao lại chết sớm hơn ta giờ những gì nó gây ra bắt ta thay nó giải quyết. "

Lưu Hà Mi nghe Lê Bá Thịnh nói chồng đã khuất của bà như vậy, tay khẽ nắm chặt khó chịu nhưng vẫn chân thành nói.

[Chỉ đăng tại <http://medoctruyenchu.net/storyDetail/55620568>! Những nơi khác đều là ăn cắp]

" Ba, khó khăn lắm Sâm nó mới có vợ, cô gái đó rất tốt... nhưng nếu Sâm cứ đánh nó như vậy... con bé sẽ bỏ đi mất... "

Lê Bá Thịnh mở mắt nhìn tờ giấy vài lần môi mấp máy nói.

" Nói với thằng Sâm, ta muốn ôm chặt, trong năm nay không có hũu bỏ quyền thừa kế của nó. "

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Nhận Ra Bản Thân Cần Gì

#BooMew

Lưu Hà Mi nhìn Lê Bá Thịnh nhủu chặt nói.

" Như vậy có được không ba? Lỡ nó vẫn đánh đập cô gái nhỏ đấy... "

Cái bà luôn lo lắng là cái này, nhớ lại cảnh tượng Tư Noãn Noãn bị con trai bà hung hăng đánh đập như vậy chính bà đau lòng. Hiện tại nếu đã có con dâu chính một tay Lê Bá Sâm chọn bà nhất định giúp nó giữ gìn và đối xử tốt để bù đắp những gì mà bà và Lê Bá Lâm (Ba ruột Lê Bá Sâm, đã chết) đã làm.

Lê Bá Thịnh nhìn cô con dâu của ông, nhu nhu thái dương nói.

" Cô với thằng ngồi trên bàn thờ đó gây ra, cô nghĩ ta giải quyết được sao? " dừng một chút ông lại nói.

" Ta chỉ có thể giúp cháu dâu chưa từng gặp đó như vậy thôi, khi con bé có thai đón con bé sang đây dưỡng thai, khi sinh đứa bé ra ở lại đây luôn. "

Lưu Hà Mi không hiểu rõ ý tứ của Lê Bá Thịnh lại hỏi.

" Ý ba là sao? "

" Còn sao nữa! Thì cho con bé ở đây cùng với ta và cô, khi nào thằng cháu kia tỉnh ngộ thì tự mình đến đón nó về. "

Vốn ông không muốn xen vào chuyện của Lê Bá Sâm, ông già rồi không quản nhiều, gia nghiệp mấy đời sớm hay muộn cũng thuộc về thằng cháu tài giỏi đó nhưng... nhìn cô gái nhỏ gầy trong bức ảnh, ông không kiềm lòng được mà giúp chút ít

" Như vậy được sao? " Lưu Hà Mi lo lắng hỏi.

" Tại sao lại không? Chuyện tình cảm của nó ta không xen vào nhưng tuyệt đối không chấp nhận con cái Lê Gia có thêm người thứ ba, ta không thiếu cháu trai, nó muốn làm một người bình thường không có quyền thừa kế thì cứ làm việc nó thích. Ta không ép buộc. Nhưng nếu chấp nhận làm gia chủ của Lê Gia nó sẽ tự mình biết nên làm gì thôi. "

" Vậy tại sao ba không ghi trong gia quy không được đánh đập vợ... "

Lê Bá Thịnh không đợi Lưu Hà Mi nói hết liền nói.

" Vốn ta có thể nói giúp nhiều hơn, nhưng cô nghĩ một đứa tâm bị tổn thương nhiều như vậy chỉ vì một câu nói của ta có thể thay đổi hành vi của mình? " dừng một chút ông lại nhìn phía bàn thờ, thờ một hồi nói.

" Coi như cô cậu gây ra chuyện, cháu dâu là người trả giúp đi là tốt rồi. Ông trời có mắt, ta tin một ngày nào đó không xa, những gì mà cháu dâu chịu, sẽ được đền đáp đủ. " nói xong ông cúi đầu nhìn bước hình của Tư Noãn Noãn trong lòng không khỏi than thở.

" Không ai có thể định đoạt được số phận, xem như chúng ta nợ con đi Tư Noãn Noãn." (ông không biết tên Noãn tử đâu nhé tại ông có đọc trong tư liệu mà Luru Hà Mi đưa thôi.)

Luru Hà Mi nhìn Lê Bá Thịnh định nói nữa nhưng sau đó liền câm nín.

Lê Gia con cháu dồi dào không thiếu người thừa kế, để có được quyền thừa kế này thật ra Lê Bá Sâm cũng phải vất vả lắm mới có được, ai cũng muốn nhét người để kiểm soát Lê Bá Sâm lại, hưởng chút lợi nhuận, nhưng không ai nghĩ tới nó lại lên đăng ký kết hôn.

Dù bà biết, đây là hôn nhân không tình yêu, nhưng nhìn ánh mắt của Lê Bá Sâm bà thấy rõ... nó động tâm với Tư Noãn Noãn rồi nhưng vẫn chưa nhận ra.

Chỉ mong sau những gì bà cố giúp nó lần này sẽ khiến nó nhận ra bản thân nó cần gì...

Luru Hà Mi nói vài câu với Lê Bá Thịnh nữa thì rời đi, vừa đi Luru Hà Mi không ngừng nhớ về nụ cười yếu ớt đó của Tư Noãn Noãn.

Nụ cười đó, là nụ cười chân thành nhưng bà nhìn ra... con bé thật sự rất tuyệt vọng.

Hôn nhân hợp đồng năm năm sau.

Luru Hà Mi đứng trước di ảnh của Lê Bá Sâm trong phòng bà môi mấp máy nói.

" Cũng mong Bá Sâm nhà chúng ta sẽ nhận ra bản thân cần gì ông nhỉ? " dừng một chút, hai mắt bà đỏ ửng.

" Ông ở nơi đó phù hộ cho cô con dâu chúng ta được bình an với. "

Bà không cần gì... chỉ mong kịp... Lê Bá Sâm sẽ nhận ra bản thân đã sai khi cô con dâu nhỏ đó vẫn còn gần nó... chỉ như là tốt rồi.

- - -

Sáng hôm sau.

Tư Noãn Noãn nằm liệt giường, toàn thân cô không cử động nổi... hai mắt mở ra cổ lách thân thể đau nhức của mình ngồi dậy nhưng lại không được, Tư Noãn Noãn trong lòng không khỏi lo lắng, vì bây giờ nắng đã lên cao, ít nhiều gì cũng đã 8 - 9 giờ sáng, nếu như Lê Bá Sâm còn chưa thấy đồ ăn sáng chắc chắn...

Chính là Tư Noãn Noãn nằm yên bất động một lúc lâu chẳng thấy ai đến rầy ra, nhưng chưa dứt cái thắc mắc của cô thì Aley hi hục chạy tới.

" Chị. " Aley từ xa có xách theo cái giỏ hi hục chạy vào phòng gọi Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn trong lòng không khỏi cười khổ, còn tưởng anh ta quên cô rồi thì ra vẫn cho người đến gọi a.

Nhưng khác với Tư Noãn Noãn nghĩ Aley đi vào đỡ Tư Noãn Noãn dậy khẽ nói.

" Ở đây có vài món nè! Để em lấy cho chị ăn đỡ nha, một lát nữa đồ ăn sẽ được đưa đến. "

Tư Noãn Noãn nghi ngờ.

Sau lại có đồ ăn, nhưng vài món này thì thôi đi còn vài món gì nữa???

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Rác Thì Vẫn Là Rác

#BooMew

Không lâu sau đó, một cô gái khác nhanh chóng xách giỏ đựng đồ ăn khác đến, không nhanh không chậm nói.

" Mọi dụng bữa sáng ngon miệng, " sau đó dọn ra hết toàn bộ thức ăn đặt lên bàn, cô gái ấy lại nhanh chóng rời đi.

Tư Noãn Noãn cả người đau nhức nhưng vẫn cố chống đỡ thân thể mình đứng dậy đi sang cái bàn nhỏ ngồi, lại nhìn chằm chằm Aley, không khỏi nghi hoặc mà hỏi.

" Aley, đây là đang xảy ra chuyện gì? "

Bình thường, nếu không phải sợ cô chết đói vì không có sức tự nấu thì Lê Bá Sâm sẽ không chuẩn bị nhiều món như vậy, có chuẩn bị cũng chỉ là cháo nhưng hôm nay... cô luôn có cảm giác là lạ.

Aley nhìn Tư Noãn Noãn một cái môi câu lên vui mừng thay cô nói.

" Chắc là cậu chủ nhìn thấy chị tốt rồi, nên hôm nay đặt biệt cho người chuẩn bị nấu đồ ăn cho chị thật nhiều, em lén nghe gì mà " tâm bô " gì mà " mang thai " "

Tư Noãn Noãn trên tay đang cầm chén cháo vừa nghe bốn từ " tâm bô " và " mang thai " tay cô run rẩy mà rơi chén vỡ thành hai, hai mảnh tròng to kinh ngạc và sợ hãi...

Nhịn đau đón vội vàng đứng dậy đi lấy chiếc điện thoại mới được đưa lúc tối, mở tin nhắn lúc tối cô chưa được đọc ra.

" Mẹ đây! Mẹ đã nói với Lê lão gia từ rồi, con yên tâm! Mẹ sẽ không để con chịu quá nhiều khuất, cố gắng tịnh dưỡng thân thể thật tốt để mang thai... "

Lưu Hà Mi gửi một tin rất dài, nhưng Tư Noãn Noãn chỉ đọc đến chữ " mang thai " đó thì dừng lại, hai mắt cô đỏ ửng...

Cô làm sao đây, vốn nghĩ rằng chỉ cần mình nhịn nhục mà sống ở đây năm năm... sẽ không bị PHẠT quá nhiều, nhưng giờ...

Người phụ nữ tự xưng là mẹ đó nào biết được... " mang thai "hai từ " mang thai " đó sẽ hại cô thể thâm ra sau...

Lê Bá Sâm nhất định đang tức giận... không sớm thì muộn anh ta cũng sẽ tìm cô...

Tư Noãn Noãn cắn chặt môi run rẩy, cô phải làm gì đây... đêm nay hay đêm mai phải chịu dày vò...

Aley thấy Tư Noãn Noãn đang run rẩy, tưởng cô lạnh cô bé vội vàng hỏi.

" Chị lạnh sao? Để em đi ra nhà chính lấy thêm chăn. "

Cũng không đợi Tư Noãn Noãn đồng ý hay không, Aley vội vàng chạy đi mất.

Tư Noãn Noãn ngồi tại chỗ, nhìn đồ ăn lại nhìn điện thoại, môi cô khẽ câu lên cười khổ.

Việc giúp cô tốt nhất chính là vờ như không thấy cô... càng quan tâm càng để ý thì Lê Bá Sâm lại có nguyên nhân lãng nhục cô, cường ép cô thôi.

Tư Noãn Noãn thở hắt một hơi cố chấp nhận sự thật vừa nhận được.

- - -

Trong phòng ăn Lê Gia.

Môi Lê Bá Sâm câu lên cười như không cười nói với quản gia Lâm.

" Đôi khi không nên nhìn người, chỉ nhìn về bề ngoài! Ông thấy đó quản gia Lâm, người ông nói nếu tôi còn đối xử tệ bạc thì sẽ hối hận, nhưng giờ thì sao?

Không phải cô ta đã được bên kia công nhận và buộc tôi và cô ta phải có con trong năm nay sao? " dừng lại một chút, Lê Bá Sâm nhìn như không nhìn chén trước mặt anh mà nói.

" Tôi vốn có suy nghĩ chuyện ông nói một đêm, nhưng xem ra không phải vậy rồi! Trước khi cô ta mang thai, ông đừng xen vào chuyện của chúng tôi nữa, còn nếu ông muốn xen, thì cuốn gói về bên kia đi. "

Dứt câu, Lê Bá Sâm không ăn gì mà đứng dậy đi nhanh ra ngoài.

Quản gia Lâm nhìn theo bóng dáng Lê Bá Sâm, điện thoại cầm lên muốn điện lại thôi.

Ông nhẹ nhàng nhấn gửi đi vài chữ cho Lưu Hà Mi.

" Có lẽ Phu Nhân đã sai. " sau đó tắt máy.

Sai ở chỗ, xen vào chuyện này quá sớm.

Sai ở chỗ, đánh Lê Bá Sâm.

Sai ở chỗ, đối xử tốt với Tư Noãn Noãn.

Ván cờ này đã đi sai... quân gia Lâm cúi đầu, hai mắt đờ đẫn... nghĩ về Tư Noãn Noãn môi ông câu lên cười khổ nói lảm bảm một mình.

" Thì người chịu mọi đau đớn hay trách phạt cũng chỉ là một người bị sắp đặt kia... "

Không ai biết, càng không ai nghĩ đến...

Lê Bá Sâm thức trắng một đêm để suy nghĩ thật kỹ những câu nói của Tư Noãn Noãn. Bản thân anh phải chịu sự dày vò cũng như sợ bị tổn thương của quá khứ mà muốn bước một bước thử...

Chính là khi anh sắp đặt chân xuống lại nghe tin.

" Trong năm phải có con, không có bị hủy quyền thừa kế. "

Bàn chân sắp chạm liền nhấc lên, cười như không cười, con tim bỗng dưng thắt chặt lại...

Môi Lê Bá Sâm mấp môi lảm bảm.

" Đàn bà đều như nhau... thích giả vờ. "

Trong đầu anh bây giờ chỉ toàn là những hình ảnh Tư Noãn Noãn nói yêu anh ra sao? Chịu đau ra sao?... Lê Bá Sâm chỉ cảm thấy thật ghê tởm, chỉ vì muốn mang thai giữ vững địa vị của Lê Gia mà cô ta lại có thể nói dối như vậy.

Không những thế còn lựa chọn thời điểm mẹ anh đến.

Lê Bá Sâm vừa lái xe, vừa cười to " hahaha ".

Trên đời này, ngoài rác thì vẫn là rác thôi.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nó Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Gia Chủ Phu Nhân của Lê Gia

#BooMew

Vốn Tư Noãn Noãn còn nghĩ bản thân chắc chắn sẽ không yên ổn qua ngày hôm nay, nhưng mọi chuyện diễn biến quá đột ngột.

Cô sau khi ăn xong bữa sáng long trọng đó, thì chính cô đã chuẩn bị sẵn tinh thần bị đánh cùng với bị ăn THỊT nhưng...

Không có như vậy, Lê Bá Sâm không đến gây chuyện cũng không hề gọi người đến gây chuyện, Tư Noãn Noãn thấy lạ không giống với cách làm việc với Lê Bá sâm liên hồi Aley.

" Aley... cậu chủ đi đâu rồi? " thật sự trong lòng cô rất sợ hãi nhưng thà chính mình chấp nhận với sự thật này còn hơn là phải chịu những dày vò khác mà bản thân không hề hay biết.

Aley nhìn Tư Noãn Noãn lại nói.

" Cậu chủ đi làm rồi ạ. "

" Đi Làm Rồi. " câu này cứ lặp đi lặp lại trong đầu Tư Noãn Noãn, hai tay cô không kiềm được run rẩy.

Aley như nhìn ra Tư Noãn Noãn run rẩy, cô bé vội vàng hỏi.

" Chị... à không Mợ chủ, mợ có sao không? "

Cô bé cũng không hiểu tại sao mỗi lần nhắc đến cậu chủ, mợ đều run rẩy, mặc dù cô bé từng thấy mợ bị cậu đánh... nhưng không phải là cậu đã thấy được điểm tốt ở mợ rồi sao.

Tư Noãn Noãn thu lại sự sợ hãi của mình, nhìn Aley khẽ nở nụ cười nhẹ nhàng nói.

" Không sao. Chị thấy hơi lạnh thôi. " dừng một chút Tư Noãn Noãn lại nói.

" Sau này không có ai, em cứ gọi chị là chị như trước kia đi. Không cần phải gọi mợ đâu. "

Aley nhìn nhìn Tư Noãn Noãn không nghĩ ngờ gì nói.

" Dạ chị, vậy chị nghỉ ngơi đi. Trước khi cậu đi cậu có nói chị ở nhà nghỉ ngơi thật tốt đi. "

Tư Noãn Noãn gật đầu một cái, Aley tạm biệt nhanh chóng rời đi về biệt thự.

Tư Noãn Noãn ngồi trong ngôi nhà nhỏ, đọc đi đọc lại tin nhắn mày khê nhủu chặt...

Nếu hiện tại muốn cô có con... cũng không có gì khó khăn, chính là Lê Bá Sâm sẽ càng thêm hiểu lầm cô, càng gây chuyện với cô nhiều hơn.

Tư Noãn Noãn nhu nhu thái dương, lại nhìn vào gương, gương mặt phản chiếu của cô. Đã bớt sưng nhưng... thuốc có công dụng cũng không thể nhanh lành được.

Cũng có thể hiểu tại sao Lê Bá Sâm lại để cô ở nhà nghỉ ngơi, chắc là vì không muốn cô xách cái mặt này tới công ty. Nhưng cũng không có vấn đề gì, không đến công ty cũng chẳng sao, nhưng rốt cuộc Lê Bá Sâm đang nghĩ gì? Biết tin bên kia buộc mang thai không lẽ anh ta không tức giận.

Tư Noãn Noãn trong lòng thầm hy vọng Lê Bá Sâm không tức giận, chính là những gì cô hy vọng vĩnh viễn cũng sẽ không thành sự thật.

Vì có một số chuyện, không phải chỉ cần một người nghĩ đó ổn thì sẽ ổn đâu. Bản chất của con người cũng vậy, cũng phải cần có thời gian thích nghi và thay đổi nhưng không...

Lê Bá Sâm không thuộc dạng người nhìn nhận những sự việc trước mắt mà suy nghĩ xem có nên làm thế này thế kia không, anh là một con người có chấp, vì những gì bản thân tổn thương ở quá khứ mà sống tàn nhẫn ở hiện tại.

Người xưa có câu " Giang Sơn dễ đổi, Bản Tính khó dời. "

Con người, ai cũng cố chấp cũng tham vọng cũng sợ hãi cũng tổn thương. Có người họ đập lên tổn thương mà hướng về phía trước còn có người... họ tự chôn mình vào cái tổn thương ở quá khứ mà ám ảnh cả một hiện tại hay tương lai.

- ----

Nước P, thành phố Rame quận 99.

Một người đàn ông trung niên ngồi trên ghế, hai mắt nhắm lại nhìn chăm chăm báo trên tay, càng đọc mày ông càng nhủu chặt lại.

Mấy năm trước, ông không để ý, hiện tại mới để ý, thằng nhóc năm nào còn chưa dứt sữa giờ lại thành gia chủ của Lê Gia, không những thế từ năm năm trước, sau khi thằng nhóc lên làm gia chủ thì liền đưa Lê Gia lên một tầm cao mới. Thật đúng là không ngờ được mà.

Không bao lâu một người phụ nữ mặt mày trang điểm kỹ càng bước vào không nhanh không chậm ngồi đối diện người đàn ông trung niên, khó chịu nói.

" Ba nói đi. Gọi con về làm gì? Bây giờ mới 9h sáng. "

Người đàn ông trung niên nhìn đứa con gái mặt nét của ông mày nhủu chặt, đập tờ báo trên tay xuống bàn.

" Mày tự mình coi đi. " dùng một chút ông lại hung hăng nói.

" Đừng có mà tối ngày ăn rồi lại chơi, cái nhà này không nuôi không mày. "

Người phụ nữ bĩu môi một cái, cầm tờ báo lên đọc mày nhủu chặt nói.

" Chuyện của anh ta liên quan gì con? "

" Ngủ giấc. " Người đàn ông trung niên nhìn chăm chăm người phụ nữ mắng.

Ông nhắm mắt lại khê nói.

" Mày không thấy giờ nó quá thành đạt sao? "

" Thì sao? "

" Còn sao nữa, về nước đi! Nhanh chóng câu dẫn nó, chỉ cần mày là làm vợ nó, tiền mày xài không hết. Còn là gia chủ Phu Nhân của Lê Gia nữa mà. "

Người phụ nữ cười như không cười nói.

" Anh ta cần gì câu dẫn, một con chó mà thôi. Cần gì câu dẫn... kêu một tiếng liền tới. "

Như nghĩ tới gì đó, người phụ nữ liền cười càng nham hiểm

Hôm qua Boo bận bảo chương bên TÌNH NHÂN CỦA TỔNG TÀI và bận cc riêng nữa, nên không viết kịp bộ này.

Hôm nay các tình yêu tích cực LIKE CMT và VOTE đi đủ theo yêu cầu là Boo viết liền đăng liền nha.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nó Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Cuối Tuần Này Con Sẽ Về

#BooMew

Người đàn ông trung niên nheo mắt nhìn người phụ nữ khề nói.

" Con nghĩ cậu ta như trước kia sao? " dừng lại một chút lại nói.

" Cậu ta là gia chủ của Lê Gia, không còn ngây thơ như trước kia đâu. "

Theo như những năm trước kia, Lê Bá Sâm thật sự rất vô dụng, nhớ những năm đó hai đứa cận kề nhau ông không khỏi nhủ mày.

Người phụ nữ trẻ tuổi môi câu lên nói.

" Ông Huỳnh lo lắm chuyện quá! Con người có thay đổi nhưng ngài nghĩ một kẻ từng yêu con tận 10 năm kia có thể nói ngày một ngày hai là dứt à? Mới xa nhau có 8 năm chứ nhiều đâu... con không tin anh ta quên đi con. Biết đâu hiện tại còn đang đợi con về nữa kia. "

Chỉ cần nhớ lại chuyện tám năm về trước cô lại rất tự tin về những điều này. Cô và Lê Bá Sâm là bạn thanh mai trúc mã, năm 12 tuổi Lê Bá Sâm bắt đầu bám theo cô, lúc đó cô cũng mới 8 tuổi, thấy người tốt lại nhiều tiền mua bánh kẹo cho mình thì theo thôi, dần dần lớn lên, đúng thật khi nghe Lê Bá Sâm nói sẽ cưới cô, cô rất vui và còn nói cái gì năm 18 tuổi sẽ kết hôn.

Hiện tại nhớ lại, cô không khỏi cảm thấy nực cười, còn cái ngày chia tay đó nữa, lần đầu tiên cô thấy một thằng con trai lại khóc sụt sùi như thế... hừ hiện tại gia chủ, chủ tịch của Lê Thị sao?

Thật đúng là trời cao có mắt, đang biết cô thiếu tiền xài nên giúp cô đây mà.

" Hừ, con chỉ nói được cái miệng, ngon thì lo sắp xếp về nước đi. Những thằng bỏ bịt ở đây cũng chia tay hết cả đi. Ta muốn ăn kẹo mừng trong năm nay đây. "

Người đàn ông họ Huỳnh vui vẻ nói với cô con gái.

Người phụ nữ đặt tờ báo xuống, không nhanh không chậm đứng dậy đi ra ngoài mới nói vọng vào.

" Cuối tuần này con sẽ về. " dứt câu người phụ nữ này lại lái xe ra ngoài.

Người phụ nữ này không ai khác chính là vị hôn thê trước kia của Lê Bá Sâm, tên là Huỳnh Tố My, năm nay 26 tuổi, là cô con gái độc nhất của chủ tịch tập đoàn Huỳnh Lâm.

Người đàn ông trung niên lúc này là Ba của Huỳnh Tố My, tên là Huỳnh Lập Thành, chủ tịch tập đoàn Huỳnh Lâm.

Ông khác với những người khác, chính là rất yêu thương cô con gái duy nhất của mình Huỳnh Tố My, từ ngày mẹ cô mất, thì ông cũng là gà trống nuôi con tới nay, ông chưa từng nghĩ sẽ gả nữ sắc cũng như chưa từng có ý định sẽ lấy thêm vợ, ông yêu thương cưng chiều cô con gái này hết mực, ngay cả tập đoàn Huỳnh Lâm, ông cũng chuẩn bị sang tên cho cô.

Cùng một định mệnh nhưng số phận mỗi người mỗi khác.

Huỳnh Tố My cũng như Tư Noãn Noãn, mẹ của cô cũng vì sinh khó mà mất, nhưng cô lại được người cha vô cùng yêu thương cưng chiều. Còn nhỏ đã biết cái gì gọi là tiền gọi là quyền mà chà đạp những người thấp kém hơn cô. Còn Tư Noãn Noãn, cũng vì mẹ mất do sinh khó, nhưng cô lại bị hai bên ông bà và cha ruột ghét bỏ. Cuộc sống chẳng có ngày nào vui vẻ ngoài việc hàng ngày phải chịu vô số trận đòn vô lý kia.

- - -

Nhà Chính Lê Gia.

Lưu Hà Mi nhìn tin nhắn của quản gia Lâm gửi tới, mày bà khế nhủ chặt lại không chần chừ đi nhanh lên tầng thờ tổ tiên con cháu Lê Gia chỗ Lê lão gia tử hay ở cả ngày lẫn đêm.

"Ba. Con vào được không?" Lưu Hà Mi đứng trước cửa phòng cẩn thận gõ cửa, lại nhẹ giọng hỏi.

Lê Bá Thịnh trên tay đang cầm quyển tạp chí doanh nhân, khuôn mặt già nua nhăn nheo cố đọc chữ thì nghe thấy con dâu gọi, ông đặt quyển tạp chí xuống lớn tiếng nói.

"Ồ, vào đi."

Lưu Hà Mi nghe được Lê Bá Thịnh đồng ý, mở cửa vào lại đóng cửa cẩn thận nói.

"Ba, chúng ta vẫn nên công khai chuyện Lê Bá Sâm ra bên ngoài."

"Làm gì?" Lê Bá Thịnh nhìn Lưu Hà Mi hỏi.

Lưu Hà Mi cũng không nói dối gì.

"Phía bên nhà mẹ con cùng với bên này, mấy bác mấy chú mấy cô của Bá Sâm cứ muốn đưa người sang nó, nếu nói nó kết hôn rồi cũng đỡ phiền phức khi từ sáng đến tối đều nghe điện thoại."

Lê Bá Thịnh nghĩ nghĩ, thấy cũng đúng, nên gật đầu đồng ý, ông còn nói thêm một câu.

"Công khai luôn tên cháu dâu đi."

"Như vậy được sao ba?" Lưu Hà Mi nhớ đến tin nhắn của quản gia Lâm vội vàng hỏi.

Lê Bá Thịnh gật đầu nói.

"Cho dù hiện tại thằng Sâm còn không thích cháu dâu đó, nhưng ít nhiều gì nếu muốn giữ người ở lại dài lâu phải cấp cho nó một danh phận. Chúng ta không giúp được gì cho nó, nhưng dù sao thân phận là người của Lê Gia này sẽ để nó bớt gập rức rồi."

Ông có gọi cho người bên Lê Gia tìm hiểu tình hình, thì biết chắc chắn việc muốn chất này không giúp được cháu dâu, nên hiện tại chỉ cần công khai Tư Noãn Noãn là cháu dâu Lê Gia, Gia Chủ Phụ Nhân tương lai như vậy cũng sẽ không để nó phải chịu ủy khuất.

- - - - -

#Lưu Ý. Vì để phân biệt hai bên Lê Gia, một bên của Lê Bá Sâm thì gọi mỗi Lê Gia thôi nha, còn Lê Gia bên Mẹ của Lê Bá Sâm và ông nội anh Lê Bá Thịnh ở sẽ ghi thành nhà Chính Lê Gia. Ở mấy chương trước, có bị sai thì khi nào rảnh Boo sẽ sửa lại.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Công Khai

#BooMew

Sau khi được sự đồng ý của Lê Bá Thịnh, Lưu Hà Mi nhanh chóng cho người tung tin Lê Bá Sâm đã kết hôn ra ngoài, lại làm vài việc với những tòa soạn mạng nổi tiếng, rất nhanh những hình ảnh Lê Bá Sâm và một cô gái (là Tư Noãn Noãn á) cùng nhau vào cục dân chính được truyền khắp Mạng xã hội FaceBook, Instagram, Twitter, Reddit, vvv.v, không những thế còn có hình ảnh Lê Bá Sâm ôm chặt cô gái đó lúc còn đang đợi làm thủ tục.

Những tin tức lan truyền nhanh chóng một cách kỳ lạ, ai cũng tò mò người được Gia Chủ trẻ tuổi nhất của Lê Gia, Lê Bá Sâm yêu thương ôm ấp là ai.

Và rất nhanh sau đó hình ảnh Tư Noãn Noãn được công khai ra bên ngoài.

Nội dung của bài báo đó là "Nhan sắc của vợ chủ tịch tập đoàn Lê Thị."

Bài viết vừa đăng lên, thu hút được rất nhiều người quan tâm mà đọc.

Những người phụ nữ đọc xong và xem hình ảnh của Tư Noãn Noãn xong lại rất ghen tị không ngừng, còn những người đàn ông thì chỉ hận không thể từ cái màn hình điện thoại, máy tính cướp lấy Tư Noãn Noãn.

- - -

So về những phương diện học hành tri thức, có thể Tư Noãn Noãn thua kém nhiều người nhưng so về nhan sắc thì phải đếm trên đầu ngón tay.

Cô có một vẻ đẹp tự nhiên cùng thanh thoát, nhìn ra sao cũng không chán, cũng vì như thế mà Lê Bá Sâm mới chọn, và cũng vì như thế mà anh cũng ăn giấm chua không ít lần.

- - - -

Tập Đoàn Lê Thị.

Lê Bá Sâm đang trong phòng họp nghe các nhân viên báo cáo tình hình công việc cũng như hạng mục đang đầu tư tiến triển đến đâu.

Những nhân viên đang không ngừng cố gắng thể hiện bản thân, nói ra những hạng mục đang thi công. Chính là bầu không khí trầm lặng không được bao lâu thì Phi Vô Dư gương mặt đen thui bước vội vào phòng họp, không chần chừ đi nhanh cúi xuống thì thầm bên tai Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm vừa nghe hai mày nhú chặt lại, đứng dậy không nói gì đi thẳng ra ngoài.

Phi Vô Dư nói.

"Tan Họp. " sau đó cũng nhanh chóng đuổi theo Lê Bá Sâm

Vừa vào đến phòng làm việc, Lê Bá Sâm liền mở cái máy tính xách tay ra, đúng như những gì mà Phi Vô Dư nói.

Chuyện anh kết hôn đã bị tung lên mạng, không những thế còn có hình ảnh và thông tin của Tư Noãn Noãn.

Lúc đầu anh còn nghĩ có người muốn phá anh, nhưng nhìn sơ qua anh cũng thể đoán là ai làm.

Lê Bá Sâm gọi điện Lưu Hà Mi.

Lưu Hà Mi đang nhìn người giúp việc dọn dẹp vài ba chuyện, vừa dọn xong thì có Lê Bá Sâm liền gọi đến.

Nhìn màn hình hiển thị " LÊ BÁ SÂM " Lưu Hà Mi nhanh chóng bắt máy.

" Sâm? "

" Mẹ còn muốn xen vào chuyện của con đến khi nào? " dừng một chút, Lê Bá Sâm không giấu giọng nói khó chịu của mình mà nói.

" Chuyện muốn Tư Noãn Noãn mang thai con Lê Gia thì thôi đi, đến giờ lại công khai chuyện con kết hôn là để làm gì? "

" Con biết rõ mẹ muốn gì mà không phải sao? dừng một chút, mày bà nhú chặt nói.

" Khi nào con hết như vậy, khi đó mẹ nhất định mặc kệ, còn hiện tại thì không được. "

" Sao lại không?...

- - - - -

#Các tình yêu đọc xong nhớ thả LIKE, CMT và VOTE để nhanh có chương mới đọc nha chỉ cần đủ số lượng theo yêu cầu Boo sẽ viết ngay chương mới.

- - - -

#ps*: truyện không hay sao ạ? hôm nay Boo vừa đọc được một bạn bình luận bảo " Hai Chương Mới Ra Ngày Càng Xàm " rốt cuộc là chỗ nào bị " xàm " ạ? Nói Boo nghe với ạ.

Các tình yêu khác cũng thấy xàm luôn sao? Nếu thấy xàm thì Boo drop nhé chứ ngồi viết cực muốn chết luôn, 1 chương hơn 1000 từ, Boo phải gõ gần một tiếng đồng hồ đó, còn chưa nói đọc lại sửa vài chỗ thấy không hay. Nếu mấy tình yêu nói lời văn của Boo còn lủng củng không truyền cảm hay sai chính tả gì đó thì Boo còn chấp nhận cái sai của bản thân mà sửa lại. Nhưng sao lại nói công sức Boo viết ra là " XÀM "? Boo thật sự buồn đó Ngồi gõ chữ cho mấy bạn, tốn bao nhiêu là chất XÀM lại bị nói " XÀM ".

Thương Boo với ạ! Híc.

- - -

**Nay viết 500 từ thôi, mai Boo ngủ dậy, nếu tốt đẹp thì bù cho các tình yêu 500 từ còn giờ Boo đi ngủ đây.

Chương 50: Người thay thế

#BooMew

Luru Hà Mi nhú mày nói.

"Bá Sâm, ta biết lúc trước mọi chuyện đều là lỗi của ta và ba con, nhưng đó đã là quá khứ, mọi chuyện đã trôi đi tám năm, tám năm qua con có hận có ghét thì phải hận phải ghét ta và ba con, khi luôn bắt ép con sống trong tư tưởng bản thân đã có người mình thích, và sẽ cưới người đó.

Mới khiến con phải chịu nhiều tổn thương như vậy!

Nhưng hiện tại, cô gái nhỏ mà con đăng ký kết hôn kia không có tội tình gì thì tại sao con lại đánh đập đối xử với không tốt với con bé. "

Bà không đợi Lê Bá Sâm nói, Luru Hà Mi lại hung hăng nói.

"Có những thứ con nên hận, nhưng có những thứ đừng cứ mãi sống trong quá khứ mà dày vò người bên cạnh.

Con cũng có cảm giác với Noãn Noãn mà không phải sao... đừng làm những chuyện con phải hối hận. "

Lê Bá Sâm im lặng một lúc lâu mới nói.

"Nếu ngài nói như vậy, thì con hỏi ngài một câu.

Ngày đã quên ba con chưa? Ông ấy cũng mất được sáu năm rồi còn gì.. "

Luru Hà Mi cứng họng, bà chưa từng quên... mặc dù sống trong cô đơn nhưng lúc nào bà cũng cảm thấy có ông ấy bên cạnh, bà chợt bình tĩnh lại vội vàng nói.

"Ta và con khác nhau, ta và ba con là yêu nhau còn con và cô ta... "

Không muốn nghe thêm câu nào của Luru Hà Mi nữa, Lê Bá Sâm lạnh lùng nói.

"Con chưa từng quên cô ấy... một lần cũng chưa từng quên, con chỉ đang cố giấu đi chứ chưa từng quên... "

Luru Hà Mi hai mắt ửng đỏ khẽ quát lên.

"Nhưng cô ta không từng yêu con... nếu con như vậy thì Noãn Noãn thì phải làm sao? "

Lê Bá Sâm nhìn chằm chằm bức ảnh trong ngăn tủ, môi mấp máy nói.

"Người THAY THẾ thôi. Tư Noãn Noãn chỉ là NGƯỜI THAY THẾ thôi. "

Luru Hà Mi không kiềm được mà nước nở khóc... làm sao đây... làm sao giúp Tư Noãn Noãn đây... cuộc sống của con bé sau này sẽ ra sao nếu biết được Lê Bá Sâm luôn xem mình là người THAY THẾ... nỗi đau đó... sẽ không bao giờ lành được.

Lê Bá Sâm nghe giọng nước nở của Luru Hà Mi, không nói gì mà tắt máy.

Ngồi đó một lúc lâu trầm nghĩ.

Không phải anh không muốn quên mà không thể quên... tám năm... tám năm rồi... chưa ngày nào anh quên được Huỳnh Tổ My.

Anh chọn Tư Noãn Noãn làm vợ trên danh nghĩa, không phải chỉ vì cô xinh đẹp mà chính là tính cách cô giống Huỳnh Tổ My, nhớ những năm Huỳnh Tổ My mới 10 tuổi cũng có bộ dạng lúc nào cũng nhẩn nhệ, bản thân không mạnh mẽ nhưng vẫn có gượng dậy nói mình mạnh...

Lê Bá Sâm cúi đầu xuống, nhìn chằm chằm bức ảnh trên tay.

Em có sống tốt không... My.

- ----

Tư Gia.

Gần 10h, Tư Chân Châu mới ngủ dậy lên mạng đọc tin tức buổi sáng như thường ngày, lướt lướt một hồi thì hai mắt cô tròn to kinh ngạc, sau đó không kiềm được mà đập mạnh điện thoại xuống sàn nhà.

" Chết tiết... chết tiết... con tiện nhân đó thế mà là vợ của Lê Bá Sâm. Chết tiết... loại tiện nhân như vậy sao lại được vào cửa Lê Gia. "

Tư Chân Châu hùng hực bước xuống dưới phòng khách, la lên.

" BA MẸ. "

Cô không kiềm được kích động mà xuống dưới nhanh hơn, đi vội vàng đến bên bàn ghế sofa nói.

" Hai người biết tin gì chưa? "

Tư Khả Minh nhíu mày, nhìn Tư Chân Châu, Tuyết Sương Anh cũng nhìn Tư Chân Châu bà nhẹ giọng hỏi.

" Tin gì? Sao con lại kích động như vậy? "

Tư Chân Châu kiềm nén cơn thịnh nộ của mình mà ngồi xuống bàn, hai mắt đỏ ngầu nói.

" Con tiện nhân Tư Noãn Noãn đã kết hôn cùng với Lê Chủ Tịch, à không Lê Tổng Lê Bá Sâm kia rồi. "

(Nhắc nhở nhẹ: Bởi vì Lê Bá Sâm không thích bị gọi là chủ tịch nên ai cũng gọi là Lê Tổng gọi Lê Chủ Tịch thì thấy quá già)

Càng nghĩ đến con tiện nhân Tư Noãn Noãn kia cô càng tức giận, người được Lê Bá Sâm kết hôn phải là cô, tại sao lại là cô ta chứ...

Rõ ràng những gì cô ta được hưởng thụ bên Lê Gia kia là của cô mới đúng.

Tư Khả Minh và Tuyết Sương Anh vừa nghe Tư Chân Châu nói, hai mắt hai người tròn to kinh ngạc.

Tuyết Sương Anh thì tức tối, tại sao con tiện nhân đó lại sung sướng như vậy.

Tư Khả Minh thì nắm chặt nắm tay mình, trong lòng không khỏi hối hận khi lúc trước đối xử tệ bạc như vậy với cô... hiện tại có muốn hưởng chút lợi lộc cũng khó khăn.

Tuyết Sương Anh gấp đến độ hai mắt đỏ ngầu, nhìn chăm chăm Tư Khả Minh hỏi.

" Làm sao đây ông? Chúng ta nên làm gì? Dù sao không thể để con tiện nhân kia hưởng lợi một mình như vậy. "

" Đúng đó ba, rõ ràng... rõ ràng nhờ con, cô ta mới được hưởng phước như vậy... "

Tư Khả Minh nhíu chặt mày suy nghĩ, ông làm sao không nghĩ đến việc kéo Tư Noãn Noãn về bên mình, khi đó có muốn chút tiền của Lê Gia, hay được Lê Bá Sâm mở rộng thị trường làm ăn của ông cũng đỡ nhưng hiện tại phải làm sao... khi ông và Tuyết Sương Anh, ngay cả Tư Chân Châu cũng chưa từng làm gì tốt cho Tư Noãn Noãn.

Nghĩ một lúc mới Tư Khả Minh câu lên, không nhanh không chậm nói.

" Chúng ta là người nhà của nó, hiện tại nó là phụ nhân của chủ tịch tập đoàn Lê Thị thì sẽ không ngu ngốc công khai chuyện bản thân bị đánh đập hay hành hạ đâu. "

" Ý của ông là sao? " Tuyết Sương Anh nhíu mày hỏi.

Tư Khả Minh môi câu lên nhìn Tư Chân Châu một lúc nói kế hoạch của chính ông nghĩ ra với hai mẹ con Tuyết Sương Anh.

[Thương yêu Boo thì vào medoctruyenchu.net đọc nhé! chỉ cần vào mục tìm kiếm " BooMew " là sẽ thấy toàn bộ tác phẩm mà Boo đang viết à!]

- ----

Nước P, thành phố Rame quận 99. (Trái mũi giờ với nước J nhé)

Bây giờ tối, Huỳnh Lập Thành đang xử lý công việc, thì cảm thấy vẫn nên tìm hiểu một chút về Lê Bá Sâm của hiện tại, ông không nhanh không chậm mở máy tính xách tay ra tìm kiếm " Lê Bá Sâm ".

Chính là đập vào mắt ông dòng tiêu đề cực to và lớn với nội dung là.

" Lê Tổng của tập đoàn Lê Thị đã kết hôn. "

Mày ông nhũu chặt lại đọc hết bài viết, ông càng khó chịu.

Huỳnh Tổ My chắc chắn như vậy, nhưng hiện tại xem ra không phải như vậy.

Tám năm, dù có ra sao cũng phải thay đổi, huống chi con gái ông khi đó thật sự rất tuyệt tình... nhưng không lẽ phải bỏ cuộc như vậy.

Dù sau Lê Thị và Huỳnh Lâm mà đứng chung một phía thì không ai là địch thủ, mặc dù ông không muốn con gái mình làm tiểu tam nhưng có những thứ muốn thuộc về mình thì phải chấp nhận.

Nghĩ nghĩ, Huỳnh Lập Thành quyết định đợi Huỳnh Tổ My về bàn bạc.

- ----

Nhà Chính Lê Gia.

Hôm nay bên nhà chính nhiều hơn mọi ngày, những người thuộc dòng họ Lê Gia ai nấy đều nhũu chặt mày ngồi nhìn chăm chăm Lê Bá Thịnh và Luru Hà Mi.

Một người đàn ông trung niên bụng bự không kiên nhẫn nói.

"Chị dâu, Lê Bá Sâm kết hôn cùng một người con gái không rõ xuất thân như vậy làm sao mà được."

Một người phụ nữ khác cũng hòa theo nói.

"Đúng đó chị dâu, Bá Sâm nhà chúng ta phải tìm một người môn đăng hộ đối, không thôi thì cũng phải tài giỏi để giúp đỡ Lê Bá Sâm chứ."

- -----

Như lời đã nói ;3 bù cho mấy tình yêu 500 từ đêm qua nọ! Chương này là 1k5 từ đây.

À Boo xin phép tăng lượng tương tác nhé.

1 chương 50 cmt (không spam) 60 vote và 100 like! Boo sẽ viết ngay chương mới.

Bắt đầu tính từ giờ cho đến về sau. Những chương sau sẽ không nhắc lại.

Các tình yêu đọc xong chỉ cần 1 like 1 cmt và 1 vote là đủ thôi! Cảm ơn ạ.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Họ Hàng Làm Việc Tốt

#BooMew

Một người đàn ông trung niên khác cũng nói.

"Chị dâu không nên để Bá Sâm tự mình quyết định như vậy."

Người này đến người kia hòa nhau nói mà không ai biết điểm dừng, Luru Hà Mi và Lê Bá Thịnh cứ ung dung ngồi uống trà một lúc lâu.

Có người khó chịu nói.

"Chị dâu, chúng tôi nói sao chị cứ im lặng?"

"Chị không sợ Bá Sâm bị người ta dụ dỗ sao? Lê Gia đâu phải dạng người nào cũng có thể vào."

Bọn họ đến đây không phải ngồi chơi, mà muốn người chị dâu/em dâu này của bọn họ phải giận dữ như bọn họ, mà không chấp nhận Lê Bá Sâm với cái cô gái kia, chứ không phải nhìn cái bộ dạng ung dung uống trà như vậy.

Bọn họ tổn biết bao nhiêu công sức mới đi được đến nước này, người kia đi thì người khác thôi, miễn sao Lê Bá Sâm để ý những cô gái mà họ đưa tới là tốt rồi.

Lưu Hà Mi nhắm mắt lại nhìn một vòng những người đang hùng hực khí phách nói trước mặt bà, bà cười như không cười nói.

" Các Bác, Chú, Thím, Cô của Bá Sâm thật là quan tâm thằng bé. " dừng một chút bà lại nói.

" Chuyện kết hôn của Bá Sâm nhà tôi từ khi nào phải xin phép các người? Kéo nhau đến đây để làm gì?

Đừng nghĩ những gì mà các người làm mà tôi không biết.

CHỈ ĐĂNG TÀI MEDOCTRUENCHU.NET

Các người nói tôi nghe xem, người như thế nào mới phù hợp với Bá Sâm nhà tôi?

Không lẽ người vừa gặp Bá Sâm nhà tôi đã nằm trên giường rên rỉ kia thì xứng sao? Haha. " Lưu Hà Mi cười thành tiếng lại nói.

" Các người nghĩ những việc đó bên Lê Gia chúng tôi không biết gì hết sao sao? Đừng nghĩ thằng Sâm ít nói mà tự mình nghĩ mình hay, làm ma làm quỷ không ai biết. "

Lời của Lưu Hà Mi vừa dứt, một đám người đang định cãi không khỏi cứng họng, mặt hết xanh lại tím.

Một người phụ nữ trung niên không nhịn được nói.

" Em dâu, em nói vậy là quá đáng lắm đấy! Chúng ta không phải vì muốn tốt cho nó thôi sao? "

Lưu Hà Mi không lưu tình nói thẳng.

" À... ý của các anh chị ở đây chính là bỏ thuốc cháu mình, gọi gái lên giường cháu mình là đúng? Là tốt? "

Dừng một chút, Lưu Hà Mi gạt đầu với Quân gia Hà, quân gia Hà liền rời đi chốc lát, quay lại thì trên tay có cầm theo túi văn kiện.

Lưu Hà Mi nhận túi văn kiện, mở ra lấy một sấp hình ảnh đập mạnh lên bàn.

" Các người nghĩ đây là chuyện tốt các người làm? "

Trên hình ảnh, là những cuộc giao dịch của những người ở đây với người nào đó đã che kín mặt, và những hình ảnh người bỏ thuốc vào ly rượu của Lê Bá Sâm.

Lê Bá Thịnh một bộ dáng không quan tâm đến những người trước mặt này, ông để con dâu Lưu Hà Mi ra trận.

Lưu Hà Mi cũng không rảnh đâu mà nhiều lời.

" Mỗi ngày nghe máy từ các anh chị là vì nề tình, chứ không phải để ai cũng muốn leo lên đầu lên cổ tôi. " dừng một chút bà lại cười nhẹ nói.

" Các anh chị không đến chúc phúc thì thôi, cũng không có quyền can thiệp vào chuyện của Bá Sâm. Làm trưởng bối ra dáng của trưởng bối đi. "

" Cô... cô... " Vài người nhìn những hình ảnh trên bàn không khỏi sợ hãi mà không dám nói gì.

Một người đàn ông không nhịn được nhìn Lê Bá Thịnh nói.

" Ba, ba sao không ngăn chị dâu lại? Chị dâu làm như vậy là sai. "

Lê Bá Thịnh vẫn ung dung uống trà, bị gọi đột xuất, ông cũng không bất ngờ gì mà nói.

" Thế các cô cậu kéo nhau đến đây làm gì? Bá Sâm có kết hôn cũng đã kết hôn, mà không muốn kết hôn cũng phải kết hôn rồi. Không phải sao?

Không phải các anh chị lo lắng thằng bé không vợ, không có ai yêu thương chăm sóc sao? Vậy bây giờ yên tâm chưa? "

Vài người không kiềm được mà hai mắt đỏ ngầu lửa giận nhìn chằm chằm Lê Bá Thịnh không kiềm được phần nộ nói.

" Nhưng cô gái kia biết có âm mưu gì không? Sao ngay cả ba cũng mặc kệ Lê Bá Sâm như vậy chứ? "

" Bọn con nếu không phải vì lo lắng cho thằng Sâm cũng không rảnh đâu mà đến đây đưa co. "

Lê Bá Thịnh bỏ tách trà xuống nhìn chằm chằm người đang nói.

" Quỳ xuống! "

Người kia không kiềm lòng được mà quỳ xuống, nhưng gương mặt vẫn không dịu đi một chút nào.

" Ai cho cậu nói chuyện kiểu đó với tôi? Dọn ra ngoài ở, có công việc riêng mình thì quên mất gia quy của Lê Gia hết rồi sao? " dừng một chút, ông không nhanh không chậm nói.

" Đừng làm những việc không nên làm nữa, các cô cậu đừng nghĩ những thứ không thuộc về mình nữa. "

Lê Bá Thịnh đứng dậy nói.

" Chuyện này xem như chấm dứt, nhưng nếu có lần sau thì ta không tha dễ dàng như vậy đâu. "

Nói xong ông rời đi, để lại một đám người đang đứng đó đờ đẫn..

Họ biết... nếu họ làm những chuyện không nên làm nữa thì chắc chắn...

- - - - -

Lê Gia.

Tư Noãn Noãn cả ngày được nghỉ ngơi nên cô tranh thủ mà đọc vài ba tin tức...

Chính là vừa cập nhật lại tài khoản bên FaceBook của cô, đập vào mắt cô là dòng chữ.

" Chủ Tịch Tập Đoàn Lê Thị, Lê Bá Sâm đã kết hôn cùng với một cô gái họ Tư... "

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Làm Một Bạch Liên Hoa, Sẽ Lấy Được Tình Thương Của Mọi Người

#BooMew

" Chủ Tịch Tập Đoàn Lê Thị, Lê Bá Sâm đã kết hôn cùng với một cô gái họ Tư... "

Tư Noãn Noãn đọc thật kỹ bản tin, trong lòng không khỏi tự hỏi.

" Chuyện gì đang xảy ra vậy? "

" Tại sao lại có người biết mà tung tin này... "

Nếu Lê Bá Sâm mà thấy thì nhất định... nhất định không tha cho cô đâu.

Tư Noãn Noãn hai mắt trừng to sợ hãi, cô nên làm gì đây... cô nên làm gì mới để họ gỡ bài xuống.

Trong khi Tư Noãn Noãn vẫn còn xoắn xuyết thì bên Lê Thị.

Lê Bá Sâm vẫn đang ung dung xử lý công việc, với anh mà nói, những gì nên làm thì vẫn làm trước, trước mắt những tin đồn trên mạng đó cứ mặc kệ.

Nhờ những tin đó thì anh càng có lý do để cường ép Tư Noãn Noãn thôi.

Môi Lê Bá Sâm khẽ câu lên cười nham hiểm.

- - -

Nước P, thành phố Rame quận 99.

Huỳnh Lập Thành ngồi trong phòng làm việc một lúc lâu, rốt cuộc Huỳnh Tổ My cũng từ bên ngoài đi vào.

Mây cô nhú chặt, trên người thì vô số dấu hôn, vừa nhìn là biết vừa mới kịch liệt xong.

Huỳnh Lập Thành nhú mày nhìn đứa con gái của ông không khỏi thở dài một tiếng, nói.

" Haizz, con bớt ăn chơi lại đi My, chuẩn bị về nước đi là vừa. " nhớ lại trang tin tức ông vừa coi không khỏi nhú mày lo lắng.

Nếu thật là như vậy, thì Huỳnh Tổ My nhất định phải làm tiểu tam chen ngang gia đình người ta, nhưng biết đâu thằng Lê Bá Sâm kia vẫn còn thương yêu Tổ My nhà ông thì chuyện này quá đơn giản, còn không thì cần dùng chút công phu a.

Huỳnh Tô My mày nhúu chặt, bản thân còn hơi hơi say say, trong mắt thì vẫn chưa dịu đi con khoái cảm lúc nãy liền nói.

"Ba có biết ba đang nói gì không? dừng một chút, cô dựa vào sofa, hai mắt nhắm chặt nói.

"Nếu như con không ăn chơi cho đã thì về đó nhìn sao?

Lê Bá Sâm cho dù có yêu thương con, thì cũng sẽ không cùng con lên giường trước khi cưới, huống chi con còn phải làm lại cái màng trinh giả để đêm động phòng hoa chúc còn lừa anh ta. "

Nghĩ tới là khó chịu, bản thân cô cái gì cũng không thiếu nên cũng không cần vì chút đỉnh của Lê Bá Sâm mà như vậy nhưng suy đi nghĩ lại, anh ta yêu thương cô như vậy, thì làm sao cô có thể không chiếm chút đỉnh tiền của anh ta chứ... chỉ cần anh ta còn yêu cô thì ngại gì.

Huỳnh Lập Thành nhúu mày, đứng dậy bước khỏi bàn làm việc trên tay có vài tờ A4, đi nhẹ nhàng tới trước mặt Huỳnh Tổ My đưa cho cô.

Ông ngồi đối diện với cô mới nói.

"Động phòng hoa chúc có được hay không mới là một chuyện, nhìn đi. Trong đó có ghi là Lê Bá Sâm mà con nói cậu ta còn yêu con đã kết hôn rồi. "

"Kết hôn rồi? " Huỳnh Tô My nhúu mày đọc vài tờ A4 trước mặt mày cô ngày một nhúu, xé những tờ đó thành những mảnh vụn hung hăng nói.

"Không thể nào. Lê Bá Sâm nhất định bị người họ Lê đó bắt ép, anh ta có chết cũng không thể nào quên được con. "

Đúng vậy, cả đời này Lê Bá Sâm yêu nhất là cô, làm gì có chuyện cưới người đàn bà khác... Tiện nhân, nhất định con tiện nhân họ Tư đó câu dẫn anh ta.

Huỳnh Lập Thành nhìn như không nhìn Huỳnh Tô My không nhanh không chậm nói.

"Đừng để cuối tuần mới về, không thôi sẽ không kịp đâu. " dừng một chút ông lại nói.

"Cô gái đó rất xinh đẹp, con thấy đó! Nếu con không nhanh về thì không còn thời gian đâu. "

Huỳnh Tổ My càng nghĩ càng tức giận, cổ đứng dậy nói.

"Hai ngày sau con sẽ về, khi đó ba nhớ tung tin để cho báo chí ở đây và ở bên kia viết.

"Huỳnh tiểu thư của tập đoàn Huỳnh Lâm, vì con quá yêu vị thanh mai trúc mã mà từ chối hôn sự với Thiên công tử của tập đoàn Thiên Hạ. "

"Con là đang định... "

Huỳnh Tổ My cười nham hiểm nói.

"Phải tỏ ra đáng thương thì Lê Bá Sâm mới không nghi ngờ, không phải ba nói anh ta bây giờ không như xưa sao? Làm một Bạch Liên Hoa, sẽ lấy được tình thương của mọi người, và cả Lê Bá Sâm nha. "

Huỳnh Lập Thành nghe Huỳnh Tổ My nói như vậy, môi ông khê câu lên cười nói.

"Haha, đúng là con gái ta. "

Huỳnh Tổ My sau khi bước ra khỏi tập đoàn Huỳnh Lâm, gương mặt cười tươi nham hiểm lúc nãy khôi phục lại vẻ lạnh lùng độc ác của cô.

Đám cưới hay Kết hôn thì sao?

Thứ mà Huỳnh Tổ My muốn lấy, để xem ai dám cản.

Còn con tiện nhân đó... phải từ từ hưởng cái gọi là đau đớn nhất của cuộc đời. Để cô xem, cô ta làm Lê Phú Nhân có được cưng chiều như tiểu tam cô không.

Hừ... cóc ghẻ mà muốn ăn thịt thiên nga sao? Có mơ cũng không đẹp đến như vậy.

Lê Bá Sâm có bị cô vứt bỏ thì vĩnh viễn cũng là của một mình Huỳnh Tổ My này.

Nhất định... nhất định là của cô.

Các tình yêu liên kết mã 389154 của Boo nha.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Anh Yêu Em... #18+ (1)

#BooMew

Lê Bá Sâm sau khi xử lý công việc xong thì đi nhanh đến quán Bar mà anh đầu tư vào uống một ít rượu, cũng không biết do tâm trạng xấu hay tâm trạng tốt mà Lê Bá Sâm uống rất nhiều, nhiều đến nỗi cả người đi không vững phải gọi người bên Lê Gia đến đón. Nhưng người đón Lê Bá Sâm không ai khác chính là trợ lý Phi Vô Dư.

Vừa về đến Lê Gia, Phi Vô Dư khó khăn đỡ Lê Bá Sâm đi lên phòng ngủ, chính là anh vừa đặt Lê Bá Sâm xuống, môi Lê Bá Sâm mấp máy nói.

" Gọi Tư Noãn Noãn đến...hử... "

Hơi thở nặng trĩu do men rượu càng làm đầu óc của Lê Bá Sâm thêm không thanh tịnh.

[Ủng hộ Boo tại Medoctruyenchu.net nhé! Những kênh khác đăng đều là ăn cắp! Hãy tôn trọng tác giả) chứ đừng vì lợi ích của bản thân mà chính chủ vừa đăng chương nào, thì ăn cắp cũng đăng ngay chương đó) nhé webtruyen) bớt tạo nghiệp lại đi nè :))]

Phi Vô Dư đặt Lê Bá Sâm xuống, khi nghe đến tên Tư Noãn Noãn mày anh nhú chặt lại, không chân chừ khể nói.

" Boss nghỉ ngơi đi. "

" Gọi Tư Noãn Noãn. " Lê Bá Sâm đau đầu mà nhu nhu thái dương khó chịu nói.

Phi Vô Dư dừng bước chân khi sắp ra khỏi phòng, quay đầu nhìn Lê Bá Sâm, anh cũng không ngại đi so đo với một người đang say rượu khó chịu nói.

" Bây giờ đã gần 1 giờ, Boss ngủ đi. Ngày mai tôi sẽ gọi cô ấy đến. " dứt câu thì đi ra ngoài.

Phi Vô Dư cảm thấy thật thương cho Tư Noãn Noãn... nếu cô ấy cứ sống với Lê Bá Sâm như vậy... chắc chắn sẽ không sống nổi... có lẽ không ai hiểu Lê Bá Sâm nhưng chính anh biết... Lê Bá Sâm hiện tại chỉ là mới bắt đầu dày vò thôi... đợi đến khi thực sự dày vò kia... thì cô gái nhỏ gầy gò kia sẽ không còn là cô ấy nữa.

Chính là Phi Vô Dư vừa đi ra ngoài, Lê Bá Sâm lúc này còn say rượu hai mắt lim dim nhắm nghiền lại mở ra chờ đến lúc này đây lại thanh tịnh một cách kỳ lạ.

" Cậu dám nói không để ý đến cô ta sao Dư? Chúng ta chơi chung nhau hơn 20 năm, cậu nghĩ những thay đổi quan tâm người vô có của cậu như vậy là vì tôi sao... haha... "

Môi Lê Bá Sâm khể câu lên, đợi xe của Phi Vô Dư rời đi, Lê Bá Sâm lại gọi cho quản gia Lâm kêu Tư Noãn Noãn qua đây.

Lê Bá Sâm trong lúc đợi người đến, lấy ra chai rượu mạnh ngồi đó uống, trên tay thì cầm lấy bức ảnh của Huỳnh Tố My, anh nhìn chăm chăm vào bức ảnh đó... cô gái với gương mặt non nớt hiền dịu... môi anh khể câu lên... đây là người con gái anh dành cả tuổi trẻ để yêu... kết quả cuối cùng nhận lại toàn là giả dối... muốn quên đi nhưng sao anh lại quên không được... tại sao...

Đang miên man nhớ người trong hình thì cánh cửa mở ra, Lê Bá Sâm nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn, cũng không nói gì mà bước nhanh đến kéo cô vào lòng ôm chặt.

Anh dịu dàng ôn nhu nói.

" Anh yêu em... anh yêu em nhiều lắm... "

" Đừng rời đi có được không? Anh sẽ cố gắng làm mọi thứ lo cho em... đừng rời đi được không? "

" Anh sẽ không đi chơi nữa sẽ chăm học chăm làm lo cho em... được không... "

Tư Noãn Noãn bị ôm cứng đờ người nhưng khi nghe đến những câu của Lê Bá Sâm nói... như nhìn ra được điều gì đó, hai mắt cô bỗng dưng rung rung, Lê Bá Sâm lúc này đã thật sự say, cũng không nhìn ra được điều gì mà cứ ôm lấy Tư Noãn Noãn, hôn lấy hôn để đôi môi cô.

Buông môi cô ra, hơi thở của anh không ngừng thổi vào tai cô, giọng ní non nghẹn ngào nói.

" Xin lỗi... anh xin lỗi... xin em đừng rời xa anh. "

Lê Bá Sâm nhẹ nhàng cởi quần áo trên người của Tư Noãn Noãn, lại nhẹ nhàng hôn lên môi cô, mắt cô, miệng cô, lại hôn xuống cổ cô.

Nhẹ nhàng nâng niu như chính anh sợ anh mạnh tay sẽ làm cô đau, Tư Noãn Noãn cũng cố gắng đẩy Lê Bá Sâm ra, nhưng không được... như nhìn ra cô sợ, Lê Bá Sâm lại thủ thủ bên tai cô.

" Anh sẽ thật nhẹ nhàng... không làm em đau đâu. Đừng sợ... đừng sợ vợ..."

Từng câu dịu dàng ôn nhu đó như những con dao vô hình đâm mạnh vào tim cô... Tư Noãn Noãn chỉ biết bản thân rất khó thở... lồng ngực đau đớn cả cơ thể không kiềm được sự run rẩy...

Lê Bá Sâm kích thích cơn trốn khắp cơ thể của cô... nhìn thấy cô run rẩy mỗi anh câu lên...

Đôi tay anh cố gắng chen chút mở ra cánh hoa dưới hàng động đang không ngừng rỉ ra nước của cô, như thể thật sự sợ cô đau, anh cẩn thận che chút vào, miệng cũng không ngừng nói.

" Đừng sợ... sẽ không đau... rất anh sẽ ổn... "

Tay Lê Bá Sâm chen chút vào sâu ra vào theo nhịp nhẹ nhàng cẩn thận... một ngón, hai ngón, ba ngón... anh thật cẩn thận mà mở rộng miệng hàng động để cô thích nghi...

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Anh Yêu Em... #18+ (2)

#BooMew

Nhưng Tư Noãn Noãn ngoài đau đớn ra cũng không cảm giác gì... hai mắt Tư Noãn Noãn ửng đỏ, muốn khóc cũng không khóc được mà không muốn khóc cũng không thể khóc...

Sự dịu dàng này, sự cẩn thận này... không thuộc về cô, vĩnh viễn cũng không thuộc về cô...

Ba ngón tay rút ra khỏi hàng động, hai mắt cô nhắm chặt khi anh đang đem vật nam tính đâm sâu vào trong cô, khác với những lần trước, Lê Bá Sâm nhẹ nhàng ra vào, vì sợ cô bị thương.

Miệng anh không ngừng nói.

" Thật thích... thật thích... cuối cùng em cũng là của anh... cuối cùng em cũng là của Anh... "

Những lần nhẹ nhàng trôi đi, thay vào đó là những lần ra vào nhanh hơn và nhanh hơn... nhưng anh cũng không phải không biết tiết chế... cứ cẩn thận dù bản thân đang làm vì men say ập tới...

Lê Bá Sâm miệng không ngừng rên rỉ ní nòn.

" My... My anh yêu em... anh yêu em... "

" My... hơ... ưm... my... "

" Em là của anh... vĩnh viễn là của anh... ưm... ưm "

" Huỳnh Tổ My... ưm... "

Tư Noãn Noãn một câu cũng không rên rỉ, khoái cảm triển lên cô vẫn cắn chặt môi mình không để phát ra âm thanh nào.

Thà bị anh chà đạp dầy vò... nhưng người anh muốn anh chỉ là cô, còn tốt hơn hiện tại nhẹ nhàng cẩn thận nhưng không phải cô đúng không?

Chạm vào cô, hôn vào cô, xâm nhập vào cô... dịu dàng ân cần quan tâm lo lắng... haha không phải của cô... không phải thuộc về cô... không phải dành cho cô.

Xem thể xác cô là người khác... anh yêu em... haha... haha anh yêu em my...

Người anh ta yêu là My... Tư Noãn Noãn mày nghe rõ chưa? Người anh ta yêu thương là My không phải mày...

Lê Bá Sâm... anh thật độc ác... anh thật độc ác... anh... anh thật độc ác.

Từng giọt nước mắt đắng cay đau khổ cứ thế tuôn xuống, Tư Noãn Noãn hai mắt nhắm chặt nức nở khóc....khóc trong im lặng, khóc trong bế dục... khóc trong nỗi đau...

Cũng không biết Tư Noãn Noãn cắn chặt môi để không phát ra âm thanh rên rỉ hay những tiếng khóc đau lòng đến lúc nào mới buông nhưng lúc Tư Noãn Noãn bước ra khỏi phòng thì trên môi đã dính bết máu, trên người không có một chút bầm tím nào như mọi ngày... thật sạch sẽ nhưng... tim cô như bị ai đó tàn nhẫn đâm lủng... lủng thành từng lỗ thủng lớn không có cách nào chặn lại... máu trong tim không ngừng rỉ ra... đau... đau đến không chịu được...

Tư Noãn Noãn dờ dẫm bước xuống tầng... lại dờ dẫm đi về ngôi nhà nhỏ của cô...

Cả người vô lực dờ dẫm đau đớn... cô nên làm gì đây... đau quá... thật sự rất đau... tại sao không giết chết cô đi... tại sao không giết chết cô đi chứ...

- - - - -

Nước P, Thành phố Rame quận 99.

Huỳnh Lập Thành đang ngồi trong phòng bếp đọc báo buổi sáng.

Đúng lúc đó, Huỳnh Tổ My cả người nồng nặc mùi rượu bước vào, nhìn thấy Huỳnh Lập Thành thì cô nhanh chóng bước nhanh vào bếp, trên môi treo một nụ cười gọi.

"Ba."

Huỳnh Lập Thành nhíu mày nói.

"Đi ngủ đi, ba đã hẹn người làm lại cái mùng trình cho con rồi. Tối chút dậy đi qua đó."

Huỳnh Tổ My nhíu mày lại, uống một hớp hết một ly nước nói.

"Không cần."

"Sao?"

"Làm làm gì chứ? Ba nghĩ anh ta sẽ thịt con ngay sao? Yên tâm so với thằng khác thì con không chắc nhưng so về anh ta con chắc chắn anh ta sẽ không thịt con." dừng một chút, Huỳnh Tổ My cười nham hiểm nói.

"Có thịt cũng cưới mới thịt... khi đó chỉ cần nói con bị ai đó bắt ép nên mất TRINH là xong, anh ta sẽ không nghi ngờ."

Huỳnh Tổ My như nhìn ra Huỳnh Lập Thành muốn nói gì đó vội vàng đứng dậy nói.

"Ba cứ nghe theo con! Nhanh nhanh tạo tin đồn đi, tối mai con về kia... nhất định phải có phóng viên bu quanh nha."

Dứt câu cô đi nhanh lên lầu.

Huỳnh Lập Thành nhìn theo hướng Huỳnh Tổ My đi không nhanh không chậm gọi cho ai đó nói.

"Tung tin ra nói Huỳnh tiểu thư của tập đoàn Huỳnh Lâm đang bỏ trốn."

Dừng một chút lại nói.

"Cậu viết làm sao cho kịch tính vào, với tôi nay lại đăng tin là Huỳnh Tổ My vương vấn thanh mai trúc mã mà từ chối hôn ước với Thiên công tử của tập đoàn Thiên Hạ, hình ảnh thì một lát nữa thư ký của tôi sẽ cung cấp."

"..."

"Ừ, miễn sau tin này sang đến nước J có bao nhiêu tiền tôi cũng cho."

Nói xong tắt máy, Huỳnh Lập Thành lại cầm tờ báo lên đọc như thể người dửng dưng sắp xếp người lúc này không phải ông.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Không Phải Dành Cho Cô

#BooMew

Tư Noãn Noãn về đến ngôi nhà của chính mình, cả người cô cảm thấy vô lực mà nằm xuống trên giường, cô co người lại sau đó... tiếng nước nở ủa khuất cứ thể thút thút vang lên.

Cuộc sống này thật sự rất vô vị...

Ta cần người nhưng người lại không cần ta, nói không đau không tổn thương là nói dối. Nói buông bỏ lại càng không thể.

Yêu anh... là thứ cô cảm thấy ghê tởm nhất, tại sao... tại sao cô lại phải yêu anh... tại sao tự hỏi cả trăm lần, cả ngàn lần, lại tự mình cảm nhận nỗi đau này nhưng không bao giờ vượt qua được.

Khóc đến cạn cả nước mắt, khóc đến không thở được thì cũng không được gì... Cô yêu anh... nhìn thấy sự dịu dàng của anh... cô thật thích thật ghen tị với cô gái tên My đó...

Nhìn ánh mắt của anh, dịu dàng của anh, cẩn thận của anh, ôn nhu của anh...

Tư Noãn Noãn câu lên khóe môi cười tự giễu, thì ra anh cũng có thể như vậy, dịu dàng như vậy chính là không phải dành cho cô.

Tư Noãn Noãn nằm đó suy nghĩ một lúc lâu lại khóc một lúc lâu... sau đó lại ngủ thiếp đi.

Dù cô đã ngủ, nhưng nếu giờ này ai đó đến gần nhất định sẽ thấy cô đang khóc, khóc trong giấc mơ của mình.

Ông trời đúng thật không công bằng, có những người cùng chung một số phận như cô nhưng họ lại rất sung sướng... chỉ có cô... hết vát vả dày vò này lại đến vát vả dày vò khác. Thật nực cười mà.

- - -

8 Giờ sáng.

Phòng khách Lê Gia.

Lê Bá Sâm đang ngồi nhìn như không nhìn ngoài cửa, mày anh nhíu chặt, trên tay thì cầm tờ báo nhưng lại không đọc một chữ nào.

Chờ hoài không thấy Tư Noãn Noãn đâu, Lê Bá Sâm khẽ quay đầu lại nhìn quản gia Lâm hỏi.

"Hôm qua cô ta mấy giờ đi."

Quản gia Lâm vẫn đứng như cũ, đầu cúi xuống nói.

"Hơn 3 giờ sáng."

"Ừ." Lê Bá Sâm đứng dậy, trước khi đi ra khỏi nhà lại dặn dò.

"Làm chút cháo cho cô ta." nói xong anh đi nhanh ra ngoài, lên xe, tài xế lái đi.

Quản gia Lâm nhìn theo bóng dáng Lê Bá Sâm đi cho đến khi chiếc xe khuất dần, mày ông khẽ nhíu chặt lại, không nhanh không chậm vào phòng bếp dặn dò, sau đó lại gọi cho Lưu Hà Mi báo cáo tình hình.

Lưu Hà Mi nghe quản gia Lâm nói, mày bà cũng nhíu chặt lại, không nói gì nhiều ngoài dặn dò quản gia Lâm chăm sóc Tư Noãn Noãn nhiều một chút, cũng nhanh chóng tắt máy.

- - -

Lê Thị.

Lê Bá Sâm vẫn đang chăm chú nhìn chăm chăm vào những tập văn kiện cần anh ký, đọc đi đọc lại vài lần, cái nào ổn thì anh ký còn cái nào rắc rối không ổn anh bỏ đó.

Phi Vô Dư từ bên ngoài vội vàng đi nhanh vào phòng của Lê Bá Sâm, anh nhẹ nhàng đóng chặt cửa lại mới nói.

"Boss."

Lê Bá Sâm ngẩng đầu nhìn Phi Vô Dư, Phi Vô Dư lại nói.

" Hoa Từ Khiêm về nước rồi. "

Vừa nghe cái tên " Hoa Từ Khiêm " mày Lê Bá Sâm khẽ nhủu chặt nhìn Phi Vô Dư hỏi.

" Khi nào lại đi nữa? "

" Bên kia nói là cậu ta định ở lại nước dài lâu, không có nói sẽ về lại nước DX. "

Hoa Từ Khiêm sang DX đã 4 năm, lúc này về... cũng không biết sẽ là phúc hay họa nữa, chính anh và cả Lê Bá Sâm cũng không rõ.

4 năm trước, Hoa Từ Khiêm thật sự đã cạnh tranh với Lê Bá Sâm rất dữ dội, mãi cho đến một ngày Lê Bá Sâm lên làm gia chủ của Lê Gia, thì Hoa Từ Khiêm cũng ấn danh sau đó lại biến mất, điều tra, mới biết được là anh ta đang ở DX.

Hiện tại về... càng nghĩ Phi Vô Dư khẽ lắc đầu, lướt bỏ cái suy nghĩ ấu trĩ của mình.

Lê Bá Sâm nhu nhu thái dương nói.

" Cho người nhìn cậu ta, thấy có hành động gì thì cứ như trước mà làm. "

Dứt câu cũng không để ý đến Phi Vô Dư nữa, nhưng là Phi Vô Dư vẫn chưa ra khỏi phòng, nhìn Lê Bá Sâm một lúc nói.

" Boss lên trang xxxxxxxx của nước P xem đi. " nói xong anh bước ra khỏi phòng.

Lê Bá Sâm nhủu mày, cũng không để ý đến Phi Vô Dư nói mà chăm chú nhìn làm việc của mình.

Làm xong cũng đã gần 11 giờ trưa, Lê Bá Sâm lúc này mới lần theo địa chỉ mà Phi Vô Dư nói.

Mày anh hơi nhủu nhủu khi thấy mấy tin vịt... chính là kéo đến nữa thì cứng đờ người lại nhìn chăm chăm nội dung của bài báo mạng đó.

Gương mặt này là... là của Huỳnh Tổ My.

Tại sao lại ở trên báo... Lê Bá Sâm nhấp chuột vào, liền đập vào mắt anh cái tiêu đề...

" Huỳnh tiểu thư của tập đoàn Huỳnh Lâm còn vương vấn với thanh mai trúc mã mà từ chối hôn ước với Thiên công tử của tập đoàn Thiên Hạ. "

Hai tay Lê Bá Sâm run rẩy trong đầu không ngừng lặp đi lặp lại câu " thanh mai trúc mã ", lại đọc nội dung đó, tay anh nắm chặt kích động..

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Vợ Thì Làm Được Đách Gì Tao?

#BooMew

Hai tay Lê Bá Sâm run rẩy trong đầu không ngừng lặp đi lặp lại câu " thanh mai trúc mã ", lại đọc nội dung đó, tay anh nắm chặt kích động..

" Cô ấy còn nhớ đến anh! " đây là câu đầu tiên xuất hiện trong đầu Lê Bá Sâm, Lê Bá Sâm nhìn tờ báo môi khẽ câu lên vui vẻ.

Thật sự là như vậy sao, tám năm qua... tám năm trôi qua cô còn nhớ anh.

Đúng vậy! Thanh mai trúc mã với cô chỉ có anh, thì làm sao là người khác.

Lê Bá Sâm trong lòng vui vẻ đến hai tay nắm chặt thành quả đấm kích động.

- -----

Nước P thành phố Rame quận 99.

Huỳnh Tổ My nằm trong phòng nhìn chăm chăm vào máy tính bảng, môi cô khẽ câu lên.

Đọc nội dung tờ báo một lượt, cô càng hài lòng với người viết báo này, viết một câu đọc thôi cũng động lòng người.

Cái gì mà "Huỳnh tiểu thư bị Huỳnh Chủ Tịch cảnh cáo, nếu còn cố chấp sẽ từ cô, cô vì tình yêu đơn phương của mình, nhất quyết không quan tâm đến Huỳnh Chủ Tịch mà thẳng thắn nói "Tình yêu không thể ép buộc " "

"Huỳnh tiểu thư bị Huỳnh Chủ Tịch hung hăng tát trước mặt nhiều người khi nói bản thân còn rất nhiều tình cảm với vị " thanh mai trúc mã " kia. "

"Huỳnh tiểu thư hiện tại đang chuẩn bị về nước, vì Huỳnh Chủ Tịch đã từ cô. " và đặt biệt Huỳnh Tố My cực kỳ thích câu này.

"Huỳnh tiểu thư vì bị ép hôn mà bản thân sa sút đổ bệnh, không những thế theo lời của một vài y tá cô luôn miệng gọi tên "Sâm " "

Huỳnh Tố My đọc xong mỗi khổ câu lên, không sớm thì muộn Lê Bá Sâm cũng sẽ tự mình tìm đọc hết tất cả bài báo liên quan cô thôi.

Cô biết rõ ngày cô về nước... nhất định sẽ có người đến đón.

Càng nghĩ đến bộ dạng Lê Bá Sâm cảm động vui mừng đến phát khóc, mỗi cô khổ câu lên vui sướng.

Trong miệng không khỏi lẩm bẩm.

"Vợ thì làm được đánh gì tao? Chỉ cần có tao, thì mày đừng có mơ dụ dỗ Lê Bá Sâm, mày còn non lắm thôi à. " vừa nói vừa nhìn hình Tư Noãn Noãn, ánh mắt Huỳnh Tố My trở nên cực sắc bén tràn ngập nguy hiểm.

- ----

Tập Đoàn Hoa Thị.

Hoa Từ Khiêm không nhanh không chậm bước vào tập đoàn, trên người diện nhẹ bộ tây trang trắng tinh khiết, trên khuôn mặt tuấn khí có đeo thêm chiếc mắt kính cận, sống mũi thẳng tắp xinh đẹp nhìn sao cũng không ra đây là người đàn ông sắp tròn 30 tuổi.

Vừa bước vào, Hoa Từ Khiêm liền thu hút không ít ánh nhìn, không những thế bên trong đại sảnh đã có không ít người đứng đợi từ trước, nhìn kỹ mới phát hiện những người đang ở phía ngoài đại sảnh chờ Hoa Từ Khiêm toàn bộ đều là giám đốc các bộ phận của công ty.

Vừa thấy Hoa Từ Khiêm một đám người đứng ngay ngắn hô to.

"Tổng Giám Đốc, sáng an lành. "

Hoa Từ Khiêm nhìn thấy một màn trước mặt, mày anh khẽ nhíu chặt nói.

"Ông già ở đâu? " giọng nói lạnh nhạt, không nhìn ra đang tức giận hay đang ôn hòa.

Một đám giám đốc các bộ phận không khỏi run rẩy trước vị tổng giám đốc trước mặt này, một người phụ nữ lớn gan bèn nói.

"Chủ tịch vẫn còn trong phòng. " lời của cô vừa dứt, Hoa Từ Khiêm không nói gì mà đi nhanh vào thang máy dành cho Chủ tịch và Tổng Giám Đốc.

Hoa Từ Khiêm mày nhíu chặt, thang máy vừa mở không đợi thư ký bên cạnh mời ra mà đi thẳng ra ngoài đập mạnh cửa treo bảng "Chủ tịch. "

"Nè ông già? " Hoa Từ Khiêm khó chịu đập xong cửa gọi to một tiếng.

Hoa Từ Linh trên tay vẫn còn văn kiện, tiếng động Hoa Từ Khiêm làm không nhỏ nhưng ông một chút cũng không giật mình, ông vẫn nhìn chăm chăm văn kiện không để ý đến Hoa Từ Khiêm.

Hoa Từ Khiêm bị ăn bơ, mày nhíu chặt bước vội vàng nói.

"Ông gọi con về nước làm gì? " anh đang ở DX sung sướng, vẫn đang chuẩn bị làm một vài thứ thật vui chính là đang bắt tay đầu vào đó lại nhận cuộc gọi khẩn cấp từ nước J.

Nói cái gì mà "Ông nội con sắp không qua khỏi rồi. " nghe xong anh bỏ hết công việc bên đó vội vàng về, vừa về đến sân bay liền bị bắt đi.

Hoa Từ Linh nhìn cháu trai của ông, mỗi khổ câu lên nói.

"Cuối cùng cũng về. "

"Ông già? Ông không định trả lời câu hỏi của con? " Hoa Từ Khiêm nhíu mày nhìn chăm chăm Hoa Từ Linh.

Hoa Từ Linh buông văn kiện trên tay xuống, dựa vào ghế nhìn chăm chăm Hoa Từ Khiêm nhẹ giọng nói.

"Chơi đủ rồi! Giờ về quản lý Hoa Thị đi. "

Hoa Từ Khiêm nhíu mày, Hoa Từ Linh không nhanh không chậm nói.

" Ta già rồi! Ta muốn nghỉ ngơi! Con quản lý Hoa Thị đi. " dừng một chút, ông già vờ " khụ " ho khan bệnh trong người lại nói.

" Sức ta không trụ được nữa, con giúp ông đi. "

Hoa Từ Khiêm nhìn chăm chăm Hoa Từ Linh, đánh giá ông từ trên xuống dưới nói.

" Ông còn rất khỏe. "

Lời nói vừa dứt, Hoa Từ Linh đứng dậy hung hăng chỉ vào mặt Hoa Từ Khiêm mắng.

" Mày còn muốn tao yếu đến không rồi giường được mới về sao? Hoa Thị trước sau gì cũng của mày, tao quản nó thay mày 4 năm, giờ tao mệt rồi không ngồi đây nữa. Mày nhìn đi. " Hoa Từ Linh liền bày ra vẻ mặt đáng thương hề hề nói.

" Ông mày đã gần 80 mà còn giúp mày quản công ty, mày còn đòi gì nữa, người ta nhỏ hơn tao đã được ôm cháu, vậy mà tao cháu không có thì thôi đi, giờ muốn hưởng thụ thú vui của tuổi già mày cũng không cho, mày không thương ông mày sao Khiêm? "

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Anh Không Ngại Đóng Vai Ác

#BooMew

Hoa Từ Khiêm thờ hắc ra, anh cũng không biết đối phó với Hoa Từ Linh như thế nào đây, dù sao Hoa Từ Linh cũng vì anh mà đảm đương công ty mấy năm nay.

Từ ngày ba mẹ anh qua đời từ vụ tai nạn xe năm đó, thì Hoa Từ Linh cũng là người thân duy nhất của anh.

Mặc dù tính ông hơi quái quái, cộc cằn nóng tính nhưng nhìn chung vẫn rất thương yêu anh a.

[Đọc nhiều hơn tại medoctruyenchu.net để ủng hộ BooMew nhé! Ủng hộ tác giả ở các kênh khác chính là sai lầm.]

Hoa Từ Linh thấy Hoa Từ Khiêm còn im lặng, mày ông nhíu chặt trong lòng không ngừng tính toán.

Ông không thể nào để nó rời đi thêm một lần nào nữa, ông phải nghĩ ra cách gì đó mà bắt nó ở lại đây quản lý Hoa Thị, vì có đúng hay sai thì ông cũng không thể cứ mặc kệ nó.

Những gì nó làm hay nó chịu ông đều hiểu, nhưng cũng không thể vì những lý do này mà bắt ông quản lý Hoa Thị.

Nghĩ nghĩ, Hoa Từ Linh môi khẽ câu lên nhìn Hoa Từ Khiêm bằng ánh mắt nham hiểm, nhưng rất nhanh sau đó liền thu hồi lại liền dùng giọng điệu của một " ông cụ " sắp lên " trời " nói.

" Thôi, được rồi. Ông không ép buộc con làm chuyện con không muốn nhưng ông cũng đã già, năm nay gần 80 rồi, cũng không biết rõ bản thân có hay không sẽ sống lâu trăm tuổi, nhưng ông vẫn sẽ không bắt buộc con ở lại Hoa Thị, chỉ cần hiện tại con quản lý Hoa Thị ba năm thử xem, nếu con quản lý không được thì ông sẽ để con về lại nước DX. Có được không Khiêm. " dứt câu Hoa Từ Linh ho khan vài tiếng " khụ khụ khụ. "

Hoa Từ Khiêm nhướng mày, trong mắt tràn ngập ý cười, ông già vẫn như ngày nào nhí, nghĩ anh vẫn luôn dễ gạt như lúc nhỏ hay sao mà ho khan không giống ho khan, ừ thì gần 80 tuổi nhưng nhìn ông mạnh khỏe còn hơn những người mới 60 hay 70.

Nhưng anh cũng không thể vạch trần, hay nói là ông già vờ, còn tuyệt tình hơn là mặc kệ. Hoa Từ Khiêm thờ một hơi sâu mới nói.

" Được rồi, con sẽ ở lại. Trong năm năm nếu không được thì ông nhất định phải thả con về lại DX đấy có được không? "

Hoa Từ Linh trong lòng vui sướng đến muốn nhảy tung tung ăn mừng nhưng ông kiềm chế, bày ra bộ mặt kinh ngạc sau đó không ngừng gật đầu nói.

" Tốt, tốt, tốt. Chịu ở lại là tốt. " Hứ tên tiểu thư thú, muốn chơi với ông mày à, đừng có mơ. Tao lớn hơn mà chục tuổi lại rất rõ về mày thì làm sao lại không biết mày rất dễ tin người chứ.

Trong lòng Hoa Từ Linh không ngừng cười thầm.

Hoa Từ Khiêm nhìn thấy Hoa Từ Linh diễn giỏi như vậy cũng thật bội phục a, nhưng là thôi " ÔNG NỘI " của anh, nên anh nhịn được.

Hai ông cháu hàn huyền thêm vài câu nữa, thì Hoa Tử Khiêm xin phép về nhà chuẩn bị mai đi làm. Đương nhiên Hoa Tử Linh cực kì tin tưởng mà gật đầu khen ngợi vài câu lại để anh rời đi.

[Đọc nhiều hơn tại medoctruyenchu.net để ủng hộ BooMew nhé! Ủng hộ tác giả ở các kênh khác chính là sai lầm.]

Tập đoàn Lê Thị.

Lê Bá Sâm trong mắt tràn ngập ý cười, những gì anh chịu đựng từng ấy năm qua có phải hay không ông trời thấy thương xót anh, nên để cô về lại bên anh?

Nếu thật như vậy thì còn gì bằng, anh vui mừng còn không kịp. Nếu muốn tước bỏ hết mọi của cải anh có thì anh cũng chấp nhận.

Lê Bá Sâm vốn đang vui vẻ thì nhớ ra gì đó mà anh nhủ chặt.

Anh quên mất, anh vừa kết hôn với Tư Noãn Noãn không được bao lâu, nếu hiện tại ly hôn thì cũng được nhưng sẽ có người nói Huỳnh Tổ My là tiểu tam.

Anh không muốn cô bị bất kỳ ai chỉ trích hay chửi bới, anh nhất định sẽ để cô có được một cuộc sống vô lo vô nghĩ, suy nghĩ bước đi tiếp theo khi Huỳnh Tổ My về lại Nước J, thì Lê Bá Sâm hai mắt khẽ nhắm lại nguy hiểm trong lòng càng thêm oán hận Tư Noãn Noãn, nếu không phải tại cô ta dụ dỗ mẹ anh thì làm gì có chuyện mẹ anh công bố chuyện kết hôn ra.

Đúng thật là loại gái tiện nhân tham lam nên mới có thể sử dụng chiêu trò này.

Nếu cô ta thích giả vờ ngây thơ lương thiện như vậy thì cũng được thôi.

Anh cũng không ngại đóng vai ác mà chà đạp Tư Noãn Noãn.

Trong mắt của Lê Bá Sâm, Tư Noãn Noãn chẳng qua là một món hàng bị gia đình bán cho anh thôi.

Mặc dù lúc đó cô có xin anh giúp và anh thấy cô ta tội nghiệp nên giúp. Chán ghét tuy không có nhưng lại không thể nào chung một chỗ, nhất là hiện tại nhìn thôi cũng biết Tư Noãn Noãn là loại gái gì.

Lê Bá Sâm gõ nhẹ trên mặt bàn, môi khẽ câu lên mấp máy.

" Muốn mang thai con trai nhà họ Lê sao? Vậy thì phải xem cô có chịu được không. "

Từ giờ trở về sau, chỉ cần anh nghe ai bàn việc anh và Tư Noãn Noãn kết hôn thì anh nhất định đánh người đó như từ.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Tồn Thương Năm Xưa Cũng Cần Thời Gian Để Lành Lại

#BooMew

Lê Gia.

Tư Noãn Noãn ngủ một giấc sâu, tầm hơn 11 giờ trưa cô mới tỉnh dậy, cũng không biết do quán gia Lâm dặn dò hay sao mà không một ai đến làm phiền cô cả.

Cô khó khăn ngồi dậy, cảm giác nơi riêng tư đây vẫn còn khá đau, cô nhu nhu thái dương của mình thầm nghĩ.

Mặc dù hồi tối đúng là dịu dàng nhưng cũng không phải quá dịu dàng, và lại nơi đó sử dụng hơi bị nhiều nên hiện tại vết thương cũ đề lên vết thương mới khiến cô đau đớn. Phải làm gì đó không chọc Lê Bá Sâm thì nhất định anh ta sẽ không làm gì cô thôi.

Tư Noãn Noãn hít một hơi sâu vịn đầu giường đứng dậy, cô thở ra một hơi " phù " đi nhanh vào phòng tắm vệ sinh cá nhân.

Chính là trong lúc cô vệ sinh cá nhân, thì Aley vội vàng chạy đến nhìn lên vào bảng cửa sổ, thấy Tư Noãn Noãn không còn ở chiếc giường nhỏ đó liền

chạy ngay về biệt thự.

"Mợ dậy chưa?" quân gia Lâm vừa thấy Aley vội vàng hỏi.

Aley gật đầu một cái nói.

"Dậy rồi chắc hiện tại đang tắm."

Quân gia Lâm gật đầu một cái, người trong bếp liền đi ra trên tay có xách một giỏ đựng đồ ăn đưa cho Aley.

Quân gia Lâm mới nói.

"Trong này có đồ ăn cùng với thuốc của mợ chủ, Aley đưa qua nhà nhỏ đi nha." ông thật muốn để Tư Noãn Noãn ở lại nhà chính, nhưng là ông không dám vì sợ khi ông tự quyết định cậu chủ Lê Bá Sâm lại có lý do đánh đập cô nữa.

Aley gật đầu một cái nhanh chóng xách giỏ rời đi.

- - -

Khi Aley quay lại thì Tư Noãn Noãn đã đi ra ngoài ngồi, Aley đẩy cửa bước vào cười gọi.

"Chị đẹp."

Mới Tư Noãn Noãn khẽ câu lên nói.

"Aley sao qua đây sớm thế?"

Aley đặt giỏ trên bàn nói.

"Sớm đâu mà sớm, chị ngủ thật nhiều, nên giờ em đem đồ ăn cho chị nè."

Tư Noãn Noãn "a" một tiếng đứng dậy đi đến trước bàn được Aley dọn sẵn đồ ăn.

"Aley cùng ăn với chị đi."

Nhiều món như vậy, một mình cô làm sao ăn hết.

Aley lắc đầu nói.

"Em không ăn, chị ăn đi, phải ăn nhiều vào đấy." dừng một chút Aley mới lấy gói thuốc ra nói.

"Quân gia Lâm nói chị cần uống thuốc bổ, nên đây là thuốc mà ông ấy chuẩn bị, chị nhớ ăn xong rồi uống nha."

Tư Noãn Noãn nhìn thuốc gật đầu một cái không nói gì, cô chỉ chăm chú ăn cho hết tất cả các món trên bàn.

Chính là Tư Noãn Noãn mới để ý, ngày nào cũng có cháo... cháo nấu rất mịn, kiểu như sợ cô khó ăn vậy.

Aley ngồi nhìn Tư Noãn Noãn kể đủ thứ chuyện mới nói.

"Chị đẹp thật thích nha, em để ý là sáng nào trước lúc đi cậu chủ cũng nói với quân gia Lâm là nấu cháo cho chị ăn hết đó." thấy cậu chủ quan tâm chị đẹp như vậy chính bé cảm thấy thật vui, như vậy cậu chủ sẽ không còn đánh chị đẹp nữa.

Tư Noãn Noãn "A" lên một tiếng kinh ngạc, nhưng cũng không nghĩ anh ta quan tâm, cô biết rõ chẳng qua sức anh ta thật cô lớn nên biết sẽ đau, nên anh ta mới nói nấu cháo.

Nhìn như anh quan tâm nhưng cô biết, anh ta chỉ không muốn đồ chơi hiện tại của anh ta bị hư thôi.

Tư Noãn Noãn nhanh chóng ăn sạch sẽ mọi thứ trên bàn lại giúp Aley dọn sạch mới nói.

"Khi nào Aley không có làm gì thì sang đây chơi với chị nha." một mình ở đây thật sự cũng khá vui vẻ gì.

Aley cười tươi một cái "dạ" nhanh chóng chạy đi.

Căn nhà nhỏ khôi phục lại vẻ tịch mịch của nó, Tư Noãn Noãn ngồi ngẩn người một lúc lâu thì chuông điện thoại vang lên.

Màn hình điện thoại hiện rõ tên "MẸ CHỒNG" này cô khẽ nhíu lại, cô cũng không để ý mấy cái này, lúc này nhìn thấy mới biết...

Tư Noãn Noãn hít một hơi sâu mới nghe máy.

" Con nghe đây. "

Lưu Hà Mi vừa nghe giọng nói của Tư Noãn Noãn, trong lòng không khỏi xót khổ nói.

" Con có chỗ nào thấy khó chịu không? "

Tư Noãn Noãn nhìn bông hoa ngoài sân kia, nghe câu hỏi, không nhanh không chậm đáp.

" Không có. "

Lưu Hà Mi hít một hơi sâu hỏi.

" Con có yêu Bá Sâm không? " bà biết, không nên hỏi như vậy, nhưng nếu không hỏi thì không chịu được, bà thật muốn con trai bà sáng mắt ra nhìn cho kỹ ai là người tốt với nó, nhưng để có được điều đó thì cần phải có thời gian.

Lời nói của Lưu Hà mi vừa dứt, Tư Noãn Noãn không khỏi giật mình suy tư.

Yêu, hay không yêu. Cô nên nói gì đây.

Không lẽ cô nói có, nhưng hiện tại cô đang từ bỏ? Hay là nói yêu nhưng cô lại sợ cái tình yêu này mà muốn phủ nhận?

Lưu Hà Mi thấy Tư Noãn Noãn im lặng, vội vàng nói.

" Con cho Bá Sâm một thời gian có được không? Mẹ biết mọi thứ không dễ nhưng... nhưng con biết đó, những gì mà nó làm hiện tại đều cần thời gian để nó nhìn và biết đúng sai, tổn thương năm xưa cũng cần thời gian lành lại. " dừng một chút, giọng bà nghẹn ngào nói.

" Ta biết ta đang yêu cầu quá đáng nhưng ta xin con đừng yêu người khác, hãy yêu nó cho nó cảm nhận được tình yêu của con, ta tin một ngày nào đó không xa nó sẽ là nó, sẽ yêu thương và trân trọng con. "

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Con Nhất Định Sẽ Hối Hận

#BooMew

" Ta biết ta đang yêu cầu quá đáng nhưng ta xin con đừng yêu người khác, hãy yêu nó cho nó cảm nhận được tình yêu của con, ta tin một ngày nào đó không xa nó sẽ là nó, sẽ yêu thương và trân trọng con. "

Lưu Hà Mi cảm giác như bản thân sắp già đi vài tuổi khi đợi Tư Noãn Noãn trả lời.

Tư Noãn Noãn hai mắt thờ thẫn nhìn chăm chăm bông hoa ngoài kia, môi khẽ cau lên tự giễu, cũng không biết cô đang nghĩ gì mà hai mắt đỏ ửng hơn, nước mắt lại tuôn ra, giọng cô run rẩy nói.

" Con yêu con trai của mẹ, thì ai sẽ yêu con? "

Câu nói của Tư Noãn Noãn phát ra từ cả trái tim bản thân cô, đúng như những gì cô nói, nếu cô yêu anh, thì ai sẽ yêu cô.

Không lẽ bắt cô vĩnh viễn yêu anh cho dù bị chà đạp? Giống như hiện tại, vì yêu anh cô mới thành ra như vậy, vì yêu anh cô mới đau khổ đến như vậy...

Trái tim Tư Noãn Noãn thắt chặt lại, như nhớ gì đó khẽ nói tiếp.

" Con sẽ ở đây, cho đến khi có con của anh ấy, lại ở đây cho đến khi đứa bé sinh ra.

Con sẽ rời đi ngay. "

Lưu Hà Mi hai mắt trừng to kinh ngạc, không tin vào tai bà, bà vội vàng nói.

" Con nói đùa thôi phải không Noãn Noãn! " bà không muốn mất đứa con dâu hiện tại này, nếu mất thì biết bao giờ mới tìm được đứa thứ hai.

Bà biết bản thân bà ích kỷ, nhưng vì hạnh phúc tương lai của con trai, bà có gì sai, bà cũng chỉ là như những bà mẹ khác thôi, yêu thương con trai mình...

Tư Noãn Noãn thu lại những đau thương, trở lại về mặt lạnh băng khề nói.

" Con nói là thật, và có chấp nhận hay không, không quan trọng, trong hợp đồng có viết, sau 5 năm ly hôn, nhưng đó là chưa có con, còn nếu có con thì sinh bé xong con sẽ đi. "

" Con đành lòng bỏ đứa bé vừa sinh ra sao Tư Noãn Noãn? "

Tư Noãn Noãn khựng lại, một tay nắm chặt thành quả đấm nhỏ, con người hiện lên vẻ đau khổ.

Cô nào muốn, nào muốn đứa bé sẽ như cô của năm xưa, cha ghét bỏ, hai bên ông bà xua đuổi, nhưng nếu cô ở lại Lê Bá Sâm sẽ chấp nhận sao? Sẽ thật sự xem đứa bé là con mà đối xử tử tế sao?

" Đành lòng chứ! So với con ở lại chăm sóc thằng bé, thì mẹ chăm sóc thằng bé thì tốt hơn nhiều. "

Cho dù sau này, thằng bé không mang họ Lê hay không có quyền thừa kế tài sản hay Lê Thị thì nó cũng an toàn lớn lên bên bà nội, còn hơn ở với cô thấy cô bị đánh bị đập... như vậy cho dù có trọn vẹn một gia đình, có cha, có mẹ thì cũng không thể nào được trọn vẹn yêu thương.

Cô không cần gì hết, chỉ cần khi rời đi có thể len lén nhìn bé từ xa... hoặc là bản thân chết đâu đó nhưng vẫn yên tâm còn hơn như hiện tại.

Tư Noãn Noãn nói xong im lặng, mà Lưu Hà Mi cũng im lặng, tìm bà đau thắt chặt lại từng con, cũng không biết do nghe câu nói của Tư Noãn Noãn mà thất vọng hay là bà cảm nhận được sự đau đớn lo lắng của cô mà đau lòng.

Lưu Hà Mi cũng không nhắc lại chuyện cũ, cứ nói vài ba câu lại tắt máy.

Thứ bà hy vọng, có lẽ cả đời cũng không làm được.

Bà nhìn khung hình treo trong phòng bà, bên trong khung là hình ảnh một cậu bé khéo khỉnh nụ cười thật tươi, Lưu Hà Mi nhủ chặt mày lại, cứ nhìn nụ cười của đứa bé đó là bà lại đau lòng.

*Quá Khứ...

" Haha, con sẽ lấy em ấy mà... "

" Con trai mẹ lớn rồi nhé! "

" Con biết, con biết rồi thưa Lê Phu Nhân. "

Lại những tiếng cười khanh khách của Lê Bá Sâm...

Lưu Hà Mi chìm vào tiếng cười giòn tan đó, hai mắt bà đỏ hoe không nhìn được mà nước nở.

Bá Sâm, Bá Sâm... con nhất định sẽ hối hận... sẽ hối hận cả cuộc đời này... để bỏ mất Noãn Noãn, con sẽ đau lòng hơn hiện tại nhiều... không lẽ con không nhận ra bản thân mình đã động tâm với con bé sao...

Lưu Hà Mi cứ lẩm bẩm mãi như vậy, bà đã nói... nhưng nói thêm nữa cũng có ích gì cho dù hiện tại bà có quý xuống xin Tư Noãn Noãn ở lại thì cũng vĩnh viễn là con số không.

Chỉ cần nhớ lại những câu nói của cô lúc này thôi, bà cũng đã đau lòng... đau lòng cho cô, đau lòng cho cả con trai bà...

- -----

Lê Thị.

Lê Bá Sâm sau khi đọc tin tức của Huỳnh Tô My thì bản thân anh đứng ngồi không yên, không thể đợi thêm được nữa, anh thật muốn tìm cô, nhưng hiện tại nếu sang đó đón cô thì tạo tin đồn không hay ho cho cô, như vậy thì không được.

Càng nghĩ Lê Bá Sâm càng nhủ chặt mày, không nhanh không chậm gọi cho ai đó, lại nói gì đó cúp máy.

Lúc này, Huỳnh Tô My...

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60: Em Chỉ Muốn Lấy Tài Sản Của Anh Ta Thôi

#BooMew

Lúc này, Lê Bá Sâm đang đứng ngồi không yên ở nước J, còn ở Nước P, Huỳnh Tổ My vẫn đang cố gắng phục vụ thật chu đáo người dưới thân cô.

Miệng há ra ngậm lấy vật cương cứng của người đàn ông tuần tú, không ngừng dùng đầu lưỡi của bản thân thực hiện những động tác khiến cho người đàn ông không ngừng nhắm mắt hưởng thụ, thì thoảng lại phát ra tiếng găm gừ khó nhịn.

Huỳnh Tổ My không ngừng phun ra nuốt vào vật nam tính của người đàn ông, nhanh dần và nhanh dần cho đến khi người đàn ông đạt đến cao trào cô mới nhổ ra tinh hoa của người đàn ông. Hai mắt của cô tràn ngập sương mù, miệng mấp máy gọi nùng nịu.

"Thiên thiếu..."

Người đàn ông được Huỳnh Tổ My gọi là Thiên thiếu, không ai khác chính là Thiên Hạ Lâm, con trai trưởng của tập đoàn Thiên Hạ, và cũng là người trong tin đồn gây xôn xao từ sáng đến giờ.

Thiên Hạ Lâm nhú mày, nhìn chăm chăm Huỳnh Tô My, môi anh nhếch lên mỉa mai nói.

"Huỳnh tiểu thư đây là làm sao? Khi không khi xông vào phòng làm việc của tôi, kéo tôi vào phòng nghỉ... PHỤC VỤ tôi vậy là xong?"

Huỳnh Tổ My nằm lên lòng ngực rắn chắc vạm vỡ của Thiên Hạ Lâm, nũng nịu nói.

"Thiếu thiếu còn giận người ta sao? Người ta PHỤC VỤ không chu đáo sao?"

Thấy Thiên Hạ Lâm không nói chuyện, Huỳnh Tổ My cắn mạnh vào khung ngực trước mặt, Thiên Hạ Lâm ăn đau khổ nhú mày nhưng không đẩy người đang cắn anh ra, mà nheo mắt khó chịu nhìn cô.

Huỳnh Tổ My bĩu môi, liếm liếm hạt đậu đỏ nhỏ của anh một lát mới nói.

"Em biết em sai, nhưng anh phải hiểu cho em."

"Hiểu cho em? Hiểu cho em là để em chuẩn bị về nước J ăn nằm với Lê Bá Sâm?" Thiên Hạ Lâm nhú mày nói, trong lòng anh rất khó chịu, vốn dĩ cũng rất muốn ôm vật nhỏ trên ngực về nhà, nhưng còn chưa kịp ôm lại có tin tức như vậy.

Huỳnh Tổ My dụi vào cổ Thiên Hạ Lâm nói.

"Em chỉ muốn lấy tài sản của anh ta thôi." dừng một chút, môi cô khẽ cười lên cười nham hiểm.

"Loại đàn ông như Lê Bá Sâm, Thiên thiếu biết mà... anh ta ngu dốt nhất định sẽ chiều theo ý em."

"Ồ, cái vì chính sự của em mà quan hệ hai ta cắt đứt không những thế... chưa kịp đính hôn hay hôn ước hiện tại cũng như không?"

"Không có mà, em chỉ ở nước J một năm, sau một năm em sẽ về lại bên anh." dừng một chút, Huỳnh Tổ My ngồi lên bụng của Thiên Hạ Lâm nói tiếp.

"Người ta nào nỡ xa anh, cho dù ở nước J, anh vẫn có thể qua đó thăm em mà."

Quan hệ giữa cô và Thiên Hạ Lâm cũng không quá gọi là thân mật, vì cả anh và cô tuy trong tim có nhau nhưng cả hai cũng rất ăn tặc. Anh vẫn kiếm gái về chơi và cô cũng vậy... chỉ khác ở chỗ... xài bao với không xài bao thôi.

Thiên Hạ Lâm nhìn như không nhìn Huỳnh Tổ My, thờ hắc ra khẽ nói.

"Cười lên nó." chỉ chỉ vật nam tính đang cương cứng của anh.

Huỳnh Tổ My "A" lên một tiếng, môi cô lên hung hăng ngồi xuống rên rỉ một tiếng.

Rất nhanh sau đó, trong căn phòng truyền ra âm thanh rên rỉ không ngừng...

- - - - -

Nước J.

Sau khi ra khỏi tập đoàn Hoa Thị, Hoa Từ Khiêm môi anh không khỏi câu lên, lại lắc đầu nhẹ vào trong xe ngồi.

Những gì mà Hoa Từ Linh nói, những gì ông làm, anh biết anh thấy rõ tất nhưng thôi chịu.

Vừa lên xe, tài xế bắt đầu lái xe, Hoa Từ Khiêm không nhanh không chậm mở tin tức nước J ra đọc, chính là đập vào mắt anh tin [HOT] rất thú vị nha.

Lê Bá Sâm, đối thủ của anh năm xưa đã có vợ, không những thế còn là một cô gái nhỏ nhắn, thú vị đây.

Đúng là lần này về nước không uống công mà.

Năm xưa, Hoa Từ Khiêm và Lê Bá Sâm là địch thủ, lúc đó Lê Gia tranh giành người thừa kế kịch liệt, vì Lê lão gia từ không còn hy vọng nhiều với con cháu nên có tổ chức giao lại quyền thừa kế cho người thắng cuộc, trong đó bao gồm Hoa Gia và Lê Gia tham gia.

Ý tứ rõ ràng, dù không phải con cháu vẫn có quyền quản lý tập đoàn Lê Thị, sau hơn 3 vòng thi đấu, Hoa Từ Khiêm và Lê Bá Sâm thắng, bước vào vòng cuối... chính là người tính không bằng trời tính, Hoa Từ Khiêm lại thua trận, Lê Bá Sâm nhanh chóng thành gia chủ.

Bản thân Hoa Từ Khiêm không tham lam, cho dù thắng anh cũng không quản Lê Thị nhưng anh chán ghét Lê Bá Sâm nên muốn thắng rồi nhường lại si nhục anh ta.

Chính là cái gì cũng không nói trước được. Quá nhục nhã nên Hoa Từ Khiêm liền ra nước ngoài.

Ân oán từ thanh thiếu niên cho đến bây giờ... chắc chắn có ngày Hoa Từ Khiêm anh sẽ hạ bệ Lê Bá Sâm lấy những thứ thuộc về anh ta.

Nghĩ đến bộ dáng thảm hại của Lê Bá Sâm, Hoa Từ Khiêm càng vui về...

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Qùy Lại Van Xin Em

#BooMew

Hoa Từ Khiêm thật sự rất tò mò cô gái họ Từ đó... nhưng không lâu nữa thôi anh cũng sẽ được xem nhan sắc thực thụ của cô gái đó thôi.

Hoa Từ Khiêm vừa về đến Hoa Gia, thì nhanh chóng tắm rửa lên phòng ngủ, thật sự anh rất mệt, mệt chết đi thôi mà.

- - - - -

Lê Gia.

Sau khi ngắt điện thoại cùng Lưu Hà Mi, Tư Noãn Noãn dựa vào giường nhìn chằm chằm vào dãy số được lưu sẵn tên " Mẹ Chồng " kia không khỏi cười tự giễu.

Cho dù cô biết bà không phải người xấu, nghĩ và lo lắng cho con trai mình là một chuyện quá bình thường nhưng cô thật sự không thể nào chấp nhận lòng tốt của bà... bà tốt với cô chỉ để cô đứng một mình trên cây cầu không thấy đích kia chờ Lê Bá Sâm.

Nếu yêu nhau, có xa nhau bao xa thì cô cũng có thể đợi anh, nhưng anh nào yêu cô... anh không hề không từng yêu cô thì nói sao cô có thể chấp nhận đợi.

Hiện tại dứt ngay tình yêu đang dần dần lớn hơn trong cô là không thể nhưng cô tuyệt đối sẽ không một lần nào nữa bước sâu vào trong vũng bùn kia.

Yêu vốn rất đẹp nhưng lại rất đau.

Lê Bá Sâm đang đau vì ai kia, còn cô lại đau vì anh, thứ tình yêu hèn mọn của cô có cầu xin thì cũng sẽ không bao giờ được đáp lại... đúng vậy, vĩnh viễn sẽ không bao giờ được đáp lại.

Tư Noãn Noãn nhìn chằm chằm những vết bầm chi chít trên cánh tay đang dần dần hết, mỗi cô càng câu sâu thêm.

Ngày kia vì nhìn nhầm cô... liệu khi hết nhìn nhầm có còn hay không dịu dàng... một chút dịu dàng của ngày kia.

Tư Noãn Noãn lấy dầu thoa nhẹ lên lên những vết bầm tím đó, lại nhắm mắt lại ngủ tiếp.

Có đau đớn hay khổ sở ra sao, thì hiện tại cô vẫn phải giữ gìn sức... cô phải có con... đôi tay nhỏ bé gầy gò của cô khẽ xoa nhẹ lên bụng phẳng của cô, môi nhếch lên say giấc.

- - - - -

Lê Thị.

Người ta nói đúng, đàn ông yêu bằng mắt nhớ bằng tim... Lê Bá Sâm cũng vậy... anh nhớ người làm trái tim thanh thiếu niên của anh tổn thương, anh in sâu hình bóng cô gái đó một cách chính xác không một chút nào sai... mắt anh chỉ lưu lại một hình bóng của "Huỳnh Tố My" tim anh cũng rỉ máu vì cô gái đó.

Bị đau đớn, phản bội, tổn thương một lần rồi nhưng khi nhìn thấy những câu nói không căn cứ trên những tờ báo đó... Lê Bá Sâm vẫn không nhận được mà vui sướng hạnh phúc...

Hạnh phúc vì những câu nói đó, vui sướng khi họ còn nhớ đến anh...

Mà anh quên mất những đau thương mà anh chịu, những lần dằn vặt mà anh làm với Tư Noãn Noãn.

Anh quên... quên hết rồi.

Lê Bá Sâm sau khi xử lý xong công việc, cũng không còn muốn về nhà nhìn Tư Noãn Noãn, dằn vặt Tư Noãn Noãn, thậm chí là chà đạp cô... anh chỉ ngồi đó nhìn chằm chằm bức hình hiện tại của Huỳnh Tố My... càng nhìn anh lại càng thích lại càng mong chờ lần về nước của cô.

- - - - -

Nước P.

" ư... ư... a... a mạnh nữa... a... Thiên thiếu... a a a a em yêu anh... em yêu anh... "

" yêu anh sao? "

" a... a "

" yêu anh thì đừng có bị tên đàn ông kia dụ mắt... "

Tiếng rên rỉ dầy dụa hoặc không ngừng vang lên, cùng với những câu nói khàn khàn trầm đục của người đàn ông.

Những lần nói chuyện là những lần mạnh bạo ra vào sâu trong Huỳnh Tố My, Huỳnh Tố My vừa rên rỉ vừa ngưỡn cổ lên thờ phỉ phò sung sướng thỏa mãn.

Qua đêm nay... mọi thứ sẽ thay đổi... Thiên Hạ Lâm và Huỳnh Tố My sẽ không còn thân cận gần gũi như trước đây, mà cả hai thành hai con người của hai thế giới.

Họ làm... và chỉ làm... làm đến thỏa mãn hết sức mới dừng lại.

Thiên Hạ Lâm không mệt, nhưng vẫn dừng lại vì anh xót cho Huỳnh Tố My, anh mặc dù không muốn cô rời đi, nhưng tuyệt đối sẽ không phá hư chuyện cô.

Huỳnh Tố My hai chân run rẩy, hang động bị ra vào đến không khép được, cứ nằm trên ngực người đàn ông cô yêu thờ phỉ phò, hai mắt nhắm nghiền nói.

" Em sẽ rất nhớ anh. " giọng nói mang chút âm thanh nghẹn ngào run rẩy.

Thiên Hạ Lâm hôn nhẹ lên trán cô, lại nói.

" Anh sẽ đến thăm em. " dừng một chút như nhớ gì đó anh lại nói.

" Không được ngủ với thằng đàn ông khác. " ở đây anh có thể không cấm túc cô, nhưng ở kia, hai đứa không thường xuyên gặp còn phải giả vờ là địch anh không muốn xài đồ cũ.

Huỳnh Tố My cười thành tiếng, hai mắt nặng trĩu sắp ngủ khê nói.

" Sẽ không.. em yêu anh như thế cơ mà... em chỉ muốn anh ta phải nhớ thương em cả một đời... quỳ lại van xin em.. " sau đó cô ngủ thiếp đi.

Thiên Hạ Lâm nhìn người trong ngực ngủ say, anh nhu nhu thái dương lẩm bầm.

" Cũng mong vậy... "

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Vào Đi

#BooMew

Buổi tối tại Lê Gia.

Lê Bá Sâm nôn nao đến không làm gì được, ngay cả về nhà cũng không muốn về nhưng khi nhớ đến Tư Noãn Noãn còn đang ở Lê Gia thì anh lại về.

Việc đầu tiên phải làm, chính là làm Tư Noãn Noãn mang thai.

Bản thân anh tuy chán ghét, nhưng nếu để Huỳnh Tố My mang thai con của Lê Gia, chắc chắn người bên Nhà Chính kia sẽ không thích đâu. Không những thế còn chán ghét cũng nên và phản đối, như vậy chỉ ảnh hưởng xấu thêm cho cô thôi.

Bây giờ phải nhanh chóng khiến Tư Noãn Noãn mang thai thôi, cũng chỉ có như vậy, Huỳnh Tố My sẽ sống tốt hơn nếu có chuyện vào đây.

Lê Bá Sâm ngồi trên bàn ăn một lúc lâu vẫn không thấy Tư Noãn Noãn liền hỏi quản gia Lâm.

" Cô ta đâu? "

Bây giờ đã sáu giờ tối rồi còn chưa chịu xuất hiện. Bộ muốn làm anh mất mặt hay sao?

Quản gia Lâm nhướn mày khó hiểu nhìn Lê Bá Sâm hỏi.

" Ai a cậu chủ...? "

" Thì Tư Noãn Noãn đó chứ ai. " dừng một chút, Lê Bá Sâm cầm đĩa lên như nhớ ra gì đó lạnh nhạt nói.

" Sau này kêu cô ta một ngày ba bữa đều phải ở đây chờ tôi ăn cơm. " nói xong, Lê Bá Sâm không nói gì nữa mà ăn cơm.

Lê Bá Sâm trong lòng không khỏi cười thầm, đợi đến khi Huỳnh Tố My về nước, anh sẽ để Tư Noãn Noãn nhìn anh cưng chiều Huỳnh Tố My... để cho cô ta biết... cái tình cảm gì nên và cái tình cảm gì không nên.

- - -

Quản gia Lâm nhìn Lê Bá Sâm một lúc lâu, những lời Lê Bá Sâm nói lúc nãy... ông cũng nhìn ra cậu chủ lại muốn trêu chọc vợ... vợ chồng trêu chọc nhau thì không nói nhưng cậu không có tình cảm với vợ... nhưng lại muốn làm vợ đau lòng hy vọng rồi đập bỏ.

Chính ông cũng không biết Lê Bá Sâm vì sao lại như vậy nhưng... Lê Bá Sâm có khác nào Huỳnh Tố My, người con gái năm xưa làm tổn thương cậu đâu.

Quản gia Lâm thờ hắc ra một hơi không nói gì mà nhanh chóng gọi người dọn bàn ăn, ông lại đi theo Lê Bá Sâm ra ngoài phòng khách.

Lê Bá Sâm ngồi xuống sofa, nhìn chăm chăm ti vi đang nói về tin tức thời sự một lúc anh mới mở miệng.

" Quản gia Lâm, sau này nhà mình sẽ có thêm người nên ông chuẩn bị phòng đi, phòng lớn một chút, trang trí thật đẹp vào. "

" Ai sẽ vào ở cậu chủ? "

Lê Bá Sâm như nhìn ra suy nghĩ của Quản gia Lâm hừ cái lạnh giọng nói.

" Đừng nghĩ vớ vẩn, Tư Noãn Noãn không có cửa vào đây đâu. " dừng một chút anh đứng dậy nói tiếp.

" Là ai thì ngày đó ông sẽ biết. " dứt câu đi thẳng lên phòng ngủ.

- ----

Tư Noãn Noãn ngủ nhiều rồi nên lúc này vẫn còn rất tỉnh táo mà nhìn chăm chăm vàng trắng như mọi ngày, môi cô khẽ câu lên... hôm nay cô sẽ được ngủ ngon sao...

Câu hỏi của Tư Noãn Noãn vừa dứt, thì Aley lật đật chạy đến thở phà nói.

" Chị đẹp... cậu chủ... cho.. cho... gọi chị... " giọng nói của cô bé ngắt quãng vì để thở mà làm từng câu từng chữ không liền mạch được.

Tư Noãn Noãn vừa nghe Aley nói xong, mày cô khẽ nhú chặt, cô không nói gì chỉ gật đầu với Aley.

Đợi Aley rời đi, thì Tư Noãn Noãn mới đi vào phòng tắm, rửa sạch mặt, lại tắm nhẹ sơ qua, sau đó cô mới đi sang biệt thự Lê Gia.

Cũng do có lẽ là quen mỗi lần bị dày vò, Tư Noãn Noãn muốn đi cũng không thể nào đi ngay được nên lúc này cô đem theo cái cây nhỏ như mọi khi, nửa đêm nửa hôm trở về vừa có thể phòng thủ, không những thế còn có thể chống đỡ cô mà không nhũn chân...

Tư Noãn Noãn lúc này gương mặt cô lạnh đến thấu xương, chính cô cũng không hy vọng gì nhiều chỉ mong sẽ không đau như mọi khi anh ta dày vò cô thôi.

Con đường từ ngôi nhà nhỏ đến biệt thự Lê Gia phía trước cứ như dài thêm thì phải, Tư Noãn Noãn cứ đi chậm chậm dần dần nhìn hình ảnh ngôi biệt thự ngày một đến gần.

Khi sắp đến nơi, thì Tư Noãn Noãn mới nhận ra, trong lòng cho dù có còn yêu thương thì cũng không còn đau đớn đến chính mình không chịu được bởi vì cô đã có thể buông bỏ.

Buông bỏ cái hy vọng yêu thương một người quá cao, buông bỏ cái chấp niệm bản thân "YÊU ANH".

Cũng có lẽ khi nghe Lưu Hà Mi nói, nên cũng giúp cô thanh tịnh hơn không ít...

Con người mà ai không muốn được yêu thương, nhưng tuyệt đối không ai lại lựa chọn dừng chân ở một nơi không cần mình quá lâu.

Cô cũng thế, Tư Noãn Noãn bước vào ngôi biệt thự, lại từng bước từng bước lên phòng của Lê Bá Sâm.

Tư Noãn Noãn cũng thế... cô sẽ không dừng lại để được làm Người Thay Thế của anh.

Bước từ từ đến căn phòng quen thuộc nhất từ sau khi ở đây. Tư Noãn Noãn đứng trước cửa phòng nhìn chăm chăm cánh cửa một lúc lâu, cô hít một hơi sâu gỡ nhẹ.

Rất nhanh sau đó, thanh âm trầm thấp nam tính Lê Bá Sâm vang lên.

" Vào đi. "

- - - - -

Nhắc lại: Đủ 50cmt (không spam) 100 like và 100 vote sau mỗi chương. Boo sẽ viết ngay chương mới (Trừ ngày Boo bận)

Mỗi tình yêu chỉ cần đọc xong bỏ lại 1LIKE 1CMT và 1VOTE là đủ rồi. Nên đừng bơ Boo, Boo sẽ buồn lắm đó

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Chẳng Qua Cũng Chỉ Là Một Kẻ Hèn

#BooMew

Tư Noãn Noãn thở ra " phù " một tiếng giữ bình tĩnh, cho dù không còn tâm tư hy vọng xa vời nhưng không thể ngăn cản nỗi sợ hãi trong lòng cô như vậy ngay được.

Đúng là vô dụng! Tư Noãn Noãn vừa đặt tay lên chốt cửa mở vào vừa mắng mình.

Bước vào trong phòng, Tư Noãn Noãn đóng nhẹ cửa lại.

Đứng trước cánh cửa vừa đóng một lúc, Lê Bá Sâm từ cái bàn làm việc mới ngẩng đầu lên nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn nói.

" Cô biết cô đi trễ bao nhiêu phút không? " bình thường đi rất nhanh, nhưng hôm nay Tư Noãn Noãn lại đi chậm hơn.

Trước khi Tư Noãn Noãn đi đến biệt thự, Lê Bá Sâm đã đứng nhìn từ cửa sổ nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn. Cũng không biết tại sao bản thân anh lại lên la lên lút nhìn cô... nhưng không thể phủ nhận hình ảnh lúc này của cô vừa đi vừa nhìn ánh trăng kia rất đẹp.

Tư Noãn Noãn lắc đầu, Lê Bá Sâm nheo mắt nhìn cô một lúc lâu nói.

" Cởi đồ ra. " anh chỉ muốn nhìn xem trên cơ thể cô còn những vết bầm không thôi, nhưng không thể nào hỏi thẳng cô nên chỉ còn cách này thôi.

Tư Noãn Noãn đứng yên bất động thất thần, thì Lê Bá Sâm lại quát.

" Cô điếc hay sao? Đừng có nghĩ bản thân sắp làm mẹ của con trai tôi mà kiêu. "

Tức chết anh mà, cái con đàn bà chết tiết này, sao lại có thể giả điếc như vậy. Vốn còn tâm tình để ý những vết bầm kia của cô, nhưng giờ chỉ làm anh càng chướng mắt thêm thôi.

Tư Noãn Noãn "a" lên một tiếng hồi phục lại tinh thần, không nhanh không chậm cởi bộ đồ trên người ra.

Rất nhanh, trên người cô không còn một mảnh vải che thân, thân hình gầy gò trắng nõn rất nhanh đập vào mắt Lê Bá Sâm. Nhưng vì làn da trắng nên có ra sao cũng không thể che đi hết toàn bộ những vết bầm tím trên người, cho dù có thoa thuốc mỗi ngày cũng không thể nào hết ngay được.

Lê Bá Sâm hơi hơi nhíu mày lại, nhìn chằm chằm từ đầu đến chân cô một lúc lại dừng ngay bụng của cô mới nói.

"Khi nào có thai, ba tháng đầu tôi sẽ không chạm vào cô." dừng một chút anh lại nói.

"Nhưng... để mang thai nhanh nên đêm nào cô cũng phải tự mình đến đây, lần sao tôi sẽ không để ai dận dò cô đâu, nên đừng suy vọng vọng tưởng sẽ không bị phạt."

Nghe đến chữ "PHẠT" Tư Noãn Noãn không khỏi run rẩy nhưng rất nhanh bình thường lại, Tư Noãn Noãn ngẩng đầu nhìn Lê Bá Sâm khê hỏi.

"Sinh xong con, tôi có thể rời đi sao?" chỉ cần thấy Lê Bá Sâm gật đầu thì cô sẽ không bị làm sao nữa, sinh xong cũng không quá lo lắng.

"Bùm." Lê Bá Sâm chỉ cảm thấy đầu mình đang bị ai đó làm nổ tung. Anh nhìn chằm chằm Tư Noãn Noãn, trầm giọng nói.

"Cô đang muốn nói gì?" cô ta muốn rời khỏi anh?

"Sinh xong con, tôi và anh sẽ ly hôn đúng không?" Tư Noãn Noãn trong lúc đang nói, không để ý sắc mặt của Lê Bá Sâm, Lê Bá Sâm lúc này mặt đã đen như đáy nồi.

Anh không nhanh không chậm đứng dậy đi đến trước mặt Tư Noãn Noãn không kiêng dè người bên Nhà Chính kia sẽ trách mắng mà hung hăng hạ xuống má Tư Noãn Noãn một cái tát mạnh "CHÁT."

Hai mắt Lê Bá Sâm đỏ ngầu lửa giận, nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Tư Noãn Noãn, đừng quên thân phận của mình trong cái nhà này là gì? Cô nghĩ sinh xong con có thể rời đi sao? Cô..." bốp chặt cằm Tư Noãn Noãn. Từng câu từng chữ Lê Bá Sâm nói cũng chính là đòn trí mạng của anh sao này.

"Chẳng qua cũng chỉ là một kẻ hèn, được tôi cứu vớt thôi, nên đừng có mà mơ tưởng được đưa ra yêu cầu gì. Chưa có sự đồng ý của tôi... cô đừng mơ mà rời đi." muốn rời đi sao? Tư Noãn Noãn thế mà lại muốn rời đi sao? Lê Bá Sâm anh là ai nào đâu để một cô gái muốn đi là đi ở là ở.

Tư Noãn Noãn càng muốn đi, thì anh vĩnh viễn không để cô ta đi. Anh sẽ nhốt... nhốt cô ta trong Lê Gia này của anh một đời, ngay cả bước ra khỏi nhà này... anh cũng tuyệt đối không cho.

Lê Bá Sâm ngoài giận cũng chỉ còn là lửa giận, anh không nói nhiều và càng không quan tâm Tư Noãn Noãn đang nghĩ gì, anh cứ thế hung hăng ôm cô lên giường xuống giường.

Tay anh nắm lấy tay cô giữ chặt, đôi môi lại bắt đầu không an phận mà hung hăng hôn lấy hôn để cô, vì không vừa lòng, anh không chỉ hôn mà còn cắn mạnh lên đôi môi cô, lại dần dần buông môi cô ra đi xuống.

Tư Noãn Noãn đau đớn, cự quậy, chính là cô vừa mới định la lên liền "CHÁT CHÁT CHÁT".

Những cái tát không khổng chế lực nặng nhẹ mà hung hăng đánh mạnh vào mặt Tư Noãn Noãn, Tư Noãn Noãn bị đánh đến khóe môi chảy máu. Muốn la cũng không la được, hai mắt đỏ ửng tuôn ra dòng lệ nóng.

Lê Bá Sâm không nhìn đến, hôn xuống dần, vừa hôn vừa cắn, những cái dấu vết ân ái rất nhanh xuất hiện trên cổ và vai trắng nõn của cô còn có vài ba vết bầm nhẹ của Tư Noãn Noãn, Lê Bá Sâm cứ hung hăng hạ xuống những vết ân ái xanh tím ghê rợn trên người cô, xuống dần và xuống dần.

Nhìn hai nhũ hoa trên ngọn đồi cao cao của cô, môi anh câu lên cười chế giễu, một câu không nói mà cứ hung hăng mút lấy mút để nhũ hoa của Tư Noãn Noãn.

Vài lần dai dai nhẹ nhàng, như tìm được hứng thú từ tiếng rên rỉ của Tư Noãn Noãn khi mỗi lần anh mút lấy, Lê Bá Sâm lại trêu đùa Tư Noãn Noãn, mút cũng không bao lâu liền cắn mạnh xuống nhũ hoa.

"A." Tư Noãn Noãn ăn đau thét lên một tiếng.

Lê Bá Sâm cũng không để ý gì, cứ húp mặt vào ngực Tư Noãn Noãn mút, mãi một lúc sau anh mới buông nhũ hoa cô ra, tay cũng buông lỏng tay cô ra cứ nhìn chằm chằm Tư Noãn Noãn một lúc nói.

"Tôi sẽ nhẹ nhàng." nhìn thấy hai mắt Tư Noãn Noãn đỏ ửng, anh cũng không thể làm gì hơn phải nhịn xuống con tức giận của mình, anh cũng biết nhiều lần anh không quan tâm cô nhưng... nhưng không hiểu sao hôm nay nhìn thấy Tư Noãn Noãn khóc nhưng trong ánh mắt không còn hình bóng anh nữa...

thì anh lại cảm thấy... trong lòng lại đang nhói...

- - - - -

Nhắc lại lần cuối, chương sau sẽ không nhắc lại.

Chỉ cần đủ 50cmt (không spam) 100 like và 100 vote sau mỗi chương, Boo sẽ viết ngay chương mới (Trừ ngày Boo bận, sẽ có chút chậm trễ.)

Đọc xong, các tình yêu chỉ cần bỏ lại cho Boo 1CMT 1LIKE và 1VOTE sẽ nhanh đủ. Nhanh đủ là nhanh có chương mới đọc hehe.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Rượu Mời Không Uống Mà Muốn Uống Rượu Phạt Thì Tôi Sẽ Chiều Cô #18+

#BooMew

Lê Bá Sâm cố hít một hơi sâu giữ bình tĩnh nhìn chằm chằm Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn hai mắt đỏ ửng nhưng vẫn không nói câu gì ngoài trừ im lặng, Lê Bá Sâm nhìn một lúc lâu, cảm giác chính anh nói chuyện với cô nhưng cô lại không quan tâm đến, cố ý làm lơ câu nói của anh, hai mắt anh neho lại gằm nhẹ.

" Tôi nhỏ nhẹ với cô, cô cũng không thích sao? "

"... " Tư Noãn Noãn vẫn im lặng.

Lê Bá Sâm neho mắt nguy hiểm, nhếch môi lên thẳm nói " được lắm, nếu như cô đã không muốn dịu dàng không muốn được tôi cưng chiều lúc ở trên giường, thì từ giờ cứ như vậy đi. "

Tư Noãn Noãn nhìn ra ý cười trong mắt Lê Bá Sâm trong lòng không khỏi sợ hãi, cô vội vàng lùi về sau thì Lê Bá Sâm nắm lấy chân cô kéo đến nói.

" Tư Noãn Noãn, rượu mời không uống mà muốn uống rượu phạt thì tôi sẽ chiều cô. " lời của anh vừa dứt, Tư Noãn Noãn chỉ cảm thấy nơi hang động đang có bàn tay Lê Bá Sâm sờ tới, chính là khi cô còn chưa chuẩn bị tinh thần, nơi đó càng chưa tiết ra dịch thì hai ngón tay của Lê Bá Sâm hung hăng đâm sâu vào trong cô.

" A " tiếng thét của Tư Noãn Noãn vang lên.

" Đừng xin anh... xin anh á... " đau quá... đau quá sẽ hư mất... nơi đó sẽ hư mất...

Chính là mặc kệ tiếng thét cùng tiếng cầu xin của Tư Noãn Noãn, Lê Bá Sâm vẫn hung hăng dùng hai ngón tay ra vào sâu trong cô.

Lê Bá Sâm một chút cũng không để ý đến Tư Noãn Noãn, hai ngón tay của anh cứ đâm sâu vào trong cô, anh cúi xuống cắn mạnh lên hai nhũ hoa đang cương cứng kia, cứ cắn mạnh liên tục, lại cắn khắp cổ của cô để lại vô số dấu vết ân ái ghê rợn lên.

Nhìn nước mắt nước mũi tèm lem cả gương mặt của Tư Noãn Noãn, Lê Bá Sâm môi câu lên mỉa mai nói.

" Không phải cô thích bị như vậy sao? " hai ngón tay càng ra vào nhanh hơn.

" Càng đau càng sung sướng mà không phải sao? HAHAAH., "

" A... a... a xin anh... xin anh... hư... hư mất... " Tư Noãn Noãn bị đau đến không nhận được nữa mà là cầu xin thêm một lần nữa.

Nhưng đáp lại cô vẫn là ánh mắt hờ hững trêu tức của anh

Lê Bá Sâm kéo dây kéo quần ra, lõi vật nam tính cương cứng to lớn ra, chính anh chen vào giữa chân cô dùng vật nam tính cọ cọ miệng hang động mà không vào cứ cọ như vậy một lúc lại hung hăng đâm mạnh vào.

Lê Bá Sâm không khỏi " A " lên một tiếng sung sướng.

Anh hít một hơi sâu, nắm lấy hai chân cô đặt lên vai, anh bắt đầu vận động ra vào nhanh dần dần, hết làm trực diện đến kéo một chân cô lên mà hung hăng đâm sâu vào trong cô.

Vật nam tính của anh càng ma sát sâu trong cô lại càng to lớn hơn một vòng, Lê Bá Sâm cứ hung hăng mà ra vào.

"Chậm... chậm một chút... ư... ưm..." Tư Noãn Noãn không nhịn được nói một tiếng nhưng Lê Bá Sâm vẫn không nhìn đến, cứ hung hăng rút ra rồi đâm sâu trong cô.

"BẠCH BẠCH BẠCH" tiếng da thịt chạm nhau ngày càng vang lên to hơn.

Mãi một lúc lâu, Lê Bá Sâm rút cuộc cũng ra.

"BẠCH BẠCH BẠCH"

"Ư... ư..."

Anh rút ra rồi lại đâm sâu vào hơn trăm lần thì "A" lên một tiếng bắn xối xả vào trong Tư Noãn Noãn, Tư Noãn Noãn thở phì phò còn đang vui mừng vì nghĩ sớm nhưng chính là còn chưa được hai mươi phút thì cô cảm nhận được vật nam tính của anh đang dần dần tỉnh lại.

Tư Noãn Noãn sợ hãi muốn trốn, cô bò đi nhưng còn chưa thoát khỏi thì liền bị nắm chặt lại.

Lê Bá Sâm hai mắt đỏ ngầu, giọng nghiêm dục khàn khàn nhưng vẫn không giấu được sự tức giận trong đó.

"Ai cho cô trốn."

"CHÁT." lời nói của Lê Bá Sâm vừa dứt, không đợi cô nói gì anh lại hung hăng đánh mạnh vào bờ mông căng tròn của cô.

Giống như tìm thấy sự thích thú mới, Lê Bá Sâm hung hăng đánh mạnh vào mông cô liên tục.

"CHÁT CHÁT CHÁT" tiếng đánh cứ thế vang lên.

Tư Noãn Noãn ăn đau hai mắt đỏ ửng la lên.

"Xin anh... đừng đánh... a... a..."

Nhìn thấy mông của cô đã đỏ bừng, còn có chút sưng to, anh mới dừng đánh liên tục ra vào kiểu doggy. Tay anh nắm chặt lấy tóc cô kéo đầu cô đến gần tạo thành một đường cong, Lê Bá Sâm cứ thế mà đâm sâu vào trong cô, cũng vì kiểu này làm cho vật nam tính càng vào sâu hơn, Tư Noãn Noãn càng khoái cảm cùng với đau đớn xen lẫn.

"Ư... ư...a... a... ưm... nhẹ... nhẹ...aaaa"

"Đau...a aaa..."

Hơi thở nặng trĩu cùng với tiếng rên rỉ cứ liên tục vang lên. Cũng không biết Tư Noãn Noãn đã đạt đến cao trào bao nhiêu lần nhưng khi Lê Bá Sâm lần ba phun trào sâu trong cô đã là bốn tiếng sau.

Tư Noãn Noãn cả người mềm nhũn, hai mắt tuy mở không lên nhưng cô biết cô không thể ngủ ở đây nên có một cũng gượng dậy.

Tư Noãn Noãn bò xuống giường, cố lết theo thành tường mà đi đến chỗ quần áo lượm nhặt từng chiếc một mặc vào, lại cố gắng mở cửa bước ra khỏi phòng.

Lê Bá Sâm một câu cũng không nói chỉ lẳng lặng nhìn cô, lại nhìn thấy không ít vết xanh tím ân ái khi anh hạ xuống kia mà anh nhú lại nhưng không nói gì.

Tư Noãn Noãn vừa bước ra khỏi phòng, chân cô không trụ được nữa mà ngồi bệch xuống, hai mắt thờ thẫn, tui thân mà nhỏ giọng thút thít một lúc mới cố gắng ngồi dậy cầm cây nhỏ chống đỡ đi xuống từng nấc thang một.

Con đau quen thuộc truyền đến, nước mắt đau khổ cùng với tui thân tuôn ra liên tục, Tư Noãn Noãn mím chặt môi xuống đến dưới, nhìn đồng hồ treo trên tường kia.

Bây giờ đã gần ba giờ sáng... mới gần ba giờ cũng đúng, hôm nay anh ta gọi cô đến sớm hơn.

Tư Noãn Noãn khó khăn đi ra khỏi ngôi biệt thự, lại đi đến con đường quen thuộc đến nhà nhỏ của cô...

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Cảm Giác Lạ

#BooMew

Vừa vào đến cửa nhà nhỏ, Tư Noãn Noãn liền té xuống dưới nền... hai chân kịch liệt run rẩy... cảm giác vẫn như mọi khi nhưng hôm nay lại rất đau...

Cô vốn không biết rõ nên làm gì để có thể nhanh mang thai, lại càng không nhớ đến chuyện tra chị google nên Tư Noãn Noãn nằm đó một lúc lâu mới chống đỡ thân thể đi vào phòng tắm tẩy rửa sơ qua thân thể mà không lấy lấy tinh dịch của Lê Bá Sâm ra khỏi người, cứ bỏ như vậy mà đi ngủ.

Biệt Thự Lê Gia.

Trong phòng, Lê Bá Sâm ngồi dậy, đi nhanh vào phòng tắm tẩy rửa sơ qua cơ thể chính mình, khi anh bước ra thì căn phòng đã được dọn sạch sẽ.

Lê Bá Sâm nhất thời sững sờ nhìn chằm chằm chiếc ga giường trắng tinh sạch sẽ đó mà mày khẽ nhủ lại... hết hương vị của Tư Noãn Noãn rồi sao...

Chính Lê Bá Sâm cũng không rõ được cảm xúc của chính anh, anh chỉ cảm thấy dạo này nhìn Tư Noãn Noãn thuận mắt hơn. Mặc dù anh vẫn rất tức giận và chán ghét cô nhưng... cái cảm giác mà bản thân anh cảm nhận được này... chính anh cũng không biết là nên nói gì.

Lê Bá Sâm nhu nhu thái dương đi đến ngồi trên giường nhớ lại gương mặt tái nhợt mím chặt môi cô, lại nhớ luôn khuôn mặt vì đau mà co rúm lại... giọng nói nũng nịu kèm theo tiếng nước nở cầu xin...

Lê Bá Sâm cứ nhớ mãi những biểu cảm của Tư Noãn Noãn mãi gần năm giờ sáng anh mới chợp mắt được.

Quản gia Lâm sau khi kêu người dọn phòng cho Lê Bá Sâm xong liền cho người nấu ít cháo để cho Tư Noãn Noãn ăn, còn dư thời gian ông lại gọi cho Lư Hà Mi.

" Phu Nhân... "

Lư Hà Mi ngập " óp " một cái mới dụi dụi mắt trả lời.

" Có chuyện gì sao quản gia Lâm? " bà xoay người nhìn đồng hồ trên bàn nhỏ nhất thời mày nhăn lại, giờ này là bốn giờ sáng đó... vậy mà quản gia Lâm lại gọi.

Quản gia Lâm cũng không vòng vo gì nói thẳng.

" Cậu chủ vừa cùng mợ chủ... chính là... chính là mợ chủ vẫn như mọi ngày cố gắng chống đỡ thân thể mệt mỏi của mình rồi đi... còn có... còn có cậu chủ nói sẽ đón ai đó sang Lê Gia ở... " ông cũng không muốn báo cáo quá nhiều như vậy đâu, nhưng nếu không báo thì không thể... nhìn Tư Noãn Noãn ngày nào cũng phải dùng gậy chống mới đi về được... nếu như... nếu như người cậu đón về không có thiện cảm với mợ, thì mợ nhất định phải ăn thêm khổ.

Lư Hà Mi vốn còn ngập lên ngập xuống, nhưng vừa nghe quản gia Lâm nói xong, bà nhất thời tỉnh táo, nhớ đến lời của người kia nói lúc khuya, mày bà không tự chủ mà nhủ chặt.

Lê Bá Sâm thật sự sẽ làm như vậy sao?

Chính bà tự hỏi... liệu có điều gì đó thay đổi con trai bà không? Nhưng mọi thứ là con số không.. bởi vì không ai hiểu con bằng mẹ... nó có tình cảm với Tư Noãn Noãn, cô con dâu tội nghiệp của bà nhưng nó lại không thể bỏ mặc người nó nghĩ nó còn tình cảm kia...

Lư Hà Mi thờ hắc ra một hơi mới nói.

" Ông giúp tôi chăm sóc Noãn Noãn nhiều một chút, đừng để con bé chịu ủy khuất, còn về người mà Lê Bá Sâm đón về đấy... miễn sao an phận không gây gổ với Noãn Noãn thì ông cứ mắt nhắm mắt mở còn nếu gây gổ thì nói với tôi, tôi nhất định xử lý. "

Bà tuyệt đối không để ai đụng vào Tư Noãn Noãn, chỉ mong con trai bà sớm nhìn thấu con đàn bà kia.

Quản gia Lâm " Vâng " cái tắt máy, ông nhìn xung quanh một vòng mới lên lại phòng ngủ thêm vài chục phút nữa.

Nước P.

Huỳnh Tổ My diện một bộ đồ cực đơn sơ, bày ra gương mặt tái nhợt xanh xao bị xô đẩy vào trong sân bay, gương mặt cô chẳng qua là bỏ công sức trang điểm nên mới nhìn như con ma bệnh, chứ thật ra không phải vậy...

Vài tiếng trước khi lên máy bay.

" Em sắp đi rồi, anh không có gì nói với em sao? "

Huỳnh Tố My ngồi yên để chuyên gia trang điểm tỉ mỉ làm cho cô gương mặt yếu ớt xanh xao, cô bĩu môi nhìn chăm chăm người phản chiếu ở trong gương đang cúi đầu ung dung đọc báo.

Thiên Hạ Lâm ngẩng đầu lên, mày nhíu chặt nhìn người phụ nữ anh yêu mấy năm đang trang điểm, không nặng không nhẹ nói.

" Nói gì? Không lẽ anh nói em đừng đi thì em sẽ không đi sao? " chính anh chẳng muốn cô đi, bị cô mượn danh nghĩa để từ hôn, tạo scandal các thứ anh cũng không để tâm nhưng tự dừng lại để cô mang danh nghĩa người yêu của thằng khác anh lại không chấp nhận nổi.

Huỳnh Tố My nhìn Thiên Hạ Lâm, trong lòng nhất thời vui vẻ, nhưng lòng tham của cô là không đáy, đúng là cô sẽ không yêu Lê Bá Sâm nhưng cô tuyệt đối sẽ không dễ dàng từ bỏ một đồng tiền đang đợi cô đến tiêu xài kia được.

Huỳnh Tố My hít một hơi sâu khẽ nói.

" Hai năm, cho em hai năm... em nhất định nguyện vẹn trở về bên anh... khi đó em và anh sẽ kết hôn có được không? "

Một năm... là không thể chiếm được nhưng trong vòng một năm cô có thể khiến Lê Bá Sâm yêu cô say đắm... và trong vòng một năm sau cô sẽ lấy hết toàn bộ những gì anh ta có...

Thiên Hạ Lâm nhìn Huỳnh Tố My một lúc lâu, " ừ " một cái, sau hai năm chính cô còn chưa về thì anh sẽ lấy người khác làm vợ, nhưng câu sau anh tuyệt đối sẽ không nói... vì ai cũng có chuyện bí mật cần giữ kín.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Cậu Chủ Không Thương Chị Đẹp Sao Ông?

#BooMew

Nước P.

Sau khi chia tay với Thiên Hạ Lâm, Huỳnh Tố My liền đi thẳng đến sân bay, bày ra một bộ dạng cực kỳ đáng thương.

Nhiều người trong sân bay cũng như báo chí vừa nhìn thấy Huỳnh Tố My liền ồ ồ ạt ạt chụp hình, trong sân bay chẳng bao lâu liền xô đẩy nhau hết sức dữ dội.

Huỳnh Tố My bịt chiếc khẩu trang mỏng, vừa bị đẩy vài cái, cô cố ý vờ như không cẩn thận làm chiếc khẩu trang bị đứt rơi xuống, khuôn mặt được trang điểm thành tái nhợt gầy gò liền lộ ra trước bao nhiêu ống kính.

Nhiều người họ vốn không tin Huỳnh Tố My bị người cha yêu thương cưng chiều đuổi đi, lúc này cũng bắt đầu nhìn Huỳnh Tố My bằng con mắt khác xưa.

Trong ánh mắt có chứa thương xót nho nhỏ.

Huỳnh Tố My được một đoàn bảo vệ hộ tống đến sân bay, trong lòng cô không khỏi cười thầm đắc ý. Với cái đà này, Lê Bá Sâm cho dù có ghét bỏ hay không tin cô thì cũng phải tin thôi, vì cô diễn quá giỏi mà.

Trong khi Huỳnh Tố My đang trên đường bay về nước J, thì nước J lúc này...

Lê Bá Sâm sau khi ngủ dậy thì vẫn ngồi trong phòng một lúc lâu, trong đầu anh chỉ toàn hình ảnh của Tư Noãn Noãn thôi, cho dù ngủ đi anh vẫn nhớ đến khuôn mặt gầy gò non nớt, tiếng rên rĩ nho nhỏ đầy của cô.

Trong lòng anh cứ bồn chồn mãi thôi, anh nên làm gì đây... cảm xúc của bản thân anh cứ thay đổi đột ngột như vậy anh phải làm sao...

Lê Bá Sâm cố loại bỏ hết những hình ảnh đầy mà đi vào phòng tắm, vệ sinh cá nhân.

Vừa bước ra khỏi phòng tắm, thì anh thay ngay bộ tây trang đã được ủi sẵn mặc vào.

Khi anh bước xuống, vẫn như mọi ngày vào phòng bếp mà ngồi đấy để ăn sáng chuẩn bị đi làm.

Vừa ăn, Lê Bá Sâm vừa nhú mày nhìn ngoài cửa, cảm giác chờ đợi một người đứng là khó chịu.

Quản gia Lâm như nhìn ra Lê Bá Sâm đợi Tư Noãn Noãn, ông nhẹ giọng nói.

" Cậu chủ cứ ăn trước đi! Lúc này tôi có đi kêu mợ chủ qua đây nhưng thấy mợ ngủ say quá tôi không kêu. "

" Cô ta còn ngủ? " mày anh nhú chặt lạnh giọng hỏi.

Quản gia Lâm gật đầu không nói gì, Lê Bá Sâm lại nói.

" Sau này có người khác đến nhà, cô ta mà còn không thức dậy đúng giờ nữa thì đừng có mà ăn sáng. " nói xong anh đứng dậy rồi đi.

Quản gia Lâm vẫn cúi đầu đứng đó cho đến khi Lê Bá Sâm lên xe đi ra khỏi cổng, ông mới ngẩng đầu nhìn theo bóng dáng chiếc xe.

Mày ông nhú lại nhìn chăm chăm bàn ăn.

Nhiều khi ông thật sự không hiểu nổi cậu chủ, rõ ràng yêu thương Tư Noãn Noãn như vậy, nhưng sau lại cứ muốn làm khổ nhau?

Nhìn Tư Noãn Noãn dù ăn bao nhiêu nhưng vẫn ngày một gầy hơn, lại nhìn về Lê Bá Sâm, quan tâm... nhưng lại thích hành hạ...

Quản gia Lâm lắc đầu một cái, khi ông đang định xoay người rồi đi thì Aley đã đứng ngay sau lưng ông hỏi.

" Cậu chủ không thương chị đẹp sao ông? "

Quản gia Lâm cứng đờ, cũng không biết nên trả lời làm sau, thì Aley lại nói.

" Con... con biết con hơi chậm hiểu, con biết con khác những đứa cùng tuổi, con cũng biết luôn ai nấy đều yêu thương con... nhưng con cũng biết chị đẹp đau, con cố nghĩ lạc quan, cố nói với bản thân một ngày nào đó chị đẹp cũng sẽ được cậu thương như con nhưng... cậu lại không hề thương chị đẹp... chị đẹp tốt bụng như vậy... tại sao cậu chủ lại đối xử như vậy với chị ấy? "

Quản gia Lâm lau nhẹ hai mắt đỏ ửng của Aley, vốn ông nghĩ cô bé sẽ không để ý, cứ vui vui về về, thì ra hằng ngày đều thấy đều biết, nhìn Aley khóc ông đau lòng nói.

" Mọi chuyện sẽ tốt thôi, ông tin một ngày nào đó cậu chủ sẽ yêu thương chị đẹp của Aley. "

Aley gật đầu cũng không nói gì tiếp.

- - - - -

Phía sau biệt thự Lê Gia.

Tư Noãn Noãn hai mắt nhắm chặt khẽ động đậy lim dim mở ra, khi hai mắt cô mở to ra thì ý thức cũng bắt đầu thanh tỉnh, vô tình di chuyển chân thì nơi đây liền truyền đến cơn đau nhè nhẹ.

Hai mắt cô dần dần nhìn thẳng lên trần nhà, trong lòng không ngừng ước nguyện, sẽ nhanh chóng có con.

Hai mắt cô nhanh chóng đỏ ửng, nước mắt xót xa tui thân cũng tràn ra.

Cô nhớ trường, nhớ lớp... dù đi học không ai chơi chung, không ai quan tâm nhưng còn vui vẻ hơn là ở yên nơi đây.

Cô đặt hy vọng sai người... cô... haha giờ hối hận thì được gì.

Đôi tay nhỏ bé vô thức đặt lên bụng xoa nhẹ nhàng, ở đây... sẽ có một đứa bé được sinh ra...

Tư Noãn Noãn chống tay dựa vào đầu giường nhìn quanh căn nhà nhỏ của cô, môi cười lên cười khổ.

Cô phải kiếm gì đó làm việc... ít nhất khi đứa bé sinh ra, trước khi đi cô cũng có gì đó để cho con...

- - - - -

Từ giờ cho đến ngày 25.9, Đủ 15k phiếu, Boo bảo 7 chương. Quá ngày không đủ sẽ không có bảo.

- #Lưu ý: Một chương đủ 50 cmt (không được spam) 100 like và 100 vote thì Boo sẽ viết ngay chương mới. (Trừ bạn.)

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Đưa Cô Ấy Đến Khách Sạn GI Đi

#BooMew

Đúng như những gì mà Tư Noãn Noãn nghĩ, nếu như hiện tại cô cứ ở yên một chỗ, không có kiếm gì đó làm thì sau này cuộc sống của cô nhất định sẽ chịu nhiều vất vả, vì... sau này... không phải chỉ một mình Lê Bá Sâm hung hăng chà đạp coi thường cô đâu, mà còn có một người... một người luôn được Lê Bá Sâm che chở yêu thương, hơn thế nữa là hết mực tin tưởng. Nên nếu hiện tại Tư Noãn Noãn không tự kiếm đường sống lo cho chính mình, thì nhất định sẽ phải hối hận thật nhiều.

- ----

Tư Noãn Noãn sau khi vệ sinh cá nhân xong, không bao lâu thì Aley từ biệt tự Lê Gia đem thức ăn đến.

Vẫn như mọi khi, đầy đủ thức ăn, đầy đủ các món, và thuộc bộ. Tư Noãn Noãn không nói gì mà chỉ ngồi đó ăn một cách trầm lặng.

Một lúc lâu, Aley mới nhẹ giọng hỏi.

"Chị đẹp có sao không?" hai mắt to tròn của cô bé cứ nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn như dò xét điều gì đó.

Tư Noãn Noãn lúc đầu hơi giật mình kinh ngạc khi Aley hỏi cô như vậy, Tư Noãn Noãn ngẩng đầu nhìn Aley, môi cô khẽ câu lên nở một nụ cười ầm áp nói.

"Chị làm gì có chuyện gì chứ Aley."

Một câu nói dối nhỏ nhẹ của Tư Noãn Noãn làm Aley không khỏi thấy đau lòng, cô bé cũng không hiểu tại sao, nhưng... qua một đêm dường như cô bé biết được hiểu được rất nhiều chuyện, chỉ cần nhớ lại những lần vô tình thấy những vết bầm tím trên người Tư Noãn Noãn, Aley lại thấy xót, thấy thương cho chị.

Cô bé luôn mong ước Tư Noãn Noãn sẽ được Lê Bá Sâm yêu thương, nhưng sự mong ước của cô bé ngày một ít đi thay bằng muốn Tư Noãn Noãn rời khỏi căn nhà này.

Cô bé không biết, càng không hiểu gì nhiều, nhưng cô bé chắc chắn chị đẹp (chị Tư Noãn Noãn) của cô bé không vui tươi như nụ cười trên môi ấy của chị ấy.

Như nhìn ra Aley đang suy nghĩ gì đó, Tư Noãn Noãn môi cười nhẹ khẽ nói.

"Em cứ là em của trước kia, đừng suy nghĩ quá nhiều nữa, như vậy sẽ không tốt đâu. Chị vẫn ổn, chỉ cần Aley mỗi ngày đều vui cười với chị là tốt rồi."

Aley gật đầu một cái không nói gì, cúi xuống dọn bàn ăn sau đó rời khỏi căn nhà nhỏ của Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn nhìn theo bóng lưng của Aley, môi câu lên cười khổ, chỉ mong một vài câu ngắn ngủi mà cô nói cho Aley nghe, Aley sẽ hiểu và không tò mò nữa.

Có một vài chuyện, cho dù cô đứng là cần người tâm sự, cần người lắng nghe, nhưng cô cũng không thể để Aley phải đau buồn thay cô.

Tư Noãn Noãn nghĩ vớ va vớ vẩn một lúc lâu, lại lên mạng xã hội tìm kiếm việc làm.

- ----

Tập đoàn Hoa Thị.

Hoa Từ Khiêm ngồi trong phòng làm việc, mày anh nhủ lại đọc tin [HOT] của ngày hôm nay, môi anh khẽ bĩu ra cười mỉa mai.

Cho dù bản thân anh ở DX thì cũng không phải không biết tin tức của Huỳnh Tô My lúc ở nước P thối ra sao.

Lúc này nhìn thấy gương mặt tái nhợt gầy gò của Huỳnh Tô My, được lên các khắp mặt báo, đầu anh không khỏi lắc nhẹ một cái.

Cái gì mà yêu người cũ, cái gì mà bị bỏ rơi... toàn bộ đều bịa đặt, trên khắp nước P, chỉ cần dân ăn chơi, thì ai mà không biết Huỳnh Tô My là loại người gì.

Nhìn bộ dạng hiện tại của Huỳnh Tô My, Hoa Từ Khiêm biết rõ một điều là cô ta đang cố ý làm như vậy.

Muốn nhận được sự thương xót của Lê Bá Sâm hay sao? Nhưng cô ta không lẽ không biết Lê Bá Sâm đã có vợ...

Nghĩ nghĩ, Hoa Tử Khiêm như nhìn ra chuyện gì đó, môi anh khẽ cau lên.

Đừng như những gì anh nghĩ đấy nhé! Nếu thật sự có chuyện như vậy! Anh không ngại làm trò chơi này ngày một lớn hơn đâu.

Thứ khiến Lê Bá Sâm đau khổ, Hoa Tử Khiêm anh sẽ luôn ủng hộ.

- - - - -

Tập đoàn Lê Thị.

Lê Bá Sâm nhú mắt nhìn tin tức đang đứng đầu bảng xếp hạng, trong lòng không khỏi khó chịu, chuyện của Huỳnh Tô My, rõ ràng là ở nước P nhưng sau nước J lại làm người xem thế nhỉ?

Tuy trong lòng anh không ngừng nghĩ vẩn, nhưng anh quan tâm thì vẫn là thật lòng quan tâm.

Nhìn hình ảnh khuôn mặt tái nhợt gầy gò của cô, anh không khỏi thấy đau lòng, người phụ nữ này... là một người khiến anh đau lòng, khổ sở nhất nhưng cũng là người khiến anh yêu thương nhất.

Nhớ lại những câu nói tàn nhẫn của cô, trái tim Lê Bá Sâm khẽ nhói lại, anh lẩm bầm một câu hỏi.

" Những câu nói đó... chỉ là em bị ép buộc nói thôi có đúng không My? "

Nhưng rất nhanh, Lê Bá Sâm vội vàng gọi cho Phi Vô Dư.

" Boss... " Phi Vô Dư đang ở sân bay đợi đón người, may anh nhú lại chen lấn vào trong vừa nghe máy.

Nghe được âm thanh ồn ào nơi đó, Lê Bá Sâm không khỏi thở ra một hơi vì không cần hỏi cũng biết cậu ta đã đến sân bay.

" Cậu nhớ bảo vệ tốt Tố My, đừng để bất kỳ người nào chụp được hình của cô ấy. " dừng một chút, Lê Bá Sâm nhìn sang hình ảnh Huỳnh Tố My trên màn hình máy tính lại nói.

" Đừng dọa sợ cô ấy, đưa cô ấy đến khách sạn GI đi. "

" Vâng. " Phi Vô Dư " vâng " một cái tắt máy, anh không khỏi thắc mắc, rõ ràng Lê Bá Sâm muốn Huỳnh Tố My sống bên Lê Gia mà sao giờ lại thành khách sạn GI, nhưng thắc mắc thì thắc mắc, anh cũng không hỏi, những gì Lê Bá Sâm muốn, anh chỉ cần tuân theo.

- - - - -

Từ giờ cho đến ngày 25.9, Đủ 15k phiếu, Boo bảo 7 chương. Quá ngày không đủ sẽ không có bảo.

Chương sau sẽ không nhắc lại: Đủ 50cmt (không spam) 100 LIKE và 100 VOTE, Boo sẽ viết ngay chương mới khi đủ.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Khi Nào Anh Ấy Đến?

#BooMew

Phi Vô Dư đứng bên ngoài đợi Huỳnh Tố My tầm mười lăm phút, thì Huỳnh Tố My cũng nhanh chóng bước ra khỏi cửa trong, người người xô đẩy, các nhà truyền thông lớn cũng chen lấn vào chụp hình, đặt ra nhiều câu hỏi từ xa.

Nhìn một màn trước mặt, Phi Vô Dư nhú mắt khó hiểu, rõ ràng tin tức Huỳnh Tố My đến nước J không phải ai cũng biết, hơn nữa Huỳnh Tố My ở nước P chẳng liên quan gì nước J, làm sao nhiều người quan tâm đến chen lấn chụp hình như vậy? Rốt cuộc họ biết thông tin từ đâu mà kéo đến?

Huỳnh Tô My liếc mắt nhìn một vòng bên ngoài kia, trong lòng không khỏi khen ngợi ba cô ngàn vạn lần, không nghĩ đến ba cô lại có thể sắp xếp thật nhiều nhà báo đến đây a. Cứ cái đà này... không sớm hay muộn thì trên toàn khắp nước J này đều biết chuyện cô còn tình cảm với Lê Bá Sâm mà từ hôn với Thiên Hạ Lâm của tập đoàn Thiên Hạ kia, càng nghĩ Huỳnh Tô My không khỏi vui vẻ nhiều hơn.

Nhưng bộ dạng vui vẻ của cô không được bao lâu liền thay thành bộ dạng yếu ớt mà bước ra khỏi cánh cửa.

Những cái thay đổi nhỏ nhất đó của Huỳnh Tô My, đều bị Phi Vô Dư thu lại trong mắt, anh vẫn luôn chờ Huỳnh Tô My ra nên sẽ không lơ là cảnh giác,

huống hồ Lê Bá Sâm cũng dạn đi dạn lại rất nhiều lần là không để Huỳnh Tổ My bị người chụp mà dọa sợ.

Nhìn thấy bộ dạng yếu ớt hiện tại của Huỳnh Tổ My, mày anh nhíu càng chặt thêm, trong lòng không ngừng suy đoán.

Liệu có phải hay không cô ta đến đây để dụ dỗ Lê Bá Sâm, nhưng... vì cái gì sau từng ấy năm lại quay lại đây dụ dỗ...

Càng nghĩ Phi Vô Dư càng thấy bản thân đang đi lạc hướng, thu lại suy nghĩ của bản thân, Phi Vô Dư chen lấn đám đông vào trong chỗ Huỳnh Tổ My đang đứng, lấy chiếc áo khoác đã chuẩn bị sẵn trùm lên đầu cô. Vừa kéo cô đi ra vừa nói.

"Boss kêu tôi sang đón Huỳnh tiểu thư." nói xong Phi Vô Dư không nói thêm bất cứ câu nào nữa mà kéo cô đi ra.

Huỳnh Tổ My dưới lớp áo khoác, môi cô cau lên nham hiểm, trong lòng thầm nói "ngu ngốc vẫn là ngu ngốc, chẳng thay đổi được đách gì hết!" cô còn nghĩ bản thân còn phải bày trò ít ngày nữa mới được Lê Bá Sâm chú ý, nhưng xem ra không phải như vậy rồi, nhìn thôi cũng thấy rõ Lê Bá Sâm còn quan tâm yêu thương cô ra sao, với cái đà này thì còn lo gì mà không đá được con tiện nhân mang danh vợ của anh ta ra khỏi Lê Gia chứ!

Huỳnh Tổ My giả vờ run rẩy để Phi Vô Dư dìu, đến khi vào đến trong xe, chiếc áo phủ kín đầu cô được kéo ra, hai mắt cô dò dẫm nhìn xung quanh xe, cô còn muốn bày ra bộ dáng đáng thương trước mặt Lê Bá Sâm, nhưng khi nhìn một vòng, cô không hề thấy bóng dáng của anh ta, tia thất vọng chợt hiện trong mắt, nhưng cô cố thu lại mà nhìn Phi Vô Dư hỏi.

"Anh... anh muốn đưa tôi đi đâu?" giọng nói yếu ớt dịu dàng của Huỳnh Tổ My vang lên, nếu là người khác, họ chắc chắn sẽ ôm ôm hôn hôn nựng nựng dỗ dành, chính là Phi Vô Dư thì khác.

Anh nhíu mày lại nhìn Huỳnh Tổ My một lúc mới lạnh giọng nói.

"Khách sạn!" lời nói vừa dứt, anh nhanh chóng khởi động xe rồi đi mà không nói câu gì dư thừa.

Những tia cảm xúc khác thường của Huỳnh Tổ My, Phi Vô Dư đều thấy rõ, anh sẽ nói lại với Lê Bá Sâm, nếu cứ yêu mù quáng như vậy, thì Tư Noãn Noãn nhất định chịu khổ dài dài.

Huỳnh Tổ My cúi xuống nhíu chặt mày lại, tay cô không kiềm được nắm chặt thành quả đấm.

Khách sạn... khách sạn chứ không phải Lê Gia, Lê Bá Sâm hiển nhiên để cô ở khách sạn.

Chết tiệt! Cứ đợi mà xem, cô nhất định sẽ nhanh chóng vào Lê Gia, cướp đi vị trí Lê Phu Nhân trong tay con tiện nhân kia.

Nhất định Lê Bá Sâm sợ con tiện nhân đó, hoặc là con tiện nhân đó nói gì đó nên anh ta mới để cô ở khách sạn, chứ với tính tình không bao giờ thay đổi của anh ta, Lê Bá Sâm sẽ không bao giờ để cô ở khách sạn.

- - - - -

Phi Vô Dư lái xe một lúc đến khách sạn mà Lê Bá Sâm dặn dò, mọi thứ đã được sắp xếp sẵn nên vừa vào, Huỳnh Tổ My không cần làm bất kỳ thủ tục gì mà cứ đi thẳng đến phòng ở đã chuẩn bị sẵn, bản thân cô tuy không muốn, nhưng cô cũng không thể từ chối mà nhịn cay nhịn đắng đi vào.

Bước vào phòng, Phi Vô Dư đặt vali của Huỳnh Tổ My xuống mới nói.

"Huỳnh tiểu thư cứ ở lại đây!" anh móc túi ra lấy tấm thẻ ATM màu đen ra đưa cho Huỳnh Tổ My, Huỳnh Tổ My cầm lấy anh mới nói.

"Huỳnh tiểu thư muốn mua gì thì cứ dùng thẻ này thanh toán, thẻ này là Boss làm riêng cho tiểu thư."

Huỳnh Tổ My yếu ớt gật đầu. Phi Vô Dư không nói nhiều nữa mà nhanh chóng rời đi, khi tay anh vừa chạm đến chốt cửa, Huỳnh Tổ My vốn im lặng yếu ớt ít nói liền nói.

"Khi nào... khi nào anh ấy đến... đến đây?"

Phi Vô Dư khựng lại một chút nói.

"Sẽ nhanh thôi." nói xong anh rời đi.

Huỳnh Tổ My vừa thấy cánh cửa đóng, cô đứng như trời trồng tầm năm phút sau mới lấy bình hoa đang trang trí trên bàn trong phòng khách mà đập vỡ.

Từ giờ cho đến ngày 25/9, đủ 15k phiếu. Boos sẽ bảo 7 chương. Quá ngày mới đủ sẽ không có bảo đâu nhé!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Thời Gian Sẽ Không Quay Lại...

#BooMew

" Chết tiết! Chết tiết!!! " Huỳnh Tô My đập vỡ bình hoa đấy, hai mắt đỏ ngầu lửa giận.

Lê Bá Sâm, anh nhất định sẽ bị tôi đập dưới chân, si nhục ngàn vạn lần.

Anh là cái thá gì mà dám để tôi ở trong khách sạn rách nát này chứ!?

Huỳnh Tô My nghiêng răng nghiêng lợi đến sắp hồng cả hai hàm.

Tính ra cô còn rất là giữ được bình tĩnh vì không gây tiếng động quá lớn.

Thật sự mà nói, nếu như Huỳnh Tô My vẫn như lúc ở nhà, nổi điên lên là đập phá mọi thứ trong tầm mắt, thì rất nhanh sẽ bị Phi Vô Dư nghe được, chính là cô ngoan ngoãn chỉ đập duy nhất một chiếc bình hoa rồi lằm bằm chửi rủa.

Cho dù có tự cao tự đại, hay bản thân cô có tự tin ra sao thì hiện tại cô ta đều rất là cẩn thận dè dặt, vì ba cô có nói rất rõ, Lê Bá Sâm cho dù có điên cuồng yêu cô ra sao thì hiện tại anh ta đều có vợ danh chính ngôn thuận, nên nếu như cô không cẩn thận liền bị con tiện nhân kia đá ngay.

Trước tiên vẫn phải nắm thật chặt trái tim của Lê Bá Sâm, sau đó cô đường đường chính chính vào Lê Gia ở, do một tay Lê Bá Sâm đưa cô vào chứ không phải do cô yêu cầu.

Chỉ có như vậy thì con tiện nhân kia có muốn đuổi cũng không thể đuổi.

Huỳnh Tô My trong lòng tính toán một hồi, sau đó nhanh chóng lấy quần áo trong vali ra móc vào trong tủ.

Trước khi Lê Bá Sâm đến đây, cô vẫn muốn để Lê Bá Sâm thấy cô là một người hiểu chuyện.

- -----

Tập đoàn Lê Thị.

Lê Bá Sâm đang cúi đầu đọc văn kiện, sau đó lại hạ xuống chữ ký của anh vào thì cửa phòng vang lên tiếng gõ cửa.

" Cốc Cốc Cốc. "

Lê Bá Sâm lạnh giọng nói.

" Vào đi. "

Phi Vô Dư rất nhanh bước vào, anh đóng lại cánh cửa xong mới đi đến đứng đối diện bàn làm việc của Lê Bá Sâm gọi.

" Boss. "

" Đã xong việc? "

Lê Bá Sâm không nhìn Phi Vô Dư mà anh vẫn cúi đầu đọc văn kiện trên tay nói.

Phi Vô Dư " Vâng " một tiếng mới nói.

" Boss... thật ra tôi có chuyện muốn nói với Boss. "

" Nói. "

" Tôi nghĩ Boss nên điều tra cũng như tìm hiểu về Huỳnh tiểu thư nhiều hơn! " Phi Vô Dư không nhanh không chậm nói.

Lê Bá Sâm vừa nghe đến Phi Vô Dư nhắc đến " Huỳnh Tô My " anh liền buông công việc xuống, nhướn mày nhìn Phi Vô Dư chờ anh nói tiếp.

Phi Vô Dư không sợ hãi khẽ nói.

" Tôi có cảm giác như là Huỳnh tiểu thư đang tính toán chuyện gì đó, nói chính xác cô ấy vốn dĩ là đang tính toán. " dừng một chút, anh lại đem chuyện bản thân thấy ở sân bay nói ra.

Lê Bá Sâm nhất thời nhủu mày trằm mặc, một lúc lâu mới nói.

" Chắc do cậu có thành kiến với cô ấy thôi. " như muốn giải thích ánh mắt thay đổi liên tục của Huỳnh Tố My, Lê Bá Sâm lại nói.

" Cũng có thể khi ấy cô ấy vui mừng vì nhìn thấy cậu đến đón. "

Phi Vô Dư nhủu mày nói.

" Boss... " chính là anh vừa gọi một tiếng, Lê Bá Sâm nhủu mày nhìn chăm chăm Phi Vô Dư lạnh giọng nói.

" Vô Dư, chúng ta là bạn bè, chứ không phải người dưng! Tôi không muốn cậu nghĩ xấu về Tố My. " một câu của Lê Bá Sâm đủ khẳng định tình cảm của anh dành cho Huỳnh Tố My sâu đậm đến ra sao, cho dù có ai nói gì thì anh nhất định sẽ không tin.

Phi Vô Dư cứng đờ người kinh ngạc, anh cười khổ một cái mới nói.

" Không lẽ Boss muốn giữ Huỳnh tiểu thư bên cạnh! "

Lê Bá Sâm gật đầu một cái.

Phi Vô Dư thật sự không kiềm nén được phần nộ gầm một tiếng.

" Boss! Anh không nghĩ cho Mợ sao? "

Cho dù anh biết rõ Lê Bá Sâm đã quyết định như vậy, nhưng ít ra nhìn thấy hôm nay Lê Bá Sâm không đưa Huỳnh Tố My về nhà, anh vẫn hy vọng... chính là hiện tại... xem ra hoàn toàn không có một chút gì hy vọng được rồi.

Lê Bá Sâm khó chịu nói.

" Cậu quan tâm đến Tư Noãn Noãn hơi quá rồi đấy! "

" Nhưng.. "

" Vô Dư, cô ta chỉ là loại gái lăng lợ, cô ta chỉ giả vờ thanh cao thôi! Cậu đừng nghĩ gì nhiều! Cậu thấy đó, nếu như không phải do cô ta giả vờ giả vịt trước mặt mẹ tôi thì nhất định chúng tôi đã nhanh chóng ly hôn, nhưng rõ ràng cô ta không đơn thuần như vậy! Luôn kiếm cách để bước vào nhà họ Lê, bây giờ phải mang thai con của Lê Gia cô ta mới có thể rời đi. " dừng một chút, giọng Lê Bá Sâm càng trào phúng khinh bỉ nói.

" Biết đâu... sinh xong đứa bé cô ta lại diện có gì đó ở lại. Một đứa con gái tâm cơ đến như vậy! Cậu không nên để ý! Nếu như cậu thật sự thích loại người như cô ta, tôi có thể giúp cậu kiếm vài người, còn chắc da chắc thịt hơn cô ta gấp trăm ngàn lần. "

Phi Vô Dư hai mắt trừng to nhìn chăm chăm Lê Bá Sâm, anh thật sự không nghe nhầm, Lê Bá Sâm chán ghét Tư Noãn Noãn nhiều như vậy...

" Boss! Tôi lấy tư cách một người bạn nói cho anh biết " Thời gian sẽ không quay lại, cho dù có muốn quay về bù đắp thì cũng không thể. " nói xong, anh xoay người ra khỏi phòng.

Anh biết, anh không nên có cảm xúc khác với Tư Noãn Noãn, nhưng.. anh thật sự không nhịn được, không nhịn được khi nhìn thấy thân hình gầy gò đầy cố gắng bước đi, không nhịn được nhìn thấy ánh mắt đau khổ đầy và càng không nhịn được thấy cô ấy âm thầm khóc...

Từ giờ cho đến ngày 25/9, đủ 15k phiếu. Boo sẽ bảo 7 chương. Quá ngày mới đủ sẽ không có bảo đâu nhé!

Các tình yêu nếu muốn nhanh có chương mới đọc thì khi đọc xong chương ****HÃY LIKE VÀ VOTE CÙNG VỚI CMT** để nhanh đủ số lượng Boo yêu cầu là Boo sẽ nhanh viết chương mới thôi nè!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Thứ Đồ Cô Bỏ Đi, Cô Nào Nhặt Lại Xài

#BooMew

Anh biết, anh không nên có cảm xúc khác với Tư Noãn Noãn, nhưng.. anh thật sự không nhịn được, không nhịn được khi nhìn thấy thân hình gầy gò đầy cố gắng bước đi, không nhịn được nhìn thấy ánh mắt đau khổ đầy và càng không nhịn được thấy cô ấy âm thầm khóc...

Tuy rằng Phi Vô Dư không thường xuyên gặp Tư Noãn Noãn nhưng ít nhiều gì anh cũng gặp, và mỗi lần gặp anh đều thấy được ánh mắt tràn ngập đau khổ ấy của cô ấy.

Anh thật muốn giúp Tư Noãn Noãn, muốn để cô thoát khỏi nơi đang trói buộc cô, khiến một cô gái lạnh tính vốn luôn giả vờ yếu ớt trong gia đình, bị người nhà chà đạp ghét bỏ nhưng khi ra khỏi nhà, cô như một đóa hoa nở rộ chính là... anh nào đâu biết... cô bước vào Lê Gia, đóa hoa đó ngày một khô héo, sự lạnh tính mạnh mẽ ấy cũng bị khống chế bởi Lê Bá Sâm, khiến cô muốn cười muốn đi hay đứng đều không thể.

Phi Vô Dư vừa ra khỏi phòng vừa nhớ về ánh mắt ôn nhu của Lê Bá Sâm khi nhìn vào bức ảnh của Huỳnh Tố My đó, mỗi anh cười tự giấu, biết khi nào Lê Bá Sâm mới có thể nhìn Tư Noãn Noãn như vậy... chỉ cần một chút ôn nhu mà anh dành cho Huỳnh Tố My cũng đủ làm Tư Noãn Noãn sống tốt hơn... chính là không...

Boss... anh thật sự sẽ phải hối hận... vì tôi... tuyệt đối không để Tư Noãn Noãn chịu ủy khuất lâu nữa đâu.

Phi Vô Dư đã nói cho Lê Bá Sâm biết, anh cũng cho Lê Bá Sâm thời gian để nhìn rõ mọi chuyện để còn kịp quay đầu, nếu không... một ngày nào đó... anh sẽ lấy tư cách một người thân mà bảo vệ Tư Noãn Noãn.

- -----

Trong phòng làm việc, hai tay Lê Bá Sâm nắm chặt lại nhìn chằm chằm cánh cửa đã đóng chặt kia, chính anh không nhận được mà tức giận.

Phi Vô Dư... Phi Vô Dư là trợ lý, thư ký của anh, chính là cậu ta cũng là bạn của anh, vậy mà vì một đứa con gái lại có thể nói anh như vậy!

Tại sao?

Một tiện nhân tham tiền như Tư Noãn Noãn lại được nhiều người thương xót còn Huỳnh Tố My thì không?

Lê Bá Sâm không kiềm chế được lấy chiếc ly thủy tinh trên bàn đập mạnh vào góc, hai mắt anh đỏ ngầu lửa giận.

Tư Noãn Noãn... Tư Noãn Noãn, rốt cuộc cô đã bỏ bùa mê thuốc lú gì họ mà khiến họ hết lần này đến lần khác đối nghịch tôi.

- -----

Khách Sạn GI.

Phòng VIP.

Huỳnh Tố My vẫn không tẩy trang mà giữ nguyên bộ dáng tái nhợt yếu ớt của bản thân nằm trên chiếc giường rộng kia kết nối video với Thiển Hạ Lâm.

Rất nhanh trên màn hình điện thoại liền xuất hiện một thân tây trang đen nhánh, gương mặt người đàn ông khốc soái, mày lại nhíu chặt nhìn chằm chằm màn hình, môi mấp má mấy lần nhưng không nói chuyện.

Huỳnh Tố My nhìn người trên màn hình, trái tim cô khẽ thất lại khi nhận ra cả hai đang rất là xa nhau.

Huỳnh Tố My không nhanh không chậm nói.

" Chào buổi sáng chồng yêu. "

" Bây giờ đã tối. " Người đàn ông nhìn như không nhìn Huỳnh Tố My lạnh giọng nói.

Huỳnh Tố My bĩu môi nũng nịu nói.

" Thiển Thiều nhớ em sao? " thấy đối phương không trả lời, Huỳnh Tố My lại nói.

" Em cũng thật nhớ Thiển Thiều, nhớ luôn thứ luôn cắm sâu trong cơ thể của em. "

Thiển Hạ Lâm nhìn Huỳnh Tố My một lúc, bản thân tuy khó chịu nhưng vẫn hỏi.

" Đang ở đâu? "

Việc đem người phụ nữ của mình cho người đàn ông khác, chính anh cũng không thể không khó chịu, mặc dù không động chạm gì nhau nhưng nếu như không có gì sai thì rất nhanh sẽ phải gọi thành một xưng hô khác.

Huỳnh Tố My bĩu môi khó chịu nói.

" Khách sạn. Lê Bá Sâm đúng thật là quá đáng, để em ở trong khách sạn chứ không phải Lê Gia. "

Thiển Hạ Lâm nhíu mày, cười khẩy một cái nói.

" Em đừng quên, em chỉ là tiểu tam, Lê Tổng đã có vợ. "

" Vợ... " Huỳnh Tổ My thu lại tia sùng nịch trong đôi mắt thay vào tia rét lạnh găm một tiếng mới nói tiếp.

" Vợ thì làm được gì em? Chỉ cần em chiếm được trái tim của Lê Bá Sâm thì có cái gì mà không thể làm, vợ thì tính là gì chứ anh yêu! "

Thiên Hạ Lâm nhìn Huỳnh Tổ My một lúc, anh khẽ nghiêm túc.

" Em có thể về ngay, rồi chúng ta kết hôn, Lê Gia, Lê Thị cũng không nhiều tiền hơn hai tập đoàn chúng ta...: Thiên Hạ Lâm còn chưa nói xong.

Huỳnh Tổ My cắt ngang nói.

" Hạ Lâm! Những gì là Lê Bá Sâm có nhất định phải thuộc về em, em sẽ không làm gì vượt quá giới hạn, nhưng em tuyệt đối sẽ không để bất cứ ai lấy tài sản hay số tiền đó. "

Thứ đồ cô bỏ đi, cô nào nhặt lại xài, chính là cho dù thứ đó có người khác cần cô cũng không cho, huống chi hiện tại đồ đó lại có giá trị a.

- - - - -

Bảo 1/7 chương.

Cảm ơn các tình yêu đã bỏ phiếu ủng hộ Boo nhé!

#Sorry##

Boo mới đọc lại vài chương, phát hiện một chuyện rất khẩn cấp chính là viết sai tên nhân vật! Thiên Hạ Lâm thành Thiệu Hạ Lâm, híc có tình yêu nào có thắc mắc thì đó là lỗi của Boo nhé! Nào bảo xong Boo sẽ sửa lại cho đúng tên ạ! Thông cảm cho Boo với nhé! híc.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: My... My...

#BooMew

Thứ đồ cô bỏ đi, cô nào nhặt lại xài, chính là cho dù thứ đó có người khác cần cô cũng không cho, huống chi hiện tại đồ đó lại có giá trị a.

Đồ bỏ mà có giá trị thì cho dù không muốn thì cũng phải xài lại, Lê Bá Sâm.. Lê Bá Sâm là đồ cổ, nên chắc chắn giá trị của nó càng cao hơn.

Môi Huỳnh Tổ My câu lên cười nham hiểm lại nhìn về phía Thiên Hạ Lâm nói.

" Trong vòng hai năm, em nhất định quay về bên cạnh anh. " nói xong không đợi Thiên Hạ Lâm nói gì mà tắt máy ngang.

Chính là Huỳnh Tổ My không hề biết, sau khi Huỳnh Tổ My tắt máy, thì một cô gái từ phía sofa đi đến, ngồi lên đùi của Thiên Hạ Lâm, gương mặt xinh đẹp cân đối không gì có thể diễn tả nổi bằng hai từ " Hoàn Hảo " cả, tay cô khẽ vẽ vòng tròn lên ngực anh nhẹ giọng nói.

" Tổ My thật sự không thay đổi a. "

Thiên Hạ Lâm ôm chặt eo người phụ nữ xinh đẹp, hai mắt lạnh lẽo không nhìn được mà phun ra lửa giận không nhanh không chậm nói.

" Vẫn là em tốt nhất. "

Anh yêu... yêu Huỳnh Tổ My, việc gì cũng chiều chuộng cô... nhưng cho dù cô đối xử anh khác xa những tên đàn ông khác bên cạnh cô, anh cũng không thể chấp nhận được sự vô pháp của cô, cho dù anh ăn nằm cùng bao nhiêu người phụ nữ, nhưng anh cũng sẽ không khiến cô đau lòng hay coi thường khinh bỉ cô, còn cô... hết lần này đến lần khác luôn khiến anh thất vọng cùng với đau lòng.

Thiên Hạ Lâm nhìn người phụ nữ nhu thuận trong lòng nâng mặt cô lên hung hăng hôn xuống, rất nhanh trong phòng làm việc vốn ai nấy trong công ty đều nghĩ sẽ không còn thi thoảng vang lên tiếng rên rĩ của người phụ nữ và tiếng gầm gừ của người đàn ông thì giờ lại họ thật sự sai, vì âm thanh này dường như sẽ vang lên mỗi ngày... và mỗi đêm trong căn phòng luôn đóng chặt cửa kia.

- - - - -

Nước J.

Lê Bá Sâm vì muốn nhanh chóng đi gặp Huỳnh Tố My nên anh không ngừng nghỉ bất cứ giờ nào mà làm việc hết công suất.

Do lịch trình nhiều cũng như nhiều bản hợp đồng cần xử lý anh phải gần bốn giờ mới hoàn thành xong công việc mà rời đi.

Hôm nay khác với thường ngày, anh thường rất ít lái xe đi, nhưng vì muốn gặp Huỳnh Tố My anh lại không gọi tài xế mà chính mình lái xe tới khách sạn GI.

Không những thế, bản thân vốn là một người khô khan, lạnh lùng, thế nhưng hôm nay trên tay anh lại có một bó hoa hồng, cùng với một ít bánh trái đi thẳng lên số phòng mà anh vốn chuẩn bị sẵn cho cô.

Huỳnh Tố My vốn còn đang tức giận khó chịu khi đợi Lê Bá Sâm suốt cả một buổi sáng thế mà không hề thấy người đến, chính là còn đang định chửi thề một trận thì tiếng chuông cửa phòng vang lên.

" Ting Ting Ting. "

Huỳnh Tố My hai mắt trừng to ra, môi cô cau lên vui sướng, nhất định là anh ta, ngoài anh ta ra thì có ai biết số phòng của cô đâu chứ.

Huỳnh Tố My trước khi đi ra ngoài, lấy son nhẹ nhàng tô lên để che mắt Lê Bá Sâm, để anh vừa nhìn đã biết cô cố ý trang điểm cho hồng hào để gặp anh.

Huỳnh Tố My môi nhếch lên nhanh chóng đi ra ngoài mở cửa, hai mắt cô chờ đợi mở cửa ra, khi thấy Lê Bá Sâm, hai mắt cô có trừng ra biểu hiện thật kinh ngạc, sau đó lao đảo lui về sau như muốn té thì Lê Bá Sâm đã vội vàng tiến lên đỡ lấy lưng cô, hai người bốn mắt nhìn nhau một lúc lâu.

Huỳnh Tố My đẩy Lê Bá Sâm ra, hai mắt trừng to nhìn anh khẽ nói.

" Xin... xin lỗi. " giọng yếu ớt nhẹ thoáng qua cùng với gương mặt được trang điểm tái nhợt khiến người thấy không khỏi đau lòng mà muốn che chở.

Lê Bá Sâm nhìn Huỳnh Tố My gầy gò yếu ớt, con người càng thêm phần nhu hòa hơn mà nhìn cô gọi nhẹ.

" My... My... " trái tim anh khẽ co chặt lại chứ không phải cứ đập nhanh như trước kia.

Huỳnh Tố My nhìn Lê Bá Sâm, môi mím chặt, hai mắt phấp phồng nhìn chăm chăm Lê Bá Sâm, như sợ hãi gì đó cúi xuống không nhìn anh tiếp.

Lê Bá Sâm cũng không rảnh đâu mà quan tâm đến cảm xúc khác lạ của bản thân, anh nhìn thấy người phụ nữ anh muốn yêu thương chăm sóc đang ở trước mặt một lúc lâu, đặt bánh trái cùng bó hoa xuống chiếc bàn gần đó nói.

" My... My... thật là em... là em... " giọng nói của Lê Bá Sâm run rẩy đến đáng sợ, đau lòng cùng vui sướng làm anh khó mà kiềm nén hết tư vị cảm xúc của bản thân mình.

Sau đó lại hung hăng ôm chặt cô vào lòng, Huỳnh Tố My nhất thời bị ôm hơi sững sốt, còn đang cười đắc ý, chính là lực ôm của Lê Bá Sâm quá lớn khiến cô có cảm giác không thể nhịn được khẽ nức nở nói.

" Đau... "

Lê Bá Sâm như sợ cô đau mà vội vàng buông cô ra, hai mắt lo lắng nhìn cô nói.

" Xin lỗi, anh... anh không cố ý... "

Cô nhìn anh, anh nhìn cô, Huỳnh Tố My đưa tay lên xoa nhẹ lên gương mặt tuần soái của anh, hai mắt càng phấp phồng ứng đo nói.

" Thật là anh... Sâm... em cứ nghĩ... híc... chúng ta sẽ không còn gặp lại nhau... "

2/7 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Nhanh Chóng Mang Thai Mới Nhanh Chóng Cút

Khỏi Mắt Tôi Được

#BooMew

" Thật là anh... Sâm.. em cứ nghĩ... híc... chúng ta sẽ không còn gặp lại nhau.. " Lời nói của cô vừa dứt, hai dòng nước mắt cứ thế tuôn ra ào ào không dừng.

Lê Bá Sâm đau lòng ôm lấy cô vào lòng nói.

" Đừng khóc... nín... nín... chúng ta sẽ còn gặp nhau, sẽ còn bên nhau.. "

Nhìn người mà anh ngày đêm mong nhớ đang đứng trước mặt, tuy rằng bản thân anh rất muốn thân cận cô, che chở cô, bảo vệ cô... chính là Lê Bá Sâm nhận ra một chuyện... chính là anh không quá yêu thích ôm cô vào lòng.

Ôm chặt cô, vuốt ve cô nhưng tay anh khẽ khựng lại, bản năng muốn đẩy ra nhưng anh vẫn cố lấy lý trí mà khống chế hành động của mình.

Đây là làm sao...

So với ôm Tư Noãn Noãn, chà đạp Tư Noãn Noãn, hay đánh Tư Noãn Noãn thì anh dường như không cảm thấy chán ghét, thậm chí càng muốn nhiều hơn.

Lê Bá Sâm trong lòng hốt hoảng, nhưng anh không đẩy cũng chẳng để lộ ra ngoài mà cứ vuốt nhẹ lưng Huỳnh Tố My an ủi.

Huỳnh Tố My đang " huhu " khóc rống, thế mà giờ đây được Lê Bá Sâm ôm vào lòng, môi cô câu lên nham hiểm, nhưng rất nhanh biến mất không một tung tích.

Nói cô nham hiểm, gian xảo, thì chắc chắn là hơn người, vì giờ đây trong đầu cô đang nghĩ không ít cách để có thể để Lê Bá Sâm yêu cầu cô về lại Lê Gia.

Hai người trò chuyện, lại cười đùa một lúc lâu, tầm gần mười giờ đêm, Lê Bá Sâm sau khi đưa Huỳnh Tố My đi ăn tối xong cũng bắt đầu về lại Lê Gia.

- - - - -

Lê Gia.

Tư Noãn Noãn ngồi trong phòng bếp chờ Lê Bá Sâm về cùng ăn cơm, chính là cô đợi đến tận gần mười giờ đêm mà chưa thấy bóng dáng anh đâu.

Quản gia Lâm thấy thế vội vàng nói.

" Mợ ăn trước đi! Có thể Cậu chủ vẫn còn đang bàn bạc họp đồng với khách. "

Ông thật sự không đành lòng để Tư Noãn Noãn bụng đói chờ Lê Bá Sâm về, vì nếu như không có gì sai hiện tại Lê Bá Sâm đang ở cùng người phụ nữ đó, Phu nhân (chỉ mẹ Lê Bá Sâm, Lưu Hà Mi) đã điện về báo ông lúc chiều, còn đặc biệt nói ông phải chiều cố thật tốt cho Mợ chủ (Tư Noãn Noãn) nên giờ đây ông cũng không muốn để Tư Noãn Noãn cứ đợi như vậy.

" Mợ... " quản gia Lâm lại nhíu mày định nói gì đó, thì Tư Noãn Noãn ngẩng đầu, ánh mắt trong suốt nhìn ông, môi cô cười nhẹ nói.

" Con biết, biết là anh ấy đang ở cùng cô ấy! Nhưng cho dù bản thân có thấy thật ủy khuất, thì tính ra con chẳng là gì của anh ấy cả. Một người dung còn không bằng thì có tư cách gì xen vào cuộc sống của anh ấy! Đợi anh ấy về nhà ăn cơm... là việc anh ấy đã nói với con... cho dù không muốn, thì con vẫn phải ngồi đây. "

Tư Noãn Noãn nói xong, ánh mắt cô vô thức cúi xuống nhìn chằm chằm chiếc nhẫn giả đeo bên tay áp út của mình, không... đây là nhẫn kết hôn... của anh và cô...

Chỉ là nó không phải là cái hôn trước mà là một cái thay thế che mắt thiên hạ.

Lê Bá Sâm... Lê Bá Sâm... anh rốt cuộc là người ra sao? Độc ác, tàn nhẫn như những gì anh đối xử với tôi, hay anh là người trọng tình... trọng nghĩa...

Những đóa hoa phù du xinh đẹp nở rộ đua sắc xung quanh anh, anh không nhìn đến, chỉ nhìn duy nhất một đóa hoa ở xa mình. Rốt cuộc là vì sao... vì sao anh lại như vậy.

Đau buồn, ủy khuất của bản thân... Tư Noãn Noãn không màng tới nữa, vì... vĩnh viễn có đau buồn cũng chẳng là gì... cô chỉ cần nhanh chóng có con, lại nhanh chóng sinh ra thì nhất định sẽ tốt rồi.

- - - - -

Cũng không biết là Tư Noãn Noãn ngồi trong phòng bếp bao lâu, Lê Bá Sâm mới từ cửa bước vào, anh nhìn thấy căn biệt thự thường ngày chỉ thấp đèn

chiếu sáng nhẹ, nay lại thấp sáng cả một căn biệt thự, bước vào... không gì ngoài ý muốn chính là anh liền thấy Tư Noãn Noãn vẫn ngồi trong phòng bếp, trên bàn thức ăn được đặt kín lại anh đi tới ho nhẹ một tiếng.

" Khụ. "

Tư Noãn Noãn chợt giật mình, theo bản năng tay cô nắm chặt lại sợ hãi nhưng rất nhanh khôi phục về như cũ nhìn Lê Bá Sâm không một tia giao động nào lạnh giọng nói.

" Anh đã về! "

Lê Bá Sâm " Ừ " cái nhìn Tư Noãn Noãn.

" Cô chưa ăn? "

Tư Noãn Noãn gật đầu, Lê Bá Sâm mới nhú mồm lạnh giọng quát.

" Sau này không cần đợi, tôi đã ăn rồi! "

" Cô nhanh ăn đi! Rồi về nhà nhỏ tắm rửa sang đây! Nhanh chóng mang thai mới nhanh chóng dứt khỏi mắt tôi được. "

- - - - -

3/7 chương.

***Không phải không muốn bảy chương liên tiếp, mà là nếu Boo up bảy chương liên tiếp là phải đợi tới tối Boo mới viết xong 7000 chữ á, nên hiện tại viết xong chương nào liền up ngay chương đó.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73: Tôi Hận Anh

#BooMew

Tư Noãn Noãn cau lên khóe môi, nụ cười trào phúng cùng đau lòng khó mà có thể che giấu được, cô không ăn, chỉ đi nhanh ra khỏi biệt thự này mà về ngôi nhà nhỏ xinh của cô tắm rửa thật sạch sau đó đi ra lại Lê Gia.

Cũng như mọi khi, một cây vừa đủ chống đỡ thân thể cô, một chiếc đèn pin nhỏ và hôm nay lại lấy thêm một chiếc áo khoác, cô để mọi thứ ngay ngắn bên dưới sàn lạnh lẽo sát bên phòng Lê Bá Sâm.

Tư Noãn Noãn hít một hơi sâu, cô mới nhẹ nhàng bước vào trong phòng.

Cánh cửa vừa đóng, Lê Bá Sâm vẫn như mọi khi nhìn Tư Noãn Noãn, ánh mắt anh chỉ toàn là chán ghét, cũng không biết anh đang nghĩ gì, mỗi anh câu lên nham hiểm, không nhanh không chậm nói.

" Cô biết hôm nay vì sao tôi về trễ không? "

" Không biết. " biết! Nhưng cô nào có thể nói bản thân biết chứ.

Môi Lê Bá Sâm cười như không cười nói.

" Tôi đi gặp người tôi yêu! Chính là gần hay hơn tám năm trước đấy! Cô ấy vì bị ép buộc mà rời xa tôi, nhưng bây giờ cô ấy đã ở bên cạnh tôi. "

Trái tim Tư Noãn Noãn đột nhiên cảm thấy nó như đang rỉ máu nhưng môi cô vẫn cười, ánh mắt vẫn lạnh, giọng nói vẫn lạnh.

" Chúc mừng anh! "

" Chúc mừng anh " đây thật sự là cô thành tâm nói, vì...cho dù buông bỏ nhưng sau này cô cũng không thể nói ra ba từ này thêm một lần nào nữa.

Không phải buông bỏ rồi hay sao? Tại sao trái tim cô lại cứ đau nhói như thế?

Không phải không cảm giác gì nữa sao? Tại sao cô trông như một con ngốc đứng nhìn người người hạnh phúc còn cô vẫn đứng đó giữa cơn mưa tâm tã muốn bước đi về nhanh phía trước cũng không được, muốn dừng lại cũng không xong...

Lê Bá Sâm vẫn nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn, dùng lời lẽ cay độc trào phúng nói.

" Chắc cô cũng biết rõ thân phận của mình trong cái Lê Gia này? Nhanh chóng mang thai rồi cút khỏi đây là được. Tiền tôi sẽ gửi cho cô, cũng như chu cấp đầy đủ cho cô. "

" Ủ! "

" Cô không có gì để nói sao? "

" Nói gì? "

" Cô? " Lê Bá Sâm cắn chặt răng tức giận!

" Nhanh mang thai! " Tư Noãn Noãn nói một câu, dừng một chút lại nói tiếp.

" Vậy nên anh phải nhanh! "

Lê Bá Sâm tức giận, bước nhanh về phía trước tay giơ lên cao, định đánh Tư Noãn Noãn, chính là nhìn ánh mắt cô, ánh mắt đó giống như hôm qua...

Anh hạ tay xuống, hung hăng đẩy cô xuống giường tay anh giữ chặt tay cô, xé rách toàn bộ quần áo trên người cô lúc này.

Hai mắt anh đỏ ngầu, môi câu lên nói.

" Tư Noãn Noãn, đi thì vẫn là đi... nếu đã thèm khát đàn ông như vậy! Thì tôi cũng không cần phải kiêng dè gì nữa. " áp sát vào tai cô, Lê Bá Sâm cắn mạnh vào vòng tay cô.

" Thật sự mà nói, mỗi lần chạm vào người cô, tôi đều cảm thấy thật dơ bẩn gớm ghiếc, nhưng... khuôn mặt của cô chẳng khác gì mấy với Tố My của tôi... nên cũng thật có cảm giác nha. "

Dứt câu, anh kéo khóa quần anh ra, lôi vật nam tính vốn đã cương cứng từ khi đè cô xuống, không mở rộng hang động giúp cô, cũng không hề để cô tiết ra dịch để trơn tru dễ vào, anh chỉ hung hăng cắm sâu vào trong cô.

Mặc cho tiếng thét đau đớn của cô vang lên, lực đạo ra vào của anh càng ngày càng nhanh.

Tư Noãn Noãn đau đến mặt mày tái nhợt.

" a.... "

" A... đau... a... "

" Lê Bá Sâm...a... hư... hư mất... không... a... ưm... a... "

Tiếng rên rĩ cùng tiếng nước nở liên tục vang lên, Tư Noãn Noãn thở dốc liên tục, mãi cho đến khi một lần Lê Bá Sâm rút ra gần hết, sau đó lại hung hăng tiến vào liên tục chực lần, tinh dịch nóng hôi bắn thẳng vào người cô...

Tư Noãn Noãn hai mắt ngập lệ, mặt môi, bần rần, đau đớn... mọi dư vị xen lẫn nhau, khi anh hoàn toàn rút ra khỏi người cô... môi cô câu lên cười khổ gọi một tiếng.

" Lê Bá Sâm... "

Lê Bá Sâm nhìn cô, Tư Noãn Noãn yếu ớt nhìn anh môi cô nhếch lên.

" Tôi Hận Anh! "

Hận! Vì yêu nên Hận, vì Tình nên Hận hay vì chính anh nên cô Hận!!!

Chính là một câu của Tư Noãn Noãn ngày hôm nay... sẽ khiến Lê Bá Sâm vĩnh viễn nhớ mãi không quên.

- - - - -

4/7 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74: Sẽ Là Một Người Khác Không Phải Cô Ta

#BooMew

Khi Tư Noãn Noãn rời đi, trời đã hơn hai giờ, hôm nay Lê Bá Sâm tha cô nhanh hơn mọi ngày, nói chính xác là anh không có tâm trạng hành hạ cô.

Nhìn ánh mắt đỏ, nhìn thấy tia đau lòng đỏ, tia thất vọng đỏ, tuy mọi thứ rất ít ỏi hiện lên trong mắt cô, chính anh vẫn không nhận được mà cảm thấy tim anh co lại.

Lê Bá Sâm cúi đầu nhìn chăm chăm vết máu còn dính trên ga giường kia, anh quát mạnh sao... hôm nay có máu...

Lê Bá Sâm hít một hơi sâu đi vào phòng tắm nhẹ lại ra ngoài thì chiếc giường đã sạch sẽ như mọi khi, anh nằm lên hai mắt nhắm chặt cố quên hết mọi thứ liên quan đến Tư Noãn Noãn.

- - -

Tư Noãn Noãn khoác nhẹ chiếc áo mỏng manh, gió lạnh liu liu thổi làm cả người gầy gò của cô không khỏi run lên, nhìn về ngôi nhà sáng đèn xa xa kia, môi cô cau lên. Là nhà của cô, của mỗi mình cô thôi.

Tư Noãn Noãn hít một hơi sâu, ngẩng đầu nhìn bầu trời đang rực sáng nhờ ánh trăng kia... thật cô đơn... thật tịch mịch.

- - - - -

Sáng hôm sau.

Tư Noãn Noãn vẫn không xuất hiện, Lê Bá Sâm cũng không để ý chỉ dặn dò cho người chuẩn bị nhiều hơn thức ăn đưa cho Tư Noãn Noãn, không phải anh quan tâm cô mà là anh nghĩ từ giờ cho đến cuối tháng nên để cô ăn nhiều một chút, nếu không có gì sai thì nhất định cô sẽ có thai.

Không phải anh giỏi mấy việc tính toán này, mà là trong lòng anh tự có tính toán, cũng vì thế anh không thể không nhanh chóng tính toán ngay giờ cô mang thai.

Tính ra Tư Noãn Noãn ở với anh cũng gần một tháng, trong một tháng này nào cũng quan hệ, cho dù không canh đúng ngày thì cũng dính thai thôi.

Lê Bá Sâm ăn sáng xong, khi đang chuẩn bị rời đi, anh nhìn như không nhìn chén đĩa chuẩn bị cho Tư Noãn Noãn mỗi sáng, không nhanh không chậm nói.

"Sau này không cần chuẩn bị! Cũng đừng để cô ta đi lại nhiều, không có việc không cần để cô ta rời khỏi nhà bên đó."

"Nhưng..." quản gia Lâm định nói gì đó, Lê Bá Sâm nhíu mày nói.

"Quản gia Lâm, ông đừng quá quan tâm đến cô ta nhiều quá! Mọi chủ của các người, phu nhân của Lê Gia sau này là một người khác không phải cô ta. "nói xong anh rời đi, chính là anh chưa bước xa bao lâu lại có chuông điện thoại vang lên.

Không còn giọng lạnh lẽo như lúc nãy nữa, thay bằng giọng nói ôn nhu sùng nịnh.

"Anh nghe..."

"... "

"Ừ, anh đến liền!"

"... "

"Được rồi một lát gặp nhé!"

- - - - -

Tập đoàn Hoa Thị.

Hoa Từ Khiêm ngáp lên ngáp xuống ngồi trên ghế tổng giám đốc, hai mắt anh có mở to ra nhìn chăm chăm đồng báo cáo cần xử lý, môi anh mím lại khó chịu, nhưng đã hứa với lão già kia rồi, anh cũng không thể rời đi a.

Hoa Từ Khiêm vốn còn khó chịu vì nhức óc làm mấy báo cáo này thì điện thoại anh liền vang lên.

Hoa Từ Khiêm nhíu mày nhìn màn hình điện thoại, sau đó chấp nhận cuộc gọi.

" A lô? "

" Boss... "

" Sao đây? "

" Huỳnh Tổ My đã đến nước J, hiện tại đang ở khách sạn GI. "

" Còn gì nữa không? "

" Lê Bá Sâm, chủ tịch Lê Thị cũng có ở đó. "

Hoa Từ Khiêm nghe thấy, " a " lên một tiếng, môi anh câu lên nói.

" Chụp nhiều hình đẹp một chút, rất nhanh chúng ta sẽ cần chúng. "

" Rồi. "

Tất máy, Hoa Từ Khiêm nhìn như không nhìn hình ảnh người phụ nữ xinh đẹp cười như có như không đang đi trên đường, môi anh câu lên suy nghĩ gì đó thích thú, đem hình ảnh cất đi, anh lại chăm chú xử lý báo cáo.

- -----

Khách Sạn GI.

Huỳnh Tổ My đang ngồi trong nhà hàng của khách sạn GI, môi cô mím chặt hai mắt to tròn nhìn chăm chăm cửa ra vào đợi người.

Lê Bá Sâm rất nhanh đi vào, nhìn hướng Huỳnh Tổ My đang ngồi, môi anh câu lên cười gọi.

" My... My... "

Huỳnh Tổ My cũng nhìn thấy Lê Bá Sâm, hai mắt cô sáng rực gọi một tiếng.

" Sâm Sâm.. " giọng nói mang theo vài phần yếu đuối, vài phần nũng nịu khiến người nghe người thích...

- -----

5/7 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Lại Khiến Tôi Thật Sự Yêu

#BooMew

" Sâm Sâm.. "

Lê Bá Sâm đi đến, xoa nhẹ đầu Huỳnh Tổ My, anh ngồi xuống mới nhẹ giọng hỏi.

" Đêm qua có ngủ được không? "

Huỳnh Tổ My cắn nhẹ môi một cái lắc nhẹ đầu, cô cúi xuống bày ra bộ dạng đáng thương nói.

" Đêm qua em mơ thấy ác mộng, mơ thấy có người cứ rượt đuổi em, còn bóp chặt cổ em không cho em thở. "

Dừng một chút, mày cô nhủ lại mới ngẩng đầu nhìn Lê Bá Sâm, giọng mềm nhẹ nói tiếp.

" Sau đó, em thấy anh ở trong mơ đến ôm chặt em vào lòng đuổi người đó đi. "

" Chỉ như vậy? " Lê Bá Sâm nhìn Huỳnh Tổ My hỏi.

Huỳnh Tổ My gạt đầu một cái, môi bĩu ra.

Lê Bá Sâm trong mắt xẹt qua tia gì đó không nhìn ra được, nhìn Huỳnh Tổ My cười không nói gì, anh gọi những món cô thích để cô ăn, sau đó tính tiền rồi đi.

Huỳnh Tổ My nhìn Lê Bá Sâm muốn rời đi, hai mắt cô đỏ lên hỏi.

" Anh sẽ đến đây thăm em nữa không? "

Lê Bá Sâm gạt đầu một cái nói.

" Đương nhiên. "

Huỳnh Tổ My khẽ cười, không giữ anh lại nữa. Khi Lê Bá Sâm rời khỏi không được bao lâu, ánh mắt nũng nịu ôn nhu dịu nhẹ của cô không còn nữa, thay vào đó là tia âm độc tính toán.

Lê Bá Sâm vừa bước ra khỏi khách sạn, anh vào xe ngồi, ánh mắt sùng nịnh kia hoàn toàn biến mất, thay vào đó là tia khó chịu cùng với chán ghét ngày càng nồng đậm, nhu nhu thái dương, Lê Bá Sâm không chần chừ nói.

" Điều tra lại toàn bộ về Huỳnh Tổ My. " anh thật sự không muốn tin vào Phi Vô Dư nói, nhưng... cho dù có cố lừa chính mình ra sao, ánh mắt của Huỳnh Tổ My luôn không thay đổi, từ dịu ngoan thành vui mừng, từ đau buồn thành khinh bỉ... mọi thứ nhỏ nhặt đó làm sao qua được mắt anh. Anh cứ có cảm giác cô đang xem anh như đồ chơi... một món đồ chơi có giá trị liên thành chăng?

Lê Bá Sâm cúi đầu, nhớ về hình ảnh Huỳnh Tổ My lúc nhỏ kia, môi không tự chủ giương lên.

Đã từng rất dễ thương như thế, đã từng làm anh yêu đến hận, đau đến sợ... cứ nghĩ khi có được thứ mình luôn mong ước từ đó đến giờ sẽ rất hạnh phúc rất vui mừng... thì ra không phải... bởi vì tim anh... thật sự không hề có hình bóng gì của Huỳnh Tổ My nữa mà là một người khác... một người mà anh muốn yêu cũng muốn ghét...

Lê Bá Sâm thu lại suy nghĩ của anh mới nói tiếp.

" Lần này cho người khác điều tra đi, đừng để mấy người kia nữa! Lê Gia không nuôi không công các cậu! Người nào không trung thành thì tự các cậu xử lý, thông tin lần trước là giả, lần này tôi mong sẽ là thật. "

" Rõ. " Người đang cầm tay lái nghe thanh âm cảnh cáo nhẹ nhàng của Lê Bá Sâm trong lòng anh không khỏi run lên.

LN có người phản bội sao? càng nghĩ mấy người lái xe càng nhúu lại trong ánh mắt có chứa nhiều phản hận ý hơn là tò mò.

Lê Bá Sâm nhìn theo kính chiếu hậu thấy ánh mắt của người đang cầm lái, môi anh cau lên có ý vị sâu xa.

Chuyện lần này, anh không cần tự mình ra tay... vì chắc chắn cậu ta sẽ ra tay.

- - - - -

Lê Thị.

Phi Vô Dư ngồi trong bàn làm việc của anh, chăm chú sắp xếp những tờ báo cáo cần được Lê Bá Sâm ký, trong ánh mắt anh vẫn còn ẩn hiện lửa giận ngày hôm qua, chính là hiện tại Lê Bá Sâm vẫn chưa làm gì quá phận, anh cũng không thể làm gì quá đáng.

Lê Bá Sâm bước vào nhìn như không nhìn Phi Vô Dư lạnh giọng nói.

" Vào trong. "

Phi Vô Dư nhanh chóng đi vào sau Lê Bá Sâm, Lê Bá Sâm ngồi xuống sofa nhìn Phi Vô Dư một lúc khẽ nói.

" Tôi muốn cậu làm cho tôi một việc! "

" Boss cứ phân phó. "

" Bảo vệ thật tốt Tư Noãn Noãn. "

" A!!! " Phi Vô Dư kinh ngạc, Lê Bá Sâm lại nói.

" Nếu không sai, cô ấy đang mang thai. "

" Sao??? "

" Cậu biết đó! Lê Gia không đơn giản, nếu việc Tư Noãn Noãn có cháu nối dõi truyền ra nhất định làm nhiều người động thủ, khi đó cô ấy sẽ rất nguy

hiếm "

" Boss... "

" Tôi không yêu cô ấy, chán ghét cô ấy, thích thú khi hành hạ cô ấy nhưng... " môi Lê Bá Sâm cười khổ nói.

" Đêm qua, tôi nhận ra một điều... thứ tôi chán ghét... thích thú... lại khiến tôi thật sự yêu! "

Lời của Lê Bá Sâm vừa dứt, Phi Vô Dư hai mắt trừng to ra... Chuyện gì đang xảy ra thế này!!!

- - - - -

6/7 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76: Tôi Nhớ Em

#BooMew

Lời của Lê Bá Sâm vừa dứt, Phi Vô Dư hai mắt trừng to ra... Chuyện gì đang xảy ra thế này!!!

Lê Bá Sâm nhìn Phi Vô Dư, môi khẽ nhếch lên không nói gì.

Chính anh còn không rõ cảm xúc chính mình, anh vẫn luôn nói... giống như hiện tại, anh vẫn luôn nói anh còn tình cảm với Huỳnh Tố My muốn che chở cho cô.

Nói ra những câu khiến Tư Noãn Noãn tổn thương, khiến cô cách xa anh ra để anh không cần nhìn đến cô nữa... chính là khi nhìn thấy trong ánh mắt cô hoàn toàn không còn anh nữa... trái tim anh thật sự đau... đau đến không chịu nổi...

- - - - -

Hôm qua!.

Sau khi Tư Noãn Noãn rời đi, Lê Bá Sâm nằm lại trên giường nhìn chằm chằm trần nhà một lúc lâu trầm tư suy nghĩ.

Tại sao lại như vậy... tim anh đau... đau đến không thở được...

Anh không yêu... cũng không cần cô...

Anh...

Lê Bá Sâm ngẩng người, như nhớ câu gì đó mà Tư Noãn Noãn nói.

" Tôi hận anh... tôi hận anh... tôi hận anh... "

Ba từ đó cứ liên tục vang lên trong đầu anh, những kí ức vụn vặt về Tư Noãn Noãn cứ thế ủa ủa hiện về.

Cái nụ cười rất ít khi xuất hiện đó, cái giọng nói nũng nịu non mềm khi trên giường đó... Lê Bá Sâm hai mắt trừng to ra... cũng không hiểu... hoàn toàn không hiểu vì sao nước mắt lại rơi.

Lê Bá Sâm gơ tay lên lau nhẹ dòng nước mắt rơi xuống, anh nhắm chặt mắt cố giữ cho chính mình bình tĩnh lại.

Thì ra... yêu một người là như vậy... nghe được những câu họ nói tuyệt tình với mình... lại là đau như vậy...

Tư Noãn Noãn, tôi luôn chà đạp tình cảm cô như thế kia... cô có hay không cũng đau lòng như vậy... có hay không một mình khóc... có hay không cảm giác muốn rời khỏi tôi...

- - - - -

Quay về với hiện tại, sau khi dặn dò Phi Vô Dư xong, Lê Bá Sâm lại bắt đầu làm việc, nhưng trong đầu lại luôn hiện lên hình ảnh của Tư Noãn Noãn.

Anh nhu nhu thái dương, ngồi viết viết gõ gõ thế mà đã hơn mười một giờ trưa, Lê Bá Sâm cầm điện thoại lên, rất nhanh mà gọi cho Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn ngủ dậy, hai chân bủn rủn đến nỗi cô thật sự chỉ muốn bò đi thôi, chứ có sức đâu mà đứng dậy, vốn còn đang phân vân nên đi vào phòng vệ sinh làm sao thì có cuộc gọi đến.

Tư Noãn Noãn nhú mày, nhìn điện thoại bên trên bàn nhỏ cạnh giường đang reo lên, cô không nhanh cũng chẳng chậm bắt máy.

" Alo. " số điện thoại lạ hoắc, cô không biết ai đang gọi đến, nhưng vì sợ là của Luru Hà Mi nên cô nghe máy.

Lê Bá Sâm nghe được thanh âm đấy, tay anh khẽ nắm chặt chặt, giọng khàn trầm thấp vang lên.

" Noãn... Tư Noãn Noãn! "

Tư Noãn Noãn hai mắt trừng lớn kinh ngạc, giọng nói này là của Lê Bá Sâm... không lẽ cô làm gì sai nữa sao?

" Cô dậy chưa? "

" Rồi... anh gọi có chuyện gì sao? " tim cô đập nhanh " Thành Thịch Thành Thịch " mãi thôi.

Lê Bá Sâm im lặng một lúc, cũng không biết là lời thật lòng hay chỉ muốn trêu chọc Tư Noãn Noãn.

" Tôi nhớ em... "

"... " Tư Noãn Noãn im lặng, Lê Bá Sâm đang định nói gì đó thì đầu dây bên kia vang lên tiếng.

" Tút... tut... tut... "

Anh cứng đờ ra, nhìn chăm chăm màn hình điện thoại " cô tắt rồi! "

Môi anh khẽ cau lên, cảm giác trong lòng vui sướng, anh khẽ đem điện thoại cất đi.

Bản thân lại vừa nhếch mép cười mỉm, vừa đọc lại những bản hợp đồng cần phê duyệt trên bàn.

- - -

Tư Noãn Noãn mím môi, tim cô đập nhanh đến nỗi cô không thể không chế được.

Lê Bá Sâm là đang gọi nhầm số có đúng không?

" Tôi nhớ em... "

Cô cúi đầu xuống, không hiểu tại sao cô lại thấy vui... nhưng anh ta chắc gọi nhầm.

Tư Noãn Noãn, mày không được như vậy! Mày phải vứt bỏ tình cảm đấy... Đừng để bản thân lún sâu vào vũng bùn không đáy...

Nếu không mày vĩnh viễn sẽ bị chôn vùi...

Tư Noãn Noãn mím môi... cô không để bản thân nghĩ lung tung nữa.

Cô cố gắng ngồi dậy, hai chân run rẩy đi về phía phòng tắm...

- - - - -

Khách Sạn GI.

Huỳnh Tố My quay lại phòng, cô không chần chừ gì mà gọi ngay cho Thiển Hạ Lâm.

Chính là khi cô gọi, hoàn toàn không một ai nghe máy.

Nếu như không lắm, giờ này cũng còn rất sớm.

Huỳnh Tố My lại gọi, cũng không một ai nghe, mày cô nhú lại, trong lòng không khỏi phẫn nộ, chết tiệt!!!

Anh ta tại sao lại không nghe máy?

- - - - -

7/7 chương.

****Đêm qua máy tính nó sập nguồn mở mãi không lên nên giờ sáng dậy sớm một chút viết bù cho các tình yêu hiuhiu.

Sáng tốt lành nhé!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nó Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Đùa Với Cô Ta

#BooMew

Anh ta tại sao lại không nghe máy?

Huỳnh Tổ My hai mắt đỏ ngầu, Thiên Hạ Lâm rút cuộc là đang làm cái gì không nghe máy. Không lẽ anh ta...

Khi Huỳnh Tổ My nghĩ đến chuyện Thiên Hạ Lâm phản bội cô, thì cô nhất quyết lắc đầu phủ nhận, mà cô nhú chặt lại.

Cô ăn nằm cùng Thiên Hạ Lâm bấy nhiêu năm, chứ không phải ngày một ngày hai mà không hiểu tính anh ta, anh ta là thật tâm yêu cô, cho dù ra ngoài chơi chút gái gú nhưng cũng không bao giờ nói dối cô.

Một một hai hai nói rõ với cô, nhưng chuyện không nghe máy này là lần đầu tiên.

Thiên Hạ Lâm từng nói " Sau này, khi chúng ta kết hôn! Anh nhất định chỉ yêu và muốn em "

Huỳnh Tổ My nhớ lại câu nói đó, trong lòng không khỏi vui vẻ chính là môi cô giương lên không bao lâu thì lại mím lại như cũ.

Lại không nghe máy!!!

Huỳnh Tổ My nhện xuống con tức giận nhanh chóng nhắn tin.

" Anh đang ở đâu? Sao không nghe máy? "

- - - - -

Nước P

Thiên Hạ Lâm đang được người phụ nữ xinh đẹp kia dùng đôi môi mềm mọng của bản thân liếm lấy liếm để vật nam tính của anh, anh nhú nhú mảy lại không để bản thân găm giữ.

Người phụ nữ vốn đang hi hục ngâm lấy vật nam tính, nghe được điện thoại của Thiên Hạ Lâm vang lên liên tục liền buông ra nhìn anh khó chịu nói.

" Chúng ta đang làm, anh nên tắt máy! Thật mất hứng. "

Thiên Hạ Lâm cúi xuống hôn nhẹ người phụ nữ nói " xin lỗi " sau đó để chế độ run, điện thoại cứ run lên liên tục, người phụ nữ đang ngồi lên người anh vừa cười ngửa vừa nói.

" Cô ta gọi sao? "

"... "

" Ừm... nếu như anh thật sự nói lời hôm qua là thật, em không muốn anh đẩy đưa gì với cô ta nữa, ừm.. "

Thiên Hạ Lâm nhìn người phụ nữ đang cố gắng lên xuống, lại nhìn chiếc điện thoại, anh không như trước kia, vừa thấy liên nghe máy mà để máy ở chế độ im lặng hung hăng ra vào trong người phụ nữ trên người anh.

Khi cả hai xong việc, người phụ nữ đã ngủ say trên chiếc giường king size.

Thiên Hạ Lâm đắp nhẹ chăn lên người người phụ nữ, cầm điện thoại, đi ra ngoài ban công nhìn chằm chằm tin nhắn của Huỳnh Tổ My.

Đọc xong, cũng không biết anh đang nghĩ gì mà môi anh cau lên, sau đấy lại quay về ngủ cạnh người phụ nữ kế bên anh.

- - - - -

Huỳnh Tố My đợi mãi không thấy hồi âm, tuy rất tức giận nhưng cô vẫn nhẫn xuống mà lấy chiếc điện thoại khác nhắn cho Lê Bá Sâm.

" Sâm... em sợ! "

- - - - -

Lê Thị.

Lê Bá Sâm đang nhu nhu thái dương vì suy nghĩ quá nhiều thành ra đau, thì nghe được tiếng tin nhắn, anh nheo mắt lại nhìn chăm chăm màn hình điện thoại.

Mày anh nhủ lại, tay anh cũng không đụng đến chỉ đưa mắt nhìn thôi.

Cảm xúc của anh bây giờ cũng không biết là gì!? Nhưng đầu đó vẫn ẩn chứa tia thất vọng trong đó.

Vài tiếng trước.

Lý Khê (tài xế xe đẩy) đi nhanh lên phòng của Lê Bá Sâm, cả người anh toát ra khí chất không thua kém những người có cấp bậc cao trong xã hội, chính là ai nấy đều bất ngờ vì dường như trong công ty ai cũng biết, Lý Khê là tài xế riêng của Lê Bá Sâm, nhưng họ không để ý vì tài xế nào chẳng như nhau.

Nhưng chỉ có vài người biết, Lý Khê đích thật là vệ sĩ nhưng vì không muốn lộ nên luôn ẩn danh làm một tài xế nhỏ.

Phi Vô Dư vừa thấy Lý Khê bước vào, không nhanh không chậm đưa anh đến văn phòng của Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm nghe thấy tiếng gõ cửa liền nói.

" Vào đi. "

" Boss/ Boss. " Phi Vô Dư và Lý Khê đồng thanh gọi.

Lê Bá Sâm nhướn nhướn mày ý bảo " nói ".

Phi Vô Dư đứng sang một bên, Lý Khê mới nói.

" Boss xem đi. " anh đặt một tập văn kiện trên bàn Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm cầm tập văn kiện mở ra, vừa đọc, môi anh không tự chủ khẽ nhếch lên cười.

Đúng là thật phải mở rộng tầm mắt nha! Thì ra những tư liệu lúc trước đều là giả, cái này mới thật sự đây sao.

Những thứ mà che đây kia cũng bị ghi ra rất rõ trong đây.

Sống không tốt là đi bar, đi club hò hẹn.

Ngoan ngoãn là hôn hít hết người này đến người khác.

Không đồng ý hôn sự vì còn vương vấn tình cũ là tay trong tay với người dính tin đồn đó, là hôn hít các kiểu.

Lê Bá Sâm lắc nhẹ đầu một cái, cảm giác thất vọng đúng là không thể nào chối, nhưng không như sự tưởng tượng của anh, không đau lòng cũng không thấy khó chịu như lúc trước, chỉ là thấy thất vọng vì nghĩ đầu Huỳnh Tố My là một người tốt như trong tư liệu kia.

Lê Bá Sâm không nhanh không chậm nói.

" Nếu cô ta muốn đùa với lửa, thì chúng ta cùng nhau đùa với cô ta vậy! "

Nói xong, môi anh cười như không cười.

Lý Khê và Phi Vô Dư thấy nụ cười này của anh, trong lòng khẽ run lên, nụ cười không khác gì thường ngày nhưng hai anh đều biết, Lê Bá Sâm tức giận, hơn thế nữa, cơn giận này không dễ dàng dập tắt.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Cô Đang Xem Tôi Như Một Thằng Ngốc...

#BooMew

***Tưởng đâu mọi chuyện cứ như vậy đã được hóa giải, nhưng..

Mọi thứ mới chỉ là bắt đầu... bắt đầu của chuỗi ngày đau thương... bắt đầu của chuỗi ngày vì yêu nên hận... bắt đầu của chuỗi ngày chỉ muốn chết đi.

- - - - -

Khách Sạn GI.

Huỳnh Tố My sau khi gọi cho Lê Bá Sâm, nhận được đáp án như mong muốn của cô, cô vui vẻ hí hục ngồi bên trong phòng đợi chờ người đến.

Rất nhanh, tiếng chuông cửa vang lên, Huỳnh Tố My trong lòng không khỏi mừng rỡ thầm nói " thật nhanh a " sau đấy cô nhanh chóng chạy ra mở cửa.

Cánh cửa với mở ra, đập vào mặt Huỳnh Tố My không còn ánh mắt ôn nhu sùng nịch của Lê Bá Sâm như hôm qua hay lúc sáng nữa mà là ánh mắt chán ghét, khó chịu và thất vọng.

Huỳnh Tố My trong lòng không hết hoảng, chuyện gì đang xảy ra thế này? Sao Lê Bá Sâm lại nhìn cô bằng ánh mắt đó?

Anh còn rất yêu thương cô mà... mới ngày hôm qua anh còn ôm cô, kích động như vậy... sao bây giờ lại như thế này?

Huỳnh Tố My nhìn Lê Bá Sâm, giọng yếu ớt gọi một tiếng.

" Sâm "

Lê Bá Sâm bước nhanh vào trong, cười như không cười nhìn Huỳnh Tố My đợi xem cô diễn kịch tiếp.

Huỳnh Tố My nhìn Lê Bá Sâm, mày cô nhú lại trong lòng thầm tính toán.

Không lẽ anh ta đã biết hết?! Không... không thể như vậy được, anh ta không thể biết... vì ba cô đã sắp xếp rất kỹ lưỡng chuyện này, nhưng dù có cô phủ nhận thì chính cô lại không dám tin vì khi thấy Lê Bá Sâm không còn giống như trước kia nữa, cô lại sợ...

Sự sợ hãi này không thể diễn tả bằng lời, vì... đây là lần đầu tiên cô biết đến ánh mắt này của anh.

Lê Bá Sâm nhìn thấy ánh mắt Huỳnh Tố My cứ đảo tới đảo lui suy nghĩ, anh không nhận được nói.

" Đã tính được kẻ khác rồi sao? "

Giọng nói anh không còn chứa những thanh âm ôn nhu nữa mà thành những thanh âm miệt thị, cay độc.

Lời nói của Lê Bá Sâm vừa dứt, Huỳnh Tố My hai mắt trừng to ra không tin vào tai mình.

" Anh ta thật sự biết. " Đây là câu nói đầu tiên vang lên trong đầu của Huỳnh Tố My.

Cô không nhận được lão đảo một cái như muốn té, nhưng do đang đứng gần bàn nên cô liền nắm lấy bàn trụ chính mình đứng vững.

Hai mắt cô trừng to nhìn chằm chằm Lê Bá Sâm hỏi.

" Anh nói vậy là sao? " thỉnh thoảng... thỉnh thoảng... tiếng trái tim cô đập nhanh dần hồi hộp chờ đáp án từ anh.

Lê Bá Sâm không nhìn Huỳnh Tố My mà nhẹ giọng nói.

" Tôi còn nghĩ Huỳnh tiểu thư đã thay đổi, giống như cô bé năm nào tôi quen biết... chính là không ngờ đến... " dừng một chút, môi anh cau lên nhìn cô, trong ánh mắt tràn ngập thất vọng lẫn coi thường nói tiếp.

" Hồ ly thì vẫn là hồ ly, có chưa chết cũng giả như đã chết a! Cô thật làm tôi mở rộng tầm mắt. "

Huỳnh Tố My run rẩy, tay cô giờ lên che miệng...

" Anh... anh nói vậy là sao Sâm? Em nghe không... không hiểu! " cố ngăn chặn tiếng la hét hoảng loạn của cô, Huỳnh Tố My giả vờ ngây thơ hỏi.

Lê Bá Sâm nheo mắt nguy hiểm nhìn Huỳnh Tố My, lấy tập văn kiện mà Lý Khê đưa cho anh lúc chiều, đập mạnh vào bàn trước mặt Huỳnh Tố My.

" Tôi nghĩ cô phải biết và hiểu rõ hơn ai hết! Ngây thơ, nét na, thủy nị, đơn thuần của cô là dạng gái đi đêm tối ngày! À đi chơi bình thường, bè bạn bar club cũng ai đâu nói gì... chính là cô là dạng gái hư hỏng của nước P lại sang nước J giả vờ ngây thơ, thuần khiết? " anh không nhận được quát to lên.

Cho dù không yêu thương cô như trước kia, nhưng anh đã rất vui sướng kinh ngạc vui mừng khi gặp lại cô, cho dù là anh luôn nghĩ bản thân yêu cô, nhưng anh lại không yêu cô nữa... chính là anh vẫn có thể bảo vệ cô.

Nhưng... lừa dối vẫn là lừa dối... mỗi anh câu lên cười còn khó coi hơn khóc nhìn thẳng vào ánh mắt hoảng loạn trốn tránh của Huỳnh Tố My anh khẽ nói.

" Cô thật làm tôi thất vọng đấy My! "

" Không... Sâm... mọi chuyện không như anh nghĩ đâu... không như anh đang nghĩ đâu Sâm! " con người sợ hãi của cô đảo một vòng, như tính ra cách gì đó mà dùng hai mắt ngập nước nhìn Lê Bá Sâm nói.

Không đợi Lê Bá Sâm nói, Huỳnh Tố My quỳ xuống, nắm lấy chân Lê Bá Sâm ngẩng đầu đáng thương nói.

" Mọi chuyện không phải như anh nghĩ... xin anh... xin anh đừng nghĩ em như vậy! "

" Haha! Huỳnh Tố My, cô đang xem tôi như một thằng ngốc, thích thì chơi không thích thì đuổi nó đi hay sao? " Lê Bá Sâm nghe Huỳnh Tố My nói, anh cười rộ lên quát.

" Không... không phải như vậy! Ai không có quá khứ... ai lại không có sai lầm... nhưng... em thật sự hối cải, thật sự bị ép rồi đi... thật sự bị người ba luôn cưng chiều yêu thương em bỏ mặc, hơn thế nữa, em thật sự yêu anh...

- - - - -

Về rồi hú hú

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Anh Tin Em... Anh Tin Em Mà

#BooMew

" Không... không phải như vậy! Ai không có quá khứ... ai lại không có sai lầm... nhưng... em thật sự hối cải, thật sự bị ép rồi đi... thật sự bị người ba luôn cưng chiều yêu thương em bỏ mặc, hơn thế nữa, em thật sự yêu anh... " Huỳnh Tố My hai mắt đỏ ửng, hốc mắt của cô ngập nước nhìn cô giống như khóc nhưng lại không khóc.

Một bộ dáng cực kì đáng thương, làm người nhìn thấy không khỏi đau lòng.

Thật sự ngoài trừ " lớn tuổi " ra thì gương mặt của Huỳnh Tố My thật sự rất đẹp, đẹp đến chấn động lòng người, vì Lê Bá Sâm nhìn Huỳnh Tố My tận mười năm nên cũng từng thấy sự yếu đuối của cô, cho nên khi nhìn thấy biểu hiện này của cô, làm anh vốn tức giận thất vọng cũng phải mềm lòng.

Nhưng Lê Bá Sâm cho dù có thật sự còn một chút gì đó gọi là tình cảm hay thương xót, nhưng không phải ai anh cũng có thể bao dung.

Anh cố bỏ qua tia ý nghĩ mềm lòng của mình mà nhìn chăm chăm Huỳnh Tố My lạnh giọng nói.

" Thật sự yêu tôi! "

" Hahaha. " Lê Bá Sâm cười to một tiếng lại nói.

" Huỳnh Tố My, cô kể chuyện cười hay thật. "

Huỳnh Tố My ngẩng đầu nhìn anh, môi cô câu lên cười chua xót nói.

" Phải làm gì anh mới có thể tin em? Cho dù em có thật sự là một kẻ nói dối thì hiện tại em cũng đã bị báo ứng, không lẽ anh còn không tin em? "

"... " Lê Bá Sâm im lặng không nói gì.

Huỳnh Tố My đứng dậy, nhìn chăm chăm Lê Bá Sâm môi mấp máy nói.

" Phải nói gì, làm gì anh mới tin em? "

Lê Bá Sâm môi câu lên, anh thật sự không tin Huỳnh Tố My nên không chần chừ nói.

" Chết đi! Rồi tôi tin cô. " giọng anh nhẹ nhàng trầm thấp, nhưng chỉ có chứa ba phần đùa, bảy phần nghiêm.

Huỳnh Tố My trừng to hai mắt ra, cô không nhanh không chậm nói.

" Được. "

Khi Lê Bá Sâm không để ý, Huỳnh Tố My liều mạng chạy vào tường đối diện.

Lê Bá Sâm nghe tiếng động anh mở to hai mắt, nhìn thấy Huỳnh Tố My hai mắt nhắm chặt, máu từ trán ứa ứa tuông ra, anh hoảng loạn vội vàng chạy đến nâng cô ôm vào lòng gọi.

" My... My... "

" Tỉnh lại đi em... "

" Huỳnh Tố My... em tỉnh lại đi... " Lê Bá Sâm hoảng sợ, tìm anh đập mạnh lên lại chợt co thắt nhẹ thoáng, Lý Khê và Phi Vô Dư nghe tiếng gào thét của Lê Bá Sâm.

Vội vàng đập cửa xông vào, chính là mọi chuyện đều đi lệch hướng họ nghĩ, Lê Bá Sâm đang ôm một người phụ nữ, phía dưới toàn là máu và máu.

Lê Bá Sâm ngơ ngác, hai tay anh run lên ôm chặt Huỳnh Tố My vào lòng vội vàng nói.

" Dư... Dư gọi xe cứu thương... nhanh nhanh... " tay anh run rẩy, con người chứa đầy sợ hãi.

Đây là lần đầu thứ hai... anh cảm thấy sợ như vậy... nỗi sợ này làm anh không nhận được mà mắt đỏ lên.

Lê Bá Sâm nhìn chăm chăm người trong ngực, không nhận được mà hôn nhẹ lên đỉnh đầu Huỳnh Tố My.

" My... đừng xảy ra chuyện gì... "

" Anh tin em... anh tin em mà... "

- - -

Bệnh viện.

Lê Bá Sâm ngồi ngoài phòng cấp cứu, hai tay anh không nhận được cứ run lên không thôi, mắt anh cứ nhìn chăm chăm cánh cửa còn đang đóng chặt đó.

Không biết bao lâu rồi cuộc bác sĩ đi ra, nhìn Lê Bá Sâm, ông nhíu mày lại nói.

" Lê Thiếu đừng quá lo, cô Huỳnh đã không có vấn đề gì, chúng tôi kiểm tra hết toàn bộ, cô Huỳnh đã ổn chính là... "

" Chính là làm sao... "

Lê Bá Sâm hai mắt trừng to, nắm chặt lấy tay bác sĩ vội vàng hỏi.

Bác sĩ ăn đau, nhưng ông cũng gặp nhiều rồi nên vẫn không trách Lê Bá Sâm mà nhẹ giọng nói.

" Do chấn động não khá mạnh, nên khi tỉnh lại cô Huỳnh có lẽ sẽ mất trí nhớ, nhanh nhất cũng một ngày sẽ nhớ lại, còn chậm nhất là một, hai, hay ba năm mới nhớ lại. "

Lê Bá Sâm vừa nghe " mất trí nhớ " tuy anh có hơi đau lòng, nhưng như vậy cũng tốt, chuyện anh hung dữ khó chịu với Huỳnh Tố My hôm nay, cô ấy sẽ quên đi... Đúng vậy... chỉ cần Huỳnh Tố My không xảy ra chuyện gì là tốt rồi.

Huỳnh Tố My được chuyển đến phòng VIP trên tầng cao cuối cùng kia.

Lê Bá Sâm nhìn chăm chăm Huỳnh Tố My vẫn đang hôn mê, tay anh nắm chặt lại, muốn vào nhìn nhưng bác sĩ và y tá dặn sáng mai mới vào được, hiện tại, Huỳnh Tố My còn cần được theo dõi.

Phi Vô Dư nhận được điện thoại từ quản gia Lâm, anh khẽ đi đến nhẹ giọng nói.

" Boss... hôm nay có về không? "

Lê Bá Sâm cứ nhìn chăm chăm Huỳnh Tố My, nghe lời Phi Vô Dư nói, thì trong đầu anh hiện lên hình bóng của Tư Noãn Noãn.

Anh nghĩ nghĩ lắc nhẹ đầu nói.

" Nói với quần gia Lâm, đem thêm chăn gối cho Tư Noãn Noãn, đừng để em ấy bệnh. " dùng một chút lại nói.

" Tôi muốn đợi Tổ My tỉnh dậy. " do anh nói Huỳnh Tổ My mới xảy ra chuyện... anh không thể bỏ mặc cô ấy được...

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: Em Ấy Nhất Định Sẽ Không Xảy Ra Chuyện Gì Đâu!

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

#BooMew

" Tôi muốn đợi Tổ My tỉnh dậy. " do anh nói Huỳnh Tổ My mới xảy ra chuyện... anh không thể bỏ mặc cô ấy được...

Phi Vô Dư nhìn Lê Bá Sâm một lúc lâu, anh không nói gì mà xoay người rời đi.

Nhưng trong lòng anh lại một lần nữa thất vọng.

Lê Bá Sâm nếu cứ như vậy thì nhất định sẽ hối hận bởi vì... hiện tại là thời gian tốt để bồi tình cảm nhưng anh lại bỏ qua.

- - - - -

Hoa Từ Khiêm ngồi trong phòng làm việc, nghe người báo tin đến anh không khỏi cười thành tiếng.

" Hahaha. "

" Còn nghĩ Lê Bá Sâm đã thông minh hơn nhưng xem ra phim càng ngày càng đặc sắc đây, nhưng như vậy cũng tốt, Lê Bá Sâm ngu muội thì ta mới có thể thực hiện kế hoạch. "

Người thư ký đứng bên cạnh nhìn Hoa Từ Khiêm một lúc nói.

" Boss... nhưng cô gái mang danh nghĩa là vợ của Lê Bá Sâm kia là người tốt. Nếu như... như vậy sẽ ảnh hưởng cô ấy. "

Hoa Từ Khiêm cười như không cười nói.

" Em ấy nhất định sẽ không xảy ra chuyện gì đâu! "

Thư Ký hơi sùng sốt khi thấy Hoa Từ Khiêm chắc chắn như vậy.

Hoa Từ Khiêm lắc nhẹ đầu, Tư Noãn Noãn... là ai chứ... làm gì có chuyện gì làm khó được cô gái nhỏ đó.

Hơn mười năm trước.

" Hức... hức... " tiếng khóc nức nở non nớt vang lên không có điểm dừng lại.

Hoa Từ Khiêm (mười sáu tuổi) đang đi về hướng công viên thì chợt dừng lại.

Chính anh nhú mày lại nhìn xung quanh, ở đâu đang có tiếng khóc vậy? Hoa Từ Khiêm nhìn trái nhìn phải, xác định tiếng khóc đang ở hướng trái, anh nhanh chóng đi về phía trái.

Một cô gái nhỏ tuổi gầy gò, đang trốn dưới một bụi cây gai lớn khóc thút tha thút thích.

Hoa Từ Khiêm nhìn cô gái nhỏ đấy, vốn không muốn xen vào nhưng khi thấy cả hai cánh tay cô bé vô số vết bầm tím anh nhú mày dừng lại.

" Em có làm sao không? " giọng của một thiếu niên trầm thấp ảm áp vang lên.

Cô gái nhỏ nghe giọng nói, tiếng nức nở cũng chấm dứt hai mắt cô trừng to ngập nước mím môi lại quay đầu nhìn Hoa Từ Khiêm.

Hoa Từ Khiêm nhất thời hai mắt trừng to kinh ngạc, nếu anh đoán không nhầm cô bé này còn rất nhỏ, nhưng sau có thể lại đẹp như vậy?

" Em đâu ở đâu sao? "

Hoa Từ Khiêm tiến lên một bước thì cô gái nhỏ lùi lại nhìn chăm chăm anh, hai mắt ngập nước nhưng rất đề phòng.

Hoa Từ Khiêm như nhìn ra gì đó vội vàng nói.

"Đừng sợ, anh sẽ không làm gì em."

Cô gái nhỏ nửa tin nửa không tin cứ nhìn chăm chăm anh, Hoa Từ Khiêm tiến lên ngồi xuống đối diện với cô gái nhỏ.

Thứ làm anh kinh ngạc nhất là cô bé rất gầy và nhỏ, quần áo thì lấm lem, hai cánh tay thì vừa bần lại vừa bầm, chân thì đi giày rách, anh thật sự không thể chịu được khi thấy cảnh này, trên đời này có cha mẹ như vậy sao?

"Sao em lại khóc?"

Cô gái im lặng, Hoa Từ Khiêm cũng không ép buộc cô gái nhỏ mà lấy khăn trong túi ra lau nhẹ mặt cô gái.

Cô gái nhỏ hai mắt trừng to kinh ngạc, nhưng không nói gì.

- - -

Ngày một... ngày hai... ngày ba... ngày bốn... mấy ngày liên tiếp Hoa Từ Khiêm cố ý đến đây đều nghe thấy tiếng nước nở của cô gái nhỏ.

Anh thấy đau lòng, ngày nào cô bé cũng khóc, có phải hay không xảy ra chuyện gì. Hoa Từ Khiêm cứ đến gần ngồi gần nói chuyện chung cô gái mặc cho cô không nói chuyện với anh.

Dần dần cô gái nhỏ nhìn anh, thì thoảng lại cười.

Hoa Từ Khiêm nhớ mãi nụ cười đó, trong khoảng thời gian đó, anh dần dần biết được một vài chuyện của cô gái nhỏ đó, lại còn chụp hình cô không ít tấm.

- - - -

Hoa Từ Khiêm nhớ lại... môi anh không tự chủ câu lên.

Cô gái nhỏ thuở nào đã lớn như vậy...

- - - - -

Lê Gia.

Tư Noãn Noãn ngồi trong căn nhà nhỏ nhìn chăm chăm ánh trăng... hôm nay cô nhận được cuộc gọi, lúc này thì nhận được tin nhắn.

"Hôm nay tôi bận, em ngủ sớm một chút."

Aley nói Lê Bá Sâm không về nhà.

Môi Tư Noãn Noãn câu lên cười khổ.

Chỉ vì nhận được một cuộc điện thoại nội dung làm cô ngây ngốc mà đi tin tưởng những thứ vốn không thể xảy ra... giờ thì tốt rồi...

Nhớ lại câu nói đêm qua của Lê Bá Sâm.

"Tôi đi gặp người tôi yêu! Chính là gần hay hơn tám năm trước đây! Cô ấy vì bị ép buộc mà rời xa tôi, nhưng bây giờ cô ấy đã ở bên cạnh tôi."

... Tư Noãn Noãn cười đến chảy dòng nước mắt... bận... anh bận là vì ở cùng người anh yêu sao...

Tư Noãn Noãn cả đêm thức trắng...

Buông bỏ... nhưng sao khó thế?

- - - - -

Bệnh viện.

Lê Bá Sâm ngồi bên ngoài nhìn chăm chăm hình ảnh yếu ớt của Huỳnh Tố My bên trong phòng bệnh, tay anh không tự chủ nắm chặt.

Liệu cô ấy có tỉnh lại nữa không... hay sẽ như trước kia bỏ anh mà đi... không đúng phải nói là sẽ không bao giờ tỉnh lại nữa... biến mất vĩnh viễn...

Lê Bá Sâm cả một đêm không ngủ cứ đứng đứng ngồi ngồi nhìn chăm chăm người bên trong phòng.

Nước P.

Huỳnh Lập Thành nhủ mày nghe người báo tin nói Huỳnh Tổ Mỹ hôn mê, tìm ông nhói lại vội vàng hỏi.

" Hiện giờ có sao không? "

#Vài lời nho nhỏ của BooMew:

***Thấy nhiều bạn nói Boo xây dựng hình tượng nam chính sai vì quá ngu muội, ngốc nghếch, tin người... bla bla nhưng Boo nói thật ☐ Boo sẽ không thay đổi nội dung đâu cũng như không sửa tính tình hay bất cứ thứ gì của nam chính vì Boo đã định hướng nhân vật như vậy ngay từ những chương đầu rồi.

Nếu như muốn thay đổi thì phải thay đổi ngay từ đầu, muốn ít ngược thì phải xây dựng cốt khác nữa chứ không phải muốn làm gì là làm ngay, đây là một bộ truyện dài tập, chứ không phải vài ba chương hay một bài văn ngắn nói sửa là sửa.

Hơn nữa :)) không có cái ngu dốt thì sau có cái đau buồn sau này, hiện tại nữ chính bị đau bao nhiêu, khổ bao nhiêu, sau này Boo cũng sẽ để nam chính nếm đủ mùi vị nên các bạn nào tức tối đến khó ngủ thì yên tâm ☐ sau này Boo sẽ để mấy bạn hả dạ.

Không giấu gì mọi người, khi bắt đầu viết quyển hai Tình Yêu Đau Thương bộ Người Vợ Nô Lệ này, thì Boo có lập sẵn hai cái kết.

SE - HE.

Nhưng sau một thời gian dài viết truyện, Boo quyết định sẽ cho một cái kết HE, đương nhiên khi nào end các tình yêu theo dõi từ những chương đầu cho đến cuối truyện sẽ không thất vọng đâu.

Vốn Boo muốn SE cơ, nhưng Boo sợ viết SE sẽ bị ăn chửi há há ☐.

Còn việc nhiều bạn cmt " bỏ truyện " đấy :)) thì thôi tùy các bạn! Boo cũng không biết nói gì hơn ngoài việc cảm ơn các bạn đã đồng hành đến chương này! Boo chân thành cảm ơn ạ! Hẹn các bạn ở những truyện khác nhé!

*** Còn những tình yêu vẫn luôn yêu thương ủng hộ và đọc truyện mà Boo cực khổ viết mỗi ngày á thì nhớ sau mỗi lần đọc nhớ thả lại cho Boo.

1 LIKE, 1 CMT và 1 VOTE để nhanh có chương mới đọc nhé!

Không những thế, nếu như các tình yêu siêng năng chăm chỉ thả like thả cmt và thả vote, thì Boo sẽ tranh thủ một tháng bảo 1 đến 2 lần sau khi giới hạn đạt được số phiếu nào đó, mỗi lần bảo sẽ tầm 5 đến 10 chương ☐

Chế độ bảo này sẽ được thi hành vào tháng sau nhé!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Rốt Cuộc Anh Là Ai? Đây Là Đây?

#BooMew

Huỳnh Lập Thành nhủ mày nghe người báo tin nói Huỳnh Tổ Mỹ hôn mê, tìm ông nhói lại vội vàng hỏi.

" Hiện giờ có sao không? "

" Không sao đâu Chủ Tịch, tiểu thư nửa thật nửa giả, nên hoàn toàn không nghiêm trọng, với lại trong bệnh viện có người của chúng ta, nên chủ tịch cứ yên tâm. "

Huỳnh Lập Thành gật đầu, để người kia lui, ông nhủ mày trầm tư suy nghĩ.

Huỳnh Tổ Mỹ... con gái ông, ông làm sao không hiểu nó, phải có chuyện gì đó phải thật nghiêm trọng mới khiến nó có thể chọn ra cái cách đập đầu vào tường ngu ngốc như vậy.

Ông suy đi nghĩ lại một lúc lâu, thì chính mình cũng suy đoán ra việc làm Huỳnh Tố My phải liều mạng như vậy, mày ông nhủ lại thêm chặt hơn.

Bị phát hiện sao... môi ông không khỏi nhếch lên trong lòng càng không dám coi thường Lê Bá Sâm, ông cố ý điều tra ra căn kẻ như vậy, cố gắng che hết mọi dấu vết, thế mà vẫn bị người phát hiện, thật đúng là nực cười mà. Nhưng như vậy cũng không có gì đáng lo, dù sao sớm biết một chút cũng dễ thực hiện kế hoạch khác hơn thôi.

Ông nghĩ nghĩ, vẫn không nhận được khen Huỳnh Tố My thông minh, với cái đà này, sớm muộn gì con bé cũng sẽ thuận lợi bước vào ở trong Lê Gia thôi.

- ----

Nước J.

Sáng hôm sau, Tư Noãn Noãn thức dậy rất sớm, có lẽ do do đêm khóc hai mắt cô sưng vù, ánh mắt cô không còn bao nhiêu khí lực nữa, cô chỉ cúi xuống, nhìn chăm chăm bụng của mình.

Nhanh nhanh mang thai một chút đi có được hay không... nếu cứ ở đây trong vô vọng thì cô sẽ thật sự chết mất... cho dù có buồn chán ra sao, nhưng khi biết chính mình mang thai, cô tin, ít nhiều gì cô vẫn vì đứa bé trong bụng mà sống..

Trong khi Tư Noãn Noãn vẫn đang buồn rầu, thì Lê Bá Sâm ở bệnh viện kia thật sự vui vẻ.

"Bác sĩ... nhanh nhanh đến khám cho cô ấy."

"Bác sĩ, cô ấy tỉnh rồi..." giọng nói của anh không kiềm được sự xúc động trong đó, không những thế còn có ít ghen ngào trong đấy.

Bác sĩ vừa nghe thấy, vội vàng chạy đến, tiến vào trong phòng khám cho Huỳnh Tố My, Huỳnh Tố My hai mắt mở to nhưng vẫn có một chút gì đó mờ mịt mà nhìn đông nhìn tây, như thể cô đang nghĩ gì đó.

Bác sĩ sau khi kiểm tra xong, báo cho Lê Bá Sâm biết là Huỳnh Tố My ổn rồi, Lê Bá Sâm cười tươi vội vàng đi vào trong phòng, nhìn người vẫn còn đang nhìn đông nhìn tây gọi.

"My... My..."

Huỳnh Tố My hai mắt mở to ra, nhìn chăm chăm Lê Bá Sâm, cũng không biết cô đang nghĩ gì mà mày cô nhủ chặt lại.

Lê Bá Sâm bèn gọi thêm một tiếng nữa.

"My... My..." hai mắt anh cũng không nhận được mà nhủ lại nghĩ vẩn, sao anh gọi mà cô không phản ứng?

Huỳnh Tố My vẫn cứ nhìn Lê Bá Sâm, giọng nói yếu ớt khẽ vang lên.

"Anh là ai? My My là tên của tôi sao? Đây là đâu?"

Ba câu hỏi của Huỳnh Tố My vừa dứt, Lê Bá Sâm vốn còn mang biểu hiện vui vẻ thì cũng cứng đờ ra, hai mắt trừng to nhìn chăm chăm Huỳnh Tố My, không nhanh không chậm anh vội vàng nói.

"My... My, anh biết anh không nên nghi ngờ em, em đừng dọa anh như vậy chứ!?"

Huỳnh Tố My khó chịu quát nhẹ.

"Anh đang nói điên cái gì vậy? Rốt cuộc anh là ai? Đây là đâu?" giọng nói tuy khó chịu, nhưng vì thanh âm quá yếu mà có muốn quát cũng không giống quát.

Lê Bá Sâm mím môi, nhìn chăm chăm Huỳnh Tố My, thấy cô không giống như đang nói dối, anh run rẩy nói.

"Anh là Sâm... em không nhớ anh sao My...?" tay anh không kiềm được mà nắm lấy tay cô, vì đang kích động mà lực nắm cũng không nhẹ.

"Sâm là ai, làm sao tôi biết... Đau quá... anh buông tôi ra coi." Huỳnh Tố My ăn đau mà đẩy tay của Lê Bá Sâm đang nắm chặt tay anh.

Lê Bá Sâm giật mình mà buông cánh tay cô ra.

"My... My...em đừng có như vậy... em phải nhớ anh là ai chứ My... ai... em cũng có thể quên nhưng anh... anh thì em không được quên..."

Tại sao... tại sao lại như vậy... mặc dù bác sĩ có nói là Huỳnh Tố My có thể sẽ bị mất trí nhớ tạm thời nhưng rõ ràng nói là không chắc chắn, vậy mà... vậy mà hiện tại cái gì cô ấy cũng không nhớ.

Nhìn ánh mắt khó chịu của Huỳnh Tố My, Lê Bá Sâm nhấn nút khăn cấp màu đỏ ở đầu giường.

Bác sĩ vốn còn đang thở phào nhẹ nhõm bên kia, khi nghe đến tiếng chuông khẩn cấp bên kia, thì cả đám vội vàng đi đến,

Vừa bước vào bác sĩ liền bị Lê Bá Sâm quát.

" Các người khám bệnh kiểu gì vậy? Kiểm tra lại xem, tại sao cô ấy lại không nhớ gì hết. "

Bác sĩ bị quát đến run lẩy bẩy mà không dám nói gì biện minh cho mình, vốn dĩ chuyện mất trí tạm thời này là chuyện quá hiển nhiên nhưng ông bị dọa đến quên đầu quên đuôi đi nhanh về hướng Huỳnh Tổ My hỏi đồng hỏi tây.

- - - - -

Dời lịch báo lại nhé! Tháng này nhà Boo bận rộn quá! Boo không có quá nhiều thời gian để viết, đến khi nào rảnh, thì Boo sẽ thông báo báo.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Sẽ Ở Nhà Chúng Ta Vài Ngày

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

#BooMew

Bác sĩ bị quát đến run lẩy bẩy mà không dám nói gì biện minh cho mình, vốn dĩ chuyện mất trí tạm thời này là chuyện quá hiển nhiên nhưng ông bị dọa đến quên đầu quên đuôi đi nhanh về hướng Huỳnh Tổ My hỏi đồng hỏi tây.

Sau đấy mới run rẩy nhìn Lê Bá Sâm nói.

" Lê... Lê Thiếu... thật sự cô Huỳnh bị mất trí nhớ tạm thời thôi... đây là trường hợp thường xuyên xảy ra... "

Lê Bá Sâm nhìn Huỳnh Tổ My một lúc lâu mới hỏi bác sĩ tiếp.

" Khi nào cô ấy sẽ nhớ lại? "

" Sẽ... sẽ nhanh thôi... nếu như Lê Thiếu để cô ấy tiếp xúc với những thứ mà bản thân cô ấy từng thấy từng quen thuộc... " bác sĩ run rẩy đến muốn nói thành câu trọn vẹn cũng khó.

Lê Bá Sâm gật đầu một cái để bác sĩ và các y tá lui, anh để người ở lại chăm sóc Huỳnh Tổ My, đi nhanh ra ngoài, gọi điện về Lê Gia.

- - - - -

Lê Gia.

Quản gia Lâm đang ở ngoài sân nhìn đồng nhìn tây cắt tia bớt những bông hoa dư thừa thì chuông điện thoại reo lên.

" Reng Reng Reng... "

Ông nhanh chóng lấy điện thoại ra từ trong túi mà nghe.

" Cậu chủ? "

" Chuẩn bị một căn phòng, trang trí giống như phòng của Tổ My lúc còn ở nhà chúng ta khi còn nhỏ đấy. "

" Cậu chủ... cậu định đón Huỳnh tiểu thư vào nhà? " quản gia Lâm nhủ chặt mày hỏi.

" Ông chỉ cần chuẩn bị, những chuyện khác ông không cần quan tâm. " Lê Bá Sâm khó chịu nói.

Quản gia Lâm không chần chừ nói.

" Thế còn Mợ? Cậu để mợ ở đâu? "

" Tư Noãn Noãn " Lê Bá Sâm nhất thời cứng đờ người, đúng vậy... nếu như anh đón Huỳnh Tổ My về, nhất định Tư Noãn Noãn sẽ đau lòng... chính là... anh không yên tâm để Huỳnh Tổ My sống bên ngoài, chỉ cần Huỳnh Tổ My nhớ lại, thì dọn ra khỏi Lê Gia là xong, Tư Noãn Noãn sẽ không suy nghĩ linh tinh.

" Chính tôi sẽ có cách nói cho cô ấy đồng ý! Ông cứ chuẩn bị đi. "

Nói xong, không đợi Quản gia Lâm có cơ hội đáp hay nói bất cứ câu gì anh cúp ngang. Nói chính xác là anh đang sợ... quản gia Lâm mà nói thêm vài câu thì anh sẽ suy nghĩ lại việc có nên hay không đưa Huỳnh Tố My về nhà, nhưng so với phải chiều chuộng Tư Noãn Noãn, thì người bệnh như Huỳnh Tố My quan trọng hơn.

Đúng vậy, Tư Noãn Noãn nhất định sẽ không vì chuyện này mà buồn bã.

- - - - -

Lê Thị.

Lê Bá Sâm sau khi nói chuyện xong thì đi thẳng đến công ty xử lý công việc.

Trong phòng làm việc, anh lúc này rất bận rộn, mày anh nhủi chặt đọc đọc lại ký ký, sau một buổi sáng rớt cuộc cũng xử lý xong.

Lê Bá Sâm dựa vào ghế, nhìn như không nhìn chiếc điện thoại đang hiển thị hình ảnh của Tư Noãn Noãn, trong lòng anh cực kỳ buồn chán, cũng không biết quyết định của mình là đúng hay là sai.

Anh hít một hơi sâu nhìn đồng hồ, lúc này đã hơn mười một giờ, chắc Tư Noãn Noãn cũng đã ăn trưa rồi nên gọi.

- -

Tư Noãn Noãn đang tập đan len mà mấy video dạy đan len ở trên Youtube, cô không nhanh không chậm lấy vài sợi len mà Aley có đưa cho cô lúc sáng đan theo.

Khi hai mắt cô đang tập trung cao độ nhìn chằm chằm màn hình điện thoại thì rất nhanh chiếc điện thoại hiện lên trên màn hình " Lê Bá Sâm đang gọi. "

Mày cô nhủi lại, tuy không muốn nghe nhưng vẫn phải nghe máy.

" Alo. "

" Noãn Noãn... " Lê Bá Sâm gọi được một tiếng rồi thôi.

Tư Noãn Noãn không quan tâm anh gọi cô là gì mà lạnh giọng đáp.

" Cậu chủ... gọi tôi có chuyện gì? "

" Cậu chủ?! " Lê Bá Sâm nghe cách xưng hô của Tư Noãn Noãn, bản thân anh không khỏi khó chịu.

" Gọi Sâm! "

" Cậu chủ, nếu không có gì thì tắt máy. "

Lê Bá Sâm nghiêng răng nghiêng lợi, cổ nhin con phần nộ xuống khẽ nói.

" Vài ngày nữa, nhà chúng ta sẽ có khách. "

" Khách của cậu, có liên quan gì đến tôi sao? "

Lê Bá Sâm cũng không để ý cách nói chuyện khó chịu của cô mà nói.

" Huỳnh Tố My không may bị mất trí nhớ, sẽ ở nhà chúng ta vài ba hôm. "

" Ừ. "

" Em không có gì để nói với tôi sao? "

" Nói gì? "

" Em không nói suy nghĩ của em cho tôi nghe khi tôi định đưa Tố My ở lại Lê Gia. "

Tư Noãn Noãn nắm chặt nắm tay lại, không nhanh không chậm nói.

" Tôi nói anh đừng đưa cô ấy đến đây sẽ được sao? "

" Không... " Lê Bá Sâm còn chưa nói xong, Tư Noãn Noãn cười thành tiếng ở đầu dây bên kia.

" Lê Bá Sâm!!! Nếu đã không thể thì đừng hỏi tôi, chuyện của anh vốn cũng chẳng liên quan gì đến tôi..

Lời nhò nhò: Boo sẽ cố gắng tranh thủ thời gian rảnh, viết một truyện 2 chương/ngày cho các tình yêu ☐ còn muốn bảo thì phải đợi khi nào nhà Boo hoàn thành Boo mới có thời gian bảo nha ☐ các tình yêu đừng buồn ☐ tầm nửa tháng là xong thôi hà ☐

#Nhưng mà không phải lúc nào cũng có thể 2 chương/ ngày nha ☐ tại có khi thật sự rất bận ☐

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Toàn Là Tiện Nhân

#BooMew

" Lê Bá Sâm!!! Nếu đã không thể thì đừng hỏi tôi, chuyện của anh vốn cũng chẳng liên quan gì đến tôi cả, chúng ta đến với nhau chỉ vì tôi nợ anh ân cứu tôi ra khỏi Tư Gia, còn anh cần tôi đóng vai một người vợ. Chúng ta chỉ là những người cần đối phương giúp đỡ chứ không hề có liên quan gì với nhau, nên anh không cần phải để ý người vợ trên danh nghĩa như tôi. " dừng một chút, Tư Noãn Noãn cắn chặt môi, để bản thân bị đau mà quên đi cảm giác đau lòng, cô nhếch mép cười lạnh giọng nói.

" Chỉ cần tôi có thai, an toàn sinh đứa bé ra, thì anh có thể danh chính ngôn thuận mà cưới Huỳnh tiểu thư đó rồi! Nên anh cứ từ từ không cần nôn nóng. Cũng không cần hỏi ý kiến tôi. " nói xong, Tư Noãn Noãn không đợi Lê Bá Sâm nói gì mà cúp máy ngang.

Nếu đã muốn cho vào cửa, thì cần gì hỏi... hỏi có khác gì đang cố ý làm tổn thương đối phương đâu...

Lê Bá Sâm... anh là kẻ tàn nhẫn như vậy sao...

Anh thả rảnh đem chuyện mà bản thân đã quyết định ra hỏi, là để chà đạp lên tình cảm tôi dành cho anh sao?

Hahaha... mẹ ơi... mẹ ơi... con thật sự cảm thấy đau buồn... không biết lúc mẹ nhận ra bản thân bị người mình một lòng yêu đang thân cận yêu thương người khác... mẹ đã cảm thấy ra sao nhỉ... có phải cũng đau đến không thở nổi như con không?

- ----

Trong Lê Thị.

Lê Bá Sâm mày nhú chặt, trong con người tràn ngập lửa giận, hai tay nắm chặt thành nắm đấm, do quá tức giận, nên lực tay nắm chặt không hề nhẹ, bàn tay nắm chặt đến những ngón tay trắng bệch.

Lê Bá Sâm tức giận, trong đầu cứ luôn lượn quanh câu nói vô tình của Tư Noãn Noãn " Chuyện của anh vốn cũng chẳng liên quan gì đến tôi cả, chúng ta đến với nhau chỉ vì tôi nợ anh ân cứu tôi ra khỏi Tư Gia, còn anh cần tôi đóng vai một người vợ. "

Tư Noãn Noãn... em là người như vậy sao? Là người vô tình như vậy sao?

Thật sự... chuyện của tôi không liên quan đến em sao? Trái tim anh co lại từng con từng con lại.

- ----

Hoa Thị.

Hoa Từ Khiêm nhận được tin Lê Bá Sâm muốn đưa Huỳnh Tổ My về lại Lê Gia, chính anh cũng không thấy lạ, chỉ là còn chưa được một ngày, mà Lê Bá Sâm đã muốn đón người về thì thật sự nhanh hết mức có thể tưởng tượng.

Hoa Từ Khiêm nghĩ nghĩ, mỗi anh câu lên cười nham hiểm, chính là khi nhớ đến chuyện người con gái đang mang danh vợ của Lê Bá Sâm thì anh lại không nhận được mà nhú chặt mày.

Lê Bá Sâm đúng là có mắt như mù, bản thân nhặt được viên ngọc trai mà lại nghĩ là viên đá thô...

Tư Noãn Noãn... chịu đựng thêm một thời gian nữa... anh nhất định sẽ giúp em thoát khỏi nơi đó...

Bệnh Viện.

Khi ai nấy đều đang bận rộn bên ngoài, Huỳnh Tố My vốn gương mặt hốc hác nhợt nhạt ánh mắt mờ mịt nhìn đông nhìn tây, không biết đây là đâu thì giờ đây môi cô lên cười nham hiểm.

Mọi thứ mà bản thân cô cố gắng làm sao có thể chỉ vì chuyện Lê Bá Sâm biết được sự thật là kết thúc.

Tay cô nhẹ nhàng đưa lên xoa nhẹ trán đang bị băng bó của mình, môi cô cười càng thêm nham hiểm, hy sinh một chút thì mới có được thứ mà bản thân đang hướng tới.

Huỳnh Tố My cúi đầu nhìn chăm chăm bàn tay cô, cô nhớ rất rõ... lúc đấy... Lê Bá Sâm kích động ra sao... hừ... Lê Bá Sâm..

Anh cho dù có ra sao thì làm sao có thể qua mặt được Huỳnh Tố My tôi. Người xưa nói đúng, nam tử hán, không qua ải mỹ nhân.

Tư Gia.

Mấy hôm nay, Tư Chân Châu mặt mày ủ rũ không một tia vui mừng gì, bình thường Tư Gia có bị cô làm bầy hầy ra sao thì cũng có người dọn dẹp nhưng gần một tháng nay... từ khi con tiện nhân số hưởng Tư Noãn Noãn đó rời đi thì căn nhà vốn sạch sẽ không còn ra hình dáng.

Tư Chân Châu ngồi xuống bàn ăn, mày vẫn nhũn lại không nhìn được con tức giận của mình, cho dù cái kế hoạch kia của ba cô Tư Khả Minh rất ổn, nhưng phải đợi đến khi nào mới có thể thực hiện, không lẽ cứ để con tiện nhân đó ăn uống sung sướng bên đó.

" Con làm sao nữa vậy hả Châu Châu? " Tuyết Sương Anh đang chuẩn bị ít đồ ăn, thì thấy gương mặt ủ rũ của con gái cũng không khỏi hỏi.

Tư Chân Châu khó chịu, nằm dài trên bàn rầu rĩ nói.

" Mẹ, mẹ nói đi, không lẽ chúng ta phải đợi đến ngày chính mùi như ba nói mới kéo con tiện nhân đó về nhà hung hăng giáo huấn nó sao? Nếu đợi đến ngày đó, chắc con sẽ ghen chết mất thôi. "

Cô thật sự chỉ muốn đánh con tiện nhân Tư Noãn Noãn đó thật nhiều cho hả dạ, chứ cứ như vậy... cô sao chịu nổi.

Tuyết Sương Anh làm sao không hiểu ý con gái, nhưng bà còn biết làm gì hơn ngoài đợi, nếu như làm hư bột hư đường thì làm sao có thể thành công.

" Con cứ ở yên, đi học bình thường, thi thoảng lại nói vài ba tiếng bóng gió liên quan đến con tiện nhân đó. "

" Nhưng ba... "

" Ba con không nói gì đâu, dù sao con tiện nhân đó giống y mẹ nó, toàn là tiện nhân, bị bêu xấu cũng chỉ im lặng. " bà nhớ chuyện năm đó, bà lại càng đắc ý, nếu như mẹ của Tư Noãn Noãn mà mạnh dạng thì làm gì có chuyện bà ta chết nhanh như vậy..

Từ giờ cho đến ngày 15/10, đủ 25k phiếu, Boo sẽ bảo 7 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Sâm Ca Ca

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

#BooMew

Chỉ cần nghĩ đến chuyện năm xưa, thì Tuyết Sương Anh càng thấy vui sướng đắc ý, nhớ lại sự việc năm đó bà càng chắc chắn Tư Noãn Noãn cũng giống như mẹ cô ta, một kẻ nhu nhược.

Tư Chân Châu vừa nghe, môi cô lên gian xảo... nói bóng nói gió sao... trong trường cấp ba lần đại học ai mà không biết quan hệ của Tư Noãn Noãn với Tư Gia là như thế nào... hừ Tư Noãn Noãn, để tao nhìn xem, loại tiện nhân như mày còn đắc ý được bao lâu.

Ngày hôm đó, sau khi Tư Chân Châu được Tuyết Sương Anh bày kế thì nổi hứng đi học thêm và cũng không quên khóc lóc kể lể với đám bạn mà cô chơi thân thiết, nói.

"Chị ấy bỏ gia đình mà đi theo trai."

"Chị ấy còn nói ba mẹ tôi nuôi chị ấy không đủ làm chị ấy sống một cuộc sống như lao tù... híc..."

"... " và vô số câu bịa đặt khác.

Người nghe, có một vài người đồng tình, cảm thấy Tư Noãn Noãn là một chị gái không ra gì, ăn cháo đá bát, không biết hiếu thảo, một vài người lại khác thì bĩu môi khinh bỉ cái cách ăn nói dối trắng thay đen của Tư Chân Châu.

Bởi vì bọn họ biết rõ cuộc sống của Tư Noãn Noãn ra sao, nhưng cho dù biết bọn họ cũng không thể nói gì khác ngoài việc im lặng. Tư Gia là người như thế nào không chỉ riêng họ biết rõ mà còn có những người khác.

Một gia đình cực phẩm, đôi trắng thay đen, không những thế còn làm ra vài chuyện đáng khinh bỉ, ví dụ như làm sai nhưng không nhận sai, đút tiền cho những người có chức lớn để bản thân được bao che khuyết điểm.

Lại nhìn cái bộ dáng khóc đến đáng thương như vậy của Tư Chân Châu, ai nấy đều phải lắc đầu.

- ----

Lê Thị.

Lê Bá Sâm xử lý xong công việc, thì đang định rời đi, để kịp thời gian đi đến bệnh viện, chính là khi anh còn chưa bước ra khỏi phòng, thì Phi Vô Dư vội vàng đi vào.

"Boss."

Lê Bá Sâm nhú mày nhìn Phi Vô Dư nhú mày hỏi.

"Có chuyện gì sao?" anh cúi đầu nhìn đồng hồ, thì thấy đã gần năm giờ chiều.

Phi Vô Dư khẽ nói.

"Anh đang định đi sang chỗ Huỳnh tiểu thư?"

"Ừ!" Lê Bá Sâm lạnh giọng nói.

Phi Vô Dư nhếch mép cười một cái nhìn Lê Bá Sâm bằng ánh mắt khó chịu nói.

"Anh thật sự tin những gì cô ta nói?"

"Ý cậu là gì Dư? Đừng vòng vo nữa."

"Boss! Anh cũng biết rõ là Huỳnh Tổ My cố ý bịa chuyện để tiếp cận anh, mà anh vẫn còn tin cô ta yêu anh sao?"

"Huỳnh Tổ My không phải loại người như vậy! Có yêu hay không yêu, đối với tôi mà nói không quan trọng, vì tôi mà cô ấy bị thương, tôi có bốn phận phải chăm sóc cô ấy cho đến khi cô ấy nhớ ra tôi là ai."

"Còn mợ chủ thì sao? Chị dâu thì sao? Boss đành lòng nhìn chị ấy đứng từ xa nhìn Boss quan tâm chăm sóc Huỳnh Tổ My?"

"Noãn Noãn, sẽ hiểu. Cô ấy không phải là người chỉ biết nhìn mà không biết động não."

"Không biết động não à! Nhìn người đàn ông mình yêu thương quan tâm chăm sóc người phụ nữ khác với cái lý do tại cô ta bệnh. Boss nghĩ Tư Noãn Noãn sẽ chấp nhận!?"

Lê Bá Sâm nhú mày nhìn Phi Vô Dư một cái, không nhanh không chậm nói.

"Cậu đừng xen vào chuyện của tôi quá nhiều. Tư Noãn Noãn cho dù có ra sao thì vẫn là VỢ TÔI."

"Haha, anh đang ghen vậy tại sao anh không nghĩ cô ấy cũng sẽ ghen?" Phi Vô Dư khó chịu nói.

"Dư!! Cậu không nên nói nhiều như thế!" nói xong Lê Bá Sâm rời đi, hai tay anh nắm chặt thành quả đấm.

Phi Vô Dư nhìn Lê Bá Sâm, môi anh câu lên cười khổ...

Hay cho cái câu "vẫn là vợ tôi" Lê Bá Sâm... Lê Bá Sâm... anh không thấy anh đang bỏ qua quá nhiều cơ hội sao?

Phi Vô Dư cúi đầu nhìn chăm chăm bàn tay có một vết sẹo.

Vết sẹo chứa biết bao nhiêu kí ức đau buồn lẫn đáng quý trong đó... người anh tìm bấy lâu nay... cuối cùng cũng tìm thấy.

- ----

Bệnh viện.

Huỳnh Tổ My mày nhủ chặt nằm trên chiếc giường bệnh, như thể chứa bao nhiêu là phòng bị cảnh giác... chính là không được bao lâu cánh cửa vốn đóng chặt liền vang lên tiếng "Két" mở cửa.

Huỳnh Tổ My hai mắt vẫn nhắm chặt không hề mở ra, Lê Bá Sâm nhỏ nhẹ bước đến, vừa bước lên gần cô thì hai mắt cô mở ra, trong mắt chứa biết bao là lo sợ trong đó.

"A... anh... anh là ai... không... không được... được đến gần... gần tôi..." giọng nói mang đầy nỗi sợ hãi đến lấp ba lấp bắp.

Lê Bá Sâm nhìn cô như vậy, trong mắt tràn ngập đau lòng, không nhanh không chậm nói.

"Đừng sợ... đừng sợ... là anh đây... Sâm Sâm ca ca của em đây."

"Sâm.. Sâm ca ca... hức... Sâm..." Huỳnh Tổ My vừa nghe từ "Sâm ca ca" thì hai mắt đột ngột phỉm hồng khúc khích khóc rống lên.

"Ahuhu..."

"Sao vậy...anh đây..."

"Sâm ca ca... My... My không muốn rời xa Sâm ca ca đâu... huhu..."

- -----

Từ giờ cho đến ngày 15/10, đủ 25k phiếu, Boo sẽ bảo 7 chương cho các tình yêu *

***Đủ sớm thì bảo sớm nhé bảo xong đợt này còn có đợt sau sau nữa đó:V

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Mang Thai

#BooMew

"Sâm ca ca... My... My không muốn rời xa Sâm ca ca đâu... huhu..."

Huỳnh Tổ My hai mắt to tròn ngập nước, nhìn chăm chăm Lê Bá Sâm nức nở nói.

Lê Bá Sâm đau lòng xoa nhẹ đầu Huỳnh Tổ My không thôi, cảm thấy như trái tim anh bị ai đó hung hăng bóp chặt vậy.

Nhìn Huỳnh Tổ My khóc nức nở đến thiếp đi trong lòng, Lê Bá Sâm cẩn thận đặt cô xuống, sau đấy mới đứng dậy đi ra ngoài phòng.

Lúc Lê Bá Sâm rời đi, ở điểm mù không ai thấy được, thì hai mắt Huỳnh Tổ My vốn nhắm chặt khẽ mở ra, môi nhếch lên, sau đấy mới nhắm chặt lại một lần nữa.

- ---

Lê Bá Sâm đứng phía ngoài cánh cửa, mày anh nhủ lại nhớ về Tư Noãn Noãn... lại nhớ về hình ảnh lúc nãy của Huỳnh Tổ My, anh nhu nhu thái dương, không nhanh không chậm gọi về Lê Gia.

"Quản gia Lâm? Đã chuẩn bị xong căn phòng chưa?"

"Rồi cậu chủ."

"Ừ! Chuẩn bị một chút thức ăn, một lát tôi sẽ đưa cô ấy đến nhà chúng ta ở. "

" Cần báo cho Mợ không? "

" Không cần đâu... cô ấy biết rồi. "

" Vâng. "

Sau khi tắt máy, Lê Bá Sâm cười khò... Tư Noãn Noãn biết rồi... đương nhiên là biết rồi và cũng không hề có ý định sẽ quan tâm đến chuyện đó.

- -----

Ngày hôm đấy... bên ngoài người ta đồn thổi " Tư Noãn Noãn là vợ của Lê Bá Sâm, ăn cháo đá bát không xem ai ra gì, đem cha mẹ em gái mình xem như người dung... "

Ngày hôm đấy... Tư Noãn Noãn trong ngôi nhà nhỏ... hai mắt đỏ ửng nhìn Lê Bá Sâm đang dìu Huỳnh Tố My vào nhà... tiếng nhạc du dương... tiếng cười tiếng nói của Lê Bá Sâm mừng Huỳnh Tố My xuất viện...

Không một ai biết... cũng không một ai để ý... trong ngôi nhà nhỏ phía sau Lê Gia, có một cô gái đáng người nhỏ nhắn khóc lóc nghẹn ngào đau khổ...

Làm gì có ai có thể mặc kệ không cảm xúc khi nhìn người mình yêu... đón người khác vào nhà....

Làm gì có chuyện từ bỏ một người dễ dàng như vậy khi người đó luôn muốn mình luôn xuất hiện trước mặt mình.

Những gì mà Tư Noãn Noãn chịu... có lẽ cũng là nỗi đau của những người phụ nữ bị phản bội nhưng chắc chắn họ không hề cảm thấy khổ sở như cô khi người đàn ông đấy nói " yêu cô " nhưng lại bên cạnh người khác.

Ngày đó... tiếng nhạc tiếng cười ngoài kia... lại là nỗi đau vĩnh viễn không thể xóa nhòa của Tư Noãn Noãn...

- -----

Một tháng sau...

Từ cái ngày có sự xuất hiện của Huỳnh Tố My, Tư Noãn Noãn không còn bị kêu vào lúc nửa đêm nữa... từ ngày có sự xuất hiện của Huỳnh Tố My, Tư Noãn Noãn một bước cũng không ra khỏi căn nhà nhỏ của mình...

Cũng từ ngày có sự xuất hiện của Huỳnh Tố My... Tư Noãn Noãn cũng biết bản thân đang mang thai.

Có lẽ không ai biết, càng không ai nghĩ đến chuyện này... nhưng Tư Noãn Noãn thật sự mang thai.

Lê Bá Sâm ngồi trong phòng nhìn chăm chăm thân ảnh gầy gò của Tư Noãn Noãn, ánh mắt lạnh lùng của anh không hề mang một thiện ý nhưu mày nhìn cô một lúc mới nói.

" Nếu đã mang thai thì đừng tùy tiện ra ngoài, em biết rõ việc hôm nay nguy hiểm ra sao không? Nếu như không phải Aley đến đây kịp thời thì em đã bị... " hai từ sảy thai kia quá khó nói. Lê Bá Sâm không thể thốt ra.

Tư Noãn Noãn yếu ớt xoa xoa bụng vẫn còn phẳng của chính mình, hai mắt một chút cũng không hé nhìn Lê Bá Sâm, cô nhỏ giọng nói.

" Chỉ cần sinh xong đứa bé là tôi có thể rời đi có đúng không? "

Lê Bá Sâm hai mắt trừng to giật mình, không tin vào tai mình, anh đang nghe cái gì đây...

" Rời đi? " Lê Bá Sâm nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn hỏi.

Tư Noãn Noãn gật đầu.

Lê Bá Sâm cười khò, cầm lấy ly nước bên cạnh ném mạnh xuống sàn nhà, trừng mắt nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn quát.

" Tư Noãn Noãn... rốt cuộc em muốn rời khỏi tôi đến như vậy sao hả? "

" Đúng vậy! " Tư Noãn Noãn nói.

" Haha... được lắm... để xem em có rời khỏi được tôi hay không! " Lê Bá Sâm cười thành tiếng một cái nói.

Sau đấy hung hăng rời đi...

Tư Noãn Noãn nhếch mép cười khò...

Lê Bá Sâm... hà có gì anh phải dày vò tôi như vậy chứ? Trái tim này... cho dù nó vẫn còn rung động vì anh nhưng nó khiến tôi đau... đau đến nỗi chỉ muốn chết đi... còn anh... bắt tôi ở lại với thân phận vợ... là muốn che mắt thiên hạ sao...

- - -

Vừa rời khỏi nhà nhỏ không bao lâu, Huỳnh Tổ My đang ngồi ngoài sân hoa hồng ngắm hoa, vừa thấy Lê Bá Sâm, giọng nũng nịu gọi một tiếng.

" Sâm Sâm... "

- - - - -

Bảo 1/7 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Sâm Ca Ca Đã Có Vợ Có Thật Không?

#BooMew

" Sâm Sâm... "

Lê Bá Sâm vốn có một gương mặt cực thối, nhưng vừa thấy Huỳnh Tổ My, anh thu lại hết tia khó chịu trong lòng mà nhìn về hướng Huỳnh Tổ My, vội vàng đi đến hỏi.

" My! Sao em lại ở đây? Đi vào thôi... ở đây nắng lắm, em sẽ bị cảm nắng đấy. "

Huỳnh Tổ My ngoan ngoãn đi theo sau Lê Bá Sâm.

" My muốn đợi Sâm ca ca á! Sâm ca ca đi đâu đấy? Sao lại đi về từ hướng đó a? Làm người ta đợi thật lâu nha. "

Lê Bá Sâm xoa nhẹ đầu Huỳnh Tổ My nói.

" Anh đi công chuyện thôi. Sau này em không cần đợi nữa! "

" A? "

Như biết rõ Huỳnh Tô My đang muốn hỏi gì đó tiếp, Lê Bá Sâm vội vàng đánh gãy nói.

" Thôi đi vào nhà thôi, hôm nay Anh thật muốn nhìn My nấu ăn nha. "

" Há há... My sẽ nấu thật nhiều đồ ăn cho Sâm ca ca. Sâm ca ca nhớ phải ăn nhiều vào đấy nhé! "

" Được. "

Khi cả hai cùng đi vào, ở một góc độ nào đấy... Huỳnh Tổ My dùng ánh mắt sắc bén liếc về hướng ngôi nhà nhỏ đó, trong lòng không ngừng tính toán kế hoạch tiếp theo.

Làm sao cô không biết... Lê Bá Sâm thường xuyên đi thăm con tiện nhân đó... phải nghĩ cách gì đó để Lê Bá Sâm đuổi con đó ra khỏi Lê Gia, thì cô mới có địa vị vững chắc trong căn nhà.

- - - - -

Trong phòng bếp, Huỳnh Tổ My bận rộn với bếp núc, lại nhìn thấy Lê Bá Sâm đang ngồi cách cô không xa, cho dù có rất ghét bỏ nhưng cô vẫn cố trung ra bộ mặt cực đáng yêu nhìn Lê Bá Sâm nói.

" Sâm ca ca... vài hôm trước My có nghe được một chuyện. "

" Chuyện gì đấy? " Lê Bá Sâm nhìn nhìn máy tính trước mặt, lại nghe Huỳnh Tổ My nói, anh ngẩng đầu lên nhìn cô hỏi.

Huỳnh Tổ My bĩu môi, thấp thỏm nói.

" Máy chị kia nói là Sâm ca ca đã có vợ... có thật không? "

Lê Bá Sâm cũng không hề có ý định giấu giếm mà nói.

"Đúng nha! Thế My My có muốn nhìn vợ anh không? "

Huỳnh Tổ My nén con giận, chính cô không nghĩ đến anh sẽ thừa nhận... cô nghĩ anh sẽ chối bỏ là anh chưa có vợ... tay cô nắm chặt thành nắm đấm nhỏ nhìn chăm chăm Lê Bá Sâm, cố không để sự khó chịu bức tức của mình bị nhìn thấy mà nhỏ giọng nói.

"Muốn nha! Sâm ca ca cho My nhìn sao? "

"Được, để trưa nay anh gọi cô ấy đến để My nhìn. "

"A thật tốt quá! Thế là My sẽ có thêm bạn nữa rồi có đúng không? "

"Ừ! " Lê Bá Sâm nhếch mép nhìn Huỳnh Tổ My đáp.

Chỉ cần để Tư Noãn Noãn tiếp xúc với Huỳnh Tổ My, anh tin chắc chắn cô ấy cũng sẽ thích Huỳnh Tổ My như anh... đợi nào Huỳnh Tổ My bình phục, thì khi đó Huỳnh Tổ My có thể sẽ về lại nước P thôi.

- -----

Buổi trưa.

Tư Noãn Noãn bị Lê Bá Sâm gọi vào Lê Gia, bởi vì mang thai nên cảm giác lúc này của cô cực khó chịu...

Bản thân vốn đã đau buồn, giờ còn phải đi đến Lê Gia, cho dù có là thánh nhân cũng không thể nào vui vẻ nổi.

Lê Bá Sâm đang đứng bên ngoài đợi, vừa thấy Tư Noãn Noãn anh vội vàng đi đến đỡ cô, giọng nói không che giấu sự quan tâm hỏi.

"Có thấy mệt ở đâu không? "

Tư Noãn Noãn lắc đầu, hai mắt không nhìn anh hỏi.

"Gọi tôi sang đây để làm gì? "

"My muốn gặp em " Lê Bá Sâm vừa dìu cô vào nhà vừa nói.

Tư Noãn Noãn dừng chân lại, môi cười lên chế giễu nói.

"Lê Bá Sâm! Anh đang muốn chê cười tôi như vậy sao? "

"Anh... "

"Haha... được rồi muốn show ân ái thì cứ show tôi sẽ chống mắt lên mà nhìn. " Tư Noãn Noãn không đợi Lê Bá Sâm trả lời đáp.

Lê Bá Sâm nhíu mày, nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn lạnh giọng nói.

"Tư Noãn Noãn, em đừng nghĩ ai cũng giống như em! "

Tư Noãn Noãn nhìn Lê Bá Sâm.

"Đúng vậy! Tôi đối với anh có là gì đương nhiên ai mà lăm chuyen như tôi thì đều bị gọi là không biết điều, còn anh và cô ta cái gì cũng tốt có phải hay không? "

Dừng một chút, Tư Noãn Noãn lại nói.

"Chỉ có anh mới nghĩ cô ta muốn gặp tôi mới gọi tôi đến! Chỉ có anh mới nghĩ một con hồ ly tinh là con cáo sa mạc... " nói xong cô không đợi Lê Bá Sâm dìu mà đi thẳng.

Lê Bá Sâm nhìn bóng dáng tịch mịch của Tư Noãn Noãn, anh nhíu mày cười khổ...

- -----

Vừa bước vào đến bên trong, một bàn ăn đầy rẫy nhiều món... à không... phải nói là cùng một thực phẩm làm ra nhiều món.

Tư Noãn Noãn nhíu mày nhìn chăm chăm vô số con cá được chế biến trên bàn mà khựng bước lại.

"Sâm ca ca... " đột nhiên từ phía sau lưng cô vang lên tiếng gọi nũng nịu của một cô gái, không cần nói chính cô cũng biết ai đang gọi.

Huỳnh Tố My đi đến bên cạnh Lê Bá Sâm, ôm lấy cánh tay của Lê Bá Sâm, mỗi câu lên cười xinh đẹp nói.

" My nấu thật nhiều món mà Sâm ca ca thích đấy. "

Lê Bá Sâm cung chiêu xoa nhẹ đầu Huỳnh Tố My, nhìn về hướng Tư Noãn Noãn.

" Em vào ngồi đi, vì hôm nay My muốn gặp em mà làm rất nhiều món đấy. "

Tư Noãn Noãn không bước vào, đứng yên tại chỗ nhìn anh.

Lê Bá Sâm nhú mồm quát nhẹ.

" Còn không vào ngồi? "

Tư Noãn Noãn nhú mồm, con buồn nôn muốn ập tới, nhưng cô cố nhịn mà nhìn về phía Lê Bá Sâm hỏi.

" Anh muốn tôi ăn những thứ này? "

- - - - -

Bảo 2/7 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Tôi Không Dám Làm phiền Anh

#BooMew

" Anh muốn tôi ăn những thứ này? "

Lê Bá Sâm còn chưa kịp nói gì thì Huỳnh Tố My đã nức nở khóc thành tiếng nghẹn ngào nói.

" Híc... chị... không... híc không muốn ăn thì my sẽ nấu món khác... chị không cần ghét bỏ my... huhu. "

Tư Noãn Noãn không nhìn đến Huỳnh Tố My, mà nhìn chăm Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm thấy Huỳnh Tố My nức nở đáng thương như vậy vội vàng ôm cô vào lòng nhú mồm khó chịu nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn quát.

" Đi ngồi xuống! " dùng một chút, anh nheo mắt nguy hiểm nói.

" Có ăn hay không ăn thì tùy cô nhưng nhất định phải ngồi xuống! Cô đừng dờ chừng điên khùng gì đó nữa! "

Nói xong anh nhẹ nhàng vừa đỡ Huỳnh Tố My vừa đi về hướng bàn ăn, Tư Noãn Noãn đứng tại chỗ cười khổ.

Lê Bá Sâm biết rõ cô đang mang thai... haha... chỉ vì đồ ngọt người yêu bé nhỏ của anh ta mà anh ta lại có thể sẵn sàng vứt bỏ cô.

Cũng đúng... anh ta có bao giờ quan tâm mồm đầu Tư Noãn Noãn...

- - - - -

Tư Noãn Noãn ngồi xuống, mồm nhú chặt, mím chặt môi cố quên đi cảm giác khó chịu của mình.

Ngồi tầm ba mươi phút, Tư Noãn Noãn bịt miệng, dường như thật sự muốn nôn ra.

Lê Bá Sâm và Huỳnh Tố My vốn dĩ đang ăn ngon thì tay cầm thìa khựng lại nhìn bộ dạng khó chịu đầy của Tư Noãn Noãn.

Lê Bá Sâm nhú mồm nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn lạnh nhạt nói.

" Đừng có làm mình làm mẩy ở đây. "

Chính là Lê Bá Sâm chỉ nói một câu còn Huỳnh Tố My lại cố ý nức nở nói.

"Chị... sao chị có thể làm mặt như vậy... em nấu cho Sâm ca ca ăn... tại sao chị lại... huhu... chị không muốn ăn thì nói với my hà có gì đem thức ăn tươi ngon mà như thấy gì đó khiến chị buồn nôn..."

Tư Noãn Noãn nhú mày khó khăn nuốt một ngụm nước bọt, nhìn chăm chăm Huỳnh Tố My, không chần chừ cười thành tiếng.

Chỉ cần người có mặt ở đây, cũng có thể nhìn ra Huỳnh Tố My đang cố ý kiếm chuyện... nhưng...

Nhìn về hướng Lê Bá Sâm, Lê Bá Sâm vẫn im lặng, nhẹ nhàng vuốt ve lưng Huỳnh Tố My như là an ủi...

Tư Noãn Noãn đứng dậy, không để bản thân lộ ra bất kỳ điều gì để người bắt bẻ mà nhìn chăm chăm Huỳnh Tố My nói.

"Huỳnh tiểu thư, tôi năm nay mới hai mươi tuổi thôi, có phải là chị của chị đâu, không lẽ chị quên mất bản thân đã hai mươi bảy tuổi rồi hay sao?" dừng một chút, cô lại nói.

"Tôi không có ý định ghét bỏ thức ăn chị nấu! Mà tại vì tôi MANG THAI, chỉ cần người được mùi tanh thì cũng không nhận được mà buồn nôn."

Lê Bá Sâm lúc này mới nhớ... Tư Noãn Noãn nôn nghén, anh nhìn Tư Noãn Noãn, không còn để ý đến Huỳnh Tố My đang bày ra gương mặt đáng thương mà hỏi Tư Noãn Noãn.

"Anh quên mất! Em... em có quá khó chịu không? Hay chúng ta đi bệnh viện kiểm tra nhé!"

Tư Noãn Noãn nhìn Lê Bá Sâm lạnh giọng nói.

"Tôi không dám làm phiền anh, anh cứ ở lại đây chăm sóc cho Huỳnh tiểu thư của anh đi."

Nói xong, Tư Noãn Noãn rời đi.

Lê Bá Sâm nhú chặt mày vôi vàng phân phó đầu bếp.

"Nấu một ít đồ ăn không gây nôn nghén cho Noãn Noãn đi."

"Còn đứng đó làm cái gì?"

Huỳnh Tố My cắn chặt răng khó khăn nói.

"Sâm ca ca... my còn chưa được ăn tôm..." ý bảo là đầu bếp đang bận nấu cho cô.

Lê Bá Sâm nhìn Huỳnh Tố My, lạnh nhạt nói.

"Em ăn cá đi, để mai rồi ăn tôm."

"Đi nhanh!" anh nhìn về hướng đầu bếp quát.

Đầu bếp vừa rời đi, Huỳnh Tố My mím môi ủy khuất nói.

"Sâm ca ca... rõ ràng là My muốn ăn trước mà!"

Lê Bá Sâm đang không biết làm sao để Tư Noãn Noãn không hiểu lầm, nên nhìn Huỳnh Tố My không buông tha chuyện đầu bếp, mày anh nhú chặt nói.

"Tố My! Tư Noãn Noãn là vợ anh! Cô ấy đang mang thai, cần ăn uống đầy đủ."

"Còn nếu em muốn ăn thỏa thích thì anh đưa em về với ba em."

Huỳnh Tố My gạt mình kinh ngạc, vôi vàng nói...

"Sâm ca ca là em không đúng... đừng đuổi em đi... huhu..."

Lê Bá Sâm nhìn Huỳnh Tố My một lúc không nói gì, mà xoay người đi nhanh về phía nhà nhỏ.

Khi Lê Bá Sâm rời đi, Huỳnh Tố My nghiêng răng nghiêng lợi quát lên.

"Còn núp làm gì dọn hết những món này đi hết đi."

Chương 88: Tôi Sẽ Buông Tha Em

#BooMew

Lê Bá Sâm vội vàng đi nhanh về nhà nhỏ, lúc anh chạy đi thì thấy Tư Noãn Noãn đang đi từ từ, anh nhanh chóng đi đến đỡ lấy tay cô.

"Noãn Noãn..."

"Buông tôi ra..." Tư Noãn Noãn phì phò quát.

Lê Bá Sâm không buông mà gan lớn ôm chặt cô vào lòng.

"Anh xin lỗi... là anh không biết nên mới ép em ngồi xuống... đừng giận có được hay không?"

"Noãn Noãn... có được hay không?"

Tư Noãn Noãn bị Lê Bá Sâm ôm ấp hôn hít không phải một lần, cảm nhận được Lê Bá Sâm yêu thương mình cũng không phải một lần... nhưng cho dù bản thân có vui vẻ ra sao thì không thể nào chấp nhận nổi trong căn nhà có thêm người phụ nữ khác.

Hai mắt Tư Noãn Noãn đỏ lên, không nhanh không chậm nghẹn ngào nói.

"Anh từng hỏi tôi sao?"

Từ cái ngày chúng ta ở chung với nhau, cái gì anh cũng không từng hỏi qua ý tôi, à có hỏi nhưng cho dù tôi có chấp nhận hay không thì chính anh cũng tự quyết định lấy.

Đây là yêu là tôn trọng tôi sao Sâm?"

Hai mắt ngập nước hít hít mũi nói.

"Anh không những không hỏi... mà cũng không từng tin tôi... anh yêu tôi, anh muốn chăm sóc tôi và đưa bé vậy tại sao anh lại đem người đàn bà khác để chặn giữa hai chúng ta, cho dù tôi có hận anh, chán ghét anh... thì cũng sẽ không bài xích anh nhưng anh thì sao hả? Anh yêu tôi yêu tôi là làm tôi đau khổ... làm tôi chịu đựng làm tôi cảm nhận được bị người yêu bỏ là như thế nào... anh tàn nhẫn thực tàn nhẫn... anh...anh buông tha tôi đi..."

Chỉ ngày hôm nay nữa thôi... tôi không muốn mình phải chịu đựng thêm gì nữa... để tôi yên ổn sinh đứa bé ra... tôi sẽ chúc phúc cho hai người chứ đừng đem tôi ra làm đồ chơi... làm tôi tổn thương xong lại cho một viên kẹo an ủi..."

Lê Bá Sâm cứng đờ, tay ôm Tư Noãn Noãn rớt xuống, hai mắt anh trừng to kinh ngạc... từng câu từng chữ cô nói như vô vàng cây kim đâm sâu vào tim anh, anh nhìn cô... hai mắt đỏ lên... có đau lòng có thất vọng mà nhìn cô...

"Không lẽ em vẫn còn muốn rời khỏi tôi?"

Không lẽ em chán ghét tôi, ngay cả tình cảm ấy của tôi dành cho em... em cũng nghĩ nó chỉ là giả tạo... là muốn trêu chọc em hả?"

Tư Noãn Noãn mím môi nhìn anh, môi cô lên cười khổ.

"Đừng... tôi chán ghét anh... tôi xem thường cái tình yêu mà anh dành cho tôi... xin anh... buông tha tôi đi Lê Bá Sâm..."

"Đừng làm tôi đau nữa,... ở đây..." tay cô giờ lên chạm vào ngực trái.

"Ở đây rất đau... đau đến nỗi chính tôi không thở được... bất kể ngày hay đêm tôi đều đau đều khó thở... anh biết không... những cái ôm những cái hôn hay những lời yêu thương của anh đều khiến tôi đau... đau đớn..."

Lê Bá Sâm lùi vài bước, ngực trái thất chặt lại, anh nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn.

"Được... được... như em muốn... tôi sẽ buông tha em..." nói xong anh xoay người rồi đi, nước mắt không tự chủ rơi xuống.

Tư Noãn Noãn mím môi, đi về hướng nhà nhỏ của mình, tay nắm chặt thành nắm đấm... nước nở đi về...

" Kết thúc... rốt cuộc cũng kết thúc rồi.. "

- - - - -

Bảo 4/7 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Mày Chết Đi... Chết Đi

#BooMew

Những ngày sau đấy, ngoài những hộp sữa dành cho phụ nữ mang và thức ăn được gửi đến, thì hoàn toàn không còn thấy bóng dáng của Lê Bá Sâm đâu.

Tư Noãn Noãn cũng không quá để ý, vì lúc này ý niệm trong đầu cô chỉ duy nhất một ý định là dưỡng thai thật tốt. Để nhanh chóng rời khỏi nơi này.

Ba tháng trôi qua, Tư Noãn Noãn được quản gia Lâm chở đi bệnh viện siêu âm, bác sĩ bảo " em bé phát triển rất tốt, nhưng vì tâm trạng của người mẹ không quá tốt nên người mẹ sẽ hơi yếu. "

- - - - -

Lê Thị.

Lê Bá Sâm ngồi trong phòng làm việc, nhìn chăm chăm hình ảnh thai nhi ba tháng tuổi mà quản gia Lâm gửi tới, bên môi không khỏi treo một nụ cười hiếm thấy, xoa nhẹ hình ảnh hình ảnh... trái tim anh khẽ thắt chặt...

Ba tháng qua... anh chưa từng gặp cô... Lê Bá Sâm nhủ mày cố quên đi hình bóng khắc sâu vào trong tim nhưng con đau đấy không phải ngày một ngày hai là sẽ ổn.

- - - - -

Hoa Thị.

Hoa Từ Khiêm từ khi biết tin Tư Noãn Noãn mang thai, thì mọi kế hoạch của anh cũng tạm dừng... vì mọi thứ vẫn chưa đến lúc.

Hoa Từ Khiêm ngồi ngồi đánh máy đọc vài ba cái báo cáo thì trợ lý của anh đi vào.

" Boss. "

" Có chuyện gì sao? "

" Bên Lê Gia hình như đang xảy ra xô xát. "

Hoa Từ Khiêm nhủ mày đang định nói gì đó thì trợ lý lại nói tiếp.

" Tư tiểu thư bị người hãm hại. "

" Sao... " Hoa Từ Khiêm hai mắt trừng to nhìn chăm chăm trợ lý.

- - - - -

Lê Gia.

Sau khi đi khám thai định kỳ về, vốn dĩ Tư Noãn Noãn sẽ đi thẳng về nhà nhỏ, nhưng hôm nay lại có người chặn đường cô đi.

Huỳnh Tố My cố ý đứng chắn đường Tư Noãn Noãn, lúc này đã giữa trưa, cho dù là quản gia hay bất kỳ ai cũng đang bận rộn để nấu ăn.

" Cô không thấy cô đang chắn đường tôi sao Huỳnh tiểu thư? " Tư Noãn Noãn nhủ mày, một tay che bụng một tay cầm túi xách hỏi.

Huỳnh Tố My vẫn làm ngơ, môi nhếch lên nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn sau đó lại nhìn về hướng bụng của cô, khinh bỉ nói.

" Cô nói xem... nếu cái thai trong bụng cô không còn thì Sâm ca ca có đuổi cô đi không? " ánh mắt tàn độc quét một vòng Tur Noãn Noãn.

Tur Noãn Noãn run lên lo lắng, tay cô nhanh chóng che bụng kín hơn, nhìn chăm chăm Huỳnh Tổ My đề phòng nói.

" Huỳnh tiểu thư, chúng ta vốn dĩ không thù không oán, mắc gì cô phải kiểm chuyện với tôi? "

" Kiểm chuyện? Tur Noãn Noãn! Cô quá đề cao mình phải không? Cái dạng cóc ghẻ như cô mà xứng để tôi kiểm chuyện sao? "

Huỳnh Tổ My nhìn gương mặt xinh đẹp của Tur Noãn Noãn, trong lòng càng thêm hận ý, cô chỉ muốn hung hăng gạch nát mặt của Tur Noãn Noãn thôi, nhưng vẫn chưa đến lúc... phải nhẫn nhịn.

Tur Noãn Noãn nhú mày, nhìn Huỳnh Tổ My lùi về sau một bước nói.

" Nếu như tôi đã không đủ tư cách thì phiền cô tránh ra để tôi đi về! "

" Mày là cái thá gì mà bắt tao tránh ra? " Huỳnh Tổ My quát to hung hăng trừng Tur Noãn Noãn, bên môi cô lại treo nụ cười tàn độc nói.

" Mày là đồ tiện nhân, đi cướp trái tim của Sâm ca ca... mày chết đi... chết đi đồ tiện nhân. " cho dù ba cô nói vẫn chưa được đựng Tur Noãn Noãn nhưng... cô không nhin nổi nữa.

Tur Noãn Noãn lùi về sau.

" Cô làm gì thế... đứng qua đây... " tay đang cầm túi xách của Tur Noãn Noãn vợ vợ, Huỳnh Tổ My không tránh được liền bị một đường ngay mặt, máu chảy xuống.

" Mày dám... " Huỳnh Tổ My chạm lên mặt, thấy có vết máu, cô như kẻ điên nhào về... Tur Noãn Noãn không chạy kịp liền bị xô ra ngã, nhưng vì cô dùng tay chống đỡ thân thể, nên bụng không bị gì chính là bàn tay thì nhiễm máu.

Huỳnh Tổ My cầm viên gạch lên đang định đập vào bụng Tur Noãn Noãn thì giọng Lê Bá Sâm từ xa vang lên.

" Dừng tay lại hết cho tôi... "

- - - - -

Bảo 5/7 chương

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Lại Là Cô?

#BooMew

" Dừng tay lại hết cho tôi... "

Huỳnh Tổ My vừa nghe thấy giọng Lê Bá Sâm đảo mắt một vòng, không chần chừ cầm gạch trên tay đập mạnh bả vai mình.

" Á... Tô tiểu thư... sao cô lại như thế huhu... á... đừng đánh tôi đừng đánh tôi... "

" Á... tôi sai rồi... xin cô... xin cô đừng đánh... "

Đúng lúc đấy, Lê Bá Sâm nhú chặt mày, nhìn thấy Huỳnh Tổ My nằm trên đất, cả thân hình nhỏ bé không ngừng run rẩy, Tur Noãn Noãn thì ngồi trên mặt đất, một tay ôm bụng, anh không hề thấy cô bị thương nên vội vàng đi nhanh về hướng Huỳnh Tổ My. Ôm Huỳnh Tổ My vào lòng hỏi.

" My em có sao không? "

Huỳnh Tổ My hai mắt hoảng sợ, vừa thấy Lê Bá Sâm, cô ôm chặt lấy Lê Bá Sâm nức nở nghẹn ngào nói.

" Sâm ca ca, My sai rồi... my biết sai rồi huhu my không dám nữa... hu hu... "

" Sao thế My... sao em chảy máu lắm thế...? " nhìn chăm chăm khuôn mặt và bả vai của Huỳnh Tổ My, Lê Bá Sâm giật mình hốt hoảng hỏi.

Vừa được hỏi, Huỳnh Tổ My run rẩy im bất, ánh mắt len lén nhìn về Tur Noãn Noãn.

Bắt gặp ánh mắt sợ hãi của Huỳnh Tô My, Lê Bá Sâm hai mắt tràn ngập lửa giận nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn quát.

" Lại là cô? " dùng một chút, mắt anh nheo lại nguy hiểm nói.

" Có muốn chết thì chính mình tự chết! Ai cho có cái quyền đụng vào người của tôi? "

Tư Noãn Noãn ánh mắt đỏ lên, thất vọng nhìn Lê Bá Sâm, cô cười thành tiếng.

" Hahaha... HAHAHA... Anh không hỏi tôi mà chỉ thấy những gì xảy ra liền đổ hết lỗi lầm lên đầu tôi? "

Lê Bá Sâm ôm Huỳnh Tô My, vỗ về thân hình run rẩy của cô, lại nhìn về Tư Noãn Noãn, ánh mắt ghét bỏ hận ý, cười khinh nói.

" Loại cóc ghè như cô... thì có gì tôi phải tin? Cô sống sao không lẽ tôi không biết! Giả vờ giả vịt như bản thân thanh cao, được tôi để ý yêu thương là nghĩ mình là thiên nga sao Tư Noãn Noãn! Cô vĩnh viễn chỉ là một con cóc ghè thôi. "

Tư Noãn Noãn chống đỡ thân thể đau đớn của mình đứng dậy, bàn tay lúc này vì chống thân nên đâm phải gạch ống, máu chảy lê lét, cô chỉ thẳng vào mặt của Lê Bá Sâm, hai mắt đỏ ửng run rẩy nói.

" Lê Bá Sâm.. Tôi nói cho anh biết, cho dù tôi có rách nát ra sao cũng không giống như cô ta giả vờ giả vịt... sao anh không hỏi tôi xem rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Tại sao anh luôn tin cô ta khi cô ta đang muốn giết chết con của chúng ta... cô ta... "

" CHÁT! " Lê Bá Sâm tức giận tát mạnh vào mặt của Tư Noãn Noãn.

" Cô cũng biết, ăn bậy được đừng có nói bậy, giữa My và cô, đương nhiên tôi sẽ tin Huỳnh Tô My... còn cô... là cái thá gì..."

Tư Noãn Noãn chạm nhẹ lên má vừa bị tát, hai mắt đỏ ửng nhìn Lê Bá Sâm... Làm sao đây... tìm cô đau quá... đau quá...

" Dù tôi nói gì anh cũng không tin? "

" Hừ! Tôi vĩnh viễn không tin. "

" Được... tốt... tốt lắm! Haha... Lê Bá Sâm... tôi nguyện rửa anh... cả đời này sẽ không có một đứa con nào... nguyện rửa anh... cả đời này không có nổi một người thật lòng yêu... nguyện rửa anh... "

Còn chưa nói xong, Lê Bá Sâm kích động đá mạnh vào bụng của Tư Noãn Noãn...

Tư Noãn Noãn cắn chặt môi ôm bụng... con của cô... con của cô... môi cô cau lên...

" Anh vĩnh viễn sẽ không được hạnh phúc... "

Hai bên đùi cô... dần dần có những dòng máu tuôn xuống dính... hai mắt cô hiện lên ý cười sau đấy... ngất đi...

- - - - -

Bảo 6/7 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91: Đứa Bé Không Giữ Được

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

#BooMew

Nhìn Tư Noãn Noãn ngất lịm trên đất, Lê Bá Sâm lúc này mới bừng tỉnh lại, buông Huỳnh Tô My ra, hai chân anh mềm nhũn bò trên đất đi về hướng Tư Noãn Noãn, anh ôm cô lên gọi.

" Noãn Noãn... Noãn Noãn... tỉnh đi em... tỉnh đi em... "

Một đoàn người chạy đến, chỉ thấy Lê Bá Sâm đang ôm lấy Tư Noãn Noãn, hai mắt Tư Noãn Noãn nhắm chặt, còn Lê Bá Sâm thì sợ hãi lo lắng.

" Noãn Noãn... tỉnh... tỉnh lại đi em... "

Anh quay đầu qua nhìn về hướng quần gia Lâm, hai mắt đỏ ửng nghẹn ngào quát.

" Còn không mau gọi xe cứu thương. "

Huỳnh Tố My ngồi cách đó không xa, nhìn chăm chăm hai bên đùi dính máu của Tư Noãn Noãn, môi cô cầu lên vui sướng... đứa bé... không nói thì cũng biết đã sảy... mà sảy thai... không phải bất cẩn hay phá thai mà là chính người ba của nó đá...

Hứ... Tư Noãn Noãn... vốn tôi cũng không hề có ý định làm cô tổn thương đau khổ như vậy... chính là có những thứ... nếu không chính mình giành lấy làm sao mà có... cô có khổ sở thì cũng đừng trách tôi... có trách... phải trách Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn run rẩy khóc lên.

" Noãn Noãn... đừng bỏ anh... đừng bỏ anh... "

" Noãn Noãn... "

Phi Vô Dư nghe quần gia Lâm gọi vội vàng chạy đến... bước đến thấy Tư Noãn Noãn đang hôn mê, trái tim anh thắt lại... lại nhìn về Lê Bá Sâm... nhìn bộ dạng khổ sở của anh... Phi Vô Dư không thương xót hay cảm thấy gì hết ngoài việc... chán ghét.

" Boss... xe cứu thương đã đến. "

Lê Bá Sâm đang định đứng dậy thì nhũn chân, Phi Vô Dư đứng lúc bất kịp mà ôm kịp Tư Noãn Noãn.

Phi Vô Dư nhìn Tư Noãn Noãn trên tay, lại nhìn về Lê Bá Sâm nói.

" Để tôi. "

Lê Bá Sâm có không muốn cũng không thể làm gì vì anh không thể ôm cô đi.

Phi Vô Dư đi nhanh về hướng ngoài cổng. Bên này Lê Bá Sâm được quần gia Lâm đỡ, còn Huỳnh Tố My không một ai để ý.

- - - - -

Hoa Thị.

Hoa Từ Khiêm nghe rõ nguồn ngành, tay anh nắm chặt thành nắm đấm, không chần chừ nói.

" Đã sắp xếp chưa? "

Trợ lý gật đầu.

" Tốt... cho người ở đó nhìn Tư Noãn Noãn, đừng để cô ấy bị thương tổn nữa. "

" Đứa bé... nếu mất rồi thì thôi... "

" Boss... "

" Kế hoạch này không thành, còn có kế hoạch khác. "

" Vâng. "

- - - - -

Bệnh Viện.

Tư Noãn Noãn được đưa vào phòng cấp cứu, ở đó tầm hai tiếng đồng hồ. Bên ngoài, lúc này không chỉ có mỗi Lê Bá Sâm, Phi Vô Dư còn có Lưu Hà Mi.

Vừa đến bệnh viện, Lưu Hà Mi không giữ mặt mũi ai mà tát mạnh vào Lê Bá Sâm, hai mắt bà đỏ ngầu nhìn chăm chăm anh quát.

" Mày thấy chuyện tốt mà mày làm ra chưa? Tao đã nói nếu không yêu Tư Noãn Noãn thì cho con bé về bên nhà chính... bây giờ thì sao vì mày vì con tiện nhân kia mà chính mày giết chết con của mày... Lê Bá Sâm... mày ăn nói sao với ba mày dưới tuổi vàng đây hả? "

Lưu Hà Mi tát mạnh lên mặt Lê Bá Sâm, lại đánh liên tục vào vai vào ngực của anh, Lê Bá Sâm một chút phản kháng cũng không có... hai mắt anh đỏ dần, tim thì như bị hàng chục ngàn kim tiêm đâm vào...

Quản gia Lâm thấy Lưu Hà Mi đánh đến môi Lê Bá Sâm bật máu, ông đau lòng vội vàng ngăn lại.

" Phu nhân... từ từ nói... đừng đánh cậu nữa... chờ mợ ra ngoài rồi nói... "

Lưu Hà Mi lúc này mới dừng lại, hai mắt bà nhìn chăm chăm cánh cửa vẫn đang đóng chặt đó.

Không lâu sau, cánh cửa mở ra.

" Ai là người nhà của bệnh nhân? "

" Là tôi! " Lê Bá Sâm hô lớn.

" Tôi là Chồng của em ấy! "

Bác sĩ nhìn Lê Bá Sâm một lúc, lạnh giọng nói.

" Chúng tôi đã cố hết sức... đứa bé không giữ được. Hiện tại tâm trạng bệnh nhân chưa ổn định, người nhà đợi sáng mai hãy vào thăm. "

Nói xong xoay người rời đi.

Lưu Hà Mi nghe được " đứa bé không giữ được " hai tay bà run rẩy... Lê Bá Sâm mím môi lại không nói gì..

Chính anh... chính anh tự tay giết chết con mình..

Hình ảnh anh đá ngay bụng cô cứ hiện về trong đầu... Lê Bá Sâm khụy gối xuống..

" Noãn Noãn... Noãn Noãn..

Bảo 7/7 chương

***Đọc xong rửa mắt luôn:V Boo viết mà Boo khóc luôn chứ đùa híc (((

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nó Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 92: Có Hối Hận Cũng Muộn Màn

#BooMew

Hình ảnh anh đá ngay bụng cô cứ hiện về trong đầu... Lê Bá Sâm khụy gối xuống..

" Noãn Noãn... Noãn Noãn... " Lê Bá Sâm hai mắt ướt nhòa mà thì thầm gọi tên Tư Noãn Noãn không dứt... mỗi tiếng anh thốt ra đều chứa vô số bi thương đau khổ trong đấy.

Người không biết... nhìn vào nghĩ rằng anh đang đau lòng vì đứa bé xấu số chưa kịp ra đời đã mất, trong lòng họ không khỏi cảm thấy Lê Bá Sâm thật đáng thương.

Còn người biết... chỉ đứng đấy nắm chặt nắm đấm phẫn hận nhìn Lê Bá Sâm.

Trong lòng mỗi người mỗi suy nghĩ... khóe lóc hay đau buồn bi thương của Lê Bá Sâm hiện tại có giúp gì cho Tư Noãn Noãn không? Có quay ngược lại thời gian để anh dừng ngay thời điểm đang định đập vào bụng cô không..

Hiện tại... mỗi người một dư vị... trách thì có trách nhưng họ vẫn lo cho cô gái gầy nhỏ bên trong kia... liệu sau khi biết tin đứa bé mà cô ngay trong đêm nhớ... làm cô muốn ăn hay uống cũng khó khăn, dẫn vật cô suốt... đã thật sự không còn nữa thì sẽ như thế nào...

Ai cũng lo lắng.. lo lắng cho Tư Noãn Noãn

Lê Bá Sâm từ khụy gối thành ngồi bệt xuống dưới sàn gạch lạnh giá trước cửa phòng cấp cứu, cái cảm giác đau đớn này khổ sở này... là lần đầu tiên anh thấu... anh cảm nhận... lúc trước anh còn nghĩ chỉ có Huỳnh Tổ My mới có thể khiến anh tổn thương đau đớn thì ra không phải.

Biết rõ bản thân yêu Tư noãn Noãn nhưng... nhưng tại sao anh lại luôn tổn thương cô ấy...

Lê Bá Sâm vò đầu bứt tóc như một tên điên.

Vô số hình ảnh của Tư Noãn Noãn cứ hiện lên trong đầu anh... có cô đang cười... có cô đang khóc.. có cô đang chất vấn anh... và hơn thế nữa... có cô hỏi.

" Dù tôi nói gì anh cũng không tin? "

" Anh không từng hỏi tôi... anh không từng tin tôi.. "

" Anh yêu tôi là khiến tôi phải chịu đau đớn khổ sở như vậy sao? "

" Tôi nói không, anh sẽ đồng ý sao? "

" Anh chỉ yêu chính mình... "

" Haha... là tôi ngu dốt mới đi yêu anh... "

Lê Bá Sâm bịt miệng chính mình lại... anh sợ anh không kiềm nén được mà thét lên...

Tư Noãn Noãn... lạnh lùng... cứng rắn... mạnh mẽ... nhưng... từ khi ở bên anh... cô chẳng còn là cô nữa... cô...

Lê Bá Sâm ngồi đây một mình, không một ai hỏi han hay an ủi...

Cũng không biết là ai đã đưa Huỳnh Tố My đến, Huỳnh Tố My vừa bước vào, trên gương mặt đã được băng bó, cô cứng đờ người nhìn hình ảnh Lê Bá Sâm chắt vật ngồi dưới nền gạch lạnh băng kia, ngón tay dài bấm sâu vào trong thịt của lòng bàn tay.

Tại sao... rõ ràng Lê Bá Sâm chán ghét Tư Noãn Noãn, rõ ràng Lê Bá Sâm bệnh vực cô... nhưng tại sao lại bày ra bộ dạng chắt vật như vậy...

Huỳnh Tố My đi đến, không nhanh không chậm gọi một tiếng nũng nịu nghẹn ngào.

" Sâm ca ca... " không quan tâm vào những đôi mắt chán ghét căm phẫn cô, Huỳnh Tố My cứ yếu ớt đi đến bên cạnh Lê Bá Sâm lại gọi một tiếng nữa.

" Sâm ca ca... "

Lê Bá Sâm nghe tiếng gọi, ngẩng đầu lên nhìn Huỳnh Tố My... cũng không biết anh đang nghĩ gì, bên môi anh treo nụ cười lạnh, Huỳnh Tố My chẳng nhận ra nụ cười lạnh đầy của anh mà nũng nịu nức nở.

" Sâm ca ca đứng dậy, ở đây rất lạnh... My rất lạnh... " cô cố tỏ ra bản thân vì bị lạnh mà run rẩy.

Lê Bá Sâm cứ ngồi đó nhìn chằm chằm Huỳnh Tố My, những câu nói chán ghét khinh bỉ của Tư Noãn Noãn đột ngột vang lên.

" Tôi nói anh đừng đưa cô ấy đến đây sẽ được sao? "

" Lê Bá Sâm!!! Nếu đã không thể thì đừng hỏi tôi, chuyện của anh vốn cũng chẳng liên quan gì đến tôi cả, chúng ta đến với nhau chỉ vì tôi nợ anh ân cứu tôi ra khỏi Tư Gia, còn anh cần tôi đóng vai một người vợ. Chúng ta chỉ là những người cần đối phương giúp đỡ chứ không hề có liên quan gì với nhau, nên anh không cần phải để ý người vợ trên danh nghĩa như tôi. "

" Chỉ có anh mới nghĩ cô ta muốn gặp tôi mới gọi tôi đến! Chỉ có anh mới nghĩ một con hồ ly tinh là con cáo sa mạc... "

" Đừng... tôi chán ghét anh... tôi xem thường cái tình yêu mà anh dành cho tôi... xin anh... buông tha tôi đi Lê Bá Sâm... "

Tim anh lại thất chặt lại... đúng... ngay từ đầu là do anh sai...

Nhìn Huỳnh Tố My... Lê Bá Sâm chợt nhớ được vài lần Huỳnh Tố My luôn cố ý cùng anh ân ái trước mặt Tư Noãn Noãn, sự phẫn hận ập đến... Lê Bá Sâm không chần chừ bóp chặt cổ của Huỳnh Tố My, thanh âm lạnh lẽo như tu la địa ngục vang lên.

" Là cô... là cô làm tôi và Noãn Noãn thành ra thế này... "

- - - - -

****Đủ 30k phiếu, Boo lại bảo tiếp 7 chương. Hiện tại là 25,7k phiếu, chỉ còn 4,3k phiếu thôi á!

***Bỏ phiếu đi ạ để cuối tháng Boo được vài đồng đóng tiền điện nè hớ hớ:V

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 93: Cắt Hai Tay Cô Ta...

#BooMew

" Là cô... là cô làm tôi và Noãn Noãn thành ra thế này... "

Lê Bá Sâm hai mắt đỏ ngầu, nhìn không còn giống anh của thường ngày nữa, mà một bộ dáng giống quý... một con quý đội lốt người.

Huỳnh Tố My đột ngột bị bóp chặt cổ, cô hai mắt trừng to kinh ngạc, cô chưa từng nghĩ đến Lê Bá Sâm sẽ đối xử với cô như vậy.

Ngực trái đau thắt lại, Huỳnh Tố My cố lấy hai tay kéo tay Lê Bá Sâm ra, giọng yếu ớt khàn khàn do bị bóp nghẹn vang lên.

" Sâm.. Sâm ca ca... buông.. buông em ra... Sâm.. sâm ca ca... "

Lê Bá Sâm nhìn chăm chăm Huỳnh Tố My, tay không hề giảm lực bóp mà nói.

" Nếu không tại cô xuất hiện thì làm gì có chuyện Tư Noãn Noãn chán ghét tôi, nếu không phải cô mất trí nhớ thì làm gì tôi vì cô mà làm Tư Noãn Noãn tổn thương... nếu không phải tại cô cứ muốn kiếm chuyện với Tư Noãn Noãn... thì làm gì có chuyện ngày hôm nay... "

Lê Bá Sâm càng dùng lực hơn...

" Cô... là do cô... là do một loại đàn bà rẻ mạt như cô mà khiến Tư Noãn Noãn xảy ra chuyện. " dứt câu Lê Bá Sâm quăng mạnh Huỳnh Tố My xuống dưới sàn.

Có người muốn lên ngăn nhưng chẳng làm gì được, Lê Bá Sâm hất tay những người đang định chen vào ra, anh nhìn chăm chăm Huỳnh Tố My, Lê Bá Sâm đứng dậy... đi từng bước... từng bước một đến ngay chỗ Huỳnh Tố My, chân anh nhanh chóng đạp mạnh vào cánh tay của Huỳnh Tố My.

Huỳnh Tố My la lên.

" Á... tay của tôi... tay của tôi... " cô không tin... không tin Lê Bá Sâm lại đối xử với cô như vậy.

Hai mắt Huỳnh Tố My đỏ lên, nước mắt nhòe nhòa khắp gương mặt nhìn Lê Bá Sâm.

" Sâm... sao anh lại làm như vậy... em... a... em có làm gì đâu... "

Lê Bá Sâm nhếch mép.

" Tay nào của cô đẩy cô ấy? "

" Em... em không có a... a... "

" Tay nào... "

" Em không có... không có thật mà huhu... "

" Haha... cô nghĩ tôi sẽ tin lời của cô nữa sao? " Lê Bá Sâm nhấn mạnh chân xuống, cánh tay Huỳnh Tố My vang lên tiếng " rộp rộp " xương nứt.

" Á... sao... sao anh lại đối...á... em... xin... "

" Tay cô ấy chảy máu... một tay ôm bụng... một tay chống dưới đất dính đầy máu... cô nghĩ một người sợ bị đánh như cô ấy lại tự làm mình tổn thương? "

Lê Bá Sâm nói... vừa nói... vừa cảm thấy tim anh lại thắt chặt khó thở.

" Nếu cô sống an ổn... thì tôi nghĩ sẽ không làm gì cô và tin cô.. nhưng Huỳnh Tố My... cô không hề an phận... cô nghĩ tôi không nghi ngờ... có nghi ngờ nhưng tôi vẫn luôn cố nghĩ... một con điên mất trí như cô chắc không đi gây chuyện... nên tôi mới trách Tư Noãn Noãn... chính là... cô ấy một câu cũng không phản kháng chỉ hỏi tôi... có tin cô ấy không... tôi vì cô... vì tiếng nước nở của cô mà quan tâm mà che chở cho cô... kết quả tôi nhận được là gì? "

Nhấn mạnh chân xuống.

" Á... "

" Là vợ con tôi xảy ra chuyện còn cô... lại không hề bị gì... "

Phi Vô Dư nhủ vậy, nhìn máu từ tay của Huỳnh Tổ My đã bê bết cả lên, cho dù chán ghét cô ta. Thì anh cũng không thể nào để cô ta vì mất máu mà chết yên ổn như vậy... phải chết một cách tàn nhẫn nhất...

"Boss... không nên để cô ta chết... "

Lê Bá Sâm nhấc chân lên, nhìn Huỳnh Tổ My như nhìn một loại rác.

"Cắt tay cô ta gửi cho Huỳnh Lập Thành. " nói xong anh đi thẳng về hướng phòng VIP mà Tư Noãn Noãn chuyển vào.

Lúc này những người xung quanh cũng giải tán, nghe một vài câu nói mập mờ của Lê Bá Sâm thì họ có thể nhận ra những chuyện này có liên quan đến cô gái bị người đàn ông lúc này hung hăng đập.

Hai mắt họ nhắm lại, không để ý đến ánh mắt cầu cứu của Huỳnh Tổ My mà rời đi, trong miệng còn không quên lẩm bẩm.

"Loại hồ ly tinh. "

"Đồ không biết xấu hổ. "

"Hừ! Chết là đáng. "

"... "

Huỳnh Tổ My hai mắt trừng to kinh ngạc, miệng bị bịt lại, muốn la hét cũng không la hét được.

Cô... cô không thể nào tin được... kế hoạch của cô... không phải rất thành công sao? Chỉ cần cô có thể đuổi Tư Noãn Noãn thì sẽ là người phụ nữ cao quý giàu có nhất của nước J... nhưng... nhưng tại sao...

- - - - -

****Đủ 30k phiếu, Boo lại bảo tiếp 7 chương. Hiện tại là 28,1k phiếu, chỉ còn 1,9k phiếu thôi á!

***Bỏ phiếu đi ạ để cuối tháng Boo được vài đồng đóng tiền điện nè hớ hớ:V

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nó Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 94: Rời Khỏi Nơi Có Anh Ta

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

#BooMew

Nhưng... nhưng tại sao... tại sao... Lê Bá Sâm lại đối xử với cô như vậy...

Huỳnh Tổ My cắn mạnh vào cái tay đang bịt miệng cô, cô hung hăng quát to.

"Lê Bá Sâm! Anh là đồ ích kỷ... anh nghĩ anh là cái thứ gì là dạng người gì? Anh nghĩ anh hơn ai? Tại sao... tại sao lại đối xử với tôi như vậy! Người có lỗi nhất là anh chứ không phải tôi... haha.

Tư Noãn Noãn sau khi tỉnh dậy sẽ hận chết anh... sẽ hận chết anh... chính anh giết chết con mình haha... Lê Bá Sâm... anh vĩnh viễn cả đời này tuyệt đối sẽ không có được sự tha thứ của Tư Noãn Noãn... haha... sẽ khô...um... "

Huỳnh Tổ My còn chưa nói xong, thì miệng của cô lại một lần nữa bị nhét đầy.

Lê Bá Sâm còn chưa bước đi xa, nghe được giọng nói của Huỳnh Tổ My thì chân anh cứng đờ lại...

Tư Noãn Noãn sẽ không tha thứ cho anh sao... nghĩ đến đây... con đau từ ngực lại một lần nữa truyền đến, hai mắt anh dần dần chuyển sang đỏ ửng... hơi thở khí lạnh lúc đầu cũng chỉ còn lại những tia yếu ớt của bản thân.

Anh nên làm gì đây...

Đây là câu hỏi đầu tiên của anh khi đứng trước cửa phòng của Tư Noãn Noãn.

Như muốn đi và như lại muốn đứng đợi ở bên ngoài...

Anh muốn nhìn cô... nhưng cô sẽ chịu nhìn anh sao?

Lê Bá Sâm cười khổ... chính tay anh giết chết đứa con mình, chính tay anh đẩy Tư Noãn Noãn ra xa anh hơn... thì làm sao có tư cách đối diện với cô.

- ----

Cách một cánh cửa... hai mắt Tư Noãn Noãn mở ra nhìn chăm chăm vào bụng của mình, tay cô nhẹ nhàng vuốt ve chiếc bụng bằng phẳng... ở đây... từng có một sinh linh bé nhỏ... mỗi lúc sáng cô còn thấy được hình ảnh nhò nhò của bé con trong màn hình siêu âm... nhưng mà chỉ mấy tiếng ngắn ngủi đứa bé ấy chẳng còn nữa...

Những tiếng gọi " Mẹ " non nớt của bé con mà chính cô hay tưởng tượng cũng sẽ không thành sự thật... cái khuôn mặt béo ú đầy thịt của bé con cũng không có...

Tim... haha... tim cô đau quá...

Tư Noãn Noãn cười khổ... chính anh giết chết con mình... anh vui sao? Anh vui sao Lê Bá Sâm...

Tại sao anh lại có thể đối xử với tôi như vậy... tại sao...

Nhưng cũng vì chuyện này... tôi mới có thể rời khỏi anh, rời khỏi con người ích kỷ tàn nhẫn như anh...

Cục cưng... cục cưng của mẹ... ở nơi đây con hãy kiếm một người cha, một người mẹ mới để bản thân có một cuộc sống thật hạnh phúc, mẹ... mẹ vô dụng không thể bảo vệ được con...

Nước mắt bị thương rơi xuống, nụ cười đắng cay cũng giương lên.

Làm sao... làm sao ai có thể hiểu được... cảm giác của một người mẹ khi họ mất đi con của mình.

- -----

Lưu Hà Mi ngồi bên ngoài cánh cửa, nhìn chăm chăm Lê Bá Sâm, nhìn thấy con trai khóc... nhìn thấy con trai đau buồn tim bà cũng đau cũng nhói, nhưng bà không thể nào tha thứ...

Một người đàn ông có tội tệ, có vũ phu ra sao nhưng chính tay giết chết con mình thì không đáng để được thương xót.

Lưu Hà Mi đứng dậy, không nhanh không chậm nói.

" Có những việc cho dù hiện tại có hối hận thì cũng không thể vãn hồi... con biết tại sao lúc trước mẹ nói " con sẽ hối hận " không? " dừng một chút, môi bà câu lên cười khổ.

" Vì mẹ biết sẽ có ngày hôm nay... cái ngày mà con cảm thấy bản thân nên chết đi... cái ngày mà con cảm thấy người con yêu thương nhất rời xa con là đau là khổ sở như thế nào...

Nhưng cho dù con có làm gì đi nữa thì cũng quá muộn màng, những gì mà ở quá khứ con làm không thể xóa nhòa... "

Nói xong, bà mở cửa đi vào.

Lê Bá Sâm ngồi phía dưới sàn, nhắm mắt chặt...

Anh biết chứ sao không biết...

" Con sẽ hối hận... "

" Cậu sẽ hối hận... "

Haha... thì ra là như vậy... là hối hận như vậy...

- -----

" Noãn Noãn, con đã tỉnh? " Lưu Hà Mi vui vẻ nhìn Tư Noãn Noãn dò hỏi.

Tư Noãn Noãn nhìn Lưu Hà Mi, môi câu lên không chân chừ lạnh nhạt nói.

" Tôi có thể rời đi chưa? "

" Con... " Lưu Hà Mi kinh ngạc nhìn Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn nhắm chặt mắt, che giấu bi thương nói.

"Do con của bác chính mình giết chết đứa bé! Vậy thì tôi đã có thể rời đi chưa? "

"Noãn Noãn... con muốn đi đâu? "

"Đi đâu... rời khỏi nơi có anh ta. "

Bảo 1/7 chương.

***Sorry các tình yêu nhé! Lúc tối Boo off sớm nên không biết là đã đủ ☐ Boo còn nghỉ tầm ngày mai mới đủ nên viết xong thì tắt luôn laptop cùng máy tính bảng có cài đặt MÊ ĐỌC TRUYỆN á! Nên đâu có biết đã đủ phiếu từ sớm đâu!? Đừng dỗi Boo nhé!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Anh Nguyễn Bảo Vệ Cô Thật Tốt

#BooMew

"Đi đâu... rời khỏi nơi có anh ta. "

"Noãn... "Luu Hà Mi đang định nói gì đó thì Tư Noãn Noãn chặn lời bà nói.

"Bác gái... bác không thấy con đã đủ khổ rồi sao? "dừng một chút Tư Noãn Noãn lại nói.

"Bác thương con bác thôi cũng không đủ, bác phải thương luôn tôi... tôi thật sự chịu đủ rồi... anh ta chính tay giết chết con mình... không lẽ bác còn nói tại vì anh ta quá đau buồn nữa hay sao? "

Luu Hà Mi cứng đờ người, Tư Noãn Noãn cười khổ nói.

"Có những thứ vẫn nên buông bỏ. "

"Con vừa mới... làm sao đi được... "

"Không đi được tôi vẫn đi... không đi được tôi vẫn phải lết đi, bò đi... chỉ cần nhìn thấy anh ta nó cũng khiến tôi ghê tởm... "

Luu Hà Mi nhìn Tư Noãn Noãn, mím chặt môi, gương mặt xinh đẹp của bà khẽ nhăn lại không biết nên nói gì...

Tư Noãn Noãn nhắm mắt lại cũng im lặng.

Có những thứ... chỉ cần im lặng thì cũng có thể hiểu rằng... người chấp nhận, còn người thì kiên quyết.

Hoa Thị.

Hoa Từ Khiêm nhú chặt tay, tay anh nắm chặt thành nắm đấm nhìn hình ảnh Tư Noãn Noãn khóc... tìm anh thật chặt lại từng con...

Lúc này, anh thật sự hối hận... hối hận khi định dùng Tư Noãn Noãn đập đổ Lê Bá Sâm mà không cứu cô ra khỏi nơi đó.

Nhìn nước mắt của cô từng giọt từng giọt rơi xuống, Hoa Từ Khiêm chỉ muốn lau nó đi nhưng anh và cô ở cách nhau quá xa, có muốn lau cũng không thể...

"Cậu đã chuẩn bị chưa? "

"Dạ rồi! Chỉ cần Tư tiểu thư rời khỏi Lê Gia, thì sẽ có người giúp cô ấy ngay. "

"Ừ! Cho thêm người bảo vệ cô ấy! Lê Bá Sâm không dễ dàng buông bỏ cô ấy đâu. "

" Rõ. "

" Boss. " Phi Vô Dư cúi đầu nhìn Lê Bá Sâm đã ngồi dưới sàn mấy tiếng đồng hồ gọi một tiếng.

Lê Bá Sâm không phản ứng, anh cứ im lặng.

Phi Vô Dư lại nói.

" Boss... nên ăn gì đó. "

Lê Bá Sâm ngẩng đầu, nhìn Phi Vô Dư môi anh câu lên cười khổ nói.

" Là tôi sai rồi đúng không? Có hối hận cũng muộn màng... haha... "

" Boss, anh ăn chút gì đi không thôi sẽ ngất mất. " Phi Vô Dư không trả lời Lê Bá Sâm mà nói chuyện cần nói.

" Cậu cũng đang chê cười tôi sao? " Lê Bá Sâm nhìn chằm chằm Phi Vô Dư hỏi.

" Boss... "

" Haha, cậu đừng nghĩ tôi không biết trong đầu cậu nghĩ gì... mơ đi... cậu mơ đi... tôi sẽ không để Tư Noãn Noãn rời đi... và cậu sẽ không có cái cơ hội đó... "

Phi Vô Dư vẫn như cũ, nhú mồm nói.

" Boss... nếu anh không ăn thì sẽ bệnh. "

" Cậu muốn cướp Tư Noãn Noãn ra khỏi tôi sao Dư? Hiện tại có phải cậu rất vui vẻ hay không khi thấy bộ dạng hiện tại của tôi, cái cậu nói hối hận là như vậy có phải không? Khi Tư Noãn Noãn rời khỏi tôi thì cậu sẽ đến ngay bên cô ấy. "

Phi Vô Dư im lặng, đứng đó nhìn Lê Bá Sâm.

" Cậu trả lời đi. "

Phi Vô Dư nhếch mép.

" Đúng vậy! Cho dù tôi có là bạn thân của cậu, có cảm thấy cậu thật đáng thương thì tôi cũng không thể nào rời bỏ cô ấy! Boss... cậu vẫn còn không biết sao? Chính cậu đẩy cô ấy ra xa trong khi tôi hay phụ nhân hay những người xung quanh đều nói nhưng cậu không nghe, nên đừng trách tôi. "

" Cậu... "

" Boss, cậu là bạn tôi, nên tôi nói thẳng. Tôi vẫn đang chờ cái ngày Boss bỏ mặc Tư tiểu thư, nhưng không nghĩ đến cậu lại có thể làm ra chuyện đáng khinh bỉ nhất trong số các đàn ông, tôi thấy thất vọng thấy bản thân thật quá mù quáng đi tin tưởng cái tình yêu mà cậu nói nên mới để Tư tiểu thư phải chịu nhiều đau buồn như vậy... "

" Không... cậu... cậu không được... "

" Lê Bá Sâm! Cậu quên rồi sao? Trên đời này không có chuyện quay ngược lại thời gian hay thuốc chữa hối hận và đau buồn. " nói xong, Phi Vô Dư xoay người rời đi.

Anh vốn không định tỏ rõ lập trường nhanh như vậy, nhưng nếu như Lê Bá Sâm đã phanh phui sự thật thì anh cũng không ngại nói thẳng.

Bảo vệ Tư Noãn Noãn, là điều anh nghĩ đầu tiên khi rời khỏi.

Cho dù cả cuộc đời này của cô không có anh... thì anh cũng nguyện bảo vệ cô thật tốt.

Bảo 2/7 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Có Duyên Nhưng Không Phận

#BooMew

Luru Hà Mi rời khỏi thì cũng là lúc bà nhìn Lê Bá Sâm bằng ánh mắt lạnh, những gì con bà làm... bà không thể tha thứ thì làm sao Tư Noãn Noãn, một nạn nhân trong cuộc có thể tha thứ.

Những gì mà bà có thể làm hiện tại không có chuyện gì quan trọng bằng giúp cho Tư Noãn Noãn được tự do, đó là chuyện duy nhất bà có thể bù đắp cho cô.

Luru Hà Mi đi đến, nhìn đứa con trai chật vật khẽ nói.

" Mẹ sẽ soạn sẵn văn kiện ly hôn cho hai đứa! Con chỉ cần ký tên xuống là được. "

Lê Bá Sâm đang cúi đầu, vừa nghe Luru Hà Mi nói hai từ " Ly Hôn " anh ngẩng đầu lên, hai con mắt đỏ tươi, trừng to không tin vào tai mình.

" Ly... ly hôn... mẹ... ngài đang nói gì vậy? "

Luru Hà Mi nhìn thấy con trai như vậy, bà cũng đau lòng nhưng... chỉ cần nhớ đến ánh mắt bị thương đó của Tư Noãn Noãn bà lại không đành lòng.

" Mẹ sẽ về soạn văn kiện Ly Hôn của con và Tư Noãn Noãn. "

" Không... "

" Sâm! " Luru Hà Mi gầm lên một tiếng.

Lê Bá Sâm mím môi, nhìn chằm chằm Luru Hà Mi nói.

" Không ly hôn, con không ly hôn. "

" Có chết con cũng không ly hôn. "

" Sâm... con không thể làm gì đâu. " Luru Hà Mi nói xong đang định xoay người rồi đi thì Lê Bá Sâm quát.

" Mẹ! Ngài không được đối xử với con như vậy... không... không ly hôn... có chết con cũng không ly hôn đâu. "

Luru Hà Mi dừng chân lại, nhìn chằm chằm Lê Bá Sâm.

" CHÁT! " một cái tát mạnh vang vọng hạ xuống má trái của Lê Bá Sâm.

Luru Hà Mi lạnh nhạt nói.

" Tĩnh lại đi! Trên đời này vĩnh viễn không có thuốc chữa hối hận! Những gì con làm có chết đi con cũng không thể bù đắp cho Tư Noãn Noãn, con đang định hành hạ con bé đến bao lâu, con tàn nhẫn như vậy sao? Đứa bé mất đã đủ rồi hay con muốn Tư Noãn Noãn cũng chết theo? " dừng một chút, bà phì phò thở.

" Con... nếu có thương Tư Noãn Noãn thì hãy nghĩ cho nó đi đừng có làm nó khổ sở như vậy nữa. "

Lê Bá Sâm nức nở nghẹn ngào.

" Con không muốn... không muốn ly hôn... nếu như hạ bút xuống thì... thì vĩnh viễn cả đời này con sẽ mất cô ấy... con không muốn... mẹ xin mẹ... xin mẹ đừng như vậy... mẹ khuyên cô ấy ở lại với con đi... xin mẹ xin mẹ... con xin mẹ... "

Nhìn con trai nức nở cầu xin, trái tim Luru Hà Mi bóp chặt, bà xoa đi giọt nước mắt cứ tuôn ra của Lê Bá Sâm, nghẹn ngào nói.

" Mẹ xin lỗi... mẹ không thể nhìn Noãn Noãn phải chịu thêm khổ sở... nếu con yêu nó... muốn nó hạnh phúc thì buông tay nó đi... đôi khi chỉ cần con buông tay nó... con sẽ thấy vui hơn và nó cũng không còn khổ sở... "

" Không... không... con không thể sống thiếu cô ấy... con sẽ bù đắp cho cô ấy... dùng mạng sống của con để bù đắp cho cô ấy... mẹ... con quý lại xin mẹ... " Lê Bá Sâm đập đầu " bốp bốp bốp " hàng máu từ trán chảy xuống, anh ngẩng đầu lên nhìn Luru Hà Mi.

" Xin mẹ đừng chấp nhận cô ấy rời xa con... con sai... con biết con sai rồi xin mẹ... giúp con nói với cô ấy... đừng rời bỏ con... con không cần gì hết... chỉ cần cô ấy... con có thể làm trâu làm ngựa... xin mẹ mẹ ơi... "

Luru Hà Mi mím môi kiềm nén tiếng nức nở của mình, giọng bà run lên nói.

" Một lát nữa sẽ có người đưa giấy đến cho con ký vào. " nói xong bà xoay người rồi đi.

Hai chân anh mềm nhũn muốn đuối theo nhưng không thể, anh bò... bò đi một đoạn la lên.

" Mẹ... đừng mà... đừng mà... a... a... a. không... "

Sau đó tiếng người đàn ông khóc lóc một cách thảm thương vang lên.

Tư Noãn Noãn ở trong phòng, mím chặt môi nức nở...

Cô buồn... anh cũng buồn... chúng ta có duyên nhưng không phận...

- - - - -

Ngày xx tháng xx...

Chủ tịch tập đoàn Lê Thị Lê Bá Sâm và vợ Tư Noãn Noãn chính thức ly hôn.

Hôn nhân kéo dài gần năm tháng, và kết thúc trong sự tình nguyện của cả hai.

Ngày đấy, trời mưa to tầm tã...

Ngày đấy, tầng VIP của bệnh viện vang lên tiếng người đàn ông khóc...

Ngày đấy, một người trên vai đầy đau đớn và bi thương chính thức thay đổi...

- - - - -

Bảo 3/7 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nó Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Sau Khi Ly Hôn

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

#BooMew

Nửa tháng sau.

Kể từ khi ly hôn với Tư Noãn Noãn, Lê Bá Sâm nghỉ ở nhà khoảng một tuần, trong cái thời gian một tuần đó, anh người không ra người mà ma cũng không ra ma.

Không chỉ riêng mỗi bệnh viện, mới có thể nghe tiếng khóc của anh, mà còn có ở nhà.

Vào nửa đêm tối mịch, anh hay ngồi trong ngôi nhà nhỏ của Tư Noãn Noãn ở mấy tháng đầu, lại khóc nức nở thành tiếng...

Tất cả nỗi đau mà Tư Noãn Noãn phải chịu đựng, thì Lê Bá Sâm cũng đang tự mình nếm trải cái tư vị đó, cái tư vị khiến anh phải nức nở, phải ôm lấy ngực trái của mình mà đầm mạnh vào, cái tư vị nhớ thương nhưng không thể gặp, không thể bên cạnh.

Mặc dù nỗi đau đầy của anh, không thể so sánh với những Tư Noãn Noãn nhưng nó cũng đủ để dày vò một người đàn ông tàn nhẫn ích kỷ như anh.

[Truyện chỉ được đăng duy nhất tại medoctruyenchu.net. Làm ơn đừng đem ra ngoài khi chưa có sự đồng ý của tác giả.]

Một tuần đó, cả một Lê Gia thật sự chìm trong bi thương, một tuần đó... Lê Bá Sâm cũng thay đổi... vốn tính anh trầm mặc ít nói, thì hiện tại mọi thứ ngày càng trầm trọng, sự ít nói của anh càng làm cho không khí trong nhà ngày một quạnh hiu.

Aley đồ bệnh.

Lưu Hà Mi không gọi điện hay đến nhìn Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm miên man nửa mê nửa tỉnh một tuần, cũng do những người giúp việc và quản gia Lâm chăm sóc.

Nhưng chuyện gì rồi cũng phải kết thúc khi ngày cuối cùng... ngày cuối cùng tiếng nức nở của anh vang lên cũng là ngày cuối cùng anh còn biểu hiện cảm xúc.

Sau một tuần, Lê Bá Sâm vẫn như thường ngày, sáng ngủ dậy ăn xong, rồi đi làm.

Trong công ty mất đi một người và có thêm một người mới.

Phi Vô Dư ngày đấy, cũng đã thôi việc.

Hà Sinh Khứ lại là trợ lý mới của anh.

Lê Thị.

Lê Bá Sâm nhu nhu thái dương nhìn những dự án đang trong quá trình đấu thầu, mày anh nhú lại quát.

" Là ai còn chưa chỉnh sửa đồng giấy tờ này mà đem lên? "

Hà Sinh Khứ đang cúi đầu nghiên cứu đồng số liệu, nhất thời bị giọng nói của Lê Bá Sâm dọa nhảy dựng lên.

Anh vội vàng chạy vào.

" Boss, xảy ra chuyện gì? "

Lê Bá Sâm nhú mày nhìn Hà Sinh Khứ nói.

" Cậu còn chưa học việc xong? "

" Tôi... "

" Hà Sinh Khứ đây là công ty chứ không phải... "

" Hmm Boss, tôi đang yên đang lành ở bên kia đấu đá, anh kéo tôi về, tôi làm sao có thể học việc nhanh được. "

" Đi ra ngoài! "

" Boss. "

" Đi RA NGOÀI. " Lê Bá Sâm gầm lên một tiếng.

Hà Sinh Khứ phồng má đi ra ngoài, vừa ra khỏi anh nhanh chóng nhắn tin cho Lý Khê.

Hà Sinh Khứ: Oppa Boss vừa la em huhu:"(.

Lý Khê: Chuyện gì?

Hà Sinh Khứ: Không biết nữa... chắc là mấy chuyện báo cáo bị lỗi!

Lý Khê: -.-

Hà Sinh Khứ: T.T

Lý Khê: Lo làm đi.

Hà Sinh Khứ mếu máo đã xem không thèm trả lời

- - - - -

Sau khi ly hôn, Tư Noãn Noãn dành một tuần để ổn định tâm trạng, sau đấy cô đi đến Tư Gia, dưới sự bảo hộ của Phi Vô Dư và người bên Hoa Từ Khiêm.

Lúc đầu cô còn từ chối, nhưng suy đi nghĩ lại cô vẫn quyết định để hai người vốn cô không thân thiết đi theo.

Tư Gia.

Tư Chân Châu sau khi đọc được tờ báo viết chuyện Lê Bá Sâm và Tư Noãn Noãn ly hôn, môi cô cau lên.

" Haha... đáng đời con tiện nhân mày! Thứ là của tao thì mày có tư cách gì được hưởng haha. "

Tư Khả Minh bên môi cũng treo nụ cười, vốn ông còn nghĩ bản thân sai lầm nhưng giờ nhìn ra ông không hề sai lầm khi bỏ mặc Tư Noãn Noãn, hứ lỵ hôn cũng tốt như vậy ông không cần phải nịnh nọt.

Tuyết Sương Anh vừa làm việc nhà vừa vui vẻ.

Cho dù vẫn chưa lấy được một đồng từ người con tiện nhân đó nhưng ít nhất nhìn con đó sống khốn khổ bà cũng quá hả dạ.

Hứ... để xem nó ở bên ngoài đó được bao lâu, sớm muộn gì cũng mò về đây và cuộc sống lúc trước sẽ quay về như xưa. Nó là con tiện nhân được Tư Gia nuôi nấng cũng như cho ăn uống... hứ... tiện nhân... đúng là loại tiện nhân...

Chỉ cần nhớ về ngày hôm ấy...

Bão 4/7 chương.

***Không có thay đổi nam chính nhé! * chom chom! Vì sợ ăn nhiều gạch đá nên chuyện ngược nữ chính đến lâm lê bị bắt đã bị cắt xén một đoạn, vì sợ nhiều người đọc đến đập cái điện thoại nên Boo phải cắt bỏ cái khúc đó, làm cho diễn biến đi nhanh hơn, chừa phần tức đến học mẩu đó cho truyện ngược khác sau khi bộ này end các nàng cuồng ngược cứ yên tâm :))) cuốn sao Boo sẽ làm các nàng hiểu cụ thể " TÌNH YÊU ĐAU THƯƠNG " nó còn có thể " ĐAU THƯƠNG " đến cỡ nào! Á số chương cho BỘ NGƯỜI VỢ NỖ LỆ này... Boo cũng không biết cụ thể, tại hiện tại đang viết, viết xong chương nào là up ngay đó á!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nỗ Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Tư Noãn Noãn Thay Đổi

#BooMew

Chỉ cần nhớ về ngày hôm ấy, sau khi Tư Chân Châu khóc lóc kể lẽ bêu xấu Tư Noãn Noãn thì không lâu sau đó lại bị người tung ra vô số video Tư Chân Châu đè đầu cười cổ Tư Noãn Noãn lúc trước, không những thế còn bị vô số người chửi rủa, mãi cho đến khi Tư Gia, Tư Thị ra mặt thì mới yên ớn.

Còn có, trường mà Tư Chân Châu theo học cũng bị đóng cửa, còn có tờ cảnh cáo " Tư Gia, Tư Chân Châu mà được vào học bất kỳ trường nào, thì trường đó sẽ đóng cửa." Đúng như những gì mà trong tờ cảnh cáo đó.

Tư Chân Châu xin vào được ba trường, chính là sang ngày mai đều bị đóng cửa, trường này đến trường khác bị, một đồn mười, mười đồn trăm và không một trường nào nhận con bé vào học.

Hiện tại, Tuyết Sương Anh chỉ cần nhìn thấy đứa con gái bà cưng chiều yêu thương hết mực còn ở nhà thì bà lại tức giận đến sôi máu.

Không bao lâu, ngoài cửa có tiếng chuông vang lên.

Ba người Tư Khả Minh nhìn nhau, mày nhíu lại.

" Bà đi ra mở cửa đi. "

Tư Khả Minh nhìn Tuyết Sương Anh nói.

Tuyết Sương Anh gật đầu một cái đi nhanh ra ngoài mở cửa.

Chính là cánh cửa vừa mở ra, đập vào mắt bà là bóng dáng quen thuộc.

Tuyết Sương Anh nhếch mép cười khinh bỉ nói.

" Mày còn dám về? "

Tư Noãn Noãn lạnh nhạt nhìn Tuyết Sương Anh hỏi.

" Tư Khả Minh có ở nhà không? "

" Mày kiểm ông ta làm gì? " dừng một chút, môi bà cười mỉa mai nói.

" Hay mày định về lại đây ăn bám? "

Tư Noãn Noãn nhếch mép không nhanh không chậm nói.

" Cút! "

" Mày!!! "

" Di ghê, bà cút ngay nếu còn muốn ở trong nhà này!? " Tư Noãn Noãn nhìn chăm chăm Tuyết Sương Anh, trong mắt hoàn toàn không còn một tia sợ hãi.

Tuyết Sương Anh giật mình kinh ngạc, lòng bà khẽ run lên, khi bà đang định nói gì đó thì Tư Khả Minh nói vọng ra.

" Sương Anh! Ngoài kia có chuyện gì à? "

" Ông Tư! Tôi nghĩ chúng ta nên nói chuyện. " nhìn Tuyết Sương Anh đứng đó đờ người, Tư Noãn Noãn bước vào trong nhà nói.

Tư Khả Minh từ phòng bếp đi đến nhìn thấy Tư Noãn Noãn trong mắt tràn ngập coi thường nói.

" Mày muốn về nhà sao? Tao còn tưởng mày được lên làm phu nhân cái quen luôn đường về chứ!? Muốn vào ở cũng được, tự tát vào mặt một trăm cái rồi vào. "

Tư Noãn Noãn nhìn chăm chăm Tư Khả Minh, trong lòng cười khỏ, đây là cha ruột của cô sao?

" Ông hiểu làm gì rồi tôi... " Tư Noãn Noãn còn chưa kịp nói xong thì Tư Chân Châu từ bên trong bước ra, môi vểnh lên nhìn Tư Noãn Noãn.

" Chật chặt chặt, đúng là lên làm phu nhân vài tháng có khác! Chỉ tiếc là còn chưa nóng đít đã bị đá ra. Tiện nhân vẫn là tiện nhân nhĩ? "

" Ồ tiện nhân là đang chỉ em sao? Em gái con vợ kè!? " Tư Noãn Noãn lạnh nhạt đáp.

" Mày... " cả cuộc đời của Tư Chân Châu ghét nhất ai đem thân phận của bản thân cô nói ra.

Khi cô đang định đánh Tư Noãn Noãn thì có một bàn tay to lớn nắm lấy cánh tay của cô, người đó bóp mạnh một cái.

" Á... " tay của Tư Chân Châu không có gì ngoài việc bị gãy.

Tư Khả Minh và Tuyết Sương Anh đau lòng quát lên.

" Con tiện nhân mày làm gì Chân Châu thế? Nó là em gái mày. "

" Con tiện nhân sao mày dám... tao liều mạng với mày! " dứt câu Tuyết Sương Anh nhào đến, cũng không có gì khác là bị đá mạnh vào bụng của bà ta.

Tư Noãn Noãn mắt không nhìn đến những ruồi bọ đó mà nhìn chăm chăm Tư Khả Minh nói.

" Chúng ta nói chuyện được chưa? "

Bảo 5/7 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 99: Ông Ký Hay Không Ký Tôi Không Quan Tâm

#BooMew

Tư Khả Minh nhúu mày, nhìn xuống con giận nói.

" Đi vào ngồi. "

Tư Noãn Noãn đi vào, cô ngáp một cái không nói gì, càng ngày càng buồn ngủ a.

Tư Khả Minh nhủ mày nói.

"Nói đi, mày muốn nói gì? "

Tư Noãn Noãn nhìn như không nhìn Tư Khả Minh đem giấy tờ vào ngày kia đã ký đưa đặt lên bàn lạnh giọng nói.

" Ông muốn đưa tiền hay đưa cổ phần cho tôi? "

" Cái gì? Mày đang nói điên cái gì vậy? " Tư Khả Minh hai mắt trừng to nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn quát.

Tư Noãn Noãn nhếch mép.

" Ông không nghe lầm đâu ông Tư, ông nên đưa lại 52% cổ phần của Tư Thị cho tôi, hoặc là đưa số tiền để mua cổ phần. "

" Mày... mày... mày đừng quên mày cũng họ Tư... " Tư Khả Minh run rẩy chỉ thẳng vào mặt Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn không để ý nói.

" Ông chọn đi. "

" Tao không chọn cái nào hết! Có chết cũng không chọn 52% cổ phần, mày mơ đi một đồng tao cũng đếch thèm đưa cho mày. "

Tư Khả Minh hung hăng quát.

Tư Noãn Noãn cười thành tiếng.

" Tư Tổng, thật tiếc cho cái đầu óc thông minh giáo hoạt nhờ đàn bà như ông a. Ông chắc cũng quên chuyện đã ký xong giấy từ con gái là tôi đây, ông ngoại tình, nên mẹ tôi chết, trong di chúc bà có ghi rõ " 52% của bà ở Tư Thị sẽ thuộc về Tư Noãn Noãn " tôi đây, còn nếu ông muốn lên tòa thì tôi sẵn sàng hầu tòa. "

" Mày!... "

Tuyết Sương Anh vừa nghe đến phải chia cho Tư Noãn Noãn 52% cổ phần bà chống đỡ thân thể đau nhức của mình vội vàng đi đến chỉ thẳng vào mặt Tư Noãn Noãn.

" Mày là đồ bất hiếu, là đồ ăn cháo đá bát mày... mày nhất định sẽ bị trời đánh... " hai mắt bà đỏ ngầu nhìn về Tư Khả Minh quát.

" Ông mà dám cho nó 52% cổ phần tôi chết cho ông xem... "

Tư Noãn Noãn cười, dựa lưng vào sofa nhìn Tuyết Sương Anh, chờ bà nói xong cô mới nhẹ giọng nói.

" Bất Hiếu, Ăn Cháo Đá Bát, Trời Đánh gì đấy là tội của bà, biết đâu bà đang đi đâu đó bị trời đánh thì cũng do nghiệp bà phải trả cho mẹ tôi, bà đừng quên cái chết của mẹ tôi do ai gây ra, tôi không ngại báo án lại để bà ngồi tù đâu. " dùng một chút, cô nhìn về Tư Khả Minh.

" Ông ký hay không ký tôi không quan tâm, trong vòng hai ngày tôi sẽ quay lại lấy cổ phần hoặc là tiền tùy ông. " Tư Noãn Noãn đứng dậy, trước khi rời đi lại nói.

" Tư Tổng, 1% cổ phần được tính theo mức làm ăn của Tư Thị phát triển, bình quân mỗi tháng Tư Thị thu vào lợi hơn năm tỷ, tương đương 1% là năm trăm triệu, vì đây là cổ phần nên 1% tôi sẽ lấy chín trăm triệu, phần ông gửi lại cho tôi bốn mươi sáu tỷ tám trăm triệu nhé Tư Tổng. " nói xong Tư Noãn Noãn xoay người rời đi.

Tư Khả Minh đứng đó cứng đờ người... ông biết kiếm đâu ra hơn bốn mươi tỷ trong hai ngày đây.

Tuyết Sương Anh nhìn chăm chăm Tư Khả Minh quát.

" Tư Khả Minh ông không được đưa tiền cho con tiện nhân đó...ông không được cho nó. "

" Bà câm miệng đi. " Tư Khả Minh quát lên.

Làm như ông muốn đưa tiền cho con tiện nhân Tư Noãn Noãn đó vậy... chính là nếu như không đưa thì biết là gì bây giờ... ông... ông không thể nào đi hầu tòa được.

Tư Gia đang phát triển, nếu có tin đồn ông ra hầu tòa thì không bị thiệt chút đỉnh mới lạ.

Chương 100: Vị Trí Đây Anh Vẫn Để Dành Cho Cô

#BooMew

Tư Khả Minh hiểu rõ, nếu chuyện này ông không giải quyết êm đẹp thì con tiện nhân Tư Noãn Noãn kia nhất định sẽ làm lớn chuyện...

Trả tiền để mua cổ phần cũng ổn, chín trăm triệu cũng quá rẻ nhưng mà... nhưng hai ngày thì quá nhiều... xoay sở vốn đâu cho kịp.

Tư Khả Minh nhu nhu thái dương suy nghĩ.

Tuyết Sương Anh mặc kệ cơn đau của bản thân, bà hung hăng đập đồ xuống.

" Xoảng... xoảng... xoảng... " vang lên liên tục.

" Ông không được cho tiền con tiện nhân đó, không được cho nó... "

Tư Khả Minh nhíu chặt mày nói.

" Bà câm miệng đi, không biết thì đừng nói gì. "

Hiện tại... phải nhanh chóng kiếm cho ra tiền đây.

- - - - -

Bước ra khỏi Tư Gia, Tư Noãn Noãn thở nhẹ ra một hơi, không nhanh không chậm nói.

" Cảm ơn hai anh nhiều! " một mình cô cũng có thể đối phó chỉ là... có một vài thứ không thể không cẩn thận như xưa.

Phi Vô Dư nhìn Tư Noãn Noãn một lúc lâu hỏi.

" Noãn Noãn sau khi nhận được tiền sẽ đi thật sao? "

Tư Noãn Noãn gật đầu nói.

" Vâng ạ! Em nghĩ nên rời khỏi nơi này thôi, dù sao ở đây toàn là những đau buồn không thể vui đi ngay. "

" Anh đi cùng có được không? "

Phi Vô Dư nói xong, Tư Noãn Noãn nhướn mày kinh ngạc hỏi.

" Anh đang nói đùa sao? "

" Không có! "

" A!? "

" Anh nghĩ... anh nghĩ muốn đi cùng với em để có thể dễ dàng chăm sóc em. "

" Nhưng... "

" Noãn Noãn, cho dù em có chấp nhận anh hay không anh không quan tâm, chỉ cần em có thể chấp nhận anh đứng bên cạnh em, làm một người bạn cũng được... anh chịu được. "

Tư Noãn Noãn im lặng nhìn Phi Vô Dư, môi cô câu lên cười khổ.

" Em xứng đáng sao? "

" Em... "

" Vô Dư, anh biết đó em không thể yêu thêm bất kỳ ai dù có quên đi anh ta thì vết thương trong lòng không thể nào vơi đi. "

" Anh không quan tâm... chỉ cần em đồng ý... là được. " cho dù với một tư cách là người bạn anh cũng có thể chấp nhận... Phi Vô Dư nhìn chằm chằm Tư Noãn Noãn đợi câu trả lời.

Khi mà Tư Noãn Noãn đang định trả lời, thì người đàn ông luôn trầm mặt lên tiếng nói.

" Tư tiểu thư muốn rời đi? "

" Ừ! "

" Vậy Tư tiểu thư sẽ đi đâu? "

" A!? "

" boss tôi, anh ta hỏi. "

Tư Noãn Noãn nhớ đến Hoa Tử Khiêm, tuy kí ức không quá rõ nhưng cô cũng nhớ có một người gương mặt tinh tế ngồi trò chuyện với cô hôm đấy, mỗi câu lên cười nhẹ nhàng nhìn người đàn ông trước mặt nói.

" Đi một nơi mà trồng nhiều hoa mà tôi cùng với anh ấy gặp. "

Đất nước của loài hoa chỉ có thể là...

- - - - -

Lê Thị.

" Boss... "

" Huỳnh Lập Thành vẫn không định đến đây đón con gái cưng của ông sao? " Lê Bá Sâm đầu cúi không ngẩng hỏi.

" Ông ta vẫn chưa phản hồi... " Lý Khê nhú mày nói.

Lê Bá Sâm cười như không cười nói.

" Cứ đợi xem ông ta sẽ tàn nhẫn hơn chúng ta hay chúng ta tàn nhẫn hơn. "

" Boss... "

" Cứ chặt tay tiếp cánh tay của cô ta... "

" Vâng... "

Lê Bá Sâm ngồi ngay vị trí cũ, bàn làm việc cũng ở vị trí cũ chỉ là... anh nhìn chằm chằm vào cái bàn bỏ trống bên đó, mỗi câu lên cười khổ...

Vị trí này anh vẫn để dành cho cô...

- - - - -

Bảo 7/7 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nó Lệ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 101: Muốn Đi Thì Đi Thôi

#BooMew

Hai ngày sau, Tư Noãn Noãn vẫn như cũ, đi sang Tư Gia có dẫn theo hai người.

Tư Gia hôm nay khác với thường ngày, bởi vì bầu không khí trở nên quá quái dị. Vừa bước vào căn nhà Tư Noãn Noãn khẽ nhú mày lại, trong lòng cứ có dự cảm bất an.

Chính là mọi thứ không theo hướng cô nghĩ, bởi vì Tư Khả Minh vì để chuẩn bị đầy đủ số tiền, đem không ít trang sức và những món đồ hàng hiệu của Tuyết Sương Anh và Tư Chân Châu bán đi.

Không những thế, vì để tránh gây phiền phức, ông cho người dẫn hai mẹ con Tuyết Sương Anh rời đi ngoại ô ở vài ngày.

Tư Noãn Noãn ngồi xuống sofa, nhìn như không nhìn Tư Khả Minh, lạnh giọng hỏi.

" Ông suy nghĩ đến đâu rồi? "

Tư Khả Minh hít một hơi sâu cố nhịn cảm giác muốn nắm đầu Hứa Doãn Hạ tát mà nói.

" Tao đã chuẩn bị đủ tiền! " đặt một valy tiền trên bàn, Tư Khả Minh lại nói tiếp.

" Tao mua lại cổ phần mày đang có! Trong đây là năm mươi tỷ. "

" Ông hình như tính toán sai. " Tư Noãn Noãn nhú mày, người ham tiền hơn mạng sống của mình hơn ông ta thế mà tính toán sai cũng quá kinh khủng đây.

Tư Khả Minh nhìn Tư Noãn Noãn một lúc lâu lạnh giọng nói.

" Máy tỷ còn lại là tao lấy tiền túi của tao cho mày! Xem như cho mày của hồi môn! "

" Chúng ta cũng đâu còn là cha con gì nữa mà ông cần gì như vậy? " Tư Noãn Noãn nheo mắt khinh bỉ nói.

" Ông không sợ vợ con ông ở đó biết hay sao!? " nếu như năm xưa, ông ta cho cô... dù chỉ vài trăm ngàn cũng sẽ không để cô bị người gọi là đồ mẹ ghẻ cha dượng, cũng chẳng cần phải sống trong cuộc sống muốn ăn một gói kẹo cũng không có!

Tư Khả Minh biết trong lòng Tư Noãn Noãn đang nghĩ gì, nhưng... cho dù ông có ác độc ra sao thì Tư Noãn Noãn vẫn là con gái của ông, cả đêm qua ông liên tục mơ thấy mẹ của Tư Noãn Noãn... thà rằng cho tiền còn hơn đêm nào ông cũng mơ thấy ác mộng.

" Mày lấy đi! Đây là tiền tao cho mày! "

" Hừ! " Tư Noãn Noãn hừ lạnh một cái, Tư Khả Minh lại nói.

" Tao cũng không hề có ý định kêu mày ở lại nên mày yên tâm! Tao chỉ không muốn mẹ mày nơi tuổi vàng nói tao bất công với mày! "

Tư Noãn Noãn nhìn Tư Khả Minh một cái, cúi đầu đọc lại những văn kiện trước mặt ký tên vào, cô một bản, Tư Khả Minh một bản.

Tư Noãn Noãn đứng dậy, môi câu lên nói.

" Tư Tổng, chúc ông ngày càng phát đạt. " dừng một chút cô lại nói.

" Sẵn tiện... tôi nói cho ông biết một chuyện... "

Tư Khả Minh nhú mày lại lắng nghe.

Tư Noãn Noãn khẽ nói.

" Chắc ông cũng biết... con gái cưng của ông quen bạn trai... à nghe đâu con gái cưng của ông có thai rồi đấy! "

" XOẢNG. " Tư Khả Minh hai mắt trừng to kinh ngạc, chiếc ly trong tay cũng theo đó rơi xuống.

Tư Noãn Noãn xoay người rời đi.

Cô không hề có ý gì... chỉ là tốt bụng nói cho ông ta biết ông ta sắp làm ông ngoại thôi.

Bước ra khỏi Tư Gia, trên xe Tư Noãn Noãn khẽ nói.

" Tối nay tôi sẽ rời đi ngay! "

" Noãn Noãn... "

" Tư tiểu thư... "

Tư Noãn Noãn hít một hơi sâu, nhẹ nhõm nói.

" Vứt bỏ hết những chuyện không vui sang một đất nước khác sống cũng không tệ nha. "

" Anh sẽ đi cùng em. "

" Tôi... tôi được Boss căn dặn cho tôi theo... "

Tư Noãn Noãn cười nói.

" Muốn đi thì đi thôi. "

Đi chơi hay lập nghiệp, đem theo một vài người bạn cũng tốt lắm nha.

- - - - -

Hoa Thị.

Hoa Từ Khiêm nhúm chặt mày, sau khi nghe xong điện thoại, lại cẩn thận hỏi.

" Cô ấy nói tôi nay? "

" Vâng.. "

" Cậu đi cùng cô ấy trước, vài hôm nữa tôi sẽ theo sao. "

" Vâng.. "

Tất máy xong, Hoa Từ Khiêm kiềm nén cơn khó chịu của chính mình.

Hiện tại anh còn phải ở Hoa Thị... chính là... nghĩ nghĩ môi Hoa Từ Khiêm câu lên không chán chữ viết một bức thư bằng giấy sau đấy lại nhét vào hộc bàn.

Hoa Từ Khiêm nói với trợ lý ở trước mặt.

" Cậu và tôi trong hai ngày sẽ xử lý được tất cả không? "

" Chắc dc... " anh cũng không chắc a.

" Tốt lắm! Bắt đầu làm thôi, hai ngày sau chúng ta bỏ trốn.. "

- - - - -

Bảo nữa nhé!

Đủ 36k phiếu, Boo sẽ bảo 7 chương nhé! Hiện tại đã 31,1k phiếu rồi, chỉ còn 4k9 thôi ạ!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 102: Đứa Bé...

#BooMew

" Tốt lắm! Bắt đầu làm thôi, hai ngày sau chúng ta bỏ trốn. " Hoa Từ Khiêm nói xong, bên môi không khỏi treo lên nụ cười gian xảo.

Trợ lý nhúm mày kinh ngạc nói.

" Boss... sẽ được sao? " cái gì mà bỏ trốn... sau khi nghe câu này, anh thật sự rất thắc mắc liệu có phải anh đang nghe nhầm hay không!?

Hoa Từ Khiêm bỏ trốn!!! Oh My God đây là chuyện quái quỷ gì đây!

" Chứ cậu định xin phép lão già đó? Cậu nghĩ ông ta sẽ thật sự cho cậu đi?! " Hoa Từ Khiêm khó chịu nói.

Anh làm sao không biết trong đầu của thư ký mình nghĩ gì chứ! Cho dù muốn quang minh chính đại nhưng... ông ấy thì không thể được... người xưa có câu " gừng càng già càng cay... " hmmm và đương nhiên chính anh hiểu rõ ông nội anh cay ra sao a.

Trợ lý thờ hắc một hơi, gật đầu, nhưng vẫn khẽ nói.

"Boss suy nghĩ cho thật kỹ." nói xong anh xoay người rời đi.

Vừa ra khỏi phòng, trợ lý méo mó cả khuôn mặt âm thầm cầu nguyện Hoa Tử Khiêm đừng ý... nếu không... nếu không anh thật sự phải thức hai đêm liền mới có thể làm xong mọi việc a.

Tự nhiên lần đầu tiên trong cuộc đời, anh lại cảm thấy bản thân mình lắm lời như vậy... nếu như lúc này nói không biết thì biết đâu Hoa Tử Khiêm sẽ không hào hứng đòi hai ngày thật... trời ơi là trời...

Lê Gia.

Lê Bá Sâm nhu nhu thái dương nhìn bàn ăn mầy anh nhíu lại hỏi.

"Đã đem cơm cho cô ấy chưa?"

Quản gia Lâm giật mình, trong lòng không khỏi thắc mắc hỏi.

"Đem cơm cho ai ạ?"

"Tur Noãn Noãn chứ..." chữ "ai?" còn nói xong chính Lê Bá Sâm cũng thật sự giật mình với câu nói của bản thân...

Đã mấy ngày rồi... anh vẫn cứ hỏi một câu này...

Tur Noãn Noãn còn có ở trong Lê Gia nữa đâu mà anh hỏi... nghĩ lại thời gian lúc cô ấy còn ở... Lê Bá Sâm lại cảm thấy ngực thắt chặt lại... một tuần trước kia... anh vẫn có thể đến bên cạnh hỏi han cô... vài tháng kia anh vẫn có thể ôm lấy cô... trước khi mang thai kia... anh vẫn có thể hôn cô, chạm vào da thịt của cô...

Chỉ là... mọi thứ đó, giờ đây đã là quá khứ... một quá khứ vừa đau thương vừa hối hận.

Quản gia Lâm mỉm cười, nhìn Lê Bá Sâm lại cúi đầu che giấu nỗi đau thương của chính mình, ông không khỏi đau lòng.

Mặc dù đau lòng nhưng ông cũng cảm thấy đáng... Tur Noãn Noãn vì cậu chủ làm biết bao nhiêu chuyện nhưng cậu chủ chưa từng để cô ấy vào mắt, và đương nhiên hiện tại có hối hận cũng muộn màng... thật sự nếu cậu chủ sớm nhìn nhận ra ai thật ai giả, ai tốt ai xấu thì Tur Noãn Noãn làm sao lại phải chịu đau khổ như vậy.

Và biết đâu, chỉ vài ba tháng nữa thôi trong nhà sẽ xuất hiện giọng non nớt của trẻ con... nhưng còn đâu nữa.

Lê Bá Sâm cúi đầu, nhìn chằm chằm chiếc nhẫn áp út của cánh tay... môi anh cau lên, hôn nhẹ lên nó... cho dù đây là một chiếc nhẫn không hề có giá trị nhưng... nó đặc giá hơn những thứ khác rất nhiều đối với anh... nó là thứ duy nhất cũng đầu tiên mà Tur Noãn Noãn chạm vào đeo vào tay anh.

Noãn Noãn... em đang ở đâu...

Khách sạn.

Tur Noãn Noãn sau khi lấy được một số tiền lớn môi cô không khỏi cứ luôn nhếch lên rạng rỡ, Phi Vô Dư giúp Tur Noãn Noãn đem số tiền đó gửi vào ngân hàng, sau đấy làm cái thẻ ATM cho Tur Noãn Noãn để cô dễ dàng rút tiền.

Tur Noãn Noãn nằm trên chiếc giường tay cầm thẻ giờ lên cao.

"Đây là lần đầu tiên cô có nhiều tiền như vậy nha!"

Tur Noãn Noãn biết hiện tại cô cần phải rời khỏi đây, sau khi rời khỏi đây thì cô phải sống tự lập... đúng vậy cô nhất định sống thật tốt... sẽ nuôi được đứa bé... sẽ cho bé con một cuộc sống trọn vẹn vui vẻ...

Bảo nữa nhé!

Đủ 36k phiếu, Boo sẽ bảo 7 chương nhé! Hiện tại đã 31,9k phiếu rồi, chỉ còn 4k1 thôi ạ!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 103: Ngày Đó

#BooMew

Tư Noãn Noãn đưa tay xoa lên bụng của cô, môi cậu lên rặng rờ... ngày hôm đó... cái ký ức cả cuộc đời này cô đều muốn quên đi.

Trong bệnh viện ngày hôm đấy, sau khi cô vào phòng cấp cứu tầm 10 phút, thì cô tỉnh lại, việc đầu tiên cô hỏi.

" Con... con của tôi còn không? " giọng nói của Tư Noãn Noãn run lên nghẹn ngào, trong giọng nói không chỉ có nỗi lo lắng còn có bị thương mất mát chưa bao giờ có được.

Một vị bác sĩ trung niên nhìn Tư Noãn Noãn một lúc lâu hỏi.

" Đứa bé vẫn còn! Chỉ là hơi yếu một chút, cô cần tĩnh dưỡng thật nhiều mới có thể nhanh chóng hồi phục. "

Tư Noãn Noãn che kín miệng vui mừng, máu... lúc cô thấy máu chảy xuống.. cô đã nghĩ đến chuyện sẽ phải mất đi đứa bé, sẽ phải thật sự rời xa đứa bé... chính là may mắn... may mắn ông trời vẫn còn thương xót cho số phận của cô...

Tư Noãn Noãn dùng đôi tay yếu ớt của cô, nắm lấy vạt áo bác sĩ hỏi.

" Ở bên ngoài... những người đó có biết không? "

Những y tá hộ lý hay bác sĩ đều nhìn Tư Noãn Noãn, vị bác sĩ trung niên vẫn nói.

" Chúng tôi còn chưa thông báo. "

Tư Noãn Noãn hai mắt đỏ ửng, cầu xin.

" Xin mọi người hãy nói đứa bé đã mất... "

"... " hai mắt mọi người đều trừng to kinh ngạc.

" Làm ơn... đừng nói với họ biết... "

" Cô... "

" Cứ nói là đứa bé đã mất... nếu như hôm nay tôi không thể thoát khỏi anh ta thì vĩnh viễn sẽ không thoát khỏi, hôm nay đứa bé còn... lần sau nhất định sẽ mất. "

Tư Noãn Noãn nghẹn ngào nói, cái lực chân đó của Lê Bá Sâm hạ xuống rất mạnh, nếu như không phải tay cô có che một phần... thì nhất định đứa bé cũng chẳng còn.

" Cậu ta đánh cô? " Bác sĩ nhìn Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn cười khổ không nói gì... chuyện vợ chồng, cho dù có hận có ghét bỏ nhau thì cô cũng không thể nói cho họ biết Lê Bá Sâm đánh cô...

Người phụ nữ lúc nào cũng vậy... bản thân họ bị chồng hành hạ đánh đập, không phải họ sợ người đời chê cười, cũng chẳng phải họ sợ mình bị người nói " đáng đời " mà chính họ sợ... sợ người đàn ông mà họ yêu họ thương bị người đời chỉ rủa...

Tại sao ra đường, những người phụ nữ bị đánh đập lại cố gắng đeo khẩu trang hay mắt kính... cũng chỉ vì không muốn ai nhận ra... thậm chí... họ sợ có người hỏi " chồng mày đánh mày sao? "

Ai cũng vậy... nhưng đâu phải ai cũng hiểu.

Tư Noãn Noãn im lặng, những người trong phòng cấp cứu nhất thời hiểu rõ... một vài người y tá khá lớn tuổi, khẽ giúp cô lau sạch sẽ vết máu nói.

" Yên tâm... chúng tôi sẽ giúp cô nói giống! Chỉ mong sau này cô sẽ có cuộc sống vui vẻ. "

Tư Noãn Noãn gật đầu, một người khác đến tiêm vào tay cô thuốc giữ thai cùng an thai, loại thuốc này vô cùng thần kì... cho dù đứa bé sắp chết đi thì nhất định sẽ có thể sống sót... ngay cả thai nhi cũng vậy.

Vì thai nhi trong bụng Tư Noãn Noãn khá yếu, nên cô được tiêm hai mũi.

Thuốc vừa tiêm xong, Tư Noãn Noãn bắt đầu đau đớn, đau đớn đến nỗi chính cô lần đầu tiên chỉ muốn chết đi để quên đi cơn đau, những thanh âm non nớt vang lên.

" Mẹ... mẹ đừng bỏ con... "

" Mẹ... mẹ ơi... "

Tư Noãn Noãn cắn răng chịu đựng cơn đau.

- - - - -

Khi bác sĩ rời đi, thì cũng là lúc Tư Noãn Noãn đã chịu nổi cơn đau và đó, cô được kéo vào trong phòng chăm sóc đặc biệt, cô ngốc ở đó hơn ba tiếng đồng hồ, cơn đau hoàn toàn dứt... mọi cô cũng cười lên...

Cô phải diễn... diễn thật giống với cảm xúc lúc này... cô phải thoát khỏi anh ta.

Khi Lưu Hà Mi bước vào... Tư Noãn Noãn đã hoàn toàn nhập tâm vào cảm xúc của người mẹ vừa mất đi đứa con mà nhìn Lưu Hà Mi nói.

Tiếng nói... từng câu từng chữ của cô phát ra đều là thật tâm... những gì cô chịu đựng... không phải vừa nhìn đã thấy đã hiểu...

Nhìn Lưu Hà Mi vốn còn đang khuyên nhủ cô, lại im lặng... cô biết bà nhất định sẽ đồng ý... bởi vì cho dù ra sao người có lỗi nhất cũng là bà...

- - - - -

Ngày đấy, Tư Noãn Noãn rời đi cùng Phi Vô Dư và người Hoa Tử Khiêm phái đến bảo vệ cô.

Ngày đó trời rất trong xanh, mọi thứ vẫn như mọi ngày... đều đều diễn ra chỉ khác chính là từ nay trở về sau sẽ không còn một người tên Tư Noãn Noãn nữa.

- - - - -

Còn 2,5k phiếu nữa:V có lên để mai đón bão nha.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104: Một Người Đi, Một Người Ở Lại

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

#BooMew

Ngày đó trời rất trong xanh, mọi thứ vẫn như mọi ngày... đều đều diễn ra chỉ khác chính là từ nay trở về sau sẽ không còn một người tên Tư Noãn Noãn nữa.

Trên đất nước mang tên J không còn cái tên Tư Noãn Noãn và cũng như những mặt báo vốn là [HOT] cũng chẳng còn xuất hiện tên cô.

Một vài người không biết gì họ đồn thổi.

" Tư Noãn Noãn chắc vì quá đau buồn nên chết rồi. "

" Tư Noãn Noãn về quê rồi. "

Hay thậm chí " Tư Noãn Noãn vẫn đang đau buồn vì ly hôn. "

- - - - -

Lê Thị.

Lê Bá Sâm tuy đã mất đi Tư Noãn Noãn, đã ký tên vào đơn ly hôn nhưng trong anh vẫn còn chút gì đó gọi là hy vọng, sự hy vọng này tuy mong manh nhưng một phần nào đó cũng khiến con tim anh an tâm vì anh biết một ngày nào đó... chỉ cần anh cố gắng, cô ấy sẽ về bên anh... chính là...

" XOẢNG. " tách cà phê đang cầm trên tay run lên, liền rơi xuống, một thanh âm quen thuộc vang lên.

" Cô ấy đi rồi? " giọng nói trầm thấp run lên hỏi.

Hà Sinh Khứu trầm mặc một lúc gật đầu nói.

" Đúng thế! Tư Tiểu Thư đã đi rồi. "

Lê Bá Sâm đứng dậy, cả thân hình to lớn vạm vỡ của anh khẽ run lên.

Tay anh nắm chặt lại.. con tim lại đau nhói.

" Cô ấy đi thật rồi... cô ấy thật sự không còn cần anh nữa... cô ấy... cô ấy đi thật rồi... "

" Cô ấy đi đâu? "

" Tôi không biết! " Hà Sinh Khứu thành thật nói.

" Cái gì? " Lê Bá Sâm hai mắt đỏ ngầu tức giận.

Hà Sinh Khứu mím môi một lúc nói.

" Boss... Tư Tiểu Thư đi lúc nào chúng tôi cũng không hay biết mặc dù đã ở cạnh đó... không những thế cho dù gần thiết bị theo dõi cũng bị mất sóng tín hiệu... khi chúng tôi thấy Tư tiểu thư không rời khỏi nhà như mọi ngày thì có đến quầy tiếp tân hỏi mới hay là Tư Tiểu Thư đã rời đi. "

Bàn tay Lê Bá Sâm không kiềm được mà run lên, anh cắn chặt môi mình sau đó cố giữ bình tĩnh mà nhìn Hà Sinh Khứu hỏi.

" Có tra xét hết tất các lịch trình rời đi của hôm nay chưa? "

" Rồi... nhưng vẫn không hề có tên Tư Noãn Noãn... "

" Đi tra lại... "

" Boss... "

Lê Bá Sâm quát lên.

" Tôi bảo cậu đi tra lại... " tìm anh nhói... rất nhói... nhói đến nỗi chính anh không thể nào thờ...

Hà Sinh Khứu nhìn thấy Lê Bá Sâm khác lạ... anh tiến một bước gọi.

" Boss... "

Lê Bá Sâm dờ dẫm không nói gì... sau đấy ngất lịm đi.

" Boss... "

Hà Sinh Khứu la lên đỡ lấy Lê Bá Sâm.

- - -

Bệnh viện.

Ngoài phòng chờ gồm có Lý Khê, Hà Sinh Khứu và Lưu Hà Mi, không những thế còn có một vài người đàn em của Lê Bá Sâm cũng có mặt nhưng họ không đứng gần đây.

Lưu Hà Mi nắm chặt tay, bà run cầm cập lo lắng.

Hà Sinh Khứu đi đến ngồi cạnh bà nói.

" Bác gái đừng lo lắng! Boss nhất định sẽ không sao. "

Lưu Hà Mi gật đầu, nhưng bà làm sao có thể không lo lắng... con trai bà... con trai bà cứ liên tục xảy ra chuyện từ ngày Tư Noãn Noãn rời đi...

Tất cả đều là lỗi tại bà... tại bà bắt Tư Noãn Noãn phải ở lại bên cạnh con trai bà, để con bé phải chịu biết bao nhiêu là dày vò, tại bà tất cả là tại bà... giờ nhìn đứa con trai vì yêu mà khổ sở bà càng thấy mình không xứng đáng... làm một người mẹ.

Không lâu sau đấy bác sĩ ra.

Luru Hà Mi run lên hồi.

" Bác sĩ... con trai tôi nó có sao không? "

Bác sĩ nhìn Luru Hà Mi một lúc mới nói.

" Phu nhân yên tâm, Lê Tổng chỉ nhất thời xúc động quá nên mới ngất. " dùng một chút Bác sĩ lại nói.

" Phu nhân vẫn nên để Lê Tổng gặp bác sĩ tâm lý để điều trị, cậu ấy Stress rất nặng. Không nên để cậu ấy một mình, hiện tại là thời điểm rất nhạy cảm với những bệnh nhân bị stress, cậu ấy đang có dấu hiệu bị trầm cảm, nên cho dù ý chí cậu ấy có mạnh đến đâu nếu như không điều trị kịp thời thì cũng vô dụng. " nói xong bác sĩ rời đi.

Luru Hà Mi đứng như trời trồng, hai mắt bà đỏ lên lo lắng.

Bác sĩ bảo bà " yên tâm " nhưng sau đấy lại nói ra một hồi... làm sao bà yên tâm được.

Luru Hà Mi nhìn về Hà Sinh Khứu hỏi.

" Có phải Noãn Noãn đã rời đi? "

Hà Sinh Khứu nặng nề gật đầu.

Luru Hà Mi cười khò... thì ra là như vậy... lúc trước Huỳnh Tô My có rời đi thì thằng bé cũng không hề ngất lên ngất xuống hay cần điều trị như vậy... hiện tại xem ra... con trai bà thất sự yêu đến đâu... hồi hận... hồi hận lúc này thì có còn được gì đâu.

- - - - -

Còn có 1k phiếu nữa thôi là đủ đó các tình yêu * Có lên nhé!

***Nếu đủ trong tối nay thì mai sáng Boo mới bảo được nhé! Vì đêm nay Boo thức khuya không được a.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nó Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 105: Cô Ấy Bỏ Con Rồi...

#BooMew

Có những thứ lúc có thì không một ai biết gìn giữ hay trân trọng, thậm chí còn chà đạp lên những thứ đó, xem những thứ đó vô cùng tầm thường vô cùng chường mắt... nhưng khi mất rồi họ mới biết... họ mới nhận ra những thứ mà họ xem như cỏ rác đấy lại rất quan trọng lại rất đáng quý... chính là trên đời này làm gì thuốc chữa hồi hận, có cách quay ngược lại thời gian để sửa chữa sai lầm..

Lê Bá Sâm cũng vậy, những gì mà anh ta phải chịu còn không bằng một phần của Tư Noãn Noãn... nhưng anh yêu Tư Noãn Noãn, thật sự rất yêu nên mới phải chịu nhiều đau đớn như vậy...

Mất rồi... mất thật rồi nên Lê Bá Sâm mới như vậy...

Anh yêu cô... cô cũng từng rất yêu anh... vì anh... cô chịu thật nhiều những lần thô bạo tàn nhẫn của anh...

Lê Bá Sâm tỉnh lại, hai mắt anh mờ mờ vẫn còn mờ mờ trong ánh mắt chứa đầy những bi thương và đau buồn...

Anh muốn khóc... muốn khóc thật to nhưng lại không thể nào khóc được... nghẹn đến anh muốn chết đi.

Anh còn nghĩ chỉ cần anh cố gắng sửa chữa sai lầm, sửa chữa những gì mà bản thân phạm phải, lại thật mệt mỏi đeo bám Tư Noãn Noãn thì cô sẽ tha thứ cho anh, bất kể là bao lâu... một năm hai năm hay thậm chí là ba năm chỉ cần cô còn ở gần anh anh nhất định dùng mọi thứ để bù đắp nhưng haha...

Lê Bá Sâm cười khò... giọt nước mắt màu máu tuôn ra khỏi khóe mắt... cô không còn ở đây nữa... cô đã đi... mà đi đâu chính anh cũng không biết...

Luru Hà Mi đứng bên ngoài nhìn... nhìn thấy đứa con trai của bà khóc ra máu... tay bà nắm chặt không dám bước vào...

Nhìn Lê Bá Sâm khóc một lúc lâu bà mới bước vào.

" Sầm.. "

Lê Bá Sầm ngược nhìn Lưu Hà Mi, trong ánh mắt chứa vô vàn đau khổ cùng bi thương, giọng nói nghẹn ngào run rẩy của anh vang lên.

" Mẹ à... cô ấy đi rồi.. "

" Cô ấy bỏ con mà đi rồi... từ giờ trở về sau con sẽ vĩnh viễn mất đi cô ấy... nỗi đau này còn đau hơn cả lúc con ký vào giấy Ly Hôn kia... "

" Mẹ ơi... con đau quá... thật sự rất đau... "

" Tại sao?... tại sao cô ấy phải bỏ đi... con người ai cũng sẽ phạm sai lầm... con người ai cũng như vậy... con người ai cũng cần được tha thứ và con cũng vậy... con sai vì những tháng ngày qua con xem cô ấy không ra gì... con sai vì những ngày tháng qua con chưa từng tin cô ấy... con sai... con sai thật mẹ à! " lại dừng lại, Lê Bá Sầm khó khăn thở một hơi nói.

" Nhưng sao cô ấy lại đi... lại đi khỏi con... huhu con... con muốn bù đắp... bù đắp cho cô ấy mà huhu... huhu... "

Tiếng nước nở cùng những tiếng nói nghẹn ngào không cam của Lê Bá Sầm làm một bầu không khí vốn đau thương lại càng đau thương..

" Cô ấy bỏ con rồi... a.. a... con phải làm gì đây... phải làm gì đây... aaaa... "

Lưu Hà Mi đỏ mặt, bà mím chặt môi để không phát ra thanh âm nước nở, bà ôm chặt Lê Bá Sầm vào lòng, vuốt ve lưng anh... bà im lặng để anh khóc... anh thật sự khóc... khóc không phải nước mắt mà là từng giọt máu...

Lê Bá Sầm khóc đến một mức thiếp đi.

Lưu Hà Mi ngồi bên cạnh nhìn chăm chăm Lê Bá Sầm.

Quản gia Lâm nhẹ nhàng mở cửa bước vào.

" Phu Nhân, ngài ăn gì đi để tôi trông cậu chủ cho. "

Lưu Hà Mi ngẩng đầu, mím chặt môi nhìn quản gia Lâm mãi một lúc bà mới cười còn xấu hơn khóc nói.

" Ông ở lại... đừng để Bá Sầm suy nghĩ vớ vẩn... " nói xong bà đứng lên rời khỏi phòng bệnh.

Vừa ra khỏi phòng, đi thẳng một đoạn đường, hai chân bà mềm nhũn ngồi xuống hành lang bệnh viện, vai bà run lấy bầy, nước mắt không ngừng tuông..

Lưu Hà Mi đắm mình vào ngực... đau... con trai bà đau... bà cũng đau...

Tại sao... tại sao hết chuyện này đến chuyện khác đều là con trai bà phải chịu.

- - -

Khi nước J đang có vô vàng tiếng nước nở, thì ở một đất nước xinh đẹp mang tên Rose.

Đất nước này cũng như tên, vô vàng lời hoa khoe sắc ở đây.

Lúc còn ở trên máy bay, Tư Noãn Noãn vốn còn nghĩ bản thân hết nôn nghén mà chọn món cá... kết quả... vừa ngồi được cô liền nôn... làm cho hành trình hơn hai mươi tiếng ngồi máy bay của cô không vui vẻ.

Phi Vô Dư và người mà Hoa Tử Khiêm phải tới không biết Tư Noãn Noãn bị gì, cả hai gấp đến nỗi đứng ngồi không yên...

- - - - -

Bảo 1/7 chương

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nó Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 106: Trong Đây... Có Một Sinh Linh Bé Nhỏ

#BooMew

Mãi cho đến Tư Noãn Noãn nói.

" Trong này... " đặt nhẹ tay lên bụng, xoa nhẹ nhẹ.

" Có một sinh linh bé nhỏ... chắc bé nó không quen nên em mới nôn như vậy thôi á. " nói xong Tư Noãn Noãn cười rạng rỡ hạnh phúc.

Phi Vô Dư và người kia cứng đờ... hai tay họ run lên khẽ chỉ vào bụng của Tư Noãn Noãn.

" Noãn Noãn... em nói ở đây... ở đây còn có... em bé... "

" Tư tiểu thư... không... không phải cô... đã... "

Tư Noãn Noãn lắc đầu nói.

" Chỉ là gần sảy thai chứ không sảy... chịu đau đớn hơn cả đau đớn sẽ ỏn ngay thôi. " nỗi đau đó không phải ai cũng chịu được. Nói xong Tư Noãn Noãn khẽ cười nhẹ một cái.

Phi Vô Dư và người kia nghe xong hai mắt trừng to... họ làm sao mà không hiểu cái nỗi đau mà Tư Noãn Noãn nói chứ... nhưng không nghĩ đến cô lại có thể chịu nỗi.

Phi Vô Dư nhìn Tư Noãn Noãn một lúc lâu mới hỏi.

" Vậy tại sao Noãn Noãn lại nói bản thân sảy thai? "

Tư Noãn Noãn mím môi hồi lâu mới nói.

" Nếu không nói như vậy anh nghĩ em sẽ còn được tự do... ngày nào em còn ở đó thì ngày đó đứa bé sẽ còn gặp nguy hiểm hơn... đúng là em đang nghĩ cho mình, ích kỷ cho mình nhưng em cũng sẽ không thể nào chịu nỗi nếu để anh ta giết chết con mình... em nói dối cũng chỉ vì muốn bảo vệ đứa bé thôi. "

Phi Vô Dư im lặng, anh hiểu chứ... hiểu cái mà Tư Noãn Noãn nói... nhưng nếu như Lê Bá Sâm mà biết thì có dễ dàng buông tha cô không? Đối với những người khác anh không biết, nhưng riêng Lê Bá Sâm anh rất rõ...

Cho dù cậu ta có đau buồn ra sao có khổ sở ra sao chỉ cần biết người bên cạnh lừa dối phản bội mình thì sẽ không dễ dàng tha thứ.

Phi Vô Dư nhìn Tư Noãn Noãn, nhìn môi cô câu lên tươi cười rạng rỡ nhìn cô hạnh phúc với những gì mà bản thân có... thôi... cho dù sao này có xảy ra chuyện gì anh cũng sẽ bảo vệ cô thật tốt... không đúng... phải bảo vệ cô và đứa bé thật tốt.

- ----

Quay lại với thực tế.

Tư Noãn Noãn sau khi xuống máy bay thì đi tìm nơi ở, cả ba cùng nhau thuê nhà ở khu C.

Tư Noãn Noãn ở một mình trong một ngôi nhà, trên sân thượng có chỗ để trồng không ít hoa cỏ nếu thích, Phi Vô Dư và người kia thì ở mỗi người một căn nhà đối diện với nhà của Tư Noãn Noãn.

Thời gian mà cả ba cùng nhau dọn dẹp mất hết một ngày trời mới xong.

Vì trong nhà đã có bàn ghế đồ dùng này kia mọi thứ đều đầy đủ, nên không cần phải mua, những thứ còn thiếu thì chỉ cần ra siêu thị mua là xong.

Trong khoảng thời gian này, Tư Noãn Noãn chính mình vừa học vừa làm việc trên mạng.

Bởi vì mang thai, Tư Noãn Noãn không thể làm việc nặng cũng không thể đi đâu xa vì thế cô mở một tiệm hoa, và nhân viên không ai khác chính là Phi Vô Dư và người kia.

Phi Vô Dư dựa vào khả năng của bản thân mà xin được vào một công ty cũng lớn của nước Rose, anh thăng quan tiến chức một cách nhanh chóng mặt.

Hoa Từ Khiêm cùng với trợ lý sau khi làm xong việc bên nước J, như những gì mà bản thân anh nói " BỎ TRỐN. "

Ngày đấy... Hoa Từ Linh (ông nội Hoa Từ Khiêm) nổi một trận lôi đình, chính là có tức giận ra sao cũng vô dụng.

Khi ông nghe người báo.

" Chủ tịch không xong rồi. "

Hoa Từ Linh đang tưới hoa ngồi vườn, vừa nghe giọng nói phì phò hỗn hển của quần gia, ông ngẩng đầu nhìn hỏi.

" Ông già cả rồi! Đừng có chạy loạn! Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? "

Quản gia Han co rúm khóe miệng, ông cùng Hoa Từ Linh đứng thật chẳng còn trẻ gì a.

" Cậu... cậu chủ bỏ trốn rồi. "

Hoa Từ Linh tay đang cầm vôi nước cứng đờ, nhìn chăm chăm quản gia Han mà nhú lại.

" Ông nói hưu nói vượn... Từ Khiêm nó đã ký cam kết... "

Quản gia Han nói.

" Trời ơi chủ tịch... ngài còn không mau đến công ty nhìn xem có đúng như tôi nói không! "

Hoa Từ Linh khó chịu nhưng vẫn đi đến công ty... chính là khi ông đến công ty thì thật sự " CHÁU TRAI YÊU DẤU " của ông biến mất.

Và ông kiếm được một bức thư...

Nội dung..

- - - - -

Bảo 2/7 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 107: Bốn Năm Sau

#BooMew

Nội dung của bức thư rất là trang nghiêm..

" Gửi ông nội yêu dấu của con, khi ông đọc được bức thư này, thì chắc hẳn con đã đi rất xa. Nên ông không cần cho người phi công tìm kiếm con, bởi vì lần này con đi là làm một việc vô cùng hệ trọng, chính là đi theo đuổi tình yêu của chính mình.

Ông nội yêu dấu, con thật xin lỗi khi phải thất hứa với ông nhưng có một số chuyện nếu như con không làm ngay thì sau này con nhất định sẽ không có cơ hội.

Con biết ông thương con nhất, ông sẽ không giận con đâu có đúng không? Vì yêu con vì yêu cháu dâu tương lai ông hãy trở lại Hoa Thị làm việc ông nhé! Một ngày không xa con sẽ đem về cho ông một cô cháu dâu ngoan ngoãn nghe lời.

Cháu yêu của ông HOA TỬ KHIÊM! "

Hoa Từ Linh tay run cầm cập nhìn chăm chăm tờ giấy.

Ông rống lên.

" HOA TỬ KHIÊM! Đợi mày trở về tao có đánh gãy chân mày không! "

- - - - -

Bốn năm sau.

Tư Noãn Noãn ngày nào nay đã là một bà chủ tiệm hoa lớn, khắp nước Rose có hơn mười chi nhánh tiệm hoa Noãn Thiên Thương, không phải chỉ là bán mỗi hoa còn có làm vô số vật kỉ niệm bằng hoa, nên tiệm của cô thu hút rất nhiều khách du lịch cũng như những người dân vốn yêu hoa nên cũng mua về để trưng bày trong nhà.

Tư Noãn Noãn đang cầm cùi cắm hoa thì một cậu bé nhỏ nhỏ múp míp từ bên ngoài chạy vào.

" Mama... " giọng non nớt nũng nịu gọi.

Tư Noãn Noãn giật mình một cái mới nhìn vật nhỏ đang ôm chân cô, môi cô nhếch lên vui vẻ ôm bé con lên.

" A Thiên Thiên về rồi à? " hôn hôn gương mặt mũm mĩm của bé.

Cậu bé cười khanh khách nói.

" Thương Thương còn chờ ba Khiêm á! Thiên Thiên nhớ mama nên về trước. "

Tư Noãn Noãn lại hôn hôn má bé.

Bốn năm trước, sau khi rời khỏi nước J cô đến nước Rose cùng với Phi Vô Dư và Minh Lâm (người mà Hoa Từ Khiêm phái đến bảo vệ Tư Noãn Noãn á) vài ngày ở đây thì lại xuất hiện Hoa Từ Khiêm.

Cả bốn người cùng vài người mà Hoa Từ Khiêm phái đến ở không xa nhau mấy, Phi Vô Dư và Minh Lâm ở nhà đối diện cô, còn Hoa Từ Khiêm thì sát vách.

Tiệm hoa được sự giúp đỡ của mọi người nhanh chóng phát triển, không những thế với đầu óc thông minh của Tư Noãn Noãn, cô không chỉ cắm hoa đẹp còn tạo ra nhiều vật phẩm bằng hoa, thậm chí có cả thức ăn bằng hoa, trà bằng hoa. Nên tiệm hoa ngày một nổi tiếng, Hoa Từ Khiêm cũng đầu tư để mở thêm vài chi nhánh bên khu khác quận khác, cũng vì vậy hễ nhắc đến Noãn Thiên Thương thì ai cũng biết đây là tiệm hoa vô cùng nổi tiếng của nước Rose

Ngày 22 tháng 4 cô hạ sinh cặp long phượng thai.

Người chị tên là Tư Noãn Thương. Tính tình trầm lặng ít nói nhưng vô cùng thông minh và giỏi hoạt, tuy chỉ sinh trước Tư Noãn Thiên vài phút nhưng có thể nói vừa đặt hai bé gần nhau thì có thể nhận ra ai là người chị ai là em.

Người em tên là Tư Noãn Thiên. Tính tình vui vẻ hoạt bát, thông minh giỏi hoạt không kém chị gái, chính là tính tình quá yếu đuối, có lẽ là ý y bản thân có đến ba người ba.

Hai bé thừa hưởng hết những điểm xuất sắc của Tư Noãn Noãn và Lê Bá Sâm, cũng vì thế ngoài có đầu óc hơn người thì gương mặt cũng hơn người.

Tiệm hoa từ ngày hai bé chào đời, không chỉ nổi tiếng bởi hoa còn nổi tiếng bởi hai bé con.

Tư Noãn Noãn cung chiều hôn hít một lúc lâu thì mới nhận ra Phi Vô Dư đang đứng nhìn này giờ, cô ngồi dậy cười ngượng ngùng nói.

" Em quên mất... anh ngồi đi, đây có phải chỗ xa lạ gì nữa đâu. "

Tư Noãn Thiên vừa thấy Phi Vô Dư, chân chó đời ôm

" Ba Dư ôm ôm... "

Phi Vô Dư cung chiều ôm Tư Noãn Thiên vào lòng hôn một cái nhìn Tư Noãn Noãn nói.

" Anh chỉ đến đưa Thiên Thiên về thôi, lúc ở bên Hoa Thị nó khóc rống quá chừng đấy! "

" A!? "

" Anh phải về lại công ty... em ở nhà nhớ cẩn thận nhé! Có gì gọi Minh Lâm, cậu ta vẫn luôn ở gần đây. "

" Vâng em biết! "

Tư Noãn Thiên ôm chặt cổ Phi Vô Dư.

" Híc... ba không ở lại chơi cùng Thiên Thiên sao? "

Phi Vô Dư nhìn hai mắt phỉm hồng của bé đau lòng không thôi nói.

" Đợi ngày khác nhé! Tại hôm nay ba bận rồi. "

Tư Noãn Thiên mếu máo gạt đầu bye Phi Vô Dư.

Sau khi Phi Vô Dư rời đi, Tư Noãn Noãn nhủ chặt mày nhìn chăm chăm đứa con trai ba tuổi của mình, mày cô nhủ lại nói.

" Rốt cuộc là làm sao? Sao lại ở bên ba Khiêm khóc? "

- - - - -

Bảo 3/7 chương

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 108: Mẹ... Ba Ba Của Thiên Thiên Đâu?

#BooMew

Tư Noãn Thiên mỉm máo nói.

" Tại Thiên Thiên nhớ mẹ... "

" Hừ? Thiên Thiên còn không nói thật? " Tư Noãn Noãn nhú mày hỏi.

Tư Noãn Thiên cúi đầu, hai tay múp múp khoanh tay, lại ngẩng đầu đáng thương hề hề nhìn Tư Noãn Noãn nói.

" Ba Khiêm xấu... muốn cướp mẹ ra khỏi Thiên Thiên ô ô... "

" Há? "

Tư Noãn Thiên đáng thương kể.

" Ba Khiêm nói... sẽ lấy mẹ về làm vợ của ba Khiêm ô ô... Thiên Thiên không chịu... Thiên Thiên không chịu đâu ô ô. "

" Chỉ như vậy mà Thiên Thiên khóc? " Tư Noãn Noãn hỏi.

Tư Noãn Thiên gạt nhẹ cái đầu nhỏ lại nói.

" Chỉ cần nghĩ đến một ngày nào đó không xa mẹ sẽ rời xa Thiên Thiên thì Thiên Thiên không chịu nổi ô ô. "

Tư Noãn Noãn đỡ khóc đỡ cười nhìn chăm chăm Tư Noãn Thiên, cô thở một hơi lau sạch nước mắt của bé nói.

" Mẹ không rời xa Thiên Thiên, mẹ sẽ không rời xa Thiên Thiên vĩnh viễn có được hay không? Ngoan nín nín khóc hoài chị hai con sẽ cười cho mà xem "

" Hức mới... mới không có. " Tư Noãn Thiên vừa nói vừa lau sạch mặt bé.

Bé mới không để bà chị hai cười..

Tư Noãn Noãn hôn hôn bé.

Tư Noãn Thiên dựa vào lòng mẹ, thoải mái nói.

" Mẹ... ba ba của Thiên Thiên đâu? "

Tư Noãn Noãn gạt đầu với Minh Lâm đang vào trong tiệm nói.

" Không phải Thiên Thiên có quá trời người ba hay sao? "

" Không phải... ba ruột của con kìa... "

Tư Noãn Thiên cúi đầu nói...

Tư Noãn Noãn im lặng, Tư Noãn Thiên lại nói.

" Đi học... ai cũng có baba đón còn Thiên Thiên và chị hai không có... mỗi lần cô giáo cho bài tập về nhà... hãy đến lớp nói về ba của mình... Thiên Thiên và chị hai không biết nên nói như thế nào... ba Dư, ba Khiêm, ba Lâm rất tốt cũng rất thương Thiên Thiên và chị hai nhưng Thiên Thiên và chị hai muốn có ba ruột cơ... mẹ... có phải baba bỏ mẹ con chúng ta rồi không? " hai bé bé đỏ lên như thể sắp nghe được chuyện gì đó rất đau lòng.

Tư Noãn Noãn nhìn con trai một lúc lâu... cô nên nói gì đây...

Suy đi nghĩ lại một hồi, Tư Noãn Noãn nói.

" Ba con chết rồi... " ừ... anh ta thật sự chết rồi... chết ở trong tim cô...

Tư Noãn Thiên hai mắt ửng đỏ lên, nước mắt là chả rơi xuống sau đấy " oa oa " khóc rống lên.

Tư Noãn Noãn đau lòng ôm chặt con trai, haizzz thôi để con trai đau lòng một lần rồi thôi, còn hơn là cứ đau mãi thôi.

Tư Noãn Thiên khóc đến nỗi Minh Lâm nhú mày đi đến hỏi.

" Thằng bé sao thế? "

" Không sao!? " Tư Noãn Noãn nhú mày nói.

Minh Lâm nói.

" Để tôi ôm cho, Tư tiểu thư nếu bận thì làm việc đi. "

Tư Noãn Noãn gật đầu, Minh Lâm cúi xuống ôm Tư Noãn Thiên lên.

Tư Noãn Thiên dựa vào vai của Minh Lâm hít hít mũi khóc tiếp.

Minh Lâm vỗ nhẹ lưng bé hỏi.

" Làm sao vậy cục cưng của ba? Ngoan nín nín nè... "

Mặc dù anh chưa có vợ, nhưng có một đứa con nuôi cũng tốt lắm chứ... thì thoảng lại được cục thịt làm nũng gọi " baba " hết sức đáng yêu a.

Tư Noãn Thiên ra sức chùi chùi nước mắt nước mũi của mình vào áo của Minh Lâm, bé nghẹn ngào nói.

" Không sao ạ... " bé sẽ không nói là bé đã biết tin ba ruột bé mất... không sao... ba còn đến ba người ba yêu thương cùng chiều bé... bé sẽ ổn thôi...

Chính là Tư Noãn Thiên dù cho có tự cổ vũ chính mình ra sao thì nước mắt vốn đã lau sạch lại tuôn...

Minh Lâm không hỏi nữa mà ôm bé ra khỏi tiệm hoa.

Nhìn Tư Noãn Thiên đang ra sức khóc trên vai của Minh Lâm, Tư Noãn Noãn thở một hơi sâu... thật sự không đành lòng... nhưng có ra sao thì cô cũng không để con trai cô gần người ba như Lê Bá Sâm...

Bảo 4/7 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Thương Thương Gọi Mẹ Cùng Về Luôn Có Được Hay Không?

#BooMew

Lê Bá Sâm... Lê Bá Sâm cái tên cô cố quên trong bốn năm qua nhưng không một ngày nào Tư Noãn Noãn có thể quên đi.

Đêm nào ngủ... cô cứ nghĩ sẽ được một giấc ngủ thật yên bình nhưng không...

Từng câu nói từng giọng nức nở của Lê Bá Sâm cứ quanh quẩn bên tai cô...

" Con không muốn... không muốn ly hôn... nếu như hạ bút xuống thì... thì vĩnh viễn cả đời này con sẽ mất cô ấy... con không muốn... mẹ xin mẹ... xin mẹ đừng như vậy... mẹ khuyên cô ấy ở lại với con đi... xin mẹ xin mẹ... con xin mẹ... "

" Không... không... con không thể sống thiếu cô ấy... con sẽ bù đắp cho cô ấy... dùng mạng sống của con để bù đắp cho cô ấy... mẹ... con quỳ lại xin mẹ... "

" Xin mẹ đừng chấp nhận cô ấy rời xa con... con sai... con biết con sai rồi xin mẹ... giúp con nói với cô ấy... đừng rời bỏ con... con không cần gì hết... chỉ cần cô ấy... con có thể làm trâu làm ngựa... xin mẹ mẹ ơi... "

" Mẹ... đừng mà... đừng mà... a... a... a. không... "

Rồi... cô lại còn nghe thấy giọng nói của Lê Bá Sâm trước lúc ký vào đơn ly hôn đó...

" Noãn Noãn... "

" Em thật sự muốn ly hôn sao? "

" Em không thể suy nghĩ gì thêm một chút sao? "

" Noãn Noãn... " Lê Bá Sâm quỳ xuống.

" Đừng ly hôn có được không? Đừng rời xa anh có được không? "

" Anh xin em... vợ ơi... vợ... anh biết sai rồi... xin em... "

Ngày đó... đơn ly hôn thấm đẫm nước mắt... Tư Noãn Noãn cũng khóc mà Lê Bá Sâm cũng khóc...

Một người hối hận... một người không tha thứ mà rời xa...

Tư Noãn Noãn đâm mạnh vào ngực... bốn năm... đã bốn năm trôi qua nhưng... trái tim cô vẫn rất nhói đau... đau đến nỗi cô thờ không được...

Đêm nào cũng vậy... cô giật mình rồi nước nở thành tiếng..

Tư Noãn Noãn nhìn theo bóng lưng của Minh Lâm ôm Tư Noãn Thiên dần xa dần, cô khẽ mấp máy môi nói.

" Xin lỗi... mẹ xin lỗi... "

Nếu hỏi cô hối hận nhất là gì... đó chính là đã dành quá nhiều tình cảm cho Lê Bá Sâm... nếu không thì làm gì như bây giờ muốn quên cũng không thể...

Vì quá yêu nên quá hận mà không thể quên... cho dù đã trôi qua thật nhiều năm.

- - - - -

Hoa Thị nước Rose.

Hoa Từ Khiêm một tay thì cầm cây viết ký ký một tay thì ôm một cục thịt đang say giấc.

Trợ lý bước vào.

" Bos... " còn chưa kịp gọi thì đã bị ánh mắt rét lạnh của Hoa Từ Khiêm dọa im bật.

Lúc này anh mới để ý... trong lòng của Hoa Từ Khiêm có một con ong a.

" Boss... " trợ lý nhỏ giọng gọi.

Hoa Từ Khiêm chỉ nhìn mà không nói, Trợ Lý lại nói.

" Boss... chủ tịch gọi điện nói là ngài nên về... "

" Không về... " Hoa Từ Khiêm nói xong, cúi đầu nhìn cục thịt thấy bé con vẫn còn ngủ cũng không quấy rầy.

Trợ Lý nhú mày nói.

" Boss... chủ tịch nói ngài ấy bệnh. "

" Lại nói dối! "

" Không phải... thật sự thì chủ tịch đang nằm trong bệnh viện. "

Hoa Từ Khiêm nhú chặt mày im lặng một lúc lâu mới nói.

" Ông ấy bị gì? "

" Không rõ... bên đấy chỉ báo là tình trạng của chủ tịch không ổn lắm. "

Hoa Từ Khiêm gật đầu một cái vốn đang định nói gì đó thì cục thịt đang ngủ say trong lòng anh khẽ lên tiếng.

" Ba Khiêm sẽ đi sao? "

Bé con dụi dụi mắt hỏi.

Hoa Từ Khiêm cười một cái nói.

" Ủ, ba phải về Thương Thương có nhớ ba không? "

Bé con nhũu mày nho nhỏ của mình suy nghĩ một lúc nói.

" Con...sẽ nhớ... chính là ba bận thì ba đi đi, con sẽ đợi ba về a. "

Hoa Từ Khiêm xoa cái đầu nhỏ của Tư Noãn Thương nói.

" Thế Thương Thương có muốn về với ba không? "

Tư Noãn Thương phồng miệng một cái mới nói.

" Mẹ sẽ cho sao ạ? "

Hoa Từ Khiêm nói.

" Thương Thương gọi mẹ cùng về luôn có được hay không? "

Bảo 5/7 chương

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 110: Người Đơn Phương, Người Chờ Đợi

#BooMew

" Thương Thương gọi mẹ cùng về luôn có được hay không? " Hoa Từ Khiêm dụ dỗ nói.

Tư Noãn Thương hai mắt tròn to ra sau đấy môi nhếch lên vui vẻ nói.

" Đúng nha! Thương Thương sẽ gọi mẹ đi cùng. " chỉ cần mẹ Noãn Noãn đồng ý thì nhất định bé sẽ được đi chơi cùng với Ba Khiêm nha.

Tư Noãn Thương nói xong, vì mong muốn muốn được về nhà nói ngay với Tư Noãn Noãn nên cô bé ngồi trong lòng của Hoa Từ Khiêm không bao lâu đòi về nhà ngay.

Hoa Từ Khiêm vốn cũng định về chung với Tư Noãn Thương, nhưng bận việc quá nên anh cho trợ lý đưa bé về.

Khi căn phòng làm việc bắt đầu yên tĩnh, Hoa Từ Khiêm hai tay nắm chặt lại...

Bốn năm rồi... anh bên Tư Noãn Noãn đã bốn năm rồi... nhưng cô chưa từng nhìn anh bằng đôi mắt khác... những tiếng cảm ơn, những câu nói vui đùa kia... bốn năm qua không mang một chút gì tình ý... nói anh không buồn không thất vọng là không có khả năng... nhưng nói anh sẽ vì bản thân mà không để ý đến cô, đến Thương Thương và Thiên Thiên thì là sai.

Anh tin chỉ cần anh cố gắng.. cố gắng cho cô cảm giác được hạnh phúc, cho cô cảm giác được sự yêu thương thì nhất định Tư Noãn Noãn sẽ nhìn anh bằng ánh mắt khác chứ không phải một người bạn, cũng chẳng phải một đàn anh từng quen biết.

Anh chấp nhận yêu thương Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên như con ruột của mình... anh chấp nhận hết... chỉ mong sau này cô có thể chấp nhận tình cảm của anh.

Cả một nước Rose, ai lại không biết chủ tịch tập đoàn Hoa Thị tỏ tình với cô chủ tiệm hoa Noãn Thiên Thương không thành, ai chẳng biết Hoa Từ Khiêm một lòng với Tư Noãn Noãn và ai chẳng biết Hoa Từ Khiêm yêu thương luôn cả hai đứa con riêng của Tư Noãn Noãn.

Nhưng biết thì làm được gì ngoài việc ghen tị và chửi rủa Tư Noãn Noãn làm giá... và cũng không ai làm được gì.

Nước J.

Lê Bá Sâm trong thời gian bốn năm nay, thật sự anh thành một kẻ tàn nhẫn rất tàn nhẫn anh không để ý hay ném xia bất kỳ ai, thứ anh muốn duy nhất chính là thành tích và lợi nhuận, Lê Thị trong những năm nay thật sự vô cùng phát triển, từ một Lê Thị có tiếng trong giới, nhưng giờ không chỉ có tiếng mà còn có quyền trong nước và ngoài nước.

Đầu tư hay được đầu tư từ tập đoàn Lê Thị chỉ toàn lời chứ không thua lỗ nhưng... có một chuyện mà vĩnh viễn cả đời này những tập đoàn đang có ý định dựa hơi Lê Thị không dám làm là việc cho con gái hay cho những người xinh đẹp quyến rũ Lê Bá Sâm.

Từ ngày Tư Noãn Noãn đi, Lê Bá Sâm sau hơn một tuần ở tại bệnh viện thì từ ngày đấy trong đầu của anh chỉ toàn công việc và công việc.

Không một ai thấy được nụ cười của anh nữa, vốn dĩ anh trầm mặc ít nói không biểu lộ cảm xúc nhưng khi công ty đạt được thành tích gì đó trên môi anh vẫn sẽ có nụ cười nhưng bốn năm qua ngoài thấy ánh mắt đau buồn ra thì không còn thấy gì cả.

Người ta còn nghĩ anh đang đau buồn chuyện gì vợ vẫn chỉ có những người gần anh lâu mới biết... anh là đang đau buồn vì Tư Noãn Noãn.

Bốn năm... cái khoảng thời gian không ngắn cũng không dài... nó khiến anh vừa yêu lại vừa hận...

Không phải anh hận cô... mà là anh hận bản thân mình... lúc có chính anh không biết trân trọng không biết gìn giữ... giờ mấy năm trôi qua anh vẫn vậy... vẫn ở đây đợi ngày cô trở về.

Bốn năm... một chút tung tích về cô anh cũng không có. Lê Bá Sâm từng rơi vào tuyệt vọng trong hai năm đầu khi cố gắng tìm kiếm cô, cái đau đớn mà anh chịu đựng anh từng đêm dài.

Bảo 6/7 chương

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: Thương Thương Nào Ép Mẹ... Là Mẹ Trốn Tránh Chuyện Gì Đó

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

#BooMew

Cứ về đêm anh lại đau, đau đến không thể nào thở nổi nhưng cái gì cũng thế cho dù có đau ra sao cũng dần trở thành thói quen... một thói quen mà không phải ai cũng có thể hiểu được.

Tư Noãn Thương sau khi về đến nhà thì bắt đầu ôm chầm lấy Tư Noãn Noãn.

"Mama..."

"Hử?" "ôm con ông nhỏ trong lòng, Tư Noãn Noãn cúi đầu dò hỏi.

Tư Noãn Thương mặc một bộ đồ trẻ con hình dáng giống hệt con ong, gương mặt cùng với cánh tay và chân của bé rất là mập mạp nên dù có nhìn ra sao bé thật giống như con ong nhỏ nhỏ.

Tư Noãn Thương nhúc nhích cái mông đầy thịt của bé ở trên tay của Tư Noãn Noãn, lại dùng cánh tay của mình ôm lấy cổ cô nàng nịu gọi.

"Mama..."

Tư Noãn Noãn nhướn mày, bình thường con gái cô vô cùng nghiêm túc, bé có đáng yêu ra sao cũng rất ít khi bày ra bộ dáng nũng nịu như vậy, ngay cả với cô... trừ khi bé con lại muốn mua gì đó nữa đây.

Tư Noãn Noãn cúi đầu hôn lên má con gái một cái hỏi.

" Muốn gì? "

Tư Noãn Thương nhếch mép cười cười nói.

" Mẹ ơi... mẹ sẽ đi xa sao ạ? "

" Không có! Mẹ đâu có đi đâu đâu. "

Tư Noãn Thương dụi dụi đầu vào cổ Tư Noãn Noãn rủ rủ.

" Nếu Thương Thương muốn đi mẹ cũng sẽ đi chứ ạ? "

" Thương Thương muốn đi đâu? " Tư Noãn Noãn vỗ nhẹ mông đầy thịt của con gái hỏi.

Tư Noãn Thương cười cười nói tiếp.

" Thương Thương muốn mẹ hứa sẽ đi cùng với Thương Thương. "

Tư Noãn Noãn nhũn mày.

" Nhưng Thương Thương muốn đi đâu? "

" Mẹ không hứa sẽ đi cùng sao ạ? "

" Không biết cụ thể địa điểm thì làm sao mẹ có thể đi? "

Tư Noãn Thương mím môi, hai mắt đỏ lên, bé rất ít khi dùng bộ dạng này để nói chuyện với mẹ, cũng không hề dùng bộ dạng này với các baba,... chỉ là bé muốn đi cùng với ba Khiêm, bé vẫn nên tỏ ra bản thân thật sự là một đứa con nít.

Tư Noãn Noãn nói xong hối hận, cô đau lòng ôm lấy Tư Noãn Thương khẽ nói.

" Rốt cuộc là Thương Thương muốn đi đâu mà lại khóc như vậy? "

Tư Noãn Thương mím môi nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn ủy khuất nói.

" Mẹ không muốn đi cùng Thương Thương, Thương Thương thật thương tâm... Mẹ không có thương Thương Thương ô ô... "

Tư Noãn Noãn hít một hơi sâu, nhìn chăm chăm đứa con gái đang khóc nhe nhủu chặt mày nói.

" Mẹ hứa đi cùng, Thương Thương nín có được không? "

Tư Noãn Thương hít hít mũi hai mắt ngập nước nhìn Tư Noãn Noãn xác định.

" Mẹ hứa là không được nuốt lời đâu nhé! "

" Được, mẹ không nuốt lời. "

Tư Noãn Thương vừa nghe, môi tươi cười rạng rỡ nào còn bộ dáng khóc lóc ủy khuất sụt sướt nữa, bé con dụi dụi vào cổ của Tư Noãn Noãn vui vẻ nói.

" Vài ngày nữa Ba Khiêm sẽ về nước J thăm ông, nên Thương Thương và mẹ sẽ cùng với ba Khiêm về. "

" Nước J " Tư Noãn Noãn vừa nghe trong đầu như thể muốn nổ tung.

" Không đi. " cô không để ý lời đã hứa mà thẳng thừng từ chối.

" Mẹ đã hứa rồi mà sao mẹ lại nuốt lời. " Tư Noãn Thương hai mắt đỏ lên thất vọng nhìn Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn không nhìn con gái lạnh giọng nói.

" Ngày đó chúng ta sẽ đến khu vui chơi, không đi nước J có được không? " cô nói xong, nhìn Tư Noãn Thương.

Tư Noãn Thương lắc đầu.

" Không chịu... Thương Thương muốn đi nước J cùng với Ba Khiêm... "

" Thương Thương không muốn đi khu vui chơi sao? " Tư Noãn Noãn hỏi.

Tư Noãn Thương là cô bé thông minh, thấy mẹ mình cứ trốn tránh mấy vấn đề của nước J, bé không chần chừ hỏi.

" Có phải nước J là nơi baba ruột của con sống? "

" Không phải. "

" Vậy tại sao mẹ không về nước J... "

" Thương Thương con đừng cứng đầu nữa! "

Dùng một chút, Tư Noãn Noãn nhìn thẳng Tư Noãn Thương.

" Mẹ không về là có lý do riêng của mẹ, Thương Thương đừng ép mẹ có được không? "

" Ép mẹ... Thương Thương nào ép mẹ... là mẹ trốn tránh chuyện gì đó. " nói xong, Tư Noãn Thương đỏ mắt bỏ xuống đùi Tư Noãn Noãn, dùng hai chân nhỏ bé đầy thịt của mình chạy đi hướng Minh Lâm đang đi vào.

Bảo 7/7 chương.

****Giờ Boo bận việc rồi! Nên bảo xong sẽ off luôn nhé!

Ngày mai sáng Boo phụ mẹ dọn dẹp nhà nữa ☐ khu vực dọn xong sẽ viết ba bộ TÌNH NHÂN CỦA TỔNG TÀI, HAI NGƯỜI CHỒNG và NGƯỜI VỢ NÔ LỆ ☐ chắc trưa hoặc chiều mai mới có chương mới nhé!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 112: Mẹ Sẽ Rất Đau Lòng...

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

#BooMew

Minh Lâm khó khăn lắm mới đỡ Tư Noãn Thiên nín, đi dạo hết một khu, nói chính xác anh đi bộ ôm cục thịt trong lòng cũng cực lắm chứ bộ.

Chính là còn chưa đến nơi thì từ xa anh đã nhìn thấy một cục thịt nho nhỏ khác " oa oa oa " khóc rống chạy đến ôm lấy chân anh.

Minh Lâm nhìn con gái hai mắt đỏ ửng khóc đến đáng thương như vậy trong lòng không khỏi xót mà cúi xuống dùng tay còn lại ôm lấy bé lên hỏi.

" Sao Thương Thương lại khóc? "

" Ô... ô... ô... " Tư Noãn Thương vừa nghe Minh Lâm hỏi, bé càng thương tâm mà khóc rống lên.

Tư Noãn Thiên vốn đã nín, lần đầu bé nhìn thấy chị hai bé khóc, hai mắt bé dần dần đỏ lên " ô ô ô " khóc theo.

Minh Lâm cứng đờ người.

" Ngoan ngoan nín nín nè... "

" Ô... ô... "

" Ngoan ngoan, Thiên Thiên, Thương Thương nín nín Ba Lâm thương Ba Lâm thương... "

Tư Noãn Thiên nức nở nghẹn ngào nói.

" Ô... ô... chị hai khóc... ô ô... "

Tư Noãn Thương nhìn em trai khóc đáng thương như vậy, bé khẽ thút thít lấy cánh tay đầy thịt của mình xoa nhẹ khuôn mặt Tư Noãn Thiên, giọng nói non nớt nghẹn ngào vang lên.

" Thiên Thiên ngoan không khóc... hức... chị không khóc nữa hức... hức... "

Tư Noãn Thiên mím môi im bất nhưng bé vẫn.

" Hức hức... Thiên Thiên không khóc... hức... hức... "

Minh Lâm nhìn hai bé con trong lòng chợt mềm nhũn, anh đi vội về hướng ghế đá ngoài cửa tiệm, lấy khăn giấy lúc nào cũng có sẵn trong túi mà lau mặt cho hai bé con.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên nhắm mắt để Minh Lâm lau cho hai bé... sau đó hai bé lại dụi vào lòng Minh Lâm thút thít.

Nhìn hai bé con trong lòng, Minh Lâm thở hắt một tiếng.

" Rốt cuộc hai cục cưng của ba Lâm bị làm sao? "

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương lắc đầu im lặng.

Cho dù ba người ba rất yêu thương hai bé, nhưng chuyện này là chuyện nhà của hai bé, hai bé không thể nói được, có thương tâm có đau buồn ra sao thì hai bé tuyệt đối không thể nói ra.

Minh Lâm biết rõ trong lòng hai nhóc con nghĩ gì, chính là thật sự đau lòng a...

Tuy không phải cục thịt từ trên người anh nhưng sống chung mấy năm, nhìn bé từ trong tả cho đến nay mấy năm, không thương yêu thật lòng là không thể nào.

Nhìn hai nhóc con không có ý định nói, anh cũng không hề có ý định ép, mà cúi xuống để hai bé ngồi lên cánh tay của anh. Anh nhẹ giọng nói.

" Hai con là bảo bối của Mẹ Noãn Noãn, hai con không được mãi khóc nè có biết không? "

Nhìn hai nhóc con giống như đang rất tức giận Tư Noãn Noãn, Minh Lâm lại nói tiếp.

" Vì hai con, mẹ Noãn Noãn của các con rất vất vả, đừng nhìn hiện tại các con sung sướng như vậy chứ thật sự Mẹ Noãn Noãn của hai con phải làm rất nhiều thứ a. "

Tư Noãn Thiên bấu môi nói.

" Con có không thương yêu mẹ đâu... "

" Con cũng đâu phải không yêu mẹ đâu a... " Tư Noãn Thương nói.

Minh Lâm để hai bé ngồi lên đùi anh, anh nhẹ nhàng xoa đầu của hai bé nói.

" Thế sau này không được khóc nè để mẹ Noãn Noãn hai con buồn, các con khóc một, mẹ Noãn Noãn của hai con khóc mười, các con không biết sao? "

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên gật đầu, nhỏ giọng nói.

" Biết... "

Làm sao hai bé không biết... chỉ là có một vài chuyện không phải lúc nào cũng có thể kiềm nén được a...

Tư Noãn Thiên nghĩ " bé muốn gặp baba ruột... bé cũng muốn có baba như bao bạn trong lớp nhưng... không có... baba chết rồi... làm sao bé lại không buồn đây. "

Tư Noãn Thương nghĩ " bé không hề muốn khóc, chỉ muốn dùng nước mắt để mẹ mềm lòng, chỉ là... mẹ lại trốn tránh như vậy... bé cũng muốn gặp baba... ba người ba của bé dù có yêu thương bé ra sao thì cũng sẽ không chen vào trong vị trí ba ruột... "

Minh Lâm còn đang định nói gì đó thì Tư Noãn Noãn từ bên trong cửa tiệm bước ra, trên tay có cầm theo hai bình sữa.

Tư Noãn Noãn nhìn hai mắt của Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương đỏ ửng còn sưng, trong lòng nhói không thôi a.

Cô nhẹ giọng nói.

" Khóc lâu như vậy đã khát chưa? "

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên hít hít mũi đáp.

" Đói. "

Tư Noãn Noãn đưa hai bình sữa cho hai bé, cô cúi xuống ôm hai cục thịt lên, hôn lên má mỗi đứa một cái, mới nhìn Minh Lâm nói.

" Cảm ơn anh nhé! "

Minh Lâm đứng dậy nói.

" Tư tiểu thư khách khí, đây là bổn phận của tôi. "

Hai người gật đầu chào hỏi, Minh Lâm xoay người rời đi, Tư Noãn Noãn ôm hai bé con vào nhà nhẹ giọng dặn dò.

" Sau này không được khóc như vậy nữa có biết không? "

Dừng một chút, cô đau lòng hôn hôn các con nói.

" Mẹ sẽ rất đau, nếu hai con cứ khóc như vậy... "

Đây là người nhà của cô, là người nhà duy nhất của cô, cô làm sao không đau lòng được cơ chứ...

- - - - -

Hôm qua mệt quá nên không viết nổi truyện này ☹️ Còn sáng ngủ dậy lại mất điện ☹️ bên khu Boo sống :)) hăm lăm dạo này mất điện mà không hề thông báo trước như xưa nên Boo không hề biết mà thông báo cho các tình yêu, mãi gần ba giờ mới có điện ☹️ Boo viết từng truyện từng truyện một cho các tình yêu nên hơi bị lâu tí hụ hụ.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 113: Kế Hoạch Bỏ Trốn

#BooMew

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên sau khi uống xong sữa thì đòi lên phòng ngủ.

Tư Noãn Noãn vốn còn muốn ôm hai bé con nhưng nhìn hai mắt sưng vù của hai bé, cô cũng không đành lòng nữa mà đi thẳng lên phòng, để hai bé lên chiếc giường rộng, vì có làm thanh chắn giường cho hai bé nên cô hoàn toàn không lo lắng hai bé sẽ ngã xuống sàn.

Hôn hôn má mỗi đứa một cái, Tư Noãn Noãn cưng chiều nói.

" Ngủ ngon. "

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương đồng thanh nói.

" Mẹ ngủ ngon. " sau đấy hai bé vờ như nhắm mắt lại.

Tư Noãn Noãn thở hắt một hơi đi ra ngoài.

Trong phòng, Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương vốn hai mắt nhắm chặt vờ ngủ giờ đây đều mở mắt.

Hai bé chồm tay ra khỏi cái ô của thanh chắn bật đèn lên.

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương ngồi dậy bốn mắt nho nhỏ nhìn nhau.

Tư Noãn Thiên hít một hơi sâu nói.

" Em nghĩ nên nói chuyện này cho Thương Thương biết. "

Tư Noãn Thương cũng hít một hơi nói.

" Chị nghĩ nên nói chuyện này cho Thiên Thiên biết. "

Hai bé đồng thanh nói, khi nói xong hai mắt nhỏ nhỏ trừng to kinh ngạc.

Tư Noãn Thiên lại nói.

" Hai Thương, phải chuẩn bị tinh thần em nghĩ chuyện này sẽ làm hai sốc. "

Tư Noãn Thương nhướn mày.

" Chị cũng nghĩ chuyện chị sắp bị nói sẽ làm Thiên Thiên của chị sốc. "

Tư Noãn Thiên hít một hơi sâu hai mắt đỏ lên nói.

" Baba ruột của chúng ta đã mất rồi... " nói xong bé không kiềm được mà nước mắt cứ lăn tăn.

Tư Noãn Thương cảm giác như đầu nhỏ bé của bé sắp nổ tung, bé nhú chặt mày nhìn Tư Noãn Thiên hỏi.

" Em nghe ở đâu? "

Tư Noãn Thiên hít hít mũi.

" Mẹ nói... mẹ nói không phải baba bỏ chúng ta, không cần chúng ta mà là baba mất... huhu. "

Bé không muốn, không hề muốn như vậy đâu... bé muốn baba... muốn có baba... nhưng ông trời không thương bé... baba mất... mất rồi...

Tư Noãn Thương thờ hắc một tiếng, bé đoán không sai mà nhất định có chuyện gì đó mẹ giấu bé và Thiên Thiên, nếu không thì tại sao lại cứ luôn trốn tránh câu hỏi của bé... nhất định baba đang ở nước J, nhất định bé sẽ kiếm được baba.

Tư Noãn Thương dùng cánh tay đầy thịt của bé lau sạch nước mắt của Tư Noãn Thiên hỏi.

" Thiên Thiên muốn gặp baba không? "

" Muốn... ô... ô... " "

" Thiên Thiên nín, đừng khóc. Baba vẫn còn sống! "

" Thật sao? "

" Thật. "

" Nhưng sao mẹ lại nói... "

Tư Noãn Thương xoa đầu nhỏ của em trai nói.

" Mẹ đang giấu hai chị em chúng ta chuyện gì đó, hiện tại Thiên Thiên có thật sự muốn gặp baba không? "

Tư Noãn Thiên dùng tay lau sạch nước mắt nhìn Tư Noãn Thương gạt đầu.

" Có có... " bé muốn có baba.

" Chúng ta sẽ bỏ trốn. " Tư Noãn Thương trong mắt lóe sáng nói.

" Như vậy làm sao được. " Tư Noãn Thiên nhú mày nói.

Tư Noãn Thương hiểu em trai đang nghĩ gì nên bé thành thật nói.

" Chúng ta sẽ đi theo ba Khiêm, để ba Khiêm mang chúng ta theo. Ngày mai... chúng ta chuẩn bị đầy đủ hết quần áo các thứ, tóm lại những gì có thể dùng đấy. "

" Nhưng... " Tư Noãn Thiên lo lắng đang muốn nói gì đó thì Tư Noãn Thương cắt ngang.

" Thiên Thiên, nếu ngày mai chúng ta không đi, chúng ta sẽ vĩnh viễn không đưa ba về với mẹ được, không lẽ Thiên Thiên nhẫn tâm để mẹ sống cô đơn hoài sao? "

" Nhưng mà chúng ta không hề biết mất baba... " "

Tư Noãn Thương cười.

" Yên tâm, chị đã có mặt của baba, chính là không xác định được có phải hay không thôi. "

" Nhưng... "

Tư Noãn Thương lấy từ trong túi quần bé ra một mảnh giấy cũ được gấp đến nhăn nheo mở ra.

" Người trong này là baba. "

" Thật sao? "

" Thật. Ở đây có địa chỉ, chỉ ở với Ba Khiêm vô tình thấy người này, gương mặt rất giống với chúng ta, còn có em nhìn này... chữ này chị không biết đọc nhưng hình như những con số này là địa chỉ đấy. "

Tư Noãn Thiên mở hai mắt to nhìn, sau đấy môi nhếch lên.

" Em biết đọc này... nhưng không quá rành nha trong này ghi là số xxx đường xxx quận xxx thành phố x nước J. "

" Wow... em giỏi thế! " Tư Noãn Thương hai mắt sáng rực khen ngợi em trai, sau đấy lại nói.

" Như vậy được rồi! Chúng ta sẽ đi tìm baba... à không đi truy baba... chúng ta không thể để cho baba đi cùng người đàn bà khác được. "

" Đúng đúng... "

Đêm hôm đó, ngay khi Tư Noãn Noãn rời đi không bao lâu thì một kế hoạch bỏ trốn truy baba của hai bảo bảo đầy chông gai bắt đầu, với những manh mối cùng độ thông thạo từ ngữ nước J của hai bé quá ít, liệu cuộc bỏ trốn truy baba của hai bảo bảo có thành công như trong kế hoạch hay không?

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 114: Nói Dối Không Chớp Mắt

#BooMew

Sáng hôm sau.

Vẫn như mọi ngày, Tư Noãn Thiên cùng Tư Noãn Thương vẫn mang về mặt ngây thơ đơn thuần mà được Tư Noãn Noãn ôm dậy tiến vào phòng tắm, tắm rửa thay đồ.

Vẫn là chiếc balo nhỏ nhỏ đó, vẫn đôi giày đấy, vẫn bộ trang phục bình thường đấy.

Tư Noãn Noãn cẩn thận ôm hai bé thật chặt, lại dặn dò các thứ để hai bé đến trường không nghịch.

Chính là dù có quan tâm yêu thương có nhiều ra sau thì Tư Noãn Noãn vẫn quên mất chuyện xét chiếc balo trong nặng hơn mọi ngày của hai bé con.

- ---

Nhà Trẻ.

Tư Noãn Thiên nắm chặt tay chị gái Tư Noãn Thương, không nhịn được hỏi.

" Hai Thương Thương, chúng ta bỏ đi như vậy... mẹ mà biết sẽ đánh đòn đấy! "

Mẹ Noãn Noãn tuy rất thương yêu bé và Tư Noãn Thương nhưng sẽ không bao giờ mặc kệ chuyện bé và Hai Thương làm sai.

Có một vài chuyện mẹ Noãn Noãn từng nói.

" Ai cũng phải có sai lầm, nhưng có một số sai lầm có thể tha thứ, còn một số sai lầm vĩnh viễn không thể tha thứ, Thiên Thiên và Thương Thương phải luôn nhớ một khi đã làm sai thì có hối hận ra sau cũng vô dụng, hôm nay các con nghịch tài liệu của Ba Khiêm và Ba Dư của các con, mẹ đánh các con để các con nhớ sai lầm này, sau này không tái phạm. Ba Khiêm và Ba Dư của các con yêu thương các con nên không nói, nhưng các con phải biết không nên ý y vào tình thương của người khác mà làm họ đau lòng. "

Tư Noãn Thiên nhớ lời mẹ nói, không tự chủ xoa xoa mũi của mình lo lắng, ngày đó mẹ Noãn Noãn đánh rất đau nha.

Tư Noãn Thương cũng nhớ những gì mẹ Noãn Noãn nói, nhưng nhìn mẹ hay buồn, hay nhìn trên trời cao buồn, bé lại không kiềm được mà nói.

" Không sao hết! Chúng ta không có sai, chúng ta chỉ là đang tìm baba ruột của chúng ta, để ông ta về với mẹ chúng ta thôi. Nếu baba là một người xấu thì xem như chúng ta không có người ba này. "

Tư Noãn Thiên hai mắt sáng lên, nhưng rất nhanh rầu rĩ nói.

" Baba rất giàu... sau này nếu baba quay về với mẹ Noãn Noãn, thì mẹ sẽ không còn cực khổ vì hai chúng ta. " mặc dù rất cần baba, nhưng nếu đây là một người baba xấu thì bé chỉ cần ba người ba hiện tại thôi, tuy không ruột rà nhưng cũng rất thương hai bé nha.

Chính là... người baba ruột đây hình như rất là giàu... bé không muốn mẹ Noãn Noãn phải chịu cực khổ.

Tư Noãn Thương đau lòng, xoa đầu em trai nhẹ giọng nói.

" Yên tâm, chúng ta sẽ đòi baba đây một số tiền. "

Tư Noãn Thiên gật đầu.

Hai chị em đi một đoạn đường.

Tư Noãn Thương lấy chiếc điện thoại mà Tư Noãn Noãn mua cho bé lúc cần liên lạc ra, gọi nhanh vào số " BA KHIÊM. "

Tư Noãn Thiên cũng đứng kế bên chị gái, không phát ra bất kỳ âm thanh nào.

Hoa Từ Khiêm đang ở Hoa Thị bên Rose làm vài ba thứ chuẩn bị rồi đi đến sân bay thì có cuộc gọi.

" Thương Thương? " cho dù anh muốn Tư Noãn Noãn đi cùng, nhưng anh nghĩ sẽ không ai có thể thuyết phục được cô đâu.

" Ba Khiêm... ba đến đón con và Thiên Thiên đi. "

" A!? " Hoa Từ Khiêm giật mình.

Tư Noãn Thương lại nói.

" Con và Thiên Thiên sẽ sang nước J cùng ba Khiêm thăm cố. "

Nói dối cũng không sao... dù sau hai bé cũng sẽ gặp cố... ừ chắc là cố.

Hoa Từ Khiêm kinh ngạc hỏi.

" Mẹ hai con biết? "

Tư Noãn Thương đáp.

" Không có! Nhưng bọn con đã để lại thư! Ba Khiêm không muốn đưa con và Thiên Thiên đi cùng sao?"

Hoa Từ Khiêm thở hắt một tiếng, anh nên nói gì với Tư Noãn Noãn đây.

" Đừng đi lung tung, ba đến liền. " nói xong anh tắt máy lái xe đi vội nhà trẻ.

- - -

Từ xa, Hoa Từ Khiêm đã thấy Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên nắm tay nhau đứng trước cổng nhà trẻ.

Mở cửa đi ra, Hoa Từ Khiêm đi nhanh về hướng hai Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên.

" Ba đưa hai con về. "

Tư Noãn Thương đang định hoan hô thì cứng đờ lại, hai mắt bé ẩm ướt.

" Ba không thương Thương Thương sao? "

Không để Hoa Từ Khiêm có cơ hội trả lời, Tư Noãn Thương lại nói.

" Con chỉ muốn cùng ba và Thiên Thiên đi nước J chơi thôi... ba thật sự không muốn con đi cùng sao? "

Hoa Từ Khiêm khó xử, anh nhìn bé con nói.

" Thương Thương và Thiên Thiên đi mẹ sẽ lo... "

" Mẹ sẽ đến tìm chúng con... mẹ nó mẹ bận để con và em đi cùng ba trước. "

Hoa Từ Khiêm hai mắt trừng to kinh ngạc.

" Thật? "

Tư Noãn Thương nói dối không chớp mắt gật đầu, Tư Noãn Thiên cũng ra sức gật đầu.

Hoa Từ Khiêm đang định lấy điện thoại, gọi cho Tư Noãn Noãn hỏi, thì Tư Noãn Thương nói.

" Ba ơi, chúng ta vẫn nên đi thôi. Mẹ đang rất bận nào đến nước J vài ngày chúng ta mới gọi nói với mẹ. "

Hoa Từ Khiêm vui vẻ nói.

" Được. " anh hoàn toàn không nghi ngờ những lời nói dối của Tư Noãn Thương, bởi vì anh ở chung bé, chăm sóc bé biết mấy năm, không lẽ bé nói dối anh không nhận ra.

Hoa Từ Khiêm ôm Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên lên xe, lái thẳng đến sân bay.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 115

Hoa Từ Khiêm không hề nghi ngờ gì Tư Noãn Thương, chính anh cũng không biết rõ vì sao bản thân lại tin tưởng Tư Noãn Thương như vậy.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên nín chặt môi nhìn gương mặt của Hoa Từ Khiêm.

Hai bé biết ba Khiêm rất yêu mẹ Noãn Noãn của hai bé, càng biết rõ ba Khiêm cũng rất là yêu thương hai bé... không phải hai bé không muốn càng không phải hai bé để phòng ba Khiêm cướp mẹ của hai bé mà là...

Ba người ba của hai bé đều rất tốt.

Ba Lâm lúc nào cũng bảo vệ mẹ Noãn Noãn, mặc dù đây là lệnh từ Ba Khiêm nhưng... hai bé biết là ba Lâm cũng tự nguyện, ba Lâm không chỉ giỏi võ còn giỏi nhiều thứ khác, không bảo vệ mẹ Noãn Noãn, ba Lâm có thể là một thầy giáo dạy võ hay là một nghề gì đó.

Ba Dư... là người trầm nhất nhưng hai bé biết so với ba Khiêm, Ba Dư cũng rất yêu mẹ Noãn Noãn, lúc nào cũng vì mẹ Noãn Noãn... bởi vì quá yêu nên quá cô đơn... hai bé không biết yêu là cái gì nhưng hai bé biết tình yêu rất khổ... chỉ cần nhìn ánh mắt buồn của ba Dư mỗi lần nhìn mẹ Noãn Noãn hai bé liền hiểu.

Về phần Ba Khiêm, người chủ động nhất cũng là người mất mặt nhất.

Ngày tò tình đó, mẹ Noãn Noãn thẳng thừng từ chối, dưới sự chứng kiến của biết bao nhiêu người.

Tư Noãn Thương xoa nhẹ mặt của Hoa Từ Khiêm.

" Baba, Thương Thương xin lỗi... Thương Thương nhất định giúp baba kiếm được một người vợ tốt. "

Tư Noãn Thiên thì dựa vào vai của Hoa Từ Khiêm.

" Con xin lỗi... "

Hoa Từ Khiêm cúi xuống nhìn hai bé con, trong lòng ảm lại.

Từ nước Rose bay sang nước J dùng tốc độ nhanh thì tầm tám tiếng.

Bởi vì Hoa Từ Khiêm muốn về gấp nên ngồi tốc độ bay nhanh.

- ----

Nước J.

" Boss. "

Lê Bá Sâm nhướn mày nhìn Hà Sinh Khứu.

Hà Sinh Khứu run lên, không nhanh không chậm nói.

" Hoa Tổng của Hoa Thị đã về nước. "

" Cậu ta về thì liên quan gì đến tôi? " Lê Bá Sâm khó chịu nói. Dù sau chuyện Hoa Chủ Tịch của Hoa Thị đang nằm viện, ai ai cũng biết, nếu Hoa Từ Khiêm kia còn không chịu về thì bị mang danh bất hiếu còn gì.

Hà Sinh Khứu nhúu chặt mày một lúc nói.

" Không chỉ Hoa Tổng về, mà còn có một đôi song sinh về theo. "

Lê Bá Sâm nghe đến " đôi song sinh " mày anh nhăn lại, tay không kiềm được mà run lên.

Nếu không phải tại anh... thì hiện tại anh cũng sẽ có một đứa con như bao người.

" Con của cậu ta thì liên quan gì đến tôi? Hà Sinh Khứu hay cậu cảm thấy công việc quá nhàn rồi nên thích nhiều chuyện. "

Hà Sinh Khứu đang định nói gì đó thì im bặt.

" Boss, tôi xin phép ra ngoài. " nói xong, anh chạy vọt ra ngoài.

Lê Bá Sâm im lặng, trong phòng vốn vang lên tiếng lạch cạch của bàn phím lúc này cũng yên tĩnh.

Lê Bá Sâm ngồi, trên gương mặt tuấn tú hiện lên bi thương, đau lòng... không phải ai cũng hiểu, càng không phải ai cũng có thể thấy được.

Bốn năm... anh mang một cảm giác... chỉ cần nhìn thứ gì đó liên quan đến cô, anh cũng đau lòng... nỗi đau đó đi cùng anh theo năm tháng.

Cũng sẽ là một người ba, cũng sẽ được nghe tiếng gọi " baba " non nớt đầy nhưng không... không hề...

Hít một hơi sâu.

Lê Bá Sâm lấy ra từ ngăn bàn một bức hình.

" Noãn Noãn, bốn năm rồi.... em đang ở đâu? "

- ----

Sân bay.

Hoa Từ Khiêm một tay ôm Tư Noãn Thương một tay ôm Tư Noãn Thiên nói.

" Hai đứa muốn đi bệnh viện hay ở lại Hoa Thị với bác Trợ lý? "

Tư Noãn Thương nghĩ nghĩ nói.

" Đến Hoa Thị ạ. "

" Được. " Hoa Từ Khiêm vốn muốn đưa hai bé đến Hoa Thị, nhưng anh vẫn muốn nghe chính miệng của hai bé con nói hơn.

Bệnh viện lúc này chắc còn rất nhiều người, hai bé tuy đã ngủ đủ nhưng vẫn nên để nghỉ ngơi.

Hoa Từ Khiêm nói.

" Một lát nữa, cậu ôm Thương Thương và Thiên Thiên vào phòng tôi trong Hoa Thị đi. "

" A!? Boss không cần tôi đi cùng sao? " Trợ lý xoa nhẹ đầu của Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên hỏi.

" Không cần. " biết là lần này về, nhất định không thể đi nữa, còn có sẽ bị chửi nhưng thôi một mình anh chịu đủ rồi.

" Nhưng... "

" Cậu phải chăm sóc cho hai bé con thật tốt. " nói xong anh để trợ lý ôm hai bé con, còn anh thì đi nhanh về hướng xe dừng lại ở phía trước.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên ngoan ngoãn khi được trợ lý ôm, hai mắt bé mở to tròn nhìn bóng dần khuất của Hoa Từ Khiêm khẽ nói.

" Bác ơi... ba Khiêm sao lại buồn như vậy? "

" A!? " đột ngột bị hỏi, trợ lý hai mắt tràn ngập sùng nịch nói.

" Ba Khiêm của Thương Thương không sao đâu. Thôi chúng ta đến Hoa Thị thôi. "

- ----

Bệnh Viện.

Hoa Từ Khiêm hít một hơi sâu mới bước vào...

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 116: Ba khiêm đừng buồn

Bệnh Viện.

Hoa Từ Khiêm hít một hơi sâu mới bước vào trong phòng bệnh.

Hoa Từ Linh đang yên lặng say giấc, gương mặt của già nua của ông giờ đây càng thêm nhợt nhạt.

Hoa Từ Khiêm tay nắm chặt thành quả đấm nhìn chăm chăm Hoa Từ Linh, nói anh say anh chịu vì anh đã bỏ đi để ông lại một mình.

Hiện tại...

Hoa Từ Khiêm vốn còn đang tự trách mình, còn chìm đắm trong sự oán trách thì một giọng nói khàn khàn già nua chứa đựng sự khó chịu trong đấy vang lên.

" Nghiệt tử! Tao còn nghĩ mày không chịu về!?" "

Hoa Từ Linh hai mắt nhắm nheo của ông nheo lại chặt nhìn chăm chăm Hoa Từ Khiêm.

Hoa Từ Khiêm mím môi.

" Ông nội... "

" Mày còn biết tao là ông nội mày à? Tao đã già đến tuổi này mà mày còn định lêu lổng bên ngoài đến khi nào? "

" Con... con xin lỗi... " Hoa Từ Khiêm cúi đầu.

Hoa Từ Linh hít một hơi sâu.

" Cháu dâu tao đâu? "

"... " Hoa Từ Khiêm im lặng.

Hoa Từ Linh nhìn cũng biết, ông không nhắc đến nữa mà nói.

" Ta già cả rồi, về thì lo cho công ty... " không còn xưng mày tao nữa mà thành xưng ta... bởi vì ông biết hiện tại mình đang cần Hoa Từ Khiêm.

Hoa Từ Khiêm biết rõ cũng không vạch trần, chỉ đứng đó nhìn ông.

" Con sẽ ở lại, ông yên tâm. "

Lần này về hơi gấp, nhưng nếu không về thì không chừng...

" Thôi đi đi, đi ra ngoài đi ta muốn ngủ. "

Hoa Từ Khiêm đi ra ngoài, anh đứng trước cửa phòng một lúc lâu mới rời đi.

Hoa Từ Linh từ từ mở mắt ra hỏi.

"Thằng nhóc thối đó đi rồi?"

"Vâng chủ tịch."

"Nó sẽ không giận ta đâu đúng không... " khụ khụ " "

Quản gia Han đau lòng nhìn Hoa Từ Linh nói.

"Chủ tịch... ngài đừng nói vậy! Cậu chủ sẽ không giận ngài."

"Haha... ta biết." Hoa Từ Linh nói xong, hai mắt ông đỏ ửng lên.

Đương nhiên thằng nhóc Hoa Từ Khiêm sẽ không giận ông... nhưng nó sẽ rất đau buồn nếu như lại một lần nữa mất đi người thân.

- ----

Hoa Thị.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên được trợ lý ôm vào Hoa Thị, thu hút không ít ánh nhìn của các nhân viên, vì ai cũng bất ngờ và tò mò thân phận của hai bé.

Và hơn thế nữa vì gương mặt hai bé quá đáng yêu nên càng nhiều người để ý.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên bị nhìn đến khó chịu chui vào cổ của Trợ Lý trốn.

Anh vỗ nhẹ mông hai đứa trấn an, sau đấy nhú mày nhìn quanh một vòng.

Tuy hai bé con này không có quan hệ gì với Boss, nhưng nhìn Boss yêu thương cả hai nhóc con như vậy, ngay cả anh cũng yêu thương hai nhóc nào đành lòng để hai nhóc chịu những ánh mắt đầy thị phi đấy.

Vào đến phòng làm việc của Hoa Từ Khiêm, Trợ Lý đặt Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên xuống sofa nói.

"Hai cục cưng muốn ăn hay uống gì không?"

Cả hai đồng thanh đáp.

"Sữa."

"Sữa."

Trợ Lý hơi bất ngờ một tý mới cúi đầu hỏi.

"Thương Thương và Thiên Thiên uống sữa gì?"

"Con uống sữa mẹ."

"À!?"

Trợ Lý cứng đờ, sữa mẹ... anh biết đi đâu tìm.

Khi trợ lý đang đuối thì Hoa Từ Khiêm bước vào.

"Cậu đi ra căn tin mua hai bịch sữa bò đi."

"Vâng."

Trợ lý vừa đi ra, Hoa Từ Khiêm bước nhanh về hướng sofa hỏi.

"Sao lại nói sữa mẹ?"

"Tại vì nhìn mặc bác ấy bối rối rất đáng yêu nha." Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên thành thành thật thật nói.

Hai bé vốn không thích đùa giỡn đâu, nhưng chẳng hiểu sao nhìn bác Trợ Lý nhú mày suy nghĩ lại làm hai bé rất ưa là thích thú.

Hoa Từ Khiêm cười cười im lặng.

Tư Noãn Thương dùng hai cái chân đầy thịt của mình leo lên đùi của Hoa Từ Khiêm, giọng non nớt nghiêm túc lo lắng hỏi.

" Ba Khiêm sao thế ạ? Có chuyện gì xảy ra sao ạ? "

Hoa Từ Khiêm lắc nhẹ đầu.

Tư Noãn Thương xoa xoa khuôn mặt của Hoa Từ Khiêm nhẹ giọng an ủi.

" Ba Khiêm đừng buồn! Chuyện gì rồi cũng sẽ qua thôi. Trên đời này không gì là mãi mãi phải có chút sóng gió chúng ta mới trưởng thành. "

Hoa Từ Khiêm kinh ngạc nhìn Tư Noãn Thương hỏi.

" Ai dạy con nói? "

Một câu này, nếu như Tư Noãn Thương có thể nói trôi chảy như vậy mà ở tuổi trưởng thành thì bình thường nhưng bé con mới hơn ba tuổi thôi cho dù có thông minh ra sao cũng không thể như vậy.

Tư Noãn Thương cười cười, ôm lấy cổ của Hoa Từ Khiêm nói.

" Là mẹ nói với con, con học theo đấy ạ. " dừng một chút.

" Ba Khiêm đừng buồn nữa nhé! "

Hoa Từ Khiêm gật đầu.

Khi hai người một lớn một nhỏ lo nói chuyện mà không hề hay biết bóng dáng của Tư Noãn Thiên đã biến mất...

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Tư noãn noãn run rẩy...

Khi hai người một lớn một nhỏ lo nói chuyện mà không hề hay biết bóng dáng của Tư Noãn Thiên đã biến mất.

Nhìn Hoa Từ Khiêm và Tư Noãn Thương đang nói chuyện gì đó Tư Noãn Thiên phòng má nhìn trái nhìn phải mãi cho đến khi ánh mặt bé dừng ngay cánh cửa còn chưa kịp đóng lúc Trụ Lý đi.

Tư Noãn Thiên nheo mắt lại tính toán, lại nhìn về hướng Hoa Từ Khiêm và Tư Noãn Thiên.

Bé không nhanh không chậm dùng đôi chân đầy thịt chặt nịt của mình chạy ra khỏi phòng.

Tư Noãn Thiên nhìn thì giống như là thua về chị gái về mọi mặt, nhưng thật sự không phải vậy... bé còn ngang tàn buống binh lém lỉnh gấp hai lần Tư Noãn Thương.

Chỉ là lúc còn ở Rose, bé không muốn làm mẹ Noãn Noãn buồn, nên giả khờ ngu ngơ một chút mới tốt nha.

Tư Noãn Thiên dựa theo trí nhớ của bé mà đi xuống.

Chính là trên đường đi xuống dưới, hoàn toàn không có bất kỳ người nào cản trở bé.

Tư Noãn Thiên nhếch mép trong lòng thầm vui mừng nói.

" Chị hai thân mến của em, lần này em sẽ là người truy baba trước chị hai. "

Vừa suy nghĩ xong, môi bé câu lên nho nhỏ vui sướng.

Tư Noãn Thiên không chần chừ mà ra ngoài, nhìn trong chiếc cặp sau lưng nho nhỏ mà bé chuẩn bị lấy mấy tờ tiền của nước J ra bắt xe đi đến địa chỉ mà Tư Noãn Thương cho bé.

Lúc đầu, bác tài xế hơi lo lắng nên nói.

" Cháu nhỏ ơi! Còn bé cháu nên về nhà đi. " nhìn thôi cũng biết chưa đến bốn tuổi đi, gương mặt sáng sủa đáng yêu, ra ngoài bị người bắt cóc mất.

Tư Noãn Thiên giả vờ nói.

"Bác ơi, cháu đến công ty của ba cháu." dừng một chút Tư Noãn Thiên lại nói.

"Bác đưa cháu đến công ty ba cháu có được không? Hôm nay sinh nhật baba cháu muốn tạo bất ngờ cho ông ấy ạ." nói xong hai mắt bé long lanh ánh nước khẩn cầu.

Bác tài xế nhú nhú mày.

Tư Noãn Thiên lại lấy trong túi ra hình bé vẽ một người đàn ông đang dắt tay một bé trai và một bé gái cho bác tài xế xem.

"Đây là quà sinh nhật của baba. Bác ơi làm ơn đưa cháu đến đó đi." bé không biết chữ nhưng bé biết nói nha.

Còn nếu hỏi ai cho bé tiền và dạy bé nói tiếng nước J thì bé sẽ sẵn sàng trả lời... chính là Ba Dư, Phi Vô Dư ạ.

Bác tài xế nhìn bức hình vẽ non nớt, môi bác nhếch lên không nhịn được xoa nhẹ đầu Tư Noãn Thiên nói.

"Đưa địa chỉ đây! Để bác đưa con đi."

Tư Noãn Thiên vui vẻ lấy từ trong túi ra tờ địa chỉ bé vừa copy không lâu cho bác tài xế.

Bác tài xế nhìn địa chỉ hơi hơi nhú mày, tuy ông lớn tuổi nhưng cũng cập nhật tin tức nhanh lắm nha.

Lê Thị là một trong những tập đoàn lớn nhất nước J, không những thế còn tiến xa ra nước ngoài.

Ông nhìn Tư Noãn Thiên vài lần không nói gì mà lái xe đến Lê Thị.

- - -

Trong khi Tư Noãn Thương lạc mắt em không hề hay biết gì, Tư Noãn Thiên thì đến Lê Thị thì Lê Bá Sâm.

Thì hiện tại ở nước Rose, Tư Noãn Noãn run rẩy không thôi.

- - - - -

Nước Rose.

Năm giờ chiều.

Tư Noãn Noãn đứng ngay trước cửa hàng hoa của mình hơn ba giờ, cả người cô căng cứng nhìn đồng hồ mãi.

Bọn trẻ sao còn chưa về... trong lòng Tư Noãn Noãn run lên.

Tư Noãn Noãn cầm điện thoại lên.

"Dư... Dư..." giọng cô run rẩy không thôi.

Phi Vô Dư đang trong tiệm bánh kem mua bánh, thấy số của Tư Noãn Noãn, trong lòng anh vui vẻ nghe máy.

"Noãn Noãn."

"Dư... Dư... không... không thấy hai con đâu cả..."

Tư Noãn Noãn run rẩy nói.

"Sao... em đừng đi đâu hết. Ở đó đợi anh."

Tư Noãn Noãn cứ đứng đó không đi đâu, trong lòng cô run lên mãi, cô sợ khi cô đi kiểm rồi hai bọn trẻ về không thấy cô.

Làm... làm sao đây...

Ngày kia có người nói nước Rose đang có tình trạng bất cóc... có khi nào bọn trẻ bị bắt đi không?

Tư Noãn Noãn càng nghĩ càng lo lắng không thôi.

Phi Vô Dư trên đường về gọi cho Minh Lâm.

Minh Lâm hí hục chạy về trước.

"Tư tiểu thư..." anh hô lên một tiếng, nhưng Tư Noãn Noãn không phản ứng, cả người cô cứ run rẩy nhìn chăm chăm hướng đông, hướng khi hai nhóc con đi học về.

Anh khẽ hoảng hốt... Vội vàng đi đến gọi.

"Tư tiểu thư..."

Tư Noãn Noãn ngẩng đầu nhìn Minh Lâm, nước mắt tuôn ra không dứt nức nở nói.

"Anh... Lâm... bọn trẻ... huhu bọn trẻ... không thấy đâu hết huhu..."

"Có khi nào bọn nhỏ bị bắt cóc không?" dừng một chút, Tư Noãn Noãn khóc nức thành tiếng, Tư Noãn Noãn lại nói.

"Bình thường giờ này hai đứa nó đã ăn rất nó... có khi nào... huhu bị... bị gì không huhu..."

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Trong cái rủi có cái may

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

"Bình thường giờ này hai đứa nó đã ăn rất nó... có khi nào... huhu bị... bị gì không huhu..."

"Hai đứa nó sẽ rất đói... Lâm... Lâm làm sao đây huhu... giúp... giúp em với..."

Tư Noãn Noãn run rẩy không ngừng, cô chỉ có mỗi hai đứa bé... nếu như hai đứa xảy ra chuyện gì cô biết phải làm sao đây... Từ sáng đến giờ đã hơn mười tiếng... hai đứa nó nhất định đang đói ở đâu đó.

Minh Lâm nói.

"Không sao... Tư tiểu thư đừng kích động như vậy... mọi chuyện sẽ ổn thôi."

Tay anh cũng run lên, nói anh không lo lắng là nói dối, nhưng lúc này không phải là lúc yếu đuối hay mất bình tĩnh.

Tư Noãn Noãn ngồi xuống chiếc ghế trước cửa hàng, tay cô cứ ru cầm cập im lặng.

Trong khi Tư Noãn Noãn sắp điên lên vì lo lắng cho Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương thì ở nước J...

- ----

"Cháu cảm ơn chú ạ." Tư Noãn Thiên dùng đôi chân nhỏ ngắn ngủn của bé leo xuống.

Bác tài xé cười cười vẫy tay tạm biệt Tư Noãn Thiên, rồi ông lái xe đi mất.

Tư Noãn Thiên nhíu mày be bé của mình nhìn chăm chăm tập đoàn Lê Thị to lớn trước mặt.

Ở đây thật đẹp, xung quanh có trồng hoa luôn cơ... nhìn nhìn một chút Tư Noãn Thiên.

Nếu người đó thật sự là baba mình thì bé phải bám thật chặt... to lớn như vậy có làm nhân viên cũng kiếm được rất nhiều tiền, mặc dù thua tiệm hoa của mẹ Noãn Noãn nhưng vẫn dư giả ạ.

Trong lòng bé không ngừng tính toán xem nên vào trong Lê Thị thế nào.

Nhìn quanh một vòng thôi cũng biết, ở đây nhất định canh gác rất nghiêm ngặt...bé nên làm gì để vào được đây.

Nhất là không thể dùng sự đáng yêu của bé dụ dỗ những người bảo vệ to lớn đó.

Tư Noãn Thiên mím môi suy nghĩ một lúc lâu, bất tri bất giác bé tiến về phía trước mà không nhìn đường.

Cái chân nhỏ nhỏ múp múp, thân hình hơi hơi mũm mĩm lại ngắn ngủn một đoạn, nếu như không để ý thì hoàn toàn sẽ không thấy bé con.

Tư Noãn Thiên bình thường là một đứa bé ngoan tinh ranh lại không bao giờ tự mình làm thương mình nhưng hôm nay mãi suy nghĩ mà bé con đi từng bước không né tránh ai.

Đúng lúc đó, Hà Sinh Khứ từ bên ngoài bước vội vào trong Lê Thị, may anh nhú lại nhìn chăm chăm chiếc máy tính bảng trên tay mà không hề để ý đến xung quanh.

Theo thói quen khi anh bước vào, nhân viên trong công ty sẽ chủ động nhường đường, còn ở bên ngoài, lúc này sẽ không có ai.

Hà Sinh Khứ không nghĩ nhiều vì mọi hành động của anh hiện tại là theo thói quen thôi, chính là vì bước quá nhanh, Tư Noãn Thiên thì quá bé nhỏ đang đi từ từ mà không hề phát giác có một người cao to đang đi về hướng bé.

"A..." Tư Noãn Thiên hét lên một tiếng, bé con ngã lộn xuống đất, không những thế, cái tay bé nhỏ của bé cũng bị trầy da ra máu.

Vốn Tư Noãn Thiên còn mang tâm trạng vui mừng vì sắp gặp được baba thì giờ đây hai mắt bé đỏ ửng, nước mắt tràn ra.

Hà Sinh Khứ cứng đờ một lúc lâu, hình như anh gây ra tai nạn gì rồi hay sao...

Đem máy tính bảng hạ xuống, Hà Sinh Khứ hai mắt trừng to nhìn chăm chăm Tư Noãn Thiên đang mím môi hai mắt ngập nước cổ ngồng dậy trước mặt.

"Cậu bé có sao không?" biết bản thân quá hấp tấp không nhìn đường.

Hà Sinh Khứ vội vàng tiến vài bước ngồi trước mặt Tư Noãn Thiên đỡ bé con ngồi dậy.

Tư Noãn Thiên xòe hai tay đang rớm máu của bé ra, hai mắt to tròn ngập nước nhìn Hà Sinh Khứ.

Thông minh lanh lợi ra sao thì bé vẫn chỉ là một đứa trẻ ba tuổi hơn thôi.

"Đau... tay đau..." giọng nói non nớt ứ khuất vang lên.

Hà Sinh Khứ hai mắt trừng to nhìn chăm chăm Tư Noãn Thiên, trong lòng hoảng hốt không thôi, thật giống... tại sao đứa bé trước mặt anh lại giống Boss như vậy... đây là Boss phiên bản thu nhỏ... Oh my god không lẽ Boss lên lút với ai đó...

Nhưng tiếng nói non nớt ứ khuất của bé đã thành công kéo suy nghĩ Hà Sinh Khứ ra khỏi suy nghĩ vớ vẩn của chính mình.

Anh ôm lấy bé con lên nhẹ giọng nói.

"Em chịu đau một chút nhá. Anh đưa em vào công ty xử lý vết thương một chút rồi chúng ta vào bệnh viện có được không?"

Tư Noãn Thiên đang muốn khóc rống lên vì con đau từ tay bé truyền đến, chính là vừa nghe thấy được vào công ty thì hai mắt bé trừng to.

"Sẽ vào được sao?" giọng bé vẫn còn run lên.

"Được." Hà Sinh Khứ cười cười đáp.

Nhưng trong lòng anh thật sự hoảng sợ... tại sao lại giống Boss như thế này.

Hà Sinh Khứ một đường ôm lấy Tư Noãn Thiên vào trong công ty, các nhân viên tự mình nhường đường cho anh, chính là ai nấy đều kinh hãi khi thấy một đứa bé nhỏ nhỏ to tròn đang trong lòng Hà Sinh Khứ..

- - - - -

Đủ 45k phiếu, Boo bảo 7 chương. Hơn 5k F1 🥰 nên đừng tiếc 1 phiếu ủng hộ Boo nhé 🥰

Thời hạn từ hôm nay đến hết ngày mai.

Sáng 27.10 sẽ bảo.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nó Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: Cha con gặp nhau

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Tư Noãn Thiên cảm giác được nhiều ánh mắt đang đổ dồn vào bé, mày nhỏ nhỏ bé nhú chặt lại không nhanh không chậm chui vào cổ của Hà Sinh Khứu.

Hà Sinh Khứu nhú nhú mày kinh ngạc cúi đầu nhìn gương mặt nhỏ nhỏ của Tư Noãn Thiên.

Ngay cả cách nhú mày cũng rất giống Boss.

Haizz, nhất định là con trai của Boss thật rồi. Thế mà cứ giả vờ giả vịt đau buồn mấy năm qua.

Hừ! Thì ra Lê Bá Sâm lại là người như vậy. Chỉ cần nghĩ đến thôi Hà Sinh Khứu lại tức giận.

Hà Sinh Khứu một đường đi thẳng vào thang máy VIP.

Hà Sinh Khứu xoa nhẹ đầu của Tư Noãn Thiên nhẹ giọng nói.

" Em ở đây đợi anh một lát nhé! Anh vào đưa tài liệu cho Boss xong sẽ ra giúp em bằng bố. "

Nói xong, không đợi Tư Noãn Thiên trả lời, Hà Sinh Khứu vội vàng đi vào phòng Lê Bá Sâm.

Chính là anh không hề biết, Lê Bá Sâm không có ở trong phòng.

Lê Bá Sâm đợi Hà Sinh Khứu quá lâu nên ra ngoài lấy ít đồ, sau đấy mới đi vào.

Từ xa nhìn thấy chiếc áo của Hà Sinh Khứu ở ngay đó, mày anh nhú lại không chân chừ quát.

" Hà Sinh Khứu cậu có biết cậu đi ra ngoài bao nhiêu phút rồi không? "

Tư Noãn Thiên nghe giọng nói đầy uy lực của ai đó làm thân hình nhỏ nhỏ của bé không khỏi run lên.

Tay bé đau, ở đây là trên bàn bé không thể chạy xuống, thân hình nhỏ nhỏ nghe bước chân xa lạ ngày một đến gần càng run rẩy thêm.

Lê Bá Sâm tiến lên vài bước thì dừng lại, bình thường anh quát dù đúng hay sai thì Hà Sinh Khứu cũng sẽ phản bác, nhưng lần này lại im lặng, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì.

Nhìn từ xa lấy cái gì đó nhúc nhích, Lê Bá Sâm nhếch mép.

Hôm nay lại muốn chơi trốn tìm?

Anh tiến lên đi từng bước từng bước nhẹ về hướng bàn làm việc của Hà Sinh Khứu, những người xung quanh thấy nhưng ngoài im lặng họ cũng không thể làm gì hơn.

Tư Noãn Thiên nhỏ bé, sợ hãi ngày một lớn dần, hai mắt bé dần dần đỏ lên nước mắt bắt đầu lăn tăn rồi. Tiếng bước chân của Lê Bá Sâm càng tới gần, nước mắt bé càng rơi nhiều hơn mãi nghe thấy tiếng bước chân chỉ còn cách bé vài ba bước nữa.

Cái cảm giác lo lắng sợ hãi này, làm bé không nhịn được mà khóc rống lên.

" Ô... ô... ô... "

Nghe tiếng khóc non nớt vang lên, trong phòng ai nấy đều cảm thấy thương xót, Lê Bá Sâm thì cứng đờ người một lúc, mày anh nhú chặt vội vàng bước về hướng tiếng khóc ấy.

Nhìn thấy một cậu bé nhỏ nhỏ múp múp ngẩn ngẩn ngồi trên bàn Hà Sinh Khứu còn có hai tay nhỏ nhỏ xòe ra, trên đôi bàn tay nhỏ nhỏ ấy rom róm máu không thôi.

" Con của ai đây? " Lê Bá Sâm lạnh giọng hỏi.

Tư Noãn Thiên cúi đầu, nên anh hoàn toàn chưa nhìn thấy mặt bé.

Nhìn quanh một vòng, ai nấy đều im lặng, mày anh càng nhú chặt thêm.

" Ngẩng đầu lên. " Lê Bá Sâm cúi đầu nhìn cục thịt múp múp lạnh giọng nói, nhưng trong giọng nói đã dịu hơn mọi khi rất nhiều.

Tư Noãn Thiên run rẩy, tay đang đau liền nắm lại, lau nhẹ lên chiếc quần của bé, hai mắt to tròn ngập nước, môi mím chặt để không phát ra âm thanh.

" Ngẩng đầu lên! " Lê Bá Sâm nhìn Tư Noãn Thiên không nghe lời liền quát.

Tư Noãn Thiên càng run lợi hại hơn, bé mím môi ngẩng đầu.

Tư Noãn Thiên nhìn thấy khuôn mặt của Lê Bá Sâm môi mím thành bĩu hai mắt ngày một ngập nước.

Lê Bá Sâm thì cứng đờ, gương mặt của đứa bé này... vừa giống anh vừa giống Tư Noãn Noãn.

Khi anh còn đang cứng đờ người, không biết nên xử lý ra sao thì Tư Noãn Thiên nhin đau mà chống tay đứng dậy ôm chặt hông Lê Bá Sâm.

"Ba ba..." giọng nói run rẩy chứa bao nhiêu cảm xúc không nói thành lời.

Lê Bá Sâm mím môi, mày nhú lại cúi đầu nhìn Tư Noãn Thiên, tay anh cứng đờ không biết làm gì, còn đang muốn nói gì đó thì Tư Noãn Thiên lại nói.

"Ô... ô... baba... baba... con kiếm ba thật khó... ô ô..."

Cả một phòng ba bốn người thư ký của Lê Bá Sâm đều mím chặt môi hai mắt trừng to kinh ngạc.

Lê Bá Sâm quét mắt một vòng, ba bốn người thư ký vội vàng rời đi.

Hà Sinh Khứu nghe giọng nói của Lê Bá Sâm, đã muốn đi ra nhưng anh lại dừng lại trốn trong phòng len lén nhìn.

Lê Bá Sâm cúi đầu nhìn vật nhỏ ôm chặt lấy mình, thở hắt một hơi nói.

"Đề ta ôm con đi xử lý vết thương."

Tư Noãn Thiên hai mắt đỏ ửng đáng thương hề hề buống hông Lê Bá Sâm ra, nhìn chăm chăm anh.

Lê Bá Sâm cũng không hiểu tại sao, bản thân lại không hề chán ghét ôm đứa bé này, anh đi vào phòng, nhìn như không nhìn Hà Sinh Khứu nói.

"Còn không mau đi chuẩn bị hộp cứu thương."

Hà Sinh Khứu.

"Dạ dạ đi liền..." sau đấy anh chạy vọt ra ngoài.

Đủ 45k phiếu, Boo bảo 7 chương. Hơn 5k F1 🥰 nên đừng tiếc 1 phiếu ủng hộ Boo nhé 🥰

Thời hạn từ hôm nay đến hết ngày mai.

Sáng 27.10 sẽ bảo.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120: Mẹ con tên gì?

Sau khi Hà Sinh Khứu rời đi.

Căn phòng chỉ còn duy nhất mỗi Lê Bá Sâm và Tư Noãn Thiên.

Lê Bá Sâm đặt Lê Bá Sâm ngồi trên bàn làm việc của anh, mày anh nhú chặt nhìn chăm chăm Tư Noãn Thiên, nhìn cánh tay đến đôi chân đầy thịt ngấn một đoạn của cậu bé thật lâu mà không lên tiếng.

Tư Noãn Thiên hít hít mũi nũng nịu gọi.

"Baba."

Lê Bá Sâm giật mình, trái tim như có một dòng suối âm ỉ đổ vào, cho dù muốn đứa bé trước mặt này là con thì cũng không thể nào...

Con của anh đã bị chính anh hại chết.

Lê Bá Sâm hít một hơi sâu nói.

" Bé con không được gọi bậy gọi bạ. " dừng một chút, Lê Bá Sâm lại nói.

" Hiện tại ta sẽ giúp con lau chùi vết thương, sẽ rất đau đấy. "

Tư Noãn Thiên mím môi, cảm giác như chính mình bị baba bỏ rơi, hai mắt vốn đã cạn nước thì giờ lại ngập nước mà nhìn chăm chăm Lê Bá Sâm.

" Baba không nhận ra con sao? " dừng một chút, Tư Noãn Thiên như nhận ra chuyện gì đó, hai mắt bé to tròn nhìn chăm chăm Lê Bá Sâm dùng giọng nói non nớt nghẹn ngào nghiêm túc nói.

" Cũng đúng... baba làm sao nhớ con và chị gái, lúc con và chị gái sinh ra baba đã không ở bên cạnh! Có phải baba đã có một tiểu bảo bảo khác nữa mới không cần Thiên Thiên không? "

Tư Noãn Thiên cười khổ.

" Đúng như mẹ nói. Baba đã chết. " giọng nói của bé non nớt nhưng nghe sao cũng có thể nhận ra bé rất là ủy khuất và thất vọng.

Lê Bá Sâm nhú chặt mày, nhìn đứa bé đang thất vọng trước mặt nhẹ giọng nói.

" Mẹ con tên gì? "

Hmm không lẽ đứa bé mới bơ lón liên bị mẹ bé dùng làm công cụ kiếm tiền, nhận cha đại để có tiền? Nhưng nhìn đứa bé nho nhỏ trước mặt này thì chẳng giống như vậy.

Tư Noãn Thiên cúi đầu, nhìn chăm chăm bàn tay đang sưng lên nhỏ giọng nói.

" Mẹ con tên là... "

Đúng lúc đấy, cửa phòng bị đẩy vào.

Hà Sinh Khứ trên tay cầm hộp cứu thương, bước vào nói.

" Boss... hộp cứu thương đến rồi... "

Lê Bá Sâm nhú chặt mày nhìn chăm chăm Hà Sinh Khứ, hận không thể đánh anh một trận.

Hà Sinh Khứ bị cái nhìn của Lê Bá Sâm làm run lên.

" Boss..."

Lê Bá Sâm nhìn về hướng Tư Noãn Thiên lại hỏi một lần nữa.

" Mẹ con tên gì? "

" Tên là Tư Noãn Noãn. "

Tư Noãn Thiên cúi đầu nhỏ giọng nói.

Lê Bá Sâm vừa nghe thấy cái tên " Tư Noãn Noãn " anh cứng đờ cả cơ thể mà nhìn chăm chăm Tư Noãn Thiên.

" Con... con... " cả ngày cứ " con " mãi mà không thể phát ra bất kỳ câu nào khác.

Tư Noãn Noãn sinh ra hai đứa con... mà đứa bé trước mặt anh lại khẳng định là con trai anh... đây rốt cuộc là chuyện gì?

- - - - -

Tư Noãn Thương ôm ôm ấp ấp cùng với Hoa Tử Khiêm một lúc lâu, bé cũng không hề để ý đến Tư Noãn Thiên.

Mãi cho đến khi Trợ lý đem theo một đồng sữa và mấy bịch bánh đến.

" Thiên Thiên và Thương Thương uống được mấy loại sữa này không? "

Tư Noãn Thương mắt không nhìn đến vẫn dụi vào cổ của Hoa Tử Khiêm nói.

" Cái gì con uống cũng được, chính là Thiên Thiên dị ứng với đậu, nên sữa đậu không thể uống nha. "

Dừng một chút bé lại nói.

" Thiên Thiên, em uống cái nào thì uống đi. Nhớ là không được uống đậu nhé. "

Bình thường mỗi lần Tư Noãn Thương nói xong, cho dù muốn hay không muốn Tư Noãn Thiên vẫn luôn " Vâng ạ " nhưng hôm nay lại im lặng.

" Thiên Thiên. "

Tư Noãn Thương buông cổ của Hoa Tử Khiêm ra nhìn quanh một vòng hoảng hốt.

" Thiên Thiên đâu? "

Hoa Tử Khiêm và Trợ Lý bốn mắt nhìn nhau, cả hai người ra ngoài người ôm Tư Noãn Thương và phòng vệ sinh nhìn.

Không thấy đâu...

Tư Noãn Thương run lên.

" Ba Khiêm... Thiên Thiên đâu? " dùng một chút, hai mắt bé ngập nước nghẹn ngào nói.

" Ba Khiêm, Thiên Thiên rất ngoan, nhờ bị người ta dụ thì sao? "

Trong mắt bé, Tư Noãn Thiên chỉ là một đứa nhóc con còn chưa hiểu chuyện, rất nhiều lần bị bé lừa nhưng mà Tư Noãn Thiên lại ngây ngốc không biết còn khen bé hay bé giỏi.

Nếu như Tư Noãn Thiên... càng nghĩ Tư Noãn Thương càng hoảng sợ, nắm chặt lấy cổ áo của Hoa Tử Khiêm.

" Baba... Thiên Thiên... " giọng bé run rẩy không nói hết dứt câu.

Hoa Tử Khiêm đau lòng ôm lấy Tư Noãn Thương vỗ về nói.

" Không sao... nhất định chúng ta sẽ tìm thấy Thiên Thiên. "

Tư Noãn Thương khó khăn gạt đầu.

Em trai, em đừng xảy ra chuyện gì nha... không thôi chị có chết cũng không thể bù đắp hết cho mẹ đâu..

- - - - -

Nước Rose.

Phi Vô Dư nhìn Tư Noãn Noãn một lúc lâu mới nói.

" Noãn Noãn... anh nghĩ hai bé con đang ở nước J. "

Chiếc ly trên tay Tư Noãn Noãn rơi xuống sàn nhà vỡ vụn.

Tư Noãn Noãn hai mắt trừng to.

" Sao... sao anh biết? "

Phi Vô Dư nhún mày nói.

" Ngày kia Thiên Thiên có xin tiền nước J, còn đòi học tiếng nước J một thời gian... " dùng một chút Phi Vô Dư lại nói.

" Hoa Tử Khiêm cũng về lại nước J, chắc hai bé con đi theo. "

Tay Tư Noãn Noãn run lên... đến đó thì sớm hay muộn Lê Bá Sâm cũng nhận ra...

- - - - -

Bảo 1/7 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 121: Có một số chuyện, con nít không nên biết

#BooMew

Tay Tư Noãn Noãn run lên... đến đó thì sớm hay muộn Lê Bá Sâm cũng nhận ra.

Càng nghĩ Tư Noãn Noãn càng hoảng sợ.

Nếu như Lê Bá Sâm đòi lại hai đứa con cô thì cô biết tính làm sao?

Không... không thể được...

Tư Noãn Noãn đứng dậy, nghiêm túc nói.

" Phải về ngay để đón hai đứa nó về... không thể để chúng gặp Lê Bá Sâm được. "

Hai đứa con cô, cái gì cũng hơn người, nhưng chỉ cần nhìn cũng có thể nhận ra ai là cha của chúng. Nếu như bị Lê Bá Sâm phát hiện, cho dù anh ta không làm gì cô, thì cũng sẽ không để hai đứa nó ở bên cô.

- -----

" Mẹ con là... là Tư Noãn Noãn. " mãi một lúc lâu thì Lê Bá Sâm mới phát ra thanh âm.

Tư Noãn Thiên im lặng gật đầu, nhưng rất nhanh bé nhìn về Lê Bá Sâm đáng thương hề hề nói.

" Đau... tay thật đau... " xòe ra hai tay bị trầy nhìn chăm chăm Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm nửa tin nửa không tin nhưng vẫn rất đau lòng mà ôm Tư Noãn Thiên đặt lên đùi anh.

Im lặng mở hộp y tế ra rửa vết thương của bé.

Vì sợ bé rất nên anh chỉ dùng một ít nước muối sinh lý thấm vào bông gòn mà lau nhẹ nhẹ.

Hai mắt Tư Noãn Thiên dần dần ngập nước, nhưng một tiếng bé cũng không rên.

" Đau lắm sao? "

Đầu nhỏ nhỏ gật.

Băng bó sơ qua, Lê Bá Sâm không để ý đến công việc nữa mà ôm lấy Tư Noãn Thiên ra thẳng bên ngoài, lái xe đến bệnh viện.

Trên xe, Lê Bá Sâm lại hỏi.

" Con nói ta nghe xem, con thật sự là con trai của Tư Noãn Noãn? "

" Baba... mặt con và chị hai giống baba như vậy không lẽ còn nghi ngờ? " từ ngữ nước J bé không mấy biết nhiều nên nói có pha lẫn vài ba từ nước Rose.

Lê Bá Sâm nhướn mày, tiếng nước Rose...

" Con không phải ở nước J? "

Tư Noãn Thiên gật đầu nhỏ nhỏ một cái nói.

" Con và mẹ Noãn Noãn ở nước Rose, tiếng nước J là con học từ ba Dư. "

' Ba Dư... ' Lê Bá Sâm nhúu chặt mày.

Tư Noãn Thiên như nhìn ra liền nói.

" Con có ba người ba nuôi, rất yêu thương con và chị gái, trong đó có hai baba yêu mẹ Noãn Noãn nhưng không thành. "

" Con và chị đi theo ba Khiêm sang đây tìm baba. " dùng một chút, bé lại nói.

" Baba là ba của con và chị hai, vậy tại sao lại bỏ mặc mẹ...? "

Lê Bá Sâm mím môi nhìn chăm chăm Tư Noãn Thiên.

Tư Noãn Thiên lại nói.

" Mẹ rất cực khổ, vì nuôi hai con mà rất nhiều lần bị người ta chửi bới, buôn bán hoa nhỏ nhỏ cũng bị người cạnh tranh đập phá, lúc đó bọn con còn rất bé, cũng chẳng biết gì mà giúp nếu không phải có ba người ba nuôi ở đó... cũng không biết ba mẹ con con có bình an cho đến bây giờ hay không? Khi nhớ lại chuyện đấy... con lại tự hỏi, Baba đang ở đâu? "

" Con có ba người ba, ai cũng yêu thương con nhưng con cũng muốn có baba ruột... nhưng lại không hề có. Có phải ba rất ghét con và chị gái... và ghét luôn cả mẹ không nên mới bỏ mặc bọn con như vậy? "

Lê Bá Sâm cứng đờ cả người, anh cũng không quan tâm liệu đây có phải là do Tư Noãn Noãn sinh ra không, anh ôm chặt lấy thân hình nhỏ nhỏ của Tư Noãn Thiên vào lòng.

" Ba xin lỗi. " giọng nói anh run lên vì nghẹn ngào xúc động và pha lẫn vui mừng...

Tư Noãn Noãn đang ở nước Rose... anh nhất định sẽ tìm được cô.

- - - - -

Hoa Từ Khiêm nhìn Tư Noãn Thương nghiêm túc hỏi.

" Thương Thương, nói ba Khiêm nghe. Rốt cuộc là vì sao con và Thiên Thiên đòi theo ba về nước J? "

" Con... con... " Tư Noãn Thương run lên mím chặt môi không nói thành lời.

Hoa Từ Khiêm nhúu mày quát nhẹ.

" Nếu như ba Khiêm không biết rõ lý do vì sao hai con đến đây thì làm sao Ba có thể tìm được Thiên Thiên. " dùng một chút anh lại dọa bé.

" Biết đâu hiện tại Thiên Thiên đang bị ai đó bắt đi hay bị đòi xui trên đường thì biết làm sao? "

Tư Noãn Thương hai mắt lên lã chã rơi nước mắt nói.

" Con và Thiên Thiên... huhu... muốn gặp baba... huhu... "

Hoa Từ Khiêm nheo mắt lại.

" Ba của con không phải ba Khiêm, ba Dư và ba Lâm hay sao? "

" Ba Khiêm đừng nói dối Thương Thương nữa. Rõ ràng ba ruột của Thương Thương và Thiên Thiên còn sống... vì sao lại không để bọn con gặp... vì sao... vì sao chứ? "

Hoa Từ Khiêm nắm chặt tay thành nắm đấm, anh nhìn xuống con phần nộ của mình mà lạnh giọng nói.

" Có một số chuyện, con nít không nên biết. " dùng một chút, Hoa Từ Khiêm lại nói.

" Hiện tại chúng ta vẫn nên đi tìm Thiên Thiên về. " nói xong ôm lấy Tư Noãn Thương ra ngoài.

Thương Thương... con có biết việc làm của hai đứa con hôm nay, sẽ khiến mẹ con thêm một lần nữa chịu sự dày vò không?

- - - - -

Bảo 2/7 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 122: Ba sẽ đón mẹ con về

#BooMew

Tư Noãn Thương nhìn chằm chằm Hoa Từ Khiêm trầm mặc im lặng, bé chẳng quen Hoa Từ Khiêm im lặng như vậy, Tư Noãn Thương cọ cọ cổ của Hoa Từ Khiêm nói.

" Có phải ba Khiêm giận Thương Thương không? "

Hoa Từ Khiêm ngồi trên xe.

" Đi đến Lê Thị. " nói xong mới nhìn về Tư Noãn Thương, anh hôn nhẹ trán bé một cái nói.

" Không đâu. "

Anh có tư cách gì giận, mặc dù khó chịu nhưng cha con gặp mặt là chuyện bình thường.. chỉ là việc làm của Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên nhất định sẽ khiến cuộc sống vốn bình yên của Tư Noãn Noãn bị thay đổi.

Yêu cô mấy năm... vẫn không có kết quả gì... anh cũng không từ bỏ... nhưng nếu như Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên nhận Lê Bá Sâm, thì tình cảm anh dành cho cô phải giấu đi.

Hoa Từ Khiêm cười khỏ.

' Noãn Noãn... em sẽ quay về bên Lê Bá Sâm sao? '

- - - - -

Bệnh viện.

Tư Noãn Thiên được bác sĩ y tá chăm sóc tỉ mỉ cẩn thận, Lê Bá Sâm như pho tượng mà ngồi một chỗ nhìn chăm chăm hai cánh tay đầy thịt của bé đang được y tá cẩn thận băng bó.

Sau khi xong, bác sĩ nói.

" Lê Tổng, ngài nên theo dõi lại độ ăn uống của bảo bảo, đừng để bảo bảo ăn quá nhiều, như vậy sẽ tăng cân quá mức. "

" A!? Vâng. " Lê Bá Sâm hiểu rõ... bé con hình như sắp béo phì rồi.

Tư Noãn Thiên mấp máy môi muốn nói nhưng không nói được, bé xụ mặt xuống im lặng một lúc lâu.

Lê Bá Sâm ôm bé lên, hôn hôn gương mặt đầy thịt của bé nói.

" Có đói chưa? "

Tư Noãn Thiên thành thật gật đầu, thật ra bé đói từ sớm cơ, nhưng khó khăn lắm mới được gần baba, bé làm sao mà vì đói của chính mình mà bỏ mặc baba.

Lê Bá Sâm xoa bụng nhỏ của Tư Noãn Thiên đi thẳng xuống bãi đỗ xe, đi về hướng nhà hàng anh thấy ngon nhất.

" Con tên gọi là gì? "

" Tư Noãn Thiên. " Tư Noãn Thiên vừa ăn vừa nói.

" Năm nay con bao nhiêu tuổi? "

Tư Noãn Thiên dừng lại động tác ăn của mình, giơ bàn tay lên đếm đếm.

" Tám ba hay bốn tháng gì đấy con sẽ tròn bốn tuổi. "

" A!? " Lê Bá Sâm kinh ngạc, Tư Noãn Noãn rời đi cũng sắp tròn năm năm... không lẽ đứa bé này thật sự là của anh.

" Thiên Thiên còn có chị gái sao? "

" Vâng baba. Chị ấy lớn hơn còn ba mươi giây. " vừa nói vừa ăn tiếp. Thật ngon nha... thì ra thức ăn nước J cũng không quá khó ăn a.

Lê Bá Sâm chỉ nhìn Tư Noãn Thiên ăn, thi thoảng lại gấp một chén thức ăn đẩy cho bé.

Chính là Lê Bá Sâm còn chưa ngồi nóng địch thì điện thoại vang lên.

' Hoa Từ Khiêm ' tuy cả hai không thân cũng không chơi chung nhau nhưng số điện thoại vẫn có.

Lê Bá Sâm bắt máy.

" Alo? "

Hoa Từ Khiêm lạnh giọng nói.

" Cậu đang ở đâu? "

" Có chuyện gì sao? "

Lê Bá Sâm không trả lời Hoa Từ Khiêm mà hỏi lại.

Hoa Từ Khiêm nhúm chặt mày không nhanh không chậm nói.

" Tôi đang ở cùng Tư Noãn Thương, nếu cậu ở cùng Tư Noãn Thiên nói một tiếng địa chỉ, con bé lo cho em nó đến khóc lóc này giờ. "

Nghe đến Tư Noãn Thương, không hỏi cũng biết là chị gái của Tư Noãn Thiên, Lê Bá Sâm nói.

" Nhà hàng Noãn Sâm. " đây là nhà hàng anh mua sau khi Tư Noãn Noãn rời đi không bao lâu.

Nghe cái tên... tay của Hoa Từ Khiêm nắm chặt thành nắm đấm.

Ôm lấy Tư Noãn Thương rời khỏi Lê Thị đi thẳng nhà hàng Noãn Sâm.

- ----

Nhà hàng Noãn Sâm.

Lê Bá Sâm ôm lấy Tư Noãn Thiên đặt trên đùi, xoa xoa bụng bé hỏi.

" Mẹ con có khỏe không? " hơn bốn năm chưa gặp... anh thật sự rất nhớ cô.

Tư Noãn Thiên miệng đang mút sữa ngừng lại nói.

" Không khỏe. " dừng một chút, Tư Noãn Thiên lại nói.

" Mẹ Noãn Noãn hay sốt, nhưng cũng không phải thường xuyên. "

" A!? " Lê Bá Sâm bất ngờ, lại hỏi thêm vài ba câu nữa thì Tư Noãn Thiên lại hỏi.

" Baba không yêu thương Mẹ Noãn Noãn sao? "

" Đâu có! Ba rất yêu mẹ Noãn Noãn. "

" Nhưng sao lúc con ra đời, lúc gia đình cần baba nhất baba lại không có ở đây? "

Dừng một chút, lại nói.

" Có phải baba có vợ khác? "

Lê Bá Sâm kinh ngạc nhìn Tư Noãn Thiên, thật sự bé con quá thông minh và hiểu chuyện, chính là tại sao lại nghĩ xấu về anh như vậy chứ?

Hít một hơi sâu lại nói.

" Ba sẽ đón mẹ con về! Mẹ Noãn Noãn của con giận ba nên mới xa ba... hiện tại ba nhất định sẽ không để mẹ con rời xa ba nữa. "

Anh tuyệt đối không để cô xa anh thêm một lần nào nữa, mặc kệ vì sao lại giữ được đứa bé... anh chỉ cần cô ấy chịu ở lại... anh nhất định sử dụng mọi biện pháp.

- -----

Bảo 3/7 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 123: Em định về lại nước j thật sao?

#BooMew

Hai cha con nói chuyện cùng nhau một lúc thì cánh cửa phòng bị mở ra, một thân ảnh bé gái ngẩn ngẩn mấp mấp chạy vào, hai mắt đỏ ửng hô to.

"Thiên Thiên..." bé con nhìn loạn xạ chỉ thấy một người đàn ông cao lớn, cũng chẳng nhận ra là baba bé muốn tìm, lúc này bé chỉ còn nhớ mỗi gương mặt của Tư Noãn Thiên.

Tư Noãn Thiên vội vàng leo xuống chạy về hướng Tư Noãn Thương.

"Chị hai."

Tư Noãn Thương huhu ôm lấy Tư Noãn Thiên vào lòng.

"Em đi đâu vậy hả? Ô ô làm chị lo muốn chết... ô ô... nếu như em xảy ra chuyện gì chị biết ăn nói với mẹ làm sao ô ô..."

Tư Noãn Thiên đau lòng ôm lấy chị gái vuốt ve.

"Chị đừng khóc, khóc sẽ không còn xinh đẹp nữa đâu a."

Tư Noãn Thương buông Tư Noãn Thiên ra, mím môi nhìn chăm chăm Tư Noãn Thiên một lúc, không chần chừ đánh mạnh vào bàn tay Tư Noãn Thiên.

'CHÁT.'

Tư Noãn Thương không hề biết trên tay Tư Noãn Thiên có vết thương, đánh một cái rất mạnh (lực trẻ con nên sẽ rất đau đối với trẻ con nha) Đánh một cái, ai nấy đều bất ngờ, ngay cả Lê Bá Sâm cũng nhíu nhíu mày, vì tay của Tư Noãn Thiên đang bị thương.

Tay bị đau, nước mắt ứa ra nhưng không dám khóc to, Tư Noãn Thiên mím chặt môi nhìn chị hai của bé.

"Em xin lỗi." chuyện bé tùy tiện bỏ đi đích thật sai, phạt đánh là đúng.

Tư Noãn Thương cũng khóc, nhưng không đánh sẽ còn có lần sau, hai mắt bé đỏ ửng nhìn chăm chăm Tư Noãn Thiên cảnh cáo.

"Đừng nghĩ em nhỏ sẽ có người bảo vệ, ở đây khác nước Rose, Rose là do có ba người ba còn ở đây nếu rời khỏi ba Khiêm chẳng ai để ý đến đâu." bé dùng giọng nước Rose để nói với Tư Noãn Thiên.

Tư Noãn Thiên mím môi, tay bé rất đau a.

"Em xin lỗi, chị có thể chừa lại bốn cái đánh kia để lần sau không? Tay của Thiên Thiên rất đau."

Tư Noãn Thương đang định nói gì đó, Lê Bá Sâm dành nói trước.

"Thiên Thiên đang bị thương, Thương Thương có thể bỏ qua cho Thiên Thiên một lần không?"

Lê Bá Sâm ôn nhu nói, trong giọng nói chứa không biết bao nhiêu cảm xúc khó nói nên lời, anh nhìn Tư Noãn Thương biết yêu thương em, lại giáo huấn em trai tốt như vậy, chắc chắn một phần nào đó cũng là công lao của Tư Noãn Noãn a.

Tư Noãn Thương nghe giọng nói ấm áp nhưng rất xa lạ, bé ngẩng đầu nhìn về hướng Lê Bá Sâm.

Bình tĩnh lại, nên lúc này hai mắt bé trừng to, tay run lên chỉ vào Lê Bá Sâm.

"Baba?"

Nước Rose.

"Noãn Noãn... em định về lại nước J thật sao?" Phi Vô Dư bước vào trong nhà nhìn thấy Tư Noãn Noãn đang sắp xếp đồ, kinh ngạc hỏi.

Tư Noãn Noãn nặng nề gật đầu một cái nói.

"Nếu không về... thì em sẽ mất con mắt."

Dựa theo pháp luật, nếu không phải xảy ra chuyện gì quá mức cho phép thì phụ nữ đang mang thai không thể ly hôn với người chồng, trừ phi giấu đi chuyện mang thai... nếu như giấu thành công và bị phát hiện... người cha có quyền nhận lại đứa con.

Cô không thể... không thể để hai đứa con của mình bị đem đi dễ dàng như vậy được.

" Nhưng... em biết rõ... nếu về em chắc chắn sẽ gặp Lê Bá Sâm "

Hít một hơi sâu, Tư Noãn Noãn cười khổ.

" Không gặp bây giờ, thì sau này cũng sẽ gặp... có chuyện gì thì chịu... còn hơn phải sống xa hai đứa bé. " dùng một chút, tay cô nắm chặt thành quả đấm, móng tay ghim sâu vào trong da thịt, Tư Noãn Noãn lại nói.

" Anh biết đấy... xa con em sẽ không chịu được. "

Minh Lâm ở bên ngoài cửa hàng hoa, môi mím lại.

Phi Vô Dư cũng im lặng.

" Anh sẽ về cùng em "

" Tôi sẽ về cùng Tư tiểu thư. "

Tư Noãn Noãn kinh ngạc hỏi.

" Công việc của hai anh. "

" Vẫn sắp xếp được. "

Tư Noãn Noãn hai mắt tràn lệ.

" Cảm... cảm ơn hai anh... nhưng em không muốn làm phiền hai anh... em biết hai anh yêu hai bé con như con ruột của mình, nhưng mà... Lê Bá Sâm là dạng người gì... hai anh cũng biết. Anh ta nhất định sẽ không để yên cho hai anh. " dùng một chút.

" Cứ ở yên đây! Một ngày không xa em sẽ quay lại... chúng ta lại cùng nhau sống yên bình... chỉ là hiện tại, em nhất định phải tự mình giải quyết. "

Phi Vô Dư và Minh Lâm muốn nói gì đó tiếp nhưng lại vô dụng.

Phi Vô Dư mím môi nhìn Tư Noãn Noãn thăm hỏi.

' Em sẽ còn quay lại được sao... Lê Bá Sâm sẽ không buông tay em thêm một lần nào nữa đâu. '

- - - - -

Bảo 4/7 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 124: Hai đứa bé là con của tôi và noãn noãn

#BooMew

' Em sẽ còn quay lại được sao... Lê Bá Sâm sẽ không buông tay em thêm một lần nào nữa đâu. '

Nhưng... những câu nói này Phi Vô Dư không hề nói ra vì anh biết cho dù có nói gì đi chăng nữa thì cũng vô dụng.

Trên đời này... cái gì cũng vậy... mọi thứ đều được ông trời định đoạt...

Anh không cần gì nhiều, tình cảm cũng không hề cần được đáp trả, anh chỉ cần Tư Noãn Noãn được hạnh phúc, chỉ như vậy là đủ cả rồi.

Tư Noãn Noãn dọn xong đồ, đứng dậy nhìn chăm chăm hai người đàn ông giúp đỡ cô mấy năm qua, môi cô cau lên không chần chừ nói.

" Nhờ hai anh quản hết toàn bộ cửa tiệm, cứ liên hệ với nhân viên, đợi đến khi em về sẽ ổn thôi, rảnh rồi đến vài cửa hàng kiểm tra là được nha. " nói xong, cô ôm mỗi người một cái, kéo vali đi thẳng đến sân bay.

- - - - -

Bình tĩnh lại, nên lúc này hai mắt bé trừng to, tay run lên chỉ vào Lê Bá Sâm.

"Baba?"

Lê Bá Sâm bước đến, ngồi xuống trước mặt Tư Noãn Thương gật nhẹ đầu một cái nói.

"Ừm... là ba đây."

Tư Noãn Thương hai mắt dần dần ngập nước nức nở, chạy đến ôm lấy cổ của Lê Bá Sâm.

"Ô... ô... baba... ô ô..."

"Baba... ô ô... Thương Thương tìm thấy baba rồi... ô ô..."

Tiếng con nít nức nở vang lên mãi không dứt, Tư Noãn Thiên thấy chị gái khóc, mắt bé cũng đỏ lên nức nở.

Lê Bá Sâm mím môi cũng không biết dỗ con nít mà ôm lấy hai bé vỗ về lưng của hai bé nói.

"Ngoan ngoan không khóc... không khóc nha."

"Baba thương thương nè... ngoan ngoan..."

"Huhhu... hức..."

Hoa Từ Khiêm nhìn chăm chăm ba người trước mặt, cảm giác tim nhói từng cơn.

Bản thân anh thật đúng là kẻ dư thừa...

Nhúu chặt mày, khó khăn nói từng câu.

"Cậu nhớ chăm sóc hai đứa bé! Tôi phải trở về rồi." anh xoay người rời đi, đi được một chút lại nói.

"Thiên Thiên không uống hay ăn bất kỳ thực phẩm nào có liên quan đến đậu, Thương Thương không ăn cũng không uống các loại thực phẩm có liên quan đến đậu." nói xong anh rời đi.

Cảm giác được sự dư thừa của bản thân là như vậy sao...

Cho dù bị Tư Noãn Noãn từ chối bao nhiêu lần đi nữa, thì anh chẳng hề cảm thấy khó chịu như hiện tại, vì có công mài sắc có ngày nên kim chính là... nhìn thấy Tư Noãn Thiên cùng Tư Noãn Thương hoàn toàn không để ý đến người đứng như anh nữa thì cái cảm giác này thật đúng là khó nói ra.

Lê Bá Sâm nhìn bóng dáng cô đơn của Hoa Từ Khiêm, anh chỉ nhúu nhúu mày không nghĩ nhiều, dù sau, hai bảo bảo là con của anh... có ra sao thì nó cũng phải thân thiết với anh hơn chứ.

Ôm hai bảo bảo lên.

Hôn mỗi đứa một cái lên mặt của bọn nhỏ anh ôn nhu nói.

"Chúng ta về nhà thôi có được không?"

Tư Noãn Thiên cùng Tư Noãn Thương gật đầu, lại dụi đầu vào cổ của Lê Bá Sâm hít hít không thôi.

Lê Bá Sâm vỗ nhẹ lưng hai bé con.

Ba cha con cùng nhau về Lê Gia.

- - - - -

Lê Gia.

Về đến Lê Gia.

Lê Bá Sâm vẫn ôm chặt hai bé con đi thẳng vào trong nhà.

Quản gia Lâm hai mắt trừng to.

"Cậu..." chính là ông còn chưa kịp nói gì thì bị ánh mắt lạnh của Lê Bá Sâm dọa.

Ông mím chặt môi lại không dám nói chuyện.

Lê Bá Sâm cúi đầu nhìn trái lại nhìn phải hai bé con đã ngủ say trên vai anh. Trong mắt anh tràn ngập ôn nhu không thôi.

Đi thẳng lên phòng ngủ, Lê Bá Sâm cẩn thận đặt hai bé con xuống dưới nệm, hôn hôn trán hai bé một cái, trong mắt anh tràn ngập ý cười.

Lê Bá Sâm cẩn thận đóng cửa để không phát ra âm thanh phá giấc ngủ của hai đứa bé.

Bước xuống dưới phòng khách.

Quản gia Lâm nhìn Lê Bá Sâm một lúc hỏi.

" Cậu chủ... hai đứa bé lúc này là... "

Lê Bá Sâm nhấp một ngụm trà nói.

" Con trai và con gái tôi. "

" Cậu chủ... " Quản gia Lâm hai mắt trừng to, trong lòng không khỏi tức giận một chút.

Cậu chủ... thì ra là ở bên ngoài lén phéng đến có hai đứa nhỏ... vậy mà ông còn nghĩ cậu chủ độc thân bấy lâu này là vì còn thương Tư Noãn Noãn lại không nghĩ đến...

Lê Bá Sâm nhú mày, không nhanh không chậm nói.

" Quản gia Lâm, ông bớt nghĩ linh tinh lại đi. " dừng một chút.

Lê Bá Sâm lại nói.

" Hai đứa bé là con của tôi và Noãn Noãn. "

" Sao... " Quản gia Lâm không tin vào tai mình, Lê Bá Sâm lại nói.

" Chuyện này hôm khác rồi nói rõ, hiện tại ông kêu phòng bếp chuẩn bị ít thức ăn cho bọn trẻ đi, nhất định không được có dầu và đậu. " dừng một chút anh lại nói.

" Gọi người mua quần áo cho bọn trẻ đi. Còn có mua ít sữa luôn. "

Quản gia Lâm gật đầu một cái nhanh chóng rời đi.

Lê Bá Sâm ngồi yên bất động, môi anh cứ nhếch mãi không thôi.

- - - - -

Bảo 5/7 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 125: Làm gì để cô có thể về lại bên anh?

#BooMew

Tư Noãn Noãn... Tư Noãn Noãn...

Trên đời này, anh nghĩ không ai gan dạ bằng em đâu. Dám nói dối với toàn bộ mọi người ở đây là bản thân đã sảy thai, không những thế còn ly hôn với tôi, sau đấy ôm bụng bầu bỏ trốn.

Tư Noãn Noãn ơi là Tư Noãn Noãn... để anh xem lần này em có thoát khỏi lòng bàn tay của anh hay không?!

- - - - -

Sau khi Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên ngủ dậy thì hai bé bắt đầu đói bụng kiếm ăn.

Lê Bá Sâm chính tay tắm cho từng đứa một lại chính tay ôm hai bé con xuống dưới phòng bếp ăn cơm.

Nhìn một màn gia đình hạnh phúc như vậy làm sao có người nào biết, thật lâu trước kia...

Tư Noãn Noãn ngay cả muốn ngồi ăn chung cũng phải có sự đồng ý của Lê Bá Sâm.

Hoặc là những bữa ăn ngon không phải lúc nào cũng có được.

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương vừa ăn vừa hưởng thụ cảm giác có baba, cả hai bé cười híp cả đôi mắt, ăn no chơi đủ, lại ngủ.

Lê Bá Sâm tắm xong, ngồi bên mép giường nhìn chăm chăm hai nhóc con.

Con của anh... đây là con của anh cùng Tư Noãn Noãn.

Che đi sự xúc động trong đôi mắt, Lê Bá Sâm đứng dậy đi ra khỏi phòng.

Lúc này đã là hơn mười một giờ tối, anh vẫn như mọi ngày, về hướng ngôi nhà nhỏ của Tư Noãn Noãn ở trước kia ngủ.

Không ai có thể lý giải được vì sao anh lại làm như vậy... nhưng chính anh lại có thể lý giải được... mọi thứ là bởi vì nỗi nhớ của anh dành cho Tư Noãn Noãn quá nhiều, anh muốn ở đâu có luôn có hình bóng của cô mà lưu lại.

Nơi duy nhất có đủ cảm xúc của Tư Noãn Noãn là ngôi nhà nhỏ này.

Lê Bá Sâm nằm xuống, nhìn chăm chăm ánh trăng sáng len lỏi qua cửa sổ, không khỏi tự hỏi.

"Noãn Noãn... có phải mỗi đêm sau khi em về lại đây đều nhìn ánh trăng đầy mà tự nhủ rằng... đến khi nào mới có thể rời khỏi anh hay không?" Lê Bá Sâm cười khổ, trái tim lại thắt chặt từng cơn.

Anh nên làm gì đây... nên làm gì mới có thể bù đắp những lỗi lầm đây đây...

Làm gì để cô có thể về lại bên anh...

Nói đến hai mắt Lê Bá Sâm đỏ lên, mím chặt môi lại.

Ngực trái lại co thắt cực liệt đau đớn mãi không thôi.

- - - - -

Trên máy bay, Tư Noãn Noãn nắm chặt tay thành nắm đấm, môi mím lại lo lắng.

Cô biết rõ... hôm nay về lại nhất định không dễ dàng trở về, nhưng cô nhất định phải về... đưa hai bé con cùng về lại với cô.

Sau mấy tiếng đồng hồ ngồi máy bay, Tư Noãn Noãn về đến nước j thì đã hơn bảy giờ sáng nước J.

Tư Noãn Noãn nhú mày, nhìn chăm chăm đồng hồ một lúc môi mím lại.

Không biết hai nhóc con kia đã ăn sáng hay uống sữa chưa.

Trong lòng Tư Noãn Noãn lo lắng không thôi.

Tư Noãn Noãn bắt xe đi thẳng về hướng Lê Gia.

- - - - -

Lê Gia.

Sáng ngủ dậy, Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương nhìn trái nhìn phải, thấy xung quanh đây là căn phòng xa lạ, không thấy Lê Bá Sâm đâu nữa, môi hai bé bĩu sau đây lại khóc rống lên nức nở.

"Ô... ô... ô..."

"Ô... ô... ô..."

Hai tiếng khóc non nớt vang lên.

Lê Bá Sâm vừa cầm tách cà phê nhấp một ngụm, vừa nhìn chăm chăm giấy tờ thì giật mình nghe tiếng khóc.

Anh vội vàng buông cả phê và tài liệu trên tay xuống đi vội lên phòng ngủ.

" Ô... ô... "

" Ô... ô... "

Tiếng nước nở không dứt, Lê Bá Sâm nhủ mày vội vàng đi vào.

" Làm sao vậy? Ngoan ngoan baba ở đây. "

Ôm vội hai bé con đang khóc rống vào lòng, Lê Bá Sâm đứng dậy đi vòng vòng.

" Baba đây... ngoan... ngoan nè... "

" Ô... ô... baba... "

" Baba... ô ô... "

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương nước nở không dứt, ôm lấy cổ Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm cúi đầu nhìn trái nhìn phải, môi anh nhếch lên.

Cái cảm giác này, thích thật, sáng ngủ dậy nghe tiếng khóc non nớt như vậy thôi cũng làm anh thấy ấm lòng không thôi.

Hôn nhẹ má hai bé con, Lê Bá Sâm ôm hai bé vào trong phòng tắm.

Lê Bá Sâm cẩn thận giúp hai bé con vệ sinh răng miệng nho nhỏ của hai bé lại lau mặt cho hai bé mới thay quần áo cho hai bé, sau đấy ôm xuống dưới phòng khách.

Để hai bé ngồi trên chiếc ghế dành cho con nít, Lê Bá Sâm ngồi ngay bên cạnh.

Những người giúp việc bắt đầu lấy mấy món ăn của hai bé cũng như sữa đặt lên bàn.

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương im lặng tay múp múp cầm chiếc muỗng của hai bé mút từng muỗng một ăn.

Lê Bá Sâm ăn sáng, nhưng trong mắt tràn ngập cung chiều mà nhìn hai bé con, chính là còn chưa ngồi được bao lâu thì điện thoại vang lên.

' Reng Reng Reng '

Lê Bá Sâm nhướn mày nghe máy.

" Boss... "

" Sáng sớm có chuyện gì sao? "

" Boss... "

Bảo 6/7 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Lê Bá Sâm! Anh vẫn không hề THAY ĐỔI

#BooMew

Hà Sinh Khứu nhìn đồng hồ một cái nhanh chóng nói.

" Boss... Tư tiểu thư hiện tại đang ở sân bay. "

" A! " môi Lê Bá Sâm nhếch lên. Về thật nhanh, anh còn nghĩ Tư Noãn Noãn sẽ đến trưa nay hoặc mai mới về, xem ra chắc cô ấy biết rõ hai nhóc con

đang ở đâu rồi.

"Ừ! Biết rồi! " nói xong không đợi Hà Sinh Khứu nói thêm bất kỳ lời nào nữa anh cúp máy.

Lê Bá Sâm đứng dậy, đi ra hướng cửa sổ nhìn chăm chăm ngoài cổng kia, Tư Noãn Noãn, anh nhất định không để em rời khỏi anh nữa đâu.

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương nhìn theo hướng Lê Bá Sâm đứng, ăn xong hai bé khẽ nói

"Baba.. đứng đó làm gì vậy ạ? "

"Baba... không đi đón mẹ Noãn Noãn sao? "

Lê Bá Sâm xoay người đi về hướng Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương nói.

"Một lát nữa mẹ của hai đứa con sẽ đến. "

"A! Thật sao? " Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên bốn mắt nhìn nhau một lúc, trong mắt của hai bé tràn ngập vui mừng trong đấy mà nhìn về Lê Bá Sâm hỏi.

Lê Bá Sâm cười nhẹ gật đầu chắc chắn.

Tư Noãn Thiên hú lên một tiếng.

"A! Thật tốt quá. "

"A! Cuối cùng gia đình chúng ta được đoàn tụ rồi. "

Lê Bá Sâm xoa xoa nhẹ đầu hai đứa con của mình, môi anh cứ giương lên vui vẻ không thôi.

- ----

Hoa Thị.

Vì Hoa Chủ Tịch phải nhập viện nên Hoa Tử Khiêm từ sớm đã đến công ty.

"Cậu nói sao? Noãn Noãn đang ở nước J? " mày anh nhú chặt lại.

"Đừng vậy thưa Boss. "

"Ừ! Tôi biết rồi. " sau khi tắt máy.

Hoa Tử Khiêm nắm chặt nắm tay lại, môi mím chặt nhẫn nhịn.

Tư Noãn Noãn... em là đang lo cho hai đứa bé hay chính em đang muốn trở về...

- ----

"Cảm ơn bác tài. " Tư Noãn Noãn xuống xe, nhìn căn nhà quen thuộc này mắt khẽ nhắm chặt.

Ở đây... chất chứa bao nhiêu kỷ niệm của cô...

Đau buồn có... vui vẻ có... tuyệt vọng có.

Cô không hề nghĩ sẽ phải bước vào nơi đây thêm một lần nào nữa nhưng nếu như không bước vào thì làm sao đón hai bé con về.

Nhẫn nhịn sự khó chịu và đau đớn của bản thân Tư Noãn Noãn bước vào.

Ánh mắt cô vẫn chung thủy như cũ, nhìn xung quanh một vòng sau đấy bước thẳng vào hướng Lê Gia.

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương được Lê Bá Sâm ôm ấp đứng từ xa nhìn về hướng Tư Noãn Noãn. Hai bé con cười khanh khách thích thú gọi.

"Mẹ. "

"Mẹ. "

Tư Noãn Noãn mím chặt môi nhìn chăm chăm hướng đó.

Hai đứa bé trong như rất thân với Lê Bá Sâm..

Tư Noãn Noãn bước dần dần tới gần, Lê Bá Sâm chỉ cảm thấy trái tim của anh như sắp nhảy ra khỏi lồng ngực vậy.

Cô vẫn như vậy... gương mặt hay vóc dáng vẫn y như vậy.

Tư Noãn Noãn đứng cách Lê Bá Sâm chừng hai mét.

"Đem bọn nhỏ vào trong. "

Lê Bá Sâm gạt đầu, quần gia Lâm ôm một tay một bé đi vào.

"Noãn Noãn, em đã về... "

"Lê Bá Sâm! Anh là đang cố ý có đúng không? "

"Không có! "

"Thế tại sao anh lại để bọn nhỏ ở đây? " rõ ràng hai đứa bé có biết Lê Bá Sâm là ba ruột thì cũng sẽ không bám theo khi anh ta không cho, nhưng anh ta lại...

"Noãn Noãn, em chán ghét anh đến vậy sao? "

"Đúng vậy. " Tư Noãn Noãn nhìn thẳng vào mắt anh nói.

Lê Bá Sâm mím môi cười khỏ, anh thành thật nói.

"Không lẽ... chúng ta làm lại từ đầu không được sao? "

"Anh nghĩ tôi sẽ ở lại cùng anh sao? "

"Anh... "

"Lê Bá Sâm chúng ta đã ly hôn, tôi đến để đón hai bé con, mà cũng muốn nói rõ cho anh biết, cho dù có xảy ra bất cứ chuyện gì, hay anh biết chuyện gì đó. Tôi cũng tuyệt đối không để hai bé con theo anh. "

"Noãn Noãn. " Lê Bá Sâm tiến một bước, giữ chặt tay Tư Noãn Noãn, mắt anh bi thương gọi.

"Em thật sự không thể cho anh một cơ hội hay sao? "

"Không thể. "

Tư Noãn Noãn nói xong, đang định đi vào trong ôm lấy hai bé con, nhưng còn chưa bước vào cô đã bị Lê Bá Sâm ôm chặt vào lòng.

"Noãn Noãn... Noãn Noãn... anh biết sai rồi... anh biết sai rồi.. "

Tư Noãn Noãn dứt khoát kéo anh ra.

'CHÁT' tát mạnh vào mặt anh.

"Lê Bá Sâm! Anh vẫn không hề THAY ĐỔI. "

"Noãn... "

- - - - -

Bảo 7/7 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 127: BaBa Các Con Chết Rồi

" Lê Bá Sâm! Anh vẫn không hề THAY ĐỔI. "

" Noãn... "

Lê Bá Sâm đang muốn nói gì đó, thì Tư Noãn Noãn liền chặn ngang lời nói của anh.

" Lê Bá Sâm, anh vẫn như ngày nào, vẫn ép buộc người khác có đúng không? Nếu như anh còn có tình còn có nghĩa thì đã không đem bọn trẻ ở Lê Gia, nếu như anh thay đổi, đã không dùng bọn trẻ để tôi đến đây! "

Dừng một chút, môi Tư Noãn Noãn câu lên cười khổ.

" Chính anh phải hiểu rõ hơn ai chứ Lê Bá Sâm, à không phải gọi là Lê Chủ Tịch, hay là Lê Tổng nó mới xứng với anh nhỉ Lê Tổng? "

Lê Bá Sâm hai mắt đỏ ửng, nước mắt không tuôn nhưng hai ánh mắt tràn ngập bi thương nhìn chằm chằm Tư Noãn Noãn, đau khổ nói.

" Noãn Noãn, anh không có ép buộc em... anh không có đem bọn trẻ về đây là muốn em về đây với anh, anh... anh chỉ là... chỉ là muốn... muốn gặp em... muốn được em... tha thứ... Noãn Noãn. "

" Tha thứ? Hahah... Lê Bá Sâm hay anh quên mất ngày đó ai đã đập thẳng vào bụng của tôi? Ai đó dằn vò tôi trong suốt thời gian qua chứ? "

" Noãn Noãn... " Lê Bá Sâm quỳ xuống, tay anh nắm chặt tay cô.

" Anh biết sai rồi... anh biết sai rồi... không có em... anh giống như kẻ vô hồn... "

" Không... gần năm năm qua anh vẫn sống tốt mà. "

Tư Noãn Noãn hất tay Lê Bá Sâm ra, đi thẳng vào ôm lấy Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên.

Hai bé nhìn thấy Tư Noãn Noãn tát Lê Bá Sâm, lại thấy Lê Bá Sâm quỳ xuống, hai mắt của hai bé đỏ ửng.

" Mẹ ơi... chúng ta không ở cùng baba sao? "

" Mẹ ơi... không phải một nhà chúng ta đoàn tụ sao? "

Tư Noãn Noãn mím môi, lạnh lùng nói.

" Baba các con chết rồi. "

" Không đúng/ Không đúng. " Cả hai bé đồng thanh thốt lên.

" Baba còn sống... baba còn sống... "

" Baba tốt... baba rất yêu thương bọn con... "

Tiếng nước nở ứa khuất vang lên.

Tư Noãn Noãn mím môi nhìn chằm chằm Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên, lại nhìn về hướng Lê Bá Sâm, giọng nói rét lạnh đau buồn vang lên.

" Thiên Thiên và Thương Thương chỉ có mẹ và ba người ba của các con thôi, còn ba ruột của hai con... CHẾT RỒI. Chết từ trước khi các con chào đời. "

" Không... baba còn sống... baba không chết... "

" Ôô... Thiên Thiên muốn ở cùng Baba... "

" Cảm ơn. " lần đầu cô quát hai con.

" Từ giờ không được nhắc đến người ba đó của các con, nếu như muốn... thì đi mà ở với người ba đó của các con đừng theo mẹ về. "

" Mẹ... "

" Mẹ... "

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên không tin vào tai mình, tuy có câu bé hiểu có câu bé không hiểu nhưng làm sao bé không biết ' đừng theo mẹ về ' là như thế nào.

Hai mắt của cả hai bé con đỏ lên, môi mím lại để không phát ra tiếng nước nở.

" Rõ ràng con có baba... tại sao lại đối xử với con như vậy? Rõ ràng con có baba... vì sao phải mang danh mồ côi baba... "

" Đi học... ai cũng chê cười bọn con... bài tập nói về baba... bọn con không làm được... vì ai cũng kể về ba ruột... nhưng bọn con một chút cũng không biết baba là ai... "

Dừng một chút, hai bé nghẹn ngào nói.

" Làm sao mà không buồn không đau... con muốn có baba... thật muốn có baba... nhưng vì mẹ... con không nói sợ mẹ buồn... muốn kiếm baba về chung với mẹ... gia đình đoàn tụ... lại không được... "

" Vì sao... vì sao... ô ô... "

Tư Noãn Noãn nhìn hai bé con, ngực trái cô đau thắt lại từng cơn.

Ngồi xuống, tay cô giờ lên đánh mạnh móng Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương.

" Hai đứa không có ba. Nhớ kỹ. "

" Noãn Noãn... " Lê Bá Sâm thấy cô đánh con vội vàng hô nhưng tay cô đã hạ xuống móng hai đứa.

" Ô... ô... "

" Ô... ô... "

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên ăn đau khóc rống lên.

Lê Bá Sâm đi nhanh về hướng hai bé con, ôm lấy hai bé con vào lòng.

" Không đau không đau... nín nín nha... "

Tư Noãn Noãn nắm chặt nắm đấm tay lại.

" Ai cho anh ôm con tôi? "

" Noãn Noãn... đánh anh thôi đừng đánh bọn trẻ có được không? "

Lê Bá Sâm vẫn ôm chặt hai con, anh nhìn cô nói.

Tư Noãn Noãn mím chặt môi, đánh con... con đau một cô đau mười... cô nào muốn ra tay với con... nhưng nếu như không đánh... bọn nhỏ sẽ không sợ... không đánh... bọn nhỏ vẫn sẽ xem Lê Bá Sâm là baba... không đánh... bọn nhỏ làm sao sẽ về lại bên cô...

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 128: Trên đời này, không có thuốc chữa hối hận

#BooMew

Tư Noãn Noãn vờ như không nghe thấy mà ôm giết lại Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên từ tay Lê Bá Sâm, cô hung hăng nói.

" Lê Bá Sâm, tránh xa ba mẹ con tôi ra. "

" Noãn Noãn... vì sao em lại đối xử với tôi như vậy? " Lê Bá Sâm run rẩy hai tay mà nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn hỏi.

Những năm tháng qua anh ở tại đây, nhìn ngắm những thứ xung quanh, chưa bao giờ anh không nhớ đến cô.

Anh chưa bao giờ quên cô... một ngày một phút hay thậm chí là một giây... anh vẫn nhớ in hình bóng của Tư Noãn Noãn.

Nụ cười khi cô nhìn ngắm những bông hoa.

Hay là ánh mắt đau buồn khi cô nhìn anh...

Mọi thứ... chỉ một chút anh cũng không hề quên cô nhưng tại sao... tại sao cô luôn muốn bỏ rơi anh... anh làm gì sai? Anh có làm gì sai đâu nhưng tại sao lại đối xử với em như vậy?

Cảm giác ngực trái co thắt như từng ngày hay từng năm tháng qua làm anh không nhìn được mà đâm mạnh vào ngực nhìn Tư Noãn Noãn ngay trước mắt mình.

Tư Noãn Noãn vỗ về hai đứa bé, cẩn thận đặt hai bé con còn nức nở xuống mà tiến lên vài bước nhìn thẳng vào Lê Bá Sâm nói.

"Tại sao tôi đối xử với anh như vậy? Haha... thế những gì anh làm với tôi... tại sao anh đối xử với tôi như vậy? "

"Tôi từng rất yêu rất yêu và rất yêu anh, yêu đến nỗi bản thân tự nhủ chỉ cần tôi kiên trì anh sẽ thay đổi, sẽ nhìn đến tôi, sẽ xem tôi như là một người vợ chứ không phải là người vợ hợp đồng. Tôi còn từng nghĩ anh quá đau lòng vì người cũ nên mới không dám tin vào tình yêu... hy vọng rồi lại hy vọng nhưng chính tay anh vứt tất mọi hy vọng đấy. Anh chà đạp lên tình yêu của tôi, xem tôi như một món đồ chơi, thích thì gọi không thích thì quăng bỏ. Anh nghĩ anh là ai? Anh nghĩ anh làm như vậy với tôi tư cách là một người chồng, hay là một người dưng? " hít một hơi sâu, Tư Noãn Noãn kiềm nén cơn run rẩy của bản thân mà nói tiếp.

"Đến khi anh yêu tôi... cái tình yêu của anh to lớn đến nỗi chỉ một vài câu quan tâm lo lắng, chỉ một vài cái ân cần là anh nói anh làm mọi thứ vì tôi. Anh ích kỷ... anh là một kẻ ích kỷ, anh không chỉ ích kỷ mà còn... mà còn chỉ nghĩ cho bản thân mình, yêu tôi? Tôi bảo không, anh sẽ không sao? Tôi bảo khó chịu, anh sẽ tin sao? Cho đến khi mang thai, anh đến quan tâm tôi được bao nhiêu lần, anh đến yêu thương hỏi han tôi được bao nhiêu lần?

Lê Bá Sâm, ngày đó chính tay anh giết chết con mình, anh không nhớ sao? Cái đập của anh không hề nhẹ càng không hề thương cho tôi thân mang thai.

Khi đứa bé ngỡ như vĩnh viễn mất đi anh mới khóc rống lo lắng có phải muộn quá không? "

Hít một hơi sâu tiếp, Tư Noãn Noãn cúi đầu nhìn về hướng Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên đang đứng.

"Cho dù chúng nó có là con của anh, thì tôi cũng không cho là như vậy? Con của anh bị chính anh đạp chết rồi, đây là con của tôi, đứa con mà tôi chịu đau giữ lại chứ không phải của anh. "

Lê Bá Sâm nắm chặt nắm tay lại.

"Noãn Noãn, con người ai chẳng sai lầm... anh không cần gì... anh chỉ cần em có thể chấp nhận tha thứ... à không chỉ cần em đừng để các con phải chịu cảnh mồ côi... "

"Con của tôi có ba người cha là đủ rồi, Lê Bá Sâm anh đừng nghĩ gì nữa. Vĩnh viễn tôi cũng không để con của tôi ở bên anh. "

Lê Bá Sâm run lên lùi về vài bước, cảm giác này... đau đến nỗi anh không thể chịu được...

"Noãn... Noãn đừng như vậy... làm ơn... Noãn Noãn... " giọng anh run lên vì sợ hãi.

Tư Noãn Noãn cười như không cười nói.

"Trên đời này, không có thuốc chữa hối hận. " nói xong cô ôm hai đứa bé rồi đi.

Tư Noãn Thiên không chịu, Tư Noãn Noãn vừa ôm bé, bé liền dùng hai tay hai chân cự quậy.

"Không... không... con không chịu... không chịu đâu... ô ô... "

"Ô...ô... không muốn... Thương Thương muốn ở với baba. "

Tư Noãn Thương cũng nức nở theo.

Tư Noãn Noãn vẫn không dừng lại khó khăn ôm hai bé ra khỏi Lê Gia.

"Noãn... Noãn... " Lê Bá Sâm đau khổ hô một tiếng, nhưng người đã đi xa.

Nhìn thấy Tư Noãn Noãn lên xe, Lê Bá Sâm lấy điện thoại lên gọi cho Hà Sinh Khứu.

"Boss...? "

"Cho người đóng hết toàn bộ vé máy bay đi Rose, chỉ cần người nào tên Tư Noãn Noãn hay Hoa Từ Khiêm mua vé đều báo hết. "

Tư Noãn Noãn... cho dù tôi có chết đi... cũng không để em rời đi thêm một lần nào nữa đâu... Tôi yêu Em... và Cần Em..

Đủ 52k phiếu, Boo bảo 8 chương nhé!

Thời hạn từ hôm nay cho đến hết ngày 29/10.

Sáng 30/10 bão.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Có Phải BaBa Làm Gì Sai Với Mẹ Không?

#BooMew

Sau khi lên xe, Tư Noãn Noãn buông hai bé con Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên xuống.

Thất dây an toàn cho hai bé xong, cô nhủ mảy nhu nhu thái dương khó chịu của chính mình.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên khóc lóc mãi không thôi, một lúc sau, Tư Noãn Thương bình tĩnh, hít hít mũi của bé mà nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn nói.

"Tại sao mẹ lại có thể ác độc với Thiên Thiên và Thương Thương như vậy? Rõ ràng bọn con có baba tại sao mẹ không để bọn con gần baba..."

"Anh ta không phải ba của hai đứa. " Tư Noãn Noãn không để ý gì đến bác tài xế mà thét lên.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên run lên một cái, hai tay nhỏ bé của hai bé nắm chặt thành quả đấm hờ.

"Mẹ nói dối... baba vẫn còn sống vì sao lại không để bọn con có một gia đình đoàn tụ..."

"Mẹ chẳng yêu thương gì con cả... mẹ chỉ biết nghĩ cho mẹ... mẹ chẳng muốn bọn con có gia đình hạnh phúc..."

Từng câu từng chữ của Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương thốt ra, cứ như từng nhát dao đâm sâu vào trái tim Tư Noãn Noãn, Tư Noãn Noãn hai mắt đỏ ửng, có đau lòng có thất vọng có bị thương có khổ sở mà nhìn hai đứa con ngoan ngoãn của cô.

"Con còn nhỏ... con không hiểu chuyện thì đừng nói. " hít một hơi sâu cô đang định sờ khuôn mặt hai đứa bé thì Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên hất tay cô ra.

"Mẹ chẳng hiểu... một chút mẹ cũng chẳng hiểu. "

Bé cần gia đình, cần ba cần mẹ... cần một gia đình thật sự như bao người chứ không cần những gì mà mẹ làm...

Có tiền thì sao? Cũng không bằng một câu quan tâm của baba...

Tư Noãn Noãn cắn chặt môi cố nhịn khóc.

Con trai con gái cô... haha... chỉ vì nhìn những gì mà anh ta làm một ngày thì liền xem anh ta là người tốt... không lẽ cô nói hai đứa có là vì mẹ bị anh ta bắt ép, có hai đứa là vì cái hộp đồng... bỏ đi là vì anh ta quá khôn... không lẽ cô kể hết mọi chuyện mà cô phải chịu thì hai đứa mới hiểu...

"Tư Noãn Noãn nhìn Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên một lúc bước xuống xe không gọi hai bé.

Muốn ở hay đi tùy hai đứa... cô không cần nữa...

Ngay cả đứa con duy nhất của cô cũng bị anh ta cướp... mở miệng là trách cô... cô còn cần làm gì...

Tĩnh tiền xong xuống xe... Tư Noãn Noãn lạnh lùng đi vào thẳng khách sạn.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên hét hoảng... tại sao mẹ lại bỏ hai đứa nó...

Cái chân nho nhỏ leo xuống xe chạy theo sau Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn đặt hai phòng, một phòng là cho hai bé một phòng là của cô.

"Mẹ... sao chúng ta ở riêng? "

"Mẹ..."

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên nhìn tấm thẻ trên tay cứng đờ mà hỏi.

Tư Noãn Noãn nhìn như không nhìn hai bé nói.

"Ồ đó không có ta, các con mới ngủ ngon mà... yên tâm... một lát nữa ba các con sẽ đến đón các con đi."

Không sống chung con... sẽ khiến cô đau... nhưng còn hơn phải bị trách là người mẹ vô tâm..

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên bốn mắt nhìn nhau, một lúc sau ô ô khóc rống, hai bé đứng trước cửa phòng Tư Noãn Noãn khóc, nhưng cô không hề mở cửa.

Ngực trái đau thắt lại... từng con từng con...buông bỏ đã không dễ dàng... nay lại càng khó sở...

Vì sao... nước Rose bình yên như vậy sao không ở lại ở đây... tìm anh ta... khơi dậy nỗi đau tận sâu trong cô...

Hai con... hai con từng nói bảo vệ mẹ... nhưng chẳng ai tin mẹ...

Con thông minh... đúng thật chẳng tốt... quá giỏi cũng chẳng tốt...

Tư Noãn Noãn lấy điện thoại ra nhấn.

"Khách sạn Lab, phòng 234. Đến đón bọn nhỏ đi."

Nhấn xong, cô bẻ gãy sim..

- - - - -

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên vào trong phòng của mình chưa đầy mười phút thì Lê Bá Sâm đã bước vào.

"Thương Thương... Thiên Thiên..."

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên chỉ nhìn chăm chăm Lê Bá Sâm mà im lặng.

Hai bé sai thật sao... mẹ Noãn Noãn sẽ không khóc... nhưng hôm nay vì hai bé mà mẹ Noãn Noãn khóc...

Hai bé chỉ muốn có baba... lại làm mẹ Noãn Noãn khóc...

Rốt cuộc người ba trước mặt này... có tốt như những gì ông ta làm với hai bé không? Tại sao mẹ lại đau buồn như vậy... giống như cái thời gian trước kia...

Mẹ không khóc nhưng bi thương... giống hệt hôm nay... mẹ nhìn baba... ánh mắt bi thương lại hiện lên...

Tư Noãn Thương hỏi.

"Có phải baba làm gì sai với mẹ không?"

- - - - -

Đủ 52k phiếu, Boo bảo 8 chương nhé!

Thời hạn từ hôm nay cho đến hết ngày 29/10.

Sáng 30/10 bảo.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Đồ Xấu xa

#BooMew

"Có phải baba làm gì sai với mẹ không?"

Lê Bá Sâm vừa nghe nhất thời hơi bị chấn động... hai mắt anh trừng to kinh ngạc mà nhìn chăm chăm Tư Noãn Thương.

Anh nhìn một lúc lâu nhưng vẫn im lặng.

Tư Noãn Thương mím chặt môi, giống như đã biết rõ nguyên nhân, bé hai mắt đỏ lên mà nhìn chăm chăm Lê Bá Sâm gần hỏi.

" Có phải chính baba không cần mẹ không cần bọn con nữa nên mẹ mới rời đi có đúng không? "

Lê Bá Sâm vẫn im lặng.

Tư Noãn Thương đứng dậy, mặt bé và Lê Bá Sâm liền đối diện nhau, vì Lê Bá Sâm đang ngồi nhìn hai bé, bá hung hăng nắm chặt hai tay bé thành cái nắm đấm nho nhỏ mà đánh thẳng vào ngực Lê Bá Sâm lạnh lùng quát.

" Đồ xấu xa... "

" Thì ra là tại ông... tại ông mới khiến mẹ rời đi... uổng công chúng tôi lận lộn đường xa đến đây... lại không từng nghĩ đến là do ông nên mới khiến mọi chuyện xảy ra như vậy... " giọng Tư Noãn Thương non nớt, cho dù bé có nói chuyện rành ròi ra sao thì cũng không thể nào nhanh được, giọng nói lạnh lùng chứa đầy đau lòng cùng thất vọng mà ngập ngừng mãi không thôi.

Lê Bá Sâm cứng đờ thân mình, với cái nắm đấm nho nhỏ ấy chẳng làm anh có một chút khó chịu gì, nhưng nghe con gái nhỏ của mình, trách cứ mình như vậy đúng thật là rất khó chịu... khó chịu đến nỗi chính anh cảm thấy thật sự rất là khó thở.

" Thương Thương... "

" Ông đừng gọi tên tôi hay gọi tên em trai tôi, chúng tôi không có người ba như ông... "

Tư Noãn Thương đánh đu, một chút cũng không nhìn đến Lê Bá Sâm mà đuối người.

Tư Noãn Thiên cũng im lặng, hai mắt bé đỏ ửng cứ như vậy mà nhìn Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm cảm giác ngực trái như có ngàn vạn con dao đâm thẳng vào tim anh vậy.

Anh không nhanh không chậm, đứng dậy xoay người ra khỏi phòng.

Vừa bước ra khỏi phòng, anh dừng lại... đâm mạnh vào ngực của mình, cảm giác đau nhói này đi theo anh mấy năm qua... nhưng nghe chính vợ mình, con mình thốt ra lời như vậy chính anh cảm thấy càng đau lòng, không đau gấp hai gấp ba lần.

Hơi thở anh nặng trĩu khó khăn tiến về phía trước.

Hà Sinh Khứu đang đứng ở đại sảnh chờ Lê Bá Sâm.

Anh nhíu mày chặt khi thấy Lê Bá Sâm đang dựa vào tường mà cố gắng bước, không hề chính mình đi được.

Hà Sinh Khứu đi còn nhanh hơn chạy mà đến đỡ Lê Bá Sâm.

" Boss... " anh muốn hỏi gì đó nhưng nhìn thấy khuôn mặt của Lê Bá Sâm thì im bật, không chần chừ mà đỡ Lê Bá Sâm bước ra khỏi khách sạn.

Mấy năm qua... chỉ những ngày đầu Lê Bá Sâm mới đau buồn khổ sở như vậy... hiện tại...

Anh nên làm gì giúp Lê Bá Sâm đây... với tư cách là người bạn lâu năm ở nước ngoài, hay với tư cách là một trợ lý, thư ký... anh đều không giúp được gì ngoài im lặng.

- - - - -

1/8 chương.

#Sorry vì đã làm phiền all nhưng Boo ức quá:))) Truyện Boo nhiều người Reup rồi:))) Boo cũng không làm gì được vì họ quá cứng đầu cơ mà, chính là hiện tại có một kênh Youtube.

Tên: THÍCH TRUYỆN.

Link: <https://www.youtube.com/channel/UC01LF9Z5i2s6GVqwQ6o0AOw>

Vào youtube tìm: Người Vợ No Le - MC Vi Vi

Là thấy:)))

Đã reup audio truyện Người Vợ Nô Lệ của Boo không xin phép:))) Không những thế bạn đây còn không để tên tác giả là ai:))) Boo không cần gì nhiều,

mọi người vào kênh đây báo cáo giúp Boo là được:))) hay cmt các thứ là được ạ. (Nhớ kêu gọi bạn bè vào báo cáo nếu được.)

Không thiếu gì người reup truyện Boo không xin phép nhưng người ta còn viết cái tên tác giả BOOMEW:))) còn hơn những người:))) reup khác không xem tác giả là là gì:)))

Đã tạo cái kênh kiếm tiền trên YOUTUBE, có ngu dốt cách mấy cũng nên biết rõ để viết ra một chương cho các anh chị không xem tác giả là cái gì cơ thì tác giả nhỏ hay tác giả lớn ai nấy đều tồn không ít chất xám trong đó. Thế mà đọc chơi chơi:))) kiếm tiền cái không thèm để ý bộ truyện mình đọc tác giả là ai:)))

À đừng có biện minh là bản thân không biết tác giả là ai! Vì bộ truyện này của Boo hơn chục web reup rồi:))) lên Google gõ BooMew là thấy rõ nhé:))) Nhắc nhẹ những bạn đang reup thôi:)))

Boo hiền lành lắm sẽ không trách các bạn nhưng nên biết:))) Boo viết một bộ truyện:))) thăng hạng Boo mới có tiền, thăng hạng chót chót, một đồng Boo còn không có nữa:))) đem công sức chất xám của Boo ra đọc ra reup có tiền nhiều hơn Boo thì phải ghi rõ ai là TÁC GIẢ, chứ đừng có cầm nín như đúng rồi như vậy! Boo biết rõ Sống Không Phải Lúc Nào Cũng Công Bằng:))) nhưng nên tôn trọng tác giả đó dù họ viết dở viết sai chính tả hay viết lộn cùm thì tác phẩm đó cũng là của họ là công sức là chất xám của họ!

Reup không đáng sợ:))) đáng sợ là Reup mà quên luôn tên tác giả:)))

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 131: Thương Thương/ Thiên Thiên xin lỗi

#BooMew

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên ngồi trong phòng một lúc lâu, hai bé bốn mắt nhìn nhau gật nhẹ cái đầu nho nhỏ của mình, hai bé đứng dậy, dùng hai đôi chân nho nhỏ của mình đi ra ngoài.

Đứng trước cửa phòng của Tư Noãn Noãn, Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên bốn mắt nhìn nhau tiếp.

"Chị hai... hay chị vào trước đi. " Tư Noãn Thiên sợ hãi nói, lúc này bé thật sự không ngoan một tẹo nào, nhìn mắt mẹ Noãn Noãn đỏ ửng chắc đã rất đau lòng.

Tư Noãn Thương nuốt nuốt vài ngụm nước bọt, không chần chừ nói.

"Không được, chúng ta phải cùng vào bên trong. " bé làm sai... biết rõ phải chịu phạt nhưng... nhưng là vẫn rất sợ a.

Tư Noãn Thiên mím môi sau đấy nắm chặt lấy tay của Tư Noãn Thương gật nhẹ đầu nho nhỏ của bé một cái nói.

"Được. "

Hai bé hít một hơi sâu, gõ cửa một cái.

"Cốc Cốc Cốc... "

- - -

Trước đó hai mươi phút.

Sau khi vào trong phòng, ngực của Tư Noãn Noãn đau thắt chặt lại, bản thân cô chỉ cảm thấy đang có vô số vết dao đang không ngừng đâm thẳng vào tim cô...

Cô không muốn buông bỏ hai đứa trẻ chính cô cực khổ sinh ra, cực khổ nuôi nấng nhưng cô lại không thể không buông.

Còn gì đau bằng khi chính những đứa con thân yêu của mình không cần mình, còn gì đau bằng khi chính những đứa con thân yêu của mình ghét bỏ mình, giận chính mình...

Còn gì đau bằng khi những đứa con của mình... một chút cũng không để ý đến mình.

Tư Noãn Noãn biết, hôm nay buông bỏ thì vĩnh viễn sẽ mất đi...

Nắm không được mà buông cũng không xong...

Chỉ cần nhớ đến những câu nói như vết dao găm thẳng tim cô của Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên, thì chính cô lại không thể nào thờ nổi.

Bản thân cô đã làm gì sai? Đã làm gì khiến những đứa con mình ghét bỏ mình.

Cô... cô thật sự rất đau... đau đến nỗi không thở được nữa.

Nước mắt không ngừng tuôn ra... trái tim cứ bóp chặt đến phải ôm lấy mà dằn mạnh để cảm giác đau đớn thân thể sẽ đau hơn ở ngực nhưng không.. chẳng có cái gì đau đớn bằng nơi ngực trái.

Tư Noãn Noãn nằm trên chiếc nệm dày rộng của khách sạn.

Hai mắt ảm ướt, gương mặt tái nhợt, con người nhìn hướng đâu đó vô thần.

Khi chính cô đang nghĩ hai đứa con của cô chắc đã theo Lê Bá Sâm rồi đi thì cũng là lúc tiếng gõ cửa phòng vang lên.

- - - - -

" Cốc Cốc Cốc... "

" Cốc Cốc Cốc... "

Vì lực tay của Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên quá nhỏ, để gõ cửa phát ra thanh âm lớn không dễ, hai bé cố gắng gõ đến đỏ hỏm cả tay cũng không hề phát ra thanh âm vang được.

Hai mắt bé con đỏ ửng, giọng non nớt vang lên.

" Mẹ... mở cửa cho Thiên Thiên đi. "

" Mẹ... mở cửa cho Thương Thương đi. "

Tư Noãn Noãn hai mắt trừng to... tuy cô không nghe rõ đấy là đang nói gì nhưng giọng non nớt này là của con cô.

Tư Noãn Noãn ngồi dậy, vội vàng đi về hướng cánh cửa.

Tư Noãn Noãn run rẩy mở cửa, cô cúi xuống nhìn thấy hai bé con đang khóc lóc ngẩng đầu nhìn cô.

Tư Noãn Noãn bước ra một bước.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên ôm lấy chân Tư Noãn Noãn hai bé con nức nở nghẹn ngào gọi.

" Mẹ... "

" Mẹ ơi... huhu... "

Tư Noãn Noãn giật mình, hai mắt của cô dần dần đỏ ửng, nước mắt không tự chủ rơi xuống.

Cô cúi người ôm lấy Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên lên, hôn lên má cả hai một cái nói.

" Con... con của mẹ. "

" Ôô... Thiên xin lỗi mẹ... ô ô... "

" Ô... ô... Thương Thương xin lỗi mẹ... "

Tư Noãn Noãn ôm chặt hai bé con vào lòng, hôn lấy hôn để má của hai con..

Con của cô... không bỏ cô mà đi..

Ôm đủ, hôn đủ. Tư Noãn Noãn đặt hai bé con lên giường, chính mình đi đến chỗ để vali mở ra lấy hai bộ đồ yêu thích của hai bé con.

Chính là hai bộ đồ con khủng long màu hồng.

Tư Noãn Noãn cầm hai bộ đồ đấy, đi đến ngồi bên mép giường nhìn hai bé con của cô, không nhanh không chậm hỏi.

[Truyện chỉ được đăng duy nhất tại web medoctruyenchu.net.]

" Có muốn tắm nước không? Mẹ tắm cho. "

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên hai mắt ửng đỏ, lau lau nhẹ gật đầu.

Hai bé không dám nói gì hay đòi hỏi khó chịu như trước kia, hai bé là mẹ Noãn Noãn buồn, làm mẹ Noãn Noãn khóc.

Tư Noãn Noãn nhìn hai con đang tự trách bản thân, cô đau lòng, ôm hai đứa con vào phòng tắm. Tư Noãn Noãn khẽ nói.

" Mẹ không sao... hai con phải vui vẻ thì mẹ mới vui được... chụt... đợi ngày mai chúng ta về lại Rose nhé?! "

" Dạ... "

" Dạ híc... "

- - - - -

Bảo 2/8 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132: Lê phu nhân đến

#BooMew

Tư Noãn Noãn cẩn thận tắm cho Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên xong, ôm hai bé con lên giường, pha sữa cho hai đứa uống lại hát ru cho hai con ngủ.

Cô mới đi đến phòng tắm, giặt quần áo dơ của con.

Tư Noãn Noãn im lặng mà giặt từng chiếc một sau đấy mới xuống dưới đặt một vài món ăn dành cho con nít.

Khi cô vừa bước vào nhà hàng bên dưới khách sạn, cũng không biết là tại sao.

Cô cứ có cảm giác có người đi theo. Tư Noãn Noãn nhú mào đi thẳng vào phòng vệ sinh gần đó.

Người phụ nữ trung niên mắt dấu cũng vội đi vào phòng vệ sinh.

" Lê Phu Nhân, không biết ngài đến đây có chuyện gì? "

Lưu Hà Mi vừa bước vào liền nghe giọng nói của Tư Noãn Noãn, bà giật mình một cái, hai mắt ửng lên nhìn người phụ nữ xinh đẹp trước mặt.

" Noãn Noãn. " thanh âm bà khàn đặc mà gọi một tiếng.

Tư Noãn Noãn nhìn thấy Lưu Hà Mi như đã già hơn rất nhiều, cũng không đành lòng chất vấn hay trách cứ gì cô bước ra khỏi phòng vệ sinh một bước, chột dưng lại nói.

" Đi ra ngoài nói chuyện. " nói xong, Tư Noãn Noãn đi thẳng đến quầy cà phê đối diện nhà hàng.

Lưu Hà Mi mừng rỡ mà đi theo sau.

- - - - -

Hiện tại đã một giờ chiều, Tư Noãn Noãn nhìn đồng hồ thăm nghĩ chắc hai bé con của cô cũng sắp tỉnh.

Tư Noãn Noãn nhìn Lưu Hà Mi cứ im lặng mãi, cô mới lạnh giọng nói.

" Có gì ngài cứ nói. Tôi sắp bận rồi. "

Lưu Hà Mi run lên, hai tay bà run rẩy giấu bên dưới bàn, bà nhìn Tư Noãn Noãn thấp giọng gọi.

" Noãn Noãn. " gọi xong, bà lại nhìn cô, trong ánh mắt ấy chứa nhiều cảm xúc vui mừng là đau lòng.

" Con về lúc nào? "

" Lúc sáng. " Tư Noãn Noãn đáp, sau đấy lại nhìn Lư Hà Mi nói.

" Phu nhân, tôi thật sự không có nhiều thời gian. "

Lư Hà Mi hít một hơi sâu nói.

" Con cho ta nửa tiếng, ta muốn nói cho con biết một vài chuyện... "

" Nếu như liên quan đến anh ta thì phu nhân không cần nói. "

" Noãn Noãn, xin con hãy nghe ta nói. " Lư Hà Mi nhìn thấy Tư Noãn Noãn đang định rời đi, bà vội vàng nắm chặt lấy tay của cô thành khăn cầu xin.

Tư Noãn Noãn hít một hơi sâu, vẫn là ngồi xuống.

" Nói đi. "

" Noãn Noãn, con không tò mò mấy năm qua Lê Bá Sâm sống ra sao sao? "

" Phu nhân, ngài muốn nói gì thì nói, tôi thật sự không có thời gian. " nhìn đồng hồ Tư Noãn Noãn thiếu kiên nhẫn nói.

Lư Hà Mi biết, nếu bà không nói thì thật sự sẽ chẳng còn cơ hội, bà hít một hơi sâu nói.

" Lê Bá Sâm.. sau khi ly hôn với con, thằng bé bị trầm cảm nặng... đến nỗi phải nhập viện điều trị... con không để ý sao Noãn Noãn? Mọi thứ trong nhà không hề thay đổi.

Mấy năm qua, ta cứ nghĩ nó đã quên con, hay bớt đau buồn... nhưng thật sự đã sai... ngày hôm đó... ta đột ngột đến Lê Gia lúc nửa đêm thì chợt nghe tiếng khóc... tiếng khóc rất thảm thương... ta giật mình mà đi theo hướng tiếng khóc đó mà đến phía sau nhà chợt thấy Lê Bá Sâm đang ôm một đồng quần áo của con khóc nức nở.

Đêm nào nó đều đến nhà nhỏ đẩy ngủ, thi thoảng phía đấy lại vang lên tiếng khóc...

Ta biết ta không có tư cách trách cứ con nhưng mà Lê Bá Sâm thật sự vẫn còn nhớ thương con. " dừng một chút, che đi đau buồn trong mắt. Lư Hà Mi lại nói.

" Cái ngày con rời khỏi nơi này, Lê Bá Sâm đã khóc, nó khóc như một đứa trẻ chưa bao giờ được... con nghe mà đúng không? Con cũng đau buồn mà đúng không?

Ta... ta chỉ muốn nói cho con biết... con người ai cũng có sai lầm, nếu được con hãy tha thứ lại cho nó đi... không cần con phải bên nó chỉ cần nói cho nó biết nó đã được tha thứ, mấy năm qua nó đã sống như một kẻ vô hồn, ngoài công việc ra những thứ xung quanh nó đều không để ý... hết ngất lại phải vào viện.

Con biết không Noãn Noãn... hằng đêm... hằng đêm nó đều khóc... khóc đến nỗi không nín được... cứ đi đến nhà nhỏ đó mà ngủ... đến tận bây giờ nếu không đến nó thì nó lại không ngủ được... "

Tư Noãn Noãn thở ' phù ' một cái, cố giữ bình tĩnh mà đứng dậy.

" Lê Phu nhân, tôi phải đi rồi. " nói xong cô không đợi Lư Hà Mi đáp mà bước vội ra ngoài.

Lư Hà Mi nhìn bóng lưng dứt khoát của Tư Noãn Noãn bà hô lên.

" Noãn Noãn... xin con đừng mặc kệ Bá Sâm. "

Bà biết rõ lỗi là do con bà gây ra thì nó nên phải chịu mọi hậu quả nhưng... đêm nào cũng như đêm nào...

Tiếng khóc đó vẫn còn in mãi trong bà thì làm sao bà nhìn được mà mặc kệ...

- - - - -

Bảo 3/8 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 133: Mẹ đừng bỏ thương thương/ thiên thiên

#BooMew

Tư Noãn Noãn như kẻ vô hồn mà bước đi từng bước một lên trên phòng mà bản thân đặt.

Chân cô vừa bước vào trong phòng, hai mắt cô mờ dần ra, vẫn còn ửng ửng đỏ mà ngơ ngác nhìn vào khoảng không...

Tư Noãn Noãn cứ có cảm giác chính mình như bị ai đó đang hung hăng bóp chặt lấy ngực, con nào này còn mãnh liệt hơn những lần trước đây vì thật sự rất đau rất đau và vô cùng đau.

Tư Noãn Noãn nhớ in những câu nói của Lư Hà Mi

'Mấy năm qua, ta cứ nghĩ nó đã quên con, hay bớt đau buồn... nhưng thật sự đã sai... ngày hôm đó... ta đột ngột đến Lê Gia lúc nửa đêm thì chợt nghe tiếng khóc... tiếng khóc rất thảm thương... ta giật mình mà đi theo hướng tiếng khóc đó mà đến phía sau nhà chợt thấy Lê Bá Sâm đang ôm một đồng quần áo của con khóc nức nở.'

'Đêm nào nó cũng như vậy...'

'Nó chưa hề quên con...'

Tư Noãn Noãn cứ đứng đó, trong đầu cô lại luôn hiện về những câu nói ghen ngào đó của Lư Hà Mi.

Lê Bá Sâm vẫn đau lòng, vẫn khóc ư... nhưng liệu sự đau lòng dằn vặt đó trong suốt mấy năm qua là dành cho cô, hay cho đứa bé ngờ như đã mất của anh ta.

Không phải cô đang ghen tị với con cô... mà là cô đang xem xét liệu cô có nên tha thứ cho anh không?

Nếu như anh không từng đau lòng cho cho, hối hận về những gì mà bản thân đã làm thì cô sẽ không tha thứ...

Còn nếu như anh ta đau lòng vì đứa bé mà anh ta nghĩ chính bản thân mình làm mất thì thật sự cô sẽ không tha thứ.

Nếu hỏi Tư Noãn Noãn tại sao lại làm như vậy? Lại độc ác như vậy thì hãy nhớ về những gì mà bản thân cô từng chịu đựng.

Không làm gì sai cũng bị đánh.

Quan hệ cũng bị đánh, thậm chí là bệnh vực anh ta cô cũng bị đánh...

Còn có ngày hôm đó... nếu như không phải cô chịu đau ở tay, nếu như không phải cô chịu đau ở tinh thần lẫn thể xác liệu hai bé con có hay không có thể ở lại bên cạnh cô...

Sai lầm của Lê Bá Sâm không phải chỉ cần hối hận là có thể tha thứ, càng không phải bởi vì anh ta khóc lóc đau đớn mà phải tha thứ mà chính là...khi nào con đau đó dầy vò anh ta hơn cô... đến nỗi... anh ta cảm nhận được bản thân anh cũng như cô thì đây mới đủ.

--

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên ngủ dậy, không thấy mẹ đâu, hai bé không khóc nháo như lúc sáng mà im lặng, mãi cho đến khi có cái anh đẹp trai gì đó đến đưa đồ ăn cho hai bé hai bé ngoan ngoãn nói cảm ơn rồi nhận lấy.

Hiện tại vẫn đang ăn tập trung ăn từ từ, thì nghe tiếng động mở cửa, Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên cười to hô.

"Mẹ..."

"Mẹ..."

Hai bé con trắng nõn mũm mĩm lại mặc bộ đồ khủng long trong thật đáng yêu a.

Tư Noãn Noãn nhìn thấy hai bé con, trong lòng cô ấm lại, không chần chừ mà đi đến bên cạnh hai đứa bé ôm chặt chúng vào lòng.

Ngực trái cô co thắt lại từng con từng con cứ như vậy mà xuyên suốt, cứ nghĩ đã hết yêu... thì ra không phải...

Cô chỉ là sợ gặp anh ta trong suốt từng ấy năm qua mà không hề biết hiện tại thì ra bản thân mình vẫn còn.

Còn cái cảm giác mãnh liệt ấy khi gặp anh ta, còn cái cảm giác đau đớn ấy khi nhìn thấy anh và hơn thế nữa đau lòng khi nghe nói anh ta khóc...

Vì sao... vì sao lại như vậy? Mấy năm qua tại sao lại như vậy chứ?

Cô muốn anh ta phải chịu hết mọi đau buồn, nhưng lúc này nhìn hai đứa con bé nhỏ trước mặt... cô thật sự không đành lòng.

Tư Noãn Noãn cứ ôm lấy hai bảo bối của cô, im lặng ngồi đó thật lâu.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên như nhìn ra chuyện gì đó, đôi tay bé nhỏ của hai bé vỗ nhẹ trên lưng của mẹ Noãn Noãn mà im lặng.

Tư Noãn Noãn buông hai bé con ra, nghiêm túc nhìn hai bé con hỏi.

" Hai con có thương baba không? "

Tư Noãn Thương nhủ mảy nhỏ nhỏ của bé nhanh chóng nói.

" Có... nhưng so với ba người ba luôn giúp đỡ ba mẹ con của chúng ta cùng với một người ba luôn làm mẹ tổn thương thì Thương Thương không cần! "

" Thiên Thiên... Thiên Thiên cũng thế. " dùng một chút Tư Noãn Thiên nức nở nói.

" Con rất yêu thương baba vì cứ nghĩ baba là người tốt nhưng con sẽ không yêu nữa khi biết được baba là người xấu. "

" Mẹ ơi... Thương Thương biết sai rồi... mẹ đừng bỏ Thương Thương. "

" Mẹ ơi... Thiên Thiên biết sai rồi... mẹ đừng bỏ Thiên Thiên. "

Tư Noãn Noãn đau lòng ôm lấy hai bé con

Bảo 4/8 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 134: Boss chỉ còn một năm nữa thôi

#BooMew

Sau khi Hà Sinh Khứu đưa Lê Bá Sâm về đến Lê Gia thì Lê Bá Sâm lại một lần nữa rơi vào tình trạng hôn mê sâu.

Hà Sinh Khứu vội vàng gọi vào cho Quản gia Lâm.

" Quản gia Lâm, gọi người ra ngoài đây giúp tôi với. " nói xong anh tắt máy mà hô.

" Boss... Boss... " chết tiệt... không phải đã ổn hơn rồi sao? Sao hiện tại lại như vậy nữa.

Tình trạng hôn mê này của Lê Bá Sâm không phải lần đầu, thời gian trước Lê Bá Sâm cũng bị như vậy, và diễn ra thường xuyên đến nỗi chính bản thân anh hay bất kỳ ai trong Lê Gia hoảng hốt.

Hà Sinh Khứu nhìn Lê Bá Sâm cứ hôn mê như vậy, lòng anh run lên có khi nào Lê Bá Sâm lại như trước khi...

Không... không thể nào như vậy được...

Quản gia Lâm gọi bảo vệ bên nhà sau của Lê Gia đi ra ngoài, nhất thời sững sốt, hai mắt ông trừng to, hai tên bảo vệ to con đến đỡ Lê Bá Sâm.

Quản gia Lâm nhìn Hà Sinh Khứu trên gương mặt trắng nõn của anh đang rí ra từng giọt mồ hôi, mày lại nhíu chặt mà hỏi.

" Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Vì sao lại như vậy? "

Hà Sinh Khứu đi theo sau Lê Bá Sâm và hai người bảo vệ nói.

" Chắc do Boss kích động quá thôi. " nói xong anh im bất... có một số chuyện anh vẫn nên để Lê Bá Sâm chính mình tự quyết định càng sớm càng tốt.

Quản gia Lâm đã sống hơn nửa cuộc đời, ông làm sao không nhìn ra đang có chuyện gì đó mờ ám nhưng ông không hỏi vì ông biết cho dù ông có hỏi cũng không ai nói cho ông..

Ông im lặng đi nhanh vào phòng bếp cho người chuẩn bị nước ấm cùng thức ăn lỏng.

- ---

Trong phòng,

Hà Sinh Khứu đứng đợi Lê Bá Sâm một tiếng, rồi cuộc mí mắt của Lê Bá Sâm cũng giật giật, hai mắt lim dim đen láy sâu thẳm cũng dần dần mở ra.

Hà Sinh Khứu nhìn Lê Bá Sâm một lúc lâu hỏi.

"Boss... " dừng một chút, anh mới nói.

"Boss, không lẽ anh vẫn chưa quyết định được? "

Lê Bá Sâm chỉ nhìn Hà Sinh Khứu một cái mà im lặng không nói gì tiếp.

Hà Sinh Khứu mím môi, bản thân không thể kiềm nén nổi nữa mà quát to.

"Boss... không lẽ anh không yêu Tư tiểu thư và hai bảo bảo nhỏ bé kia sao? "

Lê Bá Sâm vừa nghe thấy lời của Hà Sinh Khứu anh nhất thời nhìn về hướng Hà Sinh Khứu, trong mắt bi thương và bi thương ngày một dày đặc.

"Boss... thật sự không còn nhiều thời gian nữa đâu... Boss chỉ còn một năm nữa thôi... xin Boss... vì Tư tiểu thư và hai tiểu bảo bảo mà suy nghĩ cho chính mình. "

Hà Sinh Khứu khó khăn nói.

Lê Bá Sâm nắm chặt nắm tay lại, anh chỉ nhìn mà vẫn im lặng.

Đúng vậy... anh chỉ còn một năm nữa thôi..

- ----

Tư Noãn Noãn đang ở trong phòng, mày nhíu lại trên tay cầm chiếc điện thoại bàn của khách sạn nắm chặt không nhịn được quát to.

"Anh nói cái gì? " giọng nói cô chứa đựng rất nhiều sự tức giận trong đó.

Quản lý khách sạn run lên, tay cầm chiếc điện thoại cũng run theo mà lặp lại câu vừa nói.

"Tư... tư tiểu thư bớt... bớt giận... bên hãng các máy bay đều nói là hết... hết vé. "

Tư Noãn Noãn hít một hơi sâu nói.

"Anh có dùng tên Hoa Tử Khiêm đặt vé không? "

"Dạ... có nhưng cũng y như vậy. "

"Vậy còn những tên khác, chẳng hạn như anh? "

"Bên họ lại nói còn vé. "

"Ừ! tôi biết rồi, cúp máy đi. "

Tư Noãn Noãn nhìn Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên đã ngủ say khi mày nhíu chặt.

Lê Bá Sâm.. anh là đang cố ép chúng tôi ở lại đúng không?

Tư Noãn Noãn lấy điện thoại cá nhân ra, nhấn sim nước J vào gọi vào số của Hoa Tử Khiêm.

Hoa Tử Khiêm đang nhíu mày đánh máy nghe tiếng điện thoại mà bắt.

"Noãn Noãn...? "

"Khiêm.. anh giúp em đặt ba vé máy bay về Rose được không? "

"Em về sao? "

"Vâng.. "

"Được anh đặt liền. " Hoa Từ Khiêm nghe Tư Noãn Noãn muốn về trong lòng không khỏi vui vẻ, nhưng khi anh đang định tắt máy thì Tư Noãn Noãn lại nói.

" Khiêm. "

" Sao đây? "

" Tên cả hai chúng ta không đặt vé được. "

Tư Noãn Noãn nói xong, Hoa Từ Khiêm nhíu chặt mày im lặng một lúc mới nói.

" Anh sẽ xử lí, em đợi tầm hai ngày nhé! Được không? "

" Vâng. Em cảm ơn. "

" Không cần khách sáo. "

Hai người hỏi han nhau vài ba câu, rồi tắt máy.

Hoa Từ Khiêm gọi cho trợ lý.

" Cậu cho người kiểm tra xem, vì sao tôi và nOãn Noãn không mua vé được? "

" Vâng. "

- - - - -

Bảo 5/8 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Tôi thà chết...

#BooMew

" Boss... " Trợ lý sau khi đi ra ngoài một chuyến thì hai mắt của anh nhíu chặt đi thẳng đến phòng làm việc của Hoa Từ Khiêm chào hỏi một tiếng nói.

" Chúng ta rồi đi mấy năm qua đúng thật đã bỏ lỡ nhất nhiều chuyện. " dừng một chút anh đưa giấy tờ anh thu thập được cho Hoa Từ Khiêm nói.

Hoa Từ Khiêm nhíu mày đọc những tờ giấy đó mày nhíu lại càng thêm chặt.

Trong tờ giấy chủ yếu anh chỉ đọc một câu duy nhất.

' Toàn bộ sân bay, nhà ga, xe lửa, tàu đều thuộc sản nghiệp của Lê Bá Sâm. '

Hoa Từ Khiêm cười khở, thì ra Lê Bá Sâm vui đầu vào công việc mấy năm qua là vì mấy cái này, vì để tìm thấy tung tích của Tư Noãn Noãn, anh ta không ngần ngại chi một mớ tiền... à không từng này tiền không thể gọi là chỉ một mớ được mà là một đồng tiền để mua mọi thứ.

Hoa Từ Khiêm lắc nhẹ đầu tự hỏi.

' Lê Bá Sâm... những gì mà cậu làm hiện tại có bù đắp mọi lỗi lầm trước kia của cậu không? '

Hoa Từ Khiêm ngẩng đầu nhìn trợ lý hỏi.

" Thật sự không còn cách nào khác có thể mua? "

" Không có! "

Hoa Từ Khiêm thở hắt một hơi, bỏ giấy xuống nhanh chóng làm việc đang dang dở tiếp.

Nói anh dễ buông bỏ... thì chắc chắn không phải mà là anh biết... cho dù Tư Noãn Noãn không quay về bên Lê Bá Sâm cũng sẽ không ở bên cạnh anh

huống chi... thời gian của Lê Bá Sâm thật sự không còn nhiều.

- - - - -

Hà Sinh Khứ nhìn chằm Lê Bá Sâm thật lâu, nhìn thấy Lê Bá Sâm chỉ trầm mặc suy nghĩ mà không hề nói gì anh khó chịu quá.

" Lê Bá Sâm... nếu như cậu cứ như vậy thì thật sự sẽ mất Tư Noãn Noãn. "

Lê Bá Sâm ngẩng đầu lên nhìn Hà Sinh Khứ anh nhếch mép cười khổ.

" Cậu nghĩ... nếu như tôi đi phẫu thuật thì sẽ không mất cô ấy sao? "

" Cậu nghĩ nếu như tôi nằm yên bất động ở nơi đó sẽ không mất cô ấy sao? "

" Huống hồ... haha... huống hồ chưa chắc gì tôi có thể sống được... "

" Bá Sâm... " Hà Sinh Khứ hai mắt đỏ lên lo lắng gọi một tiếng.

Lê Bá Sâm cúi đầu lại nói.

" Tôi thà chết đi để không quên Tư Noãn Noãn, còn hơn khỏe mạnh nhưng không nhớ về cô ấy... Tôi thà bản thân chịu mọi đau khổ dày vò còn hơn phải sống xa cô ấy... Tôi thà chết đi còn hơn lại không thể nhìn cô ấy... "

Tôi không có gì... không có gì ngoài Noãn Noãn cả! Cậu làm sao hiểu... hiểu được cái cảm giác vui mừng kích động của tôi... cậu là sao hiểu khi biết đứa con của bản thân vẫn còn... cậu không hiểu... cái cảm giác nhìn thấy người mình yêu thương xuất hiện là như thế nào... "

" Sâm... nếu như cậu không chữa trị thì... một lần nhìn thấy Tư Noãn Noãn... "

" Khứ... cậu yêu Lý Khê như vậy. Nếu như có một ngày nào đó Lý Khê biến mất cậu sẽ ra sao? "

" Tôi... "

" Cậu sẽ như tôi, muốn sống không được mà chết cũng không xong, muốn nhìn cô ấy nhưng lại không thể nhìn, dù cô ấy ở ngay trước mặt cậu muốn chạm vào cũng không dám vì sợ cô ấy sẽ biến mất... như tôi vậy... cậu sẽ cảm thấy bản thân bệnh là một chuyện quá bình thường, nhưng chỉ cần nghe thấy chuyện sẽ quên đi cô ấy cậu lại chẳng thể nào chấp nhận được. "

Cậu biết vì sao không? Đó là cậu thật sự sợ.

Sợ ngay cả hình bóng trong trí nhớ cậu duy nhất cũng mất đi. " dừng một chút.

Lê Bá Sâm nhắm mắt che đi giọt nước mắt sắp tuôn mà nói.

" Hiện tại, gặp cô ấy... chính tôi còn không có tư cách, ngay cả bọn trẻ, tôi cũng không hề có tư cách gặp huống hồ... cái hình ảnh của cô ấy và bọn nhỏ mà tôi ghi nhớ cũng mất đi làm sao tôi có thể chịu được. "

Hà Sinh Khứ nhìn Lê Bá Sâm, anh hít một hơi sâu.

" Boss nhớ uống thuốc, tôi đi ra ngoài xử lý chút việc đây. " nói xong Hà Sinh Khứ vội vàng rời đi.

Lê Bá Sâm không còn quá nhiều thời gian, u lành tính... thì làm sao? Không gây bất kỳ phản ứng nào nhưng mỗi lần hôn mê lại rất sâu... hiện tại cần phải gấp...

Phải kiếm cách nào đó để Lê Bá Sâm chịu điều trị..

Hà Sinh Khứ vừa đi ra khỏi cánh cổng hai mắt anh chợt sáng lên.

Đúng vậy... chỉ còn có mỗi cách đó thôi.

- - - - -

Bảo 6/8 chương

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 136: Hà sinh khứu gặp tư noãn noãn

#BooMew

Tư Noãn Noãn trước khi ngủ thì nhận được tin nhắn của Hoa Từ Khiêm, đọc xong tin nhắn mày cô nhú chặt lại.

Lần này thật sự muốn trốn hay muốn chạy cũng không thoát nổi...

Càng nghĩ, Tư Noãn Noãn càng khó chịu, nhưng rất nhanh chấp nhận với việc thật hơn cả thật là ở lại nước J một thời gian dài.

Gửi xong tin nhắn cho Phi Vô Dư và Minh Lâm ở nước Rose thì Tư Noãn Noãn cũng ôm lấy hai bé cưng của cô mà ngủ say.

- - -

Sáng hôm sau.

Tầm tám giờ sáng, khi mà ba mẹ con vẫn còn ngủ thì tiếng gõ cửa vang lên.

Tư Noãn Noãn nhú chặt mày của cô lại nhìn hai bé con cũng đang nhú mày, cô nhẹ nhàng vỗ mông hai bé con nhẹ nhàng như đang dỗ dành sau đấy mới ra mở cửa.

Hà Sinh Khứu nhìn Tư Noãn Noãn thì cứng người lại, mày Tư Noãn Noãn nhú chặt nhìn anh, như đang tức giận oán trách chuyện gì đó.

Hà Sinh Khứu lo lắng nuốt một ngụm nước bọt nói.

"Tư tiểu thư... chúng ta có thể nói chuyện một chút không?"

Tư Noãn Noãn nhìn Hà Sinh Khứu một lúc mới gật nhẹ đầu một cái nói.

"Bên dưới có cafe xuống dưới đó rồi nói." nói xong cô đóng cửa.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên thân hình bé bé ngồi dậy dụi dụi mắt.

"Mẹ... chúng ta đi sao?" Tư Noãn Thương hỏi.

Tư Noãn Noãn hôn trán hai bé con một cái mới hỏi.

"Muốn ngủ tiếp hay là đi xuống với mẹ?"

Tư Noãn Thiên bò về chỗ Tư Noãn Noãn bé ôm lấy cổ của cô nói.

"Muốn xuống với mẹ."

Tư Noãn Thương cũng gật đầu.

Tư Noãn Noãn cười cười ôm lấy hai cục thịt đi vào phòng tắm thay bộ đồ con nhím cho hai bé, đánh răng rửa mặt cho cả ba xong cô mới ôm hai con nhím con ra ngoài.

- - -

Hà Sinh Khứu cả người căng thẳng đến rí từng giọt từng giọt mồ hôi.

Anh nhìn chăm chăm cánh cửa đợi người mãi không thôi.

Mãi nửa tiếng sau, Hà Sinh Khứu mới thấy một người phụ nữ xinh đẹp đi phía sau hai cục tròn tròn nhìn kỹ anh mới phát hiện, hai cục tròn tròn là con của Lê Bá Sâm.

Hà Sinh Khứu đứng dậy, gật đầu nhẹ với Tư Noãn Noãn, Tư Noãn Noãn cũng gật đầu lại, sau đấy cô mới nói với Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên.

"Hai con sang bên đó chơi một chút có được không?"

"Vâng ạ." Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương ngoan ngoãn gật đầu, Tư Noãn Noãn mới nhìn hướng hai nhím con chạy đi phía khu dành cho con nít của quán cafe mà cười cười.

Cô ngồi xuống, nhìn Hà Sinh Khứu nói.

"Có chuyện gì anh nói nhanh đi. Anh thấy đó tôi còn phải trong con."

Hà Sinh Khứu không hiểu sao anh lại cảm thấy thật sự lo lắng khi đối diện với Tư Noãn Noãn, bình thường Lê Bá Sâm có la mắng hay nạt nộ anh, anh không hề thấy sợ hãi nhưng người phụ nữ xinh đẹp này lại khác.

Cứ làm anh thấy căng thẳng cũng như có một áp lực thật lớn đè lên anh.

" Anh Hà... " Tư Noãn Noãn thấy Hà Sinh Khứu thất thần vội vàng gọi một tiếng.

Hà Sinh Khứu giật mình, ho khan một tiếng ' xin lỗi ' mới nói.

" Tư tiểu thư còn tình cảm với Boss chứ? "

Tư Noãn Noãn nhú mày.

Hà Sinh Khứu nắm chặt ly cafe mới nói.

" Thật sự mà nói... tôi nghĩ chuyện này chỉ có mỗi Tư tiểu thư mới có thể giúp Boss. "

Tư Noãn Noãn khó chịu nói.

" Làm ơn có gì thì nói nhanh một cái, anh không biết là chính anh càng dài dòng thì sẽ càng ít người chịu hợp tác sao? "

Hà Sinh Khứu chỉ nhìn chằm chằm Tư Noãn Noãn nói, anh im lặng một lúc mới nói.

" Tư tiểu thư, mời cô xem cái này. "

Hà Sinh Khứu lấy từ trong túi xách của mình ra một tập văn kiện đưa cho Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn nhướn mày không rõ, nhưng cô vẫn nhận lấy mà mở ra xem.

Vừa đọc đến Bản Xét Nghiệm, thì mày cô nhú chặt mãi cho đến khi thấy họ và tên: Lê Bá Sâm thì tay cô cứng đờ...

- - - - -

Bảo 7/8 chương.

****Mối lưng quá aaaa! Một chương nữa hoi hoi.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 137: Xin cô...

#BooMew

Tư Noãn Noãn run lên khi thấy có chữ khối u não kia của Lê Bá Sâm thì cô đã muốn nhảy dựng lên.

Bản xét nghiệm hay hình chụp CT toàn thân đều cùng một kết quả... Tư Noãn Noãn cứng đờ.

Tư Noãn Noãn dùng nửa tiếng đồng hồ xem đi xem lại hồ sơ bệnh tình của Lê Bá Sâm, tay cô vẫn run mãi không thôi.

Muốn Lê Bá Sâm phải chịu thật nhiều thật nhiều đau đớn, thậm chí còn từng nghĩ ' chỉ mong anh ta chết cút đi khỏi mắt cô ' thì nhìn thấy cái kết quả này nó chẳng vui vẻ sung sướng như cô tưởng.

Cảm giác đau đớn và đau đớn cứ làm cô không ngừng nổi sự suy nghĩ của bản thân mình.

Tư Noãn Noãn nhìn về Hà Sinh Khứu hỏi.

" Bị từ khi nào? "

" Vài tháng sau khi Tư tiểu thư rời đi. " Hà Sinh Khứu không đợi Tư Noãn Noãn nói mà anh đã nói tiếp.

" Tư tiểu thư, hiện tại chỉ có cô mới có thể khuyên nhủ Boss thôi. Nếu không Boss thật sự sẽ chết.

Tuy đây là một khối u lành tính nhưng nó thật sự không lành như tưởng tượng, nó không di căn ra những bộ phận khác của não bộ, nhưng nó lại khiến Boss phải chịu đau đớn, thậm chí có thể sẽ chết đi nếu không chữa trị, phẫu thuật kịp thời.

Bác sĩ nói, Boss chỉ có sáu năm... hiện tại thời gian đã trôi đi gần năm năm... Tư tiểu thư Boss chỉ còn một năm nữa thôi xin tiểu thư... tiểu thư hãy khuyên nhủ Boss. "

Tư Noãn Noãn vẫn im lặng.

Hà Sinh Khứ hít một hơi sâu lại nói.

"Boss rất yêu Tư tiểu thư, cậu ấy thà chính mình chịu đựng vô vàn đau đớn thậm chí là hôn mê sâu cũng không hề chịu phẫu thuật. "

"Boss nói... cậu ấy sợ quên mất cô. " dừng một chút. Hà Sinh Khứ lại nói.

"Cậu ấy nói... sợ cái hình ảnh của cô duy nhất còn trong trí nhớ của cậu ta cũng biến mất...

Những năm tháng qua, cậu ấy chỉ biết vui đầu vào công việc mà chẳng hề quan tâm đến sức khỏe của chính mình, cậu ấy làm ngày làm đêm cũng chỉ vì muốn nhanh chóng tìm Tư tiểu thư, cậu ấy thậm chí chi thật nhiều tiền mua mọi thứ để có thể đi đây đi đó được cậu ấy đều mua chỉ mong là sẽ gặp được tiểu thư, biết được một chút tung tích của tiểu thư.

Tiểu Thư... Tư tiểu thư xin cô... xin cô... đừng bỏ mặc Boss... "

Hà Sinh Khứ thấy Tư Noãn Noãn vẫn im lặng, anh lấy từ trong túi áo ra một máy mp3 đưa cho Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn nhận lấy, gắng tai nghe vào nghe...

'Nếu như tôi đi phẫu thuật thì sẽ không mất cô ấy sao?

Cậu nghĩ nếu như tôi nằm yên bất động ở nơi đó sẽ không mất cô ấy sao?

Huống hồ... haha... huống hồ chưa chắc gì tôi có thể sống được...

Bá Sâm...

Tôi thà chết đi để không quên Tư Noãn Noãn, còn hơn khỏe mạnh nhưng không nhớ về cô ấy... Tôi thà bản thân chịu mọi đau khổ dày vò còn hơn phải sống xa cô ấy... Tôi thà chết đi còn hơn lại không thể nhìn cô ấy...

Tôi không có gì... không có gì ngoài Noãn Noãn cả! Cậu làm sao hiểu... hiểu được cái cảm giác vui mừng kích động của tôi... cậu là sao hiểu khi biết đứa con của bản thân vẫn còn... cậu không hiểu... cái cảm giác nhìn thấy người mình yêu thương xuất hiện là như thế nào...

Sâm... nếu như cậu không chữa trị thì... một lần nhìn thấy Tư Noãn Noãn...

Khứ... cậu yêu Lý Khê như vậy. Nếu như có một ngày nào đó Lý Khê biến mất cậu sẽ ra sao?

Tôi...

Cậu sẽ như tôi, muốn sống không được mà chết cũng không xong, muốn nhìn cô ấy nhưng lại không thể nhìn, dù cô ấy ở ngay trước mặt cậu muốn chạm vào cũng không dám vì sợ cô ấy sẽ biến mất... như tôi vậy... cậu sẽ cảm thấy bản thân bệnh là một chuyện quá bình thường, nhưng chỉ cần nghe thấy chuyện sẽ quên đi cô ấy cậu lại chẳng thể nào chấp nhận được.

Cậu biết vì sao không? Đó là cậu thật sự sợ.

Sợ ngay cả hình bóng trong trí nhớ cậu duy nhất cũng mất đi.

Hiện tại, gặp cô ấy... chính tôi còn không có tư cách, ngay cả bọn trẻ, tôi cũng không hề có tư cách gặp huống hồ... cái hình ảnh của cô ấy và bọn nhỏ mà tôi ghi nhớ cũng mất đi làm sao tôi có thể chịu được. '

... Đoạn ghi âm kết thúc.

Tư Noãn Noãn chỉ im lặng, nhưng hai mắt cô đã ngập nước.

Có đau, có khó chịu nhưng cô biết nên làm gì... nên làm gì...

Hà Sinh Khứ nghẹn ngào nói.

"Bất kể trước kia Boss đã làm gì với Tư tiểu thư... xin Tư tiểu thư có thể giả vờ tha thứ cho Boss... sau đấy... sau đấy hãy khuyên Boss phẫu thuật cho dù sau này Boss có ra đi... hay quên đi những thứ mà Boss luôn gìn giữ còn hơn bây giờ...

Xin cô... "

- - - - -

Bảo 8/8 chương

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nó Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 138: Tư tiểu thư rất thích hoa

#BooMew

Hà Sinh Khứ nhìn Tư Noãn Noãn cầu xin, trong ánh mắt tràn ngập lệ sắp tuôn ra, chính anh biết... nếu như hôm nay chính Tư Noãn Noãn cũng buông bỏ Lê Bá Sâm thì mọi chuyện thật sự phải kết thúc.

Cái cuộc sống này, nếu như bản thân độc thân, thì chẳng có gì để nói. Càng giàu càng kiếm được thật nhiều tiền thì càng tận hưởng được nhiều cái hay cái lí thú trong đời.

Chính là nếu như bản thân đã yêu, thì dù có giàu ra sao có nhiều tiền tiêu xài ra sao thì cũng không bằng một câu nói của người mình yêu thương.

Hà Sinh Khứ không biết Lê Bá Sâm yêu Tư Noãn Noãn bao lâu hay như thế nào nhưng anh biết cái tình yêu đó không phải cứ nói quên là có thể quên, cứ nói biến mất là có thể không đau hay cứ nói không chạm đến sẽ không nhớ.

Tư Noãn Noãn hít một hơi sâu để bản thân không mất bình tĩnh, để nước mắt không bị tuôn ra.

Cô nhìn Hà Sinh Khứ mới hỏi.

"Hiện tại anh ta ở đâu?"

"Ở Lê Gia." "biết rõ Tư Noãn Noãn đã mềm lòng, Hà Sinh Khứ nói thẳng.

"Hôm qua, sau khi đến đây để đón hai tiểu bảo bảo, chính là khi Boss bước ra đã thật sự không đi nổi, hơn nữa... hơn nữa... Boss vừa đi đến xe thì rơi vào hôn mê."

Tư Noãn Noãn nhũn mỳ, nhìn về hướng hai con nhím con đang cười vui bên mấy quả bóng to nhỏ đó, trong lòng biết...

Hai đứa con trai, con gái cô không phải dạng vừa, một câu nói của nó đủ khiến người khác đau lòng.

Nói chính xác, chỉ cần nó biết chuyện gì đó... dựa theo tính suy diễn của tụi nhỏ... cô chắc chắn Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên đã nói gì đó làm Lê Bá Sâm sốc... nên mới như vậy.

Nhưng... hai đứa là con cô, cũng là con của anh... anh ta... nên không thể trách.

"Tư tiểu thư...?"

Hà Sinh Khứ gọi một tiếng.

Tư Noãn Noãn mím môi thờ ra một hơi nói.

"Được rồi... Anh về trước đi. Tôi sẽ đến Lê Gia."

Hà Sinh Khứ hai mắt trừng to kinh ngạc và vui mừng không thôi, anh còn đang muốn nói gì đó thì đã thấy Tư Noãn Noãn đi đến chỗ hai nhím con, ôm hai nhím con đi.

- - -

Tư Noãn Thiên ngẩng đầu nhìn Tư Noãn Noãn hỏi.

"Mẹ... chúng ta sẽ về lại Rose sao ạ?"

Tư Noãn Thương cũng nhìn cô.

Tư Noãn Noãn nhìn Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương một cách nhu hòa, hôn nhẹ trán hai con một cái nói.

" Không về, hiện tại chúng ta sang nhà baba của hai đứa. "

" A?! " Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương khó hiểu nhìn Tư Noãn Noãn.

Bước đến vào phòng, Tư Noãn Noãn đặt hai bé con xuống mới nói.

" Chúng ta đến đó giúp baba con chữa bệnh. "

" A!? "

Tư Noãn Noãn lại nói.

" Thiên Thiên và Thương Thương phải giúp baba cười thật nhiều có biết không? "

" Dạ... nhưng mà... nhưng mà con không thích baba... "

" Baba là người xấu... "

Tư Noãn Noãn nhìn hai bé con một lúc nói.

" Hai con có thương baba không? "

" Có ạ. "

" Thế có muốn nhìn thấy baba xa hai đứa mãi không? "

" Ahuhu không... không muốn... '

Tư Noãn Noãn thầm nói ' con nít dễ dụ ' sau đấy lại nói.

" Thế bây giờ mẹ chuẩn bị một chút đồ, chúng ta cùng sang nhà baba con có được không nè? "

" Dạ được. "

" Dạ được. "

Tư Noãn Noãn xoa xoa đầu của hai bé con xong đi vào trong phòng tắm lấy mấy bộ đồ cô giặt hôm qua xếp lại.

" Thiên Thiên và Thương Thương có muốn thay đồ không? " từ trong phòng tắm Tư Noãn Noãn nói vọng ra.

" Dạ không... "

" Nhím nhím đáng yêu nha. "

Tư Noãn Noãn cười, túi lớn túi nhỏ xách ra nhét vào trong vali.

Lấy cái túi nhỏ nhỏ của hai bé con, đeo cho hai bé xong.

Một lớn hai nhím con đi ra ngoài.

Tư Noãn Noãn trả phòng xong, bắt xe đi về Lê Gia.

- ---

Lê Gia.

" Boss... " Hà Sinh Khứ từ chỗ của Tư Noãn Noãn đến đây, thấy Lê Bá Sâm đang vui đầu vào một đồng hoa hồng khê gọi.

Lê Bá Sâm im lặng, ngồi đấy trồng hoa tiếp.

Tư Noãn Noãn rất thích hoa... chỉ cần có hạt hay giống cây gì đó dù chỉ một chút, cô ấy sẽ rất cần cù mà trồng.

" Boss... " Hà Sinh Khứ nhú mày gọi to một tiếng, nhưng đáp lại anh làm sự im lặng của Lê Bá Sâm.

Quản Gia Lâm từ bên trong cầm theo một bình trà nóng hồi đi bên cạnh Hà Sinh Khứ khê nói.

" Không cần gọi. Cho dù cậu có gọi. Cậu chủ sẽ không nghe thấy đâu. "

" A!? "

" Từ tiểu thư rất thích hoa, lúc còn ở đây cô ấy hay trồng hoa, nếu như không trồng hoa thì cô ấy sẽ đứng đầu đó gần hoa mà ngắm nhìn, nếu như để ý sẽ thấy cô ấy đang cười... mỗi lần cô ấy cười... cậu chủ đều đứng ở đầu đó xa xa mà ngắm. " ông nói đến đây thì im lặng.

Cái thời gian đó tuy rất nhiều chuyện không vui xảy ra nhưng thời gian đó là khoảng thời gian Lê Bá Sâm cười nhiều nhất mà ông thấy...

Đủ 60k phiếu, Boo bảo 10 chương nhé!

Hơn 5k FL, mỗi người bỏ cho Boo 1 đến 2 phiếu thôi sẽ nhanh đủ:3 hự hự đừng đọc chùa:v

Chỉ còn hai ngày cuối:3 tranh thủ bỏ phiếu cho Boo đi ạ:3 sáng ngày 1.11 Boo bảo mang mát 10 chương nha.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 139: Thật nhiều hoa

#BooMew

Cái thời gian đó tuy rất nhiều chuyện không vui xảy ra nhưng thời gian đó là khoảng thời gian Lê Bá Sâm cười nhiều nhất mà ông thấy...

Hà Sinh Khứ tuy rất muốn nói chuyện Tư Noãn Noãn rất nhanh sẽ đến đây nhưng anh biết, hiện tại chắc chắn anh có hét lên Lê Bá Sâm cũng sẽ không nghe.

Hà Sinh Khứ gạt đầu với quần gia Lâm một cái xoay người rồi đi. Trong lòng anh tự nhủ.

" Bá Sâm... tôi chỉ có thể giúp cậu đến đây! Mọi chuyện còn lại phải tự cậu chính mình định đoạt. "

- - -

Tư Noãn Noãn trong xe nhìn hai bé con đang cùng nhau nghịch chiếc máy tính bảng của con nít, cô không khỏi nhếch mép cười tươi.

Nhìn không được cúi xuống hôn hôn má hai con, Tư Noãn Noãn nói.

" Cục cưng của mẹ ời là cục cưng. Tại sao hai đứa lại có thể đáng yêu như vậy chứ hả? "

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên cười cười nói.

" Con đáng yêu từ trong bụng mẹ rồi cơ. "

Tư Noãn Noãn cười vui vẻ không thôi.

Chiếc xe lăn bánh đi rất nhanh, chỉ hơn hai mươi phút thì đã dừng trước cổng của Lê Gia.

Tư Noãn Noãn hít một hơi sâu, cô cũng không biết nên diễn tả cảm xúc của bản thân lúc này ra sao, nhưng cái cảm giác này thật sự rất khó diễn tả... vừa lo lắng vừa sợ hãi.

Mặc dù bản thân đã cố giữ bình tĩnh, nhưng cô vẫn không nhìn được mà tự hỏi...

Lê Bá Sâm thật sự sẽ chết sao?

Khó u đó không di căn, nhưng nó lại gây hôn mê sâu thường xuyên... Tư Noãn Noãn vừa kéo vali vừa tiến về phía trước từng bước một, đi trước cô là hai nhím con.

Tư Noãn Noãn dừng ngay cái chuông cửa, cứ nhìn chăm chăm vào đấy...

Cô... thật sự phải vào đây sống.

Ngẩng đầu lên bầu trời xanh thăm kia, Tư Noãn Noãn cười khổ thăm hỏi.

' Là người tác hợp con với anh ta sao? '

Tay cô run rẩy giờ lên bấm vào chuông cửa.

Cánh cửa tự động mở ra, Tư Noãn Noãn và hai nhím con bước vào.

Tư Noãn Noãn lúc này mới nhìn kỹ xung quanh... thật nhiều hoa...

Lúc hôm qua cô đến, vì quá tức giận cũng chẳng để ý xung quanh nhưng lúc này cô mới nhìn kỹ...

Mọi thứ vẫn như cũ chỉ là trên sân có nhiều hoa hơn trước kia.

Lê Bá Sâm vẫn đang vui đầu vào việc trồng hoa, thì giọng non nót quen thuộc vang lên.

" Baba... "

" Baba... "

Anh cứng đờ cánh tay lại, thậm chí nói chắc chắn anh quá nhớ con và cô thôi.

Lê Bá Sâm vẫn cứ vui đầu vào việc tiếp.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên bốn mắt nhìn nhau nhũn mày nhỏ nhỏ của hai bé lại. Tư Noãn Noãn thì vẫn đứng yên bất động mà nhìn hai đứa con cô hành sự...

***phải đi cc rồi! Boo viết không tròn 1k chữ nên mai sẽ viết thêm 500 chữ cho các tình yêu ở chương đầu buổi sáng.

Đủ 60k phiếu, Boo bảo 10 chương nhé!

Hơn 5k Fl, mỗi người bỏ cho Boo 1 đến 2 phiếu thôi sẽ nhanh đủ:3 hụ hụ đừng đọc chùa:v

Chỉ còn hai ngày cuối:3 tranh thủ bỏ phiếu cho Boo đi ạ:3 sáng ngày 1.11 Boo bảo mang mất 10 chương nha.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 140: Vào thôi... Noãn noãn

#BooMew

Lê Bá Sâm đang ngồi xoay lưng về phía ba người Tư Noãn Noãn, Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên nên cho dù bản thân anh xác thực là đang nghe giọng nói non nót quen thuộc kia thì chính anh vẫn không tin là sự thật.

Lê Bá Sâm lấy từng cây non mà trồng xuống những cái hố sâu anh vừa đào xong.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên mím mím môi, không nhanh không chậm tiến về phía trước từng bước nhỏ.

Sau đấy ôm lấy cổ của Lê Bá Sâm.

" Baba... "

" Baba... "

Hai bé con đang mặt bộ đồ con nhím con, nên hiện tại hai bé tròn vo thôi.

Lê Bá Sâm cứng đờ khi bị ôm lấy cổ, anh cúi xuống nhìn thấy hai đôi tay nhỏ nhỏ đang ôm lấy cô anh, hai mắt trừng to kinh ngạc.

Tay đang dơ nên anh không dám đụng Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên chỉ có thể khẽ nói.

" Hai con buông cổ baba ra có được không? "

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên buông ra, hai mắt bé long lanh sáng rực nhìn chăm chăm Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm nhìn hai cục thịt tròn vo trước mặt, trong lòng anh chợt mềm nhũn, nếu như không phải ngại tay dơ, anh chắc chắn đã ôm chầm hai bé con hôn lấy hôn để rồi.

Mặc dù mới gặp nhau không bao nhiêu ngày, nhưng cái gọi là tình phụ tử đúng là rất thiên liêng...

Lê Bá Sâm im lặng, đang không biết nói gì thì giọng nói êm dịu quen thuộc mà anh nhớ mấy năm nay lại vang lên.

" Anh không định mời chúng tôi vào nhà sao? "

Tư Noãn Noãn nhìn Lê Bá Sâm đang không biết nói gì, trong lòng không khỏi muốn cười to.

Lê Bá Sâm hai mắt càng trừng to hơn nữa. Anh đang nghe cái gì đây... giọng của Tư Noãn Noãn, Lê Bá Sâm ngẩng đầu lên. Đập vào mắt anh là khuôn mặt của người phụ nữ anh yêu bấy lâu nay.

" Noãn... Noãn... "

Sau hơn năm phút từ kinh ngạc này đến kinh ngạc khác. Lê Bá Sâm luống cuống đứng dậy nhìn Tư Noãn Noãn giọng run rẩy nói.

" Noãn... Noãn... em đến đây... đến đây là muốn ở luôn hay sao? "

Tư Noãn Noãn nhướn mày nhìn Lê Bá Sâm, môi nhếch lên nói.

" Chứ anh nghĩ tôi đem theo vali là để trưng bày? "

" A! Không có! " nói xong, Lê Bá Sâm cười tươi nói.

" Nhanh nhanh mau vào nhà, anh đi rửa tay một chút. "

Lời nói vừa dứt, Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên cũng không biết đã đi lấy cái ống nước đến bao giờ, non nớt nói.

" Baba... rửa tay... "

" Rửa tay nè... "

Lê Bá Sâm cười... nụ cười đến đáy, trong con ngươi lạnh băng mọi ngày cũng phát ra nhiều hơn một chút gì đó là ôn nhu.

Anh cúi người xuống để hai cục thịt dùng ống nước đã mở chót nước nhẹ phun vào tay anh.

Lê Bá Sâm rửa sạch tay thật kỹ lưỡng, môi anh cứ câu lên mãi thôi.

" Thiên Thiên và Thương Thương có muốn baba ôm không? "

" Muốn ạ. " Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên vui vẻ đáp.

Lê Bá Sâm ôm hai bé con lên tay mới nhìn Tư Noãn Noãn, ôn nhu nói.

" Vào thôi... Noãn Noãn. "

Tư Noãn Noãn gạt đầu kéo vali đi theo sau ba cha con.

Nhìn cảnh trọng đẹp mắt trước mặt này, không hiểu sao... trái tim của Tư Noãn Noãn cứ đau thắt lại mãi không thôi.

Hít một hơi sâu.

Tư Noãn Noãn kéo vali đi về phía trước, trong lòng thầm nói.

' Tôi đâu thì tính đến đó vậy... haizz. '

- - -

Trong Lê Gia lúc này vẫn như mọi ngày ai nấy đều bận rộn công việc của mình. Quản gia Lâm cũng thế, ông nhìn Lê Bá Sâm một lúc lại chuẩn bị tính toán tiền lương của tháng này cho những người làm việc của Lê Gia.

"Quản gia Lâm, giúp tôi chuẩn bị một ít đồ ăn ngon cho bọn trẻ." Lê Bá Sâm vừa bước vào, ánh mắt anh vẫn rơi vào trên người Tư Noãn Noãn nói.

Quản gia Lâm giật mình ngẩng đầu lên thì thấy hai con nhím con đang được Lê Bá Sâm ôm còn có... Tư Noãn Noãn.

"Tur... Tur tiểu thư..." quản gia Lâm gọi một tiếng.

Tư Noãn Noãn gật nhẹ đầu một cái gọi.

"Quản gia Lâm."

Quản gia Lâm vui mừng không thôi, ông vội vàng đứng dậy nói.

"Tôi đi chuẩn bị thức ăn cho hai tiểu thiếu gia và tiểu thư." không đợi ai đáp, ông đi còn nhanh hơn chạy mà vào phòng bếp.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên đang ôm cổ của Lê Bá Sâm, nhìn thấy hành động của Quản gia Lâm, hai bé khẽ hỏi.

"Baba... ông ấy bị làm sao vậy ạ?"

"Ông ấy nhìn trong rất là xúc động thì phải a..."

Lê Bá Sâm nhìn Tư Noãn Noãn đáp hai bé.

"Tại ông ấy vui mừng vì thấy mẹ các con."

"A... vậy baba có vui mừng không?"

Tư Noãn Thiên hỏi.

Lê Bá Sâm cúi đầu nhìn con trai nói.

"Có... ba rất là vui mừng."

Tư Noãn Noãn mím môi lại im lặng.

Hít một hơi sâu cô mới nói.

"Đừng ôm hai đứa nó nữa. Thả xuống đi."

Lê Bá Sâm 'Ừ' một cái thả Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên xuống.

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương dùng đôi chân nhỏ bé của hai bé đi về hướng sofa.

Lê Bá Sâm và Tư Noãn Noãn nhìn nhau một cái, Lê Bá Sâm hỏi.

"Em sẽ ở đây luôn hay sao?"

"Cũng không biết."

Lê Bá Sâm im lặng một lúc mới hỏi.

"Chúng ta nên làm thủ tục nhập học cho Thiên Thiên và Thương Thương."

Mặc dù vẫn còn rất khó nói chuyện chung, nhưng Tư Noãn Noãn vẫn cố gắng nói.

"Chúng nó rất thông minh." dừng một chút Tư Noãn Noãn lại nói.

"Vì vậy nếu học chung những đứa cùng khóa sẽ sinh ra thoái hù."

Lúc còn ở Rose, Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên quá thông minh, chỉ cần nói sơ qua dạy hai bé sơ qua thì hai bé liền biết, không những thế. Hai bé còn rất là giáo hoạt, chỉ cần thấy ai kém ai bé hai bé sẵn sàng coi thường người đó.

Nói chính xác mà nói... không phải coi thường, mà là hai bé dùng lời khó nghe để nói chuyện kiểu như 'có như vậy mà cũng không biết?' 'cái cậu đang đọc tôi đọc đến hết rồi.' 'sao cậu có thể ngốc đến thế?'

Vì phát ngôn không suy nghĩ của hai bé con mà Tư Noãn Noãn cùng ba người ba của hai bé lúc ở Rose phải đi đến trường không ít lần, không những thế còn mém chút nữa là bị ép đuổi học.

Lê Bá Sâm hơi hơi khó hiểu.

Tư Noãn Noãn lại nói.

" Anh nghĩ tôi dạy hai đứa nói tiếng nước J sao? Chữ và tiếng nước J là Phi Vô Dư thì thoải chỉ vài ba câu cho Thiên Thiên, Thương Thương thì học lõm " dùng một chút, Tư Noãn Noãn cười cười nói.

" Thế mà mới đến đây vài ngày, bọn nhỏ lại nói tiếng nước J còn chuẩn hơn những đứa bé cùng tuổi. "

Lê Bá Sâm cười cười, nhìn Tư Noãn Noãn muốn nói gì đó nhưng sợ khi anh thốt ra thì Tư Noãn Noãn sẽ rời đi.

Lê Bá Sâm mím môi, im lặng, chỉ nhìn Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn bị nhìn đến khó chịu, mà trùng mắt với Lê Bá Sâm một cái.

Lê Bá Sâm thu hồi ánh mắt nóng rực của mình, xách vali cô đi thẳng lên tầng.

Tư Noãn Noãn nhìn Lê Bá Sâm... như suy nghĩ gì đó môi cô nhếch lên lắc nhẹ đầu...

- - - - -

Đủ 60k phiếu, Boo bảo 10 chương nhé!

Hơn 5k FL, mỗi người bỏ cho Boo 1 đến 2 phiếu thôi sẽ nhanh đủ:3 hụ hụ đừng đọc chùa:v

Chỉ còn một ngày cuối:3 tranh thủ bỏ phiếu cho Boo đi ạ:3 sáng ngày 1.11 Boo bảo mang mát 10 chương nha.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 141: Anh... Anh yêu em

#BooMew

Tư Noãn Noãn được Lê Bá Sâm nhường phòng ngủ, cũng là phòng lớn nhất của Lê Gia, để Tư Noãn Noãn cùng Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên ngủ, còn anh thì dọn ra ngoài phòng khách ngủ.

Dọn dẹp một vài thứ ra, Tư Noãn Noãn nhìn xung quanh căn phòng mà lúc trước đêm nào cô cũng vào...

Chính là nhìn ngắm một lúc lâu, cô phát hiện, mọi thứ trong căn phòng đều rất quen thuộc, không đúng phải nói mọi thứ là những đồ dùng lúc trước của anh.

Ngay cả chiếc rèm cửa sổ phòng Lê Bá Sâm vẫn còn y nguyên, hay những vết trầy trên cánh cửa phòng cũng còn nguyên.

Bất chợt Tư Noãn Noãn lại nhớ đến câu nói ' mọi thứ trong nhà vẫn như vậy... ' mà Tư Noãn Noãn nhủ lại, đôi tay nhỏ nhỏ của cô khẽ nắm chặt thành nắm đấm nhỏ.

Mọi thứ vẫn như trước kia... nhưng trước kia ngoài đau buồn và đau buồn ra thì còn gì đâu... à không... cũng có một vài lần ngọt ngào nhưng cũng chẳng dài lâu.

Lê Bá Sâm, rốt cuộc trong lòng anh đang nghĩ gì? Cho dù hiện tại anh thật sự đau buồn hối hận, thì có thay đổi được quá khứ không?

Tìm Tư Noãn Noãn thất chặt lại, hít một hơi sâu đứng dậy rời khỏi phòng.

- - -

Cô nhẹ nhàng bước xuống tầng, từng bước một... lại từng bước một, vừa đi vừa nhìn ngắm xung quanh... đến khi đến dưới thì thấy hình ảnh mà không phải lúc nào cũng có thể trong thấy.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên đang ngồi trên tấm thảm lông lót dưới nền cùng với Lê Bá Sâm, xung quanh cả ba người có rất nhiều món đồ chơi.

Nhìn Lê Bá Sâm cười vui vẻ nói gì đó với Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên, hai bé liền cười khanh khách không dứt.

Như là thích thú. Hai bé còn không quên hôn lên má của Lê Bá Sâm.

Cả ba đang vui cười trong rất vui vẻ và ấm cúm, nhưng vì quá vui vẻ và ấm cúm nên Tư Noãn Noãn lại cảm thấy rất là đau buồn.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên chưa bao giờ hôn ba người ba của hai bé khi không có lí do gì... cũng có thể nói sẽ hôn nhưng không phải lúc nào cũng hôn.

Chính là Lê Bá Sâm chỉ mới gần hai bé... tính luôn hôm nay là hai ba ngày thôi mà lại hôn má một cách tự nhiên như thế, đúng thật rất khác.

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương nghe tiếng bước chân, xoay đầu lại thì thấy Tư Noãn Noãn, mắt hai bé cười đến híp mà gọi.

" Mẹ... "

" Mẹ... "

Tư Noãn Noãn cười cười im lặng, Lê Bá Sâm ngẩng đầu nhìn Tư Noãn Noãn, cũng im lặng.

Không phải anh muốn im lặng mà bởi vì anh không biết nên nói gì cho phù hợp, sợ bản thân nói quá nhiều, hay là nói không đúng thì Tư Noãn Noãn sẽ bỏ anh mà đi thêm lần nữa.

Tư Noãn Noãn đối diện với ánh mắt của Lê Bá Sâm, không nhanh không chậm nói.

" Chúng ta ra ngoài kia nói chuyện một chút đi. "

Lê Bá Sâm gật đầu một cái, gọi người đến chơi cùng Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên xong, anh mới bước đi ra ngoài theo Tư Noãn Noãn.

- - -

Ngoài biệt thự, là cả một vườn hoa tươi mát thơm phức ập vào mũi, cái cảm giác quen thuộc này làm Tư Noãn Noãn không khỏi nhếch mép nhìn ngắm xung quanh một vòng thỏa mãn.

Cô thích hoa, yêu hoa nên cứ nơi đâu có hoa thì cô đều yêu thích, chính là ngôi biệt thự này... cô cũng không biết bản thân có yêu thích lại được không nữa.

Lê Bá Sâm đứng phía sau Tư Noãn Noãn, từ góc độ này của anh nhìn Tư Noãn Noãn trong rất là xinh đẹp, anh mím môi, nuốt nuốt nước bọt, khó khăn nói.

" Noãn Noãn... " như đang muốn nói gì đó thì Tư Noãn Noãn lại nói.

" Anh không có chuyện gì cần nói với tôi sao? "

Lê Bá Sâm hai mắt tròn to, rất nhanh nói...

" Có... có chứ... anh... anh... "

" Anh làm sao? "

" Anh... anh yêu em "

Lê Bá Sâm nhìn Tư Noãn Noãn nói.

Tư Noãn Noãn nhướn mày, cô đâu có nói muốn nghe cái này.

Lê Bá Sâm lại nói.

" Anh biết hiện tại anh không có tư cách để yêu em... nhưng anh vẫn không nhận được mà cứ yêu.

Mấy năm qua, chưa một ngày nào anh không nghĩ về em... Noãn Noãn...

Từ khi mất em, anh chợt nhận ra mọi thứ xung quanh thật sự chẳng có ý nghĩa gì cả. Cho dù anh có cố gắng làm ra thật nhiều tiền thì mọi thứ cũng không bằng một lần nhìn thấy em.

Cái thời gian em rời đi, anh tìm đủ mọi cách để biết được địa chỉ, nhưng vô vọng. Anh cũng biết, cho dù anh có nói gì cũng không thể bù đắp hết mọi lỗi lầm trước kia nhưng Noãn Noãn... em có thể hay không cho anh... " nói đến đây, Lê Bá Sâm liền im lặng, đầu anh cúi xuống né tránh tầm mắt của cô.

Anh sợ một khi nói ra câu nói ' có thể hay không cho anh thêm một cơ hội... chỉ một cơ hội thôi ' thì Tư Noãn Noãn lại một lần nữa bỏ anh mà đi.

Tư Noãn Noãn nhú nhú mày nhìn Lê Bá Sâm một lúc lâu, không nghe anh nói tiếp, cô khẽ hỏi.

" Anh không nói tiếp sao? "

Lê Bá Sâm vẫn im lặng.

Bảo 1/10 chương

****Viết từ giờ cho đến 9h tối nhé:3 vốn là ngày mai mới bảo nhưng đủ sớm quá nên tranh thủ viết cho các tình yêu vài chương đọc á.**

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 142: Vì noãn noãn rất thích hoa

#BooMew

Tư Noãn Noãn nhìn Lê Bá Sâm một lúc lâu, trong lòng không ngừng suy nghĩ thật nhiều chuyện.

Hơn bốn năm trước, cô thật sự rất yêu anh, yêu đến nỗi tự làm bản thân mình tổn thương vô số lần.

Đến khi rời khỏi nhau, mấy ngày đầu nào đầu giống như sự mạnh mẽ mà cô luôn thể hiện, cô... cô cũng len lén khóc, cô cũng đau thất cả trái tim, thậm chí còn nghĩ bản thân có nên chết hay không để không còn đau, nhưng mỗi lần cô tuyệt vọng, cô lại nhìn bụng vẫn còn bằng phẳng của mình, nhẹ nhàng vuốt ve.

Cô phải sống, sống để nuôi con, để cho đứa bé thật hạnh phúc.

Cái thời gian ở đất khách quê người, nếu như không phải có Phi Vô Dư, Minh Lâm, Hoa Từ Khiêm giúp đỡ, cô cũng không biết bản thân có sống tốt như hiện tại hay không nữa.

Giữa phồn hoa của đất đô thị nước khác, mọi thứ đối với cô thật sự không dễ dàng.

Tư Noãn Noãn nhớ lại... cái lúc bản thân đang mang thai năm tháng, bụng nhô cao không tưởng được, không những thế Tư Noãn Noãn còn bán hoa, là cô chủ của một tiệm hoa nhỏ.

Khi đấy, người giúp cô giao hàng cũng chỉ có ba người ba của Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên. Vì cạnh tranh, mà tiệm hoa đầu khu cũng hay đến gây chuyện, rất nhiều lần.

Cái thời gian đầu đó xác thực rất vất vả, đến bây giờ nghĩ lại, nhớ lại cô cũng biết bản thân chịu khổ không ít.

Tư Noãn Noãn hít một hơi sâu nhìn về Lê Bá Sâm vẫn đang cúi đầu mím chặt môi đó, trong lòng cũng vui đi bao nhiêu hận thù chướng mắt trước kia nói.

" Thật là... tôi sẽ ở lại đây một thời gian rất dài. " nếu như khi phẫu thuật xong, anh còn nhớ ba mẹ con cô thì xem như chúng ta còn duyên nợ, còn nếu như quên xem như việc cuối cùng cô làm cho anh để giành quyền nuôi con đi.

Ông trời đã tác hợp, cô sẽ thuận theo, nhưng có duyên chúng ta mới đến được với nhau... Sâm à!

" Thật... thật sao? "nghe Tư Noãn Noãn nói, cái đầu tiên của Lê Bá Sâm nghĩ là ' cô ấy ở lại Lê Gia ' cái thứ hai ' thật sự không phải nói đùa. '

Tư Noãn Noãn gật nhẹ đầu một cái nhìn Lê Bá Sâm, Lê Bá Sâm mím môi, như không kiềm được kích động.

Anh tiến lên vài bước, nhìn chăm chăm cô một cái hung hăng ôm chặt cô vào lòng.

Tư Noãn Noãn không đẩy anh ra mà đứng yên tại chỗ, hai mắt trừng to kinh ngạc.

Lê Bá Sâm ôm chặt lấy Tư Noãn Noãn, hít lấy hít để mùi hương quen thuộc của cô, hít một lúc anh mới giật mình mà buông cô ra.

Anh quên mất... Tư Noãn Noãn mà tức giận sẽ rời đi.

Tư Noãn Noãn dờ khóc dờ cười nhìn hành động của Lê Bá Sâm.

Cô lắc nhẹ đầu một cái đi về phía trước vài ba bước, Lê Bá Sâm vẫn tà tà đi theo sau cô.

" Anh tự mình trồng hết sao? " nhìn xung quanh Lê Gia đều là hoa, Tư Noãn không nhận được hỏi.

Lê Bá Sâm ngăn người một lúc nói.

" Ủ! Vì Noãn Noãn rất thích hoa. " nên anh mới trồng hoa, để một ngày nào đó nếu như có thể tìm em quay về, anh có thể nói ' Cả một vườn hoa này là dành cho em... ' "

Tư Noãn Noãn nhìn xung quanh một cái lại hỏi.

" Tôi có nói tôi thích hoa hồng thôi sao? "

Lê Bá Sâm như thấy bản thân làm sai chuyện gì đó nói.

" Chiều chút anh sẽ trồng lại cây hoa khác. "

Trong đây không chỉ có mỗi hoa hồng nhưng hoa hồng chiếm diện tích 8/10 phần hoa trong Lê Gia.

Ý nghĩa của hoa hồng chính là thể hiện cho tình yêu.

Lúc trồng những bông hoa này, Lê Bá Sâm chỉ nghĩ là làm sao có thể chứng minh cho Tư Noãn Noãn biết, anh yêu cô nhiều như thế nào thôi.

Tư Noãn Noãn lắc đầu.

" Không cần phải trồng cây khác. " dừng một chút, Tư Noãn Noãn cười một cái nói tiếp.

" Tôi rất thích. "

Lê Bá Sâm hai mắt trừng to kinh ngạc mà nhìn Tư Noãn Noãn.

" Noãn Noãn... "

" Như anh biết đó... tôi sẽ ở đây một thời gian, có gì anh giấu tôi, tôi nghĩ anh vẫn nên nói trước khi quá muộn. " dừng một chút Tư Noãn Noãn thâm sâu nói.

" Một tháng. Trong một tháng này, một là anh tự mình nói, hai là chính tôi hỏi thẳng anh. "

- - - - -

Bão 2/10 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nó Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143: Bá sâm, anh đành lòng...

#BooMew

Lê Bá Sâm ngăn người, nhìn chằm chằm Tư Noãn Noãn, như sợ chuyện gì đó mà vừa nhìn lại cúi đầu xuống ngay.

Tư Noãn Noãn nhìn Lê Bá Sâm như vậy thật sự không quen, trong ký ức của cô, anh là một người vô cùng nghiêm khắc, không những thế anh là người luôn chiếm thế thượng phong, nhưng lúc này... mọi thứ dường như thay đổi rất nhiều.

Anh thật sự thay đổi...

Tư Noãn Noãn cứ lặng bước mà đi, trong lòng không ngừng rối bời suy nghĩ.

Lê Bá Sâm cũng đi theo phía sau.

Đi đến khá xa, cả hai người đang đứng giữa rừng hoa hồng (phóng đại thôi) trong một khung cảnh lãng mạn như vậy, nếu như có một nụ hôn chỉ thoáng qua thôi cũng rất đẹp nhưng không... Tư Noãn Noãn và Lê Bá Sâm đứng cách nhau tầm một mét.

Lê Bá Sâm cúi đầu nhìn những bông hoa đỏ chót khẽ hỏi.

"Mấy năm qua, Em sống tốt không? "

Tư Noãn Noãn cúi đầu nhìn hoa đáp.

"Cũng ổn. "

"Em từng nghĩ sẽ về lại nước J không? "

"Có đôi khi cũng nghĩ nhưng rồi lại thôi, có một số chuyện không phải cứ muốn gặp là gặp, muốn thoát khỏi là thoát khỏi, muốn quên là quên... "

"Em từng... từng nhớ anh không? "

"Làm sao mà không từng. " dừng một chút, giọng buồn bã vang lên nói tiếp.

"Chỉ là chúng ta có duyên nhưng không phận, chúng ta yêu nhau đấy... nhưng không đúng thời điểm.

Lúc đó... máu là thật. Nếu như không phải chính tôi dùng tay che bụng giảm một phần nào đó lực đá thì chắc chắn... chắc chắn Thiên Thiên và Thương Thương không còn. "

"Vì sao em lại muốn ly hôn? "

"Bởi vì sống chung nhau, chúng ta không hạnh phúc. " hướng chỉ đó chỉ là một bản hợp đồng hôn nhân không tình yêu của hai bên.

"Anh rất nhớ em, Noãn Noãn. " Lê Bá Sâm không nhịn được nói.

"Ngày đấy ly hôn, anh thật sự không muốn, nhưng khi ký vào tờ giấy đấy, anh lại nghĩ chúng ta sẽ cho nhau một cơ hội khác, vẫn luôn cho người theo dõi em... vẫn luôn muốn làm gì đó như kiểu vô tình gặp nhưng không còn cơ hội nữa... Em đi lúc nào chính anh còn không hay biết, khi tìm kiếm lại không thấy. '

"Noãn Noãn... em hiểu cái cảm giác đó không? Đi khắp nơi để tìm em... sau đấy lại tuyệt vọng. "

"Anh từng nghĩ bản thân chắc phải chết vì đau lòng, nhưng không... khi sắp chết anh lại nghĩ em có lẽ một ngày nào đó lại về nên anh vẫn đợi..."

Cũng không biết là đã thật sự cảm nhận được nỗi đau mà Lê Bá Sâm chịu hay không Tư Noãn Noãn không đợi gì lâu mà hỏi.

"Nếu anh đợi tôi, vì sao không tự mình cứu mình? "

"Noãn... "

"Bá Sâm... vốn tôi muốn để anh thời gian nhưng nghĩ đi nghĩ lại tôi nghĩ không cần nữa. Hiện tại anh nói đi vì sao không phẫu thuật. "

"Anh... "

"Anh là đang muốn dằn vò ba mẹ con tôi có phải không? " nhìn thẳng vào mắt anh Tư Noãn Noãn hỏi.

Không đợi anh trả lời cô lại nói.

"Tôi không biết là vì sao... nhưng tôi không hề muốn nhìn thấy anh chết, càng không hề muốn con trai con gái mình mồ côi cha. "

"Bá Sâm, chính mình suy nghĩ thật kỹ. "

Tư Noãn Noãn nói xong, xoay người rời đi.

Lê Bá Sâm đứng yên bất động một lúc nói.

"Vì anh không muốn quên đi em. "

Tư Noãn Noãn dừng chân lại.

"Anh sợ... ký ức... hình ảnh của em mà anh có cũng biến mất. "

"Nếu như anh sợ quên mất tôi thì phải phẫu thuật, thà rằng quên rồi lại nhớ còn hơn chưa kịp gặp đã chết.

Bá Sâm, anh đành lòng để hai đứa bé không có cha sao? "

- - - - -

Chương 144: Thế chúng ta nên ký hiệp ước

#BooMew

Bá Sâm, anh đành lòng để hai đứa bé không có cha sao? " Tư Noãn Noãn hai mắt ảm ướt đưa lưng về phía anh hỏi.

Lê Bá Sâm mím chặt môi lại, mãi một lúc lâu mới nói.

" Không... anh không hề muốn hai đứa con của chúng ta thiếu mất bất kì tình yêu thương nào của anh hay của em. " Lê Bá Sâm không ngại ngần gì nữa mà bước nhanh về phía trước, ôm lấy phía sau Tư Noãn Noãn nghẹn ngào nói.

" Nhưng anh không muốn quên Noãn Noãn, một chút cũng không muốn.

Anh chỉ cần có mỗi Noãn Noãn thôi, nếu lỡ... lỡ phẫu thuật xong anh không nhớ gì về em thì phải làm như thế nào? Ký ức có thể tìm lại nhưng cần thời gian, anh không thể phí một giây một phút nào không tìm em được. " dừng một chút Lê Bá Sâm mới nói tiếp.

" Quá khứ, anh làm quá nhiều chuyện sai trái, nhiều chuyện không phải của con người vì thế anh không thể để phí một giây phút nào quên đi em.

Noãn Noãn... Noãn Noãn của anh. " ôm chặt cái eo nhỏ nhỏ của Tư Noãn Noãn, Lê Bá Sâm kích động gọi mãi không thôi.

Tư Noãn Noãn cũng đứng yên bất động, vốn định kéo tay anh ra nhưng lại nghe anh nói như vậy...

Nói cô không đau lòng là nói dối, nhưng nói cô vì đau lòng mà mềm lòng là sai.

Hiện tại, chỉ cần anh phẫu thuật. Quan hệ của cả hai có tốt hay không còn phụ thuộc vào tương lai.

Tư Noãn Noãn gỡ tay Lê Bá Sâm ra, xoay người đối diện với anh, bàn tay nhỏ bé của cô khẽ chạm vào khuôn mặt gầy gò của anh, hai mắt cô đỏ ửng nhìn chằm chằm anh nghiêm túc nói.

" Bá Sâm... nếu anh thương tôi, nếu anh thương hai bé con thì hãy phẫu thuật.

Trong một tháng này, cùng các con vui vẻ, sau đấy hãy phẫu thuật đi có được không? "

Lê Bá Sâm ngẩn người một lúc, tay anh nắm lấy tay cô.

" Noãn Noãn..."

" Tôi sẽ cho anh cơ hội, cơ hội này dành cho lúc anh phẫu thuật xong. Nếu như trong một tháng phẫu thuật xong, anh chỉ cần nhớ đến tôi, một chút gì đó về tôi thì chúng ta sẽ trở về bên nhau còn không... anh thả tôi về lại Rose cùng hai bé con, chúng ta vĩnh viễn không còn liên can gì. "

" Noãn Noãn... "

" Bá Sâm! Đây là nhượng bộ cuối cùng của tôi. " không để anh nói lời muốn nói Tư Noãn Noãn thẳng thừng nói thẳng.

Cô không bao dung đến nỗi sau những việc anh làm sẽ tha thứ ngay, cho dù cô còn tình cảm với anh nhưng cô sẽ không vì thế mà tha thứ...

Đây là giới hạn của cô... cô sẽ không nhân nhượng thêm nữa.

Lê Bá Sâm nhìn Tư Noãn Noãn, anh biết rõ anh sẽ không thay đổi được bất kì chuyện gì nữa.

Lê Bá Sâm nhếch mép, nhân cơ hội ôm lấy Tư Noãn Noãn, trán anh áp xuống trán cô.

Hai mắt Tư Noãn Noãn trừng to, Lê Bá Sâm lại nói.

" Thế chúng ta nên ký hiệp ước. " nói xong anh cúi xuống cướp lấy hơi thở của cô...

- - - - -

Bảo 4/10 chương.

****Sáu chương để ngày mai bù! Boo mời lưng quá rồi! Cần được bóp bóp massa massa nha híc:(:(

*****Cơ mà các tình yêu đọc xong nhớ bỏ phiếu ủng hộ Boo nhé! Hôm nay cuối tháng rồi ạ! Bỏ phiếu đi để Boo có thể giữ vững Top 3 bảng đề cử ạ! Không thôi tháng sau Boo cap đất ăn đây híc híc:(:(

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nó Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 145: Ai rồi cũng khác

#BooMew

Nói xong Lê Bá Sâm cúi đầu cướp lấy hơi thở của cô...

Tư Noãn Noãn hai mắt to hết sức có thể, cô dùng đôi tay nhỏ bé của mình đẩy anh ra nhưng mãi không được.

Từng cái mút mát 'chùn chụt' vang lên, chiếc lưỡi hư đốn của Lê Bá Sâm cứ liên tục dạo khắp khoang miệng của Tư Noãn Noãn.

Hai người cứ đứng đó hôn nhau triền miên giữa một vườn hoa hồng thơm ngát một lúc lâu, mãi cho đến khi gương mặt Tư Noãn Noãn đỏ bừng vì ngộp thở, Lê Bá Sâm mới buông cô ra.

Tư Noãn Noãn cả người mềm nhũn dựa và lồng ngực rắn chắc của Lê Bá Sâm phì phò thở, hai mắt cô đỏ ửng ánh nước.

Lê Bá Sâm cúi đầu, môi cậu lên nhìn Tư Noãn Noãn. Tay anh giữ chặt eo cô để cô không ngã.

Trong ánh mắt anh tràn ngập cung chiều và sủng nịch.

Tư Noãn Noãn nghỉ ngơi đủ hưng hăng đẩy Lê Bá Sâm ra chỉ thẳng mặt anh quát.

"Lê Bá Sâm... anh là tên... tên không biết liêm sỉ..." cô có tha thứ cho Lê Bá Sâm rồi sao? Mà anh hôn cô... cô... aaaa... chết tiệt thế mà cô... cô lại...

Càng nghĩ, Tư Noãn Noãn càng tức giận.

Lê Bá Sâm mím môi nhìn Tư Noãn Noãn một lúc nắm lấy tay cô, còn chưa được nắm đã bị hất ra.

Tư Noãn Noãn hùng hục lừa giận, hai mắt trừng to, chính là cho dù hiện tại cô có tức giận ra sao thì khuôn mặt cô cũng vĩnh viễn không hiện lên tia tức giận nào ngoài sự đáng yêu.

Lê Bá Sâm nhìn gương mặt đỏ bừng ấy của cô, anh khẽ động... nếu như không phải sợ cô tức giận bỏ đi, thì anh đã hưng hăng hôn cô thêm một lần nữa rồi a.

Lê Bá Sâm nuốt nuốt vài ngụm nước bọt nói.

"Chỉ là... nụ hôn để ký hiệp ước, khi anh phẫu thuật còn biết đường nhớ em lại nếu như em hôn anh a..."

"Anh..." cái thứ... thứ không biết xấu hổ, Tư Noãn Noãn hai mắt trừng to tức giận, Lê Bá Sâm từ khi nào lại biến thành một tên liêm sỉ không có ngay cả xấu hổ còn không biết.

Nhìn thấy Tư Noãn Noãn như vậy, Lê Bá Sâm lại nói.

"Noãn Noãn à... em phải biết. Anh thật sự vì muốn hôn em, nhưng anh nói thiệt... à ừ... thì anh sẽ không hôn nếu em không cho phép chỉ là anh muốn chúng ta hôn nhau một cái để hoàn thành hiệp ước." Lê Bá Sâm mặt dày nói, nhưng cho dù nói trước nói sau thì chuyện anh muốn hôn cô đều không ngoài dự liệu.

Tư Noãn Noãn làm sao mà không hiểu, nếu như cô không biết trong đầu anh đang nghĩ gì thì chắc chắn cô là một kẻ ngu si đàn độn thật sự. Chỉ thẳng vào mặt Lê Bá Sâm.

"Nếu thật sự giống như anh nói, hôn chỉ là muốn ký cái hiệp ước cho tương lai thì người ta chỉ có hôn một cái nhẹ chứ..." chứ không mút lấy mút để như anh.

Lê Bá Sâm cười cười không nói gì mà lôi kéo cô đi vào trong Lê Gia.

Anh nào dám nói với cô sự thật... chính là dù sao thì một tháng này anh nhất định phải khiến cô yêu anh lại... cần sâu đậm... chỉ cần trong tim cô có anh thế là đủ rồi.

Tư Noãn Noãn bị lôi kéo cũng chỉ im lặng mà theo sau, cho dù có không muốn theo Lê Bá Sâm thì hiện tại cũng không thể hất cái móng vuốt đó ra khỏi.

- - -

Trong nhà, Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương đùa giỡn một chút hai bé lại buồn ngủ, bình thường đi học còn náo nhiệt vui vẻ, mấy hôm nay ở nhà, chỉ có hai chị em chơi chung nhau, nên càng ngày càng lười biếng.

Tư Noãn Noãn và Lê Bá Sâm vừa bước vào thì thấy bộ dạng ngủ gà ngủ gật của hai chị em, Tư Noãn Noãn nhếch mép lên đi nhanh về hướng hai bảo bối của mình sau đấy ôm Tư Noãn Thiên lên, cô nhìn Lê Bá Sâm, lạnh giọng nói.

" Ôm Thương Thương đi. " như sợ anh mạnh tay sẽ làm bé tỉnh, cô lại nói.

" Nhẹ nhàng thôi. "

Lê Bá Sâm gạt nhẹ đầu một cái, cúi xuống ôm lấy Tư Noãn Thương, động tác của anh vô cùng cẩn thận và nhẹ nhàng như kiểu sợ Tư Noãn Thương sẽ tỉnh.

Tư Noãn Noãn nhìn Lê Bá Sâm một lúc, mày cô nhú lại đi thẳng lên phòng.

Ai rồi cũng khác... Ai rồi cũng thay đổi.

Chỉ là có người họ thay đổi một cách tích cực, còn có người họ lại thay đổi một cách tiêu cực.

Lê Bá Sâm... thật sự thay đổi, nhưng cô thật sự không biết rõ sự thay đổi này của anh là tốt hay là xấu nữa.

- - - - -

Bảo 5/10 chương

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nó Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 146: Quá muộn...

#BooMew

Ôm hai bé con đặt lên chiếc giường, cẩn thận đắp chăn cho hai bé xong Tư Noãn Noãn và Lê Bá Sâm đi xuống.

Vừa đi Tư Noãn Noãn vừa nhú mày, nhìn nhìn đồng hồ trên tay, hiện tại cũng đã trưa rồi sao Lê Bá Sâm còn chưa đi làm?

Tư Noãn Noãn dừng lại, quay đầu nhìn cái đuôi to lớn theo sau hỏi.

" Anh không đi làm? "

Lê Bá Sâm mím môi không nói gì.

Tư Noãn Noãn mày nhú càng chặt nói.

" Đi làm đi. "

Lê Bá Sâm nhìn nhìn Tư Noãn Noãn, đáng thương hê hê nói.

" Anh muốn giành thời gian ở bên Noãn Noãn. "

" Haizz... tùy anh vậy. "

Tư Noãn Noãn đi xuống dưới, vừa đi lại thấy cái bàn ở bên ngoài sân đó, cô không chần chừ mà đi vội ra ngoài đấy ngồi xuống. Không ngoài dự liệu, Lê Bá Sâm đi đến ngồi cạnh cô.

Tư Noãn Noãn nhấp một ngụm trà, nhìn xung quanh một vòng.

Lê Bá Sâm vẫn im lặng.

Tư Noãn Noãn khẽ hỏi.

" Tư Gia, Tư Thị giờ còn không? "

Mặc dù không còn dính líu gì đến nhau nữa, nhưng dù sao đây cũng từng là nhà của cô.

Lê Bá Sâm nhìn Tư Noãn Noãn một lúc lắc nhẹ đầu nói.

" Tư Gia nhà tan cửa nát, Tư Thị thì đã phá sản từ ba năm trước. " dùng một chút anh lại nói.

" Người làm Tư Gia nhà tan cửa nát chính là Tư Chân Châu, Tư Thị phá sản cũng là cô ta. "

"Ồ, gan lớn như vậy sao? " mặc dù cô và Tư Chân Châu không thân thiết, biết rõ Tư Chân Châu cũng không phải dạng người tốt gì nhưng cô không nghĩ đến cô ta lại đi xa đến mức độ này.

" Cô ta đã làm gì? "

Lê Bá Sâm nhú mày, nhếch m" Từ sau khi em rời đi, cô ta đến Lê Gia tìm anh, đòi anh lấy cô ta. "

" A!? "

" Cô ta uy hiếp các kiểu, rồi thất bại ra về. Cô ta hình như vào bar, gặp ai đó, tình một đêm, sau đấy quen nhau dài lâu, mà thằng đó nó dụ cô ta, lấy tiền lấy bạc cho nó, nuôi nó đến khi Tư Gia không còn gì nữa, Tư Thị vốn sẽ không sao nhưng Tư Khả Minh thật sự yêu thương cưng chiều Tư Chân Châu, nghe con gái muốn lập nghiệp liền chuyển toàn bộ cổ phần của bản thân cho Tư Chân Châu, cũng như em nghĩ đó, cô ta lại chuyển cho tên đàn ông đó, tên đó mới đầu con quan tâm cô ta nhưng rất nhanh liền gái gú... sau đấy Tư Thị cũng bị tên đó làm tan hoang. "

" Hừ... cũng đáng. " Tư Noãn Noãn nói.

Lê Bá Sâm lại nói.

" Chưa dừng lại ở đó, Tư Khả Minh mặc dù tức giận Tư Chân Châu, nhưng một câu cũng không trách, ông ta đến Lê Thị náo loạn, nói em phá nhà ông ta thế này thế kia, đòi Lê Thị bồi thường. "

"Ồ..."

" Rồi anh làm gì? "

" Anh cũng không có làm gì khi ông ta và con ông ta náo, nhưng ông ta thế mà đổ lỗi lên người em, nên anh cũng chỉ là rảnh việc cho người làm vài ba việc nhỏ nhỏ, đoạn video con gái cưng của ông ta cho tiền trai, ngủ chung hết thằng này đến thằng khác đều bị tung ra mạng, còn có đoạn Tư Gia đối xử bất công với em lúc bé cũng bị tung lên. "

Dùng một chút, Lê Bá Sâm mỉm cười.

" Anh xem đi xem lại video đấy thật nhiều lần... sau đấy mới biết... rất nhiều lần em nói ' em không muốn bị đánh, không muốn có sẹo ' thế mà anh vẫn như vậy... đánh đập em. " tay Lê Bá Sâm nắm chặt lại, trái tim thắt chặt vì sai lầm trước kia của bản thân.

Lúc đầu, anh cũng có cho người điều tra cô, cũng biết rất rõ cũng đã nói sẽ không làm cô chịu khổ, nhưng anh lại không nghĩ đến... mọi thứ thật sự đã đi quá giới hạn, khi anh đánh cô, lăng nhục cô, anh lại rất thích thú.

Mãi cho đến khi nhận ra bản thân yêu cô thì mọi chuyện đã quá muộn...

- - - - -

Bảo 6/10 chương

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 147: Bảo bối của mẹ

#BooMew

Cho dù có bù đắp ra sao cũng không đủ, nhưng chỉ cần còn ở bên nhau thì sớm hay muộn, mọi đau buồn của trước kia sẽ được xoa dịu lại hết.

Nhưng chỉ là cái tia hy vọng đó vĩnh viễn không tồn tại khi anh để cô thêm một lần, lại một lần nữa chịu tổn thương.

Lê Bá Sâm cười khỏ, cái nụ cười chứa đựng vô vàng bi thương trong đó.

Tư Noãn Noãn cúi đầu không nói gì, cô hít một hơi thật sâu mãi một lúc lâu sau cô mới nói.

" Chuyện đã qua, cũng nên quên đi, chỉ là... chúng ta thật sự có duyên nhưng phận... " còn chưa nói hết ý muốn nói, Lê Bá Sâm liền chen ngang.

" Anh sẽ thay đổi số phận, chỉ cần anh phẫu thuật xong, chỉ cần trong một tháng có thể nhớ được em là ai thì em sẽ trở về bên anh có phải không Noãn Noãn? "

Lê Bá Sâm nhìn Tư Noãn Noãn nghiêm túc hỏi, đây là một cơ hội duy nhất cũng như cuối cùng mà anh có từ cô, nếu như không thể nhớ lại thì xem như anh mất hết...

Tư Noãn Noãn nhìn Lê Bá Sâm hồi lâu, cô nặng nề gật đầu một cái.

Lê Bá Sâm nhếch mép... anh nhất định không để mất cơ hội này đâu, anh nhất định phải nhớ cô...

Tư Noãn Noãn và Lê Bá Sâm ngồi ngoài đây vừa ngắm hoa, vừa nói chuyện thật lâu mãi cho đến khi quản gia Lâm gọi vào ăn cơm mới thôi.

- - -

Phòng bếp.

Bàn ăn quen thuộc, đồ dùng quen thuộc chỉ là vị trí hiện tại khác.

Anh và Tư Noãn Noãn ngồi đối diện nhau, hai người bốn mắt nhìn nhau một lúc lâu, Lê Bá Sâm ' khụ ' một tiếng nói.

" Ăn thôi. "

Tư Noãn Noãn gật nhẹ đầu mới nhìn quản gia Lâm nói.

" Bác, giúp cháu pha hai bình sữa cho Thiên Thiên và Thương Thương nhé! Chắc hai bé con sắp tỉnh rồi. "

Quản gia Lâm cười nói.

" Tư tiểu thư yên tâm, tôi đã cho người pha sẵn rồi, một lát hai tiểu thiếu gia và tiểu thư tỉnh sẽ có ngay sữa uống. "

Tư Noãn Noãn gật nhẹ đầu nói ' cảm ơn ' lại nói.

" Bác cứ gọi con là Noãn Noãn là được, Tư tiểu thư này, Tư tiểu thư kia nghe trong xa lạ quá. "

" Vâng. "

Lê Bá Sâm mỉm môi, gấp một miếng thịt bỏ vào đĩa của Tư Noãn Noãn nói.

" Noãn Noãn ăn đi. "

Tư Noãn Noãn lại gật đầu, gấp miếng thịt mà Lê Bá Sâm vừa bỏ vào miệng ăn.

Lê Bá Sâm lại gấp rau, nhìn thấy cô ăn, anh lại gấp... gấp mãi đến đầy chén đĩa của Tư Noãn Noãn, Tư Noãn Noãn nhú mày nói.

" Anh ăn đi, gấp chỉ gấp mãi thế? Bộ muốn tôi tăng cân hay sao? "

Lê Bá Sâm ừm khuất nói ' không có ' sau đấy cúi đầu đáng thương hê hê ăn cơm.

Tư Noãn Noãn thật sự tức chết cô rồi, nhưng cô vẫn nhịn xuống ngồi đây mà ăn hết.

- - -

Tư Noãn Noãn và Lê Bá Sâm ăn xong đã là nửa tiếng sau, Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên vẫn còn say giấc.

Cô nhú nhú mày, nhìn đồng hồ không nhanh không chậm đi lên phòng ngủ đánh thức hai bé con.

Con nít ngủ nhiều là tốt, nhưng không để vì để cho bé ngủ mà không để cho bé ăn được nên Tư Noãn Noãn chỉ còn cách này.

"Cục cưng, "ngồi bên mép giường, Tư Noãn Noãn hơi cúi đầu xuống nhìn hai cục thịt của mình gọi một tiếng.

Nghe giọng nói quen thuộc, mày nhỏ nhỏ của hai bé con nhú lại, nhưng mắt vẫn nhắm chặt.

Tư Noãn Noãn bấu môi, sau đấy liền cúi xuống hôn hôn khuôn mặt của hai bé con.

"Chụt chụt..."

"Ừm..." Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên khó chịu la nhẹ.

Tư Noãn Noãn lại hung hăng hôn lên khuôn mặt hai đứa con của mình. Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên lúc này mới hé mắt ra nhìn nhìn một cái.

"Cục cưng à."

"Bảo bối của mẹ, dậy uống sữa."

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên nhắm môi, hai mắt đỏ ửng như muốn khóc, Tư Noãn Noãn đau lòng ôm hai bé con vào lòng hôn hôn.

Không phải lúc nào hai bé con ngủ dậy cũng khóc đâu, chỉ thi thoảng một vài lần thôi... giống như hiện tại...

- - - - -

Bảo 7/10 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 148: Con người ai cũng từng sai cháu à

#BooMew

Lê Bá Sâm thấy Tư Noãn Noãn đi lên mãi không xuống, nên anh cũng đi lên trên phòng nhìn thì thấy cảnh tượng con trai con gái anh đang được Tư Noãn Noãn hôn, mày Lê Bá Sâm nhú lại nhìn Tư Noãn Noãn một lúc lâu mới bước vào.

"Hai con làm sao thế?" Lê Bá Sâm ngồi bên cạnh Tư Noãn Noãn khẽ hỏi.

Tư Noãn Noãn không nhìn anh, mà chỉ nhìn hai bé con nói.

"Ngủ dậy nên nhong nhéo đó mà."

Nói xong, Tư Noãn Noãn lại hôn hôn khuôn mặt của Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên.

Mày Lê Bá Sâm càng nhú chặt thêm, anh nhanh chóng đưa tay ra ôm lấy Tư Noãn Thiên, Tư Noãn Thiên ngơ ngác nhìn Lê Bá Sâm, Lê Bá Sâm mới nói.

"Thiên Thiên muốn uống sữa không?"

"Có ạ." Tư Noãn Thiên hai mắt vẫn đỏ ửng đáng thương hề hề đáp.

Lê Bá Sâm cười cười nói.

"Thế xuống dưới uống nha."

Tư Noãn Thiên gật đầu một cái.

Tư Noãn Thương trong lòng Tư Noãn Thiên, nhìn thấy em trai được baba ôm đi, bé kéo cổ áo Tư Noãn Noãn nói.

"Thương Thương cũng muốn uống." "

"Được."

Tư Noãn Noãn cung chiêu con đáp.

Vừa ôm bé đi xuống, cô vừa nhướn mày suy nghĩ.

Sao cô cứ có cảm giác hai bảo bối rất sợ Lê Bá Sâm ta...

Tư Noãn Noãn vừa nghĩ liền lắc đầu phủ nhận, con của cô làm sao lại sợ Lê Bá Sâm được cơ chứ.

Chính là Tư Noãn Noãn thật sự nghĩ đúng, Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên xác thực đang sợ Lê Bá Sâm, có thể nói chỉ cần gần Lê Bá Sâm, hai bé con không những cảm thấy vô cùng thân thiết an toàn mà còn cảm giác sợ hãi.

Lê Bá Sâm đợi Tư Noãn Noãn xuống cùng, cảnh tượng hiện tại vô cùng đẹp mắt, cô ôm Tư Noãn Thương còn anh thì ôm Tư Noãn Thiên.

Cả nhà đều rất xinh đẹp mà làm chói mắt không ích người làm trong Lê Gia. Quản gia Lâm không nhịn được đưa tay lên bấm máy chụp lại cảnh tượng đẹp đẽ của hiện tại.

Hai bé con sau khi ôm xuống, được mẹ Noãn Noãn và ba Bá Sâm đặt lên trên sofa trong phòng khách, vì nhà có thêm hai trẻ nhỏ nên khu vực sofa này được lót thêm tấm thảm lông, để hai bé con muốn ngồi dưới sàn hay trên sofa đều được, không những thế có ngã cũng không bị đau.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên ngoan ngoãn uống sữa của hai bé, Tư Noãn Noãn và Lê Bá Sâm ngồi bên cạnh im lặng.

Mãi một lúc lâu Tư Noãn Thiên uống xong, bé ' ợ ' một tiếng, giọng non nớt đáng yêu hỏi.

" Con muốn ra ngoài sân chơi có được không ạ? "

Tư Noãn Noãn gật nhẹ đầu nói ' được ' một cái cô mới hỏi Tư Noãn Thương.

" Thương Thương có muốn đi ra ngoài sân chơi không? "

" Dạ có. "

Lê Bá Sâm dùng hai tay ôm lấy hai bé con, mỗi bé một bên đi ra ngoài.

Bên ngoài đã được quản gia Lâm cho người chuẩn bị một tấm thảm đã ngoại lót bên trên cỏ, còn có hai ba con gấu bông đặt xung quanh thành vòng cung.

Bên cạnh là cái bàn đủ để đựng hai đĩa bánh trái và một bình trà ấm.

Tư Noãn Noãn đứng từ cửa nhìn ra bên ngoài, Lê Bá Sâm và Tư Noãn Thương, Tư Noãn Thiên đang chơi đùa trong nắng, môi cô nhếch lên, trong con người tràn ngập vui vẻ.

Quản gia Lâm không biết đã đến bên cạnh cô lúc nào khẽ lên tiếng nói.

" Tư tiểu thư... à không Noãn Noãn, con biết không? Mới hôm qua và hôm nay, cậu chủ mới cười nhiều như vậy. "

" A?! "

Quản gia Lâm lại nói.

" Những bông hoa xinh đẹp xung quanh Lê Gia, là một mình cậu chủ chính tay mình trồng, lúc đó những ngón tay của cậu đều là máu. " dừng một chút ông lại nói.

" Noãn Noãn biết không? Cậu ấy thật sự rất đáng thương, đêm nào cậu ấy cũng khóc... khóc đến nỗi ai nấy trong căn nhà đều quen.

Đêm nào, cậu ấy cũng ra ngôi nhà nhỏ mà ngủ. Ngủ ở đó để nhớ về cháu. "

" Bác Lâm... " không đợi cô nói.

Quản gia Lâm lại lên tiếng.

" Bác không có lý do gì để gạt cháu hết, bác biết rõ cậu chủ đang gạt bác chuyện gì đó, nhưng bác biết chỉ có cháu mới có thể khuyên cậu ấy. "

" Bác Lâm, cháu..."

" Con người ai cũng từng sai cháu à! Một vài người họ làm sai đến khi họ mất họ mới biết được cái sai mà bản thân gây ra còn một vài người họ nhìn ra cái sai mà sửa đổi.

Và chúng ta những người chịu nhiều tổn thương cũng sẽ không thể nào không mềm lòng.

Bác biết, cháu không dễ tha thứ cho Cậu chủ, nhưng hãy cho cậu ấy một cơ hội để sửa chữa lỗi lầm của mình cũng không phải quá đáng... "

Tư Noãn Noãn im lặng một lúc nói.

" Cháu biết ạ. "

- - - - -

Bảo 8/10 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 149: Bắt được dê...

#BooMew

Tư Noãn Noãn nói xong lại nhìn hình ảnh đẹp đẽ bên ngoài đó chột nói tiếp.

" Cháu nghĩ bác nên chuẩn bị máy ảnh, để khi nào thấy được hình ảnh ba người họ mà chụp lại. "

Quản gia Lâm cười một cái, lấy từ túi áo ra một chiếc máy ảnh ra nói.

" Bác có. " nói xong ông chụp Tư Noãn Noãn một cái sau đó chụp lại hình ảnh Lê Bá Sâm và hai bảo bảo đang chơi đùa.

Những hình ảnh này tuy không có cái gì quý giá, nhưng Tư Noãn Noãn biết, một ngày nào đó sẽ cần đến chúng.

Lê Bá Sâm cười đùa với hai bé con một lúc mới nhìn hướng cửa gọi Tư Noãn Noãn.

" Noãn Noãn, ra đây. "

Tư Noãn Noãn bĩu môi đi ra, cô nhìn chăm chăm hai bé con còn đang cười khanh khách không dứt kia không khỏi lắc đầu.

Tư Noãn Thiên thấy Tư Noãn Noãn liền chạy đến ôm lấy chân cô, bé ngẩng đầu lên nhìn Tư Noãn Noãn nói.

" Mẹ... mẹ... chơi bịt mắt bắt dê đi ạ. "

Tư Noãn Thương cũng chạy đến ôm chân Tư Noãn Noãn.

" Đúng đó mẹ, chơi chơi... "

Cúi đầu nhìn hai con, môi Tư Noãn Noãn nhếch nói.

" Được thôi, vậy ai là người bị bịt mắt, ai là dê con đây? "

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương bốn mắt nhìn nhau một lúc nói.

" Chúng ta sẽ chơi kéo búa bao, ai thua người đó bị bịt mắt nha. "

" Được. "

Thế là ngoài sân Lê Gia lúc này có một nhà bốn người bao gồm, hai lớn hai nhỏ kéo búa bao.

Người thua là Tư Noãn Thương, vì thế Tư Noãn Thương liền bị bịt mắt lại, sau đấy bắt đầu đi bắt ba con dê.

Cô bé dùng đôi chân nhỏ nhỏ của mình đi về phía trước tay vơ vơ như tìm con mồi, tìm một lúc mãi không thấy, Tư Noãn Thương mím môi lại, đi quanh một vòng không bắt được bất kì một ai, bé con bực mình la lên.

" Không cho chơi trốn chỗ khuất đâu á... "

Nhưng bé bị bịt mắt nên làm sao biết được, từ lúc bắt đầu ngoài Tư Noãn Thiên chạy phải chạy trái ra thì Tư Noãn Noãn và Lê Bá Sâm ngồi yên một chỗ.

Nhìn đứa con bảo bối chơi đến cực như vậy, Tư Noãn Noãn đang định đứng dậy đi giúp thì Lê Bá Sâm đã nhanh một bước.

"Đề anh."

Sau đẩy anh ra ngoài, giả vờ như Tư Noãn Thương bắt được anh, ôm bé con lên hôn hôn lại quăng lên cao cao khen thưởng.

Tư Noãn Thương cười đến không khép được miệng.

Lê Bá Sâm được hai bé con bịt mắt, hai bé còn không quên vợ vợ cánh tay đầy thịt của mình lên hỏi số mấy, sau đấy chắc chắn Lê baba không nhìn thấy mới lôi kéo Tư Noãn Noãn chơi cùng.

Lê Bá Sâm trong lòng âm lên, bắt đầu hô.

"Dê... dê đâu rồi..."

"Ta muốn ăn thịt dê..."

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên cười khanh khách chạy trái chạy phải, Tư Noãn Noãn bị hai nhóc con nắm tay cũng phải chạy theo.

Lê Bá Sâm lại hô.

"Dê ơi... ta muốn ăn mì... a... a..." anh gầm lên như một người đang đói khát thèm thuồng.

Hai bé con càng thêm vui mà chạy loạn hô.

"Không cho ăn..."

"Không cho ăn..."

Lê Bá Sâm đi sang trái, lại đi sang phải, chơi mãi không bắt được ai, mồ hôi ướt cả áo anh.

Tư Noãn Noãn cũng rất mệt, khi cô đang đứng nghỉ ngơi, còn chưa biết trời trăng gì thì liền bị ôm lấy.

Tư Noãn Noãn hai mắt trừng to, mà Lê Bá Sâm cũng kinh ngạc, anh không nghĩ sẽ bắt được cô nhanh như vậy. Như nghĩ ra gì đó, môi anh câu lên hô.

"Haha... ta bắt được dê rồi... ta phải ăn ăn..."

Khi anh đang định cắn thật thì Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên hoảng sợ khóc rống lên, Lê Bá Sâm cứng đờ, Tư Noãn Noãn cũng cứng đờ.

"Không cho baba ăn mẹ... ô ô..."

"Ô... ô... baba không được ăn mẹ."

Hai bé con thông minh hơn người bao nhiêu thì lúc này ngốc nghếch bấy nhiêu a.

Lê Bá Sâm khép miệng lại, buông cô ra nhưng trong lòng thật sự không cam, anh còn chưa ôm đã a.

Tự mình gỡ khăn bịt mắt ra Lê Bá Sâm ôm một bé, Tư Noãn Noãn ôm một bé dỗ dành.

"Baba không ăn mẹ các con mà."

"Nín nín nè."

"Baba không ăn mẹ của các con mà..."

"Ngoan nè..."

"Ô... ô..."

Lê Bá Sâm mím môi, cũng không biết nên làm gì, bỗng nhiên anh hai mắt trừng to nói.

"Baba chỉ đang hôn hôn mẹ con thôi không hề ăn nha."

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên vừa nghe 'hôn' liền nín khóc nhìn Lê Bá Sâm hỏi.

"Híc... thật không?"

Lê Bá Sâm gạt đầu lia lịa chắc chắn...

Bão 9/10 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nó Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 150: Rất nhanh chúng ta sẽ có em trai em gái nha...

#BooMew

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên nhú nhú mảy nói.

" Thế baba hôn mẹ đi. "

Nghe xong lời của hai bé, hai mắt Lê Bá Sâm sáng rực, còn Tư Noãn Noãn thì đen mặt.

" Baba nói dối... " thấy Lê Bá Sâm không hôn Tư Noãn Noãn, Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên lại nước mắt cá sấu.

Tư Noãn Noãn nhú mảy lại nhìn chăm chăm hai con, cứ có cảm giác là lạ làm sao đây.

Khi Tư Noãn Noãn còn đang suy nghĩ thì Lê Bá Sâm đột ngột hôn má cô.

" Hôn rồi đó, đã tin chưa? "

Lê Bá Sâm ho khan một tiếng nói.

Tư Noãn Noãn đỏ mặt xấu hổ, cô cúi đầu xuống, cắn cắn môi mình một cái.

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương lại nói.

" Hôn môi cơ. "

Tư Noãn Noãn không nhịn được hô nhẹ.

" Thương Thương, Thiên Thiên. "

Lê Bá Sâm thì nhếch mép không chân chừng hôn nhẹ môi cô một cái hỏi.

" Tin chưa? "

" Tin nha... "

" Tin thiệt tin nha. " Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên nói.

Nhìn ba mẹ hôn nhau xong, hai bé con đòi xuống dưới.

Vừa để hai bé xuống, hai bé liền chơi rượt đuổi nhau.

Vì xung quanh Lê Gia đều có bảo vệ nên Tư Noãn Noãn, Lê Bá Sâm hoàn toàn yên tâm hai bé sẽ an toàn, nhưng vì chắc chắn hơn, có một cô người làm đi theo sau.

Tư Noãn Noãn ở đây cũng gần cả ngày, cô liền hỏi.

" Sao không thấy Aley? " lúc mới đến, cô nghĩ Aley còn bận, nên không hỏi, nhưng đến tận giờ này mà vẫn không thấy thì thật sự không yên tâm.

Lê Bá Sâm nhìn Tư Noãn Noãn nói.

" Con bé giận anh, nên sang nhà chính bên kia ở với mẹ anh, hiện tại đã là con gái nuôi của mẹ nên đã được ra nước ngoài du học. "

Tư Noãn Noãn gật đầu một cái nói.

" Đúng thật là tốt, con bé nên học nhiều một chút. "

" Em rất thích Aley? "

Gật nhẹ đầu một cái, Tư Noãn Noãn thành thật nói.

" Tôi thương như em gái mình vậy, cô bé tuy có không quá hiểu nhiều chuyện nhưng trong thời gian đó, cũng chỉ có mỗi con bé mới tốt với tôi như vậy. "

Lê Bá Sâm mỉm cười, nhớ về cái thời gian đó, ngay cả Aley luôn ngoan ngoãn nghe lời cũng chất vấn anh, chỉ cần nghĩ đến khoảng thời gian đó, Lê Bá Sâm lại cảm thấy chính mình tội tệ ra sao.

Cùng Tư Noãn Noãn đứng cùng một chỗ như hiện tại, là điều anh khao khát hơn bao năm nay, hiện tại khi có thể đứng chung nhưng lại không phải quan hệ thân cận mà chỉ là quan hệ ' người đã từng '.

" Noãn Noãn... anh yêu em. "

" Ừ! "

" Anh thật sự rất yêu em. "

" Ừ! "

" Anh không nói đùa. "

Tư Noãn Noãn cúi đầu nhìn gót chân một cái nói.

" Thế thì lo mà phẫu thuật rồi muốn gì cũng được nha. "

Lê Bá Sâm bấu môi gật nhẹ đầu một cái, nhìn trái nhìn phải thấy không có ai, anh khẽ nắm lấy tay cô không buông.

Nhìn bộ dạng của Lê Bá Sâm và Tư Noãn Noãn hôm nay giống hệt như là đang lén lút yêu nhau vậy, quản gia Lâm đứng từ xa nhìn thấy đầu ông lắc nhẹ chụp hình hai người vào.

Mà bên đây đang tâm tình như thuở đang yêu đương thì ở một góc cây to, Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên hai mắt trừng to nhìn trái nhìn phải nói.

" Không biết chúng ta có thành công hay không nữa. " Tư Noãn Thiên lo lắng nói trước.

Tư Noãn Thương gật đầu chắc chắn nói.

" Nhất định thành công, chúng ta diễn tốt như vậy mà làm sao lại không thành công cho được cơ chứ!? "

Tư Noãn Thiên bấu môi nói.

" Mẹ rõ ràng không muốn hôn..."

" Sẽ hôn mà, em không thấy hay sao? "

" Thấy gì cơ? "

" Mẹ đỏ mặt xấu hổ. "

" A! "

Tư Noãn Thương nhếch mép nói.

" Rất nhanh chúng ta sẽ có em trai em gái nha. Haha..."

- - - - -

Bảo 10/10 chương

****Vì bận việc nhà nên tháng này Boo sẽ nghỉ ngơi, 1.12 gặp lại:3 bye bye các nàng nhé! Hụ hụ đừng quên Boo nha.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 151: Ngủ chung một phòng sao?

#BooMew

Tư Noãn Thiên nhướn nhướn mày bé nhỏ của bé nhìn Tư Noãn Thương một cái, bé thật sự không hiểu lắm ý của chị hai a.

Nhưng Tư Noãn Thiên vẫn gật đầu cười cười tán thành ý chị hai của bé.

Hai chị em ngồi dưới gốc cây to nhỏ bàn tính kế hoạch tiếp theo của hai bé mà không hề để ý đến có vài ba người vẫn đang đứng xung quanh hai bé.

- ---

Nhà chính Lê Gia.

Lưu Hà Mi đang ngồi cùng Lê lão gia tử ở phòng khách, hai mắt bà trừng to kinh ngạc khi thấy bốn năm bức hình mà quản gia Lâm gửi đến.

Tay của bà run lên, cẩn thận phóng to hình ảnh của Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên, hai mắt bà đỏ lên.

Lê lão gia tử năm nay cũng đã sắp gần đất xa trời rồi, sức khỏe ông tuy tốt nhưng nhìn chung cũng đã là tuổi già, sức lại yếu.

Ông đang nhâm nhi trà thì thấy con dâu sống chung một nhà duy nhất của ông hai mắt đỏ ửng, mày ông nhíu lại hỏi.

" Hà Mi, cô làm sao? Lại nhớ cái thằng đang ngồi trên bàn thờ? "

Việc Lưu Hà Mi nhớ thương ba của Lê Bá Sâm không phải không có, huống chi là khóc nên Lê lão gia tử, hay bất cứ người nào trong Lê Gia đều biết.

Lưu Hà Mi hít hít mũi, nhìn ba chồng của mình, bà nhếch môi lên nói.

" Ba, ngài xem cháu chất của ngài đây. " nói xong bà đưa điện thoại cho Lê lão gia tử xem.

Lê lão gia tử nào tin, nhưng ông vẫn lấy cái mắt kính đeo lên, tay run run cầm chiếc điện thoại của Lưu Hà Mi nhìn vào.

" Đây là thằng Bá Sâm lúc nhỏ còn đâu!? Cô nghĩ tôi già cả đến không nhận ra cháu trai hay cháu chất? "

Lưu Hà Mi nhíu mày lại, nói.

" Ba... ngài nhìn đi hai đứa lặn, một trai một gái, là con của Bá Sâm, nào đâu phải Bá Sâm lúc còn bé. "

Lê lão gia tử bĩu môi, nhưng vẫn nheo mắt nhìn thật kỹ bức hình, nhìn nhìn hình một cái, hai mắt ông ngày càng trừng to.

Nhìn kỹ, xác thực hai đứa bé khác với Lê Bá Sâm, cái môi này... chẳng giống thằng nhóc Bá Sâm kia, không lẽ đây thật sự là chất của ông?

Nhìn Lê lão gia tử còn nghi ngờ, Lưu Hà Mi lại nói.

" Thật ra thì Noãn Noãn không hề sảy thai, nên hiện tại hai cháu cũng đã sắp bốn tuổi hết rồi. "

Lê lão gia tử gật nhẹ đầu một cái, chuyện mấy năm trước ông biết rõ, nhưng ông không hề muốn biết chuyện gì mà Tư Noãn Noãn vẫn còn giữ đứa bé.

Dù sao... hiện tại có chất còn hơn không, truy cứu mấy chuyện cũ đấy làm gì cho mệt thân.

Lê lão gia tử nghĩ nghĩ gật nhẹ đầu một cái nhìn hình hai bé con mãi không thôi.

- ---

Tư Noãn Noãn muốn hất cái móng heo đang nắm chặt lấy tay cô ra nhưng cô mãi vẫn không được, tim cô đập thình thịch, thình thịch mãi thôi.

Lê Bá Sâm nhìn nhìn lại nói.

" Chúng ta sẽ ngủ chung một phòng sao? "

" Cái gì? Lê Bá Sâm, anh đừng có khùng điên như vậy... "

Tư Noãn Noãn hai mắt trừng to nhìn chăm chăm Lê Bá Sâm quát.

Lê Bá Sâm cúi đầu im lặng, anh còn đang định nói, anh chỉ muốn ngủ chung cô thôi, sẽ không làm gì hết nhưng chính anh còn không biết bản thân có thật

sự sẽ kiềm chế nổi hay không nữa là.

Lê Bá Sâm cứ nắm chặt lấy tay của Tư Noãn Noãn mà không nói gì cho đến một lúc sau, anh mới nói tiếp.

" Chúng ta chỉ có một tháng bên nhau sao? "

" Ủ! "

" Thế thì em dọn vào phòng khách ở cùng anh đi. "

" Lê Bá Sâm.. "

Tư Noãn Noãn khó chịu quát.

Lê Bá Sâm buông tay Tư Noãn Noãn ra, xụ mặt xuống nói.

" Thật ra thì... anh không làm gì em đâu mà chỉ muốn ngủ chung thôi. "

" Anh tin lời anh nói không? "

" Anh.. "

Tư Noãn Noãn thở hắt một hơi im lặng, hiện tại cô thật sự không biết nên làm gì với Lê Bá Sâm nữa a.

- ----

Hơn một tiếng sau, cũng không biết hai chị em Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương từ đâu chui ra mà bộ dạng của hai người lấm lem bùn đất, còn có ôm một bó hoa nho nhỏ chạy bước nhỏ hướng về phía Tư Noãn Noãn và Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm nhìn hai bé con đang chạy mầy anh cũng nhúu lại mà hô.

" Đừng chạy, đi bộ đi. "

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương nào nghe thấy, hai bé con còn nghĩ Lê Bá Sâm đang cổ vũ hai bé, vì thế chạy càng thêm hăng say.

Tư Noãn Noãn nhúu chặt mầy, Lê Bá Sâm cũng nhúu mầy, anh bước vội về hướng hai cục thịt ôm lên.

" Đi chui đâu mà trên người lấm lem thế? " bản thân rất sợ bẩn, nhưng Lê Bá Sâm nhẩn mầy một cái cũng không có, cứ thể ôm hai cục thịt lên mặc cho quần áo trên người bị bẩn.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên cười khanh khách nói.

" Hái hoa nha... thật nhiều bông hoa xinh đẹp luôn đó baba. "

" Bên trong hoa còn có con thỏ con nữa đó baba. "

Hai đứa đi đến đâu lặn vậy? " Lê Bá Sâm nghe thỏ hơi hơi nhướn mầy hỏi.

" Ở ngôi nhà thật nhỏ... thì phải. "

Lê Bá Sâm cứng đờ còn Tư Noãn Noãn nhúu mầy...

' Ngôi nhà nhỏ...

- -----

****Có một tin vui cho các tình yêu đây.

Vốn bận tiệc tùng định nghỉ nhưng mà mẹ đại nhân nói ngày 8,9,10,11/11 mới cần Boo giúp, nên giờ Boo trở lại viết truyện tiếp đây.

Lịch bão mới.

Từ giờ cho đến ngày mai, đủ 65k phiếu, Boo bảo 5 chương vào tối ngày mai nhé!

Hiện tại đã 61,7k phiếu rồi, chỉ còn 3,3k phiếu nữa thôi nha, 5k tình yêu đang theo dõi truyện mỗi người bỏ 1 phiếu cho Boo để nhanh đủ nha.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 152: Được không?

#BooMew

' Ngôi nhà nhỏ... '

Tur Noãn Noãn ngẩng đầu lên nhìn Lê Bá Sâm một lúc mới hỏi.

" Là ngôi nhà trước kia...?!" vừa hỏi nhưng vừa khẳng định.

Lê Bá Sâm mím môi lại, nhìn Tur Noãn Noãn một lúc mới nói.

" Là ngôi nhà đó. "

" Anh vẫn chưa phá bỏ? " Tur Noãn Noãn không tin mà hỏi Lê Bá Sâm, ngôi nhà đó chứa vô vàn kỷ niệm trong đó, có vui cũng có buồn, có đau lòng cũng có thất vọng.

Lê Bá Sâm nhìn người giúp việc đang đứng cách đó không xa, gật nhẹ đầu một cái, có hai người đến nhanh chóng ôm Tur Noãn Thương và Tur Noãn Thiên vào trong tầm rửa.

Tur Noãn Thương và Tur Noãn Thiên cũng không hề phản kháng mà đưa tay ôm lấy cổ người giúp việc.

Sau khi để hai cục thịt đi. Lê Bá Sâm mới nhìn Tur Noãn Noãn nói.

" Tại sao phải phá bỏ? " dừng một chút, anh lại nói.

" Trong đó, chứa biết bao nhiêu hình ảnh của em. "

Tur Noãn Noãn im lặng, cứ nhìn chăm chăm Lê Bá Sâm một lúc mới nói.

" Nhưng anh biết rõ trong đó không phải lúc nào cũng là niềm vui. "

" Bởi không là niềm vui nên anh mới không đành lòng phá bỏ. " Lê Bá Sâm quát to lên.

" Ở đó, anh có thể cảm nhận những nỗi đau mà em chịu đựng suốt thời gian qua, ở đó anh có thể ở gần em dù đây chỉ là quá khứ. Tur Noãn Noãn không lẽ em không biết sao? Những gì mà em chịu đựng từng ấy năm qua. Chính anh cũng đang chịu đựng... "

Tur Noãn Noãn mím môi, nhìn chăm chăm Lê Bá Sâm.

Cô tiến lên một bước, lại đưa tay lên sờ nhẹ khuôn mặt của Lê Bá Sâm, môi cô mấp máy như muốn nói gì đó nhưng lại không thành tiếng.

Lúc này, nhìn kỹ gương mặt khốc soái ngày nào của anh, lại có thêm quảng thâm ở mắt, tay cô nhẹ nhàng chạm vào.

Sao thế này, sao cô lại thấy đau lòng.

Rõ ràng cô thật mong ước anh có thể hiểu có thể cảm nhận tương tự nỗi đau đó của cô nhưng hiện tại trái tim cô đang cực liệt đau đớn...

Cũng phải, làm sao lại không đau cho được khi chính cô còn rất yêu anh, cũng phải, làm sao lại không xót xa cho được khi thời gian anh chịu đựng toàn bộ nỗi đau đó nhiều hơn cô gấp mấy lần.

Anh không bị đau do đánh đập, anh không bị tổn thương do sỉ nhục... nhưng anh đau ở trong tinh thần và thể xác...

Ngày ngày nhớ lại toàn bộ những hình ảnh cô, ngày ngày phải chịu vô vàn thương nhớ cùng hối hận.

Tur Noãn Noãn buông tay xuống, thì bất chợt cô bị nắm lại.

Lê Bá Sâm nhìn chăm chăm Tur Noãn Noãn, Tur Noãn Noãn cũng nhìn anh, cảm giác của cả hai người lúc này, không phải như mới đầu gặp mặt, càng không phải lúc có nụ hôn gượng ép đầy nữa.

Lê Bá Sâm tiến lại gần... tiến lại gần từng chút, từng chút một cho đến khi trán anh chạm trán cô, mũi anh cũng chạm chiếc mũi nhỏ nhắn của cô.

" Được không? " Lê Bá Sâm mấp máy môi nói.

Tư Noãn Noãn cắn nhẹ môi một cái, tim cô đang nhảy lên ' thành thịch... thành thịch... '

Lê Bá Sâm cũng sắp phát điên lên vì muốn hôn cô ngẫu nghiêng rồi, nhưng anh vẫn nhìn cô, cẩn thận hỏi.

" Được không, Noãn Noãn? "

Tư Noãn Noãn gật nhẹ đầu một cái.

Lê Bá Sâm đưa một tay ra giữ chặt cổ của Tư Noãn Noãn, còn một tay thì giữ chặt eo cô, môi anh nhẹ nhàng chạm vào môi cô.

Có một sự gì đó gọi là dịu dàng dần dần lan tỏa, hôn nhẹ nhàng chấp chờn xong, sau đó lại cẩn thận dịu dặt Tư Noãn Noãn mở miệng, Lê Bá Sâm mút lấy môi trên lại mút lấy môi dưới của cô, tiếng chùn chụt vang lên, chiếc lưỡi anh nhỏ nhẹ đưa vào trong khoang miệng cô, lướt nhẹ hàm trên của cô sau đây lại dẫn dụ chiếc lưỡi nhỏ bé ngược ngung của cô.

Tư Noãn Noãn hai mắt mở to ra nhìn chăm chăm cái mút mát ngẫu nghiêng của anh, Lê Bá Sâm đột ngột mở mắt, nhẹ nhàng ôn nhu nói.

" Nhắm mắt lại. " nhìn thấy Tư Noãn Noãn nhắm mắt, Lê Bá Sâm bắt đầu hôn lại mút lấy mút để đôi môi của cô.

Hai người cứ thế trao nhau nụ hôn nồng say, những cái mút mát ngẫu nghiêng cứ thế vang lên.

Hôn đủ, hôn sâu... hôn đến khi ngộp thở, thì cả hai mới buông nhau ra.

Trán anh chạm vào trán cô, hai người bốn mắt nhìn nhau, môi cả hai cùng câu lên, nhưng lại dốc hết sức thở. Thở lấy thở để...

Tư Noãn Noãn tuy rằng cười, nhưng vẫn không nhận được mà đỏ mặt xấu hổ...

Nhìn bộ dạng này của Tư Noãn Noãn, Lê Bá Sâm cũng nhếch mép cười, hiện tại... anh cảm thấy thật thỏa mãn. Dù rằng cô chưa chắc đã tha thứ cho anh nhưng tiến triển đến mức này cũng xem như cả anh và cô lại gần nhau thêm một chút nữa rồi...

- -----

Trước 12h, đủ 65k phiếu:3 tối Boo bảo 5 chương nha.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 153: Vào thư phòng của lê bá sâm

#BooMew

Hai người đứng đó một lúc lâu, thì trời cũng đã sắp tối dần, mới nắm chặt tay nhau đi vào nhà.

Một ngày, chỉ mới một ngày thôi mà cả Tư Noãn Noãn và Lê Bá Sâm tiến triển đến mức độ này xác thực không phải chuyện đùa rồi.

Tư Noãn Noãn và Tư Noãn Thương sau khi tắm rửa xong hai bé được ăn ngon sau đấy đã ngủ thật say.

Tư Noãn Noãn và Lê Bá Sâm bước vào, tay anh và tay của cô vẫn nắm chặt lấy nhau một chút cũng không muốn rời.

Lê Bá Sâm kéo Tư Noãn Noãn vào phòng bếp, những món ăn thơm ngon của buổi chiều cũng đã chuẩn sẵn.

Anh cẩn thận kéo ghế ra để cô ngồi xuống.

Lê Bá Sâm dịu dàng làm hết mọi thứ.

Tư Noãn Noãn cứ mím chặt môi không biết lúc này cô nên phản ứng như thế nào với Lê Bá Sâm.

Cứ ăn như một cỗ máy, hết dứt cái này đến dứt cái khác vào mồm, Tư Noãn Noãn mím chặt môi, không nhanh không chậm ăn hết toàn bộ những gì mà Lê Bá Sâm gấp.

Đến khi đến căn bụng, Tư Noãn Noãn che chén của mình lại.

" Chính mình anh tự ăn đi, tôi... tôi no rồi. "

Lê Bá Sâm nhướng mày nhìn Tư Noãn Noãn, buồn bã cúi đầu xuống ăn.

Tư Noãn Noãn nhìn bộ dạng này của Lê Bá Sâm, cô nhìn không được nói.

" Thôi ngay đi. " dừng một chút cô lại nói.

" Tôi thật sự ăn no rồi. "

Thấy cô quan tâm anh như vậy, Lê Bá Sâm ngẩng đầu nhìn Tư Noãn Noãn, tuy rằng không nói chuyện nhưng anh xác thực rất là ôn nhu, ôn nhu đến nỗi không ai có thể chịu được.

Hai người ăn xong, mạnh ai về lại phòng tắm rửa, hai cục thịt cũng thức dậy.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên chạy vội xuống dưới phòng khách tìm Lê Bá Sâm, nhưng hai bé không thấy đâu, lại chạy một vòng căn nhà cũng không thấy.

Quản gia Lâm nhìn thấy Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương đỏ mắt nhìn trái nhìn phải, ông mới đi ra hỏi.

" Thiên Thiên và Noãn Noãn làm sao đây? "

Tư Noãn Thiên hít hít mũi nói.

" Không thấy baba đâu hết. "

Tư Noãn Thương mím môi, hai mắt ngập nước nói.

" Baba không thấy đâu hết... "

Quản gia Lâm tưởng đâu có chuyện gì lớn lắm chứ, ông xoa nhẹ đầu hai cục thịt nói.

" Cậu chủ đang ở thư phòng, Thiên Thiên và Thương Thương có thể đến đó tìm gặp cậu chủ nha. "

" Thật sao? "

Quản gia Lâm nhẹ nhàng gật đầu.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên khoanh tay cảm ơn ông sau đẩy chân to chân nhỏ bước dài bước ngắn lên trên tầng.

- ---

Trong thư phòng, Lê Bá Sâm thu lại toàn bộ ôn nhu cùng cưng chiều lúc đầu mà trở về bộ dạng nghiêm túc cùng khó ở.

Anh cúi xuống đọc đọc những tài liệu cùng văn kiện mà Hà Sinh Khứu gửi trong mail. Lại đọc đọc lại chỉnh sửa vài ba thứ gửi đi kèm theo câu ' làm lại '.

Đang tập trung công việc, nên Lê Bá Sâm chẳng hề biết bộ dạng nghiêm túc của anh đã rơi vào trong mắt của hai cục thịt Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương.

Hai bé hai mắt trừng to, thầm nói ' baba của bé thật là soái. '

Cẩn thận đóng cánh cửa lại, vì tay nhỏ nhỏ làm sao có thể giữ chặt được cửa để không phát ra tiếng động.

" Cách... " tiếng vang đóng cửa vang lên.

Lê Bá Sâm hơi hơi nhíu mày ngẩng đầu nhìn về hướng cánh cửa, thì chẳng thấy ai, nhưng khi anh hơi hơi dời mắt xuống thì thấy hai cục thịt của anh đang ngồi ở đó, mở to mắt nhìn anh.

Môi anh nhếch lên, sự lạnh khốc cũng dần dần biến mất, thay vào đó là sự ôn nhu tràn ngập.

Anh đứng dậy đi thẳng đến chỗ hai cục thịt hỏi.

" Thiên Thiên và Thương Thương đang kiếm baba sao? "

Ôm hai cục thịt đi đến bên bàn, Lê Bá Sâm nhướng nhướng mày, mới một ngày thôi, anh cảm thấy hai cục thịt của anh và cô hình như lại nặng hơn rồi.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên an toàn chạm chân lên bàn. Hai mắt bé cười đến híp lại ngoan ngoãn gật đầu nói.

" Đứng rồi a. " dừng một chút.

Tư Noãn Thiên mới nói.

" Con muốn baba dạy chữ nước J cho con a. " mặc dù bé có thể đọc, nói và viết vài ba chữ nhưng không quá ổn, còn rất nhiều chữ bé còn chưa đọc được a.

Lê Bá Sâm ngồi xuống chiếc ghế, anh nhìn hai cục thịt cũng ngồi xuống trên bàn, mỗi anh nhếch lên hỏi.

" Sao lại muốn baba dạy chữ cho á? "

Tư Noãn Thương bấu môi nói.

" Rất nhiều chữ con và Thiên Thiên chưa biết... à không đúng Thiên Thiên biết thật nhiều chữ còn con lại không biết bất kì chữ nào. "

Lê Bá Sâm xoa nhẹ đầu hai cục thịt nói.

" Ngồi yên ở đây, đừng để bản thân té. Để baba đi lấy sách cho hai đứa. " nói xong nhìn hai cục thịt ngoan ngoãn ngồi yên anh mới đi về hướng tủ gần đó mở ra lấy hai quyển sách và cây bút thông minh cho hai cục thịt. "

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên vui vẻ nhận lấy, hai bé bắt đầu cầm cây bút chỉ chỉ trò trò hết tất cả các chữ trong quyển sách...

- - - - -

Bảo 1/5 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 154: Lê Bá Sâm! Anh... Anh là tên không biết xấu hổ

#BooMew

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương được Lê Bá Sâm đặt xuống ghế ngồi hai bên anh, mỗi anh nhếch lên cẩn thận chỉ hai cục thịt phát âm cho thật chính xác.

Lê Bá Sâm bận trăm công ngàn việc, nhưng giờ này anh bỏ ngang công việc mà cứ thế kiên nhẫn cẩn thận dạy hai cục thịt đọc chữ.

Hết dạy chữ cái này đến dạy chữ cái khác.

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương cẩn thận nhìn miệng của Lê Bá Sâm, cái miệng nho nhỏ của hai bé cũng cẩn thận đọc theo.

Tư Noãn Noãn tấm xong, thì chẳng thấy hai cục thịt ở đâu nữa, cô bước xuống hỏi mới hay hai cục thịt đã vào trong Thư Phòng của Lê Bá Sâm.

Tuy biết Lê Bá Sâm chắc chắn không làm gì hai cục thịt, nhưng cô vẫn không nhịn được lo lắng, sợ hai cục thịt quậy phá làm Lê Bá Sâm bực mình.

Tư Noãn Noãn bước đến trước cánh cửa, cô dừng lại, cảm giác lo lắng vẫn còn, cô cẩn thận mở cửa để không phát ra tiếng động.

Hình ảnh bên trong làm Tư Noãn Noãn hơi bất ngờ, cô hai mắt tròn to kinh ngạc khi thấy Lê Bá Sâm không những không khó chịu mà còn cẩn thận dạy hai cục thịt từng tí từng tí một.

Mỗi cô câu lên, lắc nhẹ đầu một cái, thậm chí nói chính cô suy nghĩ quá nhiều rồi.

Sau đấy nhanh chóng rời đi.

Khi Tư Noãn Noãn đóng cánh cửa, Lê Bá Sâm ngẩng đầu lên nhìn chăm chăm cánh cửa mỗi anh câu lên.

Nhanh chóng cúi đầu dạy hai cục thịt tiếp.

Ba cha con ở trong thư phòng thật lâu, Tư Noãn Noãn hai mắt cố mở to ra nhưng rất nhanh liền khép lại, cô nhìn nhìn đồng hồ. Hiện tại đã gần mười một giờ rồi chứ ít đâu mà hai cục thịt còn chưa chịu về phòng.

Chính là cô cũng không thể đi đến Thư Phòng của Lê Bá Sâm đòi người a.

Tư Noãn hít một hơi sâu, thầm nói chắc Lê Bá Sâm cũng sẽ không để hai cục thịt thức khuya đi a.

Sau đấy, cô nhanh chóng chỉnh tư thế ngủ say.

Tầm gần mười hai giờ, khi hai cục thịt học đến ngủ say trong lòng của Lê Bá Sâm, Lê Bá Sâm mới cẩn thận nhẹ bước ra khỏi phòng, trên hai tay anh có ôm theo hai cục thịt to tròn tròn lại ngấn ngấn.

Nhẹ nhàng đi vào phòng ngủ vốn là của anh thường ngày, môi anh câu lên nhìn người phụ nữ đang ngủ say không để phòng gì kia, anh cẩn thận đặt hai cục thịt xuống chiếc giường đã cho người chuẩn bị lúc chiều, lại đắp chăn cho hai cục thịt nhìn nhìn hai bé một lúc anh mới đi về hướng chiếc giường lớn gần đó.

Lê Bá Sâm đứng đó ngắm Tư Noãn Noãn một lúc lâu, cũng không biết anh đang nghĩ gì mà cẩn thận bò lên giường.

Nhìn Lê Bá Sâm lúc này như một tên trộm làm chuyện xấu, anh cẩn thận bò lên, để không phát ra tiếng động, sau đấy lại nằm xuống bên cạnh cô.

Nhìn chằm chằm Tư Noãn Noãn ngủ say, Lê Bá Sâm lại không nhịn được mà nhích tới gần bên cô, đưa tay chen vào cổ của cô, môi anh câu lên mãi thôi.

Nhìn cô vẫn còn ngủ say trên vai anh, Lê Bá Sâm cũng xoay người đối diện cô, tay anh nhẹ nhàng ôm lấy eo cô, nhắm chặt mắt ngủ say.

Sau mấy năm trôi qua, Lê Bá Sâm rốt cuộc cũng thỏa mãn mong ước được gần bên cạnh kẻ cô.

- ----

Sáng hôm sau.

Tư Noãn Noãn lơ mơ tỉnh dậy, cả đêm này cô ngủ rất ngon, hoàn toàn không bị giật mình tỉnh dậy. Ngủ ngon đến nỗi chính cô cũng hơi hơi nghi ngờ có phải hay không cô uống thuốc ngủ.

Hai mắt lim dim mờ ra, Tư Noãn Noãn đang định giơ tay giơ chân để căng cơ thì bất chợt hai mắt còn buồn ngủ mà mở to ra.

Chuyện gì đang xảy ra đây?

Cô đang trong lòng ngực của... Lê Bá Sâm..

Tay chân cô bị người quán chặt.

Tư Noãn Noãn nuốt một ngụm nước bọt, hai mắt nheo lại cắn mạnh vào vai của Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm đang ngủ ngon lành, thì bị cắn, mày anh cũng hơi hơi nhúu lại mà cúi đầu nhìn chằm chằm Tư Noãn Noãn đang dùng ánh mắt lóe ra lừa mà nhìn anh.

" Noãn Noãn... "

Môi Lê Bá Sâm nhếch lên gọi một tiếng.

Hình ảnh của Tư Noãn Noãn và Lê Bá Sâm lúc này rất là thân mật, vì anh ôm chặt cô, như thể muốn khảm cô vào sâu trong da thịt mình.

Tư Noãn Noãn quát nhỏ.

" Lê Bá Sâm, anh còn không nhanh buông tôi ra. " giọng cô vô cùng nhỏ nhưng vẫn có thể cảm nhận được cô thật sự còn đang rất tức giận.

Lê Bá Sâm không buông, mà càng ôm chặt hơn nhỏ giọng gọi.

" Noãn Noãn à... "

" Kêu cái gì mà kêu, buông tôi ra. " Tư Noãn Noãn cố sức vùng vẫy, chính là vừa vùng vẫy xong hai mắt cô trừng to ra.

" Lê Bá Sâm! Anh... Anh là tên không biết xấu hổ. "

- -----

Bảo 2/5 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 155: Mặt dày mới giữ được vợ

#BooMew

Lê Bá Sâm chỉ cười cười mà không hề có ý định buông cô ra.

Càng ôm càng siết chặt cô hơn.

Tư Noãn Noãn nghiêng răng nghiêng lợi đang muốn bạo phát thì cảm nhận thứ gì đó như ngày một to hơn cạ lên bụng cô, hai mắt cô trừng to quát.

" Lê Bá Sâm, anh nhanh buông tôi ra. "

" Không buông. "

" Anh... anh biết anh đang làm cái hành động gì không hả? "

Lê Bá Sâm híp mắt cười một cái nói.

" Không phải tại anh, tại phản ứng sinh lý thôi a. Anh có biết gì đâu a. "

" Anh... anh.. " Tư Noãn Noãn cứng họng, chỉ vào mặt anh, nhưng do khoảng cách hai người gần sát nhau đến không khe hở nên cho dù có chỉ thẳng mặt của Lê Bá Sâm, thì cũng chẳng có làm gì được.

Tư Noãn Noãn mím nhẹ môi, cố giữ bình tĩnh, cô hít một hơi sâu nói.

" Buông tôi ra, bọn nhỏ tỉnh rồi. "

" Ôm thêm một chút nữa. " Lê Bá Sâm mặt dày nói.

Tư Noãn Noãn nhú mày nói.

" Lê Bá Sâm!!!! "

" Mặt anh sắp dày bằng mặt đường rồi đó. "

Tư Noãn Noãn nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Lê Bá Sâm lại nhếch mép, áp sát vào tai cô nói.

" Mặt dày mới giữ được vợ! Noãn Noãn em không biết sao? "

Tư Noãn Noãn phì phò thở, nếu không phải sợ hai cục cứng bị giật mình thức dậy, cô đã hung hăng đập tên đàn ông không có tiết tháo này một trận rồi a.

Cũng không biết là may mắn hay là trùng hợp, hai mắt ủa hai cục thịt hé mở ra sau đấy dụi dụi mắt gọi.

" Mẹ... "

" Mẹ... "

Tư Noãn Noãn và Lê Bá Sâm trên giường cứng đờ người ra, môi Tư Noãn Noãn nhếch lên hung hăng đẩy Lê Bá Sâm ra, sửa lại quần áo sau đấy đứng dậy đến bên giường hai cục thịt.

" Mẹ đây, mẹ đây... "

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên mới ngủ dậy, cũng như bao đứa trẻ khác thôi, vừa thấy Tư Noãn Noãn hai bé liền giơ cánh tay đầy thịt của mình lên mà đòi Tư Noãn Noãn ôm.

Tư Noãn Noãn cung chiều con, cúi xuống ôm một lúc hai đứa lên, vừa ôm lên mày cô cũng hơi hơi nhú lại.

Hai cục thịt tăng cân hay sao...

Nhưng cô không để ý nhiều mà đi thẳng vào phòng tắm.

Lê Bá Sâm bị Tư Noãn Noãn đẩy ra anh nằm úp xuống, mày nhú chặt lại.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên thức không đúng lúc gì cả, anh cũng sẽ không làm gì cô nhưng mà đang lúc gây cản... dù sẽ không đi quá xa nhưng anh còn chưa đi xuống con khát cầu cơ mà lại bị..

Vì sợ Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên nhìn thấy mấy cái không nên thấy nên anh đành nằm úp và kết quả cũng biết rồi đấy.

Chính mình đè mình thật sự rất đau.

Tư Noãn Noãn ôm hai cục thịt ra, môi nhếch lên cũng không làm khó anh mà đi thẳng xuống dưới để cho hai cục thịt ăn.

Lê Bá Sâm nghe tiếng đóng cửa, mới xoay người ngồi dậy, cúi đầu nhìn chăm chăm thứ không an phận của mình mà nhú chặt mày.

Đầu anh lắc nhẹ, thậm mắng thứ cứng rắn ngàn vạn lần.

Lê Bá Sâm khó khăn bước ra khỏi phòng, đi vào phòng khách vốn là phòng ngủ hiện tại của anh chính mình tự nhỏ củ cải.

- - -

Dưới phòng khách lúc này, không chỉ có riêng Tư Noãn Noãn và hai cục thịt Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên, còn có Lê lão gia tử và Lưu Hà Mi.

Lúc mới bước xuống, Tư Noãn Noãn cũng hơi bất ngờ khi nhìn thấy Lưu Hà Mi, nhưng đến khi nhìn thấy Lê lão gia tử đang ngồi ở đó cô cũng hiểu rõ vì sao hôm nay hai người đến đây.

Lưu Hà Mi nhìn Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên một lúc, vì sợ bản thân dọa hai cục thịt nên bà liền dời mắt mà nhìn về Tư Noãn Noãn nói.

" Mừng con về nhà. "

Mặc dù bà không biết vì sao Tư Noãn Noãn lại chịu về, nhưng bà vẫn rất vui vẻ mà chào mừng.

Tư Noãn Noãn mím môi, tuy không đồng ý với cách nói của Lưu Hà Mi, nhưng hôm qua, cô biết rõ, ngoài trừ bác sĩ và Hà Sinh Khứu thì không một ai biết chuyện Lê Bá Sâm bệnh.

Tư Noãn Noãn cũng không tiện nói nên gật nhẹ đầu với Lưu Hà Mi.

Lê lão gia tử vừa thấy Tư Noãn Noãn thì ông đã luôn nhìn Tư Noãn Thương và Tư NOãn Thiên.

Thấy trong nhà đột nhiên im lặng, Lê lão gia tử liền nói.

" Là con của thằng Bá Sâm sao? Lại đây với Cố nào. "

Tư Noãn Noãn đặt hai cục thịt xuống, gật nhẹ đầu.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên bốn mắt nhìn nhau một cái mới đi về hướng Lê lão gia tử.

- - - - -

Bảo 3/5 chương. Đi ăn một cái! Đói quá aaaa.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 156: Nè... Nè hôn hôn

#BooMew

Lê lão gia tử tay run run đón hai cục thịt vào lòng, râu ông dài dài, tóc cũng dài dài được ông cột một nhúm nhỏ, lông mày cũng đã bạc trắng, ông cẩn thận ôm lấy hai cục thịt này cười không ngớt hỏi.

" Hai đứa tên là Thiên Thiên và Thương Thương sao? "

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên gật đầu, nhẹ giọng nói.

" Dạ... "

" Dạ... "

Lê lão gia tử cười không ngớt, nhìn Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên ngoan ngoãn không thôi làm ông nhịn không được mà hôn lấy hôn để hai bé con.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên nhú chặt mày không muốn bị hôn, nhưng hai bé muốn trốn cũng trốn không thoát.

Quản gia Lâm đứng lúc đi đến, trên tay cầm lấy hai bình sữa,

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương vui vẻ nhận lấy bình sữa từ quản gia Lâm mà mút.

Lê lão gia tử bĩu môi, ông còn chưa hôn đã mà, nhưng ông cũng không nói gì mà ngồi yên lặng nhìn Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên uống sữa.

Chẳng mấy chốc, Lê Bá Sâm đã giải quyết xong chuyện của bản thân, anh lúc này diện một cây đen, nhìn vóc dáng của Lê Bá Sâm khi diện tây trang, xác thực rất thu hút ánh nhìn a.

Lê Bá Sâm vội vàng bước xuống, vốn định mặt dày ôm Tư Noãn Noãn, nhưng khi bước xuống mấy cái hành động mặt dày cũng thu lại hết.

Gật nhẹ đầu với Lê lão gia tử.

" Ông nội. "

Lê lão gia tử nhú nhú mày nhìn ông, sau đấy mới hỏi.

" Đi làm? "

Lê Bá Sâm gật đầu một cái, Lê lão gia tử mới nói.

" Thế thì đi đi. "

Lê Bá Sâm vẫn đứng yên bất động, len lén nhìn Tư Noãn Noãn, Tư Noãn Noãn nhướn mày.

Trong lòng thầm nói ' anh nhìn tôi làm gì chứ? '

Lê lão gia tử và Lưu Hà Mi nhướn mày, nhìn thấy hành động mập mờ của bọn trẻ, ông lắc nhẹ đầu một cái nói.

" Thôi thôi, để lão già ta cùng chất cứng ra ngoài. "

Lưu Hà Mi nhìn về Lê Bá Sâm, môi bà nhếch lên.

" Cẩn thận và kiên trì mới dài lâu nhé con trai. " nói xong bà nhẹ nhàng ôm hai cục thịt còn đang cầm bình mút không biết gì.

- - -

Trong phòng khách Lê Gia, lúc này chỉ còn mỗi Lê Bá Sâm và Tư Noãn Noãn.

Lê Bá Sâm nhìn Tư Noãn Noãn, Tư Noãn Noãn nhú nhú mày nhìn anh một cái mới hỏi.

" Làm sao? "

Lê Bá Sâm vẫn im lặng, Tư Noãn Noãn khó chịu nói.

" Rốt cuộc có chuyện gì thì anh cứ nói, còn không thì đi làm nhanh lên! "

Lê Bá Sâm nuốt nuốt vài ngụm nước bọt nói.

" Thật ra thì... à ừ thì... "

Muốn nói nhưng mà nói mãi không thành lời, Tư Noãn Noãn thật sự sắp nổi đóa bực mình thì Lê Bá Sâm nói.

" Anh muốn hôn tạm biệt. "

Nói xong, anh cúi đầu xuống xấu hổ. Tư Noãn Noãn lại nhếch mép.

" Có mơ cũng không mơ đẹp như vậy đâu. Anh biết mà. "

Lê Bá Sâm mặt dày, nắm lấy tay cô.

"Noãn Noãn..."

"Buông cái móng heo của anh ra coi..." "Tur Noãn Noãn khó chịu hô lên.

Lê Bá Sâm nào buông ra, càng nắm chặt lấy tay cô nói.

"Hôn một cái thôi có được không?"

"Không."

"Noãn Noãn, chỉ một cái thôi mà."

"Không."

"Hôm nay anh thật bận, cả một ngày luôn sẽ không thấy em và hai con đó..."

"Kệ Anh."

"Noãn Noãn, anh thật đáng thương đó."

"Chẳng liên quan gì đến tôi."

"Noãn Noãn à."

"..."

"Hôn một cái thôi, một cái ngay má thôi có được không?"

Tur Noãn Noãn nhủ mày, Lê Bá Sâm cúi đầu xuống, tay anh chỉ vào má anh nói.

"Nè... nè hôn hôn."

Tur Noãn Noãn thờ hắc một hơi.

"Chụt." một cái ngay má của anh.

Lê Bá Sâm vui vẻ đến cười híp cả mắt.

Sau đấy hôn lại má Tur Noãn Noãn rồi đi.

- - - - -

Bảo 4/5 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 157: Muốn gặp baba

#BooMew

Đột ngột bị hôn, hai mắt Tur Noãn Noãn trừng to kinh ngạc, còn định mắng Lê Bá Sâm thì Lê Bá Sâm đã đi mất, Tur Noãn Noãn mím môi lại đỏ mặt xấu hổ.

Một màn này, những người còn ở trong Lê Gia đều trong thấy, bên môi họ len lén nở nụ cười.

Thật lâu rồi chưa từng thấy Lê Bá Sâm tươi cười như vậy.

- - -

Trong công ty.

Lê Bá Sâm khác với thường ngày, hôm nay là một bộ dáng cực kỳ khốc soái, nhưng những nhân viên trong đây đều nhìn thấy sự vui tươi đầu đó trên người Lê Bá Sâm.

Hà Sinh Khứu một đường bước vào thang máy, vừa thấy Lê Bá Sâm, anh liền để thang máy tạm dừng chờ Lê Bá Sâm bước vào.

" Boss. "

" Ủ! " Lê Bá Sâm tuy ' ừ ' một tiếng như mọi khi nhưng trong giọng nói vẫn còn mang máng sự vui thích trong đó.

Hà Sinh Khứu hơi hơi nhướn mày kinh ngạc nhẹ giọng hỏi.

" Hôm nay Boss có chuyện gì vui hay sao? "

Lê Bá Sâm nhếch mép.

" Không phải cậu đã biết? "

" A... "

" Cậu làm gì cậu nghĩ có thể gạt được tôi? " dừng một chút, Lê Bá Sâm lại nói.

" Chính là chuyện này cậu làm rất tốt. "

Nói xong, cũng là lúc thang máy lên đến tầng cao nhất của Lê thị. Lê Bá Sâm bước ra ngoài, Hà Sinh Khứu nhướn nhướn mày ý vị thâm trường.

- - -

Vốn Lê Thị rất bận, nên để sắp xếp hết một đồng công việc của Lê Thị, Lê Bá Sâm cần thời gian, trong một tháng chưa chắc đã đủ, để dồn công việc lại vì thể hiện tại anh phải dốc sức làm việc cho xong cũng như giảm bớt một số việc quá khó.

Lê Bá Sâm cả ngày vui trong phòng đọc đọc ký ký cả đồng giấy tờ, ngay cả Hà Sinh Khứu hay những trợ lý thư ký khác ở bên ngoài cũng bắt đầu dốc sức làm việc.

Lê Bá Sâm sáng không ăn sáng mà giờ này đã gần mười hai giờ trưa nhưng anh vẫn không ra ngoài, một ngụm nước cũng chưa hề uống, anh cứ cúi đầu làm việc.

- - -

Tư Noãn Noãn nhìn đồng hồ, chẳng hiểu sao bản thân cô tự nhiên cảm thấy hơi hơi lo lắng cho Lê Bá Sâm, cô nhú nhú mày, lại nhìn đồng hồ không nhận được đứng dậy đi vào phòng bếp nấu vài món nhẹ cho Lê Bá Sâm, nhìn mấy quả cam trên bàn, cô lại vắt ra bỏ vào bình đem theo.

Xong hết cũng gần mười hai giờ, Tư Noãn Noãn chạy lên phòng thay một bộ váy hoa thắt eo lại chuẩn bị thêm vài ba thứ cần thiết đi nhanh ra ngoài.

Chính là vừa xuống dưới phòng khách, Tư Noãn Noãn nhướn nhướn mày nhìn Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên.

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương đã tắm rửa thay bộ đồ khủng long, do nước da của hai bé trắng hồng nên mặc bất cứ cái gì cũng hợp, không những thế còn rất đáng yêu.

" Mẹ... "

" Mẹ... "

Tư Noãn Noãn trong lòng thầm kêu lên, đừng có nói giống như cô nghĩ nha...

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương bước chân nho nhỏ đi về hướng Tư Noãn Noãn hỏi.

" Mẹ đi đâu đấy ạ? "

" Mẹ cho Thiên Thiên và Thương Thương đi cùng có được không ạ? "

" A!? Mẹ đi công việc không thể đưa hai con theo. "

Tư Noãn Noãn vừa nói xong, Quân gia Lâm liền nói.

" Noãn Noãn bác thấy mấy món cháu nấu để vào hộp nhựa nên bác thay hộp giữ nhiệt rồi nè! Cháu là đưa cơm cho Cậu chủ sao... "

Nói xong, quân gia Lâm im lặng khi nhìn thấy Tư Noãn Noãn ra dấu nhưng cái gì ông cũng đã nói ra hết rồi, còn im lặng cái gì nữa cơ.

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương liền nói.

"Thiên Thiên cũng muốn gặp baba."

"Thương Thương cũng muốn gặp baba. "

Tư Noãn Noãn nhủu mày lại im lặng.

Hai con khùng long liền dùng thịt đè người, ngồi lên chân cô nói.

"Con muốn gặp baba. "

"Con cũng muốn... "

Tư Noãn Noãn thở hắt một hơi nói.

"Chiều chút baba về rồi gặp luôn có được không? "

"Không muốn đâu ô... ô... "

"ô ô... "

Nhìn hai cục thịt như vậy, dù biết chỉ là nước mắt cá sấu như cô vẫn không nhận được mà dỗ dành hai cục thịt một lúc, đồng ý cho hai cục thịt theo.

--

Trên xe.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên ngồi trên ghế trẻ em, cười khanh khách mãi thôi.

Tư Noãn Noãn thì nhủu chặt mày...

Cô vốn không định cho nhiều người biết Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên là con của Lê Bá Sâm, nhưng lần này xác thực không giấu giếm gì được nữa rồi a...

--

Lê Thị.

Ba mẹ con Tư Noãn Noãn vừa bước xuống xe có ký hiệu của Lê Gia, liền thu hút không ít ánh nhìn. Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương hai tay nắm chặt đi thẳng vào Lê Gia, Tư Noãn Noãn nhủu mày theo sau, một vài người biết cô khẽ gật đầu chào hỏi, Tư Noãn Noãn cũng gật đầu theo...

Bảo 5/5 chương

***Từ giờ cho đến ngày 5.11, Đủ 70k phiếu, Boo Bảo 7 chương nha.

Hiện tại đã 65,6k phiếu rồi, chỉ còn 4,4k nữa thôi. Các tình yêu cố lên, đủ sớm bảo sớm, để còn có bảo khác nữa ạ.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 158: Toàn bộ đều là của anh...

#BooMew

Hai cục thịt... à không với cái tình hình hiện tại nên gọi là hai con khùng long con nắm chặt tay nhau đi vào.

Vì Tư Noãn Thiên từng vào Lê Thị rồi, cho dù đi qua một lần thôi, nhưng bé vẫn khá nhớ rõ đường đi, nên lúc này Tư Noãn Thiên liền nắm lấy tay nhỏ của chị gái Tư Noãn Thương đi thẳng vào trong thang máy VIP dành cho Lê Bá Sâm và Hà Sinh Khứ, hoặc cho một vài người có thẩm quyền.

Nữ tiếp tân đứng gần đó, thấy hai con khủng long con đi vào hết hồn, đang định ngăn lại thì Tư Noãn Noãn cũng đi vào.

Tư Noãn Noãn lắc nhẹ đầu, lấy thẻ VIP của mình ra.

Nữ tiếp tân chỉ biết há hốc mồm không tin vào mắt mình, cô gái xinh đẹp đó có thẻ VIP.

Có một vài người biết Tư Noãn Noãn là ai liền nói.

" Vợ cũ của Boss đấy. "

" A!? "

" Cô mới đến nên không biết, chứ thật ra thì Tư tiểu thư và Boss là vợ chồng, tuy ly hôn nhưng chắc... cũng không như chúng ta nghĩ. "

" Nhìn hai tiểu bảo bảo đó là biết rồi còn gì. " chính bọn họ thăm nghĩ bé con trong lòng của trợ lý Hà ngày đó chắc chắn không phải tầm thường, đến hiện tại nhìn thấy lại đủ biết a.

- - -

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên lắc lắc cái mông của hai bé nói.

" Mẹ, hình như ai cũng biết mẹ có đúng không ạ? "

" Thiên Thiên thấy ai cũng gật đầu chào hỏi mẹ hết á. "

Tư Noãn Noãn xoa nhẹ đầu của Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương không nói gì.

Rất nhanh cánh cửa mở ra, ba mẹ con Tư Noãn Noãn bước ra, lại một lần nữa thu hút không ít ánh nhìn của các thư ký trợ lý của Lê Bá Sâm.

Hà Sinh Khứ từ phòng nước đi ra liền thấy Tư Noãn Noãn, hai mắt anh mở to ra như nhìn thấy cứu tinh của đời mình, môi anh cười đến như muốn nứt ra mà gọi.

" Tư tiểu thư... cô đến... " còn chưa nói hết câu, Hà Sinh Khứ cứng đờ cả người, hai con khủng long...

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên hai mắt mở to ra nhìn chăm chăm Hà Sinh Khứ, ngoan ngoãn gọi.

" Chào chú... "

Hà Sinh Khứ yêu thương xoa xoa nhẹ đầu hai nhóc con mới nói.

" Chú chào hai con nha. " trong lòng anh không khỏi lắc đầu, tại sao con của Lê Bá Sâm và Lê Bá Sâm lại khác nhau như vậy???

Lê Bá Sâm lạnh đến thấu xương, còn hai cục thịt này thì lại ngọt ngào ấm áp đến không chịu được a.

Tư Noãn Noãn khẽ hỏi.

" Lê... à Bá Sâm đâu? "

" Đang ở trong phòng đấy! " Hà Sinh Khứ nhủ thầm nói.

Tư Noãn Noãn gật nhẹ đầu, sau đấy lại kéo hai cục thịt đi vào.

Vẫn như cũ, Tư Noãn Noãn đứng trước cửa phòng, mày nhíu lại... trong đây... haizz, hít một hơi sâu, Tư Noãn Noãn gõ nhẹ cửa, không nghe thấy tiếng gọi vào, cô cũng không ngần ngại mà đẩy cửa đi vào.

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương cũng nắm đuôi nhau đi vào theo.

Lê Bá Sâm đang tập trung cao độ làm việc, cánh cửa bị gõ anh không nghe nhưng cánh cửa bị mở anh lại nghe, mày nhíu chặt ngẩng đầu nhìn chăm chăm cánh cửa.

Tư Noãn Noãn bước vào liền đối diện với ánh mắt muốn giết người của anh, cô nhướng nhướng mày mỗi câu lên.

" Không muốn nhìn thấy tôi đến như vậy? "

Lê Bá Sâm từ ánh mắt khó chịu, liền chuyển về ánh mắt bất ngờ, không những thế còn có tia vui mừng đến không thốt lên lời của hai bé.

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương không biết đã đi vào chỗ Lê Bá Sâm ngồi lúc nào mà gọi.

"Baba..."

"Baba..." giọng của hai cục thịt ngọt ơi là ngọt.

Lê Bá Sâm cúi đầu, yêu thương mà ôm hai cục thịt lên hôn hôn má hai con một cái mới nhìn Tư Noãn Noãn nói.

"Em đến đưa cơm cho anh sao Noãn Noãn?" giọng ôn nhu đến không gì bì được.

Cánh cửa vừa đóng lại, bên ngoài trợ lý, thư ký khác của Lê Bá Sâm hai mắt trừng to ra nhìn nhau.

Bọn họ vừa nghe cái gì đây? Sao lại ôn nhu như vậy... Đây là Boss của bọn họ sao?

Tư Noãn Noãn bĩu môi không nói gì mà tay xách hai ba thứ đặt lên bàn của sofa.

"Ăn chưa?"

Lê Bá Sâm ôm hai cục thịt đi đến bên cạnh Tư Noãn Noãn lắc nhẹ đầu nói.

"Không có Noãn Noãn, anh ăn không vào."

Tư Noãn Noãn nhìn như không nhìn Lê Bá Sâm nói.

"Không ăn vào thì đừng có ăn." dừng một chút, Tư Noãn Noãn mới nói.

"Thiên Thiên và Thương Thương ăn đi nè! Baba các con không..."

Lê Bá Sâm vừa nghe, vội vàng buông hai cục thịt xuống, đi vội ôm hết hai hộp giữ nhiệt vào người, thao thao bất tuyệt.

"Ai nói anh không ăn chứ... cái này... cái này... toàn bộ đều là của anh..."

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên bốn mắt nhìn nhau, trong lòng các bé âm thầm bĩu môi...

- - - - -

Sắp đủ 70k phiếu rồi đó! Mọi người cô lên nha. Tranh thủ từ giờ cho đến trưa nay đủ đi, tối nay Boo bảo 7 chương luôn để còn đón bão khác nữa a.

***Nhắc lại: từ ngày 8.11 đến ngày 11.11 Boo sẽ Off, ngày 12.11 mới viết lại. Nên hiện tại chưa off tranh thủ bão hổ hổ!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 159: Không nở ăn

#BooMew

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên bốn mắt nhìn nhau, trong lòng các bé âm thầm bĩu môi nói.

'Baba thật ham ăn a.'

Tuy hai cục thịt hoàn toàn không biết rõ bên trong cái hộp đầy chứa những món gì, nhưng hai cục thịt biết, chắc chắn hai cục thịt không thể ăn a.

Mẹ Noãn Noãn thật sự rất khó, cho dù là bất kì thức ăn gì cũng vậy, mẹ Noãn Noãn sẽ không tùy tiện để hai bé ăn, không những thế, còn không cho hai bé ăn những món hai bé thích quá nhiều nữa nên hiện tại cho dù mẹ Noãn Noãn có nói cho hai bé ăn thì hai bé chưa chắc gì ăn được a.

Nhưng nhìn biểu hiện 'ham ăn' của baba cũng thật là vui nha.

Lê Bá Sâm ôm khư khư hai hộp giữ nhiệt, Tư Noãn Noãn nheo mắt nhìn chăm chăm, môi cô nhếch lên không nhanh không chậm lấy điện thoại ra chụp lại hình ảnh Lê Bá Sâm phồng má ôm mấy cái hộp vào trong người.

Lê Bá Sâm nhìn hành động của Tư Noãn Noãn, hai mắt anh trừng to không chấp nhận nói.

"Noãn Noãn... sao em lại chụp lên anh?"

"Ủa tôi có chụp lên hả? " Tư Noãn Noãn giả ngu hỏi, sau đấy cô lại nói.

" Rõ ràng anh cho tôi chụp hình cơ mà. "

" Ồ... anh cho từ bao giờ cơ chứ? " Lê Bá Sâm ngồi ngay ngắn trên sofa, hai mắt mở to tròn nhìn Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn bĩu môi nói.

" Ồ... không cho thì xóa... "

" Thôi... thôi đừng xóa... " Lê Bá Sâm vội vàng nói.

Hmm! Anh có điên đầu mà để Tư Noãn Noãn xóa hình bản thân anh chứ? Trong điện thoại của cô, có hình anh... như vậy mới chứng minh trong lòng cô cũng có anh chứ!

Tư Noãn Noãn nhếch mép, không nói gì, mở chiếc túi giấy còn lại lấy ra hai bình sữa và một bình cam vắt ra để lên bàn.

Lúc đầu chỉ có một bình cam vắt thôi, nhưng vì có thêm hai cục thịt theo nên phải có thêm hai bình sữa.

Hai cục thịt Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên vừa thấy sữa, hai bé vui vẻ đi đến ngồi bên cạnh baba uống.

Còn Lê Bá Sâm thì vẫn còn ngồi yên bất động nhìn chăm chăm vào hộp giữ nhiệt vừa mở ra đấy.

Tư Noãn Noãn nhìn Lê Bá Sâm khê hỏi.

" Không ăn? "

Không lẽ cô nấu không còn ngon như những năm trước nên anh ta không thèm ăn... Rõ ràng cô đã thử rồi, thấy ngon mà ta.

Lê Bá Sâm nhú nhú mày, nhìn Tư Noãn Noãn lại nhìn hộp com, bộ mặt cực nghiêm trọng.

Tư Noãn Noãn sốt ruột đến sắp điên lên rồi, cô nhú chặt mày hỏi.

" Anh không ăn? "

Lê Bá Sâm lắc nhẹ đầu, anh thờ hắc một hơi mới nói.

" Anh không nở ăn. " dừng một chút, bộ mặt cực kì cực kì và vô cùng nặng nề nói.

" Những món này, đều chính tay Noãn Noãn nấu, phải đem trưng bày, chứ ăn anh sao đành ăn hả Noãn Noãn. " còn chưa nói đến đây là lần đầu tiên anh ăn com cô nấu trong suốt mấy năm xa nhau a.

Tư Noãn Noãn cười còn xấu hơn cả khóc, cô đang nghe cái lí do gì đây? Anh ta không ăn từ này đến giờ là vì ' không nở ' chứ không phải ' khó ăn ' trời ạ!!! Làm cô lo mãi không thôi a.

" Noãn Noãn, hay là chúng ta đi ra ngoài nhà hàng đối diện Lê Thị ăn có được không? "

Lê Bá Sâm đáng thương hề hề nói, những món Tư Noãn Noãn nấu này, anh phải giữ gìn làm vật kỷ niệm a.

Tư Noãn Noãn nhú mày, nhìn Lê Bá Sâm một lúc mới nói.

" Anh ăn đi, tôi và Thiên Thiên cùng Thương Thương lúc ở nhà đã ăn rồi. "

Lê Bá Sâm ngó ra... ' nhà... ' Tư Noãn Noãn vừa nói là ' nhà ' á... cô xem Lê Gia là ' nhà ' rồi á... Lê Bá Sâm mừng đến đỏ mắt, anh mếu máo ăn từng ngụm từng ngụm com.

Tư Noãn Noãn thật sự hết biết làm sao khi thấy Lê Bá Sâm biểu hiện một cách thái quá như vậy.

Lê Bá Sâm vừa ăn vừa tự nhủ... không sao. Cứ ăn hết cái này, sau này ở ' nhà ' của chúng ta, Tư Noãn Noãn sẽ nấu tiếp cho anh.

Ăn xong, uống xong.

Bụng cả ba căng no, dựa lưng vào sofa thở phò phò không thôi.

Tư Noãn Noãn lắc nhẹ đầu, dọn dẹp đồng tàn cuộc trên bàn bỏ vào túi giấy mới nói.

" Ăn xong đi rửa mặt cùng với rửa tay cho sạch sẽ đi. "

Lê Bá Sâm gạt nhẹ đầu, ôm lấy Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thiên đi thẳng vào phòng vệ sinh riêng của anh mà vệ sinh mặt cùng tay.

Sau khi rửa xong, cả ba mới ra ngoài.

Tư Noãn Thiên nhúc nhích cái mông nho nhỏ tròn tròn của bé nói.

" Mẹ... Thiên Thiên muốn thay quần áo a. "

Tư Noãn Thương cũng nhúc nhích cái mông nho nhỏ tròn tròn nói.

" Mẹ... Thương Thương cũng muốn. "

Lúc này, cả hai cục thịt cả người đầy mồ hôi, nóng đến khó chịu.

Tư Noãn Noãn ôm hai cục thịt từ tay của Lê Bá Sâm, đặt hai bé xuống sofa, nhẹ nhàng gỡ hai nút áo của hai bé, thấy ngực của hai bé đều ướt đầm mồ hôi, Tư Noãn Noãn nhủ chặt mày đau lòng không thôi...

- - - - -

Bảo 1/7 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 160: Thật đau... Thật sự rất đau...

#BooMew

Lê Bá Sâm nhướn nhướn mày nhìn thấy mồ hôi, Tư Noãn Noãn đứng dậy nói.

" Ăn cũng đã xong rồi, vậy giờ tôi... " về... còn chưa kịp nói hết câu thì Lê Bá Sâm liền nói.

" Để anh gọi Hà Sinh Khứ đi mua ít quần áo mỏng mỏng cho hai con, em cứ ngồi xuống yên tâm. "

" Nhưng... " Tư Noãn Noãn định từ chối, thì Lê Bá Sâm liền cắt ngang lời cô định nói.

" Ở đây với anh thêm một chút nữa đi Noãn Noãn. "

" Đêm nay, anh phải tăng ca. "

Tư Noãn Noãn cũng không biết nói gì hơn ngoài việc gạt đầu một cái, cô biết, hiện tại cho dù cô muốn rời đi cũng không thể nào đi được a.

Lê Bá Sâm thấy Tư Noãn Noãn gạt đầu, anh liền vui vẻ mà kéo Tư Noãn Noãn ngồi xuống sofa, chính anh ngồi bên cạnh cô, cầm điện thoại nhắn tin cho trợ lý Hà Sinh Khứ của mình.

- - -

Bên ngoài phòng Lê Bá Sâm, có hơn mười người mang danh thư kí, trợ lý của Lê Bá Sâm vừa ăn vừa làm việc.

Hà Sinh Khứ một tay vừa đánh máy, một tay vừa cầm ổ bánh mì cạp đỡ đói bụng thì chuông tin nhắn vang lên, mày anh nhủ lại, đang định bỏ mặc chiếc điện thoại ấy, mắt anh lại vô tình lướt qua màn hình.

Hiện rõ ' BOSS. '

Hà Sinh khừ nuốt vội một ngụm bánh mì, sau đấy bỏ phần dư lên cái hộp gần đó, mà đọc tin nhắn.

BOSS: ' Cậu đi ra ngoài mua giúp tôi vài ba bộ quần áo mùa hè cho Thương Thương và Thiên Thiên. Nhớ lấy mấy loại vải tốt tốt một chút nhé! '

Hà Sinh Khứ đọc xong tin nhắn, thật muốn chửi Lê Bá Sâm một trận, bộ Lê Bá Sâm người cổ đại hay sao mà đi mua thức ăn hay quần áo còn cần chính mình đi mua, chỉ cần lên mạng mua là được chứ gì.

Muốn giao nhanh thì trả cho họ thêm vài ngàn phí vận chuyển là xong, nhưng Boss chính mình nhắn tin cho anh, anh cũng không thể nào từ chối được a.

Hà Sinh Khứ đứng dậy, một tay cầm ổ bánh mì còn phân nửa, một tay nhét điện thoại vào túi đi ra ngoài.

- ---

Hoa Thị.

Hoa Từ Khiêm nhúu chặt mày cố gắng làm cho xong một đồng công việc còn tồn không hết mà cũng quên mất chuyện Tư Noãn Noãn, mãi một lúc lâu, anh mới nhớ đến chuyện Tư Noãn Noãn nhờ, đang định gọi trợ lý lên tìm hiểu thì biết được một tin.

Chính anh cũng không biết nên vui hay nên buồn nữa.

" Cậu nói là Noãn Noãn đã dọn vào Lê Gia? "

" Vâng Boss. "

" Hai bé con cũng vào. "

" Vâng. "

" Ủ. " Hoa Từ Khiêm lạnh nhạt ' ừ ' một tiếng.

Trợ lý lại nói.

" Hình như Tư tiểu thư biết chuyện Lê Tổng... à không Lê chủ tịch bên đó mắc bệnh rồi. "

Hoa Từ Khiêm cười như không cười nói.

" Tôi biết, cũng chỉ khi Noãn Noãn biết chuyện, thì mới có chuyện đi vào trong đây ở. "

" Boss... anh... " trợ lý kinh ngạc nhìn Hoa Từ Khiêm mím chặt môi như kiềm nén gì đó.

Hoa Từ Khiêm lắc nhẹ đầu một cái mới nói.

" Dù biết rõ cô ấy chẳng yêu tôi, hay một chút gì đó gọi là động lòng cũng chưa từng dành cho tôi, thế mà tôi vẫn hy vọng có phải quá ngu ngốc hay không? " không đợi trợ lý trả lời, Hoa Từ Khiêm lại nói.

" Cô ấy rất nhiều lần nói ' em chỉ xem anh là người anh trai, là người bạn thân, bạn tri kỉ ' và còn nói ' nếu anh khó quên đi em, thì chúng ta cứ xem như người xa lạ... ' tôi cũng nói là sẽ ổn, sẽ không sao, nhưng thì ra cái từ ổn đây của tôi là giả.

Hôm nay, trái tim tôi lại đau thắt lại khi biết Noãn Noãn đang ở cạnh Lê Bá Sâm... thật đau... thật sự rất đau... "

" Boss... ' trợ lý gọi một tiếng rồi im lặng, có lẽ những người ngoài kia không biết, nhưng chính anh biết, Boss không phải chỉ một lần chịu đau khổ, càng không phải chỉ một lần vì Tư tiểu thư đau lòng.

Tư tiểu thư không sai, sai là ở Boss, luôn cố chấp, tự cho mình là đúng, cái gì mà cứ cố gắng dần dần sẽ thành công, cái gì mà chỉ cần kiên nhẫn sẽ được đáp lại, toàn bộ đều là dối trá...

Càng cố gắng, càng khiến chính mình tổn thương.

Càng kiên nhẫn, càng khiến chính mình thêm đau buồn.

Trong công việc, sự cố gắng, sự kiên trì của mình sẽ xứng đáng, nhưng trong tình yêu... sự cố gắng, sự kiên trì của mình sẽ thành thứ khiến chính mình chịu nhiều tổn thương thêm thôi...

- ----

Nước Rose.

Vẫn như thế, là thành phố của loài hoa, những cửa hàng hoa của Tư Noãn Noãn vẫn bán chạy như ngày nào chỉ khác là không còn ai thấy cô nữa.

Phi Vô Dư ngồi trên ghế đá trước cửa hàng, tay cầm điều thuốc hút một hơi thở ra.

Cái cảm giác lạnh giá này đúng là không gì có thể diễn tả nổi... vì sao chứ...

Vì chính anh thấy cô đơn nên rất lạnh...

- -----

Chương 161: Không dễ dàng từ bỏ

#BooMew

Biết rõ tình cảm của mình sẽ không được đáp lại, càng biết rõ bản thân mình sẽ không có được cô ấy, nhưng cái tính cố chấp đầy vẫn không thay đổi.

Cứ nghĩ, sẽ không sao, chỉ cần được ở cạnh bên, bảo vệ cô ấy, thì anh nhất định thấy đủ.

Thế là mặc cho cô từ chối, anh vẫn đứng phía sau cô giúp đỡ... và cũng thấy đó, càng giúp càng lúng sâu, không những lúng sâu, lại còn thấy đau đớn.

Cứ nghĩ bản thân sẽ vượt qua, nhưng không càng khó vượt qua.

Chỉ mới vài ngày không gặp, chính anh cảm thấy như mấy năm.

Nỗi nhớ ấy không từ nào có thể diễn tả.

Minh Lâm từ bên cửa hàng khu khác về, may anh nhượng nhượng nhìn Phi Vô Dư đang ngồi một mình bên ngoài cửa hàng hút thuốc.

Anh lác nhệ đầu đi đến, ngồi bên cạnh Phi Vô Dư, đặt một bọc bia chính giữa hai người, anh khui một lon bia ra húp một ngụm, nhìn trắng trên cao hỏi.

"Đang nhớ Tư tiểu thư sao? "

Phi Vô Dư nhìn Minh Lâm một chút, không nói gì.

Minh Lâm lại nói.

"Có những thứ vốn không thuộc về mình, thì nên từ bỏ. "

Phi Vô Dư nhếch mép cười khổ.

"Tôi biết. "

"Thế sao anh lại không từ bỏ. "

"Cậu chưa từng yêu ai sao cậu hiểu... làm sao có thể dễ dàng từ bỏ như vậy. " Phi Vô Dư khui một lon bia, uống ừng ực nói.

Minh Lâm nhìn Phi Vô Dư, cũng không biết anh đang nghĩ gì liền nói.

"Đừng... không dễ dàng từ bỏ, nhưng vốn thứ đó không thuộc về mình, thì cứ ôm cái hy vọng viễn vông đó sẽ được sao? "

Dừng một chút, anh như rơi vào tâm tối nói.

"Ai nói tôi không từng yêu, chỉ là người tôi yêu không đúng, cũng chẳng đúng thời điểm thì làm sao tôi có thể... "

Phi Vô Dư hai mắt trừng to, nhìn Minh Lâm hỏi.

"Cậu từng yêu... "

Minh Lâm chỉ cười mà không nói, chính anh đang không dám nói chứ không phải không muốn nói.

Thứ nên quên thì cứ quên nhưng thật sự rất khó quên, có lẽ anh hơn họ... anh giỏi che giấu, giỏi giả vờ, nhưng cũng rất đau khi nhìn thấy người mình yêu thương vì người khác mà đau lòng, mà yêu thương...

Cả hai cứ thế ngồi đấy, vừa uống vừa nói chuyện, cũng không biết uống bao nhiêu, cũng không biết nói những gì...

Thật khuya, Minh Lâm khó khăn đỡ Phi Vô Dư đi vào nhà...

Sau đấy... chuyện gì đến rồi cũng đến...

Nước J.

Tư Gia tan nhà nát cửa, Tư Thị cũng phá sản.

Một nhà bà người, Tư Khả Minh, Tuyết Suong Anh và Tư Chân Châu phải sống tạm bợ ở khu ổ chuột của nước J.

Vì Tư Chân Châu bị lừa, không chỉ Tư Gia và Tư Thị bị mất mà còn vài ba tấc đất còn sót lại từ ba mẹ của Tư Khả Minh trước lúc chết để lại cho ông cũng bị Tư Chân Châu đem đi bán.

Hiện tại, Tư Chân Châu từ một gái làng chơi thời thượng thành một cô gái điểm rề tiền.

Tuyết Suong Anh, từ một bà chủ của Tư Thị, xem người nghèo hơn mình như cỏ rác, cũng thành một bà già xấu xí nhăn nheo.

Còn Tư Khả Minh, năm nay tuy cũng không quá già, nhưng ông cũng không còn trẻ gì mà thức khuya dậy sớm làm lụng vất vả mãi được.

Một nhà ba người, chỉ một bữa cơm có một ít rau cùng với thịt cũng khó.

Tư Chân Châu ngồi trên ghế cũ kĩ nhìn chăm chăm món ăn khó chịu quá.

"Không lẽ chúng ta cứ sống như vậy mãi sao? Mấy món này, cho chó, chó còn không thèm ăn. " thói quen ăn sung mặc sướng đã quen, mấy năm nay cứ nhìn mấy món này, cô nuốt không vào.

Tư Khả Minh đang làm công nhân cho một nhà máy dầu nhớt gần đó, cả người ông lấm lem, ông nhũn chặt mày nhìn đứa con gái ông cưng hơn cả vàng nhẹ giọng nói.

" Con ráng ăn đi, nhà chúng ta chỉ có những cái này."

Tư Chân Châu làm sao để yên, cô hung hăng lấy chén cơm của mình ném xuống đất, nhìn chăm chăm Tư Khả Minh, chẳng xem ông là cha mà quát.

" Còn không phải tại ông hay sao? Nếu không phải tại ông đem tiền cho con tiện nhân đó thì làm gì có chuyện này. " chỉ cần nhớ đến chuyện Tư Khả Minh lấy tiền cho con tiện nhân Tư Noãn Noãn thì cô tức chết đi thôi.

Tuyết Suong Anh hiện tại và trước kia khác nhau rất nhiều chuyện, lúc trước bà không xem ai ra gì, cũng vì thế mà không nhìn xa trông rộng, nhưng hiện tại nghèo khổ, nên bà biết cái gì đúng cái gì sai.

Im lặng một lúc lâu, bà ho khan một tiếng nói.

" Mày còn có tư cách trách con Noãn Noãn? Nó lấy một mày lấy đến trăm đấy! " dùng một chút bà lại nói.

" Nhà chúng ta ra nông nổi này không phải tại mày hám trai hay sao? Mới thành ra như này, cái gì cũng dâng cho trai, kết quả, nhà tan cửa nát. Mày giỏi quá còn gì. "

" Mẹ... " Tư Chân Châu không tin vào tai mình.

Tuyết Suong Anh lại nói.

" Tao nói không đúng sao? Mày không nuốt được cơm này thì dọn ra ngoài mà sống, chứ đừng có sống ở đây mà đổ cơm phí như vậy! Nhà này không nuôi nổi mày. "

Bảo 3/7 chương

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 162: Cậu nhìn đủ chưa?

#BooMew

Tư Chân Châu mím chặt môi không biết nói gì ngoài im lặng, cô không nghĩ đến, người mẹ luôn cưng chiều cô thế mà lại trách mắng cô.

Tư Khả Minh cũng im lặng, ông đau lòng, thật sự rất đau lòng.

Tư Chân Châu cũng do ông chiều quá nên sinh hư, nhưng nếu để ông trách mắng nó, thì thật sự ông không đành lòng, rất nhiều lần trước kia ông mắng nó, trách nó, và mỗi lần như vậy ông đều cảm thấy chính mình đang làm nhiều chuyện sai trái.

Thà rằng chính ông cố gắng làm việc nhiều hơn một chút, thì có lẽ sớm muộn cũng mua nổi những món ăn mà Tư Chân Châu thích ăn.

Trong khi Tư Khả Minh đang không ngừng tự nhủ bản thân phải cố gắng nhiều hơn thì Tư Chân Châu lại khác, cô đang ghét cay ghét đắng cái gia đình hiện tại của bản thân mình.

Cô rõ ràng không sai, những gì của Tư Gia vốn là của cô, của một mình cô thôi, vì sao lại trách cô, cô cho trai thì làm sao? Những cái đấy là của cô cô cho ai chẳng được, sai là Tư Khả Minh, người sai chính là Tư Khả Minh...

Tư Chân Châu không nhận được nữa, cô hùng hục đứng dậy, ánh mắt sắc bén nhìn chằm chằm Tư Khả Minh và Tuyết Suong Anh nói.

" Muốn ăn thì chính các người tự ăn. " nói xong, Tư Chân Châu xoay người rời đi.

Cô sẽ không quay lại cái nhà này nữa, cô phải ở những nơi giàu sang sạch sẽ, chỉ có những nơi đó mới xứng với mặt mũi của cô.

Tư Khả Minh đang định đuổi theo, Tuyết Suong Anh nắm chặt lấy tay ông, lắc nhẹ đầu nói.

" Nó ăn nói như vậy với ông mà ông còn định đuổi theo nó? Ông nghĩ nó sẽ quay đầu làm bờ sao? "

Tư Khả Minh im lặng, Tuyết Suong Anh lắc đầu nói.

" Năm xưa, là do chúng ta sai vì quá cưng chiều nó, hiện tại chúng ta nên mặc kệ nó, khi thấy mọi thứ khó khăn nó tự mình về thôi. "

Nói xong bà ngồi lại bàn ăn, ăn tiếp nửa chén cơm còn lại, Tư Khả Minh như hiểu mà quay lại bàn ăn.

- - - - -

Lê Thị.

Hà Sinh Khứu dạo một vòng trung tâm thương mại, rốt cuộc cũng tìm thấy hai bộ đồ móng mát cho hai cục thịt con của Lê Bá Sâm, anh không chán chừ mà mua ngay bốn bộ, bốn màu khác nhau, còn mua thêm sữa cùng mấy vật dụng nhỏ nhỏ dành cho hai bé con nữa.

Hơn nửa tiếng đi, Hà Sinh Khứu tay xách bọc lớn bọc nhỏ đi vào Lê Thị.

" Cốc Cốc Cốc... "

" Vào đi. "

Hà Sinh Khứu nhỏ nhẹ mở cửa bước vào, liền thấy cái hình ảnh, anh chỉ muốn bản thân có thể quay ngược lại thời gian mà không đi vào thôi.

Lê Bá Sâm đang nắm chặt lấy tay của Tư Noãn Noãn, mà bên cạnh còn có hai cục thịt, à không hai con khủng long ngủ say... cái hình ảnh này rất đẹp mắt nha.

" Cậu nhìn đủ chưa? " Lê Bá Sâm nhướn mày hỏi.

Hà Sinh Khứu ho khan một tiếng nói.

" Boss... đây là đồ anh cần. " nói xong, Hà Sinh Khứu đặt đồ xuống, chính anh chạy nhanh ra ngoài, rồi còn không quên đóng cửa thật nhẹ cho Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm nhướn nhướn mày, anh không nỡ buông tay cô ra, nhưng dù sao cũng phải buông a.

Lê Bá Sâm buông tay Tư Noãn Noãn ra, sau đấy mới cẩn thận mà mở túi đồ ra.

Tư Noãn Noãn nắm rồi lại buông tay vài lần vì quá mỏi, tay cô tê hết cả lên a.

Nhìn chằm chằm quần áo mà Hà Sinh Khứu mua, môi cô nhếch lên nói.

" Trợ lý Hà thật sự rất là biết chọn quần áo nha. "

Nhìn bốn bộ đồ của con nít, Tư Noãn Noãn không khỏi lắc đầu.

Mấy bộ đồ áo với quần liền nhau như này thật đúng là rất dễ thương nhưng hai cục thịt của cô hơi bị béo, mà mặc những bộ này ngoài việc khoe mỡ bụng ra thì chẳng có cái gì khác a.

Lê Bá Sâm nhướn mày, nhìn Tư Noãn Noãn đang cười hơi khó hiểu hỏi.

" Bộ đồ có việc gì sao? "

" A... không có... Trợ lí của anh rất biết lựa đồ nha. "

Lê Bá Sâm nhúm mày, Tư Noãn Noãn đang khen Hà Sinh Khứ... hmmm... lần sau anh phải chính mình tự mua mới được, anh còn chưa được cô khen, thế mà cái tên lấm chuyen kia lại được hmmm..

Tư Noãn Noãn cẩn thận ôm lấy một cục thịt, Lê Bá Sâm cũng ôm lấy một cục thịt, cố gắng không tạo ra bất kì tiếng động nào mà lấy khăn đã chuẩn bị sẵn những nước lau sạch người cho hai cục thịt.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên lúc này không một mảnh vải che thân, mùi nào ra mùi đó của hai bé làm Tư Noãn Noãn và Lê Bá Sâm không khỏi bật cười, tay hay chân đều từng nấc từng nấc, cẩn thận lau lại cẩn thận thoa phấn lên người hai cục thịt mới mặt đồ cho hai đứa.

Một cục thịt màu hồng, một cục thịt màu xanh dương, thật sự rất là dễ thương nha.

Tư Noãn Noãn không nhìn được nhân lúc hai bé ngủ hôn hôn một cái.

- - - - -

Bảo 4/7 chương

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 163: Chưa no...

#BooMew

Lê Bá Sâm mím môi, cũng không chịu được nhìn Tư Noãn Noãn đáng thương hề hề nói.

" Noãn Noãn, người ta cũng muốn được hôn hôn a. "

" Anh là đứa trẻ một tuổi sao? " Tư Noãn Noãn nhướn mày nhìn Lê Bá Sâm hỏi.

Lê Bá Sâm lắc đầu lại nói.

" Anh là đàn ông hơn ba mươi tuổi. " dùng một chút, Lê Bá Sâm lại nói.

" Bởi vậy mới cần được vợ hôn hôn a. "

" Ai là vợ của anh chứ? " Tư Noãn Noãn ngồi đối diện với Lê Bá Sâm, tay cầm điện thoại bấm bấm hỏi.

" Là Tư Noãn Noãn chứ ai a. "

" Ủa có sao? Sao tÔI không biết? " Tư Noãn Noãn nhướn mày hỏi.

Lê Bá Sâm nhìn trái, nhìn phải suy nghĩ nói.

" Biết mà, Noãn Noãn em quên gì cũng có thể quên nhưng không được quên anh. "

" A!... "

" Kệ anh chứ, liên quan gì đến tôi. "

" Noãn Noãn ơi là Noãn Noãn, anh tặng ca đó. "

" Thế sao anh không lo làm việc đi, còn ở đây than với chả thở với tôi làm gì? "

Lê Bá Sâm cúi đầu, úy khuất đứng dậy đi về hướng bàn làm việc ngồi xuống.

Anh cố trung ra cái bộ mặt cực đáng thương nhìn Tư Noãn Noãn một cái, sau đấy lại bắt đầu đặt tay lên máy tính đánh chữ.

Tư Noãn Noãn nhướn mày, nhìn như không nhìn Lê Bá Sâm, môi cô câu lên.

Thật sự không biết nên nói sao với Lê Bá Sâm... Càng ngày càng giống như con nít a.

- ----

Lê Gia.

Lưu Hà Mi rảnh rồi nên lại đến Lê Gia thăm hai cháu nội, chính là bà vừa bước vào hỏi.

"Thiên Thiên và Thương Thương vẫn chưa ngủ dậy hay sao? "

Quản gia Lâm đang tưới cây cho mấy cây hoa hồng ở gần gần biệt thự đáp.

"Thiên Thiên và Thương Thương đi đến Lê Thị cùng với Tư tiểu thư rồi Phu Nhân. "

"A! Đi đến Lê Thị làm gì đấy? "

Lưu Hà Mi nhìn những bông hoa hồng đang khoe sắc xung quanh, mày hơi nhíu nhíu lại, không phải bà ghét hoa, mà là quá nhiều hoa nên hơi hơi choáng.

"Tư tiểu thư hôm nay vào bếp nấu buổi trưa cho cậu chủ đấy. " dừng một chút, môi ông câu lên nói tiếp.

"Nhìn những món mà Tư tiểu thư nấu, xem ra Tư tiểu thư rất là tỉ mỉ chuẩn bị những món đó đấy Phu Nhân. "

Ông thật sự cũng rất vui mừng khi Tư tiểu thư và cậu chủ quay lại bên nhau, nhìn cậu chủ cả ngày đều cười như vậy, người làm quản gia như ông có chết cũng yên lòng.

Lưu Hà Mi cũng cười, bà cười một cái nhẹ mới nói.

"Mong sau này, hai đứa nó sẽ không rời xa nhau nữa. "

Bà không mong ước gì hơn ngoài việc này, cháu bà cũng đã có hai đứa, thế là đủ rồi, hiện tại, chỉ cần Tư Noãn Noãn và Lê Bá Sâm trở về bên nhau nữa như vậy cũng đủ.

Những năm qua, Lê Bá Sâm chịu bao nhiêu dày vò, bà nhìn thấy, bà cũng ân hận vì hết lần này đến lần khác khiến Lê Bá Sâm chịu nhiều tổn thương như vậy...

- ----

Lê Thị.

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thiên ngủ một giấc hơn hai tiếng đồng hồ mới dậy, Lê Bá Sâm cũng tập trung làm việc, còn Tư Noãn Noãn ngồi yên bất động đọc tạp chí đợi hai cục thịt dậy.

Mãi cho đến khi trong phòng nghỉ của Lê Bá Sâm truyền ra tiếng khóc non nớt thì Lê Bá Sâm với Tư Noãn Noãn mới ngồi dậy đi thẳng vào trong phòng.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên hai mắt lim dim nước nở nho nhỏ.

Tư Noãn Noãn đi vội ôm lấy Tư Noãn Thiên, Lê Bá Sâm ôm lấy Tư Noãn Thương, hai ông bố, bà mẹ dỗ dành một chút, thì hai cục thịt rốt cuộc nín.

Tư Noãn Thiên dùng cánh tay đầy thịt của bé dụi dụi mắt nói.

"Con đói... "

Tư Noãn Thương cũng nhìn baba bé nói.

"Thương Thương cũng đói. "

Tư Noãn Noãn nhìn hai cục thịt ngủ dậy đáng yêu như này, lại nhìn không được mà hôn xuống má của hai đứa mới cùng Lê Bá Sâm ôm con đi ra ngoài.

Vì Tư Noãn Noãn biết rõ hai cục thịt khi ngủ dậy sẽ đói, nên cô có chuẩn bị sẵn sữa từ lúc hai cục thịt còn ngủ ngon giấc cơ, sữa lúc này chắc đã ấm ấm vừa uống.

Lê Bá Sâm đặt Tư Noãn Thương xuống sofa, Tư Noãn Noãn cũng đặt Tư Noãn Thiên bên cạnh chị gái, hai bình sữa được Lê Bá Sâm đưa đến, Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên vội vàng mút.

Một bình sữa hơn một trăm ml rất nhanh hết sạch, hai cục thịt không no mảy mui lại nhìn Tư Noãn Noãn lại nhìn Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm không hiểu gì, còn Tư Noãn Noãn đỏ mặt xấu hổ, cô ho khan ' khụ ' một tiếng nói.

" Thật ra thì Thiên Thiên và Thương Thương vẫn chưa no. "

Hai cục thịt vừa nghe Tư Noãn Noãn nói, hai bé gật đầu lia lịa nói.

" Baba... Thương Thương đói. "

" Thiên Thiên cũng đói. "

Lê Bá Sâm nhướn mày, muốn cười mà không dám cười, lại nhìn thấy Tư Noãn Noãn đang đỏ mặt xấu hổ, nên anh càng mím chặt môi để bản thân không cười.

- - - - -

Bảo 5/7 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 164: Người ta là không nở xa em

#BooMew

Biết rõ hai cục thịt nhà anh và Tư Noãn Noãn ăn nhiều, nhưng chẳng ai ngờ được một đứa bé mới sắp bốn tuổi thôi lại ăn nhiều như vậy.

Bình thường, vừa ngủ dậy, những đứa trẻ sẽ uống sữa rồi chiều tối gì đó ăn cháo hay bánh gì đó một chút thì ngủ, còn hai cục thịt của anh...

Lê Bá Sâm cúi đầu xuống ôm hai cục thịt của mình lên, mỗi cứ giương lên mãi không thôi đi thẳng ra ngoài.

Tư Noãn Noãn cố giữ bình tĩnh để bản thân không xấu hổ, cô nuôi dạy con quá tốt, nên hơi ngại ngần có được không?

Mặc dù nhìn hai cục thịt nhà cô không hề thấy quá béo nhưng ôm hai bé lên sẽ thấy rõ hai bé xác thực béo, nhìn cái miệng nhỏ nhỏ thế thôi nhưng lại ăn rất nhiều.

Cũng vì như vậy nên cô mới cấm ăn những món mà hai bé thích, cũng nhờ như vậy mới không bị béo phì a.

Lê Bá Sâm ôm hai cục thịt đi ra ngoài, ai nấy đều hai mắt trừng to kinh ngạc, bọn họ nhìn thấy gì đây... Boss của bọn họ đang cười a.

Nhưng không ai nấy dám nhìn quá lâu vì sợ bị đuổi việc.

- - -

Nhà hàng.

Lê Bá Sâm và Tư Noãn Noãn vừa bước vào liền thu hút không ít ánh nhìn của những người xung quanh, sau đấy lại nhìn hai cục một hồng một xanh dương trên tay của hai người xinh đẹp kia.

Trong lòng họ không khỏi ghen tị.

Người đẹp thì đẹp thật, chính là con cũng đã có nữa rồi a. Có muốn thành thính cũng không được.

Lê Bá Sâm vẫn vào phòng mà bản thân anh hay vào, sau đấy mới gọi món.

Toàn là những món ăn, rồi gọi cho hai cục thịt vài món mà Tư Noãn Noãn chọn.

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương bĩu môi, hai mắt ngập nước nói.

" Con muốn ăn kem... "

" Thương Thương cũng muốn ăn... "

Tư Noãn Noãn nhú này, không nhìn tui nhỏ nói.

" Không. "

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên mím môi nhìn Tư Noãn Noãn một cái, Tư Noãn Noãn không thèm để ý đến, hai cục thịt liền nhìn về hướng Lê Bá Sâm.

" Baba... "

" Baba... "

Lê Bá Sâm mím môi, nhìn Tư Noãn Noãn một cái lại nhìn hai cục thịt đang nước mắt nước mũi nhìn anh.

Lê Bá Sâm lại nhìn Tư Noãn Noãn, cuối cùng vẫn là nghe theo Tư Noãn Noãn nói.

" Thôi, Thiên Thiên và Thương Thương ngoan, không ăn kem, giờ này muộn rồi, ăn kem sẽ đau họng đó. "

" Không chịu ô ô... "

" Không muốn... ô ô... "

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên không nhéo khóc ầm lên.

Lê Bá Sâm mím môi nhìn về Tư Noãn Noãn nói.

" Noãn Noãn, hay là để hai con ăn một cây thoi có được không? "

" Không được. " dừng một chút, Tư Noãn Noãn nhú chặt mày nhìn Lê Bá Sâm nói.

" Anh đừng chiều hư bọn nhỏ, được một đặng là đòi một nẻo ngay. "

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương khóc nức nở.

" Mới không có đâu ô ô..."

Tư Noãn Noãn mím chặt môi không nói gì, Lê Bá Sâm cũng không biết nên làm gì đây. Anh thờ hắc một hơi mới gọi phục vụ cho thêm một ly kem vào.

Tư Noãn Noãn nhú mày lại nhìn Lê Bá Sâm, Lê Bá Sâm cười cười nói.

" Chỉ một ly thôi, Noãn Noãn đừng giận... lâu lâu cho hai đứa nó ăn một lần cũng được mà có phải không? "

Tư Noãn Noãn mím môi không nói gì mà nhìn chăm chăm hai cục thịt đang rất vui vẻ, trong lòng thầm oán không thôi.

Hai cục thịt nhà cô thật biết diễn trò cơ mà, bày đặt khóc, khóc còn không ra một chút nước mắt gì, cũng chỉ mỗi Lê Bá Sâm mới bị hai cục thịt dụ thôi.

Tư Noãn Noãn lắc nhẹ đầu, thầm tính toán sau này phải nghiêm túc hơn một chút mới được a.

Cả nhà bốn người ăn xong là đã hơn bốn giờ chiều, Tư Noãn Noãn nhìn đồng hồ lại nhìn Lê Bá Sâm nói.

" Thôi để tôi đưa bọn nhỏ về nhà, anh vẫn nên về lại công ty làm việc đi. "

Lê Bá Sâm nhú mày nói.

" Hay để anh đưa Noãn Noãn về... "

" Thôi... anh lo đi mà làm việc, cứ bảo việc nhiều, tăng ca các thứ thế mà giờ này còn ở đây à? "

" Noãn Noãn, người ta là không nỡ xa em. " nói xong, Lê Bá Sâm mặt dày hơn mặt đường mà tiến về phía Tư Noãn Noãn như muốn ôm.

Tư Noãn Noãn tránh kịp, mày cô nhú chặt nhìn anh nói.

" Lê Bá Sâm, mặt anh còn dày hơn mặt đường rồi đó. "

" Người ta là vì Noãn Noãn mới dày nha. "

Tư Noãn Noãn trề môi một cái nói.

" Hừ... mặt quá dày thì tôi không thêm nha. "

Lê Bá Sâm hai mắt trừng to ra nói.

" A!... Vậy anh không mặt dày nữa thì Noãn Noãn sẽ thêm sao? "

Tư Noãn Noãn mím môi, mắng Lê Bá Sâm một tiếng ôm hai cục thịt đi ra, Lê Bá Sâm vui vẻ đuổi theo.

" Để anh ôm. " sau đấy, Lê Bá Sâm ôm lấy Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương đi song song với Tư Noãn Noãn ra ngoài.

- - - - -

Bảo 6/7 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 165: Là em chứ ai noãn noãn!?

#BooMew

Xe của Lê Gia đã ở bên ngoài nhà hàng đợi, nên Tư Noãn Noãn cùng Lê Bá Sâm vừa đi ra liền thấy, Lê Bá Sâm ôm hai cục thịt nhét vào xe, mới nhìn Tư Noãn Noãn nói.

" Vợ... "

" Anh đừng có mà kêu bậy kêu bạ. "

Tư Noãn Noãn không chán chừ nói.

Lê Bá Sâm lại ôm lấy Tư Noãn Noãn, Tư Noãn Noãn la lên.

" Lê Bá Sâm... anh đang làm cái gì thế? "

Lê Bá Sâm ôm chặt lấy Tư Noãn Noãn nói.

" Hmm... anh ôm vợ mình thôi mà. "

" Ai là vợ anh chứ hả? "

" Là em chứ ai Noãn Noãn!? " Lê Bá Sâm ôn nhu nói, nói xong anh mới áp sát vào tai cô nói tiếp.

" Anh rất trong chờ ngày cục thịt thứ ba của chúng ta chào đời nha. "

" Anh... "

" Chụt... " Lê Bá Sâm hôn nhẹ lên má của Tư Noãn Noãn một cái, anh buông cô ra nói.

" Đêm nay anh phải tăng ca, nên vợ không cần đợi. Yêu vợ. Bye Byeeee. " vừa đi xa vừa hô lên.

Tư Noãn Noãn đỏ mặt xấu hổ không thôi.

Cô cúi đầu, ngồi vào trong xe, tay không tự chủ xoa nhẹ gò má của mình.

Lê Bá Sâm chết tiệt... thế mà dám hôn cô trước bao nhiêu người thế kia.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên bốn mắt nhìn nhau, lại nhìn Tư Noãn Noãn, môi hai bé cong cong cười tươi rạng rỡ nói.

" Mẹ xấu hổ nha nha... "

" Mẹ bị baba hôn hôn, mẹ đỏ mặt xấu hổ nha nha... "

Tư Noãn Noãn mím môi lại nhìn hai cục thịt, muốn cắn cũng không được, cô xấu hổ không thôi a.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên nhìn Tư Noãn Noãn như vậy vui cười không thôi.

Trên xe, bác tài xế cũng không khỏi nhếch mép cười vì Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên cứ cười khanh khách, cái cảm giác này làm ông nhin không được nhớ về vợ con của mình ở nhà.

Chiếc xe lăn bánh rất nhanh, Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên cũng cười đùa rất lâu rồi cuộc hai cục thịt cũng cười nói đến mệt mà ngủ say, còn Tư Noãn Noãn cũng thờ phào một hơi.

Chiếc xe dừng lại trước cổng, bác tài xế khẽ nói.

" Tư tiểu thư cứ ngồi đi, để tôi lái xe vào cho gần, dù sao bọn nhỏ cũng ngủ rồi. "

Tư Noãn Noãn lắc nhẹ đầu nói.

" Làm phiền bác, không cần đâu ạ, cháu có thể ôm hai cục thịt vào. "

Bác tài xế còn nói thêm vài ba câu, nhưng Tư Noãn Noãn vẫn từ chối, cẩn thận ôm lấy hai cục thịt, để hai cục thịt tựa vào vai cô ngủ, cô mới nhẹ bước đi vào.

Bầu trời lúc này đã ngả màu cam của chiều tà, khung cảnh từ cổng đến Lê Gia xác thực cô hơi xa, nhưng cô không hề cảm thấy cô đơn giống như trước kia, ở đâu đâu cũng có hoa cô yêu thích, trên vai cô lại có hai cục thịt của cô.

Nhẹ nhàng bước qua, nhớ về biết bao là kỷ niệm, buồn có vui có nhưng mà hạnh phúc lại không có bao nhiêu.

Có lẽ nói... mới hai ngày này là khoảng thời gian cô và anh vui vẻ nhất từ trước đến nay.

Nói sao đây nhỉ... Lê Bá Sâm xác thực thay đổi, nhưng cô sợ khi cô thật lòng, khi cô lại yêu anh hết thuốc chữa như xưa thì có lẽ sẽ phải chịu tổn thương.

Cô sợ anh sẽ quên mất cô... rồi lại quên đi mấy ngày vui vẻ này.

Tư Noãn Noãn vừa đi vừa miên man suy nghĩ mãi cho đến khi quản gia Lâm bước đến hô.

" Noãn Noãn, sau không để tài xế chở vào. " vừa nói xong, ông cẩn thận giúp Tư Noãn Noãn ôm lấy một cục thịt.

Tư Noãn Thiên hai mắt vẫn nhắm chặt, môi hơi chu chu như đang mút sữa, hai má của bé thì phúng phính đáng yêu cực kì, quản gia Lâm nhẹ nhàng nhìn mà chỉ muốn hôn thôi, nhưng sợ bé tỉnh nên ông chỉ có thể ngắm nhìn.

Tư Noãn Noãn cười cười không nói gì.

Cô cẩn thận ôm Tư Noãn Thương cho bé dễ ngủ hơn mới đi theo sau quản gia Lâm.

- - -

Đặt hai cục thịt lên giường, Tư Noãn Noãn ngắm nhìn hai cục thịt thật lâu mà không để ý giờ mãi một lúc lâu cửa phòng có người gõ, Tư Noãn Noãn mới giật mình vội vàng ra mở cửa ra hiệu.

" Shíttttt "

Người giúp việc im lặng, nhỏ giọng nói.

" Quản gia Lâm nói, Tư tiểu thư nên xuống dưới ăn tối. "

Tư Noãn Noãn gật nhẹ đầu.

" Để tôi đi tắm một lát đã. " nói xong cô mới quay lại phòng tắm.

Tắm xong, Tư Noãn Noãn xuống dưới phòng bếp ăn tối, ăn xong cũng đã tám giờ hơn.

Tư Noãn Noãn hít một hơi sâu, cứ cảm giác thiếu thiếu vắng vắng, đến lúc này cô mới biết... thiếu vắng ở đây là vì thiếu vắng Lê Bá Sâm a.

Quản gia Lâm thấy Tư Noãn Noãn thật thần, ông liền nói.

" Sẽ nhanh quen thôi, cậu chủ hay về muộn lắm. "

"Ngày nào anh ấy cũng như vậy sao ạ? "

" Cũng không hẳn, nhưng một tháng sẽ có hai mươi ngày phải làm việc đến khuya, lúc trước, còn có hôm cậu chủ thức cả đêm."

Tư Noãn Noãn gật nhẹ đầu không nói gì nữa.

Thức cả đêm đó... cô biết rõ vì sao anh thức, làm việc nhiều đó cô cũng biết...

Bảo 7/7 chương.

****Đủ 75k phiếu. Boo bảo 7 chương tiếp nhé!

Các tình yêu tranh thủ đủ trước ngày 7 đi nha để còn có bảo. Ngày 8 Boo off rồi nha:3

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 166: Vì sợ anh đói nên làm đi

#BooMew

Thức cả đêm đó... cô biết rõ vì sao anh thức, làm việc nhiều đó cô cũng biết...

Nhìn lại hiện tại, Tư Noãn Noãn cười khổ, anh vì cô làm biết bao nhiêu chuyện là vì bản thân thấy hối hận, thấy xấu hổ với quá khứ.

Nhưng sao anh không từng nghĩ, cô có thể ở đâu đó hận anh, chỉ muốn anh chết đi cho xong và vĩnh viễn sẽ không tha thứ cho anh.

Có phải hay không... anh vẫn ngồi đó làm hết tất cả mọi thứ một mình...

Anh vẫn ở ngày đó, từng ngày từng đêm làm việc cực lực...

Cố gắng làm những thứ đó để làm gì? Cố gắng nhiều như vậy để làm gì?

Cô có ở đó đâu mà thấy...

Tư Noãn Noãn ngồi đấy, ngẩng đầu lên nhìn chằm chằm ánh trăng... suy tư...

Lê Thị.

Lê Bá Sâm nhũn nhủn, không còn vẻ ôn nhu không còn cái bộ dạng mặt dày nữa lúc này cái bộ dạng lạnh lùng, cái bộ dạng nghiêm túc.

Cúi đầu nhìn đồng hồ một chút, Lê Bá Sâm nhíu mày cũng không biết đang nghĩ gì nhưng sau đấy lại khôi phục bộ dáng lúc làm việc.

Đánh máy xong, đọc lại cái bản hợp đồng này, Lê Bá Sâm gửi mail ra cho trợ lý, sau đấy anh lại cầm bút, ký tên mình vào một đồng giấy tờ mà Hà Sinh Khứu đem vào cách đây không lâu.

Làm tầm một phần hai những gì đang có trên bàn là hơn hai giờ sáng, Lê Bá Sâm nếu như là lúc trước, thì chắc chắn anh sẽ ở lại, chỉ là hiện tại anh không ở lại làm tiếp, mà ôm một chồng giấy cùng túi đi ra ngoài.

Bên ngoài lúc này chẳng còn một ai, Lê Bá Sâm cứ như vậy một mình mà ra tận bãi đỗ xe, lái xe về lại Lê Gia.

Lê Gia.

Tư Noãn Noãn nằm trên giường lật người tới, lật người lại vẫn không ngủ được.

Cô ngồi dậy, nhìn đồng hồ của chiếc điện thoại may mắn lại. Hơn một giờ, Lê Bá Sâm còn chưa về hay sao?

Tư Noãn Noãn một tay cầm điện thoại, một tay cầm chiếc áo khoác, mở cửa nhỏ nhẹ đi ra khỏi phòng.

Phòng khách lúc này cũng giống như những năm trước kia, chỉ là không còn ánh đèn đỏ nữa, thay vào đó là ánh đèn vàng.

Có lẽ vì sợ Lê Bá Sâm về nhìn không thấy đường nên phòng ốc trong phòng khách lúc này khá sáng.

Tư Noãn Noãn ngồi lên sofa, mở tivi kênh phim truyền hình dài tập bỏ đó, lại nhìn đồng hồ.

Lê Bá Sâm thật sự còn chưa về? Anh là định làm đến lúc nào đây... Tư Noãn Noãn càng nghĩ, mày càng nhúu chặt hơn, nữa muốn gọi nữa lại không muốn gọi.

Ngồi đấy hoài, nhìn mấy bộ phim cứ diễn đi diễn lại một cảnh cả chục lần, Tư Noãn Noãn càng không chịu nổi, đứng dậy đi thẳng vào phòng bếp.

Cắt cắt, băm băm một lúc lâu nấu vài ba món.

Nhìn những món ăn thơm ngon như này, không hiểu sao Tư Noãn Noãn lại nhớ về cái hình ảnh lúc trưa của Lê Bá Sâm.

Anh ta ôm khư khư mấy cái hộp giữ nhiệt, nhất quyết không để cô cho Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên ăn, thấy anh như vậy... vừa thương lại vừa giận a.

Tư Noãn Noãn nấu xong, dọn ra bàn, lấy tờ giấy ghi chú gần đó viết ' Đói thì ăn. Nguội nhớ hâm lại mới ăn nhé! '

Đặt trên chiếc lồng bàn lưới đầy thức ăn.

Tư Noãn Noãn ra ngoài sofa ngồi, mắt nhìn chăm chăm tivi, vốn chỉ định ngồi một chút rồi đi, chỉ là lại không nghĩ đến còn chưa đến một chút, thì cô đã không trụ nổi, mắt lim dim dần dần khép lại ngủ say.

Lê Bá Sâm lái xe thật nhanh về lại Lê Gia, anh cũng chẳng hy vọng gì đến việc cô sẽ chờ anh, chỉ là khi bước vào nhà, Lê Bá Sâm hai mắt trừng to kinh ngạc nhìn chăm chăm một người phụ nữ xinh đẹp đang ngủ say kia, tivi vẫn còn phát ra âm thanh của phim.

Lê Bá Sâm vui đến muốn nhảy tung tung lên, nhưng anh nuốt xuống sự háo hức của bản thân mà cẩn thận đi về hướng sofa, đặt túi cùng những giấy tờ anh đem về nhà theo một cách nhẹ nhàng.

Ngồi bên cạnh, môi anh khẽ lên nhìn Tư Noãn Noãn, bàn tay thô ráp của anh, cẩn thận chạm vào khuôn mặt cô, sợ cô tỉnh nên anh vừa chạm liền rồi đi đi ngay, cúi đầu xuống, hôn nhẹ lên trán cô một cái.

Cũng không biết anh đang nghĩ gì mà Lê Bá Sâm đứng dậy, đi thẳng vào phòng bếp.

Đúng như những gì anh nghĩ, trong phòng bếp có thức ăn a...

Tư Noãn Noãn là vì sợ anh đói nên làm đi... Lê Bá Sâm vui vẻ ngồi xuống cũng chẳng quan tâm thức ăn có còn nóng hay không mà ăn một cách ngon lành...

- -----

****Đủ 75k phiếu. Boo bảo 7 chương tiếp nha.

*****Bạn quá rồi ạ! Boo off đây! Nào onl sẽ bảo.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 167: Hai cục thịt đầu

#BooMew

Thật sự mà nói... Lê Bá Sâm không có ham ăn đến nỗi không quan tâm gì đến Tư Noãn Noãn đang ngủ ở bên ngoài sofa đấy, chỉ là anh sợ khi anh ôm cô đi lên phòng, thì sẽ làm cô thức nên anh chọn cách nhỏ nhẹ đi ăn trước rồi tính.

Từ trong phòng bếp nhìn ra ngoài phòng khách, hai mắt Lê Bá Sâm liền trở nên nhu hòa hơn bao giờ hết. Cái tình cảm đó, cái cảm xúc đó, không phải muốn diễn tả thế nào thì diễn tả được. Có thể thấy, ở quá khứ Lê Bá Sâm làm rất nhiều việc sai trái. Nhưng ở hiện tại Lê Bá Sâm đã thật sự biết sai mà sửa chữa lỗi lầm của mình.

Chỉ là cái gì cũng cần có thời gian.

Nếu bạn làm việc gì đó sai, bạn cũng mong có người cho bạn một cây thang để bước xuống và Lê Bá Sâm cũng vậy... chỉ cần Tư Noãn Noãn đồng ý, thì bất cứ chuyện gì anh cũng có thể làm.

Lê Bá Sâm ăn xong, lau nhẹ trên bàn, lại rửa sạch chén đĩa up ngay ngắn mới đi ra ngoài.

Ngồi cạnh Tư Noãn Noãn, bàn tay anh cứng ngắt muốn chạm vào cô một lần nữa nhưng lại không dám, anh sợ cô thức dậy, sẽ không để anh nhìn càng không để anh chạm.

Môi anh nhếch lên, len lén chạm vào tóc cô thì bỗng nhiên cứng đờ động tác lại khi anh bị ánh mắt rét lạnh của cô quét qua.

"Noãn Noãn..." Lê Bá Sâm run lên gọi một tiếng.

Tư Noãn Noãn nhú mày nhìn Lê Bá Sâm một cái, ngồi dậy hỏi.

"Anh mới về sao?" nhìn nhìn cái đồng hồ lớn treo ở gần chiếc tivi, bây giờ đã gần ba giờ sáng.

Lê Bá Sâm gật nhẹ đầu một cái, cũng không hề nói gì thêm.

Tư Noãn Noãn nhìn Lê Bá Sâm thật lâu, môi cô cau lên khi thấy bên miệng anh còn dính mỡ, cô lắc nhẹ đầu một cái. Chẳng hiểu sao Lê Bá Sâm lại biến thành kẻ tham ăn như vậy. Thay vì ôm cô đi lên phòng, thì anh lại chọn cái ăn xong mới quan tâm cô.

Nhưng cũng đúng, cô rất dễ thức, chỉ một vài trường hợp, còn bình thường cô ngủ chẳng thể sâu, nếu anh ôm cô, chắc chắn cô sẽ phát hiện. Biết đâu còn chửi anh nữa.

Tư Noãn Noãn đứng dậy, cảm giác mỗi lưng vì ngủ sai tư thế là mày cô hơi hơi nhú lại, nhưng rất nhanh khôi phục lại bình thường mà nhìn về hướng Lê Bá Sâm nói.

"Anh cũng ngủ sớm một chút! Ngày mai cùng tôi tìm trường nào đó cho tụi nhỏ vào học." nói xong, Tư Noãn Noãn xoay người rồi đi mà không đợi anh trả lời.

Lê Bá Sâm ngồi yên bất động nhìn Tư Noãn Noãn rời đi.

Anh ngủ sớm... nhưng ngủ ở đâu?

Đêm qua, anh ngủ cùng cô còn gì!?

Nhưng anh lại không dám nói gì hết, vì cái gì cũng phải từ từ mới có hiệu quả.

- - - - -

Sáng hôm sau.

Hai cục thịt, Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên đã thức dậy từ sớm.

Hôm nay hai bé rất ngoan, không hề khóc nháo, cũng chẳng hề khó chịu như mọi ngày, hai bé lìm dìm mở mắt, nhìn trái lại nhìn phải, dùng hai cánh tay đẩy thịt của hai bé ngồi dậy.

Tư Noãn Thiên nhìn cái giường to dạng nôi này mày be bé nhú lại, nhưng bé không quá để ý nhìn chăm chăm cái hàng rào chắn xung quanh, hiển nhiên rất nhanh thấy cái chốt ở đó.

Môi bé nhếch lên, đứng dậy đi về hướng chốt, mở mở xoay xoay một chút liền mở ra.

Tư Noãn Thương cũng bò dậy theo.

Bốn cái chân đẩy thịt vừa chạm sàn, liền hơi hơi co rúm.

'Thật Lạnh a.'

Sàn nhà nền gạch, vì thế mới ngủ dậy hai chân âm ẩm lúc này rất là lạnh.

Nhưng hai cục thịt không bỏ cuộc, mày nhú chặt im lặng mà hung hăng đặt chân xuống.

Chân vừa chạm nền, bốn mắt của hai cục thịt trừng to ra.

Nhanh chóng chạy đi hướng chiếc dép lông nho nhỏ của hai bé xột chân vào.

Tư Noãn Thiên nhìn thấy Tư Noãn Noãn còn nhắm mắt ngủ.

Tư Noãn Thiên kéo tay chị gái Tư Noãn Thương hỏi.

"Chị hai, có cần gọi mẹ Noãn Noãn dậy không? "

Tư Noãn Thương nhìn nhìn Tư Noãn Noãn lắc nhẹ đầu nói.

"Không cần! Cho mẹ Noãn Noãn ngủ thêm một chút nữa đi a. "

Tư Noãn Thiên gật nhẹ đầu be bé của bé một cái.

Hai chị em đi ra ngoài, nhìn xung quanh không có ai.

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương bốn mắt nhìn nhau, như nghĩ ra cái gì đó liền bước xuống lầu.

Bên dưới phòng khác lúc này thật vắng vẻ, Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thương buồn chán, đi ra ngoài sân, cũng chẳng thấy ai.

Hai bé nắm chặt tay nhau đi vòng vòng, rồi ở một nơi nào đó, có thật nhiều bông hoa xinh đẹp hai bé liền dừng chân ngắm nghía rồi hái từng cây bông đùa vui thật lâu.

Người trong Lê Gia lúc này đều dậy hết, ai nấy đều bận rộn nên chẳng hề để ý đến những thứ xung quanh.

- - - - -

Tư Noãn Noãn ngủ một giấc đến chín giờ mới tỉnh, cô lờ mờ mở mắt dậy, thờ hắc một hơi.

Chẳng hiểu sao trong mơ cô cứ luôn mơ thấy Lê Bá Sâm đang ôm cô nức nở khóc. Tư Noãn Noãn lắc nhẹ đầu, thầm nghĩ chắc chắn cô xem phim tình cảm quá nhiều cái mơ thấy linh ta linh tính.

Tư Noãn Noãn ngồi dậy, dần dần khôi phục tâm trạng nhìn về hướng chiếc giường nhỏ, hai mắt cô từ vui vẻ liền chuyển sang lo lắng, sợ hãi.

Hai cục thịt đầu...

- - - - -

*****Tranh thủ dậy thật sớm để viết cho các tình yêu một chương đây ạ! Giờ phải off rồi hic.

Cơ mà từ giờ cho đến ngày 12, Boo sẽ viết lại, đủ 80k phiếu, Boo sẽ bảo 15 chương nhé! Nên tranh thủ bỏ phiếu đi. Ngày 12, Boo sẽ bảo. Không đủ sẽ không bảo.**

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 168: Không thấy thiên thiên và thương thương đâu cả

BooMew

Hai cục thịt đầu rồi???

Tư Noãn Noãn hoảng sợ, vội vàng đứng dậy đi về hướng chiếc giường, thật sự không thấy Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương đâu cả.

Tư Noãn Noãn hô to.

"Thương Thương, Thiên Thiên. "

"... "đáp lại cô là sự im lặng.

Tay Tư Noãn Noãn run lên, trong lòng thầm nghĩ chắc Lê Bá Sâm ôm Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên đi thôi.

Cô không hề chảy nước mắt hay nức nở gì mà vội vàng chạy xuống dưới nhà, vừa nhìn thấy quản gia Lâm, Tư Noãn Noãn liền hỏi.

"Bác, bác có thấy Bá Sâm ở đâu không?" giọng nói cô vẫn còn run run lo lắng.

Quản gia Lâm cũng nhận ra, nhưng ông không dám nghĩ nhiều chỉ nói.

"Cậu chủ đang ở thư phòng. Noãn Noãn vào đi, chắc hiện tại cậu chủ cũng không còn bận."

Tư Noãn Noãn gật nhẹ đầu nói cảm ơn, sau đấy nhanh chóng rời đi.

Đứng trước cửa thư phòng Lê Bá Sâm, Tư Noãn Noãn gõ nhẹ cửa hỏi.

"Tôi vào được không?"

Lê Bá Sâm đang cúi đầu làm việc, lúc đầu nghe tiếng gõ cửa, mày anh hơi nhíu lại nhưng đến khi nghe đến giọng nói quen thuộc đấy, ánh mắt anh liền nhu hòa hẳn đi mà đáp.

"Vào đi." vừa nói xong, Lê Bá Sâm còn cố ý gỡ một hai nút áo sơ mi ra, để có thể quyến rũ cô.

Nhưng Tư Noãn Noãn vừa vào, không hề đặt mắt lên người Lê Bá Sâm, cô nhìn quanh một vòng mới hỏi.

"Thiên Thiên và Thương Thương không có ở đây sao?"

Lê Bá Sâm hơi hơi giật mình vì câu hỏi của Tư Noãn Noãn, như nhìn ra chuyện gì đó, anh đứng dậy đi về hướng Tư Noãn Noãn gật nhẹ đầu nói.

"Không có." dừng một chút, anh mới hỏi.

"Có chuyện gì sao?"

Tư Noãn Noãn mím môi, tay cô run đến lợi hại, cô nhìn Lê Bá Sâm run rẩy nói.

"Không thấy Thiên Thiên và Thương Thương đâu cả."

"Hả?" Lê Bá Sâm giật mình, 'hả' một tiếng.

Tư Noãn Noãn chân mềm nhũn sắp ngã xuống, Lê Bá Sâm vội vàng ôm lấy cô.

Tư Noãn Noãn hai mắt ướt đầm nhìn Lê Bá Sâm, giọng nói run đến nổi khó mà nghe được.

"Kh... không... th... ấy... Th... iên... Thư... trong..."

Lê Bá Sâm nghe ra, anh vội vàng trấn an cô.

"Đừng lo, Noãn Noãn trong nhà có camera."

Tư Noãn Noãn mím môi, cảm giác sợ hãi này giống hệt cái ngày cô phát hiện hai cục thịt biến mất, nhưng hôm nay cô lại lo nhiều hơn trước, cô biết hai cục thịt rất thông minh, sẽ không ngu ngốc làm chính mình chịu thiệt, nhưng hai cục thịt cũng chỉ là những đứa trẻ gần bốn tuổi thôi, có thông minh nhiều ra sao cũng rất dễ bị dụ.

"Nhanh xem... bọn nhỏ mới gần bốn tuổi thôi..."

Lê Bá Sâm gật đầu, ôm lấy Tư Noãn Noãn đi xuống phòng khách, trong phòng khách lúc này đã có hai ba cái laptop cùng người giữ an ninh của Lê Gia cũng có mặt.

Lê Bá Sâm cẩn thận đặt Tư Noãn Noãn xuống ghế ngồi, Lê Bá Sâm nhíu chặt mày hỏi.

"Các người thật sự không nhìn thấy ai ra vào Lê Gia?"

Nhân viên an ninh khó khăn gật đầu. Bọn họ thật sự không thấy gì cả.

Lê Bá Sâm nhìn như không nhìn họ, mới nói với quản gia Lâm.

"Từ sáng đến giờ thật sự không thấy Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương?"

Quản gia Lâm gật đầu nói.

"Lúc sáng trong nhà có vang lên tiếng động, khi tôi đi ra thì không thấy gì, bình thường hay có chim cũng bay vào nhà đựng này kia phát ra tiếng động nên tôi không để ý."

Lê Bá Sâm còn đang định nói gì đó, Tư Noãn Noãn nắm lấy tay anh, khó khăn nói.

" Ở đây có camera mà đúng không? Mở camera cho tôi xem... "

Nếu như không phải bị người vào bắt đi, thì chỉ có một chuyện là hai cục thịt tự đi ra ngoài.

Quản gia Lâm gật nhẹ đầu, ông cũng sốt ruột không kém gì Tư Noãn Noãn mà nhanh chóng bấm vào truyền hình để chuyển sang chương trình camera.

Rất nhanh, trên màn hình tivi liền chính ở thời gian sáu giờ mấy.

Bấm nhanh một chút, nên rất nhanh liền thấy hai cục thịt đang đi xuống cầu thang.

Tư Noãn Noãn tay cứ run cầm cập, Lê Bá Sâm nắm lấy tay cô trấn an, cả một căn phòng hơn mười người hồi hộp nhìn, cuối cùng thấy được hai cục thịt nhìn trái nhìn phải trong phòng khác, lại nắm tay nhau ra ngoài.

Tư Noãn Noãn không đủ kiên nhẫn nhìn tiếp nữa đứng dậy.

Lê Bá Sâm cùng những người khác cũng chạy ra ngoài.

Tư Noãn Noãn nhìn quanh sân hô.

" Thiên Thiên, Thương Thương. "

Ai nấy đều hô theo.

Tay Tư Noãn Noãn càng run hơn khi không nghe ra bất kỳ thanh âm nào từ hai đứa con của cô.

- - - - -

Bảo 1/15 chương

****Vì Boo không đi chơi nên viết sớm hơn một ngày:V

Các tình yêu đọc xong, đừng quên bỏ phiếu ủng hộ Boo nha!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 169: Vợ ơi là vợ

#BooMew

Lê Bá Sâm vẫn là người bình tĩnh nhất, anh nhìn quanh một vòng kéo Tư Noãn Noãn đi về hướng sau nhà.

Tư Noãn Noãn sắp khóc đến nơi rồi, mặc cho Lê Bá Sâm lôi kéo, cô biết cô và anh đang đi đâu.

Nhưng cô vẫn cứ lo lắng, hai cục thịt không ở đó.

Lê Bá Sâm nhường nhường mảy cúi đầu nhìn mấy dấu chân nho nhỏ ở dưới đất, đúng như anh nghĩ mà.

Lê Bá Sâm kéo Tư Noãn Noãn bước nhanh hơn, khi hai người đứng trước căn nhà nhỏ.

Tư Noãn Noãn nhìn xung quanh một vòng nói.

" Tụi nhỏ không có ở đây sao? "

Lê Bá Sâm lau nhẹ hai mắt ướt đầm của cô ôn nhu nói.

" Đừng khóc, chắc tụi nhỏ còn mãi mê ở trong nhà nhỏ. "

" Nhưng... " cô không hề thấy.

Lê Bá Sâm chỉ cười, mười ngón tay đan chặt vào nhau, Lê Bá Sâm cẩn thận đẩy cửa vào. Tư Noãn Noãn cũng hồi hộp.

Khi nhìn thấy bên trong hai mắt của Tư Noãn Noãn trùng to kinh ngạc, Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên ôm lấy mấy cái gấu bông nho nhỏ ngủ say.

"Sao... sao..." nhiều gấu bông như vậy, mọi thứ đều như cũ, chỉ là hình như đã được xây lại để nó chắc chắn hơn, nhìn từ xa, ngôi nhà nhỏ giống như hình ảnh năm đó, nhưng bên trong lại khác vì đã được sửa chữa cho nó tử tế hơn.

Lê Bá Sâm không nói gì chỉ kéo Tư Noãn Noãn đi vào.

Cả hai thật cẩn thận bước vào trong nhà, cẩn thận đến nỗi chỉ một tiếng động nhỏ thôi cũng không phát ra.

Tư Noãn Noãn nhìn chằm chằm hai cục thịt ngủ say một lúc mới đi theo Lê Bá Sâm vào một phòng nhỏ của căn nhà.

Lúc trước cô ở hoàn toàn không có phòng này, chắc có lẽ Lê Bá Sâm mới cho xây thêm.

"Cái này là..." rất nhiều đồ dành cho con nít ở trong đây.

Lê Bá Sâm cười một cái nói.

"Đẹp không? Anh mua để dành cho con của chúng ta đấy."

"Anh đang nói hươu nói vượn gì thế." Tư Noãn Noãn tuy nói như vậy nhưng tay cô vẫn rất không giống như lời nói mà chạm vào những quần áo ấy.

Vải tốt, mềm mịn, mặc vào chắc chắn sẽ rất dễ chịu.

Lê Bá Sâm nhìn thấy Tư Noãn Noãn chạm vào, anh cũng cầm lên một bộ đồ nói.

"Tại vì những bộ này số lượng có hạn, trong thời gian em rời đi, anh chuẩn bị sẵn cho con của chúng ta, sau này khi em sinh thì sẽ có thật nhiều đồ."

"Chưa chắc gì anh kiếm ra tôi." Tư Noãn Noãn thành thật nói.

Cũng chẳng nhìn đến sắc mặt hoảng hốt của Lê Bá Sâm, Tư Noãn Noãn lại nói.

"Có những thứ nên thì mua còn không nên thì đừng có mua, cho dù anh mua cho con do chính tôi sinh ra hay cho ai, nếu sau này anh không kiếm được tôi, hoặc cho dù kiếm cũng chưa chắc gì tôi sẽ vì anh mà sinh con mặc vào."

"Noãn... Noãn..."

Tư Noãn Noãn cầm hết bộ đồ này đến bộ đồ khác, mảy mui lại khi nhìn đến giá cả.

"Anh thật phung phí."

Lê Bá Sâm cười cười, cũng không biết gan anh lớn do đâu cứ nhiên tiến tới ôm lấy cô vào lòng.

"Vì Noãn Noãn, chỉ bấy nhiêu đấy tiền cũng chẳng sao."

Tư Noãn Noãn đẩy Lê Bá Sâm, cô nhủ mảy đi ra ngoài, nhanh chóng ôm Tư Noãn Thiên đi, Lê Bá Sâm theo sau cũng ôm Tư Noãn Thương.

Ngôi nhà nhỏ này vẫn còn thật sự cô cũng không quá bất ngờ, vì cô đã nghe qua nhưng những món đồ trong đó, cùng những bộ quần áo đó, cô nghĩ không phải như Lê Bá Sâm nói.

Có chuyện gì đó... nhưng thôi... cô cũng không để ý nhiều.

Cho dù hiện tại bên nhau, thì mấy năm sau chưa chắc sẽ bên nhau.

Cô không phải không có ý nghĩ quay lại, nhưng có quay lại được hay không không phải chỉ cô muốn hay anh muốn thôi là được.

Phẫu thuật xong, thì sẽ biết hết thôi..

- ----

Lê Gia.

Mọi người đi kiểm hai cục thịt thật lâu mãi cho đến khi nhìn thấy Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương được Lê Bá Sâm cùng Tư Noãn Noãn ôm trên tay thì mới thở phào nhẹ một hơi.

Quản gia Lâm vội vàng đi đến nhỏ giọng hỏi.

"Thiên Thiên và Noãn Noãn làm sao thế cậu chủ?"

Tư Noãn Noãn đáp thay Lê Bá Sâm.

"Chơi nhiều quá nên ngủ thôi. "

Nhìn một đồng đồ chơi cùng gấu bông bị làm cho rối tung đủ biết hai cục thịt nhà cô chơi đến vui vẻ như thế nào a.

Quản gia Lâm gật đầu không hỏi tiếp.

Lê Bá Sâm kêu người chuẩn bị chiếc giường dành cho Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương ngủ ngay dưới phòng khách, rất nhanh chiếc giường đã được chuẩn bị xong, Lê Bá Sâm cẩn thận đặt Tư Noãn Thương xuống, Tư Noãn Noãn cũng cẩn thận đặt Tư Noãn Thiên xuống.

Nhìn hai cục thịt nhắm mắt ngủ say, Tư Noãn Noãn lúc này mới thật sự nhẹ nhõm.

Lúc này ngủ dậy, không nhìn thấy hai đứa nhóc, điều này đối với cô mà nói thật sự rất là kinh khủng.

Cái cảm giác lạc lõng, lo lắng này cô thật sự không muốn nhớ đến nữa.

Lê Bá Sâm nhìn Tư Noãn Noãn đang nhíu mày, anh khẽ đưa tay ra ôm lấy eo cô, cô ngẩng đầu nhìn anh, anh cúi đầu nhìn cô, cái hình ảnh này ở trong mắt những người xung quanh rất đẹp nhưng trong mắt của cả hai.

Ánh mắt Tư Noãn Noãn sắc bén nhìn Lê Bá Sâm ý bảo "Anh còn không mau buông ra. "

Còn Lê Bá Sâm nhìn Tư Noãn Noãn "Vợ ời là vợ... "

Bảo 2/15 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 170: Noãn noãn... Đừng rời đi nữa có được không?

#BooMew

Buổi sáng tìm kiếm hai cục thịt vất vả, Tư Noãn Noãn lên trên phòng vệ sinh cá nhân xong mới xuống dưới phòng khách.

Lê Bá Sâm đang ở bên dưới ngồi một tay cầm tách cà phê, còn một tay thì đặt bên bàn phím gõ gõ liên tục không thôi.

Tư Noãn Noãn vừa bước xuống, khi sắp đến gần thì cô liền lên tiếng.

"Anh đã kiếm được trường cho con chưa? "

Lê Bá Sâm bỏ tách cà phê xuống, ánh mắt yêu thương nhìn Tư Noãn Noãn một chút mới nói.

"Xong rồi, anh có liệt kê ra ba trường hàng đầu của nước J ra, em có thể xem rồi lựa chọn. "

Tư Noãn Noãn gật nhẹ đầu, tay cầm tài liệu mà Lê Bá Sâm chuẩn bị ra đọc.

"Có trường của Lê Thị đầu tư nữa sao? "

Lê Bá Sâm gật đầu một cái mới nói.

"Có. Nhưng anh không ép buộc em phải chọn. "

"Vấn đề an ninh cùng học vấn ở đó tốt không? "

"Tốt! "

"Vậy chọn cái này đi. "

"Nhưng... "

Tư Noãn Noãn lấy trường của Lê Thị đầu tư ra đọc thêm mới nói.

" Dù sao hai đứa nó cũng là con của anh, chứ không phải con của một mình tôi. " dùng một chút, cô mới nói.

" An ninh cùng học vẫn tốt là được, sớm muộn gì chúng nó cũng tự lập. "

Ở một môi trường khác, đất nước khác, có lẽ vấn đề ngôn ngữ cũng như chữ cái sẽ làm khó Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương một chút, nhưng thà rằng cho chúng bị người hơn chúng nó bắt nạt còn hơn cứ thấy chúng nó ý y bắt nạt người khác.

Càng vất vả, khó khăn thì mới có thể rèn luyện được tính kiên trì và mạnh mẽ, nếu như chuyện gì cũng thuận lợi thì sau này cả hai đứa nó không thể sống xa cô hay xa Lê Bá Sâm được.

Lê Bá Sâm gạt đầu một cái.

" Có muốn đến đó tham quan không? "

Tư Noãn Noãn gạt nhẹ đầu.

Lê Bá Sâm đứng dậy, kéo cô đi thẳng ra ngoài.

- ---

Trên xe.

Lê Bá Sâm im lặng lái xe, Tư Noãn Noãn cũng im lặng ngồi ngay vị trí phó lái.

Thật lâu sau, Lê Bá Sâm mới nói.

" Có lẽ là tuần sau anh sẽ sắp xếp được toàn bộ công việc. "

" Ủ! "

" Anh muốn dành nửa tháng để bên cạnh em và hai con được không? "

" Được. "

" Noãn Noãn... đừng rời đi nữa có được không? "

Tư Noãn Noãn quay đầu nhìn Lê Bá Sâm một cái mới nói.

" Không phải tôi đã từng nói là sẽ bên anh rồi sao? "

Không gian trong xe giống như trôi qua chậm đi, cả hai đều im lặng, Lê Bá Sâm hít một hơi sâu mới nói.

" Anh tin em. "

- ----

Nửa đêm hôm trước.

Mười một giờ khuya.

" Lê Tổng... chuyện anh hỏi tôi cũng không biết trả lời anh như thế nào nữa! "

Lê Bá Sâm nhú chặt mày, tay anh nắm chặt thành nắm đấm nói.

" Bác sĩ Đồng, có gì thì anh cứ nói. "

Người được gọi là bác sĩ Đồng cười khò một cái mới nói.

" Thật ra thì việc ngài phẫu thuật không thể nào thay đổi, hơn nữa, để ngài giữ nguyên ký ức là chuyện không có khả năng. "

" Ý của anh là... " Lê Bá Sâm run lên.

Bác sĩ Đồng nói.

" 100% thì chỉ có 9% ngài có thể nhớ lại còn 91% ngài phải mất trí nhớ. "

Dừng một chút ông lại nói.

" Trong 9% đó, thật sự nhìn con số 9 cứ như lớn nhưng từ ngày tôi phẫu thuật cho những bệnh nhân giống như ngài, chỉ có một người duy nhất nhớ hết toàn bộ ký ức mà không cần phải mất rồi từ từ nhớ lại. "

Lê Bá Sâm mỉm môi, cảm giác lo lắng này là đều không thể tránh khỏi.

" Còn tỉ lệ thành công là bao nhiêu? "

" 50/50. "

Bác sĩ Đồng lại nói.

" Tuy khối u của ngài rất lành tính, nhưng nó là quả bom nổ chậm. Ngài cứ nghĩ nó là cục mụn đi, từ từ lớn lên không hề ảnh hưởng gì chúng ta, nhưng lâu lâu nó lại gây đau, cũng như khối u của ngài, nó không di căn ra những nơi khác nhưng nó lớn dần, tuy tỉ lệ lớn rất chậm, chậm đến nỗi không dễ phát hiện, chính là hiện tại nếu ngài quá lo lắng căng thẳng thì ngài sẽ hôn mê. Ít nhất vài tiếng nhiều nhất vài tuần. "

" Ngài đừng suy nghĩ nhiều, cứ bình thường đi... nhưng đừng trì hoãn phẫu thuật nữa, một năm sau, ngài có muốn phẫu thuật cũng không thể phẫu thuật. "

- - - - -

Bảo 3/15 chương.

*****Boo cũng không rành y học, cũng không tìm hiểu. Nên những thông tin bệnh lý ở trong tiểu thuyết chỉ là tự viết ra, không hề có một cơ sở nào chứng minh! Đọc thôi! Đừng tin là thật! Cảm ơn.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 171: Baba... Mẹ

#BooMew

" Tôi hiểu rồi. " Lê Bá Sâm đáp xong tắt máy.

50/50 có thể sống, chứng tỏ ca phẫu thuật này cũng không quá an toàn, có khi anh chết ngay trên bàn mổ cũng nên.

Nghĩ đến trường hợp này anh cười khổ.

Anh còn chưa bù đắp được gì cho Tư Noãn Noãn cơ mà, anh còn chưa kịp yêu thương cô thật nhiều thật nhiều, trao hết mọi thứ tốt nhất trên đời này cho cô cơ mà... nghĩ đến đây Lê Bá Sâm mỉm chặt môi.

Cho dù sống hay là chết, thì cũng như vậy.

Hiện tại, việc cần làm bây giờ là phải chứng minh cho Tư Noãn Noãn biết, anh không chỉ yêu cô mà là rất rất yêu cô.

Có thể sống vui vẻ ngày nào thì hay ngày đó thôi.

- - -

Quay lại với hiện tại.

Tư Noãn Noãn hơi bất ngờ khi Lê Bá Sâm nói vậy, cô nhìn anh một chút, cũng không nghĩ gì mà nhìn thẳng về phía trước.

Trường Cinti School.

Lê Bá Sâm lái xe thẳng vào khu đỗ xe VIP của trường.

Tư Noãn Noãn bước xuống xe may khẽ nhưong nhưong nhìn quanh một vòng.

Trường học mà lắm siêu xe thế???

Như nhìn ra sự thắc mắc của Tư Noãn Noãn, Lê Bá Sâm khẽ nói.

" Thật ra thì cũng không có gì đâu, trường không chỉ dạy từ lớp mầm, mà còn dạy cấp hai cấp ba, khu đối diện là trường đại học. "

" Ồ... Chắc toàn dân nhà giàu học nhỉ? "

Tư Noãn Noãn nhìn Lê Bá Sâm hỏi.

Lê Bá Sâm thành thật gật đầu.

" Không phải vì anh đầu tư nên khen đâu, trường này xác thực đáng để đầu tư, từ an ninh lẫn giáo viên đều ưu tú, cũng vì vậy anh mới chọn trường này. "

Tư Noãn Noãn gật đầu một cái, Lê Bá Sâm nắm chặt tay Tư Noãn Noãn đi ra ngoài tham quan.

Lúc này, ngoài Lê Bá Sâm và Tư Noãn Noãn ra thì còn rất nhiều phụ huynh cũng đang đi xung quanh tham quan trường của con họ sau này.

Cinti School không ép học sinh phải ở trong trường, cũng không ép học sinh sau khi họ xong lớp mầm, chồi, lá, mẫu giáo gì đấy lại ở lại đây học cấp 1 cấp 2 hay cấp 3 thậm chí là đại học.

Nhưng vì để các bậc phụ huynh yên tâm nên mỗi năm, sẽ có ba đợt để phụ huynh đến trường học.

Hai đợt đầu là nhà trường cho thời gian, đợt sau chính phụ huynh còn lo lắng thì đến xem.

Người ta thường nói.

Thầy cô giáo là người cha người mẹ thứ hai của con cái họ, vì thế mỗi lần có đợt khảo sát này, thì ai nấy đều tham gia.

Tình hình bạo lực học đường ngày một nhiều, thậm chí giáo viên còn đánh đập học sinh của mình nên phụ huynh lựa chọn trường học ngày một khó hơn.

Lê Bá Sâm kéo Tư Noãn Noãn đi thẳng lên tòa Vip của Cinti School.

Vừa bước vào trong, Tư Noãn Noãn thở ra một hơi, lúc ở ngoài nóng hừng hực đến nỗi không chịu được nhưng hiện tại thật sự khỏe a.

" Noãn Noãn muốn xem gì? "

" Ở đây có hình ba chiều hay sao? "

Lê Bá Sâm gật nhẹ đầu một cái, Tư Noãn Noãn cũng không muốn xem gì chỉ nói.

" Tôi chỉ muốn biết ai sẽ là giáo viên của hai cục thịt thôi. "

Lê Bá Sâm lấy cái máy tính bảng có sẵn trên bàn đưa cho Tư Noãn Noãn.

" Ba thầy và ba cô giáo. "

Tư Noãn Noãn nhướn mày thầm nói ' nhiều như vậy? ' nhưng cô không hỏi gì Lê Bá Sâm mà tập trung xem lý lịch của những người thầy cô giáo tương lai của con mình.

Bất ngờ nhất chính là những người này toàn ở bằng cấp giáo sư... nhưng lại dạy mấy cục thịt sao?

Cô nhướn mày nhìn Lê Bá Sâm, Lê Bá Sâm nói.

" Con chúng ta cần phải đào tạo tốt. "

Tư Noãn Noãn gật đầu, đưa máy tính bảng cho Lê Bá Sâm.

Cô không để ý gì nhiều nữa mà cứ nhìn chăm chăm mấy bức hình được treo xung quanh.

Lê Bá Sâm cũng không làm phiền đến Tư Noãn Noãn mà đi theo sau cô.

- - - - -

Lê Gia.

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương sau khi ngủ dậy đã hơn mười một giờ trưa, hai bé khó chịu mà méo mó cả khuôn mặt, nhìn trái lại nhìn phải.

Hai mắt ướt đầm lệ không hề có ý định thỏa hiệp với bất kì người xung quanh.

Quản gia Lâm hay những người giúp việc có tiếp xúc được với hai bé lúc này cũng bị hai bé bài xích.

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương đều mớ gọi.

" Mẹ... "

" Baba... "

Quản gia Lâm nào muốn làm phiền Lê Bá Sâm cùng Tư Noãn Noãn lúc này, khó khăn lắm hai người đó mới có thời gian riêng ở bên nhau, nếu như hiện tại ông lại đi gọi điện làm phiền thì đúng là quá vô duyên.

Quản gia Lâm đi đến khẽ nói.

" Thương Thương, Thiên Thiên đói chưa? Để ông cho hai con ăn có được không? "

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên hoàn toàn không để ý gì đến quản gia Lâm.

Hai cục thịt không khóc nhưng hai mắt của hai bé ngập nước đến đáng thương liên tục gọi.

" Baba... Mẹ... "

" Mẹ... Baba... "

Cứ gọi liên tục không thôi.

Một vài người không nhịn được nói.

" Quản gia Lâm, hay là chúng ta gọi cậu chủ và mợ về đi, tiểu thiếu gia và tiểu thư cứ kêu hoài sẽ khan họng. "

" Đúng đó quản gia Lâm, chắc điện giờ này không làm phiền cậu chủ đâu, dù sao cũng đã hai ba tiếng rồi... "

Quản gia Lâm mày nhăn lại, không nhanh không chậm lấy điện thoại ra gọi cho Lê Bá Sâm, ông thật sự không hề muốn làm phiền đến cậu chủ mà nhưng... nhìn về Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên, ông không đành lòng.

- - - - -

Bảo 4/15 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 172: Nhõng nhẽo?

#BooMew

Đang trên đường về nhà.

Lê Bá Sâm lái xe về phía trước, thì chuông điện thoại reo lên.

Cũng không biết là anh đang tập trung nhìn đường nên không nghe, hay là anh đang cố ý cứ vờ như không thấy điện thoại đang nhấp nháy, chuông lại reo liên tục.

Tư Noãn Noãn nhú nhú mày.

" Có điện thoại kia. "

"... " Lê Bá Sâm im lặng.

Tư Noãn Noãn lại nói.

" Có điện thoại kia!!! "

Lúc này, Lê Bá Sâm mới bắt ngờ la lên.

" Vậy hả? Noãn Noãn nghe giúp anh với! Anh đang lái xe không nghe được. "

Tư Noãn Noãn nhìn như không nhìn Lê Bá Sâm, mà cô nhú chặt lại thầm nói.

' Già vờ hay nhỉ? '

Tư Noãn Noãn vừa cầm điện thoại của Lê Bá Sâm lên, thì Lê Bá Sâm lại nói.

" Mật khẩu là sinh nhật của Noãn Noãn. "

Tư Noãn Noãn tay cứng đờ.

' Ai mượn anh nói. '

Người gọi đến có thể không cần mở khóa mà vẫn nghe được cơ mà! Vì sợ tin khẩn cấp nên máy nào cũng tự động để cuộc gọi đến không bị bảo mật.

Nên cho dù không mở khóa, thì vẫn có thể nghe máy! Có được không?

Nhìn Lê Bá Sâm đang cố ý nói, Tư Noãn Noãn không khỏi cười nhẹ một cái.

Sau đấy, Tư Noãn Noãn nghe máy.

" Alo? "

Quản gia Lâm giật mình, ông gọi cho cậu chủ cơ mà sao lại Tư Noãn Noãn lại nghe máy, quản gia Lâm hai mắt trừng to ra.

' Không lẽ... '

Tư Noãn Noãn nhướn mày.

" Quản gia Lâm.. "

Quản gia Lâm cười tươi không ngớt bên Lê Gia nói.

" Mợ chủ, tiểu thiếu gia và tiểu thư vừa thức, không chịu uống sữa cứ đòi mợ và cậu không thôi. Nếu như mợ và cậu... " ông dừng một chút mới nói.

" Bạn xong việc rồi, có thể về liền được không? "

Tư Noãn Noãn tay cầm điện thoại run lên, sao lại thế này? Quản gia Lâm thay đổi xưng hô ư? Cái gì mà mợ chủ với không mợ chủ thế này?

Còn nói áp a áp úp như kiểu cô và Lê Bá Sâm đi đâu có mà không cho ai biết được vậy.

Tư Noãn Noãn hơi hơi khó chịu, nhưng cô nhịn xuống nói.

" Chúng tôi đang trên đường về. " nói xong tắt máy.

Mặt hầm hực bỏ điện thoại vào chỗ cũ, mày nhú chặt thật chặt, nhìn như không nhìn Lê Bá Sâm, Tư Noãn Noãn lạnh giọng nói.

" Anh nhanh lái xe về lại Lê Gia đi, hai cục thịt khóc nháo không chịu uống sữa kìa. "

Lê Bá Sâm ' ù ' một cái, phóng xe đi nhanh hơn.

- - -

Lê Gia.

Quản gia Lâm muốn ôm Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên lên đi ra ngoài nhìn hoa cỏ lá dỏ nhưng lại không ôm được.

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương nắm chặt lấy hàng rào quanh chiếc giường miện không ngừng gọi.

" Baba... Mẹ... "

" Mẹ... Baba... "

Hơn mười phút sau, Lê Bá Sâm và Tư Noãn Noãn lái xe vào thẳng Lê Gia.

Tư Noãn Noãn vừa xuống xe, chạy vội vào trong nhà.

Nhìn thấy hai cục cưng nước mắt lưng chừng sắp rơi, lòng cô nhói lại vội vàng bước nhanh về hướng giường.

" Mẹ đây... Thiên Thiên, Thương Thương. "

Hai cục thịt vừa thấy Tư Noãn Noãn, hai bé đứng lên ôm chặt lấy eo cô miệng gọi.

" Mẹ... "

" Mẹ... "

Tư Noãn Noãn cúi xuống, ôm một lúc hai đứa lên, hết hôn trán lại hôn má của hai con.

" Hừm, thức dậy liền khóc sao cục cưng? "

" Mẹ... " Tư Noãn Thiên ủy khuất gọi.

Tư Noãn Thương cũng ủy khuất gọi.

" Mẹ... "

Tư Noãn Noãn nhìn nhìn hai cục cưng, hôn hôn một cái đi ra bên sofa ngồi.

Hai cục thịt ôm chặt lấy cổ của Tư Noãn Noãn không buông, đúng lúc Lê Bá Sâm đi đến, từ sau lưng Tư Noãn Noãn hôn hôn trán của hai cục thịt một cái mới nói.

" Nhõng nhẽo.? "

Hai cục thịt bấu môi nhìn Lê baba của bé một cái không để ý mà vùi đầu vào cổ của Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn vỗ nhẹ mông đầy thịt của hai con một cái mới nói.

" Anh đừng có chọc con, nó đang khó chịu. " dừng một chút, cô lại nói.

" Đi lên lấy quần áo mát mát cho hai đứa nó đi. "

Lê Bá Sâm cười cười, đặt hai bình sữa xuống dưới bàn nói.

" Anh đi liền. " sau đấy, bước thẳng lên tầng.

Tư Noãn Noãn vỗ mông của hai cục thịt một cái mới nhẹ giọng nói.

" Bây giờ uống sữa có được không? "

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương buông cổ của Tư Noãn Noãn ra gật đầu nho nhỏ của mình một cái.

Tư Noãn Noãn đứng dậy, khụy gối đối diện với hai cục thịt, để hai cục thịt ngồi xuống ngay ngắn, cô mới cẩn thận đưa cho hai cục thịt hai bình sữa ấm ấm vừa uống.

Hai cục thịt dùng hai tay ôm lấy bình sữa to ra sức mút.

Tư Noãn Noãn xoa xoa đầu của hai cục thịt một cái trầm nghĩ.

Mới nghĩ học mấy ngày mà đã có thói quen bám theo cô cùng Lê Bá Sâm như vậy, không biết sau này khi đi học có ổn không đây.

- - - - -

Bảo 5/15 chương

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nó Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 173: Em là của anh

#BooMew

Nói hai bé bím Tư Noãn Noãn và Lê Bá Sâm, xác thực là rất oan cho hai bé, hai bé chỉ là không muốn xa baba và mẹ thôi.

Vừa ngủ dậy, thấy xung quanh khác, hai bé cần ôm ôm hôn hôn của mẹ Noãn Noãn và ba Sâm Sâm nha.

Lê Bá Sâm đi xuống, nhìn thấy Tư Noãn Noãn đang thất thần, anh khẽ hỏi.

" Vợ, có chuyện gì hay sao? "

Tư Noãn Noãn nhú chặt mày, nhìn Lê Bá Sâm một cái nói.

" Đừng có gọi bậy. " cô lấy tay giặt lấy hai bộ quần áo từ tay Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm không chần chừ nắm lấy tay cô.

" Noãn Noãn. "

Tư Noãn Noãn nhú mày.

" Buông ra. "

" Không buông. " Lê Bá Sâm nghiêm túc nói.

" Em phải mở lòng thì anh mới có thể vào sâu trong tim em, chúng ta còn phải vui vẻ, sau khi anh phẫu thuật xong, anh nhất định sẽ lấy em... "

Tư Noãn Noãn thở hắt ra.

" Dạ thưa Lê Chủ Tịch, Lê Tổng, anh buông tay tôi ra, để còn thay đồ cho con, không lẽ anh muốn hai cục thịt của mình bệnh? "

" Noãn Noãn. "

" Chuyện tôi đã hứa tôi sẽ không nuốt lời, chỉ cần sau khi phẫu thuật, anh nhớ ra tôi, tôi nhất định ở bên anh. "

" Anh biết rồi. " Lê Bá Sâm ừ ừ đáp, rồi buông tay cô ra.

Tư Noãn Noãn không để ý gì mà ngồi xuống cởi quần áo của hai cục thịt ra, sau đấy lau nhẹ mồ hôi trên người hai đứa mới mặc đồ mới cho hai con.

Hai cục thịt ngoan ngoãn giơ tay giơ chân nâng mông khi Tư Noãn Noãn cởi đồ và mặc đồ cho hai bé, sữa cũng cứ thế mà uống hết.

Hai bình sữa to bị hai cục thịt uống trong vòng nửa tiếng, nhìn thôi cũng biết hai cục thịt đói ra sao.

Uống sữa xong, Lê Bá Sâm đưa cho hai bình nước ấm nhỏ, hai cục thịt lại uống nửa bình nhỏ mới phả phê dựa vào sofa ' ợ ' một tiếng.

Tư Noãn Noãn nhìn con trai, con gái mình như vậy không khỏi mỉm cười.

Cô hôn hôn trán hai đứa một cái, Lê Bá Sâm cũng đứng bên cạnh nhìn.

Trong ánh mắt anh tràn ngập nhu hòa không thôi.

Ba người trước mặt này là vợ và con anh...

- ----

Buổi trưa.

Sau khi dứt một chén cháo nhỏ cho hai cục thịt xong. Hai cục thịt cùng quần gia Lâm và hai người giúp việc khác ra ngoài sân chơi.

Vì sợ hai cục thịt không chịu được nắng to nên quần gia Lâm đã cho người xây cái chòi nho nhỏ đủ để trú nắng vào buổi trưa cho hai cục thịt.

Hai cục thịt chơi đến không biết mệt là gì.

Từ trong nhà nhìn ra, Tư Noãn Noãn môi nhếch lên mãi không thôi.

Lê Bá Sâm ngồi bên cạnh, chỉ nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn.

Lúc đầu, Tư Noãn Noãn còn không quá để ý nhưng bị nhìn đến nỗi không dời mắt đi, Tư Noãn Noãn hơi khó chịu.

" Mặt tôi dính gì hay sao? Anh nhìn lắm thế? "

Lê Bá Sâm mím môi một cái mới nói.

" Noãn Noãn của anh xinh đẹp nên anh nhìn thôi. "

" Ai là của anh... "

" Em là của anh. " Lê Bá Sâm mặt dày nói.

Anh đứng dậy đi về hướng Tư Noãn Noãn, ngồi xuống cạnh cô.

Ôm lấy Tư Noãn Noãn vào lòng

Hai mắt Tư Noãn Noãn trừng to ra, Lê Bá Sâm nói.

" Biết bao giờ mới được ôm như vậy nữa... " nếu như anh chết trên bàn phẫu thuật, thì chỉ một cái ôm, một cái nắm tay thôi vĩnh viễn cũng không có được.

Tư Noãn Noãn không đẩy anh ra, mặc cho anh ôm cô, đang ăn đậu hủ của cô không ngừng, chỉ là... như nhìn ra chuyện gì đó, Tư Noãn Noãn mới hỏi.

" Xảy ra chuyện gì có đúng không? " không lẽ bệnh tình của Lê Bá Sâm nghiêm trọng hơn...

Lê Bá Sâm im lặng chỉ ôm lấy chặt cô, hít lấy hít để mùi hương cơ thể của Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn càng sốt ruột hỏi.

" Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Anh không muốn cho tôi biết sao? "

Đáp lại Tư Noãn Noãn, vẫn là sự trầm mặt của Lê Bá Sâm.

Tư Noãn Noãn quát to.

" Lê Bá Sâm.. anh mà không nói tôi sẽ đi. "

Lê Bá Sâm run lên. Anh buông cô ra, hai mắt đỏ ửng nhìn cô.

Anh từng nghĩ cả đời này cô không tha thứ cho anh cũng không sao, chỉ cần anh có thể nhìn thấy cô một lần trước khi chết là đủ.

Anh từng nghĩ cho cô hết tất cả mọi thứ, để cô sống hạnh phúc và đầy đủ với mấy chục năm còn lại thì anh sẽ mãn nguyện.

Anh từng nghĩ chỉ cần cố gắng trụ đến cuối cùng thì anh sẽ có thể nhìn thấy cô.

Anh từng nghĩ chỉ cần không phẫu thuật thì vĩnh viễn cô đều ở bên anh, dù đây chỉ là quá khứ.

Anh từng nghĩ chỉ cần bán thân một lòng với cô thì sẽ có ngày anh được nhìn thấy cô.

Nhưng... không phải như vậy.

Tìm thấy cô sau một thời gian dài xa cô, nhưng anh chẳng còn bao nhiêu thời gian cả.

Anh ích kỷ, muốn sống lâu hơn để có thể được bên cô.

Thậm chí còn muốn có con với cô, đưa cô và các con đi khắp nơi...

- - - - -

Bảo 6/15 chương

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 174: Phải sống...

#BooMew

Chỉ là mọi thứ thật sự không thể.

Chỉ cần anh còn nhớ cô, cô sẽ ở lại bên anh cả đời nhưng việc anh chết trên bàn phẫu thuật cũng là chuyện rất có thể xảy ra.

Anh sợ mất cô, sợ xa cô...

Dòng nước mắt không khuất phục rơi xuống...

Tư Noãn Noãn bất ngờ, đưa tay lau cho anh thì bị bàn tay to lớn của anh nắm lại.

Giọng nói nghẹn ngào của Lê Bá Sâm vang lên.

" Anh không muốn xa em... không muốn... một chút cũng không muốn đâu... "

Tư Noãn Noãn nhìn Lê Bá Sâm, cô nhìn anh mãi, cảm nhận được sự sợ hãi run rẩy của anh, nước mắt cô cũng rơi theo.

Xảy ra chuyện gì rồi đúng không nên Lê Bá Sâm mới như vậy.

Tư Noãn Noãn hít một hơi sâu, kéo Lê Bá Sâm đứng dậy đi thẳng lên phòng ngủ.

- ----

Phòng ngủ.

Khi cả hai vào đến phòng, Tư Noãn Noãn khóa trái cửa nhìn Lê Bá Sâm hỏi.

" Nói đi! Xảy ra chuyện gì? "

Lê Bá Sâm không muốn nói, Tư Noãn Noãn biết, cô lại uy hiếp.

" Anh thật sự không nói thì tôi và hai con sẽ rời đi ngay! Anh đừng nghĩ tôi không dám. " nói xong Tư Noãn Noãn đứng dậy.

Lê Bá Sâm nắm chặt tay Tư Noãn Noãn.

" Đừng đi... đừng đi có được không Noãn Noãn... "

" Ở bên anh đi... ở bên anh đi mà Noãn Noãn. "

" Nếu anh muốn tôi ở bên anh, thì anh đừng dối gạt tôi nữa, không lẽ anh muốn quay lại cái khoảng thời gian trước, ngoài đau thương chỉ là đau thương, anh muốn làm tôi tổn thương nữa hay sao? "

Lê Bá Sâm ôm chặt Tư Noãn Noãn vào lòng, nước mắt cùng tiếng nức nở không kiềm nén được mà bắt đầu vang lên.

Tiếng nức nở chứa đựng biết bao nhiêu đau buồn, giọt nước mắt chứa đựng biết bao nhiêu sự hối hận.

Tư Noãn Noãn cắn chặt môi mình, cảm giác sợ hãi trong lòng làm cô không yên tâm.

Lê Bá Sâm nói.

" Anh không muốn xa em... một chút cũng không muốn.

Anh sợ một khi lên bàn phẫu thuật thì vĩnh viễn muốn nhìn thấy em thêm một lần nữa cũng không thể...

Noãn Noãn, lỗi lầm của anh không thể bù đắp, nên anh cố gắng làm mọi thứ vì em... từng nghĩ chỉ cần trước khi chết vẫn nhớ đến em, có thể nhìn thấy em cũng đủ nhưng không phải như vậy.

Khi cận kề với cái chết, anh mới nhận ra anh rất tham lam và ích kỷ, anh sợ phải mất đi em, anh càng sợ hơn chính là chết đi bỏ lại em và con.

Noãn Noãn... Noãn Noãn... anh không muốn, không muốn... "

Tay Tư Noãn Noãn cứng đờ, anh sẽ chết sao... sao lại nói như vậy... cô khàn giọng nói.

" Anh sẽ sống, anh đã hứa chăm sóc tôi và con thì anh nhất định phải sống. "

Lê Bá Sâm im lặng, nước mắt anh tuôn ướt cả một mảnh lớn áo Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn để anh ôm, để anh khóc...

Cảm giác chết tiệt này là sao... đau như vậy là sao chứ.

Khóc đủ, Lê Bá Sâm buông Tư Noãn Noãn ra, hai mắt anh sưng húp nhìn Tư Noãn Noãn một cái mới nói.

"Noãn Noãn."

Nhìn hai mắt sưng húp của Lê Bá Sâm, Tư Noãn Noãn dờ khóc dờ cười nói.

"Đi rửa mặt đi."

Lê Bá Sâm gạt đầu, đứng dậy đi vào phòng tắm rửa mặt xong đi ra.

Tư Noãn Noãn vẫn ngồi yên đó chờ anh, khi thấy anh đi ra cô đứng dậy, như buông bỏ chuyện gì đó mà đi thẳng nhào vào lòng của Lê Bá Sâm.

Ôm chặt lấy hông của anh, vẫn cảm giác đó, mùi hương đó... cái ôm chứa bao nhiêu cảm xúc, vui buồn đau khổ không dứt.

"Phải sống, anh nhất định phải sống." giọng Tư Noãn Noãn nghẹn ngào vang lên.

Tư Noãn Noãn ngẩng đầu nhìn Lê Bá Sâm, không chần chừ mà hôn nhẹ lên yết hầu của anh.

"Em không cho phép anh chết! Nếu muốn có thêm một đứa bé nữa, anh nhất định phải sống, nếu muốn bù đắp hết mọi lỗi lầm của quá khứ, anh nhất định phải sống, nếu muốn để em hạnh phúc cùng với các con thì anh phải sống. Phải chính anh tự bù đắp tất cả lỗi lầm của bản thân, phải cho em thấy cái gì là hạnh phúc là gia đình, chứ không phải cho em nhiều tiền, nhiều quyền nhưng không có anh. Anh có chết cũng phải đợi năm sáu chục năm sau, khi chúng ta vui về đủ hãy chết cùng nhau."

"Noãn Noãn." Lê Bá Sâm bắt ngờ từ cái ôm của cô, đến bất ngờ khi nghe cô nói.

"Lê Bá Sâm, anh không được bỏ cuộc..."

"Được... được anh không... không bỏ cuộc... cuộc..." Lê Bá Sâm vui vẻ đến nói không thành câu.

--

Mấy chục năm sau, có người hỏi.

"Lê Chủ Tịch, cái khoảng thời gian hạnh phúc và mãn nguyện nhất của anh là khi nào?"

Lê Bá Sâm cười từ tốn đáp.

"Cái ngày bà nhà tôi tha thứ cho tất cả lỗi lầm lúc còn thời trai trẻ mà tôi gây ra."

"Ngài có ấn tượng nhất là chuyện đó? Vì sao?"

"Nếu cậu phạm một sai lầm lớn, cậu có được người bị cậu làm tổn thương tha thứ thì cậu sẽ hiểu."

Nhưng đó, cũng chỉ là chuyện của mấy chục năm sau, hiện tại...

Bão 7/15 chương

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nó Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 175: Cảm ơn em...

#BooMew

Lê Bá Sâm ôm chặt lấy Tư Noãn Noãn.

"Noãn Noãn... cảm ơn em... cảm ơn em đã tha thứ cho anh..."

Tư Noãn Noãn im lặng, chỉ ôm lấy người đàn ông trước mặt thật chặt.

Tình yêu... là như vậy...

Cho dù cách xa bao năm, chỉ cần trong tim có nhau thì sẽ có một ngày cùng về lại một nhà.

Cho dù đối phương có tổn thương mình như thế nào, chỉ cần đối phương có thể thay đổi thì bản thân mình cũng sẽ tha thứ... bất chấp mọi rủi ro...

Tình yêu là thế, có thể là bề khổ mà cũng có thể là niềm hạnh phúc của tương lai.

Hai người ôm nhau thật lâu khi bị nhiệt độ cơ thể làm nóng quá mới buông nhau ra.

Lê Bá Sâm nhìn cô, Tư Noãn Noãn cũng nhìn anh.

Tư Noãn Noãn nhìn vào mắt của Lê Bá Sâm, thấy trong mắt anh tràn ngập ý cười, cô xấu hổ cúi đầu xuống.

Lê Bá Sâm nhếch mép cười, nâng khuôn mặt đỏ ửng vì xấu hổ của Tư Noãn Noãn lên, hai người bốn mắt nhìn nhau, Lê Bá Sâm tiến lại gần, từng chút từng chút một cho đến khi cả hai chỉ cách nhau ba centimet.

Tim Tư Noãn Noãn đập thình thịch... thình thịch... thình thịch không thôi.

Hai tay cô nắm chặt thành nắm đấm sốt ruột không thôi.

Tư Noãn Noãn dần dần nhắm mắt lại chờ đợi, nhưng hoàn toàn không cảm thấy gì, Lê Bá Sâm nhìn Tư Noãn Noãn căng thẳng như vậy thì làm sao anh dám hôn môi cô, anh nhẹ nhàng hôn lên má cô một cái nôi.

"Vợ ơi..." giọng mềm mềm trầm trầm tràn ngập yêu thương, Lê Bá Sâm dùng mũi anh cọ cọ mũi cô gọi một tiếng.

Tư Noãn Noãn đỏ mặt, mím mím môi, hai mắt to tròn nhìn anh, lại cúi xuống.

Nhìn 'Vợ yêu' xấu hổ đáng yêu như vậy. Lê Bá Sâm thật muốn chọc cô thêm một chút nữa.

Nhưng thôi, anh chỉ cọ cọ với cô một chút liền buông cô ra.

Khoảng cách của cả hai như thể rút lại rất nhanh, mười ngón tay đan chặt vào nhau, như sợ đối phương sẽ biến mất.

Lê Bá Sâm sợ mọi thứ đang diễn ra lúc này là mơ, nên anh cố nắm chặt tay cô. Còn Tư Noãn Noãn thì khác... cứ sợ anh sẽ biến mất...

Nên tay cô càng ra sức nắm chặt tay anh.

Cả hai cứ nắm chặt tay nhau đi xuống phòng khách.

Bên dưới phòng khách lúc này không có ai, nên họ cũng không quá ngại ngùng.

Tư Noãn Noãn cùng Lê Bá Sâm đứng ở cửa, anh từ đằng sau ôm lấy cô, cảm anh đặt lên vai cô nhìn về phía hai cục thịt đang nhảy nhót ở đó.

Tư Noãn Noãn cũng nghiêng đầu về hướng đầu Lê Bá Sâm làm điểm tựa, hình ảnh của hai người lúc này thật sự rất tình tứ.

Quản gia Lâm đang định đi vào lấy thêm bánh trái cho Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên thì bước chân ông khựng lại, hai mắt trừng to không chán chữ cầm chiếc điện thoại lên chụp lại.

Ông muốn lưu giữ mọi khoảnh khắc của cậu chủ và vợ chủ, cùng với hai bảo bảo đáng yêu.

Sau này, lúc cần còn có hình ảnh và video để dành xem dần.

Lê Bá Sâm đặt cảm lên vai Tư Noãn Noãn thủ thủ gì đó bên tai cô, Tư Noãn Noãn môi cười cũng nói gì đó... hình ảnh hai người thật hài hòa.

Hài hòa đến nỗi không ai muốn phá vỡ chúng đi.

--

Lê Bá Sâm tay ôm chặt eo của Tư Noãn Noãn, anh khẽ thủ thủ.

"Sau này chúng ta lại sinh thêm một đôi song sinh nha vợ."

Tư Noãn Noãn đánh nhẹ vào tay anh một cái, bên môi vẫn treo nụ cười nôi.

" Anh sinh nhé! "

Lê Bá Sâm gật gật nói.

" Được, anh sinh cho vợ. "

Cả hai cùng nhau cười vui đến híp cả mắt.

Mà bên sân, hai cục thịt chơi trò rượt bắt chạy vòng vòng quanh sân, tiếng cười tiếng nói non nớt làm sân Lê Gia vốn ngoài hoa và hương hoa lúc này còn có những âm thanh non nớt đáng yêu vang lên.

Lưu Hà Mi từ ngòai cổng đứng nhìn hình ảnh đẹp mắt từ xa, bà không đành lòng đi vào phá vỡ.

Người gác cổng hỏi.

" Phu nhân... ngài không đi vào sao? "

" Thôi... bây giờ ta về lại nhà chính, hôm khác sẽ ghé. " môi bà giương lên nhẹ giọng nói.

Người gác cổng cũng gật đầu không nói gì.

Lê Gia và Nhà Chính khác nhau, anh mặc dù là người của nhà chính sang đây làm việc, nhưng làm ở đâu thì chủ ở đó. Cũng không nịnh nọt chỗ làm cũ.

- - - - -

Quản gia Lâm chụp xong bức hình, ông liền đi vòng ra cửa sau để lấy bánh trái cho Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên, nhưng ông vẫn không quên gửi hình ảnh cho Lưu Hà Mi.

" Phu Nhân, cậu và vợ thật đẹp x hình ảnh. "

Lưu Hà Mi vừa rời khỏi không bao lâu, liền nhận được tin nhắn, bà mở ra, môi càng giương lên cao.

Hình ảnh này thật đẹp, phải in thành khuôn treo mới được a.

- - - - -

Bảo 8/15 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 176: Đêm qua... Đêm qua rốt cuộc cậu đã làm gì?

#BooMew

Nước Rose.

Sau một giấc ngủ sâu vì say rượu, sáng hôm sau Phi Vô Dư tỉnh dậy, cả người ê ẩm không thôi.

Anh cũng không nghĩ nhiều, vì mỗi lần uống say anh cũng đều ê ẩm như vậy, đầu cứ ong ong đau đau làm anh cứ ngồi yên nhu nhu thái dương.

Ngồi hơn mười phút, Phi Vô Dư mới bừng tỉnh thật sự.

Mặc dù đầu còn đau nhưng cũng không quá mơ hồ.

Anh nheo mắt nhìn quanh một vòng căn phòng.

Đây không phải phòng anh... mà Phi Vô Dư nhủ chặt. Ký ức đêm qua chợt ủa về...

Tiếng rên rĩ không ngừng vang lên trong đầu anh, Phi Vô Dư run lên quay đầu nhìn về vị trí bên cạnh.

Hai mắt anh trừng to ra... Minh Lâm..

Sau Minh Lâm ở đó???

Phi Vô Dư cắn môi một cái... tiếng rên rĩ đêm qua là của Minh Lâm.

Phi Vô Dư từ từ nâng chiếc mền ra... anh nhắm chặt mắt lại.

Bên trong... thật sự không hề có bất kỳ quần áo nào...

Phi Vô Dư tay nắm chặt.

Hiểu rõ đêm qua đã xảy ra chuyện gì! Anh nhìn chăm chăm Minh Lâm. Cũng không biết đang tức giận hay sao mà không hề để ý đến tư thế ngủ của Minh Lâm, anh kéo Minh Lâm lên, đâm thẳng vào mặt của Minh Lâm quất.

"Đêm qua... đêm qua rốt cuộc cậu đã làm gì?"

Minh Lâm đang ngủ, bị đánh giật mình tỉnh dậy.

Con đau từ phía sau truyền tới làm gương mặt vốn cứng ngắt của anh khẽ nhăn nhó.

Minh Lâm sững sờ nghe câu hỏi của Phi Vô Dư, anh im lặng.

Phi Vô Dư càng tức giận, đâm thẳng vào mắt của Minh Lâm vài cái nữa mới buông anh ra mà đi xuống nhặt lấy quần áo mặc vào.

Xem Minh Lâm là bạn, là bạn... bạn cái như vậy đấy!

Phi Vô Dư tức giận, mặc quần áo xong đi thẳng ra ngoài.

Minh Lâm vẫn nằm úp, một tiếng cũng không nói, nghe tiếng cửa bị đóng mạnh, mày anh nhíu lại, chống tay lên, đưa tay chạm vào miệng.

Nhìn thấy máu, môi anh cười khổ.

Cũng không biết đang nghĩ gì, Minh Lâm nhăn mặt cố chịu đau đón đi thẳng vào phòng tắm.

Có lẽ không một ai biết, như Minh Lâm biết.

Đêm qua là đêm đau đớn nhất trong đời anh.

Ngồi xuống, tay run rẩy cố móc hết những thứ lúc đêm phun trào trong cơ thể anh ra, môi mím chặt lại, tê tê đau đau, là chân anh run thêm kịch liệt.

Thật lâu, rốt cuộc cũng sạch.

Anh mới tắm nhẹ sơ qua, lau sạch người, nằm lại lên giường, lấy dầu mỡ bôi lên vết thương ở cúc hoa.

Hai mắt anh đỏ lên, trái tim đau thắt lại..

Cứ ngỡ sẽ vui vẻ sẽ hạnh phúc nhưng không..

Nhìn thấy phản ứng của Phi Vô Dư, Minh Lâm nhận ra, bản thân mình thật dơ bẩn...

Con sốt kéo đến, Minh Lâm hai mắt dần dần nhắm chặt mà ngủ say...

- ----

Phi Vô Dư đi vào đến trong nhà, mày anh nhíu chặt đi thẳng vào phòng tắm, cố cọ thật sạch cơ thể của mình.

Nhưng thân thể có sạch ra sao thì ký ức trong đầu anh vẫn không sạch.

Tiếng rên rĩ, cùng hình ảnh dâm mỹ liên tục hiện lên làm anh khó chịu đến không thể nào làm gì khác ngoài việc lấy tay đập vào đầu liên tục.

Phi Vô Dư mím môi lại... cảm giác khó chấp nhận này làm anh không nhận được mà càng hận Minh Lâm nhiều hơn.

- ---

Từ ngày hôm đấy, Phi Vô Dư và Minh Lâm không còn gặp nhau nữa.

Cũng từ ngày hôm ấy, Minh Lâm ngủ một hơi ba ngày liền mới tỉnh.

Hai mắt anh yếu ớt mở ra, phía sau bết đau nhưng thân thể lại còn một mồi, một đến nỗi chính anh muốn ngồi dậy đi ăn cũng không được.

Cảm giác chua xót ở trong tim cứ ngày một nhiều hơn, Minh Lâm cười, ngoài cười ra chính anh cũng không biết nên làm gì khác.

Nụ cười chua xót, nụ cười đau lòng làm anh thấy tủi thân.

Người ta... cho dù không chấp nhận nhưng cũng sẽ không mặc kệ đối phương như vậy, còn Phi Vô Dư, vừa không chấp nhận còn hận không thể giết chết anh.

Đêm đó, cũng đâu phải vì anh yêu quá nên mất kiểm soát, mà là vì yêu quá nên chấp nhận để người ta xem mình là người thay thế...

Kết quả thì sao?

Bị đánh bị coi thường...

Minh Lâm lắc nhẹ đầu, cố gắng đứng dậy đi về hướng bếp, lấy bánh mì ra gặm cho đỡ đói. Ăn xong, tắm nhẹ thay đồ đi vào bệnh viện.

- - -

Lúc đi ra ngoài, Phi Vô Dư vô tình nhìn thấy Minh Lâm, mày anh nhú lại như sợ mắt mình bị bắn mà vừa thấy liền rời đi ngay.

Minh Lâm thấy chứ sao lại không thấy, nhưng để ý làm gì cho đau buồn thêm, anh chỉ cố gắng đi về phía trước lên taxi rồi rời đi.

- - - - -

Nước J.

Tư Chân Châu cố chấp rời khỏi khu ổ chuột, vì bản thân quen ăn sung mặc sướng, sống trong khu ổ chuột này làm cô cảm thấy bản thân như bị thấp kém, điều đó làm cho thân phận địa vị của cô càng thấp kém.

Việc làm gái điếm, theo cô nghĩ không có gì không tốt vì cô ngủ toàn những đàn ông giàu.

Cũng xem như đây là tình một đêm đi, mỗi Tư Chân Châu nhếch lên.

Bản thân cô giỏi giang như vậy! Ai nấy đều chết mê chết mệt khi ngủ cùng cô, cô không tin Lê Bá Sâm kia là loại người ngay thẳng đến nỗi không chạm vào phụ nữ...

- - - - -

Bảo 9/15 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 177: Rất đau...

#BooMew

Chỉ cần kiếm cách dụ dỗ Lê Bá Sâm lên giường, quay lại video là xong.

Anh ta là chủ tịch của một Lê Thị rộng lớn, sẽ không thể nào để hình ảnh tốt đẹp của mình bị hủy, khi đó anh ta nhất định cho cô hết những gì mà cô muốn, kể cả cái vị trí Phu Nhân, vợ của anh ta cũng sẽ là của cô.

Tư Chân Châu càng nghĩ càng cảm thấy bản thân mình suy nghĩ quá đúng, không những thế cô còn thấy cô thật sự rất thông minh.

Mỗi cô nhếch lên nhìn chăm chăm cái biển quảng cáo hình ảnh tập đoàn Lê Thị rộng lớn đó, mỗi càng nhếch lên cao hơn.

Một ngày nào đó không xa, thì nơi đó sẽ là của cô.

Tư Chân Châu mang một tâm trạng cực kỳ vui sướng đi ra ngoài khu ổ chuột, nhìn chăm chăm mấy triệu trong túi, tuy hơi tiếc vì khó khăn lắm cô mới có mấy triệu trong tay nhưng khi nghĩ đến cuộc sống sung sướng sau này thì cô lại không nhìn được mà bỏ ra mấy triệu trong túi ra đi thẳng vào chiếc taxi gần đó lái về khu đô thị lớn nhất nước J.

- - - - -

Trong khi người này đến người khác đang đau buồn cùng đang ảo tưởng sức mạnh thì ở Lê Gia lúc này đang có hai thân thể trần truồng dính chặt vào nhau.

Hiện tại là mười giờ tối.

Lê Bá Sâm đề lên người Tư Noãn Noãn, hai người một mảnh vải cũng không còn.

Từ những nụ hôn ngọt ngào, dần dần triển miên đến không dứt ra được.

Lê Bá Sâm nhìn sâu vào trong mắt Tư Noãn Noãn, con khát cầu của bản thân làm anh nhìn hết được mà không ngại hỏi.

"Được không? "

Tư Noãn Noãn thở dồn dập do bị hôn liên miên không dứt, lúc này đây làm cô càng không nhận được run lên không thôi.

Hai mắt ẩm ướt nhìn Lê Bá Sâm, Tư Noãn Noãn mím môi một cái, run run gật đầu.

Mọi thứ tiến triển quá nhanh so với tượng tưởng, khiến cô không nhận được phát ra tiếng rên rỉ dù bản thân đã nhìn nhận.

Lê Bá Sâm hạ hông xuống, cẩn thận từng chút... từng chút một vào sâu trong cô.

Biết được cô đang chịu đau đớn, anh dừng lại thật lâu, cố gắng làm cô thả lỏng, ra sức hôn lấy hôn để đôi môi cô.

Tư Noãn Noãn ôm lấy cổ của Lê Bá Sâm, trong quá khứ, chưa lần nào cô không thấy đau nên cảm giác đau đớn đầy cứ liên tục hiện hủ làm cô nhận không được mà lo lắng.

Tư Noãn Noãn ra sức cố đáp lại nụ hôn của anh, cố gắng thả lỏng cơ thể để anh dễ dàng đi sâu vào trong cô.

Lê Bá Sâm mở mắt nhìn Tư Noãn Noãn, buông môi cô ra, liếm liếm nước mắt đang dính trên gương mặt cô, anh ôn nhu hỏi.

"Rất đau sao? "

Tư Noãn Noãn cũng không giấu gì gật nhẹ đầu một cái nói.

"Rất đau. " nói đến đây, môi cô càng mím chặt hơn, vì Lê Bá Sâm đang hạ thêm nữa.

Lê Bá Sâm cũng bị nghiền đến đau nhói, nhưng anh không muốn làm cô đau nên cố gắng hít thở thật đều đều...

Thật lâu sau, cảm giác nơi đây bớt đau hơn.

Tư Noãn Noãn nói.

"Vào... ư... vào đi... "

Lê Bá Sâm vừa nghe thấy, cảm giác như bản thân anh được giải cứu mà bắt đầu hạ thấp hông xuống, đưa vật nam tính vào sâu trong cô.

"Ư... " Tư Noãn Noãn đau đớn rên lên một tiếng.

Lê Bá Sâm nhấp theo nhịp thở của Tư Noãn Noãn, từ từ và từ từ...

Có lẽ đối với trước khi anh mạnh bạo khó chịu ra sau thì hiện tại anh ôn nhu, nâng niu và thỏa mãn bấy nhiêu.

Anh không giống như trước kia... anh thật sự thay đổi.

Mặc dù bản thân cũng không dễ chịu gì khi đi vào nơi chật hẹp đến đau đớn kia, nhưng chỉ cần nhìn thấy cái nhả mặt của cô, mọi thứ đều làm anh cảm thấy thật có lỗi.

Tiếng vang ân ái trong phòng vang lên không dứt.

"BẠCH BẠCH BẠCH "

"BẠCH BẠCH BẠCH " cùng pha với thanh âm rên rỉ không thôi.

"Ư... chồng ơi... a... "

Tư Noãn Noãn quên đi đau đớn, thay vào đó là cảm giác sung sướng liên tục ập đến.

"Ư... ư... không... không cần... quá sâu... "

"Sâm... Sâm... không không... "

"Ư... um... "

"Ư... ư... a... "

Tư Noãn Noãn ôm chặt cổ của Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm đỡ lấy đầu cô, bắt đầu nhấp mạnh lên.

"Ư... ư... quá... quá sâu... không... ư... ư... "

Tư Noãn Noãn rên ri không dứt.

Hai người triền miên ân ái thật lâu thật lâu, hai người cứ thế mà dính chặt vào nhau tầm hơn một giờ sáng Lê Bá Sâm mới buông cô ra.

Anh nằm xuống cẩn thận ôm lấy cô vào lòng, hôn lên khuôn mặt đôi mắt của cô, từng chút từng chút một.

Mây Tư Noãn Noãn nhăn lại, khó chịu khi bị hôn cô ' hừ ' nhẹ một tiếng.

Lê Bá Sâm nhìn Tư Noãn Noãn một lúc lâu, anh mới ôm cô đi vào phòng tắm.

Cẩn thận tẩy rửa cơ thể cho Tư Noãn Noãn.

Như sợ cô đau, anh đưa một ngón vào trong cô, nhìn thấy mây cô nhú lại, anh khẽ hôn hôn mặt cô, nhẹ giọng nói.

"Ngoan, thả lỏng... thả lỏng nha vợ... "

Như là...

- - - - -

Bảo 10/15 chương

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 178: Ôm gì mà ôm...

#BooMew

Như là nghe thấy, Tư Noãn Noãn dần dần thả lỏng cơ thể, Lê Bá Sâm thở phào mà móc ra toàn bộ tinh dịch anh phóng vào trong cô.

Sau khi vệ sinh sạch sẽ cho cô, Lê Bá Sâm mới ôm cô đi ra ngoài.

Bên ngoài, chăn ga giường đã được thay cái mới, Lê Bá Sâm chỉ cần đặt nhẹ cô lên giường rồi trùm kín cho cô.

Nhìn Tư Noãn Noãn hai mắt nhắm chặt ngủ say, môi Lê Bá Sâm nhếch lên vui vẻ.

Cô và anh lại một lần nữa là của nhau.

Nhìn cô một lúc lâu, Lê Bá Sâm mới đi vào phòng tắm, tắm sơ qua xong anh đi ra khỏi phòng ngủ.

Vì để hai cục thịt trong phòng không tiện, nên Lê Bá Sâm liền cho người làm phòng khách thành phòng của Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên.

Anh mở cửa thật nhỏ nhẹ bước vào nhìn chăm chăm hai cục thịt ngủ say.

Môi anh nhếch lên cẩn thận sửa lại tư thế ngủ cho hai cục thịt, giống như hai cục thịt không có ý hợp tác, khi anh vừa mới sửa xong tư thế tầm hai phút sau lại giờ tay chân loạn xạ cả lên.

Lê Bá Sâm cười cười, cũng không sửa nữa mà nhìn con anh một hồi đi ra ngoài.

- - -

Thư phòng.

Lê Bá Sâm ngồi vào ghế, tay bắt đầu đặt lên máy bấm bấm liên tục.

Thời gian anh rảnh không nhiều, vì để có thời gian nhiều bên cô, anh chỉ còn có cách thức thật khuya để xử lý công việc.

Hon hai tiếng đồng hồ, Lê Bá Sâm rút cuộc cũng xử lý xong mấy bản hợp đồng đó. Gửi mail cho Hà Sinh Khứu xong.

Gần bốn giờ, Lê Bá Sâm đứng dậy đi về phòng ngủ.

Bước vào phòng, nhìn thấy người mình yêu thương ngủ say, môi anh cúi lên bước nhẹ vào, nằm xuống cạnh cô.

Anh cố làm thật nhẹ để không phát ra tiếng động nào.

Lê Bá Sâm nằm đối diện cô, tay anh xoa xoa khuôn mặt cô.

Thật mềm, cảm giác thích thú anh hôn nhẹ lên gò má phúng phính của cô.

Tư Noãn Noãn đang ngủ, bị hôn hôn, lại sờ sờ khó chịu mà mơ mơ màng màng nói.

"Đừng quấy rầy..." nói xong, cô lại im thinh ngủ say.

Lê Bá Sâm hay mất từng to, tay giờ lên định chạm vào mặt cô cũng cứng đờ.

Cũng không biết anh đang nghĩ gì, anh cười khẽ một tiếng, không quấy rầy cô nữa mà kéo cô vào lòng ôm chặt.

- - - - -

Sáng hôm sau.

Tư Noãn Noãn ngủ dậy trong tình trạng ' cả người đau nhức, nơi giữa hai chân ê ẩm, giọng khàn khàn, tay chân bủn rủn ' và hon nữa ' LỖA THỂ. '

Tư Noãn Noãn hai mắt lim dim mở ra, phát hiện bản thân đang được người đàn ông bên cạnh ôm chặt.

Mây cô nhú nhú, thử di chuyển chân thì phát hiện bên dưới xác thực rất ê ẩm, chân lại cảm giác không có sức.

Cô thở hắt một hơi...

Từng hình ảnh ám muội lúc tối qua hiện về, nhin không được cắn mạnh vào ngực rắn chắc của người đàn ông trước mặt.

Lê Bá Sâm ăn đau, mảy anh hơi hơi nhú nhưng vẫn ngủ, Tư Noãn Noãn ngẩng đầu lên nhìn thấy Lê Bá Sâm như vậy, cô không nhin được mà cắn mạnh một cái nữa.

Lúc này, Lê Bá Sâm mới dần dần mở mắt ra nhìn Tư Noãn Noãn, nặc dù đau nhưng Lê Bá Sâm không để ý, môi anh giương lên cười vui vẻ gọi.

" Vợ ơi... "

Tư Noãn Noãn bĩu môi, đẩy nhẹ người đàn ông một cái.

Lê Bá Sâm không buông cô ra, cứ ôm chặt.

Tư Noãn Noãn không nhin được nói.

" Buông ra... muốn đi vệ sinh... "

Lê Bá Sâm buông cô ra ngay, anh ngồi dậy định ôm cô, liền bị Tư Noãn Noãn nói.

" Ôm gì mà ôm, em tự đi được. " lời nói vừa dứt, Tư Noãn Noãn đang định đứng dậy thì ngã xuống.

Lê Bá Sâm giữ được cô, mảy anh nhú lại nói.

" Đừng có! Ít nhất thì qua hôm nay em mới đi được. " cho dù cả anh và cô không phải lần đầu, nhưng anh biết cô không đi nổi là chuyện không tránh được.

Những lần trước từ mấy năm trước có lần nào cô được được nếu không cố gắng chống cây đầu, nên hiện tại... vì sự ôn nhu của anh cô càng không đi

nói.

Tư Noãn Noãn hơi nhú nhú mày lại nhưng không khó chịu như lúc này nữa.

Cô im lặng ngoan ngoãn để anh ôm cô vào phòng tắm.

Tư Noãn Noãn đi vệ sinh nhưng con ẽ ầm đó cứ quấy rầy làm cô nhịn được được.

"Ồn không?" Lê Bá Sâm đang tắm, lú đầu vào nhìn Tư Noãn Noãn hỏi.

Tư Noãn Noãn chỉ im lặng, không nói gì.

Lê Bá Sâm không xấu hổ, trần truồng đi thẳng vào phòng vệ sinh.

"Không đi được sao?"

Anh cúi đầu nhìn cô hỏi.

Tư Noãn Noãn gật đầu.

Lê Bá Sâm nhú chặt mày nói.

"Biết vậy hôm qua đã..."

"Không mắc nhiều nên nhịn được." không đợi anh nói hết câu, Tư Noãn Noãn cắt ngang.

Cô lười nghe lời hối hận của anh, cái gì cũng đã làm còn hối hận cái rắm a...

- - - - -

Bảo 11/15 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nó Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 179: Hai con giận nhau?

#BooMew

Lê Bá Sâm mím môi im lặng, anh đứng đó nhìn cô một lúc lâu, Tư Noãn Noãn khó chịu.

"Anh định đứng ở đây đến bao giờ?" Tư Noãn Noãn nhú mày hỏi Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm nhìn Tư Noãn Noãn, anh lắc lắc hông.

Con ciu bé nhỏ theo đó lắc theo, Tư Noãn Noãn nhướn nhướn mày!

Cái thứ nhỏ nhỏ này thật sự thứ đáng chết nhất, nhìn nhỏ như vậy thôi khi nó lên con... cô cũng muốn điên tiết lên a.

"Noãn Noãn..."

Lê Bá Sâm gọi một tiếng.

Tư Noãn Noãn nhướn nhướn mày nhìn Lê Bá Sâm.

"Gi?"

Lê Bá Sâm cúi xuống, hôn lấy môi cô nói.

"Không có gì nha."

Tư Noãn Noãn bị hôn cũng không cản, cô chỉ hơi nhăn mặt nói.

" Tắm xong chưa? "

" Chưa! "

" Lo đi tắm đi. "

" Còn vợ? "

" Không lẽ đi ' ị ' cũng phải bị anh nhìn? " Tư Noãn Noãn khó chịu quát to.

Lê Bá Sâm cười hì hì đi ra ngoài.

Tư Noãn Noãn cứ ngồi đó thật lâu thật lâu sau mới đi xong.

Khi cô đi ra thì Lê Bá Sâm đã đi ra ngoài thay xong một bộ tây trang đen.

Tư Noãn Noãn ngáp ' Oáp ' một tiếng nhìn Lê Bá Sâm.

" Đi làm? "

Gật cái, Lê Bá Sâm đi đến bên cô, ôm cô lên.

" Còn khó chịu không? "

Tư Noãn Noãn gật rồi lại lắc.

Lê Bá Sâm lại hỏi.

" Đi ra được như vậy cơ đấy? Chính là không đau chân hay sao? "

Tư Noãn Noãn nói.

" Anh nằm xuống để em ăn anh thật no đi là anh biết em có đau hay không thôi. "

" A... "

Lê Bá Sâm ngồi ôm Tư Noãn Noãn một lúc lâu, hai người nói chuyện cười đùa vui vẻ không thôi.

Tầm gần chín giờ ba mươi phút, Lê Bá Sâm mới lái xe rời đi.

Tư Noãn Noãn thì lại chui vào trong mền ngủ say.

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương hôm nay được theo Lê baba đi đến Lê Thị, để tránh cho hai cục thịt quấy rầy giấc ngủ của Tư Noãn Noãn nên Lê Bá Sâm đem theo.

- ----

Trên xe.

Lê Bá Sâm mặt lạnh lái xe đi thẳng Lê Thị.

Hai cục thịt đằng sau không ngừng lú la lú rít không thôi.

Tư Noãn Thiên nhìn Tư Noãn Thương nói.

" Hai hai... hôm nay chúng ta đến công ty của baba sao? "

" Ừ! "

" Chúng ta sẽ được ăn kem sao? "

" Ừ! "

" Chúng ta sẽ không bị mẹ la đúng không? "

" Ừ! "

"... " Tư Noãn Thiên hỏi liên miên không dứt, Tư Noãn Thương nhú chặt mồm be bé của bé nói.

" Em im coi, để chị tập trung chơi game. "

" A!? " Tur Noãn Thiên bị la, hai mắt bé bắt đầu ẩm ướt ứa khuất.

Lê Bá Sâm nhướn nhướn mày nhìn trên kính chiếu hậu, môi anh nhếch lên lắc nhẹ đầu.

Từ lúc mới lái xe, anh còn thấy thật phiền, hiện tại nhìn xem...bị la mới im lặng.

Tur Noãn Thương nhìn Tur Noãn Thiên, thấy em trai đang cúi đầu mếu máo, cô cũng không để ý gì nhiều mà cứ nhìn chăm chăm máy chơi game mà Lê Bá Sâm đưa.

Đôi tay bé liên tục di chuyển không thôi.

Sau khi gần đến Lê Thị, Lê Bá Sâm mới lên tiếng nói.

" Một lát nữa hai đứa nhớ là không được làm ồn có được không? "

Tur Noãn Thương gật đầu bé nói ' Vâng ạ. '

Còn Tur Noãn Thiên thì hai mắt tràn ngập ứa khuất chỉ nhìn baba cầu ôm ôm cung cung an ủi thôi.

Lê Bá Sâm nhìn Tur Noãn Thiên như vậy, môi anh nhếch lên, xoa nhẹ đầu bé một cái anh lại bắt đầu lái xe.

Đến Lê Thị.

Hà Sinh Khứu biết tin hôm nay có hai cục thịt đến, nên anh đã đến từ sớm, không những thế còn mua sẵn vài ba thứ đồ ăn vặt dành cho Tur Noãn Thương và Tur Noãn Thiên.

Lê Bá Sâm bước xuống xe.

Anh mở cửa sau ghế dây an toàn của Tur Noãn Thương và Tur Noãn Thiên ra, ôm từng bé một xuống.

Chân vừa chạm đất. Tur Noãn Thương liền đứng vững còn Tur Noãn Thiên thì vẫn ôm chặt tay Lê Bá Sâm cong chân lên không muốn chạm đất.

" Không muốn đi? " nhìn con trai nhỏ, Lê Bá Sâm ôn nhu hỏi.

Tur Noãn Thiên mím môi gật đầu.

Lê Bá Sâm cười một cái không nói gì ôm Tur Noãn Thiên lên.

Tur Noãn Thương thì nắm lấy tay Lê Bá Sâm đi.

Hà Sinh Khứu đi phía sau liên tục làm mặt quỷ chọc ghẹo Tur Noãn Thiên, nhưng bé không quan tâm mà cứ vùi đầu vào cổ của Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm hơi hơi bất ngờ hôn hôn má con trai một cái, cúi đầu ôm lấy Tur Noãn Thương lên.

Vào trong thang máy, nhìn hai cục thịt bình thường nói chuyện không ngớt lúc này lại im lặng.

Lê Bá Sâm hỏi.

" Hai con giận nhau? " không lẽ cái chuyện la lúc nãy?

Tur Noãn Thương nói.

" Con có biết đâu. "

Tur Noãn Thiên mím môi, ôm chặt cổ Lê Bá Sâm ứa khuất không nói gì.

Lê Bá Sâm nhìn nhìn Tur Noãn Thiên trong lòng khê động.

Nghe Tur Noãn Noãn nói Tur Noãn Thiên tuy hay đòi này đòi kia lại khóc nháo, nhưng giỏi.

Chính là nhìn cái tính tình giận chuyện không đáng này, anh nghĩ nên dạy lại a.

Sau này là người thừa kế Lê Gia, Lê Thị, nếu hờ cái giận như vậy là làm hư bột hư đường hết.

- -----

Bảo 12/15 chương

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 180: Bắt tay làm hòa đi

#BooMew

Thang máy rất nhanh đến tầng VIP của Lê Bá Sâm, Lê Bá Sâm vẫn im lặng cho đến khi vào đến trong phòng, anh đặt hai cục thịt ngồi xuống sofa.

Nhìn chăm chăm hai cục thịt một lúc lâu, Lê Bá Sâm mới nói.

" Hai con tự huê nhau hay baba giúp? "

Tư Noãn Thương nhú mảy be bé của bé lại nói.

" Rõ ràng bọn con có giận nhau đâu! "

Lê Bá Sâm nhướn mày, xoa nhẹ đầu cô con gái, anh nhìn về hướng Tư Noãn Thiên hỏi.

" Thiên Thiên không có gì nói sao? "

Tư Noãn Thiên bấu môi, hai mắt đỏ lên nói.

" Chị hai la Thiên Thiên ô ô... "

" Thế Thiên Thiên có giận chị hai không? " Lê Bá Sâm lấy khăn giấy lau nhẹ khuôn mặt của con trai hỏi.

Tư Noãn Thiên gạt nhẹ đầu của bé một cái.

Tư Noãn Thương nhú mảy, nhìn Tư Noãn Thiên một cái nói.

" Em là đang giận chị vì là em? "

Tư Noãn Thiên im lặng.

Tư Noãn Thương vừa nhìn liền biết, bé nhếch môi lên nhìn em trai nói.

" Em nhỏ mọn quá Thiên Thiên à? Nếu chị làm gì quá đáng em giận chị không nói gì! Nhưng em lớn rồi có phải con nít đâu, là một đứa trẻ sắp lên bốn sau giống mấy đứa bé hai tuổi thế hả? Chỉ vì một câu nói có thể giận như thế! Chán. " nói xong bé không thèm nhìn Tư Noãn Thiên nữa.

Bé là một đứa trẻ lớn, bé sẽ không giận dỗi vô cớ như vậy.

Tư Noãn Thiên hai mắt đỏ ửng, không tin nhìn chị gái của mình một cái.

Rõ ràng là chị hai sai... chị hai nạt bé còn gì.

Cảm giác ủy khuất ngày một nhiều, Tư Noãn Thiên không nhịn được nữa mà ' ô ô ' khóc rống lên không thôi.

Lê Bá Sâm hít một hơi sâu, ôm lấy Tư Noãn Thiên vỗ về an ủi.

Tư Noãn Thương nhìn thấy em trai khóc, lại nhìn thấy Lê baba chỉ quan tâm em trai không quan tâm đến bé, hai mắt bé đỏ lên cũng khóc to.

Lê Bá Sâm vội vàng ôm cả hai vào lòng, hôn hôn an ủi mãi hai cục thịt mới nín.

Lê Bá Sâm lại nói.

" Giờ hai chị em bắt tay làm hòa đi nào. "

" Không muốn. "

" Không thích. "

Hai cục thịt đồng thanh nói.

Lê Bá Sâm buông hai cục thịt ra, nào còn đâu ánh mắt ôn nhu, nào còn đâu tia cung chiều nữa.

Thay vào đó là sự lạnh lùng của anh.

Anh nhìn hai cục thịt, môi nhếch lên.

" Cãi nhau mấy chuyện không đáng cũng cãi, giận nhau chỉ vì một câu quát của chị gái cũng giận. Hai đứa là con của Lê Bá Sâm ta, con của Tư Noãn Noãn mà sao các con hư như vậy? Không lẽ muốn người ta cười ba mẹ? "

Lê Bá Sâm nhìn hai cục thịt tròn tròn đang run rẩy sợ hãi, anh lạnh giọng hỏi.

Anh không hề muốn để hai cục thịt ám ảnh khi anh nghiêm túc, nhưng nếu như anh không nghiêm túc thì không dạy được con a.

" Baba... "

" Baba... "

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên nhẹ giọng gọi một tiếng.

Lê Bá Sâm nhú chặt mày chỉ nhìn hai cục thịt.

Hai cục thịt thấy baba Lê Bá Sâm thật sự khó chịu, hai cục thịt nhảy xuống sofa, không chần chừ mà ôm lấy chân của Lê Bá Sâm.

" Thiên Thiên biết sai rồi. "

" Thương Thương biết sai rồi. "

Hai cục thịt đồng thanh nói.

Lê Bá Sâm nhướng mày không nói gì.

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương bốn mắt nhìn nhau, hai bé đều thấy sợ khi Lê baba trầm mặc, cả hai lại nói.

" Sau này Thiên Thiên không dám giận chị hai nữa ô ô... "

" Sau này Thương Thương không quát Thiên Thiên nữa ô ô... "

Lê Bá Sâm thở ra một hơi, anh kéo nhẹ hai cục thịt ra, ngồi chồm hổm nhìn hai cục thịt nói.

" Baba không cấm cũng không trách hai đứa giận hơn hay quát nhau.

Nhưng Thương Thương có thể là em, quát em, chỉ là đúng trường hợp và tình huống đó con nên quát, cũng như hôm nay, thay vì Thương Thương quát em, Thương Thương có thể lựa chọn cách nói nhỏ nhẹ chẳng hạn như ' Em có thể im lặng một chút chứ? Chị đang chơi game, hay em có muốn chơi cùng chị không? ' con đưa ra một câu hỏi hoặc là một câu đề nghị sẽ khiến em trai con biết con đang chơi game và không có thời gian dành cho nó. Sau này Thương Thương phải chú ý cách nói nhé! "

" Còn Thiên Thiên, còn là em trai. Cho dù ở trường hợp nào khi chị gái la, trước khi con tức giận vẫn nên nhìn xem chuyện đó có đáng giận không? Chứ không phải vừa bị chị gái hay bất kỳ người nào la con lại tức giận lên. Sau này lớn lên con mà nóng giận như vậy thì chẳng thể làm chức vị cao được.

Con muốn giống baba quản lý của một công ty lớn không? Nếu ở cương vị như baba con chỉ vì một câu nói của nhân viên mà đuổi việc cậu ta trong khi cậu ta là rất xuất sắc, như vậy sẽ xứng đáng sao?

Chỉ vì cái tôi của bản thân quá cao mà xem thường hay không tiếp thu người khác nói là sai.

Nhiều người họ không biết ăn nói nhỏ nhẹ mà chỉ biết la quát, không lẽ con cũng tức giận? "

Bão 13/15 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 181: Nhanh chóng đến đó để dụ dỗ lê bá sâm

#BooMew

Lê Bá Sâm nhìn Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên nói chuyện với cục thịt thật lâu.

Có lẽ ở độ tuổi này, hai cục thịt nhà anh xác thực sẽ có câu hiểu, câu không hiểu, nhưng anh tin những câu nói của anh hôm nay, ít nhiều gì cũng tác động rất lớn đối với hai cục thịt sau này.

Thấy được cái ôm, cùng với câu xin lỗi của nhau ở hai cục thịt.

Lê Bá Sâm ôm hai cục thịt hôn hôn má hai bé, lấy sách dạy tiếng nước J ra để lên bàn, cho hai cục thịt học đọc học viết.

Ba cha con, người làm việc còn người thì bắt đầu đọc và viết.

Hôm nay, trong phòng của Lê Bá Sâm không còn sự im lặng nữa, thay vào đó là tiếng non nớt phát âm từng chữ cái một cứ vang lên.

Khiến bầu không khí vốn trầm lắng đến đáng sợ, giờ đây cũng rất là vui tươi.

Những trợ lý bên ngoài môi cũng giương lên không thôi.

Vì sự xuất hiện của hai cục thịt cứ liên tục làm một vài nhân viên vốn không quá để ý giờ lại càng chắc chắn hai cục thịt là con của Lê Bá Sâm.

Lòi ra tiếng vào không dứt, vì xung quanh Lê Thị có vô vàng phóng viên nên cũng rất nhanh có người nghe tin mà viết báo.

- - - - -

Tư Chân Châu trên đường đi về khu đô thị lớn mây cũng nhứn chậ khi đọc được tờ báo có tựa đề ' Vợ cũ và hai đứa con quay về có hay không sẽ tái hợp với Lê Chủ Tịch? ' ' Lê Chủ Tịch đã có hai đứa con...? '

Tư Chân Châu tay nắm chặt lại thành nắm đấm.

Con tiện nhân Tư Noãn Noãn quay về, không những thế còn đem theo hai đứa con...

Con tiện nhân đó! Thế mà dám quay lại đây... càng nghĩ Tư Chân Châu càng tức giận không thôi.

Sớm không về, muộn không về mà bây giờ về là thế nào...

Càng nghĩ Tư Chân Châu càng tức giận.

Tại sao lại chọn thời gian này về chứ? Tại sao chứ? Không lẽ con tiện nhân đó lại muốn đến đây giành Lê Bá Sâm với cô sao?

Không... không thể nào được.

Lê Bá Sâm phải là của cô... nhất định là của cô.

" Bác tài, lái xe nhanh một chút. "

Tư Chân Châu khó chịu hô lên.

Cô phải nhanh chóng đến đó để dụ dỗ Lê Bá Sâm lên giường.

Chỉ cần có đoạn video cô và anh ta... thì anh ta nhất định không bị con tiện nhân Tư Noãn Noãn mê hoặc.

Khi đó cô sẽ có thể chà đạp con tiện nhân Tư Noãn Noãn, để cô ta biết cái gì là nhục nhã mãi không thôi.

- - - - -

Lê Gia.

Tư Noãn Noãn ngủ rất sâu, sau khi Lê Bá Sâm rời đi thì cô lại bắt đầu ngủ li bì.

Tầm hơn mười giờ cô tỉnh lại nhìn trái nhìn phải thấy không có ai cô mới đứng dậy đi ra khỏi phòng.

Mặc dù không đau như xưa nhưng ê ẩm và bủn rủn vẫn có, Tư Noãn Noãn cố gắng đi xuống, vừa tới phòng khách cô liền hỏi.

"Quản gia Lâm, hai cục thịt đi cùng Bá Sâm rồi hay sao? "

Quản gia Lâm nhìn Tư Noãn Noãn, thấy mặt mày cô xanh xao ông cũng hơi lo lắng, nhưng ông không tiện hỏi.

Quản gia Lâm nói.

"Vâng. "dừng một chút ông lại nói.

"Mợ có muốn ăn chút cháo không? "

Nghe tiếng 'mợ' này làm Tư Noãn Noãn nhăn mày lại, cô thật sự dị ứng với cách xưng hô này nha.

"Quản gia Lâm. Gọi con là Noãn Noãn thôi. Cứ mợ mợ nghe sao sao á. "

Quản gia Lâm cười cười cũng không gọi nữa.

Tư Noãn Noãn xuống bếp ngồi ăn uống một lúc lâu mới nói.

"Đêm qua Thiên Thiên và Thương Thương không khóc nháo chứ? "

"Không đâu Noãn Noãn, hai bảo bảo xác thực ngủ rất ngoan, lúc khuya cậu chủ cũng có ghé vào phòng nhìn. Nên hai bé không sợ. "

Tư Noãn Noãn gật nhẹ đầu một cái, tay không tự chủ xoa bụng.

Nên uống thuốc tránh thai hay không đây? Nhưng nếu như có thể có thêm một đứa nữa cũng tốt, chỉ là bây giờ có có phải quá sớm không? Tư Noãn Noãn nhú chặt mày, nhanh chóng cầm điện thoại lên gửi tin nhắn cho Lê Bá Sâm.

Vì mãi luôn suy nghĩ, hơn một giờ cô mới nhắn tin cho anh.

- - -

Lê Thị.

Sau khi làm xong việc, kèm hai cục thịt đọc viết một lúc, Lê Bá Sâm cho hai cục thịt ăn và uống sữa sau đấy mới để hai nhóc con ngủ.

Anh ngồi bên mép giường, nhìn chăm chăm hai cục thịt đang thở đều đều ngủ say, không khỏi thở nhẹ một hơi.

Giữ trẻ không dễ a, nghĩ sao mà chỉ một chút cũng có thể gây nhau, rồi khóc, đã vậy khi học học đến không ngừng nghỉ... anh thật phục Tư Noãn Noãn, không biết trong khoảng thời gian qua, cô chăm hai cục thịt này như thế nào đây.

Đang miên man nhớ về Tư Noãn Noãn, điện thoại cá nhân trong túi quần run lên, Lê Bá Sâm như tỉnh như ngộ, lấy điện thoại ra mở lên.

Vừa thấy màn hình hiển thị dòng chữ 'Bạn có một tin nhắn từ Vợ Yêu' môi Lê Bá Sâm nhếch lên vui vẻ...

- - - - -

Bảo 14/15 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nó Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 182: Hai vợ chồng nhắn tin...

#BooMew

Lê Bá Sâm đứng dậy bước ra ngoài, anh nhanh chóng ngồi vào ghế sofa mở tin nhắn của Tư Noãn Noãn.

Vợ Yêu: 'Muốn con hay là không? '

Lê Bá Sâm nhú nhú mày của anh, nửa hiểu nửa không hiểu.

Anh nhanh chóng trả lời.

Lê Bá Sâm: ' Là sao? '

Vợ Yêu: ' Ngu ngốc! Đêm qua... vẫn chưa uống thuốc. '

Lê Bá Sâm: ' Vợ muốn con không? '

Vợ Yêu: ' Không biết! '

Vợ Yêu: ' Có con, cái anh phẫu thuật xong quên hết ba mẹ con và đứa bé trong bụng.. '

Lê Bá Sâm: ' Anh nhất định sẽ không quên vợ và con. '

Vợ Yêu: ' Hiazzz. Thế thì không uống. '

Vợ Yêu: ' Có dính thai hay không không biết! Nên đừng hy vọng quá. '

Lê Bá Sâm: ' Có thai cấm chuyện phòng the? Thế thì anh bị cấm sao vợ? '

Vợ Yêu: ' Mày có thôi đi không? Lo làm việc đi. '

Lê Bá Sâm: ' Ô ô... vợ xưng mày với anh! '

Vợ Yêu: ' Hai con ngủ rồi? '

Lê Bá Sâm: ' Ừm. Vợ ăn chưa? '

Vợ Yêu: ' Rồi. Tụi nhỏ có khóc nháo không? '

Lê Bá Sâm: ' Không có! Rất ngoan. Ăn xong là ngủ. '

Vợ Yêu: ' Ừ. '

Lê Bá Sâm: ' Vợ ơi. '

Vợ Yêu: ' ? '

Lê Bá Sâm: ' Anh nhớ vợ quá. '

Vợ Yêu: ' Kệ anh. '

Lê Bá Sâm: ' Vợ nhớ anh không? '

Vợ Yêu: ' Không có. '

Lê Bá Sâm: ' Ô ô anh là một thằng chồng thật đáng thương, vợ không đau, con không thương. '

Vợ Yêu: ' Hình như sai sai, cái câu này là ' Con là một đứa trẻ thật đáng thương, cha không thương, mẹ không đau. '

Lê Bá Sâm: ' Giờ thay đổi không được sao? Híc. '

Vợ Yêu: ' Icon nhướn mày. Uống thuốc đi. Thiếu thuốc như vậy sẽ không tốt đâu nha. '

Lê Bá Sâm: ' Vợ Oi... anh thật sự rất rất yêu vợ. "

Vợ Yêu: ' Muộn rồi. Lo làm việc đi bye bye. '

Lê Bá Sâm: ' Vợ ơi... '

Lê Bá Sâm: ' Hú hú... '

Lê Bá Sâm: ' Vợ ơi... em bỏ anh như vậy sao huhu. '

Tư Noãn Noãn nhứu mày nhìn chăm chăm màn hình di động không ngừng sáng kia.

Thật không hiểu nổi, rốt cuộc Lê Bá Sâm thiếu thuốc gì??? Nhây thấy ớn a.

Lê Bá Sâm dựa vào sofa nhắn tin liên tục cho Tư Noãn Noãn, khi nhìn thấy hai chữ ' ĐÃ XEM ' anh bắt lực mím chặt môi bỏ điện thoại xuống.

Lê Bá Sâm đứng dậy, bắt đầu làm việc tiếp.

- ----

Nhà chính.

" Ông nói gì? Đêm qua... tội nó đã... " Hai mắt Luru Hà trừng to ra.

Quản gia Lâm cầm điện thoại, mỗi cú câu lên không ngớt nói.

" Vâng phu nhân, nếu như cứ như thế này Thiên Thiên và Thương Thương nhất định có em trai hay em gái gì đó. "

Luru Hà Mi cười ' haha ' không ngớt nói.

" Đúng là con trai tôi, mới mấy ngày đã thu phục được Noãn Noãn. Cũng tốt... "

Chính là Luru Hà Mi không biết, Lê Bá Sâm để có được sự tha thứ của Tư Noãn Noãn không phải mấy ngày mà là mấy năm... không những thế việc phẫu thuật cho dù có thể diễn ra nhưng có sống hay không là một chuyện.

Nếu sống thì có thể sẽ không nhớ về quá khứ nữa, cần một thời gian dài mới có thể nhớ.

Nên... Lê Bá Sâm hiện tại hạnh phúc, chưa chắc gì sau này anh sẽ hạnh phúc.

Tư Noãn Noãn từng nói nếu anh không nhớ cô, cô và con sẽ đi...

Vì thế những gì của hiện tại không thể nói hết cho tương lai...

- ----

Tư Chân Châu mất hai ngày mới có thể đến khu đô thị, tay chân cô run cầm cập do ăn mặc quá hở hang, trong túi tiền một đồng cũng không có.

Tư Chân Châu vừa đến nơi, việc đầu tiên cô nghĩ đến là Lê Bá Sâm, nhưng hiện tại cô hơi thối như vậy, không thể nào...

Nghĩ nghĩ Tư Chân Châu vào quán bar ở gần đó, nhanh chóng đi vào tìm kiếm một đối tượng để... lại còn có tiền.

Đêm đó, Tư Chân Châu ăn nằm cùng một người đàn ông trung niên, bụng của ông ta to tròn, cả một đêm Tư Chân Châu bị ép đến khô máu.

Nhưng Tư Chân Châu vẫn vui sướng vì số tiền có được nhiều hơn cô nghĩ.

Mấy ngày đầu ở đây, cô đêm nào cũng vào bar kiếm đàn ông.

Kiểm đủ số tiền mong muốn cô mới dừng lại và chuẩn bị kế hoạch của mình.

- ----

Hai cục thịt sau khi ngủ dậy tự mình mở cửa phòng bước ra khỏi phòng nghỉ tìm Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm cùng Hà Sinh Khứ đang nói công việc nghe tiếng mở cửa thì dừng lại, cả hai nhìn thấy hai cục thịt bừa bộn bước ra.

Lê Bá Sâm đứng dậy đi về phía hai cục thịt, ôm hai cục thịt lên, mới gật đầu với Hà Sinh Khứ, Hà Sinh Khứ hiểu ý rồi đi.

Thấy Hà Sinh Khứ rời đi, Lê Bá Sâm hôn hôn hai cục thịt hỏi.

" Ngủ ngon không nè? "

" Đói bụng. "

" Đói bụng. "

Hai cục thịt ôm cổ Lê bá bá nói.

Lê Bá Sâm dờ khóc dờ cười, ôm con vào phòng vệ sinh tắm nhẹ cho hai cục thịt, thay bộ quần áo mùa hè cho hai con xong mới đưa hai bình sữa cùng bánh cho hai con...

- -----

Bảo 15/15 chương

****Đọc xong thì bỏ phiếu đi nha:V Từ giờ cho đến 12h trưa ngày 13.11 Đủ 85k phiếu, Boo bảo 7 chương nhé!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nó Lệ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 183: Một ngày không xa chúng ta sẽ thuộc về nhau

#BooMew

Hai cục thịt được tắm, được thay quần áo, cả người thoải mái, ngồi trên đùi Lê baba, cái hông cả hai lắc lư, lại lắc lư nhìn trái nhìn phải, tay cả hai thì cầm chặt bình sữa mà bú mút.

Lê Bá Sâm nhướn nhướn mày nhìn hai con, lưng anh dựa vào sofa còn hai cánh tay nhẹ vỗ lưng cho hai con.

Hai cục thịt bú xong, 'ợ' một cái dựa vào lưng của Lê Bá Sâm nhìn trái nhìn phải tiếp.

"Baba..."

"Sao?"

"Ăn kem có được không ạ?"

Tư Noãn Thiên mím môi, hai mắt mong chờ nhìn Lê Bá Sâm hỏi.

Tư Noãn Thương cũng nhìn về hướng Lê Bá Sâm, hai mắt mong chờ.

Hai cục thịt đều muốn ăn kem, nhưng mẹ Noãn Noãn thì không cho.

À không đúng, cũng cho nhưng rất rất là lâu mới cho ăn hai muỗng nhỏ.

Lê Bá Sâm nhướn nhướn mày nhìn hai cục thịt một lúc lâu mới nói.

"Mẹ hai đứa không cho."

Tư Noãn Thiên dùng hai cái chân béo ịch của bé đứng dậy trên đùi Lê Bá Sâm, Lê Bá Sâm đưa tay ra sau lưng bé để phòng bé té không bị ngã.

Tư Noãn Thiên ôm lấy cổ của Lê Bá Sâm gọi.

"Baba..."

"Làm sao?"

"Muốn ăn kem."

"Mẹ hai đứa không cho."

Tư Noãn Thiên mím môi, đầu dựa vào vai Lê Bá Sâm bắt lức, Tư Noãn Thương nhìn Tư Noãn Thiên, lại nhìn Lê Bá Sâm, không nhanh không chậm leo lên người Lê Bá Sâm nói.

"Baba... Thương Thương cũng muốn ăn kem kem." dừng một chút, bé con lại ôm lấy cổ Lê Bá Sâm, hôn một cái chụt lên má của ba bé nói tiếp.

"Baba đừng nói với mẹ Noãn Noãn thì mẹ sẽ không biết đâu mà."

Lê Bá Sâm nhìn hai đứa con của anh một lúc, nói.

"Muốn ăn kem cũng được... cơ mà..."

"Làm sao ạ?"

"Làm sao ạ?"

Hai cục thịt vừa nghe được cho ăn kem đã vui mừng, cũng không nghe ra nửa câu sau của Lê Bá Sâm đang có ý gì đó.

Lê Bá Sâm nhìn hai cục thịt của anh một lát mới nói.

" Từ giờ trở về sau tách phòng ngủ với mẹ. "

" A!? " Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thiên hai mắt trừng to ra nhìn Lê Bá Sâm.

Bọn bé không ngủ chung phòng với mẹ Noãn Noãn làm sao được cơ chứ... đêm qua là vì bọn nó ngủ quên nên không biết gì nhưng bình thường phải ngay căn phòng đó bọn nó mới ngủ được.

Lê Bá Sâm nhìn hai cục thịt khê hỏi.

" Không được hay sao? "

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên nhìn nhau một cái, hai bé biết hai bé đang đưa ra một quyết định rất hệ trọng.

Đồng ý với baba của hai bé thì hai bé sẽ được ăn kem, biết đâu còn cho ăn nhiều.

Còn không đồng ý thì vừa không cho ăn kem, mà bị cấm luôn ăn kem.

Hai chị em khó xử nhìn nhau, trong mắt cả hai tràn ngập lo lắng cùng chần chừ.

Hai bé nên quyết định như thế nào đây...

" Baba... chúng ta không thể thương lượng hay sao? "

" Không thể. "

Lê Bá Sâm cười cười nói.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên mím môi, nhìn baba, lại nhìn lòng bàn tay của hai bé...

" Con không thể ngủ xa mẹ Noãn Noãn. "

" Con không thể không nhìn mẹ trước khi ngủ. "

Lúc ở nước Rose, tại vì chỗ quen nên nằm đâu bé cũng có thể ngủ, sang nước J vì quá mệt nên cũng rất nhanh ngủ, nhưng hiện tại thì khác...

Cảm thấy được mẹ Noãn Noãn ở gần hai bé mới yên tâm ngủ.

" Baba cũng có thể để các con nhìn nha. "

" Baba... "

Lê Bá Sâm không nhanh không chậm nói.

" Thiên Thiên và Thương Thương muốn có em trai hay em gái không? "

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên gật đầu.

Lê Bá Sâm lại nói.

" Từ giờ hai đứa tách phòng ngủ cùng với mẹ Noãn Noãn, thì mẹ Noãn Noãn rất nhanh có em cho hai đứa nha. "

" Thật sao? "

Lê Bá Sâm gật đầu chắc chắn.

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương bốn mắt nhìn nhau một cái mới nhìn Lê Bá Sâm hỏi.

" Em sẽ cùng con chơi búp bê và game sao? "

" Em sẽ chạy nhảy cùng cho con? "

Lê Bá Sâm gật đầu, trong lòng thầm nói.

Hai đứa khi đó cũng không có thời gian chơi đùa mà hỏi, với lại cho dù có thì em trai hay em gái cũng chỉ là cục thịt mềm nhẽu thôi.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên vừa thấy Lê Bá Sâm gật đầu, hai bé liền cười tươi đồng thanh đáp.

"Được ạ! Sẽ ngủ riêng nha! "

Lê Bá Sâm cười cười, không chán chừ mà ôm hai cục thịt đi ra khỏi Lê Thị sang nhà hàng đối diện với Lê Thị ăn kem cùng hai cục thịt.

- ---

Tư Chân Châu sau khi kiểm được một mớ tiền, đối với trước kia có lẽ chỉ vài trăm triệu là ít nhưng hiện tại mấy trăm triệu này xác thực rất lớn, cô nhìn chăm chăm một đồng tiền vừa rút ra, môi nhếch lên không nhanh không chậm nói.

"Lê Bá Sâm ơi Lê Bá Sâm... một ngày không xa chúng ta sẽ thuộc về nhau, chờ em nhé Chồng Yêuuuu."

- -----

Đủ 85k phiếu, Bảo 7 chương.

12H ngày mai hết hạn!

***Tranh thủ bỏ phiếu đi các tình yêu ơi vớ hóng bão để truyện nhanh FULL trong tháng này nè!

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 184: Baba ăn

#BooMew

Tư Chân Châu môi nhếch lên đầy nham hiểm.

Cô không có bất cứ cái gì hơn Tư Noãn Noãn, nhưng thứ duy nhất cô ta hơn có lẽ là 'Ghen Tị'.

Tư Noãn Noãn trong những năm còn sống trong Tư Gia, còn không bằng một con chó, mang danh con gái của Tư Gia, đại tiểu thư của Tư Thị nhưng Tư Noãn Noãn lại giống như một người không một ai để ý đến.

Không phải do bạn bè thấy cô hay hàng xóm xa lánh mà là gia đình cô ruồng bỏ cô, xa lánh cô, thậm chí đuổi hết tất cả những người có liên quan, quan tâm giúp đỡ Tư Noãn Noãn.

Cuộc sống lúc ấy của Tư Noãn Noãn ngoài đau thương ra thì chẳng còn gì?

Đi học, bạn bè xa lánh.

Ở nhà, người cha duy nhất cũng ruồng bỏ.

Cái gì cô cũng không có, ngay cả bữa cơm ăn cũng là cơm thừa của Tư Khả Minh, Tuyết Sương Anh và Tư Chân Châu.

Nếu không phải Tư Noãn Noãn bị đói đến ngất không làm được việc gì thì chắc chắn sẽ không có gì ăn, nhưng cô bị đói đến ngất, may mắn họ từ đấy cho cô ăn, nhưng cứ vài ngày lại bỏ đói.

Trong mắt Tư Chân Châu, Tư Noãn Noãn chính là cái gai trong mắt cô, ngày nào không nhục mạ, không làm cô tổn thương thì ngày đấy Tư Chân Châu sẽ không ngủ được.

Cũng vì thế cuộc sống của Tư Noãn Noãn vốn đã cùng cực nay còn cùng cực hơn khi vô số lời đồn không thiện ý cứ liên tục làm rối loạn cuộc sống của cô.

Tư Chân Châu ngồi trên sofa của khách sạn, mày nháu lại nhìn chăm chăm bức ảnh của Tư Noãn Noãn, hai mắt đỏ ngầu lửa giận.

Tiện nhân... không phải đã biến mất rồi sao? Sao lại xuất hiện chứ?

Cho dù có xảy ra chuyện gì, việc đầu tiên cô làm nhất định phải làm con tiện nhân Tư Noãn Noãn chịu vô vàng nỗi đau, chỉ có như thế mới bù đắp phần nào những gì mà cô phải chịu trong thời gian qua.

Nếu không phải tại cô ta thì Tư Gia, Tư Thị làm gì phá sản, làm gì bị hủy hoại, tại nó... tất cả là tại nó...

Càng nghĩ Tư Chân Châu càng nắm chặt nắm tay đang cầm bức hình, bức hình trên tay liền bị vò thành một cục.

Tư Noãn Noãn... Tư Noãn Noãn...

- - -

Lê Bá Sâm cười cười, không chân chừ mà ôm hai cục thịt đi ra khỏi Lê Thị sang nhà hàng đối diện với Lê Thị ăn kem cùng hai cục thịt.

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương vui vẻ ôm chặt cổ của Lê Bá Sâm nhìn trái lại nhìn phải cười cười nói nói rất vui vẻ.

Lê Bá Sâm thì vừa đi vừa nhường nhường mảy, trong lòng không khỏi suy nghĩ xem nên để hai cục thịt học nội trú hay bán trú đây.

Hai cục thịt mới gần bốn tuổi, chắc có thể ở nội trú, chính là dù có nghĩ ra sau, anh cũng không tìm ra cách thuyết phục Tư Noãn Noãn đồng ý a.

Đặt hai cục thịt xuống ghế, lại cẩn thận để hai cục thịt ngồi ngay ngắn vị trí của các bé không bị ngã, Lê Bá Sâm mới đem hai cái menu để trước mặt hai cục thịt Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên nói.

" Hai đứa chỉ được ăn hai ly nhỏ thôi đây. "

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương gật đầu lia lịa, Lê Bá Sâm lại nói.

" Bây giờ chọn đi. "

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên nhìn nhau, hai bé mím mím môi nhìn chăm chăm cái menu, trong đây, kem nào bé cũng muốn ăn nhưng bé biết, baba bé sẽ không thay đổi quyết định.

Không phải bé không thể giờ trò khóc lóc đòi ăn được mà là mẹ Noãn Noãn cũng không hề muốn hai bé ăn kem, mà Lê baba lại lên lút cho hai bé ăn, nên hai bé phải biết ' một vừa hai phải ' a.

Hai cục thịt liền dùng hai cánh tay đầy thịt của mình chỉ vào một cái kem socola, còn một cái kem bạc hà.

Nhìn trong hình ngon vậy thôi, chứ thật ra kem nào cũng như nhau chỉ là hương vị khác nhau cùng với vài cái công thức riêng nên mới tạo ra một loại kem ngon.

Lê Bá Sâm gật nhẹ đầu một cái, nhân viên gần đó liền bước nhanh đi ra ngoài, ba phút sau, hai ly kem, một socola một bạc hà đem đến, để trước mặt hai cục thịt.

Hai cục thịt hai mắt sáng rực, lưỡi khẽ liếm liếm mép một cái nhìn Lê Bá Sâm nói.

" Baba ăn. "

Lê Bá Sâm lắc nhẹ đầu nói.

" Ba không ăn, hai đứa ăn đi. " dừng một chút anh lại nói.

" Chúng ta có nửa tiếng để ăn, hai con tranh thủ thời gian còn sớm mà ăn đi. "

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên gật nhẹ đầu be bé của mình bắt đầu ăn.

Hai bé ăn rất nhanh nhưng không hề làm rơi ra ngoài, Tư Noãn Thương ăn nửa cục socola, Tư Noãn Thiên ăn nửa cục bạc hà.

Sau đây hai chị em lại đổi cho nhau ăn phần còn lại của vị kem mà mình chưa ăn.

Lê Bá Sâm nhìn hai đứa con của anh như vậy, tuy hơi xót nhưng hai cục thịt không thể ăn nhiều, nên có thương con ra sao anh cũng phải mặc kệ.

- - - - -

Bảo 1/3 chương.

Không đủ phiếu v lại quá thời hạn. Nên Boo bảo 3 chương thôi.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 185: Đi được không?

#BooMew

Nhìn hai cục thịt ăn xong, Lê Bá Sâm lau sạch mặt dính kem cho hai con sau đấy mới ôm trở về.

Hai cục thịt ngoan ngoãn để Lê Bá Sâm ôm về thẳng đến phòng của anh.

Vì phải bận làm việc, nên Lê Bá Sâm không có thời gian dạy hai cục thịt học, anh chỉ có thể để hai bé nhà mình tự học, cái nào khó thì hỏi anh.

Hai cục thịt được ăn no, không khóc không nháo văng lời mà bầm bầm viết viết theo những gì mà bản thân nhớ.

Lê Bá Sâm tay đặt vào bàn phím máy tính bấm liên tục, thi thoảng lại ngẩng đầu nhìn Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên một lúc.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên vừa học vừa chơi, chính là cả hai cứ nhìn chữ mà không có ai nói chuyện gì với hai bé, mắt hai bé liền mở hết lên.

Cả hai cục thịt lăn ra ngủ ngon lành.

Lê Bá Sâm nhìn nhìn hai bé một lúc, mới cúi đầu nhìn đồng hồ.

Lúc này đã gần sáu giờ tối, mày anh hơi nhúu lại.

Chẳng hiểu tại sao nhưng bây giờ anh lại cảm thấy nhớ Tư Noãn Noãn a.

Lê Bá Sâm ngồi đấy thất thần một lúc lâu, nhìn chăm chăm màn hình máy tính, anh cũng không đợi lâu nữa mà đứng dậy, đi về hướng Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương, hai cục thịt ngủ say, mỗi anh nhếch lên một cái.

Cúi xuống ôm lại hai cục thịt đi ra ngoài.

Nhân viên bên ngoài nhìn thấy Lê Bá Sâm đang định chào hỏi liền bị ánh mắt rét lạnh của anh cảnh cáo mà im bật.

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên được Lê Bá Sâm ôm đi ra ngoài/

Bên ngoài, tài xế đã đứng đợi sẵn, vừa thấy Lê Bá Sâm liền mở cửa ra.

" Cậu chủ. "

Lê Bá Sâm gạt đầu một cái, cẩn thận ngồi xuống, để hai cục thịt dựa vào lòng ngực của anh.

Tay anh nhẹ nhẹ xoa xoa lưng của hai cục thịt.

Chiếc xe dần dần lăn bánh đi vội về lại Lê Gia.

- - - - -

Lê Gia.

Tư Noãn Noãn ngồi trong phòng bếp nhìn chăm chăm mấy món ăn trên bàn, mày khẽ nhúu lại.

Hôm nay cô xuống bếp, không biết có hợp khẩu vị mấy người kia hay không nữa.

Rất nhanh, tiếng còi xe vang lên.

Tư Noãn Noãn hai mắt trừng to ra, nhìn trái nhìn phải chờ Lê Bá Sâm vào nhà.

" VỢ... " Lê Bá Sâm vừa thấy Tư Noãn Noãn liền gọi, anh muốn ôm cô vào lòng nhưng trên tay trên tay kẹt hai cục thịt.

Tư Noãn Noãn nhìn Lê Bá Sâm cười nhẹ một cái mới nhìn về Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên.

" Hai con ngủ bao lâu rồi? "

Lê Bá Sâm cúi xuống hôn má của Tư Noãn Noãn một cái mới nói.

" Gần hai tiếng rồi a. "

Tư Noãn Noãn gật đầu một cái, ôm lấy Tư Noãn Thiên từ tay của Lê Bá Sâm.

"Đi lên phòng thôi, để hai con ngủ đi."

"Phòng bên đây nè!" Lê Bá Sâm vừa nghe phòng liền nói.

Tư Noãn Noãn nhướn mày nhìn Lê Bá Sâm khó hiểu.

Lê Bá Sâm liền nói.

"Chúng lớn rồi nên ngủ riêng."

Tư Noãn Noãn nhú nhú mày nhìn Lê Bá Sâm.

"Cái gì lớn?"

Lê Bá Sâm nhìn Tư Noãn Noãn ý vị thâm trường không nói gì. Tư Noãn Noãn như hiểu ra ý gì đó của Lê Bá Sâm, cô hung hăng đập vào mông Lê Bá Sâm một cái.

Lê Bá Sâm một chút cũng không ngã xuống, chỉ nhìn Tư Noãn Noãn một cái bước vội vào phòng anh đã cho người chuẩn bị cho hai cục thịt.

Đặt Tư Noãn Thương lên giường, Tư Noãn Noãn đặt Tư Noãn Thiên lên giường, đứng đó nhìn hai bé thật lâu mới đi ra ngoài.

Lê Bá Sâm thì vừa đặt Tư Noãn Thương xuống, anh liền đi vội lên phòng tắm rửa, hiện tại đang đứng ngoài cửa phòng đợi Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn vừa bước ra, Lê Bá Sâm không kiêng dè kéo lấy tay cô vào lòng, hai người bốn mắt nhìn nhau, môi Lê Bá Sâm nhếch lên một cái cúi xuống gặm lấy đôi môi của cô.

"Ừm..." Tư Noãn Noãn yếu ớt đẩy Lê Bá Sâm ra nhưng không được, mày cô nhíu lại bị nụ hôn của Lê Bá Sâm cuốn lấy cuốn đề, hai chân cô mềm nhũn.

Lê Bá Sâm giữ chặt lấy eo của Tư Noãn Noãn, môi lưỡi quấn quýt càng thêm sâu hơn.

Hôn đến khi Tư Noãn Noãn phì phò thở thì Lê Bá Sâm mới buông môi cô ra, cô dựa vào lồng ngực của Lê Bá Sâm ra sức thở, Lê Bá Sâm vỗ nhẹ lưng của cô.

"Đi được không?" Lê Bá Sâm cúi đầu, ôn nhu hỏi.

Tư Noãn Noãn hàm hực đánh mạnh vào lồng ngực Lê Bá Sâm một cái, chân dần dần ổn hơn, cô mới đẩy anh ra bước xuống.

Lê Bá Sâm cười hì hì đuổi theo sau.

- - - - -

Bảo 2/3 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 186: Vợ buồn ngủ hả?

#BooMew

Phòng Bếp.

Tư Noãn Noãn và Lê Bá Sâm vừa ngồi xuống ăn uống, Lê Bá Sâm gấp thức ăn cho Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn mới hỏi.

"Em muốn bán hoa."

"A?!" Lê Bá Sâm nhìn Tư Noãn Noãn 'a' lên khó hiểu.

Tư Noãn Noãn lại nói.

" Ở nhà không thể làm gì. Nên em muốn bán hoa á. "

Lê Bá Sâm gật đầu một cái nói.

" Được, anh còn có một nông trại hoa, ngày mai chúng ta đi xem nhé vợ. "

" Nông trại hoa? " Tư Noãn Noãn nhướn mày hỏi.

Lê Bá Sâm gật đầu một cái mới gấp miếng thịt vào chén Tư Noãn Noãn nói.

" Ừ. Cũng không quá xa đâu. "

Tư Noãn Noãn gật đầu một cái mới hỏi.

" Ừa nhưng sao lại trồng nhiều hoa vậy? "

Lê Bá Sâm dứt cho Tư Noãn Noãn ăn một muỗng canh mới nói.

" Không có gì. "

Tư Noãn Noãn mím môi một cái không nói gì mà tranh thủ ăn cho xong.

Hai người ăn xong ra ngoài phòng khách ngồi.

Lê Bá Sâm nhẹ nhàng vuốt lưng cho Tư Noãn Noãn, Tư Noãn Noãn mới nói.

" Hai cục thịt hôm nay ăn kem có đúng không? "

Lê Bá Sâm mím môi không dám nhìn Tư Noãn Noãn, Tư Noãn Noãn mới nói.

" Đừng có nói dối. "

Lê Bá Sâm ôm lấy Tư Noãn Noãn, cảm anh đặt lên bả vai cô nói.

" Đúng rồi a. "

Tư Noãn Noãn đánh vào cái tay đang ôm chặt eo cô một cái nói.

" Biết rõ hai cục thịt không thể ăn kem mà sao cứ cho hai cục thịt ăn? "

Lúc ở Rose, cũng không thiếu thốn gì nhưng mà Tư Noãn Noãn cũng không hề để Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương ăn kem. Chỉ là lâu lâu một lần.

Lê Bá Sâm hôn nhẹ cổ của Tư Noãn Noãn một cái mới nói.

" Chỉ cho lần này thôi, có được không vợ? "

" Anh chưa sống chung tụi nhỏ lâu, nên anh không biết thôi.

Tụi nhỏ không hề đơn giản như khuôn mặt của tụi nó. "

" Hà? "

Tư Noãn Noãn nhiu mày nói.

" Anh biết không? Lúc còn ở nước Rose, tụi nhỏ thật sự quậy đến không thể nào nói gì được, cứ bị mời phụ huynh đến trường, còn chưa nói hai đứa quá thông minh, nên dễ dụ dỗ người ta.

Mấy người ba nuôi của Thiên Thiên và Thương Thương cũng bị hai đứa nó lừa đấy thôi. "

Lê Bá Sâm mím mím môi, không nói gì.

Anh biết, Tư Noãn Noãn đang nghĩ là hai cục thịt lừa dối anh chuyện gì đó để anh có thể mua kem cho hai cục thịt, chính là sự thật không phải như vậy... hai cục thịt đòi kem, còn anh thì đưa ra điều kiện.

Nhưng anh tuyệt đối không nói cho Tư Noãn Noãn biết chuyện này đâu a.

Tư Noãn Noãn và Lê Bá Sâm ngồi nói chuyện một lúc lâu thì bên trên phòng vang lên tiếng gọi kèm theo tiếng nước nở non nớt.

"Baba... hức... mẹ... hức..."

Tư Noãn Noãn kéo tay Lê Bá Sâm ra, đứng dậy đi vội lên phòng.

"Mẹ đây... mẹ đây..."

Hai cục thịt hai mắt ngập nước nhìn chăm chăm Tư Noãn Noãn, Tư Noãn Noãn vỗ nhẹ lưng hai đứa, cùng một lúc ôm lấy cả hai cục thịt vào lòng.

"Ngoan... ngoan nha..."

Tư Noãn Thiên hít hít mũi, Tư Noãn Thương cũng hít hít mũi.

Lê Bá Sâm trên tay cầm hai bình sữa bước vào nhìn ba mẹ con, anh khẽ giúp cô ôm lấy Tư Noãn Thiên mới nói.

"Em ngồi đi, đừng đứng nhiều quá."

Tư Noãn Noãn gật nhẹ đầu một cái, ôm Tư Noãn Thương ngồi xuống trên sofa vỗ nhẹ nhẹ lưng bé, Lê Bá Sâm đưa bình sữa cho cô, cô cẩn thận cầm lên để bé bú.

Lê Bá Sâm cũng cẩn thận cầm lên cho Tư Noãn Thiên bú.

Hai vợ chồng ngồi trên sofa cẩn thận để hai cục thịt mút.

Hai cục thịt bú no, hai mắt to tròn mở ra nhìn trái nhìn phải.

Tư Noãn Noãn và Lê Bá Sâm cười cười, vỗ nhẹ hông hai con để chân chúng chạm sàn.

Lê Bá Sâm khẽ nói.

"Mang dép vào."

Tư Noãn Thiên và Tư Noãn Thương đi đến hai đôi dép hình con hổ và con thỏ mang vào.

Tư Noãn Noãn nhìn đồng hồ mới nói.

"Giờ này đã chính giờ rồi a."

"Vợ buồn ngủ hả?" Lê Bá Sâm vuốt lưng Tư Noãn Noãn hỏi.

Tư Noãn Noãn lắc nhẹ đầu nói.

"Hai cục thịt sẽ thức chơi đến khuya đó."

Lê Bá Sâm cười một cái nói.

"Không sao đâu, một lát buồn ngủ thôi..."

- - - - -

Bảo 3/3 chương.

Tròn 90k phiếu, 12h ngày mai Boo bảo 7 chương.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 187: Anh thương em với...

#BooMew

Lê Bá Sâm vừa nói xong, vừa ôn nhu nhìn Tư Noãn Noãn. Tư Noãn Noãn bị anh nhìn đến ho khan " khụ " một tiếng, đỏ mặt xấu hổ.

Lê Bá Sâm cũng không biết đang nghĩ gì tự dưng dừng bước chân lại, tay anh giờ lên kéo Tư Noãn Noãn vào lòng, ôm chặt.

" Sâm... " Tư Noãn Nỗa hai mắt trừng to, hô lên một tiếng.

Lê Bá Sâm im lặng một lúc mới nói.

" Mình cứ như vậy... bên nhau cả đời nha vợ? "

Tư Noãn Noãn nhỏ bé, dựa vào lồng ngực ấm áp của Lê Bá Sâm gật nhẹ đầu đáp.

" Được. " chỉ cần anh không quên cô, chỉ cần anh còn cần cô thì cô vĩnh viễn không rời xa anh...

Lê Bá Sâm bên môi treo nụ cười, nhưng trái tim anh đang đau thắt lại từng cơn, anh cứ lẳng lặng ôm Tư Noãn Noãn thật chặt mãi cho đến khi Tư Noãn Thuơng và Tư Noãn Thiên từ trong phòng tắm đi ra mới buông.

Hai vợ chồng cho hai cục thịt ăn chút cháo cùng với mỗi đứa một bình sữa, lại nói vài ba chuyện cho đến gần mười hai giờ đêm, hai cục thịt ngủ gật trong lòng họ, Tư Noãn Noãn và Lê Bá Sâm mới ôm hai cục thịt vào lại phòng.

- ----

Phòng Ngủ.

Tư Noãn Noãn dựa vào đầu giường, Lê Bá Sâm thì nằm lên đùi cô, nhẹ nhàng vuốt ve lưng cô.

Cả hai rơi vào im lặng một lúc lâu thì Lê Bá Sâm mới nói.

" Anh muốn vợ. "

Một câu ngắn gọn, nhưng lại chứa đựng không ít ý nghĩa trong đó.

Bàn tay đang vuốt ve mái tóc Lê Bá Sâm của Tư Noãn Noãn khẽ khựng lại. Tuy đây cũng không phải lần đầu anh và cô thân cận, nhưng cũng không có thẳng thắn như vậy,

Lê Bá Sâm ngẩng đầu nhìn Tư Noãn Noãn đang hai mắt trừng to, môi khẽ cắn nhè nhẹ, cả người anh chỉ thấy càng khô nóng hơn, anh mím môi, gian nan nuốt một ngụm nước bọt mới nói.

" Được không vợ? " anh muốn cô, rất muốn cô... để cô có thai con của anh thêm một lần nữa, để anh có thể chăm sóc cô, và các con.

Tư Noãn Noãn nhìn Lê Bá Sâm, cô cảm giác như trái tim mình đang đập nhanh đến nỗi muốn nhảy ra ngoài.

Tay cô run rẩy, chọt nhẹ vào má của Lê Bá Sâm, chính là còn chưa chọt thì cô liền cảm giác được ẩm ướt cùng âm ấm.

Lê Bá Sâm không ngăn ngại, cũng chẳng sợ dơ mà cứ nhẹ nhàng cẩn thận mút lấy những ngón tay nhỏ bé thon dài của vợ yêu mình.

Tư Noãn Noãn run lên, hai mắt trừng to càng thêm to nhìn chăm chăm Lê Bá Sâm, Lê Bá Sâm càng mút càng sâu, lại càng nhẹ nhàng cẩn thận.

Anh buông tay cô ra, ngồi dậy.

Tay anh nâng cằm cô lên, không nhanh không chậm gặm lấy đôi môi hồng nhuận mọng nước của cô.

Tư Noãn Noãn không đẩy anh ra, cô nhẹ nhàng ôm lấy cổ của Lê Bá Sâm, hai mắt nhắm nghiền đáp trả lại nụ hôn của anh.

Tiếng mút mát chùn chụt vang lên không ngừng.

Tư Noãn Noãn bị anh chiếm lấy hơi thở đến nỗi cả mặt đỏ bừng vì ngộp, mãi một lúc Lê Bá Sâm mới buông môi cô ra, như là luyến tiếc, anh liếm nhẹ môi cô.

Tư Noãn Noãn mềm nhũn ở trong vòng tay của Lê Bá Sâm ra sức phì phò thở, chính cô cũng cảm thấy bản thân thật sự quá mềm yếu, mỗi lần bị hôn đều mềm nhũn hết cả người.

Lê Bá Sâm nhìn Tư Noãn Noãn, trong mắt chứa đựng vô vàn yêu thương cùng cung chiều, anh cẩn thận ôm cô lên đùi, cẩn thận chạm vào da thịt của cô.

" Vợ... " giọng nói khàn khàn biểu hiện sự khó chịu cùng nôn nóng của anh.

Tư Noãn Noãn mím môi nhẹ, lại nuốt một ngụm nước bọt, cô biết...

Hôm nay không đút nó Lê Bá Sâm thì cô đừng mơ mà ngủ ngon, thứ cứng rắn đang không ngừng một lớn dần dưới móng cô, cũng đủ làm cô biết, người đàn ông đang ôm ấp dò hỏi cô cực kì nồng nóng.

Tư Noãn Noãn hít một hơi sâu nhỏ giọng nỉ non.

" Anh thương em với... " thương thì chắc chắn anh sẽ rất thương cô, Tư Noãn Noãn biết nhưng mà... thương là một chuyện còn trên giường có thương nổi không cũng là một chuyện.

Lê Bá Sâm nhếch mép, nhẹ giọng nói.

" Anh sẽ nhẹ nhàng.. "

- ----

Nước Rose.

Mấy ngày ở nhà, Phi Vô Dư cố quên hết những hình ảnh dâm mỹ ở trong đầu đầy nhưng không thể.

Anh cảm thấy như ông trời đang trêu cợt anh vậy.

Tại sao những chuyện khác không nhớ lại nhớ cái gương mặt nhăn lại vì đau đớn của Minh Lâm, vì sao lại luôn nhớ giọng nói trầm thấp nhưng lại rất yếu ớt đó của Minh Lâm..

Anh... anh một chút cũng không muốn nhớ lại.

Anh chỉ muốn một cuộc sống như trước kia vì sao... vì sao không thể???

- -----

***Boo đã quay trở lại rồi nè, mọi người có nhớ Boo không?

Boo đã đọc hết tất cả bình luận của mọi người rồi, Boo cũng rất là biết ơn cũng như chân thành cảm ơn tất cả mọi người đã bên cạnh Boo, chia sẻ cho Boo biết những câu chuyện của mọi người ạ.

Đúng vậy!!! Cái gì cũng vậy cả có mất đi, có đau thương thì mới có nhận lại và vui vẻ. Hiện tại Boo rất ổn, vô cùng ổn luôn.

Thời gian qua Boo đã bỏ bê khá nhiều việc, nay bắt đầu với công việc viết lách tiếp đây ạ.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 188

Minh Lâm một mình bắt taxi đi thẳng đến bệnh viện lấy chút thuốc, lấy thuốc xong anh lại ghé vào siêu thị mua một ít thức ăn cùng nước uống đi về nhà.

Cho dù anh lần đầu bị thịt, nhưng cơn đau từ phía sau truyền đến làm anh cũng biết rõ bản thân nên ăn gì và không nên ăn gì để không bị đau quá sức chịu đựng.

Minh Lâm đi bộ về nhà, tay xách bọc lớn bọc nhỏ đi về hướng ngôi nhà, thi thoảng lại len lén nhìn về căn nhà kế bên, mỗi anh câu lên tự giễu.

Hy vọng gì chứ? Người ta chán ghét anh như thế cơ mà... nghĩ đến đây, Minh Lâm cảm thấy mọi thứ thật nực cười.

Vì sao anh yêu Phi Vô Dư, vì sao anh lại để anh ta xem mình là người thay thế? Vì sao... Vì sao???

Minh Lâm vừa bước vào nhà không bao lâu thì căn nhà kế bên mở cửa, Phi Vô Dư nhũn nhặn bước ra nhìn chằm chằm cánh cửa vừa đóng của Minh Lâm, tay anh khẽ nắm chặt.

Anh thấy rõ gương mặt tái nhợt của Minh Lâm qua ô cửa sổ, anh nhìn thấy rõ ánh mắt đau buồn đầy...

Anh... anh vì sao lại để ý Minh Lâm nhiều như vậy chứ?

Chính anh cũng không biết... lúc vừa tỉnh dậy, vừa thấy bản thân đang trần truồng cùng một người đàn ông, anh chỉ thấy thật " ghê gớm ".

Không phải anh kì thị người thế giới thứ ba, chỉ là anh từ nhỏ đã biết anh là thẳng, anh sẽ có một cô vợ và những đứa con chứ không phải là một anh vợ...

- ----

Minh Lâm bắt bếp lên nấu một ít cháo, còn chưa được bao lâu thì điện thoại vang lên.

Minh Lâm nhúu chặt mày không nhanh không chậm nghe máy.

" Alo? "

" Lâm? " một giọng nói trầm thấp vang lên.

" Có chuyện gì? " Minh Lâm nhu nhu thái dương hỏi.

" Cậu ổn chứ? "

" Ừ! "

" Thật sự bị thịt rồi? " đầu dây bên kia hỏi.

Minh Lâm im lặng không trả lời thì đầu dây bên kia liền quát lên.

" Chết tiệt... Lâm, cậu thế mà cho tên đàn ông đó thịt! "

" Cậu điên rồi sao? Điên rồi sao??? "

Minh Lâm bị quát mày anh hơi hơi nhăn lại, đang định nói gì đó thì đầu dây bên kia lại nói.

" Tôi đi đến nhà cậu liền, thiệt tình, ngu gì mà ngu dữ vậy không biết. " nói xong tắt máy ngang.

Minh Lâm nhúu mày lại, cũng không để ý gì mà đi thẳng đến phòng bếp nấu ăn tiếp.

Không bao lâu tiếng chuông cửa liền vang lên..

- -----

Nước J.

Hoa Từ Khiêm tập trung cao độ xử lí hết tất cả những công việc của Hoa Thị tích tụ trong thời gian qua, nên tâm trạng có đau buồn hay khổ sở ra sao cũng không có thời gian để đau buồn.

Anh cúi đầu tập trung làm việc, trợ lý từ bên ngoài bước vào, cũng không dám phát ra tiếng động chỉ khẽ đưa những văn kiện cần ký đặt lên bàn rồi anh lặng lẽ rời đi.

Hoa Từ Khiêm nhìn văn kiện, lại nhìn bóng người vừa rời đi, anh thở một hơi cảm đến ký ký đặt lại vị trí cũ.

Hoa Từ Khiêm lại vui đầu vào công việc tiếp.

- -----

Lê Gia.

Tư Noãn Noãn hai mắt nhắm nghiền môi cô mấp máy khó chịu rên rỉ thành tiếng.

" Ừm.. "

Lê Bá Sâm vui đầu vào hai đồi núi nhô cho cao của cô mút lấy mút để nhẹ nhẹ, những ngón tay thon dài của anh cũng theo đó mà chôn vùi vào sâu trong cô.

Anh cẩn thận từng chút, từng chút một như thể sợ cô đau, hai ngón tay đang vùi sâu vào trong hang động của cô từng chút từng chút một đưa vào lại lùi ra.

Tư Noãn Noãn hai mắt ngập nước khó chịu mà vỗ nhẹ vào lưng của Lê Bá Sâm.

" Sâm.. "

Lê Bá Sâm hai mắt đỏ ngầu ngẩng đầu lên nhìn cô khẽ hỏi.

"Đau sao? "

Tư Noãn Noãn lắc đầu nói.

"Đừng nghịch như vậy nữa... ưm.. "

Lê Bá Sâm như hiểu ra, môi anh nhếch lên cười xấu xa nói.

"Được... anh sẽ không nghịch nữa. " lời nói của anh vừa dứt.

Tư Noãn Noãn liền cảm nhận được anh đang lấy hai ngón tay ra, không còn mút lấy hạt đậu của cô nữa thay vào đó mà đang di chuyển về hướng cổ của cô, liếm láp khắp cổ cô làm cô không nhận được rên khẽ một tiếng.

Cảm giác được vật cương cứng đang không ngừng đâm chọt bên bên dưới, Tư Noãn Noãn nhũn chặt mày, tiếng hít thở của cô và anh ngày một nặng nề mãi cho đến khi thứ nam tính cứng rắn đó chen vào hang động chật hẹp...

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 189: Anh yêu em noãn noãn #18+

Thứ cứng rắn đó chen vào hang động chật hẹp...

Tư Noãn Noãn phì phò thở, cố giữ cho tinh thần của bản thân thật tỉnh táo, cô chỉ cảm thấy bên dưới thật đau... thật trướng.

Cho dù bản thân hiện tại cũng đã quen thuộc thứ to lớn cứng rắn đang cố gắng vào sâu trong cơ thể cô, thì có một chuyện mà Tư Noãn Noãn không thể nào không nói.

Cô thật sự không thể nào nuốt chửng ngay vật nam tính đó của anh.

Tư Noãn Noãn ôm chặt cổ Lê Bá Sâm, cố gắng hít thở đều đều để bản thân không bị quá đau, cố gắng thả lỏng để thứ nam tính đó đi sâu vào trong cô dễ dàng nhưng... mọi thứ không dễ dàng như vậy khi cô càng thả lỏng thì vật nam tính đó lại càng trướng to.

Tư Noãn Noãn khó chịu nói.

"Đừng lớn nữa, anh là đang muốn nhét củ cải trắng vào hang em hay sao? "

Củ cải trắng thật lớn và vô cùng lớn, thứ nam tính cứng rắn đó mà lớn như vậy chắc cô chết mất.

Lê Bá Sâm bị mắng oan uống không thôi, nhưng anh không trách cô, chỉ cúi xuống hôn hôn khuôn mặt xinh đẹp của cô thủ thủ.

"Vợ hít sâu rồi thở ra đi... ưm... đứng rồi... ưm... "

Tư Noãn Noãn cố giữ bình tĩnh, cố hít sâu thở ra đều đều vẫn đang hít vào lại thở ra thì...

"Ưm.. "

Lê Bá Sâm không chần chừ mà nhập mạnh một cái đâm sâu vào trong Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn hai mắt đỏ ửng, vừa xấu hổ, vừa khoái cảm, vừa tức giận.

Lê Bá Sâm nhìn nhìn Tư Noãn Noãn, thấy cô như vậy môi anh câu lên cúi xuống hôn hôn môi cô một cái nói.

"Thôi ngoan nào... một lát sẽ ổn. "

Tư Noãn Noãn méo máo gạt nhẹ đầu, cảm giác đau đớn dần dần biến mất, thay vào đó sự sung sướng khoái cảm ngày một dâng trào.

"Ưm.. Sâm.. "

Nghe giọng nói kiều mị của vợ yêu, Lê Bá Sâm nhận đến sắp nổ tung rồi. Anh hít một hơi sâu hông dưới bắt đầu nhấp ra vào.

" Ừ... " cảm giác bóp chặt này làm anh không nhận được khe rên một tiếng

Lê Bá Sâm hôn cổ của Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn ôm chặt lấy cổ của Lê Bá Sâm, ngưỡng cổ lên bắt đầu rên rỉ.

Căn phòng vốn im lặng giờ đây lại vang lên tiếng thở dốc cùng tiếng rên rỉ liên hồi

" Sâm... Sâm... a... nhanh nhanh... hm..."

" Vợ... vợ... " Lê Bá Sâm vừa nhấp mạnh vào vừa liên tục gọi Tư Noãn Noãn.

" A... a... ừ... ừm... "

" Không... không... đừng... " Tư Noãn Noãn nhất thời la lên, nơi sâu trong đó có một điểm trí mạng. Lê Bá Sâm vô tình nhấp ngay.

Nhìn vật nhỏ hai mắt nhắm nghiền liên miên bảo " không " cùng với " đừng " môi Lê Bá Sâm nhếch lên.

Không nhanh không chậm liên tục đâm sâu vào trong Tư Noãn Noãn, như nhìn ra cũng như biết rõ điểm mẫn cảm của cô, Lê Bá Sâm nhấp sâu vào nơi đó.

" A.... " Tư Noãn Noãn giật giật thân thể của mình, môi cắn nhe nhẹ.

" Sâm... ừm.. ừm.. "

" Đừng.. em... em... ra... mất... " Tư Noãn Noãn bị Lê Bá Sâm thật đến sắp điên lên, cô không muốn ra nhanh như vậy...

" Không... ừm... " Tư Noãn Noãn ngẩng đầu lên, run rẩy liên tục.

Lê Bá Sâm nhấp mạnh lên cũng dừng lại từ từ... hang động không ngừng tuôn ra d*m thủy, khi Lê Bá Sâm nhấp cũng vang lên tiếng nhóp nhép không thôi.

" Ôn chứ vợ? "

Nhìn Tư Noãn Noãn thờ phỉ phò không động đậy dưới thân, Lê Bá Sâm gạt nhẹ mái tóc bông bèn của cô hỏi.

Tư Noãn Noãn hé mắt be bé, oán giận nhìn Lê Bá Sâm một cái.

Cô ra mất rồi còn anh vẫn chưa!?

Nhìn vợ yêu như vậy, Lê Bá Sâm cười khế, rút vật nam tính còn cứng rắn ra, nhanh chóng lật người cô úp lại, kéo hông cô lên cao một chút, Lê Bá Sâm cẩn thận từ phía sau đâm vào.

" Ừm... " Tư Noãn Noãn sung sướng rên nhẹ một tiếng.

Lê Bá Sâm hôn hôn phía sau gáy của Tư Noãn Noãn.

" Chụt chụt chụt... " hông anh bắt đầu vận động ra vào liên tục.

Tư Noãn Noãn mông chống lên, hai tay cô ôm chặt gối đầu úp xuống, hai mắt nhắm nghiền liên tục rên rỉ.

" Ừm... ừ... ừ... "

" BẠCH... BẠCH... BẠCH... " Tiếng hai thân thể trần truồng chạm nhau mạnh mẽ càng phát ra nhiều hơn.

Lê Bá Sâm múm môi, liên tục va đập mạnh vào.

" Ừm... ừm... " Tư Noãn Noãn cắn nhẹ môi rên rỉ.

" Không... nhẹ một chút chồng... ừm... "

Lê Bá Sâm hôn hôn lưng cô, tay anh vòng ra đằng trước bóp nhẹ hai đùi núi đang lắc lư theo nhịp nấc của anh.

" Anh yêu em... Noãn Noãn..." càng phút cuối càng mạnh mẽ... càng sâu hơn... tiếng va chạm càng lớn, giọng nói trầm thấp càng khàn khàn.

" Em... yêu... ừm... anh... " Tư Noãn Noãn vừa nói vừa rên rỉ.

Lê Bá Sâm liên tục nhấp mạnh lại rút ra gần hết nhấp sâu vào liên tục cho đến khi cả một cẳng vật nam tính ngày một trưởng to hơn sau đấy hung hăng

phun trào sâu trong cô.

" Ừm... " Lê Bá Sâm giữ chặt lấy hông Tư Noãn Noãn ra sức phun hết toàn bộ tinh hoa vào sâu trong hang động chật hẹp của cô.

" Ừ... " Tư Noãn Noãn phì phò thở, rên nhẹ một tiếng sau đấy ngủ say...

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 190: Ngủ ngon vợ yêu. . .

#BooMew

Lê Bá Sâm phun trào sâu trong Tư Noãn Noãn cũng không vội rút ra mà cứ để ý ở đó, anh cẩn thận ôm Tư Noãn Noãn từ đằng sau mà hưởng thụ mỹ vị vẫn còn đang động lại.

Tư Noãn Noãn bị ôm khó chịu rên nhẹ một tiếng.

" Ừm... "

Lê Bá Sâm giật mình buông Tư Noãn Noãn ra.

Lê Bá Sâm nhìn Tư Noãn Noãn trần truồng ngủ say như vậy, vật nam tính đang sâu trong hang động giật giật. Lê Bá Sâm mím môi lại vội vàng rút ra.

Cho dù anh có cảm thú hay sức chiến đấu có cao ra sao thì lúc này anh vẫn phải nhịn.

Muốn để cho cô vợ nhỏ của anh khỏe mạnh yên ổn thì anh cần phải giữ gìn a.

Lê Bá Sâm đứng dậy, ôm lấy cơ thể trần truồng của Tư Noãn Noãn đi vào phòng tắm.

Tư Noãn Noãn hai mắt lim dim mở ra nhìn thấy Lê Bá Sâm đang ôm cô, như cảm thấy được ăn toàn liền nhắm chặt mắt ngủ ngon lành.

Lê Bá Sâm cúi đầu xuống không tự chủ câu lên.

Đặt Tư Noãn Noãn xuống buồng tắm đã chuẩn bị xong nước ấm, Lê Bá Sâm cẩn thận đỡ lấy đầu Tư Noãn Noãn, anh luồn tay xuống dưới hang động móc ra những thứ tinh hoa anh vừa phun vào sâu trong cô ra.

Tư Noãn Noãn cảm giác được, hai mắt dần dần mở ra, mơ màng nhìn Lê Bá Sâm khẽ hỏi.

" Anh không muốn có con sao? "

Lê Bá Sâm nhướn mày khó hiểu nhìn cô.

So với ai hết, anh nghĩ cô phải biết rõ anh mong chờ đứa con thứ ba này của cả hai nhiều hơn ai hết cơ mà.

Tư Noãn Noãn mơ màng nhìn Lê Bá Sâm, môi cô mếu máo đáng thương hề hề trách cứ.

" Anh móc ra hết... làm sao có thai... " tuy cô rất mệt, cô rất muốn ngủ ngay... nhưng không phải anh nói là muốn cô mang thai sao? Móc ra thế này làm sao cô có thể mang thai.

Lê Bá Sâm bật cười thành tiếng, anh không nghĩ đến Tư Noãn Noãn lại có bộ mặt đáng yêu như vậy đấy.

Hôn hôn lên trán của Tư Noãn Noãn một cái, Lê Bá Sâm khẽ nói.

" Chúng ta còn thời gian đến gần nửa tháng bên nhau, vợ nghĩ anh sẽ yếu đến nỗi không làm vợ mang thai? " cho dù móc ra hết vẫn có khả năng mang thai, t*ng trùng tự bơi vào chứ có phải ngồi yên bất động đâu chứ.

Tư Noãn Noãn mím môi, hai mắt đỏ ửng không nói gì.

Lê Bá Sâm thờ hắc một hơi, kéo Tư Noãn Noãn ôm vào lòng hôn hôn má phúng phính của cô, lại hôn nhẹ lên trán và môi của cô hỏi.

" Muốn có thai sao? "

Tư Noãn Noãn gật nhẹ đầu.

Không phải cô muốn, mà là vì anh muốn cô mới muốn thôi.

Lê Bá Sâm cười cười hôn hôn cô khẽ trêu chọc nói.

" Thế chúng ta làm thêm vài chap nữa nha. "

Hai mắt Tư Noãn Noãn trừng to, đẩy nhẹ anh ra, che lấy hai đôi mắt tròn của cô hung hăng nói.

" Anh đừng... đừng có mà quá đáng. "

" Ô anh có quá đáng đâu? Chúng ta muốn có con thì phải làm nhiều nhiều... " Lê Bá Sâm xấu xa nói.

Tư Noãn Noãn hai mắt trừng to nhũ mày không chần chừ nói.

" Anh mơ đi. "

Cho dù có muốn có thai ra sao thì cũng không thể nào như vậy a.

Lê Bá Sâm nhìn gương mặt của Tư Noãn Noãn lúc lại xấu hổ, lúc lại tức giận, lúc lại khó chịu làm anh không thể nào không bật cười.

Nhìn nhìn chiếc đồng hồ đang treo bên kia tường, anh không đùa giỡn nữa mà giúp Tư Noãn Noãn làm sạch cơ thể lại thoa xà phòng lên người cô cho thơm thơm.

Tắm cho cô xong anh cẩn thận ôm cô đi ra khỏi phòng tắm, nhét cô lại vào chiếc giường đã có người vào thay ga, đắp kín chăn cho cô.

Lê Bá Sâm cúi xuống, hôn nhẹ lên trán Tư Noãn Noãn một cái.

" Ngủ ngon vợ yêu... "

Hai mắt Tư Noãn Noãn nhắm nghiền, môi câu lên độ cong nhỏ nhỏ lại say giấc.

- ----

Lê Bá Sâm tắm xong, thì đi thẳng đến thư phòng xử lý công việc còn dang dở.

Gần ba giờ sáng Lê Bá Sâm mới quay lại phòng ngủ, anh cẩn thận nằm bên cạnh Tư Noãn Noãn, tay anh khẽ chạm nhẹ vào khuôn mặt xinh đẹp của cô.

Môi nhếch lên trong lòng không khỏi thầm nói.

" Chúng ta sẽ như vậy mãi thôi vợ nhé... "

Thứ duy nhất anh có thể đảm bảo là tình yêu của anh dành cho cô, có thể nói là vô bờ bến... rất rất nhiều... nhưng thứ duy nhất mà anh không thể chắc chắn... chính là mạng sống này...

Anh chỉ sợ mình không thể đi tiếp cùng cô thôi...

- -----

Khi Lê Bá Sâm chìm dần vào giấc ngủ thì bỗng nhiên hai mắt Tư Noãn Noãn mở ra, con ngươi thanh tịnh như thể cô không hề ngủ.

Tư Noãn Noãn mím chặt môi nhìn về hướng Lê Bá Sâm đang ngủ, trái tim cô đập thình thịch... thình thịch lo lắng không thôi.

Cô biết, Lê Bá Sâm đang giấu cô chuyện gì đó... có thể rất nghiêm trọng.

Nhìn nụ cười của anh... nhìn sự ôn nhu hằng ngày của anh đối với cô...

Tư Noãn Noãn cười khổ.

Hít một hơi sâu, Tư Noãn Noãn nhích thân thể của mình đến gần Lê Bá Sâm hơn, cô dựa vào bờ vai anh, hai mắt nhắm chặt cố gắng ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 191: Chờ đi...

Sáng hôm sau.

Khi Tư Noãn Noãn tỉnh dậy thì Lê Bá Sâm đã không còn bên cạnh cô.

Hai mắt cô lim dim mở ra, cả cơ thể nặng trĩu không thôi.

Lúc này Tư Noãn Noãn thật sự nhận ra tác hại của việc lấn giường quá độ là như thế nào.

Có thể nói, lúc tối, cũng không phải quá độ mấy, chỉ là... hơi hơi nhiều trò hơn thường ngày, kết quả, cô thành ra liệt giường.

Tư Noãn Noãn nhú chặt mày, nhìn trái lại nhìn phải.

Lê Bá Sâm rời đi từ lúc nào nhỉ..

Trong lòng đang tự hỏi thì Lê Bá Sâm mở cửa bước vào.

"Vợ...?"

Lê Bá Sâm bước chân vào, nhìn thấy Tư Noãn Noãn cũng đang nhìn mình, môi anh nhếch lên đi vội vào bên trong, chính là có vội vàng ra sao thì anh cũng không quên đóng cửa lại.

Lê Bá Sâm ngồi xuống mép giường, bàn tay to rộng của anh khẽ vuốt ve mái tóc bồng bềnh gọn sóng của cô hỏi.

"Có khó chịu ở đâu không?"

Tư Noãn Noãn giờ tay lên, nắm lấy bàn tay hư hỏng của Lê Bá Sâm lại mới hỏi.

"Anh không đi làm sao?"

Nếu như cô canh thời gian không nhầm thì bây giờ chắc chắn cũng hơn bảy giờ, mặc dù Lê Bá Sâm là chủ tịch, muốn đi giờ nào không được, nhưng theo cô biết, ngoài vài ba việc riêng tư anh sẽ không ở nhà.

Lê Bá Sâm trong mắt tràn ngập ý cười mà nhìn Tư Noãn Noãn, lại cúi xuống hôn nhẹ lên trán trơn bóng mịn màng của cô một cái một cái mới nói.

"Vợ quên rồi sao? Hôm nay chúng ta sẽ cùng đi nông trại xem hoa."

"A..." Tư Noãn Noãn "a" lên một tiếng, hình như có chuyện này.

Môi cô câu lên cười tươi rạng rỡ nói.

"Em quên mất a."

Nhéo nhéo mũi của Tư Noãn Noãn, Lê Bá Sâm cọ cọ nói.

"Dậy thôi."

Tư Noãn Noãn được Lê Bá Sâm ôm lên đi thẳng vào phòng tắm.

Từ đầu đến gót chân của Tư Noãn Noãn đều được Lê Bá Sâm cẩn thận kì cọ thật sạch, trong lúc đụng chạm cơ thể của cô, Lê Bá Sâm cũng không quên trêu chọc cô vài ba lần.

Tư Noãn Noãn tắm xong, được Lê Bá Sâm bọc khăn kín đi ra ngoài.

Thay xong một bộ váy hoa voan, Lê Bá Sâm cẩn thận dìu Tư Noãn Noãn xuống dưới nhà ăn sáng.

Tư Noãn Noãn cũng không đẩy anh ra như trước kia, mà ý y nắm lấy tay Lê Bá Sâm làm điểm tựa bước đi.

Không phải cô yếu đuối gì, mà là hai chân thật sự mềm nhũn, đi cũng đi được, chỉ là hơi giống con vịt đẹt.

Vì thế cứ từ từ dựa dẫm thì sẽ tốt hơn a.

"Thiên Thiên và Thương Thương đâu rồi anh?" Tư Noãn Noãn ngồi xuống, thắc mắc hỏi.

Lê Bá Sâm vừa kéo hai chân Tư Noãn Noãn đặt lên đùi mình, vừa bóp bóp nói.

" Lúc sáng, bà Nội đón đi rồi. "

Tư Noãn Noãn gật gật đầu, thấy Lê Bá Sâm massage thoải mái quá không nhận được rên " hừ hừ " thích thú.

Lê Bá Sâm nhếch mép nhìn vợ yêu một cái, không nói gì bóp chân cho vợ tiếp.

Đội Tư Noãn Noãn ăn xong cùng uống hết một ly sữa thì cũng đã gần chín giờ.

Hai vợ chồng lái xe ra khỏi Lê Gia đi thẳng về hướng đông của thành phố, nơi có nông trại hoa.

- ----

Tư Chân Châu hôm nay đi ra trung tâm thương mại, mua hết vài bộ váy sexy cùng với mấy cây son đất tiền.

Vừa về đến khách sạn, Tư Chân Châu liền tắm rửa thay bộ váy mới mua đó, nhìn ngắm mình trước gương mỗi cô không tự chủ câu lên.

Vòng một to như vậy, đầy đặn như vậy cô tin, chỉ cần là đàn ông không bị cuốn hút mới lạ.

Chỉ cần việc Lê Bá Sâm sẽ bị cô quyến rũ đến chết mê chết mệt trên giường, thì Tư Chân Châu lại không nhận được trông mong cái ngày đó.

- ----

Nước Rose.

Đứng trước cửa nhà Minh Lâm, là một người đàn ông cao to vạm vỡ, không chỉ như vậy, tóc anh ta màu vàng, mắt xanh, da trắng, nhìn ra sao cũng thấy anh ta rất đẹp trai.

Minh Lâm còn đang vui đùa trong phòng bếp, nghe thấy tiếng chuông cửa vang lên, không nói anh cũng biết là ai.

Hít một, Minh Lâm đi ra mở cửa.

Người đàn ông tóc vàng vừa thấy Minh Lâm, hai mắt đỏ lên hồ.

" Minh Lâm... ahuhu... "

Minh Lâm nhúu chặt mày, còn chưa kịp nói gì liền bị ôm vào lòng.

Anh thở hắt một hơi, cũng không biết nói gì khác ngoài việc nói.

" Thôi đi vào nhà. "

Người đàn ông tóc vàng như cô vợ nhỏ ôm chặt lấy cổ của Minh Lâm đi vào nhà.

Cánh cửa vừa đóng, Minh Lâm liền đẩy người đàn ông tóc vàng ra khó chịu nói.

" Cậu làm cái gì vậy hả? "

Người đàn ông mím môi, méo mó cả khuôn mặt, không nhanh không chậm nói.

" Còn không phải là vì cậu! "

" Vì tôi? "

Người đàn ông cười giảo hoạt một tiếng không nói gì.

Minh Lâm nhúu nhúu mày lại không rõ người đàn ông tóc vàng đang nói gì, anh khó chịu quát.

" Win, rốt cuộc là chuyện gì? "

Người đàn ông tên Win cười cười nói.

" Chờ đi, một chút nữa sẽ biết... "

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 192: Đứng ngồi không yên

#BooMew

Người đàn ông tên Win cười cười nói.

"Chờ đi, một chút nữa sẽ biết..."

Minh Lâm nhíu mày khó hiểu nhìn Win, anh cũng không hỏi tiếp mà bước ra khỏi phòng khách, đi vào phòng bếp nấu ăn tiếp.

Win ngồi trên sofa, rất tự nhiên mà tự rót cho mình một ly nước ngồi xem tv nói.

"Cậu yêu tên đàn ông đó thật sao?"

Minh Lâm đang khuấy nồi cháo nghe Win nói tay anh chợt khựng lại, Win quay đầu nhìn thấy, không khỏi lắc nhẹ đầu nói.

"Mặc dù chúng ta mới quen biết nhau không lâu, nhưng chúng ta đều vì người mình yêu đó mà nằm dưới thân họ dù bản thân không hề muốn." dừng một chút Win cười khổ, như thể bản thân cũng từng trải qua một mối tình không đẹp nói tiếp.

"Cho dù biết đó là không đúng, là tự mình làm khổ mình nhưng vẫn cố đâm đầu vào, may mắn thì được quan tâm, được để ý... thậm chí chỉ vì một câu hỏi hán của người đó cũng làm cho bản thân mình thấy sung sướng, ngủ không được... nhưng kết quả thì sao? Họ chỉ xem ta là một người qua đường..."

Win trầm giọng nói... nói thật nhiều...

Minh Lâm ở trong phòng bếp, tay tuy khuấy cháo, nhưng hai mắt liền không nhìn được mà ướm dầm.

Những câu nói của Win như những con dao đang đâm thẳng vào tim anh vậy.

Anh biết rõ nhưng vẫn cố đâm đầu vào, anh biết rõ cái tình cảm này sẽ không được đáp lại nhưng vẫn hy vọng, kết quả thì sao? Mọi thứ đều như vậy?

Chẳng có bất gì khác ngoài việc tự mình làm tổn thương chính mình.

Win nói một lúc, nhìn về hướng phòng bếp nói.

"Cậu không sai, cả hai chúng ta đều không sai, nhưng có những thứ có cưỡng cầu cũng không được."

Minh Lâm vẫn im lặng.

Hai người ở trong nhà một lúc lâu mà không hề hay biết bên ngoài cánh cửa có người đàn ông áp tai vào cửa cố gắng nghe bên trong, nhưng lại không nghe bất cứ câu nói gì bên trong.

Phi Vô Dư vốn còn đang ở trong nhà, nhưng anh vô tình nghe tiếng chuông cửa của nhà đối diện liên lên lút nhìn lên, kết quả liền thấy một người đàn ông tóc vàng đang đứng ngoài cửa.

Vốn anh cũng không quá để ý gì nhiều, nhưng không hiểu sao anh lại cảm thấy thật khó chịu.

Còn nghĩ chắc chắn người đàn ông đó đã đi nhầm nhà, nhưng không phải như vậy, vì không bao lâu cửa liền mở ra.

Phi Vô Dư nắm chặt tay thành nắm đấm, nhìn chằm chằm vào khe hở đó.

Không bao lâu, thứ khiến anh khó chịu nhất chính là người đàn ông tóc vàng ôm Minh Lâm.

Đúng vậy, anh nhìn không có cái gì khác chính là chuyện này... Minh Lâm để một người đàn ông khác ôm.

Nghĩ đến đây, Phi Vô Dư chỉ cảm thấy cả cơ thể nóng dần hơn, anh chỉ hận không thể kéo cái thứ không biết xấu hổ kia ra khỏi người Minh Lâm thôi.

Nhưng khi bước chân anh dần đến cánh cửa, bàn tay cũng đã nắm lấy chốt cửa thì cũng dừng lại.

Phi Vô Dư cứng đờ cả cơ thể, thầm nghĩ vì sao anh lại phải đi quan tâm đến chuyện cá nhân riêng tư của Minh Lâm như vậy chứ.

Dù sau anh và Minh Lâm chẳng hề có quan hệ gì cả, chỉ là tình một đêm, biết đâu đây cũng không phải lần đầu tiên của Minh Lâm, và Minh Lâm cũng là người tự nguyện.

Thì anh cũng không cần phải cảm thấy chính mình đang làm sai... nghĩ đến đây Phi Vô Dư quay ngược trở lại ngồi lên sofa, tay không tự chủ nắm chặt ly nước trong tay.

Đúng vậy, Minh Lâm và anh chỉ là bạn bè, cho dù có xảy ra chuyện gì thì chuyện này vĩnh viễn sẽ không thay đổi, hơn nữa... hơn nữa anh sẽ không vì một lần cùng Minh Lâm.. mà yêu một thằng đàn ông.

Phi Vô Dư thở hắt một hơi, cố gắng nhắm mắt dưỡng thần nhưng vừa nhắm mắt liền thấy được những hình ảnh gợi cảm kia của Minh Lâm.

"Đau... không... không Dư... nhẹ... nhẹ một chút..."

"Ừm... ừm..."

Phi Vô Dư lại một lần nữa vỗ mạnh vào đầu của mình, trong lòng không khỏi tự hỏi có nên hay không đi xóa bỏ trí nhớ.

Phi Vô Dư ở trong nhà đứng ngồi không yên, anh đang ngồi ngồi lại nhìn vào đồng hồ. Đứng đứng đi vài vòng trong nhà anh lại nhìn đồng hồ.

Họ nói gì mà lắm thế, lúc này là lúc nào rồi còn chưa ra?

Họ đang làm gì trong đó?

Người đàn ông tóc vàng đó là ai vì sao lại ôm Minh Lâm?

Minh Lâm sao lại không đuổi người đàn ông đó?

Phi Vô Dư nhú chặt mày khó chịu suy nghĩ.

Anh cảm thấy chính mình thật sự quá điên rồi, sau lại không ngăn cản từ sớm.

Phi Vô Dư bước vội ra ngoài, đi đến trước cửa nhà của Minh Lâm thì dừng lại, tay giờ lên định nhấn vào chuông cửa cũng dừng lại.

Anh đứng trước nhà một lúc lâu, mãi cho đến khi cảm thấy sốt ruột đến không nhịn được nữa liền áp tai sát cửa mà lên nghe động tĩnh bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 193: Em và thằng đó ở trong này đã làm gì với nhau rồi?

#BooMew

Win nhìn Minh Lâm một lúc, đứng dậy tiến lại gần hỏi.

"Cậu ổn không?"

Minh Lâm lau nhẹ nước mắt còn ướt gật nhẹ đầu nói.

"Không sao."

Win cười không nói gì, anh cúi đầu nhìn đồng hồ, anh vào nhà của Minh Lâm cũng gần một tiếng rồi đi, chắc bên ngoài cũng đứng rất mỏi chân, Win cũng không chần chừ liền sang chỗ chứa đĩa CD, anh nhanh chóng nhét đĩa nhãn 18+ vào mở.

Rất nhanh tiếng rên rỉ trên màn hình ti vi liền vang lên.

Minh Lâm đang ăn cháo liền phun ra, anh nhú mày nhìn về hướng ngoài phòng khách, mày nhú chặt lạnh giọng hô.

"Cậu đang mở cái quái gì vậy? Muốn xem phải bật nhỏ một chút." xem sex cũng chẳng có gì to tát nhưng có cần có cả hàng xóm láng giềng biết không?

Win cười cười mà không nói, trong lòng không khỏi bĩu môi oán trách.

'Còn không phải tính kế dụ dỗ trai giúp cậu, muốn biết tên đàn ông đó có yêu mình hay không rất đơn giản, việc đầu tiên là thử. Có chuyện này cậu cũng ngu dốt, chính tôi sẽ làm giúp.'

Chính là trong lòng Win nói nhưng anh không nói cho Minh Lâm nghe được, vì anh biết, anh mà nói Minh Lâm ngượng ngùng sẽ không đồng ý.

- - -

Phi Vô Dư hai tay nắm chặt thành nắm đấm đến trắng bệch, anh đứng hơn nửa tiếng mà không phát hiện hay nghe ngóng được bất cứ chuyện gì, cảm giác khó chịu cùng tức giận ngày một nhiều hơn.

Hít một hơi sâu, Phi Vô Dư chuẩn bị xoay người trở về nhà thì cũng cứng đờ cả thân mình.

Anh vừa nghe thấy tiếng gì đây... còn nghĩ chính mình nghe nhầm, bước chân vừa xoay liền nghe.

" Ừm... ừ... sâu một chút... "

" Ừ... nhanh... nhanh... "

" Ừm... ừm... "

" Thật thích... "

Phi Vô Dư mím chặt môi, hai mắt đỏ ngầu lửa giận, anh không còn sót lại một tia lý trí nào để suy nghĩ nữa.

Phi Vô Dư nắm chặt nắm tay đập mạnh vào cửa sổ to.

" Minh Lâm, cậu ra đây cho tôi. "

" Minh Lâm... "

" Minh Lâm... "

Win vội vàng tắt tivi để không phát ra thanh âm rên rỉ khiến người khô nóng kia nữa, anh nhìn về hướng Minh Lâm.

Minh Lâm nói Win vài ba câu rồi thôi, chính là lúc này cũng giật mình kinh ngạc.

Phi Vô Dư ở bên ngoài cánh cửa, đập đến tay đỏ lên, liền không còn nghe thấy tiếng rên rỉ bên trong, tay anh càng đập mạnh vào cửa sổ.

" Minh Lâm, cậu còn không mở cửa thì đừng trách tôi. "

Minh Lâm đang đứng trong bếp cứng đờ cả thân thể, bên ngoài là Phi Vô Dư, tuy trong lòng rất vui vì nghe thấy giọng của Phi Vô Dư, nhưng anh lại không có can đảm mở cửa để đối diện với anh ta, anh sợ, chính mình lại một lần nữa tự tìm đau thương.

Phi Vô Dư hai mắt như lóe ra ánh lửa lại hô.

" Minh Lâm. " anh nghiêng răng nghiêng lợi gọi tên của Minh Lâm.

Win nhìn Minh Lâm như vậy khẽ lắc nhẹ đầu, nói.

" Đi ra mở cửa đi. "

" Nhưng... " Minh Lâm do dự.

Win lại nói.

" Thà cậu mở cánh cửa đó ra đối mặt với tất cả mọi thứ dù đây là đau thương thì vẫn tốt hơn là đứng một góc nhìn phía ngoài kia mà không biết nên bước tiếp hay dừng lại. "

Minh Lâm hiểu, chứ sao không hiểu, chỉ là anh sợ... sợ cái ánh mắt giết người đầy của Phi Vô Dư, sợ sự lạnh nhạt vô tình đầy của Phi Vô Dư, nghĩ đến đây, Minh Lâm lại do dự, hy vọng một thứ không rõ đôi khi tốt hơn nhìn thấy sự thật, nhưng anh biết anh không thể lựa chọn như vậy.

Mọi thứ nên kết thúc thật rồi.

Minh Lâm nghĩ như vậy, anh hít một hơi sâu bước chân nặng nề ra mở cửa.

Phi Vô Dư nhìn Minh Lâm, một câu cũng không nói mà đi thẳng vào trong nhà.

Anh không do dự mà giờ nắm đấm lên nắm mạnh vào mặt Win rỗng.

" Đây là tên chết tiệt. "

Win bị đánh cũng đứng yên bất động, tay anh giờ lên lau nhẹ khóe miệng đã rớm máu, trong lòng đắng cay, cách này... anh từng dùng với người đó... nhưng kết quả... người đó không những không đề ý, tức giận còn cười nói chúc mừng...

Minh Lâm thấy, hai mắt trừng to vội vàng bước đến ngăn khi thấy Phi Vô Dư đang định đánh Win tiếp.

" Anh đang nổi điên cái gì vậy? " Minh Lâm nhìn Phi Vô Dư quát lên.

Cho dù Win và anh mới quen biết, nhưng anh biết Win không phải người xấu, huống chi... trong chuyện tình cảm, cả hai rất giống nhau.

Phi Vô Dư thấy Minh Lâm đứng ra che chở cho Win, anh càng tức giận hơn.

" Em còn nói? Em và thằng đó ở trong này đã làm cái gì với nhau rồi? " tiếng rên rỉ lớn như vậy, không muốn để ai biết cũng khó.

Minh Lâm nhủ mảy khó hiểu, Win nhìn Phi Vô Dư như vậy, không nhịn được bật cười.

" Hahaha...

- - - - -

Bảo 2/5 chương.

Boo đi ngủ nhé:(:(mai Boo lại bảo bù + 1 chương mới cho:(:(chứ h hai mắt mở hết lên rồi a:3 #12:22PM

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 194: Thật không biết làm sao với vợ

#BooMew

" Hahaha... hai người thật buồn cười mà. " Win nhìn Phi Vô Dư không phá ra cười to lên không dứt.

Mặc dù trái tim anh đau thắt lại khi thấy hình ảnh của Minh Lâm và Phi Vô Dư trước mặt này giống như bản thân của trước kia, chỉ khác nhau ở chỗ Minh Lâm không phải không có hy vọng.

Win cười đủ nhìn về Minh Lâm nói.

" Tôi về trước! " nói xong anh đi ra khỏi nhà.

Trong đây không còn chỗ chứa anh nữa.

Minh Lâm còn chưa kịp nói gì liền thấy Win rời đi, Phi Vô Dư còn đang định giữ Win lại thì Minh Lâm nhủ chặt mảy nói.

" Anh có thôi đi không? "

Phi Vô Dư mím chặt môi, tay nắm chặt thành nắm đấm.

Khi căn nhà trở nên yên ắng, hai người đàn ông bốn mắt nhìn nhau, Minh Lâm nhìn Phi Vô Dư khó hiểu, Phi Vô Dư lại nhìn về hướng Minh Lâm hai người nhìn nhau một lúc lâu không ai mở miệng nói chuyện.

[Truyện chỉ được đăng duy nhất tại medoctruyenchu.net. Ủng hộ tác giả, hãy ghé sang web chính đọc. Những web có chứa nội dung truyện hoàn toàn chưa có được sự đồng ý của tác giả mà Re-Up.]

Minh Lâm khó chịu nhìn về Phi Vô Dư nói.

" Nếu không có chuyện gì thì mời anh đi cho. "

Phi Vô Dư hai mắt trừng to nhìn về Minh Lâm hỏi.

" Em đuổi tôi? "

" Em... Phi Vô Dư, chúng ta chẳng kém tuổi nhau đến nỗi phải xưng hô như thế đâu. " Minh Lâm nói.

Phi Vô Dư nhìn Minh Lâm.

" Thì sao? Nhỏ hơn hay lớn hơn thì em cũng vẫn là em tôi. "

" Anh thật biết diễn hài. " Minh Lâm lạnh lùng nói.

Tuy vậy, nhưng tìm anh đau thắt lại từng cơn, chính anh biết rõ... chuyện gì cũng vậy, phải từ bỏ đi những thứ mình không muốn từ bỏ, chỉ có như vậy, mới có thể không chịu thêm bất kì tổn thương nào thêm nữa.

Phi Vô Dư nhìn Minh Lâm, anh tức giận hô lên.

" Là tôi đến đây phá vỡ chuyện tốt của em và tên đó nên em mới đuổi tôi? Haha... Minh Lâm, em lại là người như vậy sao? "

" Chỉ cần là đàn ông có thể làm em sung sướng, thì bất kì ai em cũng chịu chứ gì? "

Phi Vô Dư bước về phía Minh Lâm, hai mắt anh đỏ ngầu lửa giận.

Minh Lâm lùi vội về sau.

" Anh... anh đừng có lại gần... tôi đánh anh đó... "

" Đánh... Minh Lâm, em đành lòng đánh tôi sao? "

Phi Vô Dư giữ chặt cánh tay của Minh Lâm, ép Minh Lâm sát tường dò hỏi.

Da đầu Minh Lâm run lên, không hiểu sao anh lại cảm thấy sợ hãi đến không thể nói gì.

Phi Vô Dư cười một tiếng, có lẽ do sự tức giận làm mờ lý trí của anh, anh hung hăng hôn lấy hôn để môi của Minh Lâm, tay anh dùng sức, giữ chặt lấy tay Minh Lâm, cho dù Minh Lâm có muốn chống cự thì lúc này đây đều vô dụng.

Nụ hôn ngày một cuồng nhiệt, Minh Lâm bị hôn đến thở không thông, hai mắt anh đỏ ửng lên, vừa được Phi Vô Dư buông môi anh liền ra sức thờ, chỉ là còn chưa thờ đủ lại bị hôn, hai tay lại bị giữ chặt.

Tiếng chùn chụt trong phòng vang lên không ngừng nghỉ, thật lâu sau căn nhà yên ắng lại vang lên tiếng rên rỉ của hai người đàn ông...

- - - - -

Tư Noãn Noãn và Lê Bá Sâm đến nông trại, trên đường lái xe đến Tư Noãn Noãn ngủ gà ngủ gật cho đến khi đi hết một quãng đường dài đến nông trại hoa của Lê Bá Sâm.

Vì Lê Bá Sâm đã gọi cho người bên nông trại biết, hôm nay anh sẽ đến, cũng vì thế vừa đến nơi liền có chỗ nghỉ ngơi.

Lê Bá Sâm nhìn người ngồi ghế phó lái, ánh mắt anh tràn ngập ôn nhu mà nhìn Tư Noãn Noãn, tay anh giơ lên khẽ chạm vào khuôn mặt cô, môi nhếch lên mỉm cười.

" Thật không biết làm sao với vợ. " cứ ngủ một cách yên ổn như vậy, nói sao anh lại không muốn phạm tội đây.

Tư Noãn Noãn cảm thấy ngứa ngứa, mày cô hơi hơi nhíu lại, mí mắt cũng giật giật, mắt dần dần mở ra nhìn về hướng bàn tay đang không an phận đó.

" Vợ tỉnh? Có mệt không? " Lê Bá Sâm thu tay về, anh ngồi ngay ngắn lại, đưa tay ra gỡ dây an toàn cho cô, nhẹ giọng hỏi.

Tư Noãn Noãn gật gật đầu nói.

" Chắc do ngủ chưa đủ nên hơi mệt. " tuy rằng lúc đêm kịch liệt quá cũng là một trong những nguyên do gây mệt nhưng Tư Noãn Noãn biết lúc này cô không phải mệt vì chuyện lúc tối qua.

Lê Bá Sâm đau lòng, đưa tay ra sau lưng cô vuốt ve nhẹ nhẹ.

Tư Noãn Noãn ngồi cho tỉnh ngủ một lúc mới hỏi.

" Đến rồi sao? "

" Ừ! " Lê Bá Sâm chăm chú nhìn Tư Noãn Noãn nói.

Tư Noãn Noãn gật nhẹ đầu nhìn ra ngoài thì thấy xung quanh thật nhiều hoa.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 195: Vợ của anh quá đáng yêu

Lê Bá Sâm bước ra khỏi xe, cẩn thận mở cửa xe ra để Tư Noãn Noãn bước xuống.

Tư Noãn Noãn đặt tay nhỏ bé của mình vào lòng bàn tay của anh nhìn quanh một vòng, môi không tự chủ giương lên.

Cái mùi hương này... thật thích... mùi thơm của hoa làm cô cảm thấy thoải mái hẳn ra.

Lê Bá Sâm nhìn Tư Noãn Noãn, anh kéo nhẹ cô vào lòng, hai người bốn mắt nhìn nhau một lúc.

Lê Bá Sâm nâng cằm Tư Noãn Noãn lên hôn xuống.

Hai người đứng giữa rừng hoa, trao nhau vô vàng nụ hôn ấm áp.

Cách đó không xa có một đám nhân viên đang đứng từ xa lấp ló nhìn.

"Oa... Boss hôn cô gái đó kia..."

"Oa... không lẽ Boss đã có người yêu?"

"Trời ơi..."

Một đám đàn bà phụ nữ to nhỏ không thôi, từ xa bước đến, một người phụ nữ trẻ trang điểm tỉ mỉ bước đến thét lên.

"Các người đang nói hươu nói vượn gì thế hả?"

"A... đến rồi sao?"

"Trời ơi, vừa nghe thấy hôm nay Boss đến liền trang điểm như vậy a."

"Cóc ghê mà cứ mơ tưởng làm thiên nga không thôi."

Nhìn người phụ nữ trước mặt này, một đám người lên lút nhìn Lê Bá Sâm và Tư Noãn Noãn hôn nhau không khỏi chán ghét.

Cho dù bọn họ có bản cùng hay khó khăn nghèo khổ cách mấy đi chăng nữa, bọn họ cũng biết thân biết phận, chứ không như ai kia, mơ mộng hão huyền, không những vậy, còn tự xem mình là bà chủ, hành xử một cách khó chịu.

Người phụ nữ hai mắt đỏ ngầu lửa giận, hung hăng quát.

"Một đám làm thuê làm mướn các người, làm không lo làm chi lo nhiều chuyện, bộ muốn bị trừ lương hay sao?"

Một người trong đám đông không sợ người phụ nữ, đứng ra nhếch mép nói.

"Trừ lương hay không trừ lương thì cô cũng không có tư cách gì nói còn chưa nói đến việc cô cũng chỉ là người làm thuê làm mướn như chúng tôi thôi có hơn được ai đâu mà nói."

"Cô... cô..." người phụ nữ cứng họng, nhưng cô ta không cam, so với những người ở đây, cô xinh đẹp nhất, còn được gặp Lê Bá Sâm không ít lần, cô tin sớm hay muộn cô cũng quyến rũ được anh ta, huống chi anh ta đến nay vẫn còn chưa có người yêu hay vợ, còn không phải vì cô sao?

Nghĩ đến đây, người phụ nữ môi nhếch lên đầy tự tin và kiêu ngạo nhìn một đám người trước mặt không xấu hổ nói.

"Sớm hay muộn gì tôi cũng là bà chủ của các người, các người làm việc thất trách, cứ đợi mà xem tôi nhất định đuổi đi hết."

Một đám phụ nữ không nhịn được cười to, một người nói.

"Cô không tự đi soi gương hay sao? Mơ mộng cũng phải tỉnh dậy chứ? Cóc ghê mà luôn đòi làm thiên nga là làm sao? Cô đừng mơ mộng nữa, vì Boss đã có người yêu rồi haha."

Nói xong, một đám lại cười, sau đẩy về lại vị trí làm việc.

Người phụ nữ nắm chặt nắm tay lại thành quả đấm, liếc nhìn về hướng đôi tình nhân vẫn đang hôn nhau kia, trong ánh mắt của cô ta lóe lên tia độc ác.

- ----

Tư Noãn Noãn bị hôn đến nổi không thở được mà khuôn mặt ngày một đỏ bừng, hai tay nhỏ bé của cô khẽ đập đập vào lồng ngực của Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm buông môi cô ra, nắm lấy hai tay nhỏ bé nhìn Tư Noãn Noãn.

Môi anh câu lên xoa nhẹ đầu cô khẽ nói.

" Vợ vẫn nên đi học một khóa huấn luyện thờ đi, chứ đang hôn cơ mà... " anh nói tới đấy thì dừng lại vì bị ánh mắt lóe ra lửa của cô dọa.

Nhìn Tư Noãn Noãn đáng yêu như vậy, nói sao Lê Bá Sâm không thể nào không cung chiều cô cho được.

Anh cúi người xuống một chút để mặt anh và mắt cô đối diện song song nhau, nhìn vào hai mắt đỏ ửng của cô, Lê Bá Sâm liền bật cười.

" Hahaha... "

" Cười cái gì? " Tư Noãn Noãn khó chịu nhún mồm nhìn Lê Bá Sâm hỏi.

Lê Bá Sâm dùng mũi cọ cọ mũi cô nói.

" Chỉ là thấy vợ quá đáng yêu thôi. "

" Đáng yêu? "

" Ừ. Vợ của anh quá đáng yêu. " Lê Bá Sâm ôn nhu nói.

Tư Noãn Noãn đỏ mặt, đánh nhẹ vào ngực anh một cái xoay người rồi đi, vừa đi vừa nói.

" Em còn muốn rửa mặt đi ngắm hoa, anh còn không nhanh nhanh dẫn đường. "

Lê Bá Sâm lại cười phá lên chạy theo sao, ôm lấy eo Tư Noãn Noãn một cái, lại hôn hôn cổ cô vài cái mới buông ra, nắm chặt tay cô đi vào trong biệt thự.

Căn biệt thự của nông trại này rất rộng, tuy nhiên ngoài quần gia và một di đầu bếp ra thì không hề có bất kỳ người nào khác.

Quần gia vừa nhìn thấy Tư Noãn Noãn và Lê Bá Sâm ông liền bước ra.

" Cậu chủ, mợ chủ. "

Lê Bá Sâm gạt nhẹ đầu, nắm lấy tay của Tư Noãn Noãn bước vào, Tư Noãn Noãn cũng khẽ gạt nhẹ đầu đi theo sau Lê Bá Sâm.

Quần gia nhìn cậu chủ gấp rút như vậy không khỏi bật cười.

Cậu chủ của ông... thật sự thay đổi rồi..

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 196: Yếu. . .

Lê Bá Sâm kéo Tư Noãn Noãn vào phòng vệ sinh, cẩn thận giúp cô lau mặt lại hỏi.

" Vợ có muốn thay đồ không? "

Tư Noãn Noãn nhìn nhìn bộ váy đang mặc, lại nhìn nhìn vài ba vết chỉ chít trên ngực lác đầu nói.

" Không. " bộ này không quá hở với vài mát lạnh một lát ra ngoài sẽ không bị nực.

Lê Bá Sâm kéo kéo cổ áo của Tư Noãn Noãn xuống, liền nhìn thấy vô số dấu vết ân ái trên ngực của Tư Noãn Noãn.

Tay anh chạm nhẹ vào, mảy khẽ nhẩn lại.

" Đau không? "

Tư Noãn Noãn đánh vào cái tay đang chìa ra của Lê Bá Sâm nói.

"Đau hay không đau không lẽ anh không biết? "

Lê Bá Sâm cười cười, lại kéo Tư Noãn Noãn vào lòng ôm ôm hôn hôn.

Hai người ở trong phòng vệ sinh ôm nhau một ;úc mới đi ra ngoài ngắm hoa.

- ----

Cánh đồng hoa bát ngát, Tư Noãn Noãn tay trong tay cùng Lê Bá Sâm đi dọc con đường dài kia.

Lê Bá Sâm nắm chặt lấy tay của Tư Noãn Noãn vừa nói.

" Sau này nơi này sẽ là của vợ, à còn có vài cái nông trại nữa. "

Tư Noãn Noãn nhướn mày khó hiểu hỏi.

" Sao lại cho em? "

Lê Bá Sâm cười cười nói.

" Anh trồng hoa, vốn là để cho vợ thôi chứ có cho ai đâu, với lại nông trại này cùng với những nông trại kia là tặng cho vợ. "

" Nhưng rất nhiều tiền đấy. " Tư Noãn Noãn thẳng thừng nói.

Mặc dù không biết rõ nguyên một nông trại này là có diện tích bao nhiêu, nhưng Tư Noãn Noãn biết, để có được một nông trại lớn không phải tốn ít tiền là có được.

Lê Bá Sâm nắm chặt tay Tư Noãn Noãn hơn, ngón cái của anh không an phận khẽ xoa xoa vuốt vuốt ve ve bàn tay của Tư Noãn Noãn nói.

" Của anh chính là của vợ, cho dù có thật nhiều tiền cũng không bằng có được vợ. "

Tư Noãn Noãn mím môi đỏ mặt xấu hổ không thôi.

Hai người cùng nhau đi một con đường dài thật dài, dọc đường đi có thật nhiều hoa và hoa, hoa hồng, hoa hướng dương, hoa ly ly và còn nhiều loài khác nữa.

Tư Noãn Noãn nhìn loạn xạ, môi cô cứ giương mãi không thôi.

Đi một lúc lâu, đói bụng không đi nổi nữa, cô được Lê Bá Sâm cõng về lại biệt thự.

Ôm chặt lấy cổ của Lê Bá Sâm, Tư Noãn Noãn nghịch ngợm hỏi.

" Em nặng lắm có đúng không? "

Lê Bá Sâm lắc đầu.

" Quá nhẹ, cũng không biết bình thường cơm em ăn đi vào đâu. "

Tư Noãn Noãn liền bấu môi, hung hăng cắn mạnh vào vai của Lê Bá Sâm.

" Vào bụng em chứ đâu, anh không thấy mỗi lần ăn no, bụng em đều phình lên rất to hay sao? "

Tư Noãn Noãn biết rất rõ sức ăn của chính mình, cũng vì ăn quá nhiều nên lúc nào cô cũng không dám ngủ lúc vừa ăn xong hết.

Lê Bá Sâm cười cười không nói gì, anh im lặng nghe Tư Noãn Noãn nói chuyện cùng kể về vườn hoa bên nước Rose của cô.

- ---

Phòng bếp.

Tư Noãn Noãn bị Lê Bá Sâm kéo ngồi xuống đùi ăn, mày Tư Noãn Noãn nhú chặt, ngồi yên bất động trên đùi Lê Bá Sâm hậm hực ăn.

Lê Bá Sâm nhìn cô vợ nhỏ như vậy không khỏi mỉm cười nói.

" Có ai ăn như vợ không? Ăn đằng hoàng lại xem nào. "

" Thế có ai như anh không? Ăn cơm cũng không để cho người ta tự ngồi. "

Lê Bá Sâm nhướn nhướn mày nhìn Tư Noãn Noãn, cười như không cười nói.

" Thế ngoài đùi của anh ra, vợ còn có chỗ nào ngồi? "

Tư Noãn Noãn nhìn về hướng chiếc ghế gần đó, Lê Bá Sâm bá đạo nói.

" Quần gia, từ giờ trong phòng bếp chỉ cần một chiếc ghế thôi, còn những chiếc ghế còn lại đem bỏ hết đi. "

" Vâng cậu chủ. "

Tư Noãn Noãn há hốc mồm.

" Sâm. " cô kêu lên một tiếng.

Lê Bá Sâm nghiêng đầu nhìn Tư Noãn Noãn, môi nhếch lên.

" Sao vợ? "

Tư Noãn Noãn hậm hực không nói gì mà cúi đầu ăn tiếp.

Lê Bá Sâm nhéo nhéo eo cô, lại xoa nhẹ bụng của cô nói.

" Rất nhanh sẽ có thêm một tiểu bảo bối nha. "

Tư Noãn Noãn vừa ăn vừa nói.

" Hừ. Cũng không biết có phải có hay không? Yếu như vậy mà! "

" Hừ? Yếu? " Lê Bá Sâm nhúu mày nhìn Tư Noãn Noãn hỏi.

Tư Noãn Noãn cười một cái mới nói.

" Yếu là yếu... ưm... "

Lê Bá Sâm mày nhúu chặt hơn hung hăng hôn lấy môi của cô để ngăn chặn câu nói cô sắp nói ra kia.

" Ừm... " Tư Noãn Noãn cố gắng đẩy Lê Bá Sâm ra nhưng vô dụng...

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 197: Thế vợ nói xem anh mạnh hay là yếu

#BooMew

" Ừm... " Tư Noãn Noãn cố gắng đẩy Lê Bá Sâm ra nhưng vô dụng...

Lê Bá Sâm giữ chặt lấy sau gáy của Tư Noãn Noãn, anh hung hăng cướp đi hơi thở của cô.

Tư Noãn Noãn bị hôn đến tay chân của cô mềm nhũn, Lê Bá Sâm buông môi cô ra, hai mắt nhắm lại nhìn cô nói.

" Còn dám nói như vậy nữa không? "

Tư Noãn Noãn dựa vào lồng ngực rắn chắc vạm vỡ của Lê Bá Sâm phì phò thở.

Cũng không biết là do bị hôn đến lú lẫn hay là Tư Noãn Noãn muốn đùa với lửa, cô nhúu chặt mày lại hung hăng, nghiêng răng nghiêng lợi nói.

" Yếu thì nói anh yếu thôi! Không lẽ anh không bị Yếu? "

Lê Bá Sâm nhướn mày, môi anh nhếch lên, tay trái nhéo nhéo lấy eo của Tư Noãn Noãn thì thầm.

" Để anh cho vợ xem, anh có yếu hay không! " nói xong, Lê Bá Sâm ôm Tư Noãn Noãn lên.

Hai mắt Tư Noãn Noãn mở to ra kêu lên.

" Không... không Sâm... anh mạnh lắm... a... không... "

Lê Bá Sâm vờ như không nghe thấy, ôm Tư Noãn Noãn đi thẳng lên trên phòng ngủ đã được chuẩn bị từ trước.

Quăng Tư Noãn Noãn xuống giường, Lê Bá Sâm gỡ từng nút áo sơ mi của mình, hai mắt anh đỏ ngầu nhìn cô chăm chăm.

Tư Noãn Noãn trong lòng thầm kêu lên ' Chết rồi. ' Cô hít một hơi sâu đang định xin tha thứ, Lê Bá Sâm liền nói.

" Noãn Noãn, vợ nói xem anh có thương yêu vợ hay là không? "

" Có... " giọng Tư Noãn Noãn run lên.

Lê Bá Sâm cười nhẹ một cái nói.

" Thế vợ nói xem anh mạnh hay yếu. " vừa nói vừa nâng cằm cô lên.

" Mạnh... mạnh... "

Lê Bá Sâm gạt đầu nói tiếp.

" Bây giờ anh sẽ cho vợ biết, mạnh thật sự là như thế nào. "

" Không... không Sâm... chúng... chúng ta đang ở nông trại... hôm nay chúng ta đi ngắm hoa cơ mà. "

" Hmm... ngắm hoa nào bằng ngắm em đâu. "

Lê Bá Sâm cởi phanh chiếc áo sơ mi trên người anh ra, nhìn Tư Noãn Noãn nói.

Tư Noãn Noãn nhìn thấy từng múi bụng của anh hiện lên, không tự chủ nuốt vài ngụm nước bọt.

Lê Bá Sâm nhướn mày, nhìn Tư Noãn Noãn, anh không chần chừ kéo nhẹ váy của Tư Noãn Noãn ra.

Tư Noãn Noãn ôm ngực, cả thân hình trần trụi nhìn Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm hít thở cũng nặng nề hơn, anh cũng không biết vì sao lại như vậy, nhưng chỉ cần nhìn thấy Tư Noãn Noãn anh lại không thể nào khống chế được sự thèm thuồng ham muốn của bản thân.

" Noãn Noãn... " bàn tay dày rộng to lớn của anh quét một đường dài từ bụng của Tư Noãn Noãn lên đến cằm của cô, Lê Bá Sâm cúi đầu, gặm lấy đôi môi non mềm của cô, mút lấy mút để đôi môi dày mọng.

" Hum... " Tư Noãn Noãn dần dần buông lỏng thân thể, hòa cùng một nhịp với anh, hai người môi dính lấy môi, lưỡi dính lấy lưỡi.

Lê Bá Sâm buông môi cô ra, anh thở dồn dập hơn, Tư Noãn Noãn cũng vậy, từng cái chạm, cái vuốt ve của anh làm cô không nhận được run rẩy.

Lê Bá Sâm cúi đầu xuống, liếm nhẹ từ môi cô, kéo dài lên đến tai cô, lại dùng đầu lưỡi đùa giỡn vành tai Tư Noãn Noãn, Tư Noãn Noãn ngưỡng cổ lên phì phò thở, cả cơ thể giật giật.

Lê Bá Sâm đùa đủ, lại di chuyển dần xuống dưới cổ cô, dù trên cổ cô hiện tại vẫn còn nhiều vết ân ái nhưng anh thấy chưa đủ, cần nhẹ nhàng lại dai nhè nhẹ, Tư Noãn Noãn không nhận được rên lên.

" Ừm... "

Tay anh cẩn thận kéo tay Tư Noãn Noãn xuống, Lê Bá Sâm nhìn chăm chăm hai đôi núm nhô cao của cô, một tay nhẹ nhàng đùa giỡn hạt đậu, môi anh lại áp xuống bên còn lại.

" Ừm... " Tư Noãn Noãn run lên rên một tiếng.

Lê Bá Sâm một tay vân vê hạt đậu, miệng lại không ngừng nút chùn chụt lấy hạt đậu.

" A... ừm.. ha... "

" Hum... hum... "

Tư Noãn Noãn bị kích thích dữ dội, miệng cô liền không kiềm nén nổi mà rên rĩ liên miên.

" Thích đến như vậy hả vợ? " Lê Bá Sâm vừa liếm liếm vừa hỏi.

Tư Noãn Noãn hai mắt đỏ ửng xấu hổ.

" Ừm.. "

Lê Bá Sâm càng liếm lại càng thích, anh thích nhất nghe được tiếng rên rỉ của Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn mím chặt môi lại không nhịn được.

" Ừm.. ừm.. a... "

" Sâm.. ừm.. đừng liếm.. ừm.. a... "

Hai hạt đậu bị đùa giỡn đến không nhịn được, bên dưới cũng bị bên trên kích thích đến ứa ra nước...

Lê Bá Sâm nhếch mép, vừa mút lấy hạt đậu, dai dai, cắn cắn tay anh dần dần lẩn mò xuống, chen vào giữa hai chân của Tư Noãn Noãn, cách lớp quần lót, anh nhẹ nhàng gãi gãi...

- - - - -

Từ giờ cho đến 18h ngày 05.12.2019, Đủ 105k phiếu, Boo sẽ bảo 5 chương nhé!

###Thi thoảng Boo lại thích viết H một cách rành mạch như vậy:v

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 198: Khùng điên gì đâu không...

Cách lớp quần lót, anh nhẹ nhàng gãi gãi, cảm giác ươn ướt dính đầu ngón tay, mỗi Lê Bá Sâm giương lên.

" Thích đến như vậy hả vợ? Bên dưới " ƯỚT " hết rồi này! "

Tư Noãn Noãn run đến lợi hải, giống như hương ứng sự kích thích dồn dập ấy, phía dưới hang động càng thêm ẩm ướt.

Lê Bá Sâm buông hai hạt đậu của Tư Noãn Noãn ra, anh khẽ bò xuống giữa hai chân cô, nhìn chăm chăm nơi hang động đang không ngừng tuôn trào ra dòng nước âm ẩm kia.

" Thật nhiều nước. " anh nhìn nhìn khẽ nói, không chần chừ gì mà khẽ kéo nhẹ chiếc quần lót nhỏ ấy ra, anh cúi đầu xuống, miệng bắt đầu tiến sát gần, mùi hương kiều mị từ hang động truyền đến, làm cả người Lê Bá Sâm cũng thờ dờn dập hơn, anh đưa đầu lưỡi đùa nghịch miệng hang.

" Không... đừng như... ừm... vậy... " Tư Noãn Noãn hô lên, nhưng rất nhanh liền phát ra tiếng rên rỉ.

Cảm giác âm ẩm từ đầu lưỡi của Lê Bá Sâm làm hang động không ngừng co rút tuôn trào nước.

" Ừm.. ừm.. "

" Sâm.. ừm.. "

" Đừng liếm.. ừm.. Sâm.. "

Tư Noãn Noãn liên tục hô... cảm giác này làm cô lảng lảng lại lảng lảng khó mà có thể biểu hiện rõ ràng cảm xúc này.

Vừa thích thú, vừa kích thích, lại vừa xấu hổ.

Lê Bá Sâm miệng vẫn áp sát vào hang động mà liếm, tay lại không ngừng bóp bóp vân vê hạt đậu của cô.

Hai người có một màn dạo đầu thật lâu, Lê Bá Sâm bị nghẹn đến nhứ mầy chặt, hai mắt anh cũng đỏ bừng, nhưng anh vẫn muốn làm cô ra một lần vì thế ra sức mà kích thích.

Tư Noãn Noãn lăn qua lăn lại rên rỉ một lúc lâu, cho đến khi hang động co rút một lúc, dịch thủy trào ra một nhiều, Tư Noãn Noãn rên khẽ một tiếng.

" Ừm.. "

Lê Bá Sâm cười cười, nhìn Tư Noãn Noãn hai mắt hường thụ không khỏi lắc đầu.

Anh kéo đôi tay nhỏ bé của Tư Noãn Noãn đặt lên đùi quần của mình, giọng khàn khàn nói.

"Vợ ơi, em còn chưa làm nó mềm xuống này. "

"Anh... anh muốn... muốn gì? " Tư Noãn Noãn cảm nhận được vật nam tính cứng rắn hơn rất nhiều không khỏi run rẩy.

"Còn muốn gì nữa... " dừng một chút, Lê Bá Sâm kéo Tư Noãn Noãn lên để cô đối diện với anh nói.

"Đương nhiên là thật vợ. " lời nói vừa dứt, Lê Bá Sâm liền cỡi nhanh chiếc quần của mình.

Thứ nam tính cứng rắn được thoát ra ngoài làm Tư Noãn Noãn sợ hãi.

Mặc dù làm hoài làm mãi nhưng cô thật sự không chịu được với cái kích thích này của anh.

"Vợ ơi là vợ... " Lê Bá Sâm ngồi giữa hai chân của Tư Noãn Noãn, anh khẽ gọi một tiếng, không nhanh không chậm cầm vật nam tính quét qua quét lại giữa hang động.

"Ừm.. "

Tư Noãn Noãn nằm khó chịu, hai mắt cô lim dim mở ra nhìn Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm cẩn thận đưa vào.

"Ừ... " hang động bóp chặt lấy vật nam tính của anh, Lê Bá Sâm không nhịn được rên khẽ một tiếng.

Tư Noãn Noãn mím chặt môi, nhưng rất nhanh liền buông môi ra rên rỉ.

"Ừm.. ừm.. "

"BẠCH BẠCH BẠCH. "

"Ừ... ừ... a... a... "

"BẠCH BẠCH BẠCH. "

"Chậm... ừ... chậm một chút. "

"BẠCH BẠCH BẠCH. "

"Sâm... ừm... chết tiệt... ừm... "

"Vợ... em đòi chậm mà lại bóp chặt như vậy sao? "

"Ừm.. anh... a... a... "

"BẠCH BẠCH BẠCH... "

"Không... sâu quá... Sâm Sâm... ừ ừ... "

Lê Bá Sâm đổi tư thế, để cô ngồi lên người anh, môi anh giương lên.

"Tự mình động đi vợ. "

"Không muốn hừm.. "

Tư Noãn Noãn khó chịu.

Lê Bá Sâm nháp vài cái rồi dừng lại trêu chọc Tư Noãn Noãn, Tư Noãn Noãn cắn cắn môi.

"Nhanh một chút... ừ... "

"Vợ tự động đi chứ. "

"Không ừm.. "

Lê Bá Sâm cũng không còn nhìn được, giữ chặt lấy chiếc eo nhỏ bé của cô, bắt đầu nháp liên tục.

Tư Noãn Noãn hai tay chống lên ngực của anh, miệng không ngừng phát ra tiếng rên rĩ.

Thật lâu sau... hai người đổi qua hai ba tư thế Lê Bá Sâm dùng hết sức mà nháp... nháp hoài nháp mãi cho đến khi anh phun trào sâu trong cô.

Tư Noãn Noãn mềm nhũn, nằm phì phò thở, còn Lê Bá Sâm giữ chặt lấy hông cô, phun trào thật lâu, sau đấy cũng nằm dài lên người cô ra sức thở.

Hôm nay... cả hai đều thật mệt.

Anh hôn hôn sau gáy cô nhẹ giọng nói.

"Đủ để chứng minh cho vợ thấy..."

Anh mạnh mẽ nào chưa? "

Tư Noãn Noãn thở dồn dập, nghe Lê Bá Sâm nói không khỏi bật cười đáp.

"Khùng điên gì đâu không..."

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 199: Yêu vợ quá

#BooMew

Lê Bá Sâm cười khẽ một tiếng, lại cúi xuống dùng mũi cọ cọ sau gáy của Tư Noãn Noãn, Tư Noãn Noãn ngứa ngáy đến không nhìn được mà cười vài tiếng.

Lê Bá Sâm nằm đó, đè nhẹ lên người của Tư Noãn Noãn, ôm chặt lấy cô như thể muốn cô khám sâu vào trong da thịt của mình.

Tư Noãn Noãn mới đầu thấy bình thường, nhưng lúc sau liền thấy thật nặng.

Cô nhéo nhéo cánh tay đang ôm chặt cổ của cô một cái khó chịu nói.

"Anh là đang muốn ám sát vợ mình? "

Lê Bá Sâm tay cứng đờ khi nghe cô tự nhận bản thân mình là "vợ anh" thế kia, môi anh nhếch lên, hôn lên gáy cô nói.

"Yêu vợ quá! "

Tư Noãn Noãn bị Lê Bá Sâm đè lên mãi liền la làng lên.

"Anh có thôi đi không? Trời ơi... nặng quá... cắt... cắt ra khỏi người tôi ngay..."

Lê Bá Sâm thích thú, trêu chọc cô vài lần nữa liền thôi, vì anh biết... anh mà không dừng lại thì nhất định sẽ không kiểm soát được.

Tư Noãn Noãn cũng cảm nhận được vật nam tính ở phía sau lưng đang dần dần cương cứng lên, cô im lặng, không nhanh không chậm nói.

"Có thể đi tắm chưa? "

Lê Bá Sâm thờ "ồ ồ" gạt nhẹ đầu gối dậy, ôm lấy Tư Noãn Noãn đứng lên đi vào phòng tắm.

Hai người ở trong phòng tắm một lúc lâu mới đi ra ngoài.

Lê Bá Sâm nhú nhú mày nhìn Tư Noãn Noãn khẽ hỏi.

"Thật sự muốn tự đi ra ngoài? "

Tư Noãn Noãn gạt đầu nói.

"Em còn chưa ngắm hoa đủ cơ mà. "

" Nhưng hai chân em đứng còn không vững nữa mà. "

Lê Bá Sâm không e ngại thẳng thắn nói.

Tư Noãn Noãn nhũu chặt mày nói.

" Còn không phải là tại anh à? "

Lê Bá Sâm cười cười, không chân chừ khuy gối xuống bóp bóp chân cho cô nói.

" Dù sao anh cũng rảnh, ngày mai đi ra ngoài ngắm hoa cũng được mà, hôm nay nghỉ ngơi đi nha. " vợ của anh, anh phải thương, phải yêu, phải cưng chiều thôi, cho dù cô không tốt cho bản thân mình, thì anh cũng rất tốt cho bản thân mình nha.

Tư Noãn Noãn bĩu môi, trong lòng ảm áp nhưng cô vẫn muốn đi ra ngoài nhìn ngắm thêm hoa tươi, ít nhất phải biết rõ ở đây có gì có gì để còn mà chuẩn bị kế hoạch bán hoa cùng với gieo trồng nữa cơ chứ.

Lê Bá Sâm ngòai nan nì Tư Noãn Noãn mãi vẫn không được gì anh chỉ đành đỡ lấy eo cô đi ra ngoài.

Tư Noãn Noãn được Lê Bá Sâm cẩn thận bao trùm cả cơ thể lại, một chút khe hở cũng không có.

Vì lúc này trời cũng đã tối, thời tiết ở đây ban ngày nắng ảm nhưng ban đêm lại lạnh giá, Lê Bá Sâm mới không để cho Tư Noãn Noãn chịu lạnh a.

" Ngồi xe sao? " nhìn thấy có chiếc xe ô tô, Tư Noãn Noãn hỏi.

Lê Bá Sâm gạt nhẹ đầu, mở cửa cho cô vào nói.

" Vợ còn nghĩ chính mình đi bộ được hay sao? "

Tư Noãn Noãn bĩu môi im lặng, thầm nghĩ cũng phải, nếu đi bộ hết một quãng đường dài này, chắc chắn cô không trụ nổi a.

Hai người vào xe, tài xế lái xe đi chậm chậm, Tư Noãn Noãn nhìn trái lại nhìn phải môi cứ nhếch lên mãi thôi.

" Anh trồng bao nhiêu năm rồi? "

" Sau khi vợ rời đi hai năm, anh bắt đầu mua nông trại rồi trồng.

" A! Thế lượng hoa thu hoạch mấy năm trước đi về đâu? "

" Vợ biết rõ ngoài Lê Thị ra, chúng ta còn có khách sạn, trung tâm thương mại mà. " dùng một chút anh lại nói.

" Một số hoa cung cấp cho các khách sạn nhà hàng, một số khác đưa vào nhà máy làm hoa khô đưa vào trung tâm thương mại. "

Tư Noãn Noãn gạt đầu khen ngợi.

" Anh cũng biết kinh doanh đấy chứ! Tốt. "

" Kinh doanh? Khách sạn, nhà hàng, trung tâm thương mại là của Lê Thị, nên chi tiết kiệm một phần nào đó tiền mua hoa thôi chứ cũng không kinh doanh gì. " Lê Bá Sâm thẳng thừng nói.

Vốn dĩ anh trồng hoa là để tưởng nhớ đến Tư Noãn Noãn, để tạo cho cô một vườn hoa để cô có thể khi trở về ngắm chúng, nhưng hoa trồng quá nhiều, nhân viên cũng cần có lương, số tiền đó cũng không là bao nhưng Hà Sinh Khứu lại nói " Tư tiểu thư không thích những người phung phí tiền bạc của cải ", vì thế anh mới để Hà Sinh Khứu tự mình làm kế hoạch tiêu thụ hoa hàng năm hàng tháng đấy chứ.

Tư Noãn Noãn lắc nhẹ đầu.

" Sau này cần phải tiết kiệm lại, anh cứ tiêu xài phung phí như vậy sẽ không tốt. " nói xong cô lại ngắm nhìn những bông hoa tươi đẹp ngoài kia.

Trong lòng không khỏi lắc đầu thờ dãi.

Số tiền đó cũng chẳng tốn bao nhiêu đối với Lê Bá Sâm, nhưng cô thật sự không muốn như vậy. Lúc trước cô không biết, không ở đây cùng anh thì thôi, nhưng hiện tại thì khác, nếu đã ở thì cô vẫn nên kiểm toán lại mọi thứ.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 200: Cậu chủ huhu cậu phải làm chủ cho em

Cho dù giàu có đến xài không hết thì vẫn phải tiết kiệm, vì đời người không ai biết trước được tương lai.

Lê Bá Sâm nhướn nhướn mày nhìn Tư Noãn Noãn đang vất óc tính toán cũng như kiểm kê mọi thứ, môi anh khẽ nhếch lên một cái.

Cũng thật may mắn, anh còn chưa nói cho cô biết vài chuyện, ngoài những nông trại này ra, thì còn có một nông trại, hoa quanh năm suốt tháng đều không hề bán đi, hay sử dụng. Nếu như anh nói có phải hay không cô nhất định cần chết anh rồi.

Hai vợ chồng đi một vòng khá lớn, sau đấy tầm gần mười giờ Lê Bá Sâm mới cho tài xế lái xe về vì Tư Noãn Noãn thật sự mệt rồi.

Nhìn cô đang dựa vào vai anh ngủ say, nếu như là vài giờ trước thì chắc chắn anh rất vui sướng nhưng hiện tại, anh chẳng vui sướng nổi khi thấy cô mệt.

Cả một buổi trưa bị anh thịt lên thịt xuống, sau đấy lại ăn được một chút cháo trắng thì đi ra ngoài, đã vậy lúc này còn nói chuyện không ngớt, trụ đến lúc này cũng quá cương rồi đi.

Không quan tâm bác tài đang len lén nhìn về anh và cô, Lê Bá Sâm ôm nhẹ cô vào lòng, lại hôn xuống trán cô một cái.

Vợ của anh...

- - -

Trong khi Lê Bá Sâm và Tư Noãn Noãn đang trên đường trở lại thì ở biệt thự lúc này đang xảy ra một vài chuyện hài.

Người phụ nữ lúc sáng mặc một bộ đồ ngủ cực sexy đang đứng trước cổng biệt thự cãi cọ với quản gia và người bảo vệ khu biệt thự.

Cô ta cương không được chỉ đành hạ giọng nói.

"Quản gia, dù sao con cũng làm việc ở nông trại này bốn năm năm rồi, niệm tình cảm chú cháu chúng ta mà để con vào trong đi mà."

"Giang tiểu thư, cô đừng quá phận." Quản Gia nhìn người phụ nữ trước mặt khó chịu nói.

Người phụ nữ mím môi lại, hai mắt đỏ ửng đáng thương nói.

"Con yêu cậu chủ mấy năm rồi, không lẽ chú lại không biết? Chỉ cho con vào đêm nay thôi... ít nhất phải để con..."

"Giang tiểu thư, cóc ghẻ vĩnh viễn là cóc ghẻ." Quản Gia không chần chừ nói.

Ông không hề coi thường bất kì ai, nhưng ông không thể nào chấp nhận những con người chỉ biết xem trọng của cải vật chất để phán xét một con người.

Vốn Giang tiểu thư này cũng không gọi là đáng ghét, nhưng cô ta lại ý y vào việc có thể vào trong khu chính làm việc, còn có thể có được cơ hội vài lần gặp Cậu chủ. Thế là liên bỏ vị hôn thê của cô ta mà đi về hướng Boss.

Việc yêu một cô gái không danh, không phận, không gia thế là không sai nhưng yêu một cô gái tâm cơ là quá mức sai.

Đừng thấy hoàn cảnh của một con người đến đường cùng, có một vài người họ vẫn tự mình vươn lên chứ không như cô gái trước mặt này.

Người phụ nữ vốn đang khóc lóc đáng thương hề hề nhất thời cứng đờ khi nghe thấy vị quản gia trước mặt vốn hiền từ mềm lòng lại thốt ra lời như vậy.

Cô ta đang định nói gì đó, Quản Gia liền nhú mày nói.

"Giang tiểu thư, nếu cô còn có đầu óc, còn là con người thì lập tức quay trở về nhà của cô đi, tôi sẽ xem như đêm nay không xảy ra chuyện gì còn nếu như cô còn muốn ở đây nói những lời không nên nói thì đừng trách tôi không niệm tình cảm mấy năm nay cô làm việc ở đây."

Người phụ nữ hai mắt đỏ ngầu tức giận nói.

"Hừ, ông chẳng qua cũng chỉ là một người quản gia thôi, còn bày đặt làm mình làm mẩy, bộ không muốn làm việc ở đây nữa hay sao?" dùng một chút cô ta lại hung hăng nói.

"Để tôi nói cho ông biết, biết đâu tương lai tôi là bà chủ ở đây đến khi đó người bị tôi đuổi việc sớm nhất là ông."

Quản gia cười như không cười, vốn đang định nói câu gì đó thì xe của Lê Bá Sâm lái đến, Lê Bá Sâm bước xuống xe, mày nhú chặt, anh quay lại ghé bên kia mở cửa ôm Tư Noãn Noãn."

Người phụ nữ vừa nghe tiếng xe, khuôn mặt hung hăng lúc này liền biến về bộ dạng đáng thương quay đầu nhìn Lê Bá Sâm nũng nịu gọi.

" Cậu... hu hu cậu chủ? "

Lê Bá Sâm không nhìn đến cô ta, mà nhẹ bước bước đi về phía trước, đến một đoạn liền dừng lại hỏi.

" Ở đây xảy ra chuyện gì? " tập trung năm sáu bảo vệ, còn có quản gia vốn không hề bước ra khỏi biệt thự khi không có chuyện gì gấp mà đi được đến cổng này cũng hơi lạ.

Quản gia còn chưa kịp nói thì người phụ nữ liền khóc rống to nói.

" Cậu chủ... huhu... cậu phải làm chủ cho em... huhu... "

Lê Bá Sâm nghe giọng nói lớn của cô ta, mày anh nhú chặt, cúi đầu nhìn người trong ngực, thấy Tư Noãn Noãn vốn ngủ say chợt nhú nhú mày lại, lửa giận bốc lên nói.

" Câm miệng. "

Tư Noãn Noãn nhú chặt mày lại, hai mắt dần dần mở ra.

Người phụ nữ nào chịu " câm miệng " cô ta càng khóc rống to hơn nói.

" Cậu chủ, hôm nay em mà không được lấy lại công bằng em không đi huhu... "

" Công bằng hay không công bằng sáng rồi nói, bây giờ đã mấy giờ rồi còn khóc rống, bộ muốn người khác nghĩ mình là quỷ à? " Tư Noãn Noãn khó chịu, đập nhẹ lồng ngực của Lê Bá Sâm đòi xuống, khi nghe thấy giọng nói của người phụ nữ kia, chân cô vừa chạm đất không nhanh không chậm nói.

Giọng nói dịu dàng có pha một chút khàn khàn khiến người nghe không khỏi cảm giác dễ chịu...

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 201: Quyến rũ chồng tôi à?

Lê Bá Sâm trong lòng mắng người phụ nữ kia trăm ngàn lần, phải biết Tư Noãn Noãn của anh đang rất mệt, thế mà chưa ngủ được bao nhiêu liền bị phá giấc ngủ mất rồi.

Tư Noãn Noãn vừa nói xong, Lê Bá Sâm lại ôm chặt lấy eo cô. Tư Noãn cũng không khó chịu mà để anh ôm, cô liếc mắt nhìn người phụ nữ đang há hốc mồm kinh ngạc kia, trong lòng cũng biết rõ cô ta là ai.

Nhìn người phụ nữ này, cô lại thấy buồn cười, bộ cô ta không có đầu óc hay sao? Nghĩ muốn leo lên giường của Lê Bá Sâm chỉ cần ăn mặc thiếu vải, mặt thì tô son chét phấn cả ngàn lớp là được à? Haizz thật mắc cười mà.

Lê Bá Sâm của bây giờ và trước kia cũng không khác gì mấy, trước kia anh ta đối xử với cô tệ bạc vì không yêu cô, không nhận ra bản thân là đúng hay sai, nhưng hiện tại những ôn nhu của anh ta đối với cô là vì anh ta biết rõ anh ta cần cô và yêu cô. Nhưng vấn đề tình dục, cũng óc chó như trước kia thôi, chỉ là không đánh không gượng ép cô nên mới thấy ổn hơn... chính là có một việc Tư Noãn Noãn chắc chắn.

Lê Bá Sâm không bao giờ ưng những người tô son chét phấn như vậy! Nhất là khi muốn cùng anh thân mật. Nhìn cô xem, lúc trước khi đến nông trại cô cũng có tô son chét phấn, nhưng cô chỉ làm nhẹ thôi, còn chưa được bao lâu ngay cả cái môi son trên môi cũng bị anh ta nuốt vào bụng, giờ nhìn cô nhợt nhạt lắm thì phải.

Người phụ nữ há hốc mồm, hai mắt trừng to ra, hai bàn tay của cô ta thì nắm chặt thành quả đấm, không còn vẻ nhút nhát sợ hãi như lúc nãy nữa, thay vào đó là hai mắt đỏ bừng lửa giận nhìn Tư Noãn Noãn.

Người phụ nữ nhìn Tư Noãn Noãn như thể muốn ăn tươi nuốt sống.

Nếu không phải tại sự xuất hiện của cô ta, thì cậu chủ đã là của cô rồi chứ không phải như bây giờ...

" Cô là cái thá gì mà nói chuyện như vậy với tôi? " người phụ nữ nhìn Tư Noãn Noãn hung hăng quát.

Tư Noãn Noãn cười như không cười, dựa hẳn vào lồng ngực của Lê Bá Sâm nhẹ giọng nói.

" Hmm... đương nhiên là vợ yêu cậu chủ của cô rồi! "

" Cái... cái gì? "

" Tiểu thư, để tôi nói cho cô biết nhá. Trên đời này không phải không có việc vịt xấu xí biến thành thiên nga trắng, cóc ghè làm vợ của hoàng tử nhưng mà... có những người thích phá hoại hạnh phúc gia đình người khác cũng như là cô đây. Đêm hôm khuya khoắt khuya lơ đời đi vào biệt thự, ăn mặt thì thiếu vải như thế là muốn gì? Quyển rũ chồng tôi à? " Tur Noãn Noãn nói thẳng, cô cũng chẳng có lý do gì mà hỏi này kia với người phụ nữ trước mặt này.

Nhìn xem, nếu cô ta đã là vợ của ai đó, ăn mặc như vậy trước mặt chồng mình thì ai nói gì nhưng cô ta là cố ý đưa hai trái bưởi trước mặt Lê Bá Sâm mới đau.

Lê Bá Sâm đang ôm lấy eo của Tur Noãn Noãn trong lòng mừng đến muốn nhảy lên tung tăng, nếu anh có cái đuôi thì chắc chắn lúc này là đang quẫy đuôi vui mừng đây.

Tur Noãn Noãn vừa nói cái gì cơ... " Quyển Rũ Chồng Tôi À? "

Tur Noãn Noãn đang công khai tình cảm với anh trước mặt đám đông nè.

Tur Noãn Noãn cảm nhận được cái tay ở eo đang dùng lực, mày cô khẽ nhủ lại đánh nhẹ vào cái tay ở eo một cái mới nhìn về hướng người phụ nữ trước mặt.

Người phụ nữ môi cười quyến rũ nhìn Lê Bá Sâm xong lại nhìn về hướng Tur Noãn Noãn nói.

" Cứ tưởng là có chuyện gì? Bản thân cô không giữ được chồng thì liên quan gì đến tôi? Hay là chính cô cũng không tự tin bản thân có thể giữ được cậu chủ nên mới hăm he người khác? " nói xong người phụ nữ liền cười to.

Cô ăn mặc như vậy cô không tin Lê Bá Sâm không có phản ứng.

Lê Bá Sâm vừa nghe mày nhủ chặt hơn, khí lạnh trong người tràn ra, anh muốn giết người... thật sự đang rất muốn giết người phụ nữ không có đầu óc trước mặt này.

Tur Noãn Noãn một tay đặt lên tay Lê Bá Sâm vỗ nhẹ để anh không tức giận, cô nhìn người phụ nữ trước mặt này, chẳng hiểu sao bản thân có cảm giác chán ghét như vậy, Tur Noãn Noãn gỡ tay Lê Bá Sâm ra, từng bước từng bước tiến gần.

Môi cô cười lên, không còn là nụ cười vui vẻ hạnh phúc hay là nụ cười ngọt ngào nữa thay vào đó là nụ cười châm biếm.

Tur Noãn Noãn nói.

" Có những người bản thân vô tình làm người thứ ba vì bị người đàn ông ấy lừa dối, nhưng có những người đã biết còn muốn làm thì nên phạt. " đôi tay trắng nõn nhẹ nhàng giơ lên cao..

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 202: Anh... anh còn muốn làm gì?

Tur Noãn Noãn còn chưa kịp hạ tay xuống thì một tiếng " CHÁT " to lớn vang lên.

Tur Noãn Noãn tay giơ lên không trung chợt khựng lại ngơ ngác, Lê Bá Sâm tiến lên nắm lấy tay Tur Noãn Noãn xuống, nắm lấy, anh cứng chiều nói.

" Mấy việc này để người khác làm, vợ không cần chạm vào những thứ bẩn thỉu này. "

Lúc Lê Bá Sâm thấy Tur Noãn Noãn giơ tay lên là anh biết cô đang muốn đánh người phụ nữ trước mặt này, vì thế anh cũng không thể đứng nhìn như vậy.

Đôi tay ngọc ngà của cô, anh nào để cô dùng để đánh những thứ bẩn thỉu này, còn chưa nói đến việc đánh sẽ làm tay Tur Noãn Noãn đau.

Lê Bá Sâm gạt nhẹ đầu với người đang đứng bảo vệ bên cạnh, nên người đàn ông cao to ấy cũng không lo lắng hay sợ hãi gì mà tát thẳng vào mặt người phụ nữ đang nói năng vô lễ với Tur Noãn Noãn.

Tur Noãn Noãn không đánh được người, môi cô khẽ chu ra một chút nhưng cô cũng không quá để ý gì đến việc đây.

Lê Bá Sâm kéo Tur Noãn Noãn ôm vào lòng khẽ nhìn người phụ nữ đang bùm mặt ngồi co ro dưới đất lạnh lùng nói.

" Từ ngày mai, cô dọn ra khỏi nông trại đi, tôi không muốn để vợ tôi bị ô nhiễm mất, còn có nếu cô còn không biết thân biết phận của mình thì đừng trách tôi không chừa đường sống cho người như cô. "

Người phụ nữ run rẩy không thôi.

Lê Bá Sâm nói xong không để ý gì đến bộ dạng sợ hãi đáng thương của cô ta mà cúi xuống ôm nhẹ Tư Noãn Noãn lên đi vào trong biệt thự.

Ngay cả quần gia và những bảo vệ còn đứng xung quanh lúc này cũng đi vào trong.

Người phụ nữ hai mắt đỏ ửng sưng vu nhìn theo bóng lưng của Lê Bá Sâm, trái tim cô thắt chặt lại trong lòng không ngừng tự hỏi.

" Tại sao? Tại sao mọi chuyện lại biến thành như vậy... Vì sao? Cô rõ ràng là người đến trước mà... vì sao... vì sao ngay cả một cái liếc nhìn mà anh ta cũng không thèm nhìn đến... "

Người phụ nữ không ngừng tự hỏi, không ngừng đau lòng nhưng cho dù cô ta có nằm đó cho đến sáng cũng không một ai để ý, cô ta khó khăn đứng dậy, lại một mình đau buồn trở về phòng của cô ta dọn đồ.

Cô ta biết, nếu cô ta không rời đi thì chắc chắn cái mạng nhỏ của cô ta cũng biến mất... ánh mắt... cái ánh mắt của anh ta không phải nhìn cô như cô gái bên cạnh, sự ôn nhu, sự cưng chiều đó mà là sự chán ghét, ánh mắt của chết chóc...

Người phụ nữ vừa khóc vừa dọn hành lý, cái cảm giác này cô ta không nghĩ bản thân sẽ gặp phải còn nghĩ... sẽ có một đêm mặn nồng... còn nghĩ sẽ có một kết thúc viên mãn lại không nghĩ đến... không phải như vậy...

- ----

Phi Vô Dư sau khi ăn uống no nê cũng không rời đi như mọi khi mà im lặng ngồi trên ghế sofa một người ngồi nhìn Minh Lâm trần truồng nằm phía ghế sofa đối diện.

Sau khi ăn xong, vốn còn nghĩ bản thân anh sẽ nhẹ nhõm lại không nghĩ đến lại thấy bản thân nặng nề như vậy. Nhìn Minh Lâm bị làm đến ngất đi chẳng hiểu sao anh lại xót.

Phi Vô Dư đứng dậy đi về hướng Minh Lâm đang say giấc, anh nhẹ nhàng chạm vào khuôn mặt của Minh Lâm.

Chạm vào anh mới nhận ra thì ra mặt Minh Lâm lại mọng như vậy, làn da trắng nõn mềm mịn hơn anh rất nhiều.

Phi Vô Dư chột chột.

Xúc cảm không tẻ a.

Phi Vô Dư chột một lúc, Minh Lâm nhúu chặt mày lại, anh dùng cái tay đang chột của mình mà nhẹ nhàng ôm Minh Lâm đi thẳng vào phòng tắm.

Thở hắc một hơi để Minh Lâm trong buồng tắm, Phi Vô Dư bắt đầu giúp Minh Lâm lấy những thứ anh vừa phun trào trong cơ thể Minh Lâm ra.

" Anh... anh còn muốn làm gì? " cảm nhận được dị vật đang ở trong cúc hoa ngọc quý, Minh Lâm khó khăn mở hai mắt ra bắt lấy cánh tay đang ở giữa hai chân mình.

Phi Vô Dư bị bắt lấy tay mày hơi hơi nhúu, thật sự bình thường Minh Lâm rất là mạnh nhưng cái bắt tay giữ chặt tay anh này rất nhẹ, nhẹ đến nỗi anh còn không cần dùng sức vẫn có thể gỡ ra.

" Ngồi yên. Em là đang muốn những thứ đó ở trong bụng luôn? " Phi Vô Dư vẫn bộ dáng lạnh lùng như mọi khi nói.

Minh Lâm nghe xong mặt đỏ bừng xấu hổ, bàn tay không còn sức lực khẽ buông ra để Phi Vô Dư móc ra.

Mày anh nhúu chặt, môi cũng mím lại để không phát ra âm thanh gì.

Phi Vô Dư cẩn thận lấy ra hết mớ xả nước cũ thay nước mới giúp Minh Lâm tắm.

" Tôi... tôi tự tắm được. "

Minh Lâm vội vàng nói khi thấy Phi Vô Dư lấy cái bông tắm đến. Phi Vô Dư nhướn mày cười cười nói.

" Em đứng dậy lấy bông tắm trên tay tôi xem. " nói xong giơ bông tắm lên cao. Minh Lâm hít một hơi sâu đứng dậy, chính là còn chưa kịp đứng lên nhún chân ngã xuống, cũng may Phi Vô Dư giữ kịp hông của anh nếu không thì mông của Minh Lâm chắc chắn nở hoa to.

Phi Vô Dư nhúu nhúu mày chính mình chà cơ thể cho Minh Lâm, sau đấy xả nước ôm Minh Lâm đi về hướng phòng ngủ...

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 203: Tôi nói là tôi sẽ ở đây

Minh Lâm bị ôm im bất, cả cơ thể không khỏi căng cứng.

Phi Vô Dư để Minh Lâm xuống giường, anh đứng dậy thẳng người mặt không đổi sắc hỏi.

" Muốn ngủ hay ăn? "

Minh Lâm im lặng, không biết nói gì. Phi Vô Dư lại không hề cảm thấy phiền phức, anh nhướn nhướn mày nhìn Minh Lâm, môi câu lên trên ghẹo.

" Hay là em còn sức... " nói đến đây thì dừng lại.

Minh Lâm vừa nghe xong, mặt đỏ bừng xấu hổ, giọng khàn khàn nói.

" Ăn... " anh đói muốn chết rồi.

Phi Vô Dư gạt đầu, đi ra ngoài hâm nóng cháo trong bếp, tầm năm phút sau quay trở lại ngồi bên mép giường cạnh Minh Lâm, tay anh khẽ giơ lên cầm muỗng mút một muỗng cháo, thổi cho nguội đưa đến bên miệng của Minh Lâm.

" Ăn. "

" Tôi... tôi tự ăn được. " Minh Lâm nói xong đang định giật lấy chén cháo trong tay của Phi Vô Dư nhưng không được.

Phi Vô Dư nhìn Minh Lâm một cái, tay đang cầm muỗng vẫn để bên cạnh miệng của Minh Lâm.

" Em muốn tôi mút cho em ăn hay dứt cho em ăn? "

Minh Lâm run lên, tuy cảm giác rất tốt đẹp, nhưng anh lại không dám hy vọng quá nhiều vì sợ một ngày nào đó sẽ bị người rời đi, bỏ rơi anh... lại phải chịu đau đớn.

Minh Lâm hé miệng ăn từng ngậm từng ngậm cháo nuốt vào bụng.

Ăn xong một chén cháo, Phi Vô Dư mới đứng dậy đi vào bếp, anh rót một ly nước lại đi vào phòng đưa cho Minh Lâm.

Minh Lâm im lặng ngoan ngoãn uống một ly nước, một lúc sau Minh Lâm mới hỏi.

" Anh còn chưa đi? "

Phi Vô Dư không nhanh không chậm nói.

" Từ giờ trở về sau tôi sẽ ở cùng nhà với em. "

" Cái... cái gì? " Minh Lâm hai mắt trừng to hỏi.

" Tôi nói là tôi sẽ ở đây, ngủ ở đây, ăn ở đây. Cùng với em. " Phi Vô Dư lấy chiếc áo sơ mi lúc nãy có cầm theo, mặc vào không nhanh không chậm nói.

Minh Lâm vội vàng hô lên.

" Không được. " thứ không phải là của mình, vĩnh viễn cũng không phải của mình, anh không muốn cả anh và Phi Vô Dư cứ ở cùng nhau mãi như vậy sẽ không tốt.

Không những sau này sẽ đau khổ, còn có... nếu như hy vọng những thứ không thuộc về mình và quá lâu hy vọng thì thứ đau đớn đó không thể chịu đựng được, ngay cả chính anh cũng sẽ chịu đựng không được.

Phi Vô Dư làm như không nghe thấy, anh đi về hướng cửa phòng ra ngoài, trước khi đóng cửa anh lại nói.

" Ngủ đi, một lát tôi sẽ quay trở lại. " nói xong, Phi Vô Dư đóng kín cửa đi ra ngoài.

Minh Lâm há hốc mồm, cũng không biết nên vui hay nên buồn...

- ----

Will sau khi rời khỏi nhà của Minh Lâm, anh hít một hơi sâu đi bộ ra khỏi khu phố, khi nhìn Minh Lâm, Will liền cảm thấy anh đang nhìn thấy bản thân mình vài năm trước, lúc mới gặp Minh Lâm đang uống rượu trong bar khi đấy anh biết... người đàn ông trẻ tuổi này giống mình.

Nghe câu chuyện của cậu, anh càng thấy như mình đang gặp chính mình của trước kia. Vì yêu mà khổ sở, vì yêu mà đau lòng, vì yêu mà chịu vô vàn tổn thương không những thế còn cố chấp yêu một kẻ không yêu mình.

Nhưng đến hôm nay, anh gặp người đàn ông của Minh Lâm, nhìn vào trong mắt anh ta, nhìn thấy sự ghen tuông cùng lửa giận của anh ta, anh thấy ghen tị với Minh Lâm nhưng nhiều hơn là vui mừng vì những gì mà bản thân chịu đựng năm xưa Minh Lâm không cần phải chịu.

Nhưng anh vẫn thấy rất ghen tị... người đó của anh... chưa từng nhìn anh, chưa từng yêu thương anh và cũng chưa từng nghĩ cho anh, họ tha để anh yêu họ, vì họ làm mọi thứ, họ tha để anh nhìn họ ôm... hôn... người khác chứ không từng nghĩ anh sẽ đau đớn tổn thương ra sao...

Will hai mắt dần dần ẩm ướt... đau đớn năm xưa lại ủa về... cái cảm giác này chẳng thể nào diễn tả hết bằng lời, không phải vì nó khó diễn tả mà là vì cái đau đó... có nói cũng không ai hiểu...

Người không cần ta, người không yêu ta nhưng người tha để một mình ta vờn tới người, đuổi theo người cũng không muốn nói cho ta nghe một câu nào... để cho ta biết... người có yêu ta hay cần ta hay không?

Will không nhận được vừa đi vừa cúi đầu lau nước mắt. Trong khi Will đang cúi đầu mà tiếng về phía trước, ở một nơi cách đó không xa có một người đàn ông đang ngồi trong xe, mày nhíu chặt nhìn theo bóng lưng của Will.

- ---

" Lái xe đi. " Người đàn ông tóc bạch kim mắt xanh lạnh giọng nói.

" Vâng. "

Will... rút cuộc năm đó... vì sao em lại rời đi... rút cuộc năm đó... vì sao em lại làm như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nó Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 204: Muốn có em

Lê Bá Sâm ôm Tư Noãn Noãn đi lên đến trên phòng, mãi cho đến khi đi đến giường anh mới buông cô xuống.

Như thế là sợ cô bị đau, nên anh rất cẩn thận hạ cô xuống.

Mông Tư Noãn Noãn vừa chạm nệm, mắt khẽ nhướn nhướn nhìn Lê Bá Sâm nói.

" Anh chẳng để em ra uy gì cả!? " miệng thì nói như vậy, nhưng trong giọng nói không hề có một chút gì giận dữ.

Lê Bá Sâm ngồi xuống bên cạnh Tư Noãn Noãn, tay anh khẽ kéo lấy tay cô, xoa nhẹ bàn tay của cô nói.

" Hmm... còn không phải vì sợ vợ đau tay. "

Tư Noãn Noãn bĩu môi, Lê Bá Sâm lại nói.

" Đôi tay xinh đẹp của vợ là dùng để... à ừm... nắm tay anh chứ có phải để đánh người đâu. Vợ đau anh cũng xót lắm đó có biết không hả? "

Tư Noãn Noãn giật tay của mình lại, cười như không cười Lê Bá Sâm nói.

" Chỉ giỏi có cái miệng, cũng không biết có phải chỉ nắm tay không! " nói xong mặt Tư Noãn Noãn không khỏi đỏ lên xấu hổ.

Lê Bá Sâm lại cười cười, kéo cô ôm vào lòng hôn hôn nói.

" Cũng chỉ có thể làm vì anh. " lời nói vừa dứt, anh liền hung hăng hôn lấy hôn để đôi môi mọng nước của cô.

Mặc dù khi cả hai gần nhau, da thịt chạm vào nhau cũng sẽ nóng lên, chính là Lê Bá Sâm tuy là người t*ng trùng thượng nã nhưng anh yêu thương Tư Noãn Noãn, cưng chiều Tư Noãn Noãn là một sự thật.

Hơi thở cả hai dồn dập, một người hai mắt đỏ ửng nhìn một người hai mắt đỏ ngầu.

Lê Bá Sâm thở hắt một hơi, dùng sóng mũi cao của anh cọ cọ sóng mũi của cô, giọng khàn khàn khó nhin vang lên.

" Vợ ơi là vợ. " dùng một chút anh lại nói.

" Em cứ quyến rũ anh như vậy là không được đâu đó biết không? "

Tư Noãn Noãn cảm hận nhìn chăm chăm Lê Bá Sâm cắn mạnh vào bả vai anh một cái nói.

" Chính anh tự mình nổi hứng lên liên quan gì đến em. "

Lê Bá Sâm dùng cằm có râu li ti của anh cọ khuôn mặt cô nói.

" Chẳng biết nên nói gì với vợ đây. " cô cọ một lúc anh buông cô ra, chính mình đi thẳng vào phòng tắm.

Tư Noãn Noãn nhướn mày nhìn theo Lê Bá Sâm, lại nhìn thấy thứ nam tính quen thuộc kia cũng đã dựng đứng, môi cô nhếch lên, vui vẻ nằm xuống mà nhắm mắt ngủ.

Lê Bá Sâm ngâm nước lạnh một lúc, cảm giác nóng rực trong cơ thể dần dần nguôi đi Lê Bá Sâm đứng dậy, quần khăn tắm đi ra ngoài.

Nhìn Tư Noãn Noãn đã ngủ say, Lê Bá Sâm cẩn thận chui vào chăn, sau đấy ôm cô vào lòng.

- ----

Nhà Chính Lê Gia.

Trong khi hai vợ chồng Lê Bá Sâm và Tư Noãn Noãn có một ngày ngắm nhìn hoa tươi trong nông trại vừa ngọt ngào lại mặn nồng thì ở bên Nhà Chính Lê Gia.

Hai cục thịt sau khi đi sang nhà chính chơi được một lúc thì khóc nháo đòi về.

" Ô... ô... Thiên Thiên muốn về. "

" Ô... ô... Thương Thương cũng muốn về. "

Lưu Hà Mi nhướn nhướn mày không biết làm gì ngoài việc dụ dỗ.

Bà đi về hướng Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên, ôm hai cục thịt lên đùi bà ngồi, tay khẽ ôm lấy hai cục thịt vỗ nhẹ nhẹ nói.

" Ngoan... ngoan cháu nội của bà ngoan nha. " dùng một chút bà lại nói.

" Hai cháu có muốn có em trai hay em gái gì không? "

Tư Noãn Thương và Tư Noãn Thiên vừa thút thít vừa gật đầu.

Lưu Hà Mi lại nói.

" Thế thì các cháu phải thường xuyên ở cùng bà nội và ông cố, như vậy mẹ của các cháu mới nhanh chóng có em trai em gái nha. "

" Thật như vậy sao? " Tư Noãn Thiên ngưng khóc hỏi.

Tư Noãn Thương thì hiểu nhiều hơn Tư Noãn Thiên, nhưng bé vừa muốn có em mà vừa muốn gần mẹ. Bé nhớ mẹ...

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 205: Sáng sớm động dục?

Lưu Hà Mi thật khó khăn mới có thể dụ dỗ xong hai cục thịt, để hai cục thịt ăn xong lại ngồi chơi cùng bọn trẻ một chút, bà liền để hai cục thịt ngủ.

Lưu Hà Mi nhìn hai cục thịt đã ngủ say, không khỏi thở phào nhẹ nhõm, phải nói chăm trẻ con vốn không phải là một chuyện dễ dàng gì, nhưng hôm nay, bà mới biết... hai cháu trai, cháu gái của bà cũng không hề dễ dàng gì.

Lê lão gia từ xa nhìn thấy Lưu Hà Mi thở phào một hơi nhẹ nhõm không khỏi cười nói.

" Bọn trẻ ngủ rồi sao? "

Lưu Hà Mi nghe thấy giọng của Lê lão gia tử, liền vội vàng đi về hướng ông, vừa đi ông vừa nói.

" Ba thấy đó, hai nhóc con quá bám mẹ, lúc còn ở bên Lê Gia, quản gia Lâm cũng nói, hai bé ngủ dậy không thấy Tư Noãn Noãn là khóc lên, cho ăn cũng không ăn, cho chơi cũng không chơi. Cũng may hai nhóc con hôm nay chỉ khóc nhè một chút, chứ nếu như còn ở Lê Gia, cũng không biết nên làm sao đây. "

Lê lão gia tử, " haha " cười to nói.

" Cứ nhìn thân hình của hai cháu cố mà xem, phải biết là Noãn Noãn chăm hai cháu cố của ta rất tốt nên chúng mới có thể vừa tròn lại vừa bám mẹ. "

Lưu Hà Mi cười cười nói " phải ", có một vài chuyện bà cũng không quá hiểu, nhưng chỉ cần Tư Noãn Noãn có thể ở lại đây thì tốt quá rồi.

Lê lão gia tử vừa đi vừa nhìn trái nhìn phải lại hỏi.

" Thế khi nào ta lại có thêm một cháu cố nữa? "

Lưu Hà Mi hai mắt trừng to nhìn Cố lão gia tử nói.

" Ba... thằng Bá Sâm cũng không thể ngày một ngày hai cây ra cháu cố cho ba ngay được, phải đợi thêm một hai tuần, hai một hai tháng gì đấy. "

Trời ạ, con trai bà cho dù có thần thông quảng đại cách mấy cũng không thể nhanh chóng như vậy khiến Tư Noãn Noãn, con dâu bà mang thai, cho dù có thai thật sự cũng rất ít có khả năng vài ngày liền có.

Lê lão gia tử bĩu môi, ông làm sao không biết chỉ là ông muốn nhìn thấy cháu cố thứ ba của mình trước khi ông đi gặp thằng trên bàn thờ đó thôi.

Haizz, cũng may mắn, ông còn có thể nhìn thấy hai nhóc con ấy...

- ----

Sáng hôm sau.

Lê Bá Sâm vẫn là người dậy trước, hai mắt anh lim dim mờ ra, cúi đầu ôn nhu nhìn bóng lưng của Tư Noãn Noãn.

Anh lại ước... ước gì chính mình có thể hằng ngày có thể nhìn thấy Tư Noãn Noãn còn ngủ say, ước gì chính mình có thể bên cô mỗi ngày, nhưng anh biết... mọi chuyện không phải do anh quyết định...

Nhìn cô đang ngủ say bên cạnh, anh vừa vui mừng lại vừa đau lòng.

Anh sợ... thật sự rất sợ... sợ sẽ bỏ cô mà đi.

Lê Bá Sâm nhích thân thể lại gần Tư Noãn Noãn, từ đằng sau ôm chặt lấy cô.

" Vợ... " một tiếng vợ chứa đựng bao nhiêu là cảm xúc, một tiếng vợ này không phải cứ muốn gọi là gọi.

Tư Noãn Noãn " ừm " nhẹ một tiếng nhưng không hề mở mắt.

Lê Bá Sâm nặng nề thở, bàn tay hư hỏng của anh lần mò xuống giữa hai chân cô vuốt ve nhẹ nhàng, sau đấy lại chen vào trong lớp váy ngủ mà xoa xoa nơi thần bí ấy.

Bàn tay còn lại cũng ra sức bóp nhẹ nhàng đồi núi của Tư Noãn Noãn, môi anh hôn nhẹ lên cằm cổ trắng nõn của cô.

Tư Noãn Noãn nhũ nhũ mảy, hơi thở dần dần dập khi bị anh kích thích vùng thâm kín kia.

Hai mắt cô dần dần lim dim mờ ra, tay cô đập nhẹ lên bàn tay đang không ngừng bóp lấy đồi núi cùng hạt đậu của mình.

" Vợ tỉnh? " giật mình vì bị đập, Lê Bá Sâm vẫn không dừng công việc mà chỉ khẽ hỏi.

Tư Noãn Noãn nhũ chặt mảy, khó khăn nói.

" Sáng sớm động dục? "

" Hahaha... " Lê Bá Sâm cười một tiếng, tay bên dưới càng tăng nhanh động tác xoa xoa chà chà.

" Ừm... anh... hm... " Tư Noãn Noãn muốn nói gì đó nhưng còn chưa kịp nói liền phát ra tiếng rên rỉ.

Lê Bá Sâm đẩy đẩy hông anh, vật nam tính đã bán cương liền đâm nhẹ vào mông Tư Noãn Noãn.

Tư Noãn Noãn cũng không khó chịu, hai mắt cô nhắm nghiền, tay đưa ra sau nắm nhẹ đẩy vật nam tính dưới lớp quần của Lê Bá Sâm mà vuốt.

Tay Lê Bá Sâm càng ngày càng xoa nhanh hơn, bàn tay nắn bóp đôi núm cũng dùng lực hơn.

Anh đợi một lúc, liền buông đôi núm cô ra mà lấy tay nhẹ nhàng xoay mặt Tư Noãn Noãn, cúi xuống ngậm lấy ngậm để đôi môi của cô.

Tư Noãn Noãn môi dính lấy môi của Lê Bá Sâm, lưỡi cũng dính lấy lưỡi anh, một lúc lâu, hai mắt cô đỏ ửng khi anh buông môi cô ra.

Vật nam tính dưới lớp quần được cô vuốt cũng đã cương cứng hoàn toàn, tay Lê Bá Sâm luồn vào quần lót cô mà nhẹ nhàng tách hai cánh hoa đã sớm bị kích thích mà sưng to tách ra.

" Ừm... " Tư Noãn Noãn khó chịu rên nhẹ.

" Sâm... ừm... "

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 206: Ngoan đừng khóc...

" Sao vợ. " tay anh càng ma sát nơi làm Tư Noãn Noãn rên lên hơn.

Tư Noãn Noãn khó chịu nắm chặt lấy vật nam tính của anh.

Lê Bá Sâm hít một hơi sâu.

" Vợ là đang muốn làm hư tính phúc sau này của vợ? "

Tư Noãn Noãn sửng sốt buông vật nam tính của Lê Bá Sâm ra.

Lê Bá Sâm nhìn nhìn cô, thấy hai mắt cô mở ra môi khẽ cắn nhẹ cánh môi, anh thở một hơi không nhanh không chậm khẽ nói.

" Sinh con cho anh đi Noãn Noãn. "

Tư Noãn Noãn hai mắt trừng to hơn.

" Ừm... " cô vừa cử động, thì ngón tay thon dài của Lê Bá Sâm khẽ lọt vào hang động.

" Vợ... sinh con cho anh đi, có được không? " Lê Bá Sâm lại hỏi.

Tư Noãn Noãn mím chặt môi, không muốn trả lời nhưng ngón tay hư hỏng của Lê Bá Sâm cứ liên tục là cô không nhịn nổi liền nói.

" Mấy hôm nay... anh nghĩ em không muốn sinh? Ừm... có... ừ... có ngon thì... a... chết tiệt... anh cứ đâm như vậy em... ừm... "

" Sinh cho anh một đội ban đi. " Lê Bá Sâm bên môi treo nụ cười rạng rỡ, tay cứ liên tục làm động tác ra vào.

Tư Noãn Noãn nắm chặt lấy ga giường phì phò nói.

" Sinh... ừm... anh khỏe thì cứ một lần làm em mang thai... ừm mười đứa... "

Lê Bá Sâm cười càng thêm sâu, tay anh ra khỏi hang động của cô, kéo quần lót của cô xuống, anh lấy vật nam tính của mình, từ đằng sau đâm vào.

" Ừm... " Tư Noãn Noãn bị động tác của Lê Bá Sâm là giật mình rên rỉ.

" Một đội thì không cần, một đứa là đủ. " lời nói của anh vừa dứt, vật nam tính liền hung hăng đâm sâu vào trong hang động chật kín của cô.

Từ đằng sau đâm lên, cảm giác vừa sung sướng vừa thốn thốn.

" Sâm... " Tư Noãn Noãn nắm chặt ga giường gọi một tiếng.

Lê Bá Sâm nắm chặt lấy hông của Tư Noãn Noãn dùng sức hung hăng vào sâu trong cơ thể của cô.

Tiếng rên rì vang lên liên miên cho đến tận hai tiếng sau căn phòng mới yên ắng trở lại.

Lúc này đã hơn chín giờ sáng.

Lê Bá Sâm sau khi ăn Tư Noãn Noãn xong, anh cũng không rời đi mà chỉ nằm đó ôm chặt lấy cô.

Tư Noãn Noãn hai mắt nhắm nghiền phì phò thở khó chịu nói.

" Anh mà cứ như vậy... sau này cho nhin. " ngày nào cũng làm, làm đến nỗi hai chân cô đều bị nhừ ra.

Lê Bá Sâm cười cười, hôn nhẹ sau gáy cô nói.

" Đau không? Có nhức mòi ở đâu không? "

Tư Noãn Noãn hai mắt vẫn nhắm, nhỏ giọng nũng nịu.

" Toàn thân đều nhức mòi. "

Lê Bá Sâm vội vàng ngồi dậy, anh nhẹ nhàng bóp tay chân cho cô nói.

" Lần sau sẽ không để vợ mệt như vậy nữa. "

" Ủ! " Tư Noãn Noãn thoải mái gằm gừ một tiếng.

Massage cho cô xong, Lê Bá Sâm nhỏ giọng nói.

" Chúng ta đăng ký kết hôn có được không vợ? "

" Anh... anh nói gì? " dù Lê Bá Sâm nói rất nhỏ, nhưng Tư Noãn Noãn vẫn nghe thấy, nhưng cô không tin vào tai mình.

Lê Bá Sâm ôm chặt lấy Tư Noãn Noãn nhỏ giọng nói.

" Anh muốn kết hôn. "

" Chưa chắc gì sau khi phẫu thuật xong anh sẽ nhớ đến em. " Tư Noãn Noãn không nhanh không chậm nói ra sự thật.

" Chỉ cần là vợ, anh nhất định sẽ nhớ! Vợ bảo sẽ cho anh một tháng cơ mà. " Lê Bá Sâm ôm chặt lấy Tư Noãn Noãn nói.

Sống hay là chết chính anh cũng không biết, nhưng chỉ cần có giấy đăng ký kết hôn, sau này Tư Noãn Noãn và hai cục thịt sẽ có quyền thừa kế toàn bộ tài sản của anh, mẹ anh và ông nội sẽ không có bất kì dị nghị nào nhưng anh sợ những người họ hàng kia, khi anh không còn, ba mẹ con cô sẽ bị người bắt nạt.

Tư Noãn Noãn im lặng một lúc, cả giác lo lắng bất an ngày một dâng cao.

Cô không muốn nghĩ đến, cô chỉ muốn trong khoảng thời gian này cô và anh sẽ cùng nhau trải qua thật nhiều vui vẻ, đến khi ngày anh vào phòng phẫu thuật, ít nhất anh sẽ nhớ gì đó về những ngày tháng này. Nhưng mấy ngày này, Lê Bá Sâm luôn giả vờ vui vẻ mà lại không hề thật tâm.. cô biết nhưng không vạch trần... chỉ là hôm nay nghe anh nói như vậy cô càng bất an hơn.

Nước mắt Tư Noãn Noãn không kiềm được tuôn ra, Lê Bá Sâm vô tình chạm vào, anh vội vàng lật người cô lại.

" Noãn Noãn... " nhìn từng giọt, từng giọt nước mắt của cô tuôn, Lê Bá Sâm vội vàng hô lên.

Anh ôm cô vào lòng, nhẹ nhàng trấn an nói.

" Ngoan ngoan đừng khóc, không kết hôn, không kết hôn nữa, anh không ép vợ đâu mà... ngoan ngoan... "

Tư Noãn Noãn ôm chặt lấy cổ của Lê Bá Sâm vừa khóc vừa nói.

" Huhu... em không muốn mất anh... không muốn đâu mà... anh phải sống.. phải nuôi mẹ con em.. phải yêu thương em chăm sóc em.. và phải... phải chăm sóc đứa bé trong bụng em.."

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 207: Làm bài tập về nhà nha

Lê Bá Sâm ngẩng người, chột đầy nhẹ Tư Noãn Noãn ra, hai mắt trừng to run rẩy nói.

" Vợ... vợ có thai? "

Tư Noãn Noãn hít hít mũi, khẽ lắc nhẹ đầu một cái nói.

" Em chỉ nói vậy thôi chứ chưa có! "

Lê Bá Sâm nhướn mày hỏi.

" Thế sao...? " lúc này rõ ràng nói chăm sóc đứa bé trong bụng...

Tư Noãn Noãn vui đầu vào lồng ngực của Lê Bá Sâm nói.

" Em chỉ là đang nghĩ đến tương lai, em có thai mà anh lại muốn bỏ em thì làm sao. "

Lê Bá Sâm cúi đầu nhìn cái đầu nho nhỏ trong lồng ngực không khỏi cười nhẹ một tiếng, anh còn nghĩ cô có thai thật chứ...

Ôm chặt cô vào lòng, Lê Bá Sâm cúi đầu găm nhẹ lên trán cô một ngụm nói.

" Anh nhất định sẽ không quên vợ, và cũng nhất định vì anh mà sinh một đội banh. "

Tư Noãn Noãn gạt đầu, cười hi hi ngây cô trong lòng của Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm ôm Tư Noãn Noãn một lúc, vỗ nhẹ lên lưng cô, cứ thế nhẹ nhẹ thật lâu, ôm lấy cô đi vào phòng tắm.

Tư Noãn Noãn ngồi trong buồng tắm, cứ bồn chồn không thôi.

Cô và anh ở chung với nhau cũng đã hơn một tuần chỉ còn một chút ít thời gian nữa thì cô và anh sẽ phải rời xa nhau.

Tư Noãn Noãn nghĩ nghĩ, nhìn thấy Lê Bá Sâm còn chưa vào phòng tắm, liền lấy điện thoại có đem theo lúc này ra tra.

- -----

Tư Noãn Noãn nhướn mày, đọc đi đọc lại nội dung trong đoạn lúc này, môi cô nhếch lên.

Cách đó chứ gì... được rồi... sẽ cố gắng.

Lê Bá Sâm bước vào phòng tắm, liền thấy Tư Noãn Noãn đang nhìn chăm chăm anh, cũng không biết là do anh chưa thỏa mãn đủ hay là do làm sao, cả cơ thể anh cứ có cảm giác khô nóng hơn.

Lê Bá Sâm " khụ " ho khan một tiếng bước vào buồng tắm.

" Làm sao lại nhìn anh như vậy? "

Tư Noãn Noãn cười cười, đột ngột chồm tới ôm chặt cổ của Lê Bá Sâm dụ hoặc nói.

" Sâm Sâm... chúng ta cùng nhau... "

Ôm lấy eo của Tư Noãn Noãn, Lê Bá Sâm nhìn Tư Noãn Noãn, con người tràn ngập ôn nhu nói.

" Cùng nhau làm sao? "

Tư Noãn Noãn mím mím môi, nhìn nhìn Lê Bá Sâm, dụi dụi vào cần cổ của Lê Bá Sâm, cắn mạnh một ngụm nói.

" Làm bài tập về Nhà nha... "

" Hừm? Từ lúc sáng vẫn chưa đủ? " Lê Bá Sâm thích mà giả vờ giả vịt hỏi.

Một tay anh đặt dưới mông của Tư Noãn Noãn bắt đầu cọ cọ.

" Ừm... em muốn... đừng mà... " bị cọ đến không nói thành lời, Tư Noãn Noãn cúi đầu than nhẹ một tiếng.

Lê Bá Sâm mút lấy cần cổ của Tư Noãn Noãn một cái.

"Vợ không mệt?" như muốn chắc chắn chuyện gì đó, Lê Bá Sâm hỏi.

Tư Noãn Noãn gật đầu.

"Vậy thì tiếp tục." lời nói của Lê Bá Sâm vừa dứt, vật nam tính vốn đã cương cứng dưới nước đâm mạnh vào hang động của Tư Noãn Noãn.

"A..." hai mắt Tư Noãn Noãn trừng to, đôi tay đang ôm cổ của Lê Bá Sâm chợt dùng lực.

Lê Bá Sâm dừng lại, nhìn Tư Noãn Noãn như dò hỏi.

Tư Noãn Noãn hít một hơi sâu, tư thế này đúng thật là... chết tiết mà... thế mà thứ nam tính kia còn không hề nhỏ... cố gắng thích nghi một lúc lâu, Tư Noãn Noãn khẽ nói.

"Chậm một chút... đừng quá sâu... anh... um... chậm... đúng rồi... hmm..."

"Sâm... quá nhanh...um... không... không được... um..."

Ôm chặt lấy cổ của Lê Bá Sâm, Tư Noãn Noãn rên rỉ dâm mê liên tục, Lê Bá Sâm giữ chặt lấy hông của cô, từ dưới đâm lên liên tục.

"BẠCH BẠCH BẠCH."

"BẠCH BẠCH BẠCH."

"BẠCH BẠCH BẠCH."

Tư Noãn Noãn bị làm đến dục tử dục tiên, cô không chịu nổi nữa đến khóc lóc xin tha, nhưng đáp lại cô đều là tiếng va chạm da thịt liên tục.

Thật lâu... thật lâu sâu, một lần đâm mạnh thật mạnh vào, Lê Bá Sâm gầm nhẹ một tiếng, tinh hoa phun đầy trong hang động của Tư Noãn Noãn, vật nam tính cứng rắn phun hoài phun mãi một lúc mới thôi.

Lê Bá Sâm rút vật nam tính ra khỏi hang động, một tay giữ lấy eo của cô, còn một tay thì xả nước.

"Ồn không vợ?" cúi đầu nhìn vật nhỏ trong lòng, Lê Bá Sâm khẽ hỏi.

Tư Noãn Noãn một chút cũng không cử động, nhúu nhúu mồm nói.

"Em thề... sẽ không có lần hai... sẽ không bao giờ rú anh..."

Lê Bá Sâm cười cười, nghe giọng nói khàn khàn của cô, không hiểu vì sao anh vừa thích lại vừa xót.

Hôn hôn trán cô một cái, Lê Bá Sâm mở vòi nước ấm xối lên cả hai người, Tư Noãn Noãn lại nói.

"Sâm Sâm... em thật muốn nhanh mang thai... để trước khi anh phẫu thuật còn biết ngoài em và hai cục thịt ra... còn có một đứa bé vẫn còn chờ đợi anh..."

Lê Bá Sâm cúi đầu nhìn Tư Noãn Noãn, hôn lên má cô một cái mới đáp.

"Nhất định..."

Tư Noãn Noãn như thể nghe thấy, hai mắt nhắm chặt nhưng môi cô câu lên cười vui vẻ...

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 208: Anh tuyệt đối không bỏ vợ bỏ các con

Sau khi xem xong nông trại ở đây, Lê Bá Sâm vốn còn muốn đưa Tư Noãn Noãn đi xuống các nông trại lân cận nữa, nhưng vì nhìn thấy sự mệt nhọc của Tư Noãn Noãn hiện rõ trên khuôn mặt mới vài ngày đã gầy đi trong thấy của cô, nên Lê Bá Sâm quyết định về lại Lê Gia để chuẩn bị hết mọi thứ trước khi vào viện kiểm tra một lần nữa phẫu thuật.

Trên xe.

Tư Noãn Noãn mồm nhúu chặt, cô cứ nghiêng đầu nhìn về hướng của Lê Bá Sâm.

Lê Bá Sâm vốn tập trung lái xe nhưng bị nhìn mãi cũng không chịu được mà hỏi.

" Mặt anh dính gì hay sao vợ nhìn hoài thế? "

Tư Noãn Noãn mím mím môi một lúc mới nói.

" Chúng ta ở đây một tuần rồi đấy! "

" Ủm, anh biết mà. "

" Anh không bận sao? "

" Đã làm xong, nên mới có thời gian đến đây cùng vợ. "

" Thế... thế khi nào sẽ phẫu thuật? "

" Chắc một tuần nữa. "

" Vâng... " Tư Noãn Noãn nắm chặt các ngón tay của mình lại, đầu cúi xuống che dấu sự lo lắng đang dâng trào trong lòng.

Khi mà Tư Noãn Noãn mãi suy nghĩ thì Lê Bá Sâm đã dừng xe ở bên lề đường, anh nhú mảy nhìn về hướng Tư Noãn Noãn, thở hắt một hơi.

" Vợ. "

Tư Noãn Noãn quay đầu qua, thấy gương mặt anh đang cận kề bên cô, cô mím mím môi lại nhìn về hướng khác, gương mặt vốn trắng hồng giờ này liền đỏ ửng xấu hổ.

Có lẽ mấy ngày trước, sẽ không sao. Nhưng bây giờ thì khác, chỉ cần ở gần Lê Bá Sâm, Tư Noãn Noãn lại không nhịn được mà đỏ mặt xấu hổ.

Lê Bá Sâm lại gọi.

" Vợ? "

Tư Noãn Noãn mím mím môi xoay đầu qua.

" Làm... làm sao? "

" Vợ khó chịu ở đâu hay sao? " từ lúc ở chung Tư Noãn Noãn đến giờ đã hơn nửa tháng, và trong khoảng thời gian anh và cô ở chung không ngày nào là không lẫn giương, cũng vì thế, cho dù hiện tại Tư Noãn Noãn nói đang mang thai, chính anh cũng tin.

Tư Noãn Noãn bĩu môi.

" Không có. "

" Hử? " Lê Bá Sâm không nghe thấy, liền áp sát lại gần cô hỏi.

Tư Noãn Noãn mím mím môi nói.

" Không có. " đẩy nhẹ khuôn mặt ngày một đến gần cô ra.

Lê Bá Sâm gật nhẹ đầu, anh ngồi ngay ngắn lại vị trí cũ khẽ nói.

" Vợ đừng suy nghĩ vớ vẩn nữa. Anh tuyệt đối không bỏ vợ và các con. " cho dù ông trời có muốn lấy đi sinh mạng của anh, thì anh cũng không cho.

Anh còn muốn đem lại một cuộc sống vô cùng vui vẻ và ấm cúm hạnh phúc cho Tư Noãn Noãn và tụi trẻ.

Tư Noãn Noãn gật nhẹ đầu, Lê Bá Sâm lại lái xe đi tiếp.

- ----

Nước Rose.

Minh Lâm vốn không hề tin tưởng Phi Vô Dư nói, theo như anh biết, thì Phi Vô Dư chắc chắn chỉ là đang nói đùa để trêu chọc, thậm chí là mỉa mai anh.

Minh Lâm hai mắt dần dần nặng trĩu, đang sắp chìm vào giấc ngủ thì bên ngoài cửa phòng vang lên tiếng động, như thể có ai đó làm rất nhiều thứ vào.

Minh Lâm là đàn ông, cho dù hơi không quen khi bị thịt, nhưng có yếu đuối ra sao cũng có thể giả vờ cương lên được.

Anh nhin đau, đứng dậy mở cửa đi ra ngoài.

Cánh cửa vừa mở ra đập vào mắt anh là hình ảnh khuôn mặt của Phi Vô Dư đang đối diện, Minh Lâm không tự chủ mà vội vàng lùi về sau một bước, nhưng có lẽ do cố cương và nhin đau đứng dậy, khi anh lùi liền ngã ra đằng sau.

Phi Vô Dư vội vàng nắm lấy eo của Minh Lâm, mảy anh nhúu chặt lại quất.

" Em điên rồi hay sao? Có biết lúc này nếu như anh không đỡ em kịp thì em xảy ra chuyện rồi hay không? "

Minh Lâm hai mắt to tròn nhìn Minh Lâm không nói gì, Phi Vô Dư thở hắt một hơi cũng không nói gì tiếp mà ôm Minh Lâm lên đi thẳng vào đặt anh trên giường.

Phi Vô Dư từ trên nhìn xuống, mảy nhúu chặt lại.

Minh Lâm ngẩng đầu lên nhìn Phi Vô Dư, chẳng hiểu sao anh luôn cảm thấy bản thân anh lúc này rất là nhỏ bé.

Phi Vô Dư trầm giọng nói.

" Em là nghĩ tôi sẽ không quay lại? "

Thấy Minh Lâm im lặng, Phi Vô Dư càng tức giận nói.

" Em nghĩ tôi không quay lại, hay trong lòng em đang chờ mong tên đàn ông lúc sáng? "

Minh Lâm nhìn Phi Vô Dư, vốn anh không muốn quan tâm, không muốn nói chuyện đến nhưng chỉ cần nhớ đến gương mặt đau lòng của Will, thì anh lại không nhin được mà trợn mắt nhìn Phi Vô Dư nói.

" Anh nghĩ tôi là loại người như thế nào cũng được, nhưng đừng có mà nói Will như thế. "

Will tuy không quá thân, càng không hay nói chuyện nhiều, nhưng cả hai cùng chung một đau khổ, gương mặt lúc đấy của Will, Minh Lâm biết, Will đang nhớ về người đó, người đàn ông để anh ta hy sinh mọi thứ nhưng lại không được gì.

Phi Vô Dư nắm chặt tay thành nắm đấm, hai mắt anh đỏ ngầu nhìn chăm chăm Minh Lâm, môi anh khẽ nhếch lên.

" Em thật biết bệnh vực người đó? Ha hả?? Đúng là chỉ cần ai làm cho em sung sướng em đều sẽ nghe lời? "

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 209: Con tiện nhân tư noãn noãn thật sự đã trở về?

#BooMew

Minh Lâm môi nhếch lên, cười như không cười nhìn Phi Vô Dư nói.

" Nếu như anh nghĩ tôi như vậy! Vậy thì bây giờ phải làm cho tôi sung sướng để tôi nghe lời anh đi. "

" Em... " Phi Vô Dư cứng họng, nhìn chăm chăm Minh Lâm.

Minh Lâm đứng dậy, tay anh nắm lấy cổ áo của Phi Vô Dư, giọng nói lạnh lùng vang lên.

" Nếu anh có ngon, thì làm tôi sướng để tôi nghe lời anh. Còn không anh rút khỏi nhà tôi ngay. "

" Em nghĩ là tôi không dám? " nắm chặt lấy hai đôi bàn tay đang vòn vòn cổ áo anh, Phi Vô Dư nhìn thẳng vào mắt của Minh Lâm hỏi.

Trong lòng Minh Lâm run lên, theo như anh hiểu, Phi Vô Dư sẽ tức giận và bỏ đi ngay, nhưng với tình hình này... đây là làm sao? Sao anh ta lại hỏi anh.

Môi Phi Vô Dư nhếch lên.

" Lâm Lâm, chắc chắn tôi sẽ khiến em ngoan ngoãn nghe lời. " lời nói vừa dứt, Phi Vô Dư lại như bão táp, hét hôn lại khẩn.

Từ những tiếng chống cự yếu ớt, cho đến khi tiếng rên rỉ dần mờ sau thật lâu, lại là tiếng nước nở, tiếng vang xin.

Cũng không biết là vì sao, đến khi trời tối mịt, bên trong căn phòng vốn vang lên tiếng cọt két, lại vang lên tiếng nước nở, thì lúc này đây lại hoàn toàn lặng thinh.

Phi Vô Dư ngồi bên ngoài sofa, mày nhủ chặt hút từng điếu thuốc lá.

Anh không biết vì sao bản thân lại hành động như vậy. Vì yêu thương, hay vì quá cô đơn, nhưng anh biết cái cảm xúc ghen tuông khó chịu ấy là thật.

- - - - -

Will một mình đi bộ hết một con đường dài cho đến khi đến căn nhà thuê của anh, không phải anh vì đau thương của chính mình mà không biết có người đang âm thầm đi theo sau.

Anh biết chứ sao không! Nhưng thứ đã buông bỏ thì vẫn nên không nhớ đến.

Mặc dù khi nhớ đến thì rất đau, nhưng đã đau như vậy anh vẫn muốn bỏ...

Khó khăn lắm anh mới rời khỏi anh ta và cũng khó khăn lắm anh quên đi cái thói quen thức hằng đêm để đợi anh ta về.

Nhưng vì sao... vì sao... mấy năm qua lại không đến mà lúc này anh ta lại xuất hiện?

- - - - -

Tư Chân Châu cố gắng thay đổi bản thân cũng chỉ vì muốn có được một cái ánh nhìn từ Lê Bá Sâm, nhưng mọi thứ cô cố gắng thay đổi lại giống như bị biến thành một trò hề.

Cô đến thật sớm, để tạo thành một chuyện vô cùng thường xuyên diễn ra chính là vô tình gặp phải, nhưng không... suốt một tuần qua, kể cả ngày hay đêm cô đều không gặp được anh ta.

Trong khách sạn.

Tư Chân Châu vừa cùng ông giám đốc của Lư Thị lần giường xong, Tư Chân Châu mềm yếu nằm trong lòng ngực đầy thịt của giám đốc Lư nũng nịu nói.

" Anh Lư, bên Lê Thị thật lớn mạnh anh nhỉ? "

" Có chuyện gì hay sao em? " giám đốc Lư vuốt ve lưng trần của Tư Chân Châu hỏi.

Tư Chân Châu mím mím môi nói.

" Em có con nhỏ bạn, nó muốn gặp chủ tịch của Lê Thị, nhưng mà nó cố ý đến đó mà không ngày nào gặp cả. Nó cứ khóc lóc mãi, nên em mới hỏi... "

Giám đốc Lư ' à ' một tiếng.

" Chuyện bên Lư Thị anh cũng không rõ ràng, nhưng nghe đâu chủ tịch Lê Thị đưa vợ đi chơi vùng nông thôn thì phải a. "

" Vợ? " Tư Chân Châu không kiềm được kêu lên.

Giám đốc Lư vì tiếng kêu của Tư Chân Châu mà giật mình hỏi.

" Làm sao đấy? "

Tư Chân Châu vội vàng nói.

" A... không không sao, em chỉ là hơi bất ngờ một chút, không nghĩ đến chủ tịch Lê còn trẻ như vậy lại có vợ. " Vợ đánh gì chứ? Không phải con tiện nhân Tư Noãn Noãn kia và Lê Bá Sâm đã ly hôn rồi hay sao? Tự nhiên ở đâu ra liền xuất hiện vợ.

Giám đốc Lư tưởng thật liền cười nói.

" Em không biết hay sao? Anh còn nghĩ những người hâm mộ chủ tịch Lê Thị phải biết hết rồi chứ! Mặc dù tin này không được báo chí đưa tin, nhưng phía bên Lê Thị không hề che giấu chuyện vợ cũ của chủ tịch Lê Thị đã trở về, không những thế còn có một đôi song sinh. "

" Bùm... " Tư Chân Châu chỉ cảm thấy đầu của mình đang bị nổ tung.

Chuyện gì đang diễn ra thế này? Vì sao? Vì sao lại như vậy?

Con tiện nhân Tư Noãn Noãn thật sự đã trở về?

Boo đề 108,5k phiếu.

Bạn đang đọc truyện *Người Vợ Nô Lệ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.